

Βρογχίτις
ἢ Γαγγλιῶν
Σκώρως

Marie Rodovitou

Année 1879

Marie Rodovitou Année
1879

h h

επισημο βιβλιον

Γ *επισημο βιβλιον*

Αριστ.
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

της

ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ.

Αριστ. βιβλιον

1875
επισημο βιβλιον

A B C

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

τῆς

ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΗ

ΧΑΡΙΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΦΙΛΟΠΟΝΗΘΕΙΣΑ

ὑπὸ

W. H. DESRUES

SECRETAIRE DE L'ACADÉMIE DE BESANÇON.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

Μετὰ πλείστων προσθηκῶν καὶ διορθώσεων.

Κατ' ἔγκρισιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας
Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργείου.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

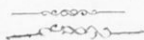
ΠΑΡΑ ΤΩ ΕΚΔΟΤΗ ΧΡΗΣΤΩ ΔΟΥΚΑ

Κατὰ τὴν ὁδὸν Εὐαγγελιστρίας, ἀριθ. 143.

1861

Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ ἴνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Πρὸς τοὺς Κυρίους Γυμνασιάρχας, Σχολάρχας καὶ Διευθυντάς Ἑλληνικῶν
Σχολείων τοῦ Κράτους.

Ὁ φιλέλληρ Γάλλος Κ. Ἐρρίκος Δερον, τὰ νῦν γραμματεὺς τῆς ἐν Ῥοδόρῃ Ἀκαδημίας, καὶ ἄλλοτε ἐπὶ ἰκανὰ ἔτη τὴν Γαλλικὴν ἐν Ἑλλάδι διδάξας, ἐδορήσατο ἐν ἔτει 1853 εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κεντρικῆν τὸ χειρόγραφον τῆς ὑπ' αὐτοῦ χάρις τῶν Ἑλλήνων συγγραφείσης Γραμματικῆς, περιεχούσης τὸ τε τεχνολογικὸν καὶ συντακτικὸν τῆς γλώσσης ταύτης.

Ἡ πρὸς ἐξέτασιν τοῦ πορήματος τούτου ὀνομασθεῖσα ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τριμελὴς ἐπιτροπὴ ἀπεφήρατο, ὅτι τὸ ἔργον ἰπάρχει λίαν εὐμέθοδον, διδακτικόν, καθόλου δὲ ἀξιόλογον καὶ πάντων τῶν ἄλλων τοῦδε καταλληλότερον εἰς διδασκαλίαν Ἑλληνοπαίδων.

Τὸ Ὑπουργεῖον θεωρῆσαν ὅτι ἡ εὐεργετικὴ πρόθεσις τοῦ φιλέλληρος δωρητοῦ ἐκτελεῖται παντὸς ἄλλου τρόπου σκοπιμώτερον διὰ τοῦ προσδιορισμοῦ ὅσον οἷον τε εὐτελοῦς ἀγοραίας τιμῆς τοῦ τυποησομένου πορήματος, τοιοντοτρόπως προσιτοῦ τοῖς πᾶσι καθισταμένου, παρεχώρησε τὸ πρὸς τύπωσιν αὐτοῦ δικαίωμα πρὸς τὸν Κ. Χρ. Δούκα, ὑποχρεωθέντα τὰ πωλῆ αὐτὸ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς τῶν 10 λεπτῶν δι' ἕκαστον τυπογραφικὸν φύλλον.

Προσεγγιζούσης δὲ ἤδη τῆς ἐκτυπώσεως τοῦ πορήματος τούτου, φιλοτιμούμεθα τὰ ἐπιστήσωμεν ἐπ' αὐτὸ τὴν προσοχὴν ἡμῶν, εἰς τε τὸ πρὸς διδασκαλίαν κατάλληλον καὶ τὴν εὐθηνίαν αὐτοῦ ἀποβλέποντες.

Ὁ Ὑπουργός,

Μ. ΠΟΤΛΗΣ.

Μ ΠΟΤΛΗΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ

Περὶ τῆς παρουσίας δευτέρας ἐκδόσεως.

Ἡ πρώτη τῆς γραμματικῆς ταύτης ἐκδόσις μετ' ὀλίγας μῆνας ἐξέλιπεν· ἀλλὰ τοσοῦτον ἦτο τῶν παροραμάτων τὸ πλῆθος, ὥστε ἀσμένως, ἅμα φανέντα, ἤθελον ἐξολοθρεῦσαι πάντα αὐτῆς τὰ ἀντίτυπα. Τούτου δὲ ἀδυνάτου ὄντος, ἐπεχείρησα οὐ μόνον νὰ ἐπιθεωρήσω καὶ διορθώσω τὸ παρὸν πόνημα, ἀλλὰ καὶ πρὸ ὀφθαλμῶν μου νὰ ἐκτυπώσω αὐτό. Ἄλλ' ἂν ἦναι δύσκολον νὰ ἐκδοθῇ τοιοῦτον βιβλίον ἐν Ἀθήναις, ἔνθα πλεῖστοι οἱ εἰδότες τὴν γαλλικὴν, καὶ ἔνθα καὶ γαλλικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύονται, πόσον ἡ ἐπιχείρησις αὕτη ἀποβαίνει χαλεπὴ ἐν Οὐεσσοντίῳ, ἔνθα οὐδέποτε ἑλληνικὸν βιβλίον εἶδε τὸ φῶς; Καὶ τοι δὲ συνιδῶν ἔλον τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον, οὐχ ἤττον ἤμεις, ἀνευ ἄλλης ἐπικουρίας ἢ ἀναμνήσεων δωδεκαετῶν ἤδη καὶ πεπαλαιωμένων, ἐπεξεργάσθην τὸ πόνημα ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, ἐπεμελήθην τῆς ἐκτυπώσεως καὶ τὰ τυπογραφικὰ δοκιμία ἐπεθεώρησα. Ὡστε δίκαιον νομίζω εἶναι νὰ προσδοκῶ ἐπιείκειάν τινα παρὰ τῶν ἀναγνώστων. Ἐνίστε δὲ καὶ ὁ φόβος μὴ τυχὸν βαρβαρίσω ἑλληνιστὶ μὲ ἀνεχάιτησε βουλόμενον ν' ἀναπτύξω τινὰ χωρία, διότι δὲν εἶχον, ὡς ποτε ἐν Ἀθήναις, πρόχειρον τὸν ἀείποτε πρόθυμον κάλαμον τοῦ σοφοῦ μου φίλου Κ. Γ. Γ. Παππαδοπούλου· ἀνάγκη λοι-

La première édition de cette grammaire a été épuisée en quelques mois, et pourtant elle était à ce point défectueuse que très-volontiers j'en aurais anéanti tous les exemplaires dès son apparition. Ne le pouvant pas, j'ai entrepris non-seulement de revoir tout l'ouvrage, mais de le faire imprimer sous mes yeux. Or, s'il est difficile d'éditer un livre de ce genre à Athènes, où tant de personnes savent le français et où, chaque jour, des journaux se publient en cette langue, combien n'est-ce pas une entreprise plus ardue à Besançon, où jamais livre grec n'a vu le jour? J'en ai compris tous les périls, et néanmoins, sans autre secours que des souvenirs vieux de douze ans, j'ai remanié l'ouvrage d'un bout à l'autre, surveillé l'impression, mis la dernière main à la correction des épreuves; c'est dire que je compte sur quelque indulgence. La crainte de parler un grec peut-être barbare m'a plus d'une fois arrêté dans les développements que j'aurais voulu donner à certains passages: je n'avais plus à ma disposition, comme jadis à Athènes, la plume toujours prête de mon savant

πὸν ἐπέκειτο νὰ κρατῶ ἑμαυτοῦ, ὅπερ καὶ ἔπραξα.

Τὸ δὲ οὕτω διασκευασθὲν βιβλίον προσφέρω ἐκ νέου εἰς τὸ Πανελλήνιον, οὐδὲν ἄλλο σκοπῶν ἢ νὰ συντελέσω μὲν τὸ ἐπ' ἐμοὶ εἰς τὴν ἐπὶ μᾶλλον διάδοσιν τῆς ἡμετέρας γαλλικῆς γλώσσης διευκολύνων αὐτῆς τὴν ἐκμάθησιν, νὰ καταστήσω δὲ διὰ ταύτης στενωτέραν τὴν πὰ δύο ἔθνη συνέχουσαν συγγένειαν. Ἄλλ' ἀναλογιζόμενός τις τὰς ὑπὲρ ταύτης τῆς νέας ἐκδόσεως καταβληθείσας φροντίδας, δίκαιον εἶναι ν' ἀποδώσῃ ἰκανὸν τῆς ἐν αὐτῇ ἀξίας μέρος ὅτινι ὄντως ἀνήκει· καθῆκον δ' ἐμὸν θεωρῶ, ὅπερ ἄσμενος ἐκπληρῶ, τὸ νὰ ὁμολογήσω, ὅτι, ἄνευ τῆς ἀόκνου νοήμονος καλλιτέχνου τυπογράφου, τοῦ Κ. Ροβλότου συνδρομῆς, λίαν δυσεπιτυχότερα ἦθελεν ἀποβῆ ἢ τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης ἐπιτυχία.

ΔΕΡΟΥ.

Ἐν Οὐδεσσόντι, τῇ 15 Δεκεμβρίου 1861.

ami M. GG. Pappadopoulos; il fallait donc me contenir; ainsi ai-je fait.

De ce livre composé à nouveau je fais une seconde fois hommage à tout ce qui est la Grèce (εἰς τὸ Πανελλήνιον), sans autre dessein que d'y propager de plus en plus notre langue française en en facilitant l'étude, et de rendre par cela même plus intime l'affinité qui unit les deux peuples.

Que si l'on veut bien tenir compte des soins apportés à cette nouvelle édition, il est juste qu'une large part du mérite qu'on y trouverait soit attribuée à qui de droit, et je me fais un devoir et un plaisir de reconnaître que, sans le concours infatigable et intelligent d'un imprimeur-artiste, M. Roblot, il m'eût été fort difficile de mener à bien cette entreprise.

DESRUÉS.

Besançon, le 15 décembre 1861.

Ἐπιπέμπω,

— Αχιλ. Δούρου

ἡ μὲν ἀντίεσθαι μὴ ἔσται ἐν
 ἰστορικῶν ἐπισημασθῆναι μὲν
 Δουρῆται ἢ ἡγεμονίαι

Αχιλ. Δούρου

Προλογος τοῦ ἐκδότου

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΟΥ

περὶ τῆς πρώτης ἐκδόσεως.

Ἄκαυρον βεβαίως εἶναι τὸ νὰ ἐπιχειρήσῃ τις σήμερον ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀνάγκην τῆς γαλλικῆς γλώσσης, τοῦ παγκοσμίου τούτου ὄργανου τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ, διότι πάντες αὐθόρμητοι καταληπτὴν οὖσαν σπεύδουσι ν' ἀναπληρώσωσιν αὐτήν. Ἄλλ' ἀπὸ τῆς ἐν Βιέννῃ τῷ 1786 τὸ πρῶτον ὑπὸ Γ. Βεντότη ἐκδοθείσης γαλλικῆς γραμματικῆς, καὶ πολλάκις μετὰ ταῦτα μετατυπωθείσης, μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς, οὐκ ὀλίγων ἤδη αὐσῶν, οὐδεμία συνετάχθη ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους εἰς χρῆσιν κυρίως τῶν Ἑλλήνων· εἶναι δὲ πᾶσαι κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦτον μεταφράσεις ἢ ἀπανθίσματα γραμματικῶν συντεταγμένων γαλλιστῶν εἰς χρῆσιν Γάλλων, ἐπομένως ὀλίγον κατὰλλήλων εἰς διδασκαλίαν Ἑλληνο-παιδίων.

Ἡ δὲ ἀνὰ χεῖρας γαλλικὴ γραμματικὴ εἶναι ἔργον ἀνδρὸς δοκιμοτάτου περὶ τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ δεξιωτάτου κατὰ τὴν περὶ τὰς γλώσσας ἐν γένει ἐπιστήμην, ὅστις ἐλθὼν ἐνταῦθα πρὸ ἱκανῶν ἐτῶν μετ' ἀνευδότης ἐπιμονῆς ἐξέμαθε τὴν λαλουμένην ἑλληνικὴν εἰς τὰ καθέκαστα τῆς φρασιολογίας ἐμφιλοχρῶν. Ἐδίδαξε δὲ πολυειδῶς τὴν γαλλικὴν εἰς πάσης τάξεως Ἑλλήνας· εἰς λογίους, εἰς ἰδιώτας, εἰς πρωτοπείρους τῶν γραμμάτων, εἰς μαθητὰς, εἰς φοιτητὰς, ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Ἐκπαιδευτηρίῳ. Ἐδίδακε δὲ σκοπὸν ἔχων τὴν σύνταξιν τῆς ἀνὰ χεῖρας γραμματικῆς· καὶ οὐ μόνον ταῦτα ὑπὲρ τοῦ προκειμένου ἔργου ἐπραττεν, ἀλλὰ καὶ λίαν ἐπίπονον παραλληλίαν ἀνέλαβε τῶν δύο γλωσσῶν, καὶ ἐν βιβλίοις, καὶ ἐν τῇ ζωῇ κοινωνίᾳ· ὅθεν ἐφοίτα ἐπὶ τούτῳ σπουδάζων ἐν τῇ βουλῇ, ἐν τοῖς δικαστηρίοις, ἐν τοῖς κοινοῖς τόποις καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ. Τοιαύτη δὲ ἦτο τοῦ ἀνδρὸς ἡ ἐπιμονή, πρὸς τελειοτέραν ἐπεξεργασίαν τοῦ ἔργου αὐτοῦ, ὥστε πολλάκις ἀπέθανεν ὀχληρῶς εἰς τοὺς ἐνταῦθα φίλους αὐτοῦ· ἔτι δὲ ἀνὴρ λόγιος ὁμογενὴς ἐπὶ πολὺ ἐγκύψας εἰς τὴν σπουδὴν ἀμφοτέρων τῶν γλωσσῶν, παρέδωκεν εἰς τὸν συγγραφέα ὅλας αὐτοῦ τὰς περὶ γαλλικῆς πρὸς Ἑλλήνας γραμματικῆς μελέτας αὐτοῦ. Ὁ δὲ συγγραφεὺς ἐπὶ πολλὰ ἔτη διαπονήσας τὸ ἔργον καὶ μεταβὰς εἰς Παρισίους, ὅπου ἐπεθεώρησεν αὐτό, ἐδωρήσατο τέλος τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει, ὅπως ἐκδώσῃ αὐτό, καὶ τὰ ἐκ τῆς ἐκδόσεως εἰσπραχθησόμενα ἐπ' ἀγαθῷ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως δαπανήσῃ. Ἡ δὲ Κυβέρνησις, ἕνεκα διαφόρων προσκομμάτων ἐπὶ χρόνον τινὰ ἀναβαλοῦσα τὴν ἐκδοσιν, παρεχώρησε τέλος τὰ χειρόγραφα εἰς ἐμὲ, ὅπως, ἐκδοθέντων αὐτῶν, πωλητῆται ἢ γραμματικὴ εὐωνότατα. Ἡ μὲν Κυβέρνησις οὕτω πατρικῶς ἐξεπλήρωσεν ὑπὲρ τῶν μαθητιῶντων τὴν ἐντολὴν τοῦ δωρητοῦ, ἀπονείμασα αὐτῷ δικαίως καὶ τὸ βασιλ. παράσημον τοῦ Σωτήρος· ἐγὼ δὲ πεποισθὼς εἰς τὴν τελειότητα καὶ τὸ σκόπιμον τῆς γραμματικῆς καὶ τὴν ταχεῖαν αὐτῆς διάδοσιν, δὲν ἐδίδοσα ν' ἀναλάβω τὴν βαρεῖαν ταύτην ὑποχρέωσιν. Ὅθεν, κατ' αἰτήσιν τοῦ συγγραφέως, παρεκλήθη ὁ αὐτῷ ἄλλοτε παρασχῶν τὰς περὶ τῆς γαλλικῆς γραμματικῆς μελέτας λόγιος ὁμογενὴς νὰ ἐπιθεωρήσῃ καὶ τελευταῖον τὰ χειρόγραφα, ἅπερ οὕτως ἐξεδόθησαν πολλάκις δοκιμασθέντα.

Ἡ γραμματικὴ αὕτη εἶναι οὐ μόνον πρωτότυπος, γενομένης τὸ πρῶτον δι' αὐτῆς τῆς ἐνδομύχου, οὕτως εἰπεῖν, παραλληλίας τῶν δύο γλώσσων, ὅπερ κατέδειξεν γραμματικάῳ ἔκλειθαι, αἵτινες ἄλλως δὲν ἠδύναντο νὰ προκύψωσιν οὐδὲ πρὸς αὐτοὺς τοὺς Γάλλους γραμματικούς· ἀλλ' εἶναι καὶ μεθοδικωτάτη σειρά τελεσφόρου διδασκαλίας, ἐπαρκοῦς μὲν διὰ τὸν μὴ θέλοντα νὰ ἐμφιλοχωρήσῃ εἰς τὴν θεωρίαν καὶ δυνάμενον ἐπομένως νὰ περιορισθῇ εἰς τὰ διὰ μεγαλητέρων χαρακτήρων ἐκτετυπωμένα, παρεχούσης δὲ τὰ μέσα, ἐν ταῖς διὰ μικροτέρων χαρακτήρων ἐκτετυπωμέναις σημειώσεσιν, εἰς τὸν μαθητὴν ἢ τὸν διδάσκαλον τὸν βουλόμενον μετὰ μείζονος ἀκριθείας νὰ ἐγκύψῃ εἰς τὴν γλώσσαν. Ἡ πρακτικὴ δὲ διδασκαλία τελεῖται κυρίως διὰ σειράς θεμάτων καὶ γυμνασμάτων, δι' ὧν ἐφαρμόζονται ὅλοι οἱ κανόνες τοῦ τε τεχνολογικοῦ καὶ τοῦ συντακτικοῦ, καὶ λύονται αἱ ἀπελπίσασαι πολλάκις τὸν μαθητὴν ἀπορίαι. Διὰ παντὸς δὲ τοῦ πονήματος παραλληλίζονται ἀμφοτέραι αἱ γλώσσαι, παραβαλλομένης ἐν εὐστόχαις σημειώσεσιν πολλάκις καὶ τῆς ἀρχαίας καὶ τῆς κοινοτέρας γλώσσης.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 21 Σεπτεμβρίου 1860.

Ἡ Εὐδοκίη
Μαρία Γ. Ροσβίλου
1879

ΠΕΡΙ ΠΡΟΦΟΡΑΣ.

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ.

Τὸ γαλλικὸν ἀλφάβητον συνίσταται ἐξ εἴκοσι πέντε γραμμάτων.

Σχῆμα.	Ὄνομα.	Ἀντίστοιχον κατὰ τὴν γραφὴν.	Παραδείγματα τῆς προφορᾶς.
A, a	ἄ	α	Arc πρόφ. ἄρκ, τόξον.
B, b	μπέ	β	Bal <i>μπὰλ</i> , χορός (οὐδόλως ἀκουομένου τοῦ μ κατὰ τὴν συνεκφώνησιν).
C, c	σέ	κ	Ca, ce, ci, co, cu κα, σε, σι, κο, *, car <i>κάρ</i> , διότι. Cécité <i>σεσιτέ</i> , τυφλότης. Cor <i>κόρ</i> , τύλος. Cour <i>κούρ</i> , ἀλλή. Culture, γεωργία.
D, d	ντέ	δ	David <i>Νταβίντ</i> , (οὐδόλως ἀκουομένου τοῦ ν κατὰ τὴν συνεκφώνησιν).
E, e	ἕ	ε, η	Vérité <i>βεριτέ</i> , ἀλήθεια.
F, f	ἕφ	φ	Effectif <i>ἕφεκτίφ</i> , πραγματικός.
G, g	* (1)	γ	Ga, ge, gi, go, gu γκα, *, *, γχο, *. Gage, <i>ἑνέχυρον</i> . Golfe <i>γκόλφ</i> , κόλπος.

(1) Τὸ ὄνομα τοῦ g δὲν ἀπεικονίζεται δι' ἑλληνικῶν γραμμάτων, οὐδ' ὁ φθόγγος αὐτοῦ πρὸ τῶν e, i ταῦτα δὲ σημαίνουσι τὰ σημεῖα *.

H, h	*	(^h)	Hermès Ἑρμῆς, Ἑρμῆς. Hiver ἱβέρ, χειμῶν.
I, i	ἴ	ι	Ici ἰσί, ἐδῶ.
J, j	*	ι	Ja, je, ji, jo, ju.
K, k	κα	κ	Ka, ke, ki, ko, ku· κα, κε, κι, κο, *. Kilomètre κιλόμετρο, χιλιόμετρον.
L, l	ἔλ	λ	Lac λίλακ, λίμνη. Bal.
M, m	ἔμ	μ	Miel μέλι, μέλι.
N, n	ἔν	ν	Nerf νέρφ, νεῦρον. Animal ἀνιμάλ, ζῶον.
O, o	ὄ	ο ω	Or ὄρ, χρυσός. Horoscope ὄροσκόπ, ὠροσκόπιον.
P, p	πέ	π	Papal παπικός.
Q, q	*	κ	Coq κόκ, ἀλέκτωρ.
R, r	ἔρ	ρ	Radical ραντικάλ, ρίζικός. Souffrir σουφφρίρ, πάσχειν.
S, s	ἔς	σ	Sac σάκ, σάκκος.
T, t	τέ	τ	Tardif ταρντίφ, ὄψιμος.
U, u	*	υ β	Usufruit ἐπιχαρπία.
V, v	βέ	β	Vénal βεράλ, ὄνιος.
X, x	ἴς	ξ	Extrémité ἐξτρεμιτέ, ἄκρα. Exil ἐκλίλ, ἐξορία.
Y, y	ἴγκρέκ	υ	Hymen ἴμέρ, ὕμνιαος. Payé παιτέ, πληρωμένος.
Z, z	ζέντ	ζ	Zépher ζεφίρ, ζέφυρος.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ. Τὸ u δὲν ἔχει ἀντίστοιχον φθόγγον εἰς τὴν ἑλληνικὴν σημειωτέον ὅμως, ὅτι οἱ αὐτόχθονες Ἀθηναῖοι, ἴσως καὶ ἄλλοι τινὲς προφέρουσιν ἐνίοτε τὸ u ἑλληνικὸν σχεδὸν ὡς οἱ Γάλλοι τὸ u, λ. χ. κατὰ τὰς λέξεις ἄχυρα, κυρὰ, κτλ.

Τὸ y μετὰ τῶν φωνηέντων προφέρεται ὡς δύο ii, ὅσον royal, payer, ἅτινα προφέρονται roial, paiier· οὕτω καὶ εἰς τὸ pays καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ παράγωγα. Ἄλλως δὲ προφέρεται ὡς i, ὅσον style, martyr.

Ἄλλως δὲ i grec, ἄγουν ἢ ἑλληνικὸν, διότι ἀντικαθιστῆ συχνάκις τὸ u εἰς τὰς ἐκ τῆς ἑλληνικῆς παραγομένας λέξεις· ὅσον hypothèse, système, ἐκ τῶν ὑπόθεσις, σύστημα· style, martyr, ἐκ τῶν στόλος, μάρτυς.

ΠΕΡΙ ΦΩΝΗΕΝΤΩΝ.

Ἐκτὸς τῶν φθόγγων τῶν ἀπλῶν φωνηέντων (a, e, i, (y), o, u), ὑπάρχουσι παρὰ τοῖς Γάλλοις ἄλλοι ἐξ ἀπλοῦ φθόγγοι, καὶ ἐπομένως ἄλλα ἐξ φωνηέντα, τὰ ὁποῖα γράφονται διὰ συμπλοκῶν γραμμάτων. Ταῦτα δὲ εἶναι eu, ou, an, in, on, un.

Τοῦ ou μόνου ὑπάρχει ἀντίστοιχον παρὰ τοῖς Ἑλλησιν, οὐ, οὔ· cour, courage, poussière, αὐλή, ἀνδρία, κονιορτός.

Τὰ δὲ an, in, on, un καλοῦνται φωνηέντα ἐπίρρινα (voyelles nasales), διότι προφέρονται ὀπωσοῦν διὰ τῆς ῥινός.

E (e, é, è, ê, ai, æ, œ).

Τὸ e ἔχει πολυειδῆ προφορὰν, καὶ διακρίεται κυρίως εἰς E muet ἄφωνον, E fermé κλειστόν, καὶ E ouvert ἀνοικτόν.

α.) Τὸ μὲν e muet ὅτε μὲν οὐδόλως σχεδὸν προφέρεται· οἶον arôtre, île, doute, τὰ ὁποῖα προφέρονται arôt'r', îl', doui'.

Οὕτως ἐν γένει εἰς τὸ τέλος τῶν λέξεων, ἢ μόνον κεῖται, ἢ ἐπομένου nt κατὰ τὸ γ' πληθυντικὸν πρόσωπον τῶν ῥημάτων, ἢ ἐπομένου s· il aime, ils aiment, tu aimes, les larmes.

Ὅτε δὲ προφέρεται ὡς τὸ φωνῆεν eu· οἶον je (ἐγώ), ὡς τὸ jeu (παίγνιον)· me (μοί, μέ)· le (ὁ)· πρόφ. meu, leu· ὡσαύτως καὶ τὰ λοιπὰ μονοσύλλαβα, ὅταν ἐξαγγέλλωνται μόνα. Ἄλλως, ἀποσιωπᾶται πολλάκις σχεδὸν ὅλως διόλου τὸ e ἄφωνον, καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ὀνομάζεται.

Je n'ai pas le temps, δὲν ἔχω καιρόν· πρόφ. jeu n'ai pas l' temps· ἢ καὶ πολλάκις, μάλιστα δὲ εἰς τὴν καθομιλουμένην j' nai pas l' temps.

Pourquoi le dites-vous? διακί τὸ λέγετε· πρόφ. Pourquoi l' dites vous? La leçon de français, τὸ μάθημα τῆς γαλλικῆς· πρόφ. la leçon d' français.

Ἄλλὰ τὸ Dites-le εἰπέ το, προφέρεται πάντοτε Dites-leu, διότι τὸ le ἐξαγγέλλεται ἀνεξαρτήτως πως.

Μυριάκις ὅμως, τὸ νὰ ἐξαγγέλληται ἢ ν' ἀποσιωπᾶται τὸ e ἄφωνον εἰς τὴν ὁμιλίαν ἀνήκει εἰς εὐαισθησίαν τινα ἀκανόνιστον, συντείνουσαν δὲ πολὺ εἰς τὸ κομψὸν ἢ τὸ ἀηδὲς τῆς προφορᾶς.

Παρατήρησον ὅμως ὅτι, εἰς τὴν ὁμιλίαν,

Ὅταν ἐπωνται δύο μονοσύλλαβα, τὸ e muet τοῦ δευτέρου ἀποσιωπᾶται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ· οἶον je ne ὡς je n'· me le ὡς meu l', κτλ.

Ὅταν δὲ τρία, ἀποσιωπᾶται τὸ τοῦ μέσου, ἢ καὶ ἐνίοτε τὸ τοῦ τελευταίου· οἶον je ne le, ὡς jeu n' leu. Que je ne le le dise pas une seconde fois, νὰ μὴ σοὶ τὸ εἶπω δευτέραν φορὰν, ὡς queu je n' teu l' dise pas. ἢ καὶ queu jeu n' l' leu dise pas. Je

ne crois pas que tu me le veuilles donner, ως jeu n' crois pas que tu m' leu veuilles donner, ή que tu meu l' veuilles donner.

Τέλος προφέρεται τὸ e muet κατὰ προφορὰν μέσην, δηλαδή οὔτε ὅλως ἀνεπαίσθητον, οὔτε τόσον καθαρὸν ὡς ἡ τοῦ eu· τοῦτο δὲ συμβαίνει μάλιστα ἐν μέσῳ λέξεως· ὡς demande, mesure ζήτησις, μέτρον.

β'.) Τὸ δὲ e fermé προφέρεται ὡς τὸ ἐλληνικὸν ε, διακρίνεται δὲ πολλάκις δι' ὀξεύας· ὡς vérité, bonté.

γ'.) Τὸ δὲ e ouvert προφέρεται ἀνοιγομένου τοῦ στόματος ὀλίγον τι περισσότερον ἢ ἐπὶ τοῦ e fermé, καὶ διὰ τοῦτο ὀνομάζεται e ἀνοικτὸν, ἀντιθέτως πρὸς τὸ κλειστὸν· διακρίνεται δὲ πολλάκις διὰ βαρείας, ἐνίοτε δὲ διὰ περισπωμένης, ἐπειδὴ ἔχει μακρὰν προφορὰν· π. γ. sèvre αὐστηρός· zèle ζήλος· hête κτῆνος.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ. Ἄνευ οὐδενὸς τόνου, ἀλλὰ πρὸ τῶν d, r, z, τὸ e προφέρεται κλειστὸν ἐπὶ τέλους λέξεως· ὡς pied, je m'assieds, dernier, chanter, vous chantez, nez, assez. Οὕτω καὶ ἐν μέσῳ λέξεως πρὸ δύο συμφώνων· ὡς reste λείψανον, dette ὄφλημα· ἐκτὸς ὅταν τὸ πρῶτον τῶν δύο συμφώνων ᾖ γὰρ ἢ l, διότι τότε εἶναι μᾶλλον ἢ ἦττον ἀνοικτὸν· terre, pelle, perte, delta. Ἀνοικτὸν προφέρεται ἐπὶ τῶν les, des, mes, tes, ces, ses· ἀνοικτὸν καὶ ἐπὶ ὀλίγων τινῶν εἰς er ληγόντων, ὡς fier, amer, κτλ.

Ἐπὶ δὲ τῶν λέξεων dessus, dessous, καὶ κατὰ τὴν πρώτην συλλαβὴν τῶν λέξεων, ὅσαι ἄρχονται ἀπὸ ress, ὡς ressembler, ressort, τὸ e εἶναι σχεδὸν ἄφωνον· εἶναι ὅμως fermé εἰς ressif, ressusciter, ressuyer.

Τὸ et = καὶ προφέρεται é· τὸ δὲ est = εἶναι προφέρεται ê· τὸ δὲ est = ἀνατολὴ προφέρεται ê σ τ.

ΑΙ. Ὁ φθόγγος τοῦ é fermé καὶ τοῦ è ouvert δὲν παριστᾶται πάντοτε διὰ τοῦ χαρακτῆρος e, ἀλλὰ καὶ, ὅπου τὸ ἀπαιτεῖ ἡ ὀρθογραφία τῶν λέξεων, διὰ τῆς συμπλοκῆς ai· ὡς j'aimai ἠγάπησα, aigre ὀξύς, lait γάλα, laid δυσειδής, κτλ. ἄπερ προφέρονται j'émé, égr', lé. Maître διδάσκαλος· j'aimais ἠγάπων· paix εἰρήνη· ils aimaient, κτλ., ἄπερ προφέρονται mètr', j'émé, pé, ils emé, διότι τὰ φωνήεντα ἐκτείνονται πρὸ τῶν s, z, x καὶ τοῦ e ἀφώνου (1).

Κατὰ τὴν μετοχὴν faisant τοῦ faire, τὸ ai προφέρεται ὡς e ἄφωνον. Ἐπὶ δὲ τῆς λέξεως douairière πρόφ. ὡς a.

Κατὰ δὲ τὰς συλλαβὰς ail, aill, τὸ ai γίνεται δίφθογγος (ἴδε κατωτέρω).

Æ, OE. Ὁ φθόγγος τοῦ é παριστᾶται διὰ τῶν æ, œ εἰς τὰς ἐκ τῆς ἐλληνικῆς παραγομένης λέξεις· καὶ τὸ æ εἶναι ἀντὶ ai· τὸ δὲ œ ἀντὶ oi· ὡς ætiologie αἰτιολογία, OEdipe, ænomètre.

(1) Τὰ αὐτὰ περὶ τοῦ oi ἀντὶ τοῦ ai κατὰ τὴν παλαιότεραν ὀρθογραφίαν· j'aimois, roide, monnoie· ἀντὶ j'aimais, raide, monnaie. Roide ἢ raide προφέρεται r é ν τ.

ΑΟ.

ΑΟ προφέρεται ως α εις τὰ φαον νεβρός, ραον ταός, Laon πόλεως ὄνομα· Προφέρεται δὲ ὡς ο εἰς ταον μύψ, οἴστρος· Saone ποταμοῦ ὄνομα· toast πρόποσις.

Ἐπὶ δὲ τῆς λέξεως aorte ἀορτή, προφέρεται εὐκρινῶς τό τε α καὶ ο· οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς λέξεως acriste, ἀόριστος (κατὰ τοὺς πολλούς).

Αἱ λέξεις Aouit, aouïteron, αὐγουστος (μῆν), Θεριστής, προφέρονται ὡς ἄν ἐγράφοντο ouit, ouïteron, ἄνευ τοῦ α.

Ο (au, eau).

Ο φθόγγος τοῦ ο παριστᾶται συχνάκις διὰ τῆς συμπλοκῆς au ἢ eau κατὰ τὴν ἰδιαίτεραν δοθोगραφίαν τῶν λέξεων· οἷον beau ὠραῖος, audace θρασύτης, κτλ. πρόφ. bo, odace.

ΕU (œu).

Ἀντίστοιχον τῆς φωνήεντος ταύτης φωνῆν δὲν ἔχει, ὡς εἴπομεν, ἢ ἑλληνικῆ γλώσσα· feu πῦρ, heureux εὐτυχής· Vœu εὐχή, cœur, bœuf.

Τὸ œu ὅμως προφέρεται ὡς u γαλλικὸν ἐπὶ πάντων τῶν χρόνων τοῦ ῥήματος avoir, οἷον· j'eus, tu eus, j'ai eu, κτλ., ἐπὶ τῆς λέξεως gageure στοίχημα, καὶ ἄλλων τινῶν σπανιωτέρων.

Παραδείγματα τῶν ἐπιρρήνων φωνηέντων.

(an, in, on, un).

AN. Angle γωνία.	}	an.	ambassade πρεσβεία.
		en.	encens θυμίαμα, cent ἑκατόν.
		em.	embrasement ἐμπρησμός.

En, em δὲν ἔχουσιν ἦχον ἐπιρρήνων ἐπὶ τῶν λέξεων abdomen, amen, gramen, Jérusalem, item, decemvir, Sem... καθ' ἕκαστον τὸ e, τὸ n, καὶ τὸ m φυλάττουσι τὴν ἰδίαν αὐτῶν προφορὰν, ἥτοι τὴν ἑλληνικὴν. Ἡ προφορὰ τοῦ n διαφορεῖται ἐπὶ τῶν examen καὶ hymen, καθότι οἱ μὲν προφέρουσιν αὐτὸ ἐπιρρήνως, οἱ δὲ μὴ· πληθυντικῶς δὲ πρόφερε πάντοτε ἐπιρρήνως.

Εὐκρινῶς προφέρεται τὸ ληκτικὸν m ἐπὶ τῶν ξενικῶν ὀνομάτων Cham, Priam, ... Ἐπιρρήνως ὅμως προφέρεται τὸ Adam.

Ent ῥηματικῆ κατάληξις τοῦ γ' πληθ. προσώπου ἔχει πάντοτε ἦχον ἄφωνον· οἷον ils aiment ἀγαπῶσι· ils viennent ἔρχονται· πρόφ. ἰλζέμ, ἰλθιέν· elles couvent ἐπωάζουσι, πρόφ. ἔλκούβ (1).

(1) Ἐνῶ τὸ convent, μονή, πρόφ. couvan. Caen, ὄνομα πόλεως, προφέρεται Can.

IN. Fin τέλος. Pin πεύκη.	}	<i>im.</i> impôt φόρος.
		<i>ain.</i> pain ἄρτος.
		<i>aim.</i> faim πείνα.
		<i>ein.</i> peintre ζωγράφος (1).

Τὰ in, im, δὲν ἔχουσιν ἤχον ἐπιρρίνον ἐπὶ τῶν ξένων ὀνομάτων Ibrahim, Selim, κτλ.

ON, OM. Non ὄχι. Nom ὄνομα. Compagnon ἐταῖρος.

UN, UM εἷς, ἕν. Importun.	}	<i>um.</i> humble ταπεινός.
		<i>eun.</i> à jeun ἀσίτως.

Τὸ um προφέρεται ὡς ὄμ. εἰς τινὰς λέξεις ἐκ τοῦ λατινικοῦ, ὡς album, centumvir, κτλ. οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς λέξεως rhum προφ. ῥόμ.

Παρατήρησις. — Καθ' ὅλας ταύτας τὰς συμπλοκάς, τὸ n ἢ m δὲν εἶναι πλέον ἐπιρρίνον ὡς ἀνάγκη ἔπεται ἄλλα n ἢ m ἢ καὶ φωνῆν τι.

Παραδείγματα.

Anneau	δακτύλιος.	Honneur	τιμὴ.
Grammaire	γραμματική.	Honorable	ἐντιμος.
Ennemi	ἐχθρός.	Homicide	φονεὺς.
Dilemme	δίλημμα.	Homonyme	ὁμώνυμος.
Inimitié	ἀπέχθεια.	Homme	ἄνθρωπος.
Innocent	ἀθῶος.	Unanime	ὁμόθυμος.
Image	εἰκὼν.	Une	μία.
Immense	ἄπειρος.	Punition	τιμωρία.

Ἐξαίρουσιν ennuï, enivrer, enorgueillir, καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν, ἐν οἷς προφέρεται τὸ en ὡς τὸ ἐπιρρίνον an. Οὕτω καὶ εἰς τὰς ἀπὸ *emm* ἀρχομένης λέξεις, καὶ τὰ εἰς *emment* λήγοντα ἐπιρρήματα, ὡς emmailloter, emménager, emmenoter, emmieller, emmuseler; récemment, prudemment.

Ἐπὶ δὲ τῶν λέξεων hennir, solennel, indemnité, femme, τὸ e προφέρεται a, χωρὶς τὸ n, m, νὰ ᾖναι ἐπιρρίνον.

Τὸ m εἶναι ἄφωνον ἐπὶ τῶν damner, damnation, condamner, automne· ἐπὶ τοῦ automnal ὁμοῦ προφέρεται εὐκρινῶς, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν amnistie, Agamemnon, κτλ.

Τὸ δὲ monsieur προφέρεται *moçiieu*.

Γὰ φωνήεντα ἐξαγγέλλονται ὅτε μὲν ἐν χρόνῳ μακρῷ, ὅτε δὲ ἐν χρόνῳ βραχεῖ· οἷον

(1) Μὴ συγχέης τοῦτο τὸ ein μετὰ τῆς ien διφθόγγου, περὶ ἧς κατωτέρω.

	Ἐν χρόνῳ βραχεῖ.		Ἐν χρόνῳ μακρῷ.
A	Patte πᾶτ, ποῦς ζώου.	Pâte πᾶτ, ζύμη.	
E	Bec μπῆκ, βράμπος.	Tête τῆτ, κεφαλή.	
I	Il ἰλ, αὐτός.	île ἰλ, νῆσος.	
O	Colonie κολονί, ἀποικία.	Apôtre ἀπότρ, ἀπόστολος.	
U	Culbute, κυβίστημα (γυδ. τακλάς, τούμπα).	Flûte, αὐλός.	
Eu	Jeune, νέος.	Jeune, νηστεία.	
Ou	Doute ντούτ, ἀμφιβολία.	Croûte κροῦτ, (πέτσα τοῦ ἄρτου).	

Καὶ ἄνευ περισπωμένης γεγραμμένα, ἐκτείνονται τὰ φωνήεντα a, e, i, (y), o, u, eu, ou πρὸ τοῦ e ἀφώνου· οἶον *colonie*, *aimée*, ἀποικία, ἀγαπητή· *bove*, βόρβορος (1).

Οὕτω καί, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, πρὸ τῶν s, z, x· ὡς *j'aimais*, ἡγάπων· *nez* βίν· *chevaux*, ἵπποι.

Περὶ διφθόγγων.

Δίφθογγος κυρίως λέγεται μόνον ἡ συμπλοκὴ φωνηέντων, ἥτις διὰ μιᾶς ἐξαγγελλομένης φωνῆς, ἀποτελεῖ ἕμως διπλοῦν ἤχον. Συνηθέστεραι δὲ αὐτῶν εἶναι παρὰ Γάλλοις αἱ ἐξῆς.

<i>ia</i> , οἶον <i>le diamant</i> ὁ ἀδάμας.	<i>Oin</i> , loin μακρὰν.
<i>Igi</i> , niais βλάξ.	<i>Oui</i> , Louis Λουδοβίκος, οὐί ναί.
<i>Ian</i> , confiant εὐπιστος.	<i>Ué</i> , tuer φονεύειν.
<i>Iau</i> , miauler νιαουρίζειν (ἐπὶ γαλῆς).	<i>Ui</i> , lui αὐτός, ἐκεῖνος.
<i>Ié</i> , la pitié τὸ ἔλεος.	<i>Uin</i> , Juin Ἰούνιος, καὶ ἄλλα τινά.
<i>Iè</i> , une bière φέρετρον.	<i>Ail</i> ,
<i>Ien</i> , bien (2) καλῶς.	<i>Eil</i> ,
<i>Ieu</i> , Dieu ὁ Θεός.	<i>Euil</i> ,
<i>Io</i> , fiolle φιάλη.	<i>Ueil</i> ,
<i>Ion</i> , nation ἔθνος.	<i>Euil</i> ,
<i>Oi</i> , (σχεδὸν ὡς <i>oa</i>) μοι ἐγώ (3).	<i>Ouil</i> ,

ἴδε κατωτέρω περὶ τοῦ I.

Ἐπὶ τῶν λέξεων *oignon*, *moignon*, *poignard*, *poignée*, τὸ i εἶναι ἐντελῶς ἄφωνον.

Ἡ δίφθογγος *ien* (*yen*) φυλάττει τὴν ἰδίαν αὐτῆς προφορὰν ἐν τῷ τέλει τῶν ἐπιρρήματων καὶ τῶν ὀνομάτων τῶν εἰς *ien*, καὶ ἐπὶ τῶν βημάτων *tenir* καὶ *venir*· οἶον, *Bien* καλῶς. *Combien?* πόσον; πόσα; *Rien* οὐδέν. *Le bien*, *les biens* τὸ καλόν, τὰ καλά. *Le chien* ὁ κύων. *Les moyens* τὰ μέσα. *Il tient*

(1) Ἐνὸ τὸ *bout*, ἄκρα, προφέρεται βραχέως.

(2) Il convient συμφέρει· ἀλλὰ ils convient, προσκαλοῦσι, καθὸ τρίτον πληθ. πρόσωπ. προφέρεται *convé*.

(3) *Poêle* ἢ *poile*.

κρατεῖ. Nous viendrons θέλομεν ἐλθεῖ. Le mien, le tien, le sien ὁ ἰδικός μου, ὁ ἰδικός σου, ὁ ἰδικός του. Οὕτω καὶ ἐν μέσῳ λέξεως παραγομένης ἐξ ἐκείνων, ὡς bientôt, bienfait, chierdent, moyennant, il parviendra, vous soutiendrez.

Πανταχοῦ ἄλλοθι ἡ ien προφέρεται ὡς ian· οἷον patient, patienter, expérience, Orient, orienter, faïence, κτλ.

ΠΕΡΙ ΣΥΜΦΩΝΩΝ.

Γενική παρατήρησις. — Πολλὰ τῶν ληκτικῶν συμφώνων μένουσιν ὅλως ἄφωνα ὅταν ἡ λέξις ἐξαγγέλληται μόνη καὶ ὅταν ἡ ἐπομένη λέξις, εἴτε ἀρχηται ἀπὸ συμφώνου, εἴτε δὲν ἐξαγγέλληται ἀμέσως, ἀλλὰ μετὰ μικρὰν παῦλαν· π. χ. Aborder προσορμίζεσθαι. Partout dans ces pays πανταχοῦ εἰς ταύτας τὰς χώρας. Un grand corps μέγα σῶμα. Et depuis, espérant que... καὶ ἀπὸ τοῦδε, ἐλπίζων ὅτι... προφέρονται ὡς ἂν ἐγράφοντο *abordé un gran cor partou dan ceu paÿ· é depui, espérân que.*

Προφέρεται δὲ ἐν γένει τὸ ληκτικὸν σύμφωνον, ὅταν ἡ ἐπομένη λέξις ἀρχηται ἀπὸ φωνήεντος καὶ ἡ ἔννοια ἀπαιτῆ νὰ συνδέωνται αἱ δύο λέξεις κατὰ τὴν προφορὰν· π. χ. Parler avec συνομιλεῖν. Un charmant enfant ἐράσμιόν τι παιδίον. Partout où... πανταχοῦ ὅπου. Grand homme μέγας ἀνὴρ. Grands et petits; petits et grands. Les enfants. Depuis un nombre infini d'années, προφέρονται ὡς ἂν ἐγράφοντο *parlé avec un charman tanfan partou tou gran tomm gran zè peti peti zè gran lé zenfan depui zun.*

Ἐπὶ λέξεων τινῶν ὅμως, τὸ ληκτικὸν σύμφωνον μένει πάντοτε ἄφωνον, καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιδεικτικῆς ἐξαγγελίας. Τοιαῦτα δὲ εἶναι plomb, poing, nid, dard, drap, κτλ. οἷον du plomb et de l'argent, μολυβδος καὶ ἀργύριον· un dard acéré ἀκόντιον ὀξύ· προφ. un dar acéré. Περὶ τούτου θέλομεν ὁμιλήσει ἰδιαιτέρως κατωτέρω·

B.

Τὸ B προφέρεται πάντοτε· οἷον bon καλός, plomber μολυβδοῦν, radoub ἐπισκευὴ κτύπος καὶ ἰστίων, Jacob Ἰάκωβος. Ἐξαιρεῖται μόνον τὸ plomb μολυβδος (καὶ ἐπομένως à plomb, sur plomb), ἐπὶ τοῦ ὁποίου τὸ b ἀποσιωπᾶται πάντοτε.

C. C. Ch.

Πρὸ μὲν τῶν a, o, καὶ τῶν συμφώνων, τὸ c προφέρεται ὡς τὸ ἐλληνικὸν κ· οἷον café καφέ· colère κολέρ, ὄργη· crime κρίμ, κακούρηγμα· clair κλέρ, λαμπρός.

Πρὸ δὲ τῶν u, œu προφέρεται ὑγρῶς πως, ὡς προφέρεται τὸ ἑλληνικὸν κ πρὸ τοῦ ε, ι, (καί, κελεύω, κιβώτιον)· ὡς εuvette λεκάνη, cercueil φέρετρον, œuif καρδιά.

Καὶ πρὸ τῶν e, i, προφέρεται ὡς σ· ὡς εerele σέρκλ κύκλος, ciel σιέλ οὐρανός, cyprès σιπρῆ κυπάρισσος, accès ακσῆ, αξῆ πρόσθασις, accepter ἀξεπτέ.

Τὴν αὐτὴν φωνὴν τοῦ σ λαμβάνει καὶ πρὸ τῶν a, o, u, ὡς ἄκισ ἐχει τὴν λεγόμενὴν *cédille* (c)· ὡς façade φασάντ πρόσθισις· garçon γαρσόν παιδίον (τὸ ἄββεν)· je reçois ἔλαβον.

Σημειωτέον ὅτι ἐπὶ τῆς λέξεως second δεύτερος, καὶ ἐπὶ τῶν ἐξ αὐτῆς παραγῶγων, τὸ c λαμβάνει τὴν φωνὴν τοῦ g dur (1).

Ἐν τέλει λέξεως προφέρεται ἐν γένει καὶ ἐπομένου συμφώνου· ὡς arc τόξον· Marc Μάρκος· tale φεγγίτης· parc· zinc· fise· muse· ture· roc· grec· échec· lac λίμνη, κτλ. προφ. μαρκ, ταλκ, παρκ, γίσκ...

Ἐξαιροῦνται accroc ῥήγμα, blanc κήσιμα· blanc λευκός· franc εὐκρινής· jone βρῦον (βούρλον)· trone στέλεχος· clerc κληρικός· marc ὑποστάθμη (καταπάτι)· laes παγίς· pore χῶρος· broc (κουβάς)· escroc αἰσχροκερδής· il vainc νικᾷ il convainc καταπείθει· cotignac. Πρόσθες καὶ τὸ cric, croc, estomac, tabac..., ἅτινα μένουσι συνήθως ἄφωνα.

Τὸ c τοῦ donc (λοιπὸν) ὀρθῶς ἀποσιωπάται μὲν πρὸ συμφώνου, προφέρεται δὲ πρὸ φωνήεντος· Il est donc malade (προφ. don). Il est donc encore malade (προφ. donk). Προφέρεται δὲ καὶ ἐν ἀρχῇ προτάσεως· Je pense; donc je suis.

Ch προφέρεται ὡς τὸ ἰταλικὸν sce, sci (scemere, scisma, scena)· ὡς chaîne ἄλυσις· chercher ἐρευνᾶν· chien σκύλος· chaleur ζέστη· chose πρᾶγμα· chuchoter κρυφολαλεῖν· chisme σχίσμα· sheik σέχης.

Εἰς δὲ τὰς ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ μεταφερομένας λέξεις, ἀντικαθιστᾷ τὸ χ, καὶ προφέρεται,

α) Ἐπομένου μὲν συμφώνου ἢ καὶ a, o, u, ὡς τὸ ἑλληνικὸν κ· ὡς chlaine, chlamide, chrétien, christ, chronique, chalcographie, choriste, chœur (χορός, ὡς τὸ cœur καρδιά), catéchumène, bacchante, chaos.

β) Ἐπομένου δὲ e, i, (y), ὅτε μὲν προφέρεται ὡς κ· ὡς Chersonèse, orchestre, chiromantie, Michel-Ange ὁ ἰταλὸς ζωγράφος· ὅτε δὲ καὶ συγγόμενον ὡς τὸ ἰταλικὸν sce, sci· ὡς Achéron, Michel, Chimène, Achille, κύρια δνόματα· bachique, chyle, chimie, κτλ., καὶ ἐπὶ τοῦ ἐν συνθέσει μορίου archi (ἀρχή)· ὡς architecte, archifou... κτλ. Ἐξαιρεῖται δὲ τὸ archiépiscopat, archiépiscopal.

Ἐν τῷ τέλει τῆς λέξεως almanach ἡμερολόγιον, οἱ μὲν προφέρουσι τὸ ch ὡς κ, οἱ δὲ πλείστοι ἀποσιωποῦσιν αὐτό.

(1) Ἄλλ' ὄχι καὶ ἐπὶ τῶν secret, secrétaire, ὡς ἐλέχθη ὑπὸ τινῶν.

Αἱ δὲ λέξεις vermicelle, violoncelle προφέρονται ὑπὸ τινων ὡς ἂν ἐγράφοντο vermicelle, violonchelle, διότι μεταφέρθησαν ἐκ τῶν ἰταλικῶν vermicelli, violoncello Drachme προφέρεται dracm' ἢ dragm'.

D (ντ).

Τὸ ληκτικὸν d προφέρεται πάντοτε ἐπὶ τέλους τῆς λέξεως le sud ὁ νότος· ἐπὶ τῶν ξενικῶν λέξεων éphod, talmud, καὶ τινων κυρίων ὀνομάτων, ὅσων le Cid, Bagdad, David. Ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν μένει ἄφωνον· ὅσων grand, pied.

Σημειωτέον δ' ὅτι προφέρεται ὡς t (τ) ὁπότεν γίνηται συνεχρόνησις αὐτοῦ μετὰ τῆς ἀκολουθοῦ λέξεως· π. χ. un grand homme, πρόφερε gran_tomm'. (*Ἴδε τὰ περὶ συνεχρόνησεως τῶν λέξεων.)

F, Ph.

F καὶ **Ph** προφέρονται μὲν ἀμφότερα ὡς τὸ ἑλληνικὸν φ, διαφέρουσι δὲ καθ' ὅσον διὰ τοῦ ph γράφονται αἱ ἀπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ παραγόμεναι λέξεις, ὡς phosphore, philosophie, amphore.

Τὸ f προφέρεται πάντοτε ἐν τέλει λέξεως, εἴτε φωνῆεν ἀκολουθῆ προσεχῶς, εἴτε σύμφωνον· ὅσων bœuf βοῦς· serf δοῦλος· chef ἡγεμῶν· nerf νεῦρον· œuf ὠόν· canif, vif désir, le chef de l'état. Ἐξαίρουνται bœuf-gras, bœuf-salé... cerf ἔλαφος· cerf-volant κάθαρρος· chef-d'œuvre ἀριστούργημα· clef κλειδίον· œuf frais, œuf dur· nerf de bœuf βούνευρον καὶ τὰ πληθυντικά œufs, bœufs, nerfs. Ὡς πρὸς τὰς λέξεις neuf, dix-neuf, ἰδὲ τὰ περὶ τῶν ἀριθμητικῶν ὀνομάτων.

G (Gue, Gui, Gn.).

Πρὸ τῶν φωνέντων a, o, u, ὡς καὶ πρὸ τῶν συμφώνων, προφέρεται ὡς τὸ κ τῶν λέξεων ἐγκαλῶ, ἐγκόλιον· ὅσων cigale τέττιξ· goudron πισσάσφαλτος· aigu ὄζυς· grand, gris, gloire. Πρὸ δὲ τῶν e, i, (y), ἐκφωνεῖται φιλιῶς καὶ μετὰ ἰδίας τινὸς προφορᾶς, τῆς τοῦ j γαλλικοῦ· aigue ἄγγελος· givre πάχνη· gage ἐνέχυρον· nageoire, il mangea. Suggérer = *suggéré*.

Gue, gui, προφέρεται ὡς τὸ δεύτερον γ τῶν λέξεων ἄγγελος, ἄγγειον· ὅσων haranguer δημηγορεῖν, guirlande ἐγκάρπιον (χμδ. γκιρλίανδα προφερομένου τὸ γκι ὡς τὸ γαλλικὸν *gui*), figue = *φίγγ*.

Τὸ lingual προφ. *lingoual*.

Σημειωτέον ὅτι κατὰ τὰς συλλαβὰς ταύτας (gue, gui), τὸ u εἶναι ἄφωνον, ἐκτὸς ἐπὶ τῶν inextinguible ἀσβεστος· arguer συμπεράνειν· aiguiser ἀκεονᾶν, καὶ ἐπὶ τοῦ aiguille βελόνη, καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ, ὡς aiguillée, aiguillon..., καὶ ὅταν τὸ ἐπόμενον e φέρῃ τὸ λεγόμενον *téma*, ὡς eigué.

Ἐν προφέρεται ὡς *γιά, γρό*, ἐπὶ τοῦ ἐπομένου στίχου,

..... καὶ νὰ ξῆ μὲ διακονιά,

μὲ γονιὸ νὰ παραδέρνῃ μὲ γυναικ' ὁμορφονιά.

(Τυρτ. μεταφ. Σ. Τρικούπη.)

οἶον auvergnat, agneau, magnétisme, προφ. ὄβερ*γιά*, ἀν*ρό*, μα*ριετί*σμ.

ΕΞΑΙΡΕΣΙΣ. Τὸ *g* καὶ τὸ *n* ἀκούονται εὐκρινῶς κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτῶν προφορὰν ἐπὶ τῶν λέξεων agnat, agnation, diagnostique, gnome, gnomonique, gnostique, cognat, cognation, inexpugnable, igné, ignifère, stagnant, Progné.

Σημειώσεις. — Τὸ *g* μένει πάντοτε ἄφωνον ἐπὶ τῶν λέξεων coing κυδώ-
νιον· doigt δάκτυλος· un étang λίμνη· un hareng *μαινίς*· un faubourg προά-
στειον· bourg κωμόπολις (4)· legs κληροδότημα· le poing ἡ πυγμή· sang
αἷμα· sangsue βδέλλα· seing ὑπογραφή· signet δείκτης ἢ ταινίδιον (σημάδι)·
vingt εἴκοσι· Magdelaine, brandebourg.

Τὸ δὲ *joug* ζυγός, προφέρεται ὡς ἂν ἐγράφετο *jouque*· οὕτω καὶ zigzag, bourg-
mestre, καὶ τὸ πρῶτον *g* τοῦ orang-outang, καὶ ἡ ἀγγλικὴ λέξις grog. Τὸ gangrène
προφέρεται cangrène.

Η.

Τὸ *Η* ὅτε μὲν εἶναι διόλου ἄφωνον καὶ ἀνήκει μόνον εἰς τὴν ὀρθογραφίαν, καὶ
τότε λέγεται *h muet* (*h* ἄφωνον), ὅτε δὲ προφέρεται ὕψωσῶν διὰ τοῦ λάρυγγος,
καὶ τότε λέγεται *h aspiré* (*h* δασύ).

Ἄφωρον. L'homme, les hommes. Cela est historique. En hiver
ἐκθλίψει τοῦ πρὸ αὐτοῦ φωνήεντος· (l'homme, l'humanité), καὶ συνεκφωνήσει
τοῦ ληκτικῆς συμφώνου τῆς πρὸ αὐτοῦ λέξεως, ὅπου καὶ ἐπὶ τῶν φωνηέντων
(les hommes. Cela est historique).

Δασύ. Le héros, les héros, ils sont hardis... ἄνευ ἐκθλίψεως, ἄνευ
συνεκφωνήσεως.

Πίναξ τῶν ἀπὸ h δασέος ἀρχομένων λέξεων.

Ha!	haine,	hallage,	halte,	hanneton,
hâbleur,	haire,	halle,	hamac,	hanscrit,
hache,	halage,	hallebarde,	hameau,	hanse,
hachis,	halbran,	hallebreda,	hampe,	hansière,
haie,	hâle,	hallier,	han,	hanter,
hagard,	haleine,	haloir,	hanche,	happe,
haillon,	haletant,	halo,	hangar,	happelourde,

(1) Τὸ δὲ *bourg* ὅμως προφέρεται ὑπό τινων ὡς ἂν ἐγράφετο *bourk*· ὅπερ συγχωρητέον
μόνον ἐπομένου φωνήεντος.

happer,	harpon,	hérault,	hochet,	hour,
haquenée,	harponner,	hère,	Hollande,	hourvari,
haquet	hart,	hérissier,	hola,	housard,
harangue,	hasard,	hernie,	homard,	hussard,
haras,	hase,	héron,	hongre,	houspiller,
harasser,	hâte,	héros,	honnir,	housse,
harder,	hauban,	herse,	honte,	houssure,
hardes,	haubans,	hêtre,	hoquet,	houssoir,
hardiesse,	haubert,	heurt,	hoqueton,	houx,
harem,	hausse,	heurtoir,	horde,	houyou,
hareng,	hausse-col,	hibou,	horion,	huche,
hargneux,	haut,	hie,	hors,	huée,
haricot,	hautbois,	hideux,	hotte,	huguenot,
haridelle,	hautesse,	hiérarchie,	Hottentot,	huit,
harnacheur,	hâve,	hie,	houblon,	humer,
harnais,	havr,	hisser,	houe,	hunier,
haro,	havre,	hobereau,	houille,	huppe,
harpe,	hé!	hoc,	houle,	hure,
harpeau,	heaume	Hoche,	houlette,	hurhau,
harper,	héler,	hochement,	houppé,	hurlement,
harpie,	hennir,	hochepot,	houppelande,	hutte.
harpin,	Henri,	hocher,	hourdage,	κ. ἄλ. τινά.

Οὕτω καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν παράγωγα, ἐκ τῶς τοῦ exhausser ὑψῶ, καὶ τῶν ἐκ τοῦ héros, ὡς une héroïne. Cette action est héroïque.

Εἰς τὰς ἐκ τῆς ἑλληνικῆς εἰλημμένας λέξεις, ὡς heure ὄρα, hérésie αἵρεσις, hilarité ἰλαρότης, homélie, Homère, hymne, κτλ., τὸ ἡ εἶναι ἄφωνον πλὴν ὀλίγων τινῶν, ὡς harpon, harponner, harpie... ἀπὸ τοῦ ἀρπάζειν, hiérarchie ἱεραρχία, halbran ἀλιθρένθος, héros ἥρωας, Léron ἐρώδιον, hameau (ἴσως ἀπὸ τοῦ ἄμα), hanche ἀπὸ τοῦ ἀγκάς, huppe ἔποψ.

— Huit. Τὸ ἡ τῆς λέξεως huit, huitième, καὶ τοὶ δασύ γενικῶς, γίνεται ὅμως ἄφωνον ὅταν διὰ τοῦ trait d'union (-) ἐνώνηται μετ' ἄλλου ἀριθμητικοῦ ὀνόματος· οἷον vingt-huit, προφ. vin_tuit', vingt-huitième, vin_tuitièm'.

Ἄν καὶ τὸ ἡ τῶν κυρίων ὀνομάτων Hollande καὶ Hongrie ἦναι δασύ, λέγεται ὅμως fromage d' Hollande, toile d' Hollande, eau de la reine d' Hongrie.

— Oui, ναί, ὡς οὐσιαστικὸν λαμβανόμενον, προφέρεται ἄνευ ἐκθλίψεως καὶ συνεκφωνήσεως, δηλαδὴ ὡς ἂν ἐγράφετο houi διὰ τοῦ ἡ δασέως· le oui; les oui et les non.

— Un. Ὡσαύτως καὶ τὸ un (εἰς, ἓν), ὡς οὐσιαστικὸν λαμβανόμενον· οἷον, ce un ne me plaît pas, τοῦτο τὸ εἰς δὲν μοὶ ἀπαρέσκει.

— Onze, onzième δὲν ἐνώνεται μετὰ τῆς προηγουμένης λέξεως, ὅταν αὕτη λήγῃ εἰς s, z, x. οἷον vers le: onze heures. Les six onzièmes. Vous en avez onze. Πρὸς δὲ τούτοις τὸ onze, οὐσιαστικῶς λαμβανόμενον, ἐκφωνεῖται ἄνευ ἐκθλίψεως τοῦ προηγουμένου φωνήεντος· οἷον ce onze, du onze, au onze (ὄχι δὲ cet onze, de l' onze, à l' onze)· οὕτω καὶ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὡς ἐπίθετον λαμβανόμενον· le onzième chapitre, la onzième heure, κάλλιον τοῦ l' onzième.

— La ouate (κ. βάτα), ὄχι l'ouate.

J.

Προφέρεται πάντοτε ὡς τὸ g τρὸ τῶν e, i, οἷον Jésus Ἰησοῦς, joie χαρά, juge δικαστής, jalousie ζηλοτυπία.

Κ.

Ὡς τὸ ἑλληνικὸν κ πάντοτε τίθεται δὲ μόνον εἰς τὰς ξενικὰς λέξεις· οἷον *raki*, *kiosque*, *kyrielle*.

Λ.

α') Τὸ Λ προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικὸν λ· οἷον *livre* βιβλίον, πρόφ. *λίβρ*, *allégorie* ἀλληγορία, πρόφ. *ἀλίεγορί*.

Ὡσαύτως καὶ τὸ ληκτικὸν l, οἷον *bal* μπάλ χορός, *civil* σιβίλ ἀσυκός, *miel* μιέ.λ μέλι, *fil* νήμα, *mil* χίλιοι, *calcul*, *il*, *ils*, *vil*, *profil*, *puéril*, *subtil*, *moral*, *bol*, κτλ.

Ἐξαιροῦνται αἱ ἀκόλουθοι λέξεις, ἐπὶ τῶν ὁποίων μένει ἄφωνον, καὶ ἐπομένου φωνήεντος· *baril* πῖθος (βαρέλιον), *fil* υἱός (l), *fusil* πυροβόλον, *gril* ἐσχάρα, *nombril* ὀμφαλός, *outil* ἐργαλεῖον, *pluriel* (πρ. *plurié*), *pouls* σφυγμός, *prof.* π ο ὦ, *souil* ὑπέροχος, *sourceil* ὄφρυς· οἷον *un outil excellent*, *prof.* *un outi excellent*. Ἡρόσθεσι καὶ τὰ *chenil*, *coutil*, *cul*, *émeril*, *fournil*, *persil*, καὶ τινὰ κύρια ὀνόματα, οἷον *Vesoul*, *Larochefoucauld*.

Τὸ τῶν *pénil*, *avril* μᾶλλον προφέρεται εὐκρινῶς ἢ ὑγρῶς. Παρασιωπᾶται δὲ καὶ ὑπὸ πολλῶν εἰς τὰ *avril* καὶ *babill*.

Διπλασιαζόμενον δὲ εἰς τὰ παράγωγα ἀποβαίνει ὑγρὸν (*fusiller*, *griller*, *outiller*, *sourcilleux*, *babillard*, κτλ.), κατὰ τὸν κατωτέρω κανόνα.

Τὸ ληκτικὸν l τοῦ *gentil*, *χαρίεις*, εἶναι ἄφωνον (*un gentil garçon*, *des gentilshommes*)· προφέρεται δὲ ὑγρῶς, ἐπομένου φωνήεντος, (*un gentil enfant*, *un gentilhomme*).

Ἐγρῶς προφέρονται τὰ *cil* βλεφαρίς, *mil* κέγγρος.

β') Τὸ l, εἴτε μόνον, εἴτε διπλοῦν, προηγουμένου δὲ ai, ei, eui, uei, ωi, ouï, προφέρεται ὑγρῶς, ὡς τὸ ἰταλικὸν *gl* ἐπὶ τῶν *gli*, *glielo*, *migliore*, ἢ καὶ τὸ ἑλληνικὸν γλ· καὶ τότε λέγεται l mouillé, l ὑγρὸν.

Παραδείγματα· *travail*, qu'il s'en aille, *vaiillant*, ἔργον, ἃς ἀναχωρήσις, ἀνδρεῖος· *soleil*, *sommeiller*, *vieillard*, ἥλιος, ὑπνώττειν, γέρων· *orgueil*, *feuille*, *œil*, ἀλαζονία, φύλλον, ὀφθαλμός· *grenouille*, *nous fouillons*, *mouillé* βάτραχος, ἀνασάπτομεν, ὑγρός.

Ἐξαιρεῖται μόνον τὸ *aile* πτέρυξ, καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ.

— Τὸ διπλοῦν ll προφέρεται ὑγρῶς ἐν γένει μετὰ τοῦ i, οἷον *chenille* κάμπη, *fille* κόρη, *famille* οἰκογένεια, *millet* κέγγρος.

Ἐξαιροῦνται. — Τὰ ἀπὸ *ill* ἀρχόμενα, ὡς *illégal*, *illégitime*, κτλ., διότι κατὰ τὰς λέξεις ταύτας τὸ πρῶτον l εἶναι ἀντὶ n· *illégal* ἀντὶ τοῦ *inlégal*, (ἐκ τοῦ στερητικῶ ἰn).

(1) Κατὰ μὲν τὴν ἀπλὴν ὀμιλίαν προφέρεται συχνακίς φίς· κατὰ δὲ τὴν ἐπίδεικτικὴν προφορὰν φῖ.

Καὶ τὰ

Distiller	διυλίζειν,	Sibylle	σιβύλλη,
Idylle	ειδύλλιον,	Syllabe	συλλαβή,
Mille	χίλια,	Syllogisme	συλλογισμὸς
Osciller	δονεῖσθαι,	Vaciller	κλονιζέσθαι,
Pupille	κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ,	Ville	πόλις,
Pusillanime	μικρόψυχος,	Achille, Gille, Lille, κτλ.	

Πρόσθετε καὶ τὰ σπανιότερα

Armillaire, axillaire, codicille, fibrille, ventiller· καὶ τὰ arbalettrille, cavillation, logistille, myrtille, scille, sille, squille, smiller.

— Προφέρεται ὑγρῶς εἰς τὸ billion χαλκονόμισμα, εὐκρινῶς δὲ εἰς τὸ billion χίλια ἑκατομμύρια.

M. N.

Τὰ M καὶ N, μὴ ὄντα ἐπιβρίνα, προφέρονται ὡς τὰ ἑλληνικὰ μ καὶ ν· οἷον minime *μινίμι*, ἔσχατος, ἐλάχιστος, animal *ἀνιμάλι*, ζῶον, commis, com-mode, *κομιῦ*, *κομόνι*· καὶ οὕτω πάντοτε ἐν ἀρχῇ λέξεως.

Δὲν τίθεται τὸ n πρὸ τῶν m, b, p· ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ τό m, τὸ ὁποῖον πρὸ τοῦ b καὶ p προφέρεται πάντοτε ἐπιβρίνως· π. χ. comparer, compte, *προφ. con'*, prompt *προφ. pron*, empêcher, plomb *προφ. plon*, ambre, imbibier, κτλ. (Ἴδὲ τὰ περὶ συνεκφωνήσεως τῶν λέξεων.)

P.

Προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικὸν π· οἷον, peau *πό*, δέρμα, propre *πρόπρ*, καθαρός, psaume *πσῶμ*, ψαλμὸς, laps *λάπς*, διάστημα χρόνου, symptôme.

Ἐν τέλει λέξεως μένει συνήθως ἄφωνον, καὶ ἐπομένου φωνήεντος· οἷον un loup affamé, du drap olivâtre... Προφέρεται ὁμοῦ πάντοτε ἐπὶ τῶν car ἀκρωτήριον, salep *σαλέπι*, καὶ τινῶν κυρίων ὀνομάτων, ὡς Gap, Alep, *προφ. κάπ*, *σα.λέπ*, *γάπ*, *ἀ.λέπ*.

Ἐπὶ δὲ τοῦ trop ἄγαν, υπέρπολυ, beaucoup *πολύ*, *προφ. ἐπομένου φωνήεντος· οἷον trop_au-dessus, trop_étudié, il a beaucoup_étudié.*

Δὲν ἐκφωνεῖται διόλου ἐπὶ τῶν λέξεων baptême *βάπτισμα*, corps *σῶμα*, compte *λογαριασμός* (1), dompter *δαμῆν*, exempt *ἐξηρημένος*, prompt *ταχύς*, temps *χρόνος*, sculpter *γλύφειν*· καὶ τῶν παραγῶγων, ἐκτὸς τῶν exemption, baptismal. Ἀποσιωπᾶται καὶ ἐπὶ τοῦ sept, septième, septièmement, ἀλλὰ

(1) Ὅστε αἱ λέξεις compte *λογαριασμός*, καὶ comte *κόμης*, καὶ conte *διήγημα*, ἔχουσι καὶ αἱ τρεῖς τὴν αὐτὴν προφορὰν.

προφέρονται τὸ ρ καὶ τὸ ι εἰς τὰ ἐξ αὐτοῦ παραγόμενα, ὡς *septembre*, *septante*, *septennal*, *septuple*, κτλ. Οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ *rapt*.

Ph = φ. Ἴδε ἀνωτέρω περὶ τοῦ F.

Q. Qu.

Τὸ Q συνεκφέρεται πάντοτε μετὰ τοῦ u ἔκτος ἐν τέλει λέξεως, καὶ προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικὸν κ· οἷον *cinq* πέντε, προφ. *cin*k (1), *coq* κοκ, ἀλέκτωρ· *quatre* κάτρ, τέσσαρες· *quoi?* κοά, τί; *coi*, *koi*. *Equivoque* ἀμφίβολος, ἐκιδόκ· *riqué* κεντούμενος, *πικέ*. (Τὸ q εἶναι ἄφωνον ἐπὶ τοῦ *coq d'Inde*, ἀν καὶ ὄχι ἐπὶ τοῦ *coq*).

Ἐκ τῶν παραδειγμάτων *equivoque*, *riqué*, φαίνεται ὅτι τὸ u, τὸ συνοδεύον μετὰ τὸ q, μένει ἄφωνον.

Προφέρεται ὁμοῦς

α') μὲ τὸν γαλλικὸν φθόγγον ἐπὶ τῶν λέξεων à *quia*, *équestre*, *équitation*, *équilateral*, *équiangle*, *équimultiple*, *quintuple*, *quirinal*, *ubiquité*, *ubiquiste*, *questeur*, *questure*, *quitus*, *liquéfaction*, ἀλλ' ὄχι ἐπὶ τοῦ *liquétier*. *Quinquagésime* προφ. *quincouagésime*.

β') ὡς ou ἐπὶ τῶν ἐξῆς λέξεων, *aquarelle*, *aqua-tinta* (2), *aquatique*, *équateur*, *équation*, *exequatur*, *liquation*, *in-quarto*, *quadragénaire*, *quadragesime*, καὶ τῶν λοιπῶν ἀπὸ *quadr* ἀρχομένων. Πρὸσθες τὸ *quaker*, ὅπερ προφέρεται *couacre*, καὶ ἄλλα τινὰ ὀλίγον ἐν χρήσει.

R. Rh.

Τὸ R ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὸ ἑλληνικὸν ρ, ἔκτος ὅτι ὁ φθόγγος αὐτοῦ εἶναι ἐν γένει ὀλίγον τι ἐντονώτερος καὶ μᾶλλον ἠθρωμένος, μάλιστα δὲ ἔταν ἦναι διπλοῦν, ὡς ἐπὶ τῶν λέξεων *horreur*, *irriter*, *irrévocable*, τρόμος, παροργίζειν, ἀμετάκλητος (3).

Ἐν τέλει λέξεως, προφέρεται πάντοτε· α') ἐπὶ τῆς ἀπαρεμφάτου τῆς δευτέρας καὶ τῆς τρίτης συζυγίας· οἷον *finir*, *recevoir*, *mourir*, *valoir*· β') ἐπὶ τῶν μοσσυλλάθων, οἷον *mur*, *or*, *cher*, *fier*, *mer*· γ') ἐν γένει ἐπὶ τῶν πολυσυλλάθων, ὧν τὸ ἐνικὸν δὲν λήγει εἰς *er*, *ier*· οἷον *nectar*, *plaisir*, *trésor*, *discours*, *couvert*, *travers*· δ') ἐπὶ ὀλίγων μόνον τῶν εἰς *er*, *ier* ληγόντων· *amer*, *belvédér*, *cancer*, *cuiller*, *enfer*, *éther*, *hier*, *hiver*, *mâchefer*, *spencer*· ε')

(1) Ἴδὲ τὰ περὶ τῶν ἀριθμητικῶν ὀνομάτων.

(2) Τὸ n τοῦ *tinta* δὲν εἶναι ἐπιβέβητον.

(3) Τῶν Γάλλων οὐκ ὀλίγοι, κατα κακὴν τινὰ ἔξιν, προφέρουσι τὸ r μετὰ τινος λαρυγισμοῦ, τὸν ὅποιον πρέπει ν' ἀπαφεύγωμεν.

καὶ τινῶν κυρίων ὀνομάτων, ἧ ξενικῶν λέξεων· Lucifer, Jupiter... frater, magister... Ὡθεν ἔπεται ὅτι εἶναι φύσει ἄφωνον ἐπὶ τῆς ἀπαρεμφάτου τῆς πρώτης συζυγίας, καὶ ἐπὶ τῶν πολυσυλλαβίων ὀνομάτων, ὧν τὸ ἐνικὸν λήγει εἰς er, ἐκτὸς τῶν ὀλίγων σημειωθέντων ἐκείνων· προφ. λοιπὸν aimer, dérober... étranger, rocher, altier, officier... ὡς *aimé, dérobé, étrangé, roché, altié, officié.* (Ἴδὲ τὰ περὶ συνεκφωνήσεως τῶν λέξεων.)

Μένει πάντοτε ἄφωνον ἐπὶ τοῦ Monsieur, Messieurs· προφ. *mossieu, messieu.*

Τὸ δὲ rh τίθεται ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς ἑλληνικῆς παραγομένων, καὶ ἀντιστοιχεῖ τῷ ῥ· οἷον rhéteur ῥήτωρ· arrhes ἀρραβῶν· προφ. *réteur, arr'.*

S. Sc. Sch.

Τὸ γαλλικὸν S προφέρεται ἐν γένει ὡς τὸ ἑλληνικὸν σ· οἷον système σύστημα, σιστέμ· sphère σφαῖρα, σφέρ· asservir καθυποδουλοῦν, ἀσσερβίρ., καὶ τότε λέγεται s dur, σ τραχύ.

Μεταξὺ δὲ δύο φωνηέντων προφέρεται ὡς ζ, z· οἷον hésiter διστάζειν· maisonnette οἰκίσκος· προφ. *έζιτέ, μαϊζονέτ.* καὶ τότε λέγεται s doux, σ ψιλόν.

Ἄλλὰ κατὰ τὰς ἐξῆς συνθέτους λέξεις antisocial, antiseptique..., contresigner, monosyllabe, désuétude, parasol, préséance, présupposer, vraisemblable, τὸ s προφέρεται τραχέως, καὶ τοι μεταξὺ δύο φωνηέντων.

Κατὰ δὲ τὰς ἐξῆς, καὶ τοι μὴ ὄν μεταξὺ δύο φωνηέντων, ἐκφωνεῖται ὡς ζ, z· Alsace, Asdrubal, κύρια ὀνόματα· balsamique βαλσαμικός· transalpin ὑπεράλπεις· transaction συμβιβασμός· transition μετάβασις· transiger συμβιβάζεσθαι..., καὶ τὰς ἐξ αὐτῶν.

Προφέρεται πάντοτε τραχὺ ἐν τῷ τέλει τῶν ἐξῆς λέξεων· as, ananas, aloës, atlas, blocus, cens, en sus, iris, jadis, laps, lis (1), lorsque (2), maïs, métis, mœurs, oasis, obus, ours, prospectus, relaps, fils (3), vis, καὶ ἐν γένει ἐπὶ τῶν ξενικῶν λέξεων, ὡς choléra-morbus, flores, fœtus, gratis, omnibus, oremus, sinus, vasistas, pathos..., καὶ κυρίων τινῶν ὀνομάτων, ὡς Mars, Rubens, Reims, Palus. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δ' ἐπὶ τοῦ sens· οὐδέποτε ὅμως ἐπὶ τοῦ sens commun· ἐνίοτε ἐπὶ τοῦ plus, καὶ πάντοτε ἐπὶ τοῦ plus-que-parfait (4). Προφέρεται ἐπὶ τοῦ le Christ (προφ. *Κρίστ.*)· εἶναι δὲ ἄφωνον ἐπὶ τοῦ Jésus-Christ (προφ. *Jésu-crist.*)· ἐπὶ τοῦ du Guesclin καὶ ἄλλων τινῶν

(1) Ἄφωνον δ' ἐπὶ τοῦ fleur de lis παράσημον τοῦ οἴκου τῶν Βουρδονιδῶν (ἀνθόχρινον).

(2) Ἄφωνον δ' ἐπὶ τῶν lors, alors.

(3) Ἐνίοτε, μάλιστα δ' εἰς τὴν στιχοιργίαν, εἶναι ἄφωνον ἐπὶ τῶν mœurs, ours, fils.

(4) Δὲν πρέπει νὰ προφέρεται ἐπὶ τοῦ ne... plus οὐκέτι· ὡς je ne veux plus δὲν θέλω πλέον· οὕτω καὶ ὅταν προτάσσηται τῶν ἐπιθέτων ἐπὶ συγκρίσεως καὶ υπερβέσεως· plus beau, le plus beau.

κυρίων ονομάτων ἐπὶ τοῦ dès que, καὶ κάλλιον ἐπὶ τοῦ tandis que. Παρασιωπᾶται πάντοτε ἐπὶ τοῦ tous ἐπιθετικῶς λαμβανομένου, tous les hommes.

Κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς λέξεις τὸ ληκτικὸν s εἶναι φύσει ἄφωνον, καὶ προφέρεται μόνον ἐν συνεκφωνήσει μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς ἐπομένης λέξεως. (Ἴδὲ τὸ περὶ συνεκφωνήσεως τῶν λέξεων).

Sc πρὸ τῶν e, i, προφέρεται ὡς s dur, ὡς scène, descendre, science, σκηνή, καταβαίνειν, ἐπιστήμη· προφ. cène, descendre, science.

Κατὰ δὲ τινὰς λέξεις ἀκούεται εὐκρινῶς τὸ τε s καὶ τὸ c, ὡς condescendance, adolescence, ascension, oscillation· καὶ ἐνίοτε χάριν ἐντάσεως ἢ πάθους.

Πρὸ δὲ τῶν a, o, u, καὶ τῶν συμφώνων ἀρροῦνται εὐκρινῶς καὶ τὸ s καὶ τὸ c· ὡς scandale, scorpion, obscur, scrutin, σκάνδαλον, σκορπίος, σκοτεινός, ψηφιοφορία· προφ. skandal, skorpion, obscur, skrutin.

Sch προφέρεται ὡς ch ἀπλοῦν (τὸ ἰταλικὸν sci, sce)· ὡς schall, ὅπερ γράφεται καὶ chèle, schisme, schnapan.

T, Th.

Ὡς τὸ ἐλληνικὸν τ· ὡς pitie πιτιέ ἔλεος· tien ἰδικός σου, promptitude ταχύτης.

Ἐπὶ τῶν ἐξῆς λέξεων, τὰ ληκτικὰ σύμφωνα προφέρονται εὐκρινῶς·

Abject	βδελυρός, χαμερπής.	Immédiat	ἄμεσος.
abrupt	ἀπότομος.	lest	ἔρμα.
brut	ἀκατέργαστος.	luth	χέλυς.
contact	ἐπαφή.	net	καθαρός.
correct	ὀρθός.	ouest	δυσιμαί.
déficit	ἔλλειμμα.	prétérit	παρωχημένος.
direct	εὐθύς.	rapt	ἄρπαγή.
distinct	εὐκρινής.	rit	λατρεία.
dot	προῖξ.	strict	ἀκριθής.
est	ἀνατολή.	succinet (ὕπὸ	
exact	ἀκριθής.	πολλῶν)	ἐπίτομος.
fat	ματαιόφρων.	suspect (ὕπὸ	
granit (ὕπὸ τῶν		πολλῶν)	ὑποπτος.
πλείστον)	πυρροποιίκιλος λίθος.	tact	ἄφή.
infect	δυσώδης.	toast (toste)	πρόσοις.
intact	ἄθικτος.	—	—

Πρόσθετε accessit, bismuth, chut! mat, Ernest, Elisabeth, déficit, indult, Japhet, Judith, transit, vivat, introit (λέξ. λατιν.), zénith.

Ἐπὶ δὲ τῶν aspect, circonspect, respect ἀκούεται μόνον τὸ c.

Tò fait, ουσιαστικόν, προφέρεται ὀρθῶς φέτ· τινὲς ὅμως προφέρουσι φέ, ὡς προφέρεται πάντοτε ὅταν ᾖναι μετοχή· ἀλλὰ πάντες προφέρουσι fait d'armes, πολεμικὸν κατόρθωμα, ὡς fai d'armes· οὕτω πάντοτε καὶ ἐπὶ τοῦ πληθυντικοῦ faits· οἷον faits éclatants, προφ. fészéclatan.

Τὸ T προφέρεται ὡς s dur.

α) Ἐπὶ τῶν καταλήξεων *tial, tiel, tion*· οἷον initial ἀρχικός· partial προσωπολήπτης· partiel μερικός· action πράξις· προφ. *ινισιάλ, παρσιιάλ, παρσιέλ, ἀκσιόν*· οὕτω καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν, ὡς *partiellement, actionner*... Ἐξαιροῦνται αἱ πρὸ τοῦ *tion* ἔχουσαι s ἢ z, καθότι τὸ t διατηρεῖ τότε τὴν φυσικὴν αὐτοῦ προφορὰν· οἷον *gestion, mixtion, διαχείρισις, ἀνάμιξις*· καὶ ἐπὶ τῶν ῥημάτων, ὡς *nous portions, nous partions*, κτλ (1).

β) Ἐπὶ τῶν εἰς *atie*· οἷον *démocratie, pancratie, suprématie* (δημοκρατία, πανκράτεια, ὑπεροχὴ ἢ κυριαρχία).

γ) Ἐπὶ τῶν ἐξῆς·

Argutie	σοφιστεία.	Initier	μυεῖν, μυσταγωγεῖν·
Balbutier	ψελλίζειν.	Insatiable	ἀκόρεστος.
Calvitie	φαλάκρα.	Minutie	λεπτολογία.
Facétie	ἀστεῖσμός.	Patient	καρτερικός.
Impéritie	ἀδεξιότης.	Prophétie	προφητεία.
Ineptie	ἀνοησία.	Quotient	τὸ πηλίκον.
Inertie	ἀδράνεια.	La satiété	ὁ κόρος.

Οὕτω καὶ ἐν γένει τὰ ἐξ αὐτῶν παράγωγα.

Πρόσθετες καὶ τὰ σπανιώτερες *areptie, œnotromantie, goétie, ochlocratie, onirocritie*.

δ) Καὶ τὰ εἰς *tien* κύρια ὀνόματα καὶ τοπικά· οἷον *Domitien, Dioclétien, vénitien*· ἐκτὸς πάλιν τῶν μετὰ τοῦ st, ὡς *Sébastien*.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Οἱ γινώσκοντες τὴν ἰταλικὴν γλῶσσαν οὐδεμίαν θέλουσιν ἀπαντήσαι ἐνταῦθα ὀυσκολίαν, ἐπεὶ αἱ γαλλικαὶ λέξεις, καθ' ἃς τὸ t προφέρεται ὡς s, γράφονται ἰταλιστὶ διὰ τοῦ z· οἷον *prophétie profesia· prophétiser profetizare· satiété sazieta· inertie inerzia*, κτλ.

Th προφέρεται ἁεῖποτε ὡς τὸ ἑλληνικὸν τ· τίθεται δ' ἐν γένει ἐπὶ λέξεων τῶν ἑλληνιστὶ γεγραμμένων διὰ τοῦ θ· οἷον *thym θύμος, théorie θεωρία, apathie ἀπάθεια*· προφ. *τιν, τεωρῖ, ἀπατῖ*.

Asthme, isthme προφέρονται *asme, isme*.

(1) Ὡστε ἡ φράσις *nous portions les portions*· προφ. νοῦ πορσιόν λε πορσιόν.
Ἐξαιροῦνται τὰ *nous balbutions, nous initions* (προφ. *balbucions, inicions*) ἐκ τῶν *balbutier, initier* (*balbucier, inicier*).

V, W.

α) Πάντοτε τὸ V προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικὸν β· ὡς *vertu, envie, ἀρετή, φθόνος ἢ ἐπιθυμία.*

β') Οὐδέποτε διπλασιάζεται, ἐπειδὴ τὸ W, μὴ ὄν κυρίως γαλλικὸν γράμμα, τίθεται μόνον ἐπὶ ξενικῶν λέξεων· ὡς *whist* (χαρτοπαίγνιον τι ἀγγλικὸν) προφ. *ouist'*· *Newton*, κύρ : ὄν : προφ. *Neuton. Low*, κύρ : ὄν : *Lo.* Ἐν γένει ὁμοῦ προφέρεται ὡς τὸ ἀπλοῦν ν· ὡς *Washington, Westphalie, Wittemberg.*

X.

Ἐν ἀρχῇ λέξεως.

Προφέρεται

α') ὡς ξ ἑλληνικὸν = *cs*, ὡς *xilologie, xyste.*

(Ὀλίγα μόνον λέξεις γράφονται διὰ τοῦ ἀρχικοῦ x, ὧν αἱ πλεῖσται παράγονται ἐκ τῆς ἑλληνικῆς.)

β') ὡς *gz*, εἰς κύριά τινα ὀνόματα· ὡς *Xavier, Xénophon, Xénophante, Xanthe, Xantippe.* Τὸ δὲ *Xerxès* προφέρεται *gzercèss.*

Ἐν τέλει λέξεως.

Προφέρεται

α') ὡς ξ = *cs*, ἐπὶ τῶν κυρίων ὀνομάτων, ὡς *Aix, Ajax, Pollux, Styx*· ἐπὶ τῶν ξενικῶν οὐσιαστικῶν *borax, index, larynx, lynx, phénix, silex, sphinx*, καὶ τῶν δύο ἐπιθέτων *perplex, gréfix.*

β') Ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν λέξεων εἶναι ἄφωνον, εἰ μὴ ἐπομένου φωνήεντος, καὶ τότε προφέρεται ὡς ζ = *x*· ὡς *vieux, affreux, voix*, προφ. *vieu, affreû, voi.* *Vieux habits; affreux et incroyable; une voix enfantine*, προφ. *vieu zabî; affreû zé incroyable; voi zansantine.*

Ἐν μέσῳ λέξεως.

Προφέρεται,

πρὸ συμφώνου·

α') ὡς ξ· ὡς *expliquer, mixtion, excuse, expédient*· προφ. *ecspliquer, micstion, ecscuse, ecspédient.*

β') Ὡσαύτως καὶ πρὸ τῶν *ce, ci*, ὡς *excès, exciter*, = *έξέ, έξίτε*· σὺλ λαβίζεται δὲ *ec-cès, ec-citer*, = *έκ-σέ, έκ-σιτέ*.

Πρὸ φωνήεντος·

α') ὡς ξ· οἶον Alexandre, maxime, luxe.

γ') ὡς gz, εἰς τὴν ἀρχικὴν συλλαβὴν ex, ἐπομένου φωνήεντος· οἶον exemple, exil, exhalaison, exonerer, exuberance, προφ. egzempl', egzil, κτλ.

Ως σ ἢ s dur, ἐπὶ τῶν ἐφεξῆς ὀνομάτων πόλεων Auxerre, Auxonne, Bruxelles·

Ἴδε τὰ περὶ τῶν ἀριθμητικῶν ὀνομάτων deux, six, dix, soixante, κατωτέρω, Κεφ. Δ'.

Z.

Ως τὸ ἑλληνικὸν ζ· οἶον zèle ζῆλος, ζῆλ.

Ἐν τῷ τέλει δὲ τῶν λέξεων προφέρεται μόνον ἐπομένου φωνήεντος, ὡς Pensez à Dieu. (Ἴδε τὰ περὶ συνεκφωνήσεως). Ἐκτὸς μόνον ἐπὶ τοῦ οὐσιαστικοῦ gaz ἀέριον, τὸ ὁποῖον προφέρεται πάντοτε γκαζ'.

Ἐπὶ δὲ τῶν κυρίων ὀνομάτων Suez, Rhodéz, καὶ ἄλλων τινῶν, προφέρεται μᾶλλον ὡς s dur. Metz προφ. mess.

Περὶ διπλῶν συμφώνων.

Ἐν γένει τὰ κυρίως διπλᾶ σύμφωνα (1) διακρίνονται τῶν ἀπλῶν κατὰ τὴν ἐπιδεικτικὴν μόνον προφορὰν, ἣ καὶ ἐνίοτε χάριν ἐμφάσεως ἢ πάθους· οἶον accablé de lassitude, souvenir affreux, apparaître, assassin, attenter. Ἄλλ' ἢ ἀκριβοῦς προφορὰ τῶν τοιούτων διπλῶν συμφώνων ἤθελεν ἔχει πολλάκις σχολαστικόν τι καὶ ἀηδές. Ταῦτα δὲ ἐκδιδάσκονται ἐκ τῆς τριβῆς καὶ μιμήσεως τῶν καλῶς προφερόντων.

Σημειωτέον ὅμως, ὅτι

Τὰ δύο d προφέρονται εἰς τὰς λέξεις addition, adducteur, reddition.

Τὸ ll (τό μὴ ὑγρὸν), προφέρεται διπλοῦν εἰς τὰς λέξεις τὰς ἐκ τῆς λατινικῆς ἢ ἑλληνικῆς παραγομένους· ὡς allécher, collecte, allégorie, ellébore, κτλ., ἐκ τῶν allicere, collecta,...

Οὕτω καὶ μάλιστα ἐπὶ τῆς συμπλοκῆς ill, ὁσάκις τὸ il εἶναι ἀντὶ τοῦ στερητικοῦ in· οἶον illégitime ἄνομος, illicite ἀθέμιτος, illisible δυσανάγνωστος, μὴ ἀναγνώσιμος.

Τὰ αὐτὰ περὶ τοῦ nn· οἶον annuel, annotation, inné, κτλ., ἐκ τοῦ annus, annotatio, innatus· ἐνῶ τὰ ennemi, honneur, tonnerre, κτλ., προφέρονται ἐνemi, oneur, tonèr, διότι παράγονται ἀπὸ τὰ inimicus, honor, tonitru Τ'

(1) Ἦγουν τῶν ὁποίων ἐκάτερον τὸν αὐτὸν ἤθελεν ἔχει φθόγγον.

anniversaire όμως (annuarius) προφέρεται *aniversaire*· τὸ innocent (innocens) *inocen*, ἂν καὶ μετὰ τοῦ *in* στερητικοῦ.

Τὸ *m* προφέρεται διπλοῦν εἰς τὰς ἀπὸ τοῦ *imm* ἀρχομένης λέξεις, ὡς *immense*, *immortel*, καὶ εἰς τὰ κύρια ὀνόματα *Ammon*, *Emmanuel*, κτλ., οὕτω καὶ εἰς τὸ *mammifère*.

Τὸ *rr* προφέρεται ἐντονώτερον τοῦ ἀπλοῦ, μάλιστα δ' ἐπὶ τοῦ *irr*, ὡς ὅτις τὸ *ir* εἶναι ἀντὶ τοῦ *in* στερητικοῦ, ὡς ἐπὶ τῶν *irrépréhensible* ἀνεπιληπτος, *irréparable* ἀνεπανόρθωτος· καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος καὶ τοῦ ὑποθετικοῦ τῶν *mourir*, *courir*, *acquérir*: *Je mourrai*, *je mourrais*; *je courrai*, *je courrais*; *j'acquerrai*, *j'acquerrais*. Πρόσθετε *errer*, *narrer* (καὶ τὰ ἐκ αὐτῶν), *abhorrer*, *concurrent*, *interrègne*, *terreur*, *torrent*.

Τὸ *ss* προφέρεται διπλοῦν ἐπὶ τοῦ *dissection*, *dissemblable*, (*dis-section*, *dis-semblable*), καὶ τῶν ὁμοίων, τῶν συνθέτων δηλαδή ἀπὸ τοῦ *dis*· ἐπὶ τοῦ *essentiel* καὶ ἄλλων τινῶν.

Τὸ διπλοῦν *tt* εὐκρινῶς ἐπαγγέλλεται ἐπὶ τῶν *Attique*, *guttural*, *pittoresque*.

Τὰ δὲ ἄλλα περὶ τῆς προφορᾶς τῶν διπλῶν συμφώνων ἀνήκουσιν, ὡς εἴπομεν, εἰς τὴν ἐπιδεικτικὴν προφορὰν, ἢ, μᾶλλον εἰπεῖν, εἰς τὴν σχολαστικὴν.

Περὶ ὀρθογραφικῶν σημείων.

Ἐκτὸς τῶν τόνων (' ^ ^), περὶ ὧν ἤδη ὀλίγα ἐλέχθησαν ἀνωτέρω, ὑπέρχουσι παρὰ τοῖς Γάλλοις καὶ ἄλλα τέσσαρα ὀρθογραφικὰ σημεῖα· ἡ ἀπόστροφος l'apostrophe ('), τὸ ὑπόστιγμα la cédille (¸), τὸ διαιρετικὸν le tréma (¨), καὶ τὸ ἐνωτικὸν le trait d'union (-).

Ἡ μὲν λοιπὸν ἀπόστροφος τίθεται ἀντὶ τῶν ἐκτεθλιμμένων φωνηέντων *a*, *e*, *i*: *l'histoire*, *je l'estime*, ἀντὶ *la histoire*, *je le estime*.

Τὸ δὲ ὑπόστιγμα ψιλὸν ἀποτελεῖ τὸ *c* πρὸ τῶν *a*, *o*, *u*, ὡς εἶδομεν ἀνωτέρω· *façade*, *leçon*, *reçu*.

Τὸ δὲ διαιρετικὸν εἶναι ἐν χρήσει, ὡς καὶ παρὰ τοῖς Ἑλλησιν, ὅταν δύο φωνήεντα προφέρωνται διαλελυμένως· οἷον *naïf*, *ïambe*, *ambiguë*.

Τὸ δὲ ἐνωτικὸν ἐνόησε δύο ἢ πλειοτέρας λέξεις, μίαν καὶ μόνην λέξιν, ὡς ἐκ τῆς ἐνόησε, συναποτελούσας· *chef-d'œuvre*, *arc-en-ciel*.

Ἐκ τῆς περὶ τῆς γραμματικῆς καὶ τῆς ὀρθογραφίας σπουδῆς προκύπτει ἡ ἐκμάθησις τῆς χρήσεως τῶν σημείων τούτων.

Περὶ στίξεως.

Τὰ τῆς στίξεως σημεῖα εἶναι παρὰ τοῖς Γάλλοις·

La virgule (,) = ἡ ὑποστιγμῆ· Le point et virgule (;) = ἡ ἄνω τελεία· Les

deux points (:) = ὡσαύτως ἢ ἄνω τελεία. Le point (.) = ἡ τελεία. Le point interrogatif ἢ le point d'interrogation (?) = τὸ ἐρωτηματικόν (;). Le point exclamatif ἢ d'exclamation (!) = τὸ ἐπιφωνηματικόν.

Περὶ συνεκφωνήσεως τῶν λέξεων.

Εἶπομεν ὅτι τὸ ληκτικὸν σύμφωνον, ἢ ἀποσιωπᾶται πάντοτε, ὡς ἐπὶ τῶν dard acéré, du plomb et de l'argent, ἢ συνεκφωνεῖται μετὰ τῆς ἐπομένης λέξεως, ἐὰν αὕτη ἀρχῆται ἀπὸ φωνήεντος καὶ ἡ ἔννοια ἀπαιτῆ νὰ συνδέωνται αἱ δύο λέξεις κατὰ τὴν προφορὰν, ὡς ἐπὶ τῶν grands et petits; depuis un nombre infini d'années· ἀλλ' ἡ συνεκφώνησις αὕτη εἰς πολλὰς ὑπόκειται ἐξαιρέσεις, ὧν τὰς κυριώτερας θέλομεν ἀναφέρει, σημειοῦντες ἤδη ὅτι εἰς τὴν συναναστροφὴν καὶ τὴν ἀπλουστέραν ἀνάγνωσιν, ἢ ἀκριβεστέρα συνεκφώνησις τοῦ ληκτικοῦ φωνήεντος, (ὡς εἶπομεν καὶ περὶ τῆς προφορᾶς τῶν διπλῶν συμφώνων), ἔχει σχολαστικόν τι καὶ ἀηδές.

Οὐδ' αὐτοὶ οἱ Γάλλοι μεταχειρίζονται πάντες καὶ πάντοτε ὁρθῶς καὶ εὐσόχως τὸ πολύτροπον τοῦτο τῆς ἑαυτῶν γλώσσης ἰδίωμα, διότι ἀπαιτεῖται εἰς τούτο παιδεία, μάλιστα δὲ νοὸς καὶ ἀκοῆς εὐαισθησία.

Ἡ στίξις δεικνύει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τοῦ πρέπει νὰ γίνωνται αἱ μᾶλλον ἢ ἥττον μικραὶ παύσεις κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν, καὶ ἐπομένως τοῦ δὲν πρέπει νὰ συνεκφωνῆται τὸ ληκτικὸν σύμφωνον. Ἄλλ' ἡ στίξις δὲν δεικνύει ὅσας παύλας ἀπαιτεῖ ἡ εὐστοχος ἀνάγνωσις, ἢ εὐστοχος προφορὰ, καὶ σπανίως ἀναγκάζεται ὁ ἀναγινώσκων ἢ λαλῶν νὰ προφέρῃ πλέον ἢ ὀκτὼ συλλαβὰς ἄνευ παύλας τινος· ἀρκεῖ μόνον ἡ παῦλα νὰ παρεμβληθῆ μετὰ τῶν δύο λέξεων ἀνεξαρτήτων ἀπ' ἀλλήλων· οἷον *Soyez en paix | avec les hommes, | en guerre | avec les vices*· οὔτε τὸ *x* τοῦ *paix*, οὔτε τὸ *s* τοῦ *hommes* συνεκφωνεῖται μετὰ τοῦ ἐπομένου φωνήεντος, ὅπερ ἐγένετο, ἐὰν μὴ παρενεβάλλετο παῦλα. Ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα δὲν εἶναι ὑποκείμενον τοῦ ἡμετέρου λόγου, ἀνήκουσι δὲ μᾶλλον καὶ κυρίως εἰς τὴν ἀπαγγελίαν· διὸ θέλομεν ἐκθέσει ὀλίγας μόνον παρατηρήσεις ἀμέσως εἰς τὴν συνεκφώνησιν τοῦ ληκτικοῦ συμφώνου ἀνηκούσας.

α') Σπανίως συνεκφωνητέον τὸ ὑποκείμενον μετὰ τοῦ ῥήματος, οἷον·

Tous les sentiments | ont chacun un ton de voix qui leur est propre.
(La Rochefoucauld.)

Les vices | entrent dans la composition des vertus, comme les poisons | entrent dans la composition des remèdes. (id.)

Les passions | en engendrent souvent qui leur sont contraires. (id.)

Ἐκτὸς ἐὰν τὸ ὑποκείμενον ἐκφέρηται διὰ τῶν ἀντωνυμιῶν *nous, vous, ils, elles, on*, καὶ ἐνίοτε *tout, chacun*· οἷον *nous_espérons toujours; on_es-*

père (1). Grâce et riche parure, | tout appartient à ce petit favori. Chacun en parle, ἢ καὶ chacun | en parle.

β') Συνεκφωνεῖται δὲ τὸ ῥῆμα μετὰ τοῦ ἀντικειμένου αὐτοῦ· ὡς tout appartient à ce petit favori. Ils aiment à étudier. Que d'hommes sont esclaves de leurs passions!

γ') Συνεκφωνεῖται καὶ τὸ ἐπίθετον μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ, ὡς le grand homme.

— C. Τὸ c ἀποσιωπᾶται οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ὀλίγων λέξεων, καθ' ἑαυτὴν, ὡς λευκτικόν, εἶναι φύσει ἄφρων (blanc, franc, jonc, tronc, clerc, marc, lacs, porc, broc, escroc, il vaine, il convaine, croc, accroc, arsenic, estomac, tabac, cotignac), ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Μόνον τὸ ἐπίθετον franc συνεκφωνεῖται συνήθως· ὡς C'est un franc étourdi, un franc animal· τὸ δὲ blanc ἐνίοτε, ὡς le oui et le non, le blanc et le noir· τὰ δὲ ἄλλα, μόνον ἐπὶ συνεκφράσεων τινῶν, ὡς τὸ croc ἐπὶ τοῦ croc-en-jambe, τὸ clerc ἐπὶ τοῦ compter de clerc à maître.

— D. Παρατηρήσαμεν ὅτι προφέρεται ὡς i ὁπόταν γίνηται συνεκφώνησις αὐτοῦ· πλὴν ἢ συνεκφώνησις αὕτη τοῦ d γίνεται μόνον.

α') Αναγκαιῶς ἐπὶ τινῶν ἐπιθέτων, μάλιστα δ' ἐπὶ τῶν grand, profond, second, fécond, froid, chaud, πρὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ· ὡς un grand homme; un profond ennui; le second étage; c'est un froid égoïste.

β') Συνήθως ἐπὶ τῶν ῥημάτων, ὧν ἢ ἀπαρέμφατος λήγει εἰς *andre, endre, ondre*· ὡς il répand un peu d'eau; il apprend à lire; il nous rend un grand service; il répond en mon nom· ἐνῶ τὰ il le mord à la jambe, elle coud habilement, κτλ., προφέρονται συνήθως καὶ ὀρθῶς il le *mor* à la jambe, elle *cou* habilement, διότι ταῦτα τὰ ῥήματα (mordre, coudre), δὲν λήγουσιν εἰς *andre, endre, ondre*, κατὰ τὴν ἀπαρέμφατον. Τοῦτο δὲ εὐφωνίας χάριν.

γ') Ἐπὶ πάντων τῶν ῥημάτων, πρὸ τῶν ἀντωνυμιῶν il, elle, on· ὡς Mord-il? Coud-elle? A peine se résoud-il à cela, que... Que vend-on?

δ') Ἐπὶ τῶν ἐκφράσεων de pied en cap· Pied-à-terre· De fond en comble.

ε') Ἐπὶ τοῦ συνδέσμου quand· ὡς quand on veut; quand Achille combattait. Ἐκτός ἐὰν προκύπη ἀμφιβολογία· ὡς quand a-t-il dit cela? πρόφερε *quan* a-t-il dit cela? ἐπειδὴ ἀλλέως δὲν διακρίνεται ἀπὸ τοῦ quand t'a-t-il dit cela?

Κατὰ δὲ τὰς ἄλλας περιπτώσεις, τὸ λευτικόν d ἀποσιωπᾶται συνήθως καὶ ἐπομένου φωνήεντος· ὡς un bond instantané; le chaud et le froid; un plafond élégant; un nid élevé; un dard acéré; un bord élevé.

(1) Ἐὰν ὅμως ἢ ἀντωνυμία λαμβάνηται οὐσιαστικῶς, οὐδεμία γίνεται συνεκφώνησις· π. γ. On est le représentant redoutable et redouté de la société. (Voltaire.)

— F. Ἐνθυμοῦ ὅτι ἐκφωνεῖται κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν, ἐξαιρουμένων τῶν ὀλίγων λέξεων, τὰς ὁποίας ἀνεφέραμεν ἐν οἰκίῳ τόπῳ.

— G. Ἐν συνεχφωνήσει προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικὸν κ· συνήθως δὲ συνεχφωνεῖται μόνον ἐπὶ τοῦ ἐπιθέτου long· οἷον un long hiver. Ἐπὶ δὲ τῶν λέξεων sang, rang, συγχάκις ἀποσιωπᾶται· οἷον rang élevé, sang échauffé. Προφέρεται ὁμως πάντοτε ἐπὶ τοῦ suer sang et eau· προφ. sankéo.

— M. N. Τὰ m, n ἐπιβρίνα, μένουσι τοιαῦτα ἐν τέλει λέξεως, καὶ προφωνήεντος, ἢ, ἄλλως εἰπεῖν, ἀποτελοῦσι χασμῶδιάν τινά· μετὰ τοῦ φωνήεντος τούτου· οἷον Donnez-lui du vin à boire. J'ai un moyen assuré de... J'ai faim et soif. Un parfum exquis. Κατὰ ταύτας λοιπὸν καὶ τὰς παρομοίας περιπτώσεις τὸ ληκτικὸν m, n, προφέρεται ἀκριβῶς ὡς ἂν ἡ ἐπομένη λέξις ἤρχετο ἀπὸ συμφώνου.

Ταῦτα δὲ ἀνεξαίρετως ὡς πρὸς τὸ m.

Ὡς πρὸς δὲ τὸ n, ἐξαιρεῖται·

α') Ἐπὶ τῶν ἐπιθέτων, ὅταν προηγῶνται ἀμέσως τοῦ οὐσιαστικοῦ ἢ καὶ τῆς λέξεως autre· διότι τότε τὸ ληκτικὸν n τοῦ ἐπιθέτου, ἀποτρεπόμενον τῆς ἐπιβρίνου φωνῆς, συνάπτεται κατὰ τὴν προφορὰν μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ ἢ τῆς λέξεως autre· οἷον un enfant; mon habit; un tien ami; vilain enfant; un certain autre personnage; aucun autre.

β') Ἐπὶ τοῦ ἐπιβρίματος bien πρὸ τῆς λέξεως τὴν ὁποίαν διαθέτει· οἷον il est bien élevé· καὶ ἐπὶ τοῦ rien μετ' ἀπαρεμφάτου, μετοχῆς, τῆς à προθέσεως καὶ τοῦ encore· οἷον il ne faut rien attendre de lui; je n'ai jamais rien attendu de sa part; nous n'avons plus rien à espérer; nous n'avons rien encore vu.

γ') Ἐπὶ τῶν ἀντωνυμιῶν on, en, πρὸ τοῦ βήματος· En avez-vous? On espère que... Ἡ on συνεχφωνεῖται μετὰ τῆς en· οἷον on en parle.

δ') Τέλος, ἡ en πρόθεσις συνεχφωνεῖται μετὰ τοῦ συμπληρώματος αὐτῆς· en Angleterre; en herbe.

ΓΥΜΝΑΣΜΑ.

Ἄνευ συνεχφ.

Un paysan italien.
Une faim insatiable. Daim apprivoisé.
Une main ensanglantée.
Du certain à l'incertain.
Le tien et le mien.
L'historien ami du vrai.
Un vilain et son seigneur.
Un parfum agréable. Un et un.

Ἐν συνεχφωνήσει.

Un vain espoir.
En plein air. Un malin esprit.
Ancien usage.
Un certain historien.
Un tien ami.
Le divin Achille.
C'est un vilain homme.
Un empire. Un agréable parfum.

Il est importun à tout propos.	Un importun ami.
Pas un avant moi.	Aucun autre. Pas un autre.
Un nom historique. Un non énergique	Mon habit.
Un son aigu.	Son insolence.
Bon à manger. Un bonbon exquis.	C'est un bien bon enfant.
Le bien et le mal.	J'ai bien entendu. J'en ai bien assez.
Le bien attendu (τὸ προσδοκ. καλόν).	Soyez le bien arrivé (καλῶς ἤλθες).
Rien avec rien.	{ Il ne veut rien entendre. { Je n'ai plus rien à faire ici.
Peut-on entrer ?	On entre.
L'horizon en fut tout éclairé.	On en prit trois ou quatre.
Prenez-en encore.	Agir en habile homme.
Jean attend.	J'en attends.

— P. Ἴδε τὰ περὶ τῆς προφορᾶς αὐτοῦ.

— R. Τὸ ληκτικὸν γ τῆς ἀπαρεμφάτου τῆς α' συζυγίας προφέρεται μόνον ἐν συνεκφωνήσει μετὰ τοῦ ἐπομένου φωνήεντος· ὡς dérober au destin ses augustes secrets. Παρατηρητέον ὅμως ὅτι καὶ τότε ἀποσιωπᾶται πολλάκις κατὰ τὴν ἀπλουστέραν ἑμιλίαν· ὥστε τὸ se porter à merveille; parler agréablement, κτλ., ἐκφωνοῦνται οὐ σπανίως, ὡς ἂν ἐγράφοντο se *porté* à merveille; *parlé* agréablement.

Ἀποσιωπᾶται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ ἐπὶ τῶν ὀνομάτων, καθ' ἃ εἶναι φύσει ἄφωνον, ἐφ' ὅσων δηλαδὴ πολλυσυλάβων τὸ ἐνικὸν λήγει εἰς er, ier· π. γ. rocher escarpé; bouclier arrondi· προφ. *roché* escarpé; *bouclié* arrondi. Ἐξαιροῦνται μόνον ὀλίγα τινα ἐπίθετα, ὡς premier, dernier, entier... ὧν τὸ ληκτικὸν γ προφέρεται πάντοτε πρὸ οὐσιαστικοῦ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένου· π. γ. Le premier homme; un entier attachement.

— S. X. Z. Ταῦτα τὰ τρία στοιχεῖα ἔχουσιν ἐν συνεκφωνήσει τὴν αὐτὴν προφορὰν, τὴν τοῦ s doux ἢ z· ὅθεν π. γ. αἱ λέξεις Je suis, tu es, nous sommes, tous, droits, discours, voix, venez, nez, ὧν τὰ ληκτικὰ s, x, z, καίπερ ὄντα φύσει ἄφωνα, προφέρονται ἐν συνεκφωνήσει μετὰ τοῦ ἐπομένου φωνήεντος ὡς ἂν ἐγράφοντο διὰ ληκτικοῦ z: Je suis assis... Tous ensemble. Droits inviolables. Des discours éloquentes. Un doux avenir. Vous allez et venez sans cesse.

Σημειωτέον ὅτι, ἐκτὸς ἐπὶ τῆς ἐπιδεικτικῆς προφορᾶς καὶ τῆς στιχουργίας, τὰ ληκτικὰ s καὶ z, ἀποσιωπῶνται ὀρθῶς ἐπὶ τῶν οὐσιαστικῶν ἐνικῶς ἐκφερομένων· ὡς Un discours éloquent. Un vers admirable. Naples et ses environs. L'univers entier. Un mors en acier. Il a le nez écorché. Ὡσαύτως ἐπὶ τῶν alors, toujours· ὡς Alors enfin. Il est toujours occupé... τὰ ὁποῖα

προφέρονται συχνάκις *alor enfin, toujours occupé*. Ὡσαύτως, εἰς τὴν κοινὴν ὁμιλίαν, ἐπὶ τῶν εἰς *es* δευτεροπροσώπων ῥημάτων, ὡς *tu chantes admirablement, tu appelles un sourd*. Ἄλλ' ἐπὶ τῶν μὴ εἰς *es*, λέγε *tu lis admirablement, tu reçois et tu donnes, tu comprends avec peine, tu demeureras avec moi*, κτλ. Λέγε καὶ πάντοτε, δυσάρεστον πᾶσαν ἀποφεύγων *χασμωδίαν, tu parviens enfin, tu as encore mon livre, tu en feras assez, tu es un enfant*, κτλ.

— T. Τὸ ληκτικὸν *t* μένει ἄφρων, καὶ ἐπομένου φωνήεντος, α') ἐπὶ τῆς καταλήξεως *rt*. ὣς *Il court après... Il meurt en brave. Il est fort et courageux. La mort envisagée de près...* προφ. *Il cour après. Il meur en brave. Il est for et courageux. La mor envisagée* (1). Ἐξαιρεῖται τὸ *fort*, ἐπιβήρημα, ὡς *Il est fort aimable*· καὶ συχνάκις τὸ *De part en part. De part et d'autre*. β') Ἐπὶ τοῦ *γ'* πληθυντικοῦ προσώπου τῶν ῥημάτων, ὅταν ἡ κατάληξις *ent* ἔχη φωνῆεν πρὸ αὐτῆς· ὣς *Ils se vouent à Dieu; ils essuient encore les mêmes traitements; ces messieurs jouent aux cartes*· ὡς ἂν ἦτο *se voue à Dieu; essuie encore; joue aux cartes*. Ἄλλὰ πάντοτε συνεκφωνεῖται τὸ *t* ὅταν τὸ ῥῆμα προηγῆται τῶν ἀντωνυμιῶν *il, ils, elle, elles, on*· ὣς *Part-on? Court-il? Courent-ils? Meurt-elle? Jouent-ils? Essuient-ils?* γ') ἐπὶ τοῦ *comment* (καὶ τοῦ *quand*) διὰ ν' ἀποφεύγεται ἡ ἀμφιβολία, ὡς ἐπὶ τῆς ἐρωτήσεως *Comment a-t-il fait cela?* δ') πάντοτε ἐπὶ τοῦ συνδέσμου *et*: *Et encore; confiance et espoir*· προφ. *é encore; confiance é espoir*· ε') ὁσάκις ἡ προφορὰ ἀποθαίνει κακόφωνος (2)· ὣς *Au bout et au milieu. Il est enfant en tout*, προφ. *Au bou é au milieu. Il est enfan en tout*.

Συνεκφωνεῖται ἐπὶ τῶν ἐπιθέτων τῶν εἰς *nt* ληγόντων, πρὸ οὐσιαστικοῦ· ὡς *Un méchant écrivain. Un obligeant ami. Notre prudent adversaire. Un saint homme. Le défunt empereur*. Ἄλλως δὲ, ἀποσιωπᾶται πολλάκις ἐν τῇ συνηθείᾳ, ἐπὶ τῶν οὐσιαστικῶν καὶ τῶν ἐπιθέτων, π. χ. *Il est obligeant envers tout le monde; un néant à l'égard de l'infini; saint aux yeux de Dieu; il a le front armé de cornes; j'étais absent à cette époque*· καὶ τότε αἱ λέξεις *obligeant, néant, saint, front, absent*, κτλ. προφέρονται ἐπιβρίνως, ὡς ἂν προηγούντο λέξεως ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένης, καὶ ὄχι τῇ συνεκφωνήσει τοῦ *n*, ὅπερ μάλιστα ἀποφευκτέον.

(1) Ὁ αὐτὸς κανὼν φυλάσσεται καὶ ἐπὶ τοῦ ληκτικοῦ *d*.

(2) Ὁ κανὼν οὗτος θεωρεῖται γενικὸς καὶ ὡς πρὸς τὰ ἄλλα ληκτικὰ σύμφωνα.

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟΝ.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΓΕΝΙΚΑΙ.

1. Ἡ γαλλικὴ γλῶσσα ἔχει μόνον δύο γένη, ἀρσενικὸν καὶ θηλυκὸν, (masculin, féminin). ὥστε, τῶν παρὰ τοῖς Ἑλλησιν οὐδετέρων ὀνομάτων, τὰ μὲν εἶναι ἀρσενικά, τὰ δὲ θηλυκά, παρὰ τοῖς Γάλλοις.

2. Πτώσεις κυρίως δὲν ἔχει, δηλονότι δὲν πάσχουσι τὰ γαλλικὰ ὀνόματα τοὺς διαφόρους τῆς ληγούσης μετασχηματισμοὺς, δι' ὧν ἡ ἐλληνικὴ καὶ ἡ λατινικὴ ἐκδηλοῦσι τὰς διαφόρους σχέσεις αὐτῶν, εἴτε πρὸς ἀλληλα, εἴτε πρὸς ἄλλας λέξεις· ἐμφαίνει δὲ τὰς σχέσεις ταύτας, ἢ διὰ προθέσεων, ἢ διὰ τῆς τάξεως αὐτῆς τῶν λέξεων· λ. χ. ἡ κατ' ὀνομαστικὴν πτῶσιν λέξις προηγείται τοῦ ῥήματος, ἢ δὲ κατ' αἰτιατικὴν ἔπεται αὐτῆ· ὡς Isidore frappe Paul (ὁ Ἰσίδωρος δέρει τὸν Παῦλον). Le fils aime le père (ὁ υἱὸς ἀγαπᾷ τὸν πατέρα). Ἐνῶ Paul frappe Isidore. Le père aime le fils σημαίνει ἀναγκάτως ὁ Παῦλος δέρει τὸν Ἰσίδωρον ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν υἱόν. Ἡ δὲ γενικὴ καὶ δοτικὴ φανερόνται, ἢ μὲν διὰ τῆς *de*, ἢ δὲ διὰ τῆς ἀ προθέσεως. Le livre de Paul τὸ βιβλίον τοῦ Παύλου. Je donne à Paul δίδω τῷ Παύλῳ (εἰς τὸν Παῦλον).

3. Ἐκ τούτου ἔπεται, ὅτι αἱ ὑπερβάσεις, ἤτοι αἱ μεταθέσεις τῶν λέξεων, γίνονται πολλῶ σπανιώτερον ἢ ἐπὶ τῆς ἐλληνικῆς καὶ λατινικῆς. Ἐν γένει λοιπόν, μεταγλωττίζοντες γαλλιστὶ ἐλληνικὴν τινα φράσιν, πρέπει νὰ θέτωμεν τὰς λέξεις κατὰ τὴν γραμματικὴν τάξιν, ἤτοι· α') τὸ ὑποκείμενον, καὶ ὅσα ἀπ' αὐτοῦ ἐξαρτῶνται· β') τὸ ῥῆμα, κτλ. γ') τὸ ἀντικείμενον, κτλ.

4. Τὰ μέρη τοῦ λόγου (les parties du discours) λέγονται γαλλιστ'·

l'Article	τὸ ἄρθρον.	le Participe	ἡ μετοχή.
le Substantif	τὸ οὐσιαστικόν.	la Préposition	ἡ πρόθεσις.
l'Adjectif	τὸ ἐπίθετον.	l'Adverbe	τὸ ἐπίρρημα.
le Pronom	ἡ ἀντωνυμία.	la Conjonction	ὁ σύνδεσμος.
le Verbe	τὸ ῥῆμα.	l'Interjection	τὸ ἐπιφώνημα.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

ΚΕΦΑΛ. Α΄.

ΠΕΡΙ ΑΡΘΡΟΝ.

Ι. ΟΡΙΣΤΙΚΟΝ ΑΡΘΡΟΝ.

Τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον τῶν Γάλλων εἶναι LE, LA = ὁ, ἡ (τό), LES = οἱ, αἱ (τά).
Κλίνεται δὲ ὡς ἐφεξῆς.

Ἐνικόν (Singulier).

Ἀρσενικόν (masculin).

Θηλυκόν (féminin).

Ὄν.	le père, ὁ πατήρ.	la mère, ἡ μήτηρ.
Γεν.	du père, τοῦ πατρός.	de la mère, τῆς μητρός.
Δοτ.	au père, τῷ πατρί (εἰς τὸν πατέρα).	à la mère, τῇ μητρὶ (εἰς τὴν...)
Αἰτ.	le père, τὸν πατέρα.	la mère, τὴν μητέρα.

Πληθυντικόν (Pluriel).

Ὄν.	les pères, les mères,	οἱ πατέρες, αἱ μητέρες.
Γεν.	des pères, des mères,	τῶν...
Δοτ.	aux pères, aux mères,	τοῖς, ταῖς... (εἰς τοὺς, εἰς τὰς...)
Αἰτ.	les pères, les mères,	τούς, τὰς...

Ὅταν τὸ ὄνομα ἀρχῆται ἀπὸ φωνήεντος, ἐκθλίβεται τὸ e τοῦ le, καὶ τὸ a τοῦ la, ὡς ἂν l'artiste ὁ καλλιτέχνης, l'homme ὁ ἄνθρωπος, l'amitié ἡ φιλία, l'humanité ἡ ἀνθρωπότης, ἡ φιλικὴ ἀνθρωπία (1).

Τὸ du λέγεται ἀντὶ τοῦ de le, τὸ au ἀντὶ τοῦ à le, διὰ συναίρεσως· τὸ des ἀντὶ τοῦ de les, τὸ aux ἀντὶ τοῦ à les.

(1) Ἐνθυμοῦ εἶτι τὸ h ὅτι μὲν εἶναι ἄσπυ καὶ ἐπομένως σύμφωνον, ὅτι δὲ ἄφωνον καὶ ἐπομένως ὡς μὴ ὑπάρχον. Ὅσακις λοιπὸν θέλωμεν λέγει σύμφωνον, ὑπονοοῦμεν ἢ ἄσπυ, ὅσακις δὲ φωνῆεν, ὑπονοοῦμεν ἢ ἄφωνον.

Καὶ πληθυντικῶς μὲν, γίνεται ἀείποτε ἢ συναίρεσις αὐτῆ· ἑνικῶς δὲ, δὲν γίνε-
ται ὁσάκις τὸ ὄνομα ἀρχῆται ἀπὸ φωνήεντος. Λέγε λοιπόν

Ὅν. καὶ αἰτ.	l'artiste, l'amitié.
Γεν.	de l'artiste, de l'amitié.
Δοτ.	à l'artiste, à l'amitié.

καὶ τότε, κατ' οὐδὲν διαφέρει τὸ ἀρσενικὸν ἄρθρον τοῦ θηλυκοῦ.

Χρῆσις τοῦ ὀριστικοῦ ἄρθρου.

Τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον ἀμφοτέρων τῶν γλωσσῶν προηγεῖται τῶν ὀριστικῶς λαμβανομένων
ὀνομάτων· ὀριστικῶς δὲ λαμβάνονται τὰ ἐμφαίνοντα·

α') Πρῶτερον ἦδη λεχθέν τι καὶ ὀρισμένον· π. χ. et alors l'enfant sortit τότε δὲ τὸ
παιδίον ἐξῆλθε· δηλονότι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος παιδίον.

β') Γνωστὸν τι τοῖς πᾶσι καὶ ἐπομένως ἀφ' ἑαυτοῦ ὀρισμένον· οἷον la mort· la mort
est inévitable, ἀφευκτὸς ὁ θάνατός ἐστι.

γ') Πάντα περιληπτικῶς τὰ ὁμοειδῆ ὄντα, δηλαδή γένος, εἶδος, κτλ., ἢ καὶ ἔννοιαν
γενικῶς ἐκλαμβανομένην, οἷον·

L'homme est mortel, θνητός ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος· les hommes sont mortels.

Il n'est pas au-dessus des préjugés, δὲν εἶναι ἀνώτερος τῶν προλήψεων.

La pluie est rare dans l'Attique, ἢ βροχὴ εἶναι σπανία εἰς τὴν Ἀττικὴν.

Il s'est adonné à l'ivresse, παρεδόθη εἰς τὴν μέθην.

Il s'est adonné à l'étude, ἐτράπη εἰς τὴν σπουδὴν.

δ') Συχνάκις δὲ τὸ ὄνομα ὀρίζεται διὰ τῶν ἐπομένων· οἷον, ἀορίστως μὲν, εὔρον
βιβλίον (κοιν. ἡῦρα ἓνα βιβλίον), J'ai trouvé un livre· ὀριστικῶς δὲ, εὔρον τὸ
βιβλίον, τὸ ὁποῖον ἔχασες· τὸ βιβλίον τοῦ ἀδελφοῦ σου, τοῦ
Παύλου, κτλ. J'ai trouvé le livre que..., κτλ.

Παραίρεσις. Ἀναγκαιότατον εἶναι ν' ἀρχίσῃ ἀπὸ τοῦδε ὁ μαθητὴς τὴν
σπουδὴν τῶν ρημάτων· ἐπειδὴ οὕτω διὰ μετρίας μνήμης καὶ ὀλίγου κόπου θέλει
μάθει καλῶς ἐν βραχεῖ χρόνῳ, ὅσα διὰ τῆς ἀπλῆς πράξεως ἀτελῶς καὶ ἐν μακρῷ
χρόνῳ διδάσκεται.

ΘΕΜΑ 1.

Δίδω	Je donne.
Δίδομεν	Nous donnons.
Δίδεις	Tu donnes, ἢ vous donnez.
Δίδετε	Vous donnez.
Τίνι δίδεις;	} A qui donnes-tu? ἢ A qui donnez-vous (1)?
Τίσι δίδεις;	
Εἰς τίνα, εἰς ποῖον, εἰς ποῖαν δίδεις;	
Εἰς τίνας, εἰς ποίους, εἰς ποίας δίδεις;	

(1) Ἄν καὶ τὰ δίδεις. Τίνι δίδεις; σημαίνωσι κυρίως tu donnes. A qui

Σημ. Τὸ κληθυντικὸν τῶν ὀνομάτων σχηματίζεται, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, προσθέσει τοῦ s εἰς τὸ ἐνικόν.

Le père,	les pères.	Ὁ πατήρ,	οἱ πατέρες.
La mère,	les mères.	Ἡ μήτηρ,	αἱ μητέρες.
L'ami,	les amis.	Ὁ φίλος,	οἱ φίλοι.
L'ennemi,	les ennemis.	Ὁ ἐχθρὸς,	οἱ ἐχθροί.
L'habit,	les habits.	Τὸ ἐνδύμα,	τὰ ἐνδύματα.

Χ Ως ἐχθροὶ τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ γυνὴ τοῦ ἥρωος. Οἱ ἥρωες τῆς ἀνθρωπότητος. Τίνοι δίδεις τὸ ἐνδύμα τοῦ παιδίου; Δίδω τὸ ἐνδύμα τοῦ παιδίου εἰς τὴν μητέρα. Τίνοι δίδετε τὸ ἐνδύμα τοῦ παιδίου; Δίδομεν τὸ ἐνδύμα τοῦ παιδίου εἰς τὴν μητέρα. Τίνοι δίδεις τὰ ἐνδύματα τῶν παιδίων; Δίδω τὰ ἐνδύματα τῶν παιδίων εἰς τὰς μητέρας καὶ (εἰ) εἰς τοὺς πατέρας. Εἰς ποῖον δίδεις τὰ βιβλία τοῦ καλλιτέχου; Δίδω τὰ βιβλία τοῦ καλλιτέχου εἰς τὸν ἥρωα. Εἰς ποῖον δίδετε τὰ βιβλία τοῦ πατρὸς; Εἰς τὸ παιδίον. Εἰς τίνας δίδεις τὰ βιβλία; Εἰς τοὺς φίλους. Ἡ σπουδὴ τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ σπουδὴ τῆς ἀνθρωπότητος. Ὁ θάνατος τῶν ἐχθρῶν τῆς ἀνθρωπότητος.

II. ΑΟΡΙΣΤΟΝ ΑΡΘΡΟΝ.

Ὅταν τὸ ὄνομα ἐμφαίνῃ ἓν τι ἄτομον, τοὔτέστιν, εἴτε μὴ λεχθὲν ἤδη καὶ ἐπομένως ἄγνωστον εἰσέτι (τοὔτέστιν ὡς πρὸς τὸν ἀκούοντα), εἴτε ἀτομόν τι οἰονόηποτε ἐκ τῶν ὁμοειδῶν, ὅπερ ἀνάγκρως ἐκφέρεται εἰς τὴν ἐλληνικὴν. ὡς ἔχομεν *gélor pistór*. Τὸ ἔχειν *gélor pistór* εἶναι προτιμότερον ἢ... Εὗρον *βιβλίον* (κοιν. ἐν βιβλίον), ἢ καὶ ἐνίοτε διὰ τοῦ ἀορίστου ἐπιθέτου *τις*. ὡς ἄνθρωπός τις σ' ἐζήτησε (κοιν. ἕνας (εἷς) ἄνθρωπος σ' ἐζήτησε). τότε οἱ Γάλλοι μεταχειρίζονται τὸ ἀόριστον ἄρθρον.

	Ἄρσ.	Θηλ.
Ὄνομ.	un.	une.
Γεν.	d' un.	d' une.
Δοτ.	à un.	à une.
Αἰτ.	un.	une.

Παραδείγματα.

Ὄνομ. { *Un homme vous a demandé*, σ' ἐζήτησεν ἄνθρωπός τις.
 { *C'est un préjugé*, πρόληψις εἶναι τοῦτο.

Γεν. — *La possession d'un ami, d'un ami fidèle*, ἡ κτῆσις φίλου, φίλου πιστοῦ.

donnes-tu? ὁφείλει ὁμοῦς ὁ μαθητὴς ν' ἀσκήται μεταφράζων τὰ τοιαῦτα καὶ διὰ τοῦ πληθυντικοῦ *vous donnez; à qui donnez-vous?* ἐπειδὴ τῶν Γάλλων ἔθιμον εἶναι νὰ ὁμιλοῦσι πληθυντικῶς καὶ πρὸς ἓν πρόσωπον ἀπευθυνόμενοι, πλην ἐὰν ὁ λαλῶν ἦναι οἰκαιοτάτος.

Δοτ. — Il s'est adonné à une étude fort attrayante, ἐτράπη εἰς σπουδὴν τερπνοτάτην.

Αἰτ. — Nous avons un ami fidèle, ἔχομεν φίλον πιστόν.

Πληθυντικῶς.

Ὄνομ.	Des	} κατ' ἀμφοτέρα τὰ γένη.
Γεν.	de	
Δοτ.	à des	
Αἰτ.	des	

Παραδείγματα.

Ὄνομ. { Des hommes t'ont demandé, ἀνθρωποὶ τινες σ' ἐζήτησαν.
 { Ce sont des préjugés, προλήψεις εἶναι.

Γεν. — La possession d'amis fidèles, ἡ κτῆσις φίλων πιστῶν.

Δοτ. — Je l'ai dit à des amis fidèles, τὸ εἶπον πρὸς φίλους πιστούς.

Αἰτ. — { Nous avons des amis fidèles, ἔχομεν φίλους πιστούς.

{ Disons des choses en sa faveur, ἄς εἰπωμεν πράγματα ὑπὲρ αὐτοῦ.

ΘΕΜΑ 2.

*Ἐχεις; As-tu? ἢ Avez-vous?

*Ἐχω, J'ai.

*Ἐχετε; Avez-vous?

*Ἐχομεν, Nous avons.

Ναί, μάλιστα, Κύριε, Oui, Monsieur, Κυρία, Madame, καὶ πρὸς τὰ κοράσια Mademoiselle.

*Ὁχι, Κύριε, Κυρία... Non, Monsieur, Madame, Mademoiselle.

*Ὁ ἀδελφός, Le frère.

*Ὁ πτωχός, Le pauvre.

*Ἡ ἀδελφή, La sœur.

*Ἡ τράπεζα, La table.

*Ὁ συνήγορος, L'avocat.

*Τὸ κάτοπτρον, Le miroir.

*Ἐχεις βιβλίον (βιβλίον τι; ἐν βιβλίῳ); Ναί, Κύριε, ἔχω βιβλίον. *Ἐχεις βιβλία; *Ὁχι, Κύριε. *Ἐχεις ἐνδύμα; Ναί, Κυρία, ἔχω ἐνδύμα. *Ἐχεις παιδιὰ; *Ἐχω παιδιὰ. *Ἐχετε φίλους; *Ἐχομεν φίλους. Ὁ θάνατος φίλου (τινός). Δίδω τὰ βιβλία τοῦ καλλιτέγου πρὸς τὸν ἀδελφὸν τοῦ δικηγόρου. Εἰς ποῖον δίδεις τράπεζαν; Εἰς ἓνα πτωχόν. Πῶς δίδεις τὴν τράπεζαν; Πτωχῷ τινι. Εἰς ποῖον δίδετε τὴν τράπεζαν; Δίδομεν τὴν τράπεζαν εἰς τὸν πτωχόν. *Εἰς τίνας δίδεις κάτοπτρον; Εἰς τὰς γυναῖκας. Εἰς τίνα δίδεις τὸ κάτοπτρον τοῦ ἀδελφοῦ; Δίδω τὸ κάτοπτρον τοῦ ἀδελφοῦ εἰς τὴν ἀδελφὴν. *Ἐχεις κάτοπτρον; Ναί, Κυρία, ἔχω κάτοπτρον. *Ἐχεις ἀδελφόν; *Ἐχω ἀδελφὸν καὶ ἀδελφὴν. Εἰς ποῖον δίδεις τὰς τραπέζας τῆς γυναικὸς τοῦ καλλιτέγου; Δίδω τὰς τραπέζας τῆς γυναικὸς τοῦ καλλιτέγου εἰς ἓνα ἀδελφὸν τοῦ δικηγόρου. *Ἐχετε δικηγόρον τινά; *Ὁχι, Κύριε.

III. ΜΕΡΙΣΤΙΚΟΝ ΑΡΘΡΟΝ.

Κατὰ δὲ τὰς φράσεις ἔχομεν χαρτίον, ἔχετε νοῦν, τὰ οὐσιαστικά χαρτίον, νοῦν, ἐμφαίνουσιν ὅχι ἐν τι χαρτίον, ἓνα τινα νοῦν, ἀλλὰ μέρος, ἢ μόνιον τι χαρτίου, ποσότητα χαρτίου, περισσότερον ἢ ὀλιγώτερον νοῦν. Αὕτη δ' ἡ ἔννοια, μεριστική λεγομένη, ἐμφαίνεται ἑλληνιστὶ μὲν πάλιν ἀνάθρως, γαλλιστὶ δὲ διὰ τῆς μεριστικῆς *de* προθέσεως, ἥτις, συναπτομένη τῷ ὀριστικῷ ἄρθρῳ, ἀποτελεῖ τὸ ὀνομαζόμενον ἀόριστον μεριστικὸν ἄρθρον *article indéfini-partitif*, ἢ ἀπλῶς μεριστικὸν ἄρθρον *article partitif*.

Ἐρικόν.

ἀρσενικόν.

θηλυκόν.

ἔπομ. συμφ.	ἔπομ. φων.	ἔπομ. συμφ.	ἔπομ. φων.
Ὄνομ. du . . .	de l'	de la . . .	de l'
Γεν. de . . .	d'	de . . .	d'
Δοτ. à du. . .	à de l'	à de la. . .	à de l'
Αἰτ. du . . .	de l'	de la . . .	de l'

Πληθυντικόν.

Ὅμοίως τῷ τοῦ ἀόριστου ἄρθρου, ἔχουν ὄνομα. *Des*; γεν. *De*; δοτ. *A des*; αἰτ. *Des* (1).

Παραδείγματα.

Τί εἶναι τοῦτο; χάρτης, μελάνη. *Du papier, de l'encre.*

Μεταχειρίζομαι βιβλία, γαλλικὰ βιβλία. *Je fais usage de livres, de livres français.*

Δὲν εἶναι ἀνώτερος προλήψεων τοσούτω γυδαίων. *Il n'est pas au-dessus de préjugés si vulgaires.* (Ἐνθυμήσου τὴν ἀνωτέρω φράσιν· *il n'est pas au-dessus des préjugés*, μετὰ τοῦ ὀριστικοῦ ἄρθρου· διότι περὶ τῶν προλήψεων ἐν γένει ἦτο λόγος) (2).

Ceci ressemble à de la terre, à du bois, τοῦτο ὁμοιάζει μὲ χῶμα, μὲ ξύλον (ὅμοιον ἐστὶ χῶματι, ξύλῳ)· τὸ δὲ ῥῆμα *ressembler* φέρεται πρὸς δοτικὴν.

Vous avez de l'esprit, ἔχετε νοῦν.

(1) Τοῦτο δ' εὐλόγον, ἐπειδὴ ἡ μεριστικὴ καὶ ἡ ἀόριστος ἔννοια πληθυντικῶς ἐκπερόμενοι σχεδὸν συγγέονται, καὶ πολλάκις ἀποβαίνει δυσκολωτάτη ἡ διάκρισις αὐτῶν.

(2) Ὅριστικῶς λοιπὸν, τὸ *des* εἶναι πάντοτε γενική· Ἀόριστως δὲ ἡ μεριστικῶς, ἀναπληροῦ τὴν ὀνομαστικὴν καὶ αἰτιατικὴν.

Il a de la peine à parler, δμιλεῖ δυσκόλως (κατὰ γράμμα· ἔχει δυσκολίαν εἰς τὸ δμιλεῖν).

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΙΣ. Λέγοντες ἀπλῶς ἄρθρον, ἐννοοῦμεν ἐν γένει τὸ μεριστικὸν ἄρθρον.

Κατὰν πρακτικὸς περὶ χρήσεως τῶν ἄρθρων.

Τὸ οὐσιαστικὸν ἐκφέρεται παρὰ τοῖς Γάλλοις·

- α') ἢ προηγουμένου τοῦ ὀριστικοῦ ἄρθρου,
 β') ἢ προηγουμένου τοῦ ἀορίστου ἄρθρου,
 γ') ἢ προηγουμένου τοῦ μεριστικοῦ ἄρθρου,
 δ') ἢ ἀνάρθρως.

α') Προηγουμένου τοῦ ὀριστικοῦ ἄρθρου, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὅταν καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν.

β') Προηγουμένου τοῦ ἀορίστου ἄρθρου, ὅτε εἰς τὴν ἑλληνικὴν τίθεται ἢ ἐννοεῖται τὸ *τις, τὶ, (εἷς, μία, ἓν), οἷον· Ἔχω λαμπρότατον βιβλίον, λαμπρότατα βιβλία, j'ai un livre magnifique, des livres magnifiques*· διότι ἡ ἐννοια εἶναι *ἐν βιβλίον, βιβλία τινά· Ἔχει χαρακτῆρα ὅλως ἰδιαίτερον (χαρακτῆρα τινά, ἓνα χαρακτῆρα), il a un caractère tout particulier.*

γ') Προηγουμένου τοῦ μεριστικοῦ ἄρθρου, ὅτε κατὰ τὴν ἑλληνικὴν οὔτε ἔχει ἄρθρον, οὔτε δύναται νὰ ὑπακούηται τὸ *τις, τὶ*· π. γ. Δός μοι μελάνην. Ἐπειδὴ λοιπὸν τὸ οὐσιαστικὸν *μελάνην* δὲν ἔχει ἄρθρον, οὔτε δύναμαι νὰ εἶπω *δός μοι μίαν μελάνην*, ἔπεται ὅτι πρέπει νὰ μεταφράσω τὴν ἑλληνικὴν φράσιν διὰ τοῦ *donne-moi de l'encre*, μετὰ μεριστικοῦ ἄρθρου.

Ὁ πρακτικὸς οὗτος κανὼν, τοσοῦτω εὐκόλος, ἐφαρμόζεται εἰς τὰς πλείστας περιστάσεις, καὶ διευκολύνει οὐκ ὀλίγον τὴν χρῆσιν τῶν γαλλικῶν ἄρθρων.

δ') Ἀνάρθρως ἐκφέρεται τὸ οὐσιαστικὸν κατ' ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις τὰς ὑποίας ἐκδιδάσκει τὸ Συνακτικὸν καὶ μᾶλλον ἢ πῆρα.

ΚΕΦΑΛ. Β΄.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟΥ.

I. Περὶ τοῦ γένους τῶν Οὐσιαστικῶν.

Πᾶν παρὰ τοῖς Γάλλοις οὐσιαστικὸν εἶναι ἢ ἀρσενικόν, ἢ θηλυκόν.

Ἀρσενικὰ μὲν εἶναι·

α') Ὅσα ἐκ τῆς ἐννοίας εἰς ἄρρεν γένος ἀνήκουσιν· οἷον *le roi* ὁ βασιλεὺς, *le fils* ὁ υἱός, *l'avocat* ὁ δικηγόρος, *le bœlier* ὁ κριός.

β') Τὰ τῶν μηνῶν, ἡμερῶν καὶ ὥρῶν τοῦ ἔτους· ὡς le printemps τὸ ἔαρ, l'automne, un automne τὸ φθινόπωρον, ἐν φθινόπωρον (1), le mardi, un mardi ἢ τρίτη, τρίτη τις.

γ') Τὰ τῶν μετάλλων· l'or ὁ χρυσοῦς, le cuivre τὸ χάλκωμα, le platine ὁ λευκόχρυσος, κτλ.

δ') Τὰ τῶν βασιλείων, ἐπικρατειῶν, ἐπαρχιῶν, τὰ μὴ λήγοντα εἰς ε' ἄφωνον· le Portugal ἢ Πορτογαλία, le Piémont τὸ Πεδεμόντιον, le Milanais, le Dauphiné,...

ε') Τὰ τῶν δένδρων, ὡς le chêne, le pin, ἡ ἄρτυς, ἡ πίτυς, κτλ. Ἐξαιρεῖται l'yeuse ἡ πρίνος, ἡ ὕσγη, καὶ ὀλίγα τινὰ δένδρια ἢ θαμνία· la vigne, l'épine, la ronce,...

ς') Τὰ τῶν γλωσσῶν καὶ διαλέκτων· le français, le grec ἢ γαλλικὴ, ἡ ἑλληνικὴ, l'ionien, le provençal. (Διὰ κεφαλαίου γράμματος, τὰ le Français, le Grec, etc. = ὁ Γάλλος, ὁ Ἕλληνας, κτλ.)

Θηλυὰ δέ·

α') Ὅσα ἐκ τῆς ἐννοίας εἰς θῆλυ γένος ἀνήκουσιν· ὡς la reine ἢ βασίλισσα, la fille ἢ θυγάτηρ, la couturière ἢ βράπτρια, la brebis τὸ πρόβατον.

β') Τὰ τῶν βασιλείων, ἐπικρατειῶν, ἐπαρχιῶν, τὰ λήγοντα εἰς ε' ἄφωνον, ὡς la Grèce ἢ Ἑλλάς, la France ἢ Γαλλία, l'Égypte ἢ Αἴγυπτος. Λέγεται ὅμως le Péloponèse ἢ Πελοπόννησος, le Hanovre, le Mexique, le Bengale,...

γ') Τὰ τῶν ἀρετῶν, κακιῶν, παθῶν καὶ ποισιῶν, ἐν γένει· ὡς la clémence ἡ ἐπιείκεια, la fourberie ἡ δολιότης, la colère ἡ ὀργή, la vertu ἡ ἀρετὴ, la crainte ὁ φόβος, la frayeur ὁ τρόμος, la haine τὸ μῖσος. Λέγεται ὅμως le courage ἡ ἀνδρεία, le chagrin ἡ λύπη, le désir ἡ ἐπιθυμία, le génie ἡ μεγαλοφυΐα, καὶ ἄλλα τινά.

Σημ. Ὑπάρχουσι δὲ καὶ διγενῆ τινὰ ὀνόματα, ὧν τὰ πλεῖστα μεταβάλλουσι μετὰ τοῦ γένους καὶ τὴν ἐννοίαν· ὡς Le manche ἢ λαβίς, la manche ἢ περιχειρὶς (χυδ. μανίκι)· Le livre τὸ βιβλίον· la livre ἡ λίτρα, κτλ.

ΘΕΜΑ 3.

Τίς ἢ ποῦτος ἔχει; } Qui a?
 Τίνες ἢ ποῖοι ἔχουσι; }
 Ὁ πλούσιος ἔχει, le riche a.
 Οἱ πλούσιοι ἔχουσι, les riches ont.

Ὁ ἄρτος, le pain.
 Ὁ οἶνος, le vin.
 Ὁ χάρτης (τὸ χαρτίον), le papier.
 Ἡ μελάνη, l'encre (θηλ).

*Ἐχεις χάρτην; *Ἐχω χάρτην καὶ μελάνην. *Ἐχεις ἄρτον καὶ οἶνον; *Ὁχι, Κυρία. Τίς ἔχει ἄρτον καὶ οἶνον; Ὁ ἀδελφὸς τοῦ δικολόγου. Τίνι δίδεις ἄρτον;

(1) Τὸ automne εἶναι συνήθως ἀρσενικὸν μὲν, ὅταν προηγήται τὸ ἐπίθετον un bel automne· θηλυκὸν δὲ, ὅταν ἔπηται τὸ ἐπίθετον une automne froide.

Δίδω ἄρτον πτωχοῖς (τισι). Εἰς τίνας δίδετε τραπέζας; Δίδομεν τραπέζας εἰς τοὺς πτωχοὺς. Τίνες ἔχουσιν οἶνον; Οἱ πλούσιοι ἔχουσιν οἶνον. Δίδω χάρτην, μελάνην καὶ βιβλία εἰς τὰ παιδιά τοῦ πτωγοῦ. Τίς ἔχει νοῦν; Ἡ μήτηρ τοῦ δικηγόρου καὶ ὁ δικηγόρος ἔχουσι νοῦν (εἶναι ἐξυπνοί). Εἰς ποίους δίδεις βιβλία; Δίδω βιβλία εἰς φίλους, καὶ ὄχι (et non...) εἰς ἐχθρούς. Τίς ἔχει μελάνην; Τὸ παιδίον ἔχει μελάνην. Τίς ἔχει κάτοπτρον; Αἱ γυναῖκες ἔχουσι κάτοπτρον. Τίς ἔχει τὸν χάρτην τοῦ παιδίου; Ἡ ἀδελφή τοῦ καλλιτέχνου. Ποῖος ἔχει τράπεζαν καὶ χάρτην; Τὰ παιδιά ἔχουσι τράπεζαν, χάρτην, μελάνην καὶ βιβλία.

Καὶ ἐκ τῆς καταλήξεως διακρίνεται πολλάκις τὸ γένος.

Ἄρσενικά μὲν εἶναι·

1. Τὰ λήγοντα εἰς Ἐ, Ι, Ο, Υ, ΑΙ, ΑΥ, ΕΥ, ΟΙ, ΟΥ.

Παραδείγματα.

Ἐ — Le degré, le blé (ἢ bled) ὁ βαθμὸς, ὁ σίτος, κτλ.

Ι — le parti ἡ φουρέρα, l'ennui ἡ ἀνία, κτλ.

Ο — Numéro ἀριθμὸς, (ὀλίγα δὲ τὰ τριαῦτα, καὶ ἀνήκοντα ἐν γένει εἰς ξένας γλώσσας).

Υ — Le tissu ὕφασμα, le fétu κάρφος, κτλ.

ΑΙ — Un essai δοκιμὴ, un balai σάρωθρον, κτλ.

ΑΥ — Le hameau χωρίδιον, le tonneau πῖθος (χυδ. βουτσά), κτλ.

ΕΥ — Le cheveu ἡ θρίξ, le feu τὸ πῦρ, κτλ.

ΟΙ — Le convoi ἡ κηδεία, émoi ἀνησυχία, κτλ.

ΟΥ — Le trou ἡ τρύπα, le caillou ὁ χάλιξ.

Ἐξαιροῦνται.

La clé (ἢ clef) κλεις, la moitié τὸ ἡμισυ, l'amitié ἡ φιλία, l'inimitié ἡ ἐχθρα, la pitié τὸ ἔλεος, καὶ τὰ εἰς *lé* (1).

La fourmi ὁ μύρμηξ, la merci.

Virago, ὡς ἐκ τῆς ἐννοίας.

La glu ἔξος, la tribu ἡ φυλὴ· καὶ ἔνεκα τῆς ἐννοίας la vertu, la bru ἡ ἀρετὴ, ἡ νύμφη.

La peau τὸ δέριμα, l'eau τὸ ὕδωρ.

La loi ὁ νόμος, la foi ἡ πίστις, la paroi.

L'amadou τὸ ἔναυσμα, (χυδ. ἡσκα).

2. Τὰ λήγοντα εἰς σύμφωνον οἶον Le pont ἡ γέφυρα, le char τὸ ἄρμα, le travail τὸ ἔργον, le chemin ἡ ὁδὸς, le jour ἡ ἡμέρα, le bâton ἡ ῥάβδος, l'océan ὁ ὠκεανὸς, le nez ῥίς, l'art, un art ἡ τέχνη, τέχνη τις, le sang τὸ αἷμα, l'appétit ἡ ὀρεξις, κτλ.

Ἐξαιροῦνται·

α') Τὰ εἰς *ion* καὶ τὰ εἰς *son* δι' ἐνός *s*, ἅπαντα σχεδὸν θηλυκά, ὡς θέλομεν ἰδεῖ κατωτέρω.

β') Τὰ εἰς *eur* οἶον la douleur, la chaleur, la fleur, la liqueur ἡ ὀδύνη, ἡ θερμότης, τὸ ἄθος, τὸ ὑγρὸν· πλὴν τῶν le bonheur, le malheur, un cœur, le cœur, l'honneur, l'équateur ἡ εὐτυχία, ἡ δυστυχία, ὁ χορὸς, ἡ καρδιά, ἡ τιμὴ, ὁ ἰσημερινός, καὶ τοῦ pleurs ὀρῆος.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Πολλὰ τῶν εἰς *eur* ἀνήκουσιν ὡς ἐκ τῆς ἐννοίας εἰς ἄρσεν γένος, καὶ

(1) Amitié, inimitié, pitié, πάθη ὄντα, θηλυκά εἶναι κανονικῶς.

ἐπομένως εἶναι ἀρσενικά· οἷον *acteur, empereur, sculpteur* ὑποκριτῆς, αὐτοκράτωρ, γλύπτης.

γ') Τὰ ἐφεξῆς·

<i>La faim</i>	ἡ πείνα.	<i>La soif</i>	ἡ δίψα.
<i>La fin</i>	τὸ τέλος.	<i>La perdrix</i>	ἡ πέρδιξ.
<i>La main</i>	ἡ χεὶρ.	<i>La voix</i>	ἡ φωνή.
<i>La chair</i>	ἡ σάρξ.	<i>La croix</i>	ὁ σταυρός.
<i>La cour</i>	ἡ ἀλλή.	<i>La noix</i>	τὸ κάρυον.
<i>La mer</i>	ἡ θάλασσα.	<i>La poix</i>	ἡ πίσσα.
<i>La dent</i>	ὁ ὀδός.	<i>La toux</i>	ἡ βήξ.
<i>La jument</i>	ἡ θήλεια ἵππος.	<i>La nuit</i>	ἡ νύξ.
<i>La part</i>	τὸ μέρος.	<i>La boisson</i>	τὸ ποτόν.
<i>La chaux</i>	ἡ ἄσβεστος.	<i>La cuisson</i>	ἡ ὄπτησις.
<i>La faux</i>	τὸ δρέπανον.	<i>La façon</i>	ὁ τρόπος.
<i>L'amidon</i>	τὸ ἄμυλον.	<i>La leçon</i>	τὸ μάθημα.
<i>La nef</i>	νάυρηξ (ἐκκλησίας).	<i>La moisson</i>	τὸ θέρος.
<i>La clef</i>	ἡ κλεῖς.	<i>La rançon</i>	τὸ λύτρον, τὰ λύτρα.
<i>La forêt</i>	τὸ δάσος.	<i>La cuiller</i>	τὸ κοχλιάριον (γράφεται καὶ <i>cuillère</i>).
<i>La paix</i>	ἡ εἰρήνη.		
<i>Fois, une fois</i>	ἅπαξ.		ἴσως καὶ ἄλλα τινά.

Θηλυκὰ δὲ εἶναι·

1. Τὰ λήγοντα εἰς *e* ἄφωνον καὶ ἔχοντα πρὸ αὐτοῦ ἄλλο φωνῆεν· οἷον

Aie — *De la monnaie* νόμισμα, *une raie* γραμμή, *la raie* ὁ μισθός.

Éc — *La pensée* ἡ ἔννοια, *la journée* ἡ ἡμέρα, *une épee* ξίφος.

(Ἐξαιροῦνται *le caducée* τὸ κηρύκειον, *un mausolée* μαυσωλεῖον, *un trophée* τρόπαιον, καὶ τὰ *arogée, lycée, musée, périgée, pygmée*).

Ie — *Une colonie* ἀποικία, *la vie* ἡ ζωὴ, *l'ouïe* ἡ ἀκοή.

(Ἐξαιροῦνται *le génie* ἡ μεγαλοφυΐα, *un incendie* ἐμπρησμός, *un parapluie* ἀλεξιθεράχιον).

Oie — *La proie* ἡ λεία, *la courroie* ὁ ἱμάς, *la joie* ἡ χαρά.

(Ἐξαιρεῖται *le foie* τὸ ἥπαρ) (1).

Oue — *La joue* ἡ παρειά, *la roue* ὁ τροχός, *la proue* ἡ πρῶρα.

Ue — *Une statue* ἀγαλμα (2), *la ciguë* τὸ κώνειον, *la queue* ἡ οὐρά.

2. Τὰ εἰς *té*· οἷον *la vérité* ἡ ἀλήθεια, *la solidité* ἡ στερεότης, κτλ.

(Ἐξαιροῦνται *un comité*, *le côté* τὸ πλευρόν, *l'été* τὸ θέρος, *un pâté* πλακοῦς (πῆττα), *le thé* τῆ, *traité*, καὶ τὰ ἐκ τῆς ἐννοίας ἀρσενικά, ὡς *député*).

3. Τὰ εἰς *tion*· οἷον *une action* πρᾶξις, *une délibération*, *la création*· (ἐκτὸς τοῦ *un bastion* προμαχών).

4. Καὶ τῶν ἄλλων εἰς *ion* τὰ πλεῖστα εἶναι θηλυκὰ (οἷον *la réflexion*), σημαίνοντα σχεδὸν πάντα πάθος, ποιότητα, κτλ., ἐκτὸς τοῦ *un crayon* μολυβδοκόνδυλον, καὶ τῶν *ardéilion, billion, brimborion, camion, embrion, horion, million, pion, ployon, scion*, καὶ ἄλλων τινῶν ἀνηκόντων εἰς ἄββεν γένος· οἷον *centurion, lion*.

5. Τὰ εἰς *son* δι' ἐνός *s'* π. χ. *une cloison* διαίτοιχος, *une cargaison* φόρτος (τοῦ πλοίου)· ἐκτὸς τῶν *bison, blason, diapason, oison, poison* (3).

6. Θηλυκὰ δὲ εἶναι καὶ τὰ εἰς *ace, asse; ade; aine, eine; ance, ence, ense; ande, ende; elle; esse; ette; éte; ière; ine; ite; ive; ise; ole; onne; ote, otte; oupe; ude;*

(1) *La foi* ἡ πίστις. *Une fois, deux fois* ἅπαξ, δίς. *Le foie* τὸ ἥπαρ.

(2) *Un statut* θεσμός.

(3) *Un poisson* ἰχθύς, (ὀψάριον). *Poison* φάρμακον.

une; ure: (ὀλίγων ἐξαιρουμένων, ὡς l'espace, le cimetière, le rite, le site, le gîte, le mérite, le murmure, le parjure).

ΣΗΜ. Πολλῶν ζώων δὲν δηλοῦται τὸ ἄρρεν ἢ θῆλυ διὰ διπλοῦ ὀνόματος· ὡς le renard ἢ ἀλώπηξ, le corbeau ὁ κόραξ, le rossignol ἢ ἀηδῶν, une hirondelle χελιδὼν, une mouche μυῖα. Τῶν τοιούτων ὀνομάτων τὸ γένος γνωρίζεται, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἐκ τῆς καταλήξεως· ὅθεν, προκειμένου νὰ προσδιορισθῇ τὸ γένος τοῦ ζώου, λέγομεν π. χ. un renard mâle, un renard femelle.

ΘΕΜΑ 4.

Ἀργύριον, χρήματα de l'argent. Τὸ ἀργύριον, τὰ χρήματα l'argent.

Ὁ ζωγράφος ἔχει χρήματα;	Le peintre a-t-il de l'argent?
Ἡ γαλακτοπῶλις ἔχει χρήματα;	la laitière a-t-elle de l'argent?
Ῥάπτης tailleur.	Ἐξαδελφος cousin.
Ἄρτοποιός boulanger.	Ἐξαδέλφη cousine.
Τὸ γάλα le lait.	Μόλυβδος plomb.
Τὸ ὑποκάμισον la chemise.	Χρυσός or.

Δίδεις; donnes-tu? ἢ donnez-vous? Τίς εἶναι...; Qui est...? Ὁ ῥάπτης εἶναι... Le tailleur est... Οἱ ῥάπται εἶναι (εἰσι), les tailleurs sont.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ὑποτίθεται ὁ μαθητὴς ὅτι ἐπίσταται ἤδη τὰ βοηθητικὰ ῥήματα être καὶ avoir, ὡς καὶ μετ' οὗ πολὺ ἔτι τ' ἄλλα.

Δίδεις ἀργύριον εἰς τὸν ἄρτοποιόν; Δίδω ἀργύριον εἰς τὸν ἄρτοποιόν καὶ εἰς τὸν ῥάπτην. Τίς ἔχει τὸν ἄρτον τοῦ ἄρτοποιῶλου; Ἐχω τὸν ἄρτον τοῦ ἄρτοποιῶλου. Τίς ἔχει γάλα, ἢ γαλακτοπῶλις. Τίς εἶναι ἡ γαλακτοπῶλις; Ἡ γυνὴ τοῦ πτωχοῦ. Τίς θέλει εἶσθαι ἢ μήτηρ τοῦ παιδίου; Ἡ γυνὴ τοῦ εξαδέλφου τοῦ ῥάπτου θέλει εἶσθαι (seira) ἢ μήτηρ τοῦ παιδίου. Τίς ἔχει χρυσόν; Οἱ πλούσιοι εἶχον καὶ ἔχουσι χρυσόν. Τίνι δίδετε ὑποκάμισα; Δίδομεν ὑποκάμισα εἰς τὰ παιδιά τῶν πτωχῶν. Ὁ πτωχὸς ἔχει ὑποκάμισα; Ὁχι. Τί ἔχετε; (Qu'avez-vous?) Ἐχομεν μόλυβδον, χρυσόν, βιβλία, ἄρτον, οἶνον, γάλα, χάρτην, μελάνην καὶ μίαν τράπεζαν. Ἡ δρυς καὶ ἡ λεύκη (peuplier) εἶναι... Ἡ μεγαλοφυΐα τοῦ ἥρωος τῆς Γαλλίας ἦτο... Ἡ ἐπιείκεια τῶν ἡρώων εἶναι... Ὁ φόβος τοῦ θανάτου ἤθελεν εἶσθαι... Ἡ ἐπιθυμία τῆς ἀρετῆς εἶναι... Ὁ ἀδελφὸς τοῦ ζωγράφου ἔχει ἀρετάς; Μάλιστα, Κύριε.

II. Περὶ τοῦ Ἀριθμοῦ τῶν Οὐσιαστικῶν.

Κανὼν γενικός. Ἐν γένει ὁ πληθυντικὸς ἀριθμὸς τῶν οὐσιαστικῶν σχηματίζεται προσθέσει τοῦ s εἰς τὴν κατάληξιν τοῦ ἐνικοῦ· ὡς Le roi, les rois; la reine, les reines; le livre, les livres, ὁ βασιλεὺς, οἱ βασιλεῖς· ἡ βασίλισσα, αἱ βασίλισσαι· τὸ βιβλίον, τὰ βιβλία.

Ἐνικῶς.

Ὄν. le peuple,	ὁ λαός.
Γεν. du peuple,	τοῦ λαοῦ, ἐκ τοῦ λαοῦ, ὑπὸ τοῦ λαοῦ.

Δοτ.	au peuple,	τῷ λαῷ, εἰς τὸν λαόν.
Λιτ.	le peuple,	τὸν λαόν.
Κλ.	peuple, ἢ ὁ peuple,	λαί, ὃ λαί.

Πληθυντικῶς.

᾽Ον.	οἱ λαοί,	les peuples.
Γεν.	τῶν λαῶν, κτλ.	des peuples.
Δοτ.	τοῖς λαοῖς, εἰς τοὺς λαοὺς,	aux peuples.
Λιτ.	τοὺς λαοὺς,	les peuples.
Κλ.	λαοί, ὃ λαοί,	peuples, ὁ peuples.

Ἐξαιρέσεις.

1. Τὰ εἰς EAU, AU, EU, λήγοντα οὐσιαστικά σχηματίζουν εἰς τὸ πληθυντικὸν προσθέσει *x* ἀντὶ *s*: ὡς Le tableau ὁ πίναξ, ἢ εἰκὼν, les tableaux οἱ πίνακες. Le glauu ὁ ἰξός (ἰξόβεργα), les gluaux οἱ ἰξοί. Le feu τὸ πῦρ, les feux τὰ πυρά. Le veu ἡ εὐχή, les veux αἱ εὐχαί. Ἐξαιρεῖται μόνον τὸ landau, πληθ. landaus. (Ακαδ.)

Ἡαρμοίως καὶ τινὰ τῶν εἰς ου ληγόντων ταῦτα δὲ εἶναι bijou, caillou, chou, κειμήλιον, γάλιξ, κράμβη, genou, hibou, joubou, rou, γόνυ, βύας (μπούφος), παίρνιον, φθειρ (ψύρα)· πληθ. bijoux, cailloux, choux, genoux, hiboux, jouboux, roux· τὰ δὲ λοιπὰ εἰς ου προσλαμβάνουσι τὸ *s* κατὰ τὸν γενικὸν κανόνα.

2. Τὰ δὲ εἰς AL, μεταβολῇ τοῦ *al* εἰς AUX· ὡς l'animal, les animaux τὸ ζῶον, τὰ ζῶα· le cheval, les chevaux ὁ ἵππος, οἱ ἵπποι. Le canal, les canaux ἡ διώρυξ, αἱ διώρυγες.

Ἐξαιροῦνται: bal χορὸς, carnaval ἀπόκρως, chacal θῶς, régal εὐωχία, τῶν ὁποίων τὸ πληθυντικὸν εἶναι bals, carnivals, régals. Πρόσθετες serval, pal, cal.

3. Bail συμφωνητικὸν μισθώσεως, émail μίλτος, corail κοράλιον, soupirail φεγγίτης, travail ἐργασία, λέγονται πληθυντικῶς baux, émaux, coraux, soupiraux, travaux (1)· τὰ δὲ λοιπὰ εἰς ail φυλάττουσι τὸν γενικὸν κανόνα· οἷον gouvernail, gouvernails πηδάλιον, πηδάλια. Τὰ δὲ bercail καὶ bétail δὲν λέγονται πληθυντικῶς.

4. Ciel οὐρανός, Œil ὀφθαλμὸς, Aïeul πάππος· πληθ. cieux, yeux, aïeux πρόγονοι (2).

Λέγεται ὁμοίως ciels, œils, aïeux κατὰ τινὰς σημασίας· π. χ. ciels, ὁσάκις πρόκειται περὶ χειροποιήτων οὐρανῶν· οἷον Des ciels de lit, des ciels de tableau οὐρανόσκι· κλί-

(1) Πρόσθετες καὶ τὸ σπάνιον vantoil. Τὸ δὲ travaux σημαίνει μηχανὴν εἰς τὴν ὁποίαν προσδέονται οἱ ἵπποι διὰ πετάλων ἢ θαλασμῶν καὶ ἐκθεσιν ὑπουργοῦ πρὸς βασιλεῖα, ἢ ὑπαλλήλου πρὸς ὑπουργόν. Ail σκόροδον, πληθ. Ails καὶ aulx.

(2) Ἀρχαϊκῶς ayeul, ayeux.

νης, ούρανοι εικόνας: œils de bœuf φωταγωγοί, κτλ. Mes aïeux vivent encore ζωσιν εισέτι οί πάπποι μου.

5. Τὰ εἰς s, x, z, λήγοντα οὐσιαστικά φυλάττουσι τὴν αὐτὴν κατάληξιν ἐπὶ τοῦ πληθυντικοῦ· οἷον le fils, les *frs*: ὁ υἱός, οἱ υἱοί. La croix, les *croix*: ὁ σταυρός, οἱ σταυροί. Le nez, les *nez*: ἡ ῥίς, αἱ ῥῖνες.

Μένουσι δὲ ἀμετάβλητοι ξένα: τινὲς λέξεις οἷον des te-Deum, des post-scriptum, des ave, des nota, des errata, des alleluia, des concetti, des auto-da-fé, des impromptu, des quiproquo, des alibi, des quatuor,...

Οὕτω καὶ αἱ λέξεις αἱ ἐκ φύσεως ἀμετάβλητοι, καὶ ἐκ συμβεβηκότος ἀντὶ οὐσιαστικῶν λαμβανόμενα: οἷον Les pourquoi, les parce que, les si, les oui, les non, κτλ., τὰ διατί, τὰ διότι, τὰ ἐάν, τὰ ναὶ, τὰ ὄχι.

Οὕτω καὶ τὰ κύρια ὀνόματα: οἷον les deux Corneille οἱ δύο (ἀδελφοί) Κορνήλιοι, les deux Rousseau (ἔχουν ὁ Jean-Jacques καὶ ὁ Jean-Baptiste). Les Racine (ὁ πατὴρ δηλαδὴ καὶ ὁ υἱός) ont une belle gloire. Un des Napoléon.

Πλὴν τῶν César, Gracque, Horace, Curiaque, Scipion, Bourbon, Condé, Guise, Stuart οἷον un des Horaces (τῶν τριῶν δηλαδὴ) la conjuration des Gracques.

Πλὴν καὶ ὅταν μεταφορικῶς ἐκλαμβάνωνται, ὡς les Alexandres, les Napoléons, les Cicérons sont toujours rares, ἔχουν les hommes semblables à Alexandre, à Napoléon, à Cicéron.

Σημειώσεις. Ἐπὶ τῶν εἰς *ant* καὶ *ent* ληγόντων ὀνομάτων, ἀποβάλλουσι τινες τὸ *t* κατὰ τὸν πληθυντικόν, γράφοντες les enfans ἀντὶ τοῦ les enfants; les appartemens ἀντὶ τοῦ les appartements, κτλ., πλὴν τῶν μονοσυλλαβῶν, οἷον les vents, les dents, (ὄχι les *vens*, les *dens*).

Περὶ τοῦ Πληθυντικοῦ τῶν Συνθέτων ὀνομάτων.

Τῶν λέξεων τῶν ἐν συνθέσει ἀποτελουσῶν ὀνομά τι, πάντοτε τὰ ῥήματα, προθέσεις καὶ ἐπιρρήματα μένουσιν ἀμετάβλητα· τὰ δὲ οὐσιαστικά, ἐπίθετα καὶ μετοχαὶ ἐκφέρονται ἐνικῶς ἢ πληθυντικῶς, κατὰ τὴν ἔννοιαν. II. γ.

Un passe-port	διαβατήριον,	des passe-ports.
un essuie-mains (1)	χειρόμακτρον,	des essuie-mains
un avant-coureur	πρόδρομος,	des avant-coureurs.
un chef-d'œuvre	ἀριστούργημα,	des chefs-d'œuvre.
un arc-en-ciel	οὐράνιον τόξον,	des arcs-en-ciel (2).
un contre-poison	ἀντίδοτον,	des contre-poisons.
un vice-roi	ἀντιβασιλεὺς,	des vice-rois.
un beau-frère	ἀνδράδελφος κ. γυναικῶδ.,	des beaux-frères.
une pie-grièche	κολυρίων,	des pies-grièches. f

Περὶ τῶν Ἑτεροῦθμων.

Ἐνικῶς οὐδέποτε λέγονται τὰ ἐξῆς: les ancêtres οἱ πρόγονοι, les annales τὰ χρονικά, les gens οἱ ἄνθρωποι, les entrailles τὰ σπλάγγνα, les intestins τὰ ἔντερα, les ténèbres τὸ σκότος. Obsèques, funérailles κηδεία, mœurs ἔθνη, frais ἀναλώματα, καὶ ἄλλα τινά.

(1) Ὁρθότερον τοῦ un essuie-main.

(2) Δὲν προσφ. τὸ s τοῦ arcs.

Πληθυντικῶς δὲ ἀρχιστα εἶναι·

† Τὰ ὀνόματα τῶν μετάλλων· οἷον l'or, l'argent, le fer,... (les fers πληθ. σημαίνει πέταλα ἵππου, τεμάχια σιδήρου· καὶ μεταφ. ἡ δουλεία).

† Τὰ τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν κακιῶν οἷον la riété, la modestie, κτλ., καὶ ἄλλα τινὰ la faim, la soif, l'estime, κτλ.

ΘΕΜΑ 5.

Βλέπεις; vois-tu? ἢ voyez-vous?

Εἶδες; as-tu vu? ἢ avez-vous vu?

Cheval, tableau, feu, fils, fille (θυγάτηρ), le Français ὁ Γάλλος, le Grec ὁ Ἕλληγ.

Τίς ἔχει τοὺς πίνακας (τὰς εἰκόνας) τῶν ζωγράφων; Οἱ καλλιτέχναι ἔχουσι τοὺς πίνακας τῶν ζωγράφων. Τίς θέλει ἔχει (τίνας θέλουσιν ἔχει) τοὺς ἵππους τῶν ἐχθρῶν; (Qui aura...?) Οἱ Γάλλοι καὶ οἱ Ἕλληγες θέλουσιν ἔχει τοὺς ἵππους τῶν ἐχθρῶν. Εἶδες τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἕλληγος; Μάλιστα, Κυρίαί (Mesdames). Δός μοι φωτίαν (πῦρ). (Donnez-moi...) Βλέπεις φωτίαν; Ναί, Κύριοι, (Messieurs). Ποῖος εἶχε τὰ ἔργα τοῦ ζωγράφου; Αἱ θυγατέρες τοῦ καλλιτέχνου. Τίτι δίδεις τὸ ἀργύριον (τὰ χρήματα) τῶν ἐχθρῶν; Εἰς τοὺς πτωχοὺς. Βλέπεις ἐκεῖ (là-bas) μίαν λεύκην; Ὁχι, βλέπω μίαν ὄρν. Εἶδες τὸν φόβον τῶν ἐχθρῶν; Μάλιστα, Κύριοι. Εἶδες τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἕλληγος; Ναί, Κυρίαί (Mesdemoiselles). Θέλομεν ἔχει ἵππους; Θέλομεν ἔχει ἵππους. Εἶδες τὰς εἰκόνας τοῦ ζωγράφου; Μάλιστα, Κύριοι.

III. Αὐξητικὰ καὶ Ὑποκοριστικὰ οὐσιαστικά.

† Ἡ γαλλικὴ γλῶσσα, μὴ ἔχουσα αὐξητικὰς καταλήξεις τῶν οὐσιαστικῶν, ἀναπληροῖ αὐτὰς διὰ τοῦ ἐπιθέτου grand· οἷον Un grand nez (χυδ. μυτάρια)· une grande cuillère (χυδ. χουλιάρια).

† Ἐχει δ' ὑποκοριστικὰς καταλήξεις, ET (θηλ. *ette*), EAU, ON καὶ ἄλλας τινὰς σπανιωτέρας· ἀλλὰ πολὺ ἀπέχουσι τὰ λήγοντα εἰς *et*, *eau*, *on* νὰ ᾖναι πάντα ὑποκοριστικά.

† Τὰ ὑποκοριστικῆς καταλήξεως ἐπιθετικὰ συμποσοῦνται εἰς ὀλίγα, καὶ τῶν συνηθεστῶν ἀναφέρομεν τὰ ἑξῆς.

Εἰς ET (θηλ. *ette*).

un Jardin ^{et} ,	ἐκ τοῦ un jardin.
un Batelet,	un bateau.
une Bûchette,	une bûche.
un Mantelet,	un manteau.
un Cordonnet,	un cordon.
un Moulinet,	un moulin.
une Maissonnette,	une maison.

un Hommelet,	ἐκ τοῦ un homme.
une Femmelette,	une femme.
une Fillette,	une fille.
une Nonnette,	une nonne.
une Andouillette,	une andouille.
un Agnelet,	un agneau.
un Poulet,	une poule.
un Roitelet,	un roi.
une Bandelette,	une bande.

une Fleurette, ἐκ τοῦ	une fleur.
l' Herbette,	l' herbe.
une Chambrette,	une chambre.
une Statuette,	une statue.

Εἰς EAU.

un Arbrisseau,	un arbre.
un Tonneau,	une tonne.
un Pigeonneau,	un pigeon.
un Lionceau,	un lion.
un Louveteau,	une louve.
un Perdreaux,	une perdrix.
un Faisandeaux,	un faisan.
un Dindonneau,	un dindon.
un Levraut (1),	un lièvre.
un Lapreaux,	un lapin.
un Souriceaux,	une souris.

Εἰς ON

un Chaton,	un chat.
un Raton,	un rat.
un Cordon,	une corde.

un Ourson, ἐκ τοῦ	un ours.
un Aiglon,	un aigle.
un Anon,	un âne.
un Oison,	une oie.
un Carafon,	une carafe.
un Oisillon,	un oiseau.
un Négrillon,	un nègre.
une Négrillonne,	une négresse.

Διάφοροι καταλήξεις.

un Village,	une ville.
une Bourgade,	un bourg.
une Mantille,	{ un manteau.
	{ une mante.
un Animalcule,	un animal.
un Globule,	un globe.
un Monticule,	un mont.
une Fibrine,	une fibre.
une Bottine,	une botte.
un Arbuste,	} un arbre.
un Arbrisseau,	
un Diablotin,	un diable.
une Menotte,	une main.

Τὰ δὲ μὴ ἔχοντα ἰδιαιτέραν κατάληξιν ἀναπληροῦσιν αὐτὴν διὰ τοῦ ἐπιθέτου petit, ὅσον un petit chien, une petite ceinture κυνάριον, ζωνάριον.

Σημειώτεον ὅτι τῶν εἰς eau καὶ on ληγόντων τὰ ζώου σημαντικὰ, ὡς lionceau, souriceau, aiglon, κτλ., μάλλον σημαίνουσι τὰ νεογνά, ἤτοι, le petit du lion, le petit de la souris, κτλ.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΘΕΤΩΝ.

I. Περὶ σχηματισμοῦ τοῦ Θηλυκοῦ.

Γενικῶς τὸ ε ἄφωνον εἶναι τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ θηλυκοῦ τῶν τῆς γαλλικῆς γλώσσης ἐπιθέτων· ὅθεν,

A'. Ὅσα μὲν ἐπιθετα λήγουσιν ἤδη ἐπὶ τοῦ ἀρσενικοῦ εἰς e ἄφωνον, φυλάττουσι καὶ ἐπὶ τοῦ θηλυκοῦ τὴν αὐτὴν κατάληξιν· ὅσον un homme honnête ἀνὴρ τίμιος, une femme honnête γυνὴ τιμίαι. Τῶν κυρίως ἐπιθέτων ἐξαίρεται μόνον τὸ traître, θηλ. *traîtresse*.

B'. Τὰ δ' ἄλλα, δηλονότι τὰ μὴ λήγοντα εἰς e ἄφωνον, προσλαμβάνουσι τὸ e ἄφωνον ἐπὶ τοῦ θηλυκοῦ· ὅσον Un homme sensé, une femme sensée, ἀνὴρ

(1) Σημείωσον τὴν ὀρθογραφίαν τοῦ levraut.

φρόνιμος, γυνή φρόνιμη· vrai ἀληθής, poli λείος, pur καθαρός, grand μέγας, prudent ἔμπρων, κτλ. θηλ. vraie, polie, pure, grande, prudente. Περὶ δὲ τῶν εἰς er, ὡς fier frère, ὑπερήφανος, étranger étrangère, ξένος ξένη, σημεῖωσον ὅτι ἡ κατάληξις er γίνεταί ἐρε διὰ βαρειας (1).

Παρατήρησις. Ὁ δεύτερος οὗτος κανὼν ἰσχύει καὶ ἐπὶ πολλῶν τῶν διγενῶν οὐσιαστικῶν, ὡς un marchand, une marchande; un berger, une bergère; un châtelain, une châtelaine; un serin, une serine; un cousin, une cousine, κτλ.

Ἐξαίρεσις τοῦ β' κανόνα.

Τὰ εἰς eux, παρὰ τὴν πρόσληψιν τοῦ e ἀφώνου, μεταβάλλουσι καὶ τὸ x εἰς s· οἷον heureux, heureuse ὁ καὶ ἡ εὐτυχής, vertueux vertueuse ὁ καὶ ἡ ἐνάρετος.

Τὰ δὲ εἰς f μεταβάλλουσι τὸ f εἰς v· οἷον bref brève, βραχὺς βραχεῖα, craintif craintive, δειλὸς δειδή.

Πάντα τὰ εἰς el, eil, ien, on διπλασιάζουσι τὸ ληκτικὸν σύμφωνον καὶ προσλαμβάνουσι τὸ e ἀφώνον· οἷον

el. Naturel, naturelle φυσικὸς, φυσική.

eil. Pareil, pareille ὁμοίος, ὁμοία.

ien. Ancien, ancienne ἀρχαῖος, ἀρχαία.

on. Bon, bonne καλὸς, καλή.

Οὕτω καὶ τὰ εἰς et· οἷον muet, muette, ὁ καὶ ἡ ἀφώνος,

Ἐκτὸς τῶν complet ἐντελής, concret συγκεκριμμένος, discret ἐχέμυθος, secret ἀπόκρητος, inquiet ἀνήσυχος, replet παχὺς, τὰ ὅποια ἐκφέρονται θηλυκῶς: complète, concrète, discrète, secrète, inquiète, replète.

Τῶν εἰς an μόνον τὸ paysan, χωρικός, διπλασιάζει τὸ σύμφωνον: paysanne.

Τῶν εἰς il, μόνον τὸ gentil χαρῖεις, θηλ. gentille.

Τῶν εἰς ot, μόνον τὰ sot μωρὸς, vieillot γερόντιον· θηλ. sotté, vieillotte.

Τὸ nul οὐδεὶς, nulle οὐδεμία· (τοῦτο μόνον τῶν ἐπιθέτων λήγει εἰς ul).

Πρόσθεσις καὶ τὰ bas χαμηλὸς, gras παχὺς, gros χονδρὸς, las ἀπαυδής, ἄτινα λέγονται θηλυκῶς basse, grasse, grosse, lasse καὶ τὰ épais πυκνὸς, mat ἀστίβωτος, θηλ.: épaisse, matle. τέλος δὲ τὰ exprès ῥητὸς, profès μοναχὸς δόκιμος· θηλ. expresse, professe.

Παρατήρησον ὅτι τῶν διγενῶν οὐσιαστικῶν ὅσα λήγουσι διὰ τοῦ e ἀφώνου, τὰ μὲν εἶναι καινοῦ γένους, οἷον fonctionnaire, artiste, poète (ἢ poëte), élève, camarade, néophyte, aubergiste, pianiste, violoniste, harpiste, κτλ., τὰ δὲ σχηματίζουσι τὸ θηλυκὸν προσλήψει τοῦ sse, ὡς prophète, prophétesse; maitre, maitresse; prince, princesse; diable, diablesse; prêtre, prêtresse· ἀλλὰ δὲ τινὰ ἰδιαίτερον λαμβάνουσι κατάληξιν, ὡς carme, carmélite; trapiste, trapistine; diacre, diaconesse.

(1) Ὡστε τὸ παραλλήγον e, τὸ ὅποιον ἐπὶ τοῦ ἀρσενικοῦ, ὅτε μὲν προφέρεται κλειστὸν (étranger), ὅτε δὲ ἀνοικτὸν (fier), πάντοτε εἶναι ἀνοικτὸν ἐπὶ τοῦ θηλικίου. Ἴδε περὶ προφ. τοῦ e καὶ τοῦ r.

Περὶ τῶν εἰς EUR Ἐπιθέτων.

Τῶν εἰς *eur* ληγόντων ἐπιθέτων τε καὶ διγενῶν οὐσιαστικῶν, μόνον τὰ εἰς *erieur* σχηματίζουσι τὸ θηλυκὸν προσθέσει τοῦ *e* ἀφ' οὗ ἀπλῶς· ὅσον *extérieur extérieurement*, ἐξωτερικὸς ἐξωτερικῶς· *supérieur supérieure*, ἀνώτερος ἀνωτέρω. Πρόσθετες καὶ τὰ *meilleur meilleure*, ὁ καὶ ἡ βελτίων· *mineur mineure*, ὁ καὶ ἡ ἐλάσσων, καὶ *majeur majeure*, ὁ καὶ ἡ μείζων.

Τὰ δὲ εἰς *eur*, ὅσα παράγονται ἐκ τῆς τοῦ ἐνεστώτος μετοχῆς τροπῆ τοῦ *ant* εἰς *eur*, λήγουσιν εἰς *euse* ἐπὶ τοῦ θηλυκοῦ· ὅσον *parleur polυλόγος*, θηλ. *parleuse*· *menteur ψεύστης*, θηλ. *menteuse*· *voleur, voleuse*, ἅτινα παράγονται ἐκ τῶν μετοχῶν *parlant, mentant, volant*. Ἐξαίρουσιν· *Exécuteur ἐκτελεστής*· *exécutrice*· *Inventeur ἐφευρέτης, inventrice*· *Persécuter καταδιώκτης, persécutrice*· *Enchanteur γόης, enchantresse*· *Pêcheur ἀμαρτωλὸς, pécheresse*· *Vengeur ἐκδικητῆς, vengeresse*· *Gouverneur διοικητῆς, gouvernante*.

Chasseur θηρευτῆς, θηλ. *chasseuse*, ἢ καὶ ποιητικῶς *chasseresse*. *Demandeur* ἀπαιτητῆς ὄγληρός, θηλ. *demandeuse*· κατὰ δὲ τὴν σημασίαν τοῦ κατήγορος, *demandresse*. *Débitur* ὀφειλέτης, *débitrice*· κατὰ δὲ τὴν σημασίαν τοῦ *débitur de nouvelles, de mensonges*, κτλ., λέγεται θηλυκῶς *débiteuse*. *Bailleur, baillesse*.

Τὰ δὲ εἰς *teur*, ὅσα δὲν παράγονται ἀπὸ μετοχῆς, λήγουσιν εἰς *trice* ἐπὶ τοῦ θηλυκοῦ· ὅσον *protecteur προστατῆς, protectrice*· *conducteur ὁδηγὸς, conductrice*· *lecteur ἀναγνώστης, lectrice*, κτλ. Πρόσθετες *ambassadeur πρέσβυς, ambassadrice*· *empereur αὐτοκράτωρ, impératrice*.

Chanteur, θηλ. *chanteuse* (ἢ καὶ *cantatrice* ἐπὶ τῶν περιφήμων ψαλτριῶν).

Amateur λέγεται κατ' ἀμφοτέρω τὰ γένη· ὅσον *une femme amateur de musique* γυνὴ φιλόμουσος.

Serviteur ὑπηρέτης, θηλ. *servante*.

Παρατήρησον ὅτι ὀλίγα τινὰ, ὡς *auteur, traducteur, docteur, professeur*, κτλ., ἅπερ σημαίνουσιν ἐπιτήδευμα συνήθως εἰς ἄνδρα ἀνήκον, εἶναι μονοκατάληκτα· *une femme auteur*, κτλ.

Ἄνωμάλα εἶναι καὶ τὰ ἑξῆς.

Abbé	ἀρχιμανδρίτης, abbesse.	Doux	γλυκὸς,	douce.
Bénin	πρῶτος, bénigne.	Epoux	σύζυγος,	épouse.
Blanc	λευκὸς, blanche.	Faux	ψευδὴς,	fausse.
Caduc	γηραλαίος, caduque.	Favori	ἀγαπητὸς,	favorite.
Compagnon	σύντροφος, compagne.	Frais	δροσερὸς,	fraiche.
Devin	μάντις (1), devineresse.	Franc	εἰλικρινὴς,	franche.
Dieu	θεὸς, déesse.	Grec	Ἕλλην,	grecque.
Dissous	διαλελυμένος, dissoute.	Jaloux	ζηλότυπος,	jalouse.

(1) Τὸ δὲ *devineur* σχηματίζεται κανονικῶς *devineuse*.

Jumeau	δίδυμος,	jumelle.	Roux	πυρρός,	rousse.
Jouvenceau	νεανίσκος,	jouvencelle.	Sec	ξηρὸς,	sèche.
Long	μακρὸς,	longue.	Tiers	τρίτος,	tierce.
Malin	κακοποιὸς,	maligne.	Ture	τουρκος,	turque.
Public	δημόσιος,	publique.	Vieux	παλαιὸς,	vieille.

καὶ ἄλλα τινά.

Beau ὠραίος, εὐεიდής. Nouveau καινὸς, νέος. Fou παράφρων. Mou μαλακός, ἄτινα πρὸ ὀνόματος ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένου ἐκφέρονται *bel, nouvel, fol, mol*, θηλυκῶς λέγονται *belle, nouvelle, folle, molle*, ὄϊον.

Ἄρσενικῶς.

Un beau jardin, ὠραίος κήπος.	Un bel enfant, καλὸν παιδίον.
Un espoir nouveau, νέα ἐλπίς.	Un nouvel espoir.
Un espoir fou, μωρὰ ἐλπίς.	Un fol espoir.
C'est un esprit mou, χαῦνος νοῦς.	C'est un mol esprit.

Θηλυκῶς. Une belle enfant, εὐειδῆς κόρη. Une nouvelle espérance, ἢ une espérance nouvelle, νέα ἐλπίς. Une folle espérance, une espérance folle μωρὰ ἐλπίς. La molle oisiveté ἢ μαλθακὴ ἀργία.

Ὅτω καὶ ἐπὶ τοῦ Vieux ἢ vieil, ἐκτὸς ὅτι τὸ μὲν *vieil* λέγεται μόνον πρὸ φωνήεντος, τὸ δὲ *vieux* καὶ πρὸ φωνήεντος καὶ πρὸ συμφώνου: Un *vieil* habit, ἢ καὶ un *vieux* habit παλαιὸν ἱμάτιον. un *vieux* chêne παλαιὰ δρυς. Une *vieille* femme γράϋς.

Tá δὲ *aquilin, châtain, dispos, fat, partisan*, δὲν εἶναι ἐν χρήσει ἐπὶ τοῦ θηλυκοῦ.

II. Περὶ Ἄριθμοῦ τῶν Ἐπιθέτων.

Τὰ ἐπίθετα ἀρσενικῶς ἢ θηλυκῶς γένους σχηματίζουσι τὸν πληθυντικὸν κατὰ τοὺς αὐτοὺς κανόνας ὡς καὶ τὰ οὐσιαστικά· οἷον *Petit, petite* μικρός... πληθ. *petits, petites*. *Grand, grande* μέγας... *grands, grandes*. *Heureux, heureuses* εὐτυχής... *heureux, heureuse*. *Beau, belle*, πληθ. *beaux, belles*. *National, nationale; nationaux, nationales*. *Royal, royale; royaux, royales*. *Diligent*, πληθ. *diligents*, ἢ *diligens*. *Lent*, πληθ. *lents*.

Τῶν εἰς *al* ὅμως ὀλίγα τινά σχηματίζουσι τὸ πληθυντικὸν ἀρσενικὸν προσθέσει του *s*. οἷον *glacial, final, fatal, natal, naval*... πληθ. *glacials, finals, fatals, natal, navals*. Πολλὰ δὲ εἶναι ἄχρηστα ἐπὶ τοῦ πληθυντικοῦ ἀρσενικοῦ, καὶ λέγονται μόνον μὲ θηλυκα ὀνόματα, οἷα τὰ *bénéficial, colonial, collégial, diagonal, paroissial*,...

Bleu, πληθ. *bleus*. *Hébreu*, πληθ. *Hébreux*.

ΘΕΜΑ 6.

ΠΑΡΑΙΝΗΣΙΣ. Ὁρμηλώτατον διὰ τὸν μαθητὴν γύμνασμα εἶναι ἡ γραφή, ἢ τουλάχιστον ἡ ἐκφώνησις πληθυντικῶς τῶν φράσεων ὅσαι ἐνικῶς ἐκφέρονται ἐπὶ τῶν θεμάτων,

ἐνικῶς δὲ, τῶν κατὰ πληθυντικὸν ἀριθμὸν τιθεμένων, καὶ θηλυκῶς μὲν, τῶν κατ' ἀρσενικὸν γένος, ἀρσενικῶς δὲ, τῶν κατὰ θηλυκόν.

Πρὸς δὲ τούτοις, κλίνονται τὰ ῥήματα.

II. γ. Ἡ ἀδελφὴ τοῦ δικηγόρου εἶναι ὡραία; Ἦτον ὡραία· νῦν δὲ εἶναι ἀσχημος. La sœur de... Les sœurs de... Le frère de... Les frères de... Suis-je beau? tu étais beau; tu es laid maintenant. Es-tu beau? J'étais beau,... κτλ., εἶτα δὲ θηλυκῶς: Suis-je belle? tu étais belle; maintenant tu es laide... Sont-elles belles? Elles étaient, κτλ.

Honnête, grand, petit, vertueux (ἐνάρετος), laid, pur, bon, beau: τὸ ὕδωρ, l'eau (θηλ.).

Le vin est bon, l'eau est pure. Ὁ οἶνος εἶναι καλὸς, τὸ ὕδωρ εἶναι καθαρόν.

Le vin est-il bon? ὁ οἶνος εἶναι καλός;

L'eau est-elle pure? τὸ ὕδωρ εἶναι καθαρόν;

Τίς ἔχει ὕδωρ καθαρόν; Ὁ καλὸς ἀρτοποιὸς ἔχει ὕδωρ καθαρόν. Τίς ἔχει ἐνδύματα μεγάλα, μικρά, ὡραία, ἀσχημα; Ὁ βράπτης. Τίς ἔχει τραπέζας μεγάλας, μικράς, ὡραίας, ἀσχημους; Ἡμεῖς. Ἡ ἀδελφὴ τοῦ δικηγόρου εἶναι (est-elle...?) ὡραία; Ἦτον ὡραία· νῦν δὲ (τώρα) (maintenant) εἶναι ἀσχημος (ἀηδής), ἀλλὰ πάντοτε καλή. (mais toujours...) Τὰ πυρὰ (αἱ φωτιαὶ) εἶναι πάντα καλὰ; Ναι, Κύριε. Ἡ θυγατὴρ τοῦ ζωγράφου εἶναι τιμια καὶ ἐνάρετος; Εἶναι πάντοτε τιμια καὶ ἐνάρετος. Εἰς ποῖον ἔδωκες ἄρτον; Εἰς πτωχόν τι παιδίον. Τίς εἶναι πτωχός; Ἐγὼ εἶμαι πτωχός. Τίς εἶναι πλούσιος; Οἱ βράπται εἶναι πλούσιοι. Τίς εἶναι ὁ βράπτης τῶν δικηγόρων; Ὁ βράπτης τῶν ζωγράφων.

ΘΕΜΑ 7.

Σημείωσις. Τίθεται μόνη ἡ de μεριστικὴ πρόθεσις ἀντὶ τῶν μεριστικῶν ἄρθρων du, de la, des, ἔταν ἐπιθετὸν τι προτάσσηται τοῦ οὐσιαστικοῦ· οἶον

Ἐχομεν καλὴν μελάνην, καλὸν χάρτην, ὡραίους ἵππους, μικρὰς τραπέζας, ... Nous avons de bonne encre, de bon papier, de beaux chevaux, de petites tables· ἐκτὸς ἔταν σημαίνει ἔχομεν ἐκ τῆς καλῆς μελάνης, ἐκ τοῦ καλοῦ χάρτου, κτλ., οἶον Donnez-moi deux ou trois feuilles du bon papier que vous avez, δός μοι δύο ἢ τρία φύλλα ἐκ τοῦ καλοῦ χαρτίου τὸ ὅποιον ἔχεις· ἐπειδὴ, κατὰ τὰς τοιαύτας φράσεις, τὸ du bon papier δὲν τίθεται πλέον ἀορίστως κατ' αἰτιατικὴν, ἀλλ' ὀριστικῶς κατὰ γενικὴν.

Ἐχομεν μεγάλον χάρτην; Ναι, ἔχομεν μέγαν. Τίς ἔχει ὡραίους ἵππους; Οἱ Ἕλληνες. Εἶναι μεγάλοι; Ὁχι, Κύριοι, εἶναι μικροί. Εἰς τίνας θέλομεν δώσει τὰ καλὰ ἐνδύματα τοῦ βράπτου; Εἰς τοὺς πτωχοὺς καλλυψέγνας. Ἡ γαλακτοπῶλις ἔχει γάλα; Ναι. Ἐχει γάλα καθαρόν; Ἐχει γάλα καθαρόν. Δίδεις μικρὰν τραπέζαν εἰς τὴν θυγατέρα τοῦ ἀρτοποιοῦ; (Donnez-vous...?) Δίδω εἰς τὴν θυγατέρα τοῦ ἀρτοποιοῦ μεγάλην καὶ ὡραίαν τραπέζαν, καὶ ὄχι μικράν (. . et non une petite). Τί θέλετε δώσει χρήματα; Θέλομεν δώσει χρήματα εἰς πτωχὰς γυναῖκας. Εἰς τίνας ἐδίδες καλὰ ὑποκάμισα; Ἐδίδον καλὰ ὑποκάμισα εἰς τὰ παιδιά τοῦ Γάλλου. Ἡ γυνὴ τοῦ Γάλλου εἶναι Γαλλίς; Ὁχι, εἶναι Ἕλληνίς. Αἱ Ἕλληνίδες ἔχουσιν ὡραίους ὀφθαλμούς; Αἱ Ἕλληνίδες ἔχουσιν ὡραίους ὀφθαλμούς. Τίς ἔδωκε οἶνον εἰς πτωγὰ (τινα) παιδιά; Ἡμεῖς. Τίς ἀγαπᾷ τὴν ἀρετὴν; Οἱ ἐνάρετοι ἄνθρωποι (1). Ἐίδες τὸ κάτοπτρον τῆς Γαλλίδος; Μάλιστα. Ἐχεις καλὴν καὶ κακὴν μελάνην, καὶ μοι ἔδωκες ἐκ τῆς κακῆς· διατί; Δὲν σοι ἔδωκα ἐκ τῆς κακῆς, σοι ἔδωκα ἐκ τῆς καλῆς. (Tu as de bonne... et tu m'as donné de la mauvaise; pourquoi? Je ne t'ai pas donné de la mauvaise, je t'ai donné...)

(1) Οὗτοι οἱ ἀριθμοὶ ἐμφαίνουσι τὴν τάξιν τῶν λέξεων κατὰ τὴν γαλλικὴν φράσιν.

III. Περὶ Αὔξητικῶν καὶ Ὑποκοριστικῶν ἐπιθέτων

Ὡς καὶ τὰ οὐσιαστικὰ, τὰ γαλλικὰ ἐπιθέτα στεροῦνται αὔξητικῆς καταλήξεως (1). Τὰ δ' ἄλλα ὑποκοριστικὰ λήγουσιν εἰς *et* (θηλ. *ette*). οἶον *joli, joliet; rond, rondelet; mol (mou), mollet; doux, douillet; brun, brunet; blanc, blanchet; grand, grandelet; θηλ. joliette, rondelette, κτλ.*

Εἰς *ot*, ὡς *vieillot, vieillotte; pâlot, pâlotte; bellot, bellotte.*

IV. Περὶ Συγκριτικῶν καὶ Ὑπερθετικῶν.

Καρών. Τὰ Συγκριτικὰ καὶ Ὑπερθετικὰ τῶν τε ἐπιθέτων καὶ ἐπιβρῆμάτων σχηματίζονται παρὰ τοῖς Γάλλοις διὰ μορίων τινῶν προτασσομένων τοῦ ἐπιθέτου, ἢ τοῦ ἐπιβρῆματος· τὰ μὲν συγκριτικὰ διὰ τῶν *plus, moins, aussi* (μᾶλλον, ἥττον, τοσοῦτον)· τῶν δὲ ὑπερθετικῶν τὰ μὲν *Σχετικὰ* διὰ τῶν αὐτῶν μορίων *plus, moins, προτασσομένου τοῦ ἄρθρου*, τὰ δὲ *Ἀπόλυτα* διὰ τῶν *très, fort, bien, extrêmement, ...*

Παραδείγματα Συγκριτικῶν.

Cette ville est plus grande que l'autre. αὕτη ἡ πόλις εἶναι μείζων τῆς ἄλλης.

— *moins grande que* — ἥττον μεγάλη...

— *aussi grande que* — τοσοῦτον μεγάλη ὅσον ἡ ἄλλη.

Il se conduit plus noblement que son frère, φέρεται γενναίωτερον ἢ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, *moins noblement, ἥττον γενναίως, aussi noblement, τοσοῦτον γενναίως.*

Παραδείγματα Ὑπερθετικῶν.

Σχετικὰ ὑπερθ. *Un ami fidèle est le plus précieux des biens,* φίλος πιστὸς πολυτιμώτατον ἐστὶ τῶν κτημάτων.

Cet enfant est le plus instruit, le moins instruit de sa classe, οὗτος ὁ παῖς εἶναι ὁ μᾶλλον, ὁ ἥττον πεπαιδευμένος τῆς τάξεως αὐτοῦ.

Socrate fut le plus sage des Grecs, ὁ Σωκράτης ὑπῆρξεν ὁ σοφώτερος τῶν Ἑλλήνων (... σοφώτατος τῶν Ἑλλήνων). *Le ciel est le plus beau des spectacles,* οὐρανὸς ἐστὶν ἡδίστον τῶν θεαμάτων.

Les plus capables, des plus capables, aux plus capables, οἱ μᾶλλον ἱκανοὶ, τῶν..., τοῖς...

Il se conduit le plus justement, le moins justement de tous, πάντων προσφέρεται δικαιοτάτα, ἥκιστα δικαίως.

(1) Ἐν τῇ ἀπλουστέρᾳ συνηθείᾳ λέγεται διὰ τοῦ προτιθεμένου μορίου *archi, un archi-fou, un archi-menteur, une archi-coquette, κτλ.*

Προηγούμενου δὲ ὀριστικοῦ ἐπιθέτου, ἀνάρθρως σχηματίζεται τὸ ὑπερθετικόν
Mon plus bel habit, τὸ ὠραιότερον ἱμάτιόν μου = *le plus beau de mes habits*.

Votre moins habile ouvrier = *le moins habile de vos ouvriers*, ὁ ἥττα
 ἐπιδέξιος τῶν ἐργατῶν σου. *Quel plus bel habit? Vingt plus beaux habits*.

Ἀπόλυτα ὑπερθ. *Vin très (fort, bien) amer*, πικρότατος οἶνος. *Enfant extrêmement audacieux* παῖς καθ' ὑπερβολὴν θρασύς, θρασύτατος. *Il se conduit très (fort, bien) audacieusement*, προσφέρεται θρασύτατα.

Τρία μόνον ἐπίθετα καὶ ἐπιρρήματα ἔχουσιν ἰδιαίτεραν κατάληξιν δι' ἔκφρασιν τοῦ συγκριτικοῦ καὶ ὑπερθετικοῦ βαθμοῦ. α') *Meilleur, le meilleur*, ἀντὶ τῶν ἀχρήστων *plus bon, le plus bon, καλλίων*, ὁ κάλλιστος· ἐπιρρηματικῶς δὲ *mieux, le mieux*, ἀντὶ τῶν ἀχρήστων *plus bien, le plus bien, καλλίτερον, κάλλιστον*. β') *Moindre, le moindre*, ἀντίστοιχον τῶν *plus petit, le plus petit* μικρότερος, μικρότατος· ἐπιρρ. *moins, le moins, ὀλιγώτερον, ἥκιστα*. γ') *Pire, le pire*, ἀντίστοιχον τοῦ *plus mauvais, le plus mauvais, κακίων, κάκιοςτος*, ἐπιρρ. *pis, le pis*, ἀντίστοιχον τοῦ *plus mal, χειρὸν le plus mal χειριστον* (1):

Paul est meilleur que Pierre. Paul est le meilleur de tous; il travaille mieux et a de moindres défauts que son camarade. Vous étudiez moins que lui et vous êtes pire que Pierre. Nos meilleurs amis, οἱ φίλτατοι ἡμῶν. Il n'y a rien de pis que votre conduite, οὐδὲν ὑπάρχει χειρότερον τῆς διαγωγῆς σου. Vous avez pris la pire détermination, ἀπεφάσισες τὴν κακίστην ἀπόφασιν. (Ἴδε τὸ Συνακτικόν.)

ΘΕΜΑ 8.

Ὁ οἶνος εἶναι καλός; ὁ οἶνος εἶναι καλός. Εἶναι ἥττον ἄκρατος (*pur*) ἢ ὁ ἄλλος (*l'autre*)· ἀλλ' εἶναι δυνατώτερος (*plus fort*· τὸ *fort* εἶναι καὶ ἐπίθετον). Ὁ χρυσὸς εἶναι στιλπνότερος (*brillant*) τοῦ μολύβδου. Εἶδες τὸν μικρότερον ἵππον τοῦ πλουσίου ῥάπτου; ὄχι· ἀλλ' εἶδον τὸν καλλίτερον. Αἱ ἀδελφαὶ τοῦ δικηγόρου εἶναι ὠραιόταται· αὐτὸς δὲ (*mais lui*) εἶναι ἀσχημότερος. Τίνας δίδεις τὰ ἥττον καλὰ ὑποκάμισά σου καὶ τὰ ἀσχημότερα ἐνδύματά σου; Τοῖς ἐναρτωτέροις πτωχοῖς. Ὁ πατὴρ εἶναι τοσοῦτον ὑψηλὸς ὅσον ὁ υἱός; Ὁ πατὴρ εἶναι μικρότερος ἀλλ' ἐναρτωτέρος, καὶ τοῦτο (ἀξίζει) καλλίτερον (*et cela vaut...*) Ὁ ἀρτοποιὸς προσφέρεται δικαιότερον τοῦ ῥάπτου. Τὸ κάτοπτρον εἶναι στιλπνότερον, στιλπνότερον τοῦ πυρός. Τίς ἔχει ὀλιγώτερα ἐλαττώματα; ὁ μεγαλείτερος. Εἶσαι ὁ χειρότερος τῶν ἀνθρώπων. Ὁ χύων (*Le chien*) εἶναι ὁ πιεστότερος τῶν ψιῶν. Ἡ ἐξαδέλφη εἶναι ἥττον πεπαιδευμένη τοῦ ἐξαδέλφου. Ἡ τράπεζα εἶναι τοσοῦτον μεγάλη ὅσον ὁ πίναξ; Ἡ τράπεζα εἶναι μικροτέρα τοῦ πίνακος.

(1) Ἀπόλυτα ὑπερθετικά εἶναι καθ' ἑαυτὰ *minime, richissime, grandissime, illustissime*,...

ΚΕΦΑΛ. Δ΄.

ΠΕΡΙ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΩΝ ΕΠΙΘΕΤΩΝ.

(ADJECTIFS NUMÉRAUX).

I. Τὰ μὲν Κύρια εἶναι τὰ ἐξῆς.

- 1 Un θηλ. une. . . τὸ *n* εἶναι ἐπίρρινον ἐπὶ τοῦ ἀρσενικοῦ *un*.
 2 Deux. . . } ἄφωνα τὰ *x* καὶ *s*, εἰ μὴ ἐπομ. φωνήεντ.
 3 Trois. . . }
 4 Quatre.
 5 Cinq. . . . προφέρει. τὸ ληκτικὸν *q*. (Ἰδ. κατωτέρω).
 6 Six προφέρει. *siss' sícs*. (Ἰδε κατωτέρω).
 7 Sept πρόφερε *sett' sét*. (Ἰδε κατωτέρω).
 8 Huit πρόφερε τὸ ληκτικὸν *t*. (Ἰδε κατωτέρω).
 9 Neuf. . . . πρόφερε τὸ ληκτικὸν *f*.
 40 Dix πρόφερε *diss' rítis*.
 44 Onze. 42 Douze. 43 Treize. 44 Quatorze. 45 Quinze. 46 Seize.
 47 Dix-sept. . . . πρόφ. *diss'-sett'—rítis sét*. (*s dur*).
 48 Dix-huit. . . . πρόφ. *di-zuitt'—rítis*. (*s doux*).
 49 Dix-neuf. . . . πρόφ. *di-neuf*.
 20 Vingt. . . . προφέρεται τὸ *t* μόνον ἐπομένου φωνήεντος, ἢ ἄλλου ἀριθμητικοῦ ἐπιθέτου καίτοι ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένου.
 21 Vingt et un, ἢ καὶ ἐνίοτε vingt-un.
 22 Vingt-deux. . . }
 23 Vingt-trois . . . } ἀκούεται τὸ ληκτικὸν *t*.
 24 Vingt-quatre, κτλ. }
 30 Trente. 31 Trente et un. 32 Trente-deux. 33 Trente-trois, κτλ.
 40 Quarante. 41 Quarante et un. 42 Quarante-deux, κτλ.
 50 Cinquante. 60 Soixante. πρόφ. *soizantt'*. 69 Soixante-neuf. 70 Soixante-dix, ἀντὶ τοῦ ἀρχαίου *septante*. 71 Soixante et onze. 72 Soixante-douze. 79 Soixante-dix-neuf.
 80 Quatre-vingts . . . μετὰ τοῦ *s*, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀρχαίου *octante*.
 81 Quatre-vingt-un . . . ἀνευ τοῦ *s*.
 90 Quatre-vingt-dix . . . ἀντὶ τοῦ ἀρχ. *nonante*.
 91 Quatre-vingt-onze . . . Οὐδέποτε προφ. τὸ *t* τοῦ vingt ἐπὶ τοῦ quatre-vingts, quatre-vingt-un, κτλ.
 400 Cent. 401 Cent un. 422 Cent vingt-deux, κτλ.
 200 Deux cents . . . }
 300 Trois cents, κτλ. . . } μετὰ τοῦ *s*.

424 Quatre cent vingt et un. } άνευ s όσάκις τὸ cent ἔχει κατό-
 535 Cinq cent trente-cinq . } πιν αὐτοῦ ἄλλον ἀριθμὸν.
 999 Neuf cent quatre-vingt dix-neuf. Οὐδέποτε προφ. τὸ t τοῦ
 cent (can).

4,000 Mille.

2,000 Deux mille, κτλ. . . πάντοτε άνευ τοῦ s.

4,000,000 Un million

2,000,000 Deux millions, κτλ. . .

4,000,000,000 Un milliard

2,000,000,000 Deux milliards

} ἄν προφέρεται ὑγρῶς τὸ ll.

Σημειώσεις.

α') Ἀπὸ τοῦ 1100 ἕως τοῦ 1900 λέγεται

4,100 Mille cent, ἡ onze cents, κτλ.

4,200 Mille deux cents, ἡ douze cents, κτλ.

4,320 Mille trois cent vingt, ἡ treize cent vingt, κτλ.

4,999 Mille neuf cent quatre-vingt dix-neuf, ἡ dix-neuf cent quatre-vingt dix-neuf.

Τὸ δὲ Mille cent σχεδὸν εἶναι ἄχρηστον.

β') Τὰ ληκτικὰ τῶν cinq, six, sept, huit, neuf, dix γίνονται ἄφωνα όσάκις ἐνόνονται κατὰ τὴν προφορὰν μετὰ λέξεως ἀπὸ συμφώνου ἢ h δασείας ἀρχομένης, ὡς Cinq francs, six francs, neuf chevaux, dix hameaux. προφ. ein francs, si francs, neu chevaux, di hameaux. Πᾶσα ἄλλη προφορὰ ἀπορρίπτεται.

γ') Τὸ ληκτικὸν f τοῦ neuf ἐκφωνεῖται ὡς v, πρὸ φωνήεντος ὡς Neuf enfants ὡς neuv_enfant. Τὸ x τῶν deux, six, dix, ὡς ζ' deux hommes, six enfants, dix œufs. προφ. deuz_hommes, siz_enfants, diz_œufs. Οὕτω καὶ εἰς τὰ παράγωγα deuxième, sixain, dixain, κτλ.

δ') Κατὰ τὴν ἀριθμῆσιν τῶν ἐποχῶν, τὸ mille γράφεται mil ἀμεταβλήτως, καὶ οὐδέποτε τὰ cent, vingt, λαμβάνουσι τὸ s ὡς L'an mil huit cent, τῷ ἔτει 1800. En mil huit cent quatre-vingt, τῷ 1880 (4).

ε') Τὰ κύρια ἀριθμητικὰ ἐπίθετα, πλὴν τοῦ un, une εἶναι κοινοῦ γένους.

II. Τὰ δὲ Τακτικὰ εἶναι premier, première, unième πρώτος, πρώτη, second, seconde, ἡ deuxième δεύτερος, δεύτερα. (πρόφερες segon, second', deuxième'). Unième λέγεται μόνον ἐν συνθέσει μετ' ἄλλου ἀριθμοῦ, ὡς Vingt-unième, trente-unième, κτλ.

Troisième τρίτος, η, ον. Quatrième τέταρτος, η, ον. Cinquième; Sixième; Septième; Huitième; Neuvième; Dixième; Onzième; κτλ. Vingt-unième

(1) Οὕτω καὶ όσάκις τὰ cent, vingt, ἐκλαμβάνονται ἀντὶ τῶν τακτικῶν centième, vingtième, ὡς page deux cent; numéro quatre-vingt.

(ὄχι: vingt-premier); Vingt-deuxième (ὄχι: vingt-second); Trente-unième; Trente-neuvième.

Καὶ οὕτω λέγε καθεξῆς διὰ τῆς *ième* καταλήξεως, παρατηρῶν, ὅτι ἐπὶ τῶν συνθέτων ἀριθμῶν, μόνος ὁ τελευταῖος τῆς σειρᾶς προσλαμβάνει τὴν κατάληξιν ταύτην· οἷον Les deux cent trente-neuvièmes οἱ διακόσιοι τριακκοστοὶ ἔννατοι.

Προσθέσει τῆς συλλαβῆς *ment* γίνονται τὰ Ἀριθμητικὰ Ἐπιρρήματα premièrement, secondement ἢ deuxièmement, troisièmement, ... vingtièmement, κτλ.

ΚΑΝΟΝΕΣ.

α') Μετὰ τῶν κυρίων ὀνομάτων μεταχειριζόμεθα τὰ Κύρια ἀριθμητικὰ ἀντὶ τῶν Τακτικῶν· οἷον Henri quatre, Charles douze Ἐρβῆκος ὁ τέταρτος, Κάρολος ὁ δωδέκατος. Λέγεται ὁμοῦ ἀείποτε Henri premier, Charles premier, κτλ. ἔνιοτε δὲ Henri second, κτλ., ἀντὶ τοῦ Henri deux (1).

β') Ὡσαύτως καὶ περὶ τῆς μηνολογίας, οἷον τὴν δευτέραν Μαρτίου le deux Mars, τὴν εἰκοστὴν πέμπτην Μαΐου le vingt-cinq Mai. Ἐπὶ δὲ τῆς πρώτης τοῦ μηνός, λέγε le premier Mai, le premier Juin, κτλ., ὄχι δὲ le un· οὕτω καὶ ἀπολύτως Nous partîmes le premier, le deux, le cinq, le huit, le onze; ἀνεχωρήσαμεν τὴν πρώτην, κτλ.

γ') Ὡς πρὸς τὴν ὥραν τῆς ἡμέρας λέγεται μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ *heure* καὶ τοῦ ἀπροσώπου ῥήματος *il est*, Il est une heure, il est deux heures. Il n'est pas encore quatre heures. Ἀντὶ ὁμοῦ τοῦ douze heures, ἀείποτε λέγεται midi, minuit, μεσημβρία, μεσονύκτιον. Il est midi. Est-il bientôt minuit?

δ') De deux jours l'un, ἢ tous les deux jours, καὶ τὰ ὅμοια, = ἀνὰ πᾶσαν δευτέραν ἡμέραν. Un à un, deux à deux, κτλ., ἀνὰ ἓνα, ἀνὰ δύο, κτλ. Il y a aujourd'hui huit jours = πρὸ ὀκτώ ἡμερῶν. De demain en huit, de demain en quinze, en deux mois, κτλ. = μετὰ 8, 15 ἡμέρας, μετὰ δύο μῆνας ἀπὸ αὔριον.

ΘΕΜΑ 9

Πόσοι εἴμεθα;	Combien sommes-nous?
Πόσοι μαθηταὶ εἴμεθα;	{ Combien sommes-nous d'élèves?
Εἴμεθα, πέντε μαθηταί.	{ Combien d'élèves sommes-nous?
Πόταν ἡμέραν τοῦ μηνός—;	{ Nous sommes cinq élèves.
Πόσας τοῦ μηνός ἔχομεν;	{ Le quantième du mois avons-nous?
Ἐχομεν σήμερον ὀκτὼ Ἰουνίου.	{ C'est aujourd'hui le huit Juillet.
	{ Nous avons aujourd'hui le...
	{ Nous sommes aujourd'hui au...
Πόσους ἀδελφοὺς ἔχετε;	{ Combien avez-vous de frères?
Τί ὥρα εἶναι;	{ Combien de frères avez-vous?
	{ Quelle heure est-il?

(1) Παρατήρησον Charles-Quint Κάρολος ὁ πέμπτος, (αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας), καὶ Sixte-Quint ὁ Πάπας Σίξτος ἡέμπτος.

Εἶναι μία, δύο.
Εἰς ποῖαν ὥραν;
Εἰς τὰς τρεῖς.

Il est une heure, deux heures, ...
A quelle heure?
A trois heures.

Ἡ βασίλισσα ἔχει ἀδελφὴν; Ἐχει δύο ἀδελφὰς καὶ τέσσαρας ἀδελφούς. Πόσους φίλους ἔχεις; Ἐγὼ ἓνα φίλον. Τί ὥρα εἶναι; Εἶναι δέκα, εἶναι ἑνδεκά, εἶναι δωδέκα. Τί ὥρα ἦτο; ἦτο μεσονύκτιον. Πόσοι εἰσθε; Εἴμεθα 225 ἄνθρωποι. Πόσα υποκάμισα θέλομεν ἔχει; Θελομεν ἔχει ἕξ δωδεκάδας υποκαμίσων. Πόσα βιβλία ἔχομεν; Ἐχομεν 4237 βιβλία. Εἰς ποίους θέλομεν δώσει τὰ 4237 βιβλία; Θελομεν δώσει τὰ κατὰ παιδιὰ. Εἰς ποίους δίδεις τὸ πρῶτον βιβλίον, τὸ δεύτερον, τὸ ἕκτον, τὸ ἑννατον καὶ τὸ δωδέκατον. Δίδω τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον εἰς τὸν ζωγράφον· τὸ ἕκτον, τὸ ἑννατον καὶ τὸ δωδέκατον εἰς πτωχόν τινα στρατιώτην. Τίτι δίδεις τὴν τετάρτην μεγάλην τράπεζαν; Πτωχῇ τινι γυναικί. Πόσας τοῦ μηνὸς ἔχομεν; Ἐχομεν σήμερον τὴν 8 Αὐγούστου (Aout) 4848 (4). Ὁ βασιλεὺς Λουδοβίκος (Louis) ὁ δέκατος τέταρτος ἦν (ὑπῆρξε) μέγας. Πόσους στρατιώτας ἔχει ὁ βασιλεὺς, (Combien de soldats le roi a-t-il?) Ἐχει 336 χιλιάδας στρατιωτῶν... (soldats καὶ ὅχι de soldats). Εἰς ποῖαν ὥραν δίδεις ἄρτον εἰς τοὺς πτωχοὺς; Εἰς τὰς ἑπτὰ. Πόσους μῆνας ἔχει (ἢ πόσων μηνῶν εἶναι) τὸ παιδίον τῆς γαλακτοπώλιδος; Ἐχει δεκαοκτὼ μῆνας.

III. Τὰ δὲ Τακτικὰ Ἐπιρρήματα σχηματίζονται προσλήψει τῆς συλλαβῆς *ment* ἐπὶ τοῦ θηλυκοῦ τῶν τακτικῶν ἐπιθέτων οἷον

Premièrement, secondement ἢ deuxièmement, troisièmement, quatrièmement, κτλ., ἢ διὰ τοῦ λατινικοῦ primo, secundo, tertio, quarto, κτλ.

Ἄπαξ λέγεται	une fois,	μία φορά.
Δίς —	deux fois,	δύω φοραί.
Τρίς —	trois fois,	τρεῖς φοραί.
Τετράκις, κτλ.	quatre fois,	τέσσαρες φοραί.

Τρίς καὶ τετράκις εὐδαίμων Deux et trois fois heureux.

IV. Ἄλλα ἀριθμητικὰ ὀνόματα.

Ἀϋξητικά.

Simple,	ἄπλοῦς.
Double,	διπλοῦς.
Triple,	τριπλοῦς.

Quadruple; quintuple; sextuple; septuple; octuple; neuf fois plus nombreux, ἢ neuf fois plus grand; décuple, ἢ dix fois autant, ἢ dix fois plus nombreux...; centuple, ἢ cent fois autant, κτλ.

(1) Ὅφειλε τοῦ λοιποῦ ὁ μαθητὴς νὰ προτάσῃ ἐκάστου ὀνόματος ὀλόγραφον τὴν ἡμερολογίαν.

Κλασματικά.

La moitié, τὸ ἡμισύ.

Le tiers, ἢ la troisième

Le quart, la quatrième

Le cinquième, la cinquième

Le sixième, κτλ. la sixième

} partie.

τὸ τρίτον

τὸ τέταρτον

τὸ πέμπτον

τὸ ἕκτον

} μέρος.

Ἐἴς τινος Περιληπτικῶν μόνον ὀλίγα ὑπάρχουσι.

une Unité, μονάς.

une Couple, дуάς.

une Huitaine, ὄγδοάς (1).

une Dixaine, δεκάς.

une Douzaine, δωδεκάς, κτλ.

une Vingtaine; une Trentaine; une Quarantaine; une Cinquante; une Soixantaine; une Centaine. Un Millier.

Σημείωσις. Τὸ Demi (ἡμισυς, εια, υ,) πρὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ, οὔτε γένος, οὔτε ἀριθμὸν λημβάνει· ὡς ἓν Une demi-lieue; deux demi-lieues. Μετὰ δὲ τὸ οὐσιαστικὸν συμφωνεῖ κατὰ γένος· ὡς ἓν Une lieue et demie; deux lieues et demie. Il est six heures et demie. Voici deux francs et demi.

ΘΕΜΑ 10.

Ἴδου ὠὸν (αὐγόν).

Ἴδου κρέας.

Ἴδου καλὴ οἰκία.

Τὸ κονδύλιον, la plume.

Τὸ ξύλον, le bois.

Voici un œuf.

Voici de la viande.

Voici une belle maison (2).

Τί δίδετε; Que donnez-vous?

Τί ἔχετε; Qu'avez-vous?

Ἴδου ἄρτον, ὕδωρ, γάλα καὶ κρέας. Ἴδου καλὸν ἄρτον, ὅνιον ἄκρατον καὶ καλὰ αὐγά. Τί δίδετε εἰς τοὺς στρατιώτας τοῦ βασιλέως; Ἄρτον, κρέας, ἐνδύματα καὶ ἀργύριον. Τί ἔχεις; Ἐγὼ αὐγά. Ἐχεις καλὰ αὐγά; Ἐγὼ καλὰ αὐγά. Πόσα αὐγά ἔχεις; Ἐγὼ ἑννέα δωδεκάδας αὐγῶν. Πόσας εἰκόνας ἔχει ὁ ζωγράφος; Ἐχει δύο μεγάλας εἰκόνας καὶ πέντε μικράς. Θέλει ἔχει καὶ (aussi) τὰς δύο ὠραίας εἰκόνας τοῦ βασιλέως; Μάλιστα. Οἱ πλούσιοι εἶναι πάντοτε καλοί; Ὀχι· οἱ πλούσιοι εἶναι σπανίως (rarement) καλοί. Πόσους ἄρτους δίδει ὁ ἄρτοποιός εἰς τὸν πτωχὸν ἐξάδελφον τοῦ βράπτου; Ἐνα. Ἴδου χάρτην καὶ μελάνην. Ἐγετε κονδύλια; Ἐχομέν κονδύλια, ἀλλ' εἶναι κακά. Τί ἔδωκες εἰς τὸ μικρὸν παιδίον τῆς πτωχῆς γυναικός; Ξύλα (du bois) καὶ δύο ἡμίσεις ἄρτους. Ἴδου ἡμισυν ἄρτον. Πόσα ὑποκάμισα θέλεις δώσει εἰς τὸν δικηγόρον; Δώδεκα δωδε-

(1) Une neuvaine σημαίνει μόνον ἑννεαήμερον προσευχῆν.

(2) Τὸ καλὸς, ἢ, ὃν λέγεται beau, belle, ὅταν σημαίνῃ ὠραῖος, α, ὄν.

κάδας. Πόσους μαθητὰς ἔχεις; Εἴκοσι τρεῖς. Ἐλαβες τὸ κάτοπτρον τῆς θυγατρὸς τοῦ φίλου; Ὁχι. Ἐχετε οἰκίαν; Ἐχομεν δύο οἰκίας. Ἡ ἐπιθυμία τῆς ἀρετῆς εἶναι ἀρετή.

ΘΕΜΑ 11.

Ποσάκις (πόσας φοαίς) τῆς ἡμέρας, τῆς νυκτὸς, τῆς πρωίας, τῆς ἐσπέρας, δίδεις ἄρτον εἰς τὸ παιδίον;
Εἰς τὰς δύο καὶ τέταρτον.
Εἰς τὰς δύο καὶ τρία τέταρτα.
Ἀγοράζειν, πωλεῖν.
Ξενοδόχος, κτίστης.

Combien de fois le jour, la nuit, le matin, le soir, donnez-vous du pain à l'enfant?
A deux heures un quart.
A deux heures trois-quarts.
Acheter, vendre.
Aubergiste, maçon.

Πόσα ἀγὰ ἔχομεν σήμερον; Ἐχομεν σήμερον μόνον (seulement) ἡμίσειαν δωδεκάδα αὐγῶν. Ποσάκις τῆς ἡμέρας ἀγοράζεις κονδύλια; Ἀπαξ μόνον. Διὰ πόσα παιδιά θὰ ἀγοράσης μικρὰς τραπέζας; (Pour combien d'enfants... ἢ καὶ A combien d'enfants achèteras-tu...?) Διὰ τὰ τέσσαρα παιδιά τοῦ ξενοδόγου. Ἐδωκες τὸ ἥμισυ τοῦ ἄρτου εἰς τὴν ἀδελφὴν τοῦ στρατιώτου; Μάλιστα, Κύριε. Δὸς τὸ ἄλλο ἥμισυ (l'autre moitié) εἰς ἓνα πτωχόν. Πότε; (Quand?) Αὔριον. (Demain). Εἰς ποίαν ὄραν; Εἰς τὰς ἕξ καὶ τέταρτον. Τίς ἀγοράζει καλὰ ἐνδύματα; Οἱ πλούσιοι. Οἱ ἐχθροὶ ἠγόρασαν μολυβδόν; Μάλιστα. Πότε; Χθὲς τὸ πρωὶ (Hier matin). ἠγόρασες τὴν οἰκίαν τοῦ κτίστου; Ὁχι. ὁ κτίστης ἠγόρασε τὴν οἰκίαν. Τὴν οἰκίαν τίνοσ; (La maison de qui?) Τὴν οἰκίαν τοῦ ξενοδόγου. Οἱ ἵπποι τοῦ καλλιτέγου εἶναι καλοὶ; Εἶναι καλοὶ. Ἐχουσι καλοὺς ὀφθαλμούς; Ἐχουσι καλοὺς ὀφθαλμούς. Ποσάκις ἀγοράζει κρέας ὁ ξενοδόχος; Δίς ἢ τρίς. Τὸ πρωὶ ἢ τὸ ἐσπέρας; Τὸ πρωὶ καὶ τὸ ἐσπέρας. Ποίαν ὄραν; Εἰς τὰς πέντε καὶ τρία τέταρτα τὸ πρωὶ, καὶ εἰς τὰς τρεῖς τὸ ἐσπέρας.

ΚΕΦΑΛ. Ε΄.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΛΕΓΟΜΕΝΩΝ
ΟΡΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΘΕΤΩΝ.

I. Προσωπικὰ Ἀντωνυμίαι.

Τῶν γαλλικῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν, αἱ μὲν πάντοτε συνάπτονται ῥήματι, καὶ διὰ τοῦτο λέγονται *pronoms personnels conjoints* (συννημέραι). αἱ δὲ συνήθως ἐκφέρονται ἀπολύτως ἢ μετὰ προθέσεως, καὶ λέγονται *absolus* (ἀπόλυτοι).

	Ἐγώ.	Σύ.	Αὐτός.	Αὐτή.	Ἡμεῖς.	ὑμεῖς.	Αὐτοί.	Αὐταί.
Ὀν.	{ Συνημ. JE 'Απόλ. MOI	TU TOI	IL LUI	ELLE ELLE	NOUS NOUS	VOUS VOUS	ILS EUX	ELLES. ELLES.
Γεν.	{ Συνημ. » 'Απόλ. DE MOI	» DE TOI	» DE LUI	» D'ELLE	» DE NOUS	» DE VOUS	» D'EUX	» D'ELLES.
Δοτ.	{ Συνημ. ME 'Απόλ. A MOI	TE A TOI	LUI A LUI	LUI A ELLE	NOUS A NOUS	VOUS A VOUS	LEUR A EUX	LEUR. A ELLES.
Αἰτ.	{ Συνημ. ME 'Απόλ. MOI	TE TOI	LE LUI	LA ELLE	NOUS NOUS	VOUS VOUS	LES EUX	LES. ELLES.

Περὶ δὲ τῶν κοινοῦ γένους καὶ ἀριθμοῦ EN, Y, θέλομεν διηγήσασθαι ἰδίως κατωτέρω.

Ἀυτοπαθῆς καὶ Ἀλληλοπαθῆς ἀντωνυμία εἶναι ἡ ἐξῆς·

Συνημ. Γεν.	»	Δοτ. SE	Αἰτ. SE.	} κοινοῦ γένους καὶ ἀριθμοῦ.
Ἀπόλ. Γεν.	DE SOI.	Δοτ. A SOI.	Αἰτ. SOI.	

Παρατήρησον ὅτι τούτων τῶν τύπων οἱ μὲν ἀνήκουσι μόνον εἰς τὰς συνημμένας (je, tu, il, ils, me, te, leur, le, la, les, se)· οἱ δὲ εἰς τὰς ἀπολύτους μόνον (moi, toi, eux, soi)· οἱ δὲ ἄλλοι εἰς ἀμφοτέρας (elle, elles, nous, vous, lui).

Καὶ ὅτι αἱ μὲν συνημμένας συνεκφωνοῦνται μετὰ τοῦ ῥήματος ὡσάν ἀποτελοῦσαι μετ' αὐτοῦ μίαν λέξιν· *Ils* sont les plus sages; *Elle* est la plus sage· αἱ δὲ ἀπόλυτοι τονίζονται ὅπου οὖν καὶ χωρίζονται· *Eux*, sont les plus sages; *Elle*, est la plus sage, ἢ *Elle*, elle est la plus sage.

α') Τῶν Συνημμένων αἱ μὲν ὀνομαστικά δὲν εἶναι κυρίως ἀντίστοιχοι τῶν ἑλληνικῶν ἐγὼ, σὺ, αὐτός, κτ.λ., ἐπειδὴ αἱ συνημμένας γαλλικὰ τίθενται ἀναγκάτως πρὸς διάκρισιν τῶν προσώπων τοῦ ῥήματος, τὰ ὁποῖα ἐκ μόνων τῶν ῥηματικῶν καταλήξεων ἀρκούντως χαρακτηρίζονται κατὰ τὴν ἑλληνικὴν. Ἀντίστοιχοι δὲ τῶν ἐγὼ, σὺ, αὐτός, κτ.λ., εἶναι μᾶλλον αἱ Ἀπόλυτοι moi, toi, lui, etc.

Ὅθεν, ἐν γένει, ὅπου μὲν ἑλληνιστὶ δὲν τίθεται προσωπικὴ ἀντωνυμία κατ' ὀνομαστικὴν, προτάττουσιν οἱ Γάλλοι τὰς je, tu, il, nous, etc.

Ὅπου δὲ μεταχειρίζονται οἱ Ἕλληνες (χάριν ἐμφάσεως ἢ ἐντονωτέρας διακρίσεως τῶν προσώπων, ἢ καὶ ἀπολύτως) τὰς ἐγὼ, σὺ, αὐτός, αὐτή, ἡμεῖς, ὑμεῖς, αὐτοί, αὐταί, προτάττουσιν οἱ Γάλλοι ἀμφοτέρας τὰς μορφὰς *Moi*, je...; *Toi*, tu...; *Lui*, il...; *Elle*, elle...; *Nous*, nous...; *Vous*, vous...; *Eux*, ils...; *Elles*, elles... Οὕτως·

Ὁμιλῶ,	Je parle.
Ὁμιλεῖς,	Tu parles.
Ὁμιλεῖ,	Il parle, elle parle.
Ὁμιλοῦμεν,	Nous parlons.
Ὁμιλεῖτε,	Vous parlez.
Ὁμιλοῦσι.	Ils parlent, elles parlent.
Ἐγὼ ὀμιλῶ,	Moi, je parle.
Σὺ ὀμιλεῖς,	Toi, tu parles.
Αὐτός ὀμιλεῖ,	Lui, il parle (ἢ καὶ Lui, parle).
Αὐτὴ ὀμιλεῖ,	Elle, elle parle (ἢ καὶ Elle, parle).
Ἡμεῖς ὀμιλοῦμεν,	Nous, nous parlons.
Ἑμεῖς ὀμιλεῖτε,	Vous, vous parlez.
Αὐτοὶ ὀμιλοῦσι,	Eux, ils parlent (ἢ καὶ Eux, parlent).
Αὐταὶ ὀμιλοῦσι.	Elles, elles parlent, (ἢ καὶ Elles, parlent).

Ἐπὶ δὲ τοῦ γ' προσώπου, παραλείπονται καὶ παρὰ Γάλλοις αἱ ὀνομαστικαὶ il, ils, elle, elles, ὁσάκις τὸ ὑποκείμενον τῆς προτάσεως ἤδη ἐκφέρηται δι' ἄλλης τινὸς λέξεως· ὡς Paul *joue* ὁ Παῦλος παίζει. *La mer mugit* βρυχᾶται ἡ θάλασσα. *Les uns jouent, les autres étudient.* Le lion, ayant ainsi parlé, le *dénora* (ὄχι *il* le *dénora*) οὕτως εἰπὼν ὁ λέων τὸν κατέφραγε. *Etudier est son unique plaisir.*

Ἑρωτηματικῶς.

Λέγω;	Dis-je?	Λέγω ἐγώ;	Dis-je, moi?
Λέγεις;	Dis-tu?	Λέγεις σύ;	Dis-tu, toi?
Λέγει;	Dit-il? Dit-elle?	{ Λέγει αὐτός;	Dit-il, lui.
		{ Λέγει αὐτή;	Dit-elle, elle?
Λέγομεν;	Disons-nous?	Λέγομεν ἡμεῖς;	Disons-nous, nous?
Λέγετε;	Dites-vous (1)?	Λέγετε ὑμεῖς;	Dites-vous, vous?
Λέγουσι;	Disent-ils? Disent-elles?	{ Λέγουσιν αὐτοί;	Disent-ils, eux?
		{ Λέγουσιν αὐταί;	Disent-elles, elles?

Καὶ αὐτὴ ἡ Προστακτικὴ δύναται νὰ λάβῃ ὡς ὑποκείμενον τὰς ἀπολύτους ἀντωνυμίας, ὡς ἐφεξῆς·

Δὸς	donne.	Δὸς, σὺ	donne, toi.	ἢ toi, donne.
Ἄς δώσωμεν	donnons.	Ἄς δώσωμεν, ἡμεῖς	donnons, nous.	ἢ nous, donnons.
Δότε	donnez.	Δότε, ὑμεῖς	donnez, vous (2).	ἢ vous, donnez.

β') Αἱ δὲ πλάγαι συνημμέναι ἀναλογοῦσι μᾶλλον πρὸς τὰς μοῖ, μὲ, σέ, σὰς, μὰς, τὸν, τὴν, κτ.λ. *Je le vois τὸν* βλέπω. *Je ne la délivrerai pas δὲν θὰ τὴν* ἐλευθερώσω (τὴν ὃ' ἐγὼ οὐ λύσω). *Il me semble μοι φαίνεται.* αἱ δὲ πλάγαι ἀπόλυτοι μᾶλλον πρὸς τὰς ἐμὲ (ἐμέρα), ἐσέ (ἐσέρα), αὐτὸν, αὐτὴν, κτ.λ. *Il ne voit que μοι ἐμὲ* μόνον βλέπει. *Il me semble à μοι ἐμέρα* μὲ φαίνεται.

Ἐν γένει ἄρα τίθενται αἱ μὲν πλάγαι συνημμέναι πρὸς ἀπλὴν δῆλωσιν τοῦ ἀντικειμένου· αἱ δὲ πλάγαι ἀπόλυτοι, ἐπὶ ἀντιθέσεως καὶ ἀντιδιαστολῆς, χάριν ἐμφάσεως, ἀπολύτως ἦτοι καθ' ἑαυτὰς, ὡς συμπλήρωμα προθέσεως.

Παραδείγματα Συνημμένων καὶ Ἀπολύτων.

Ἄνομαστικῆ. *Vous affirmez cela βεβαιοῖς* τοῦτο (3). *Il niait tout ἤρνεῖτο* τὰ πάντα. *Tu iras à la promenade θέλεις ἐξέλθει* εἰς περίπατον.

— *Vous, vous l'affirmez; moi, je le nie.* Σὺ μὲν τὸ βεβαιοῖς, ἐγὼ δὲ τὸ ἀρνοῦμαι.

Toi, lui et moi, nous irons ensemble à la promenade. Σὺ, αὐτὸς καὶ ἐγὼ θέλομεν συνεξέλθει εἰς περίπατον.

(1) Ἀνώμαλον ἀντὶ τοῦ ἀγρήστου vous disez.

(2) Donne-toi, donnons-nous, donnez-vous, μετὰ τοῦ ἐνωτικῆς σημείου=δὸς σεαυτὸν, ἄς δώσωμεν ἡμᾶς αὐτούς.

(3) Σημειωτέον πάλιν ὅτι, πλὴν ὁσάκις ὀμιλοῦμεν πρὸς οικείους, ἀπαραίτητος εἶναι ἡ χρῆσις τοῦ πληθυντικῆ· ὅθεν κατὰ τὰ ἐν τῇ Μεθόδῳ ταύτῃ παραδείγματα μετεφράσθη πολλῶς τὸ θ' ἐνικὸν πρόσωπον διὰ τοῦ δευτέρου πληθυντικῆ.

Moi, j'ai dit cela! ἢ J'ai dit cela, *moi*! ἐγὼ εἶπον τοῦτο! εἶπον τοῦτο ἐγὼ! J'ai dit cela, εἶπον τοῦτο.

Qui a fait cela? — *Lui*, nous, vous, ... ἢ διὰ τοῦ ἀπροσώπων *c'est*: C'est *lui*, *c'est nous*, *c'est vous*... Τίς ἐπραξε τοῦτο; Αὐτός, ἡμεῖς, ὑμεῖς (1)...

Quoi! *vous*, vous injuriez votre ami! (ἢ καὶ Quoi! *c'est vous* qui injuriez votre ami!) Πῶς! σὺ ὑβρίζεις τὸν φίλον σου;

Toi, fais cela; *vous*, aidez votre frère, et *nous*, partons· ποίησον σὺ τοῦτο, σεῖς δὲ βοηθήσατε τὸν ἀδελφόν σας, ἡμεῖς δὲ ἄς ἀναχωρήσωμεν.

Toi, préférer de tels mensonges! σὺ (τολμᾶς) νὰ προφέρῃς τοιαῦτα ψεύδη!

Αἰτιατική. Il *me* flatte, μὲ κολακεύει. Vous *les* flattez τοὺς (τὰς) κολακεύεις. Nous *le* soupçonnons τὸν ὑποπτεύομεν.

— Vous *les* flattez, *eux*! τοὺς κολακεύεις, αὐτούς! Vous *les* flattez, *elles*! τὰς κολακεύεις, αὐτάς! Quoi! tu *le* soupçonnes, *lui*, ton ami! πῶς, αὐτὸν ὑποπτεύεις φίλον σου ὄντα!

Vous *me* flattez, *moi*; mais vous l'injuriez, *lui*; ἢ mais *lui*, vous l'injuriez· ἐμὲ μὲν κολακεύεις, αὐτὸν δὲ ὑβρίζεις.

Qui soupçonne-t-elle? ποῖον ὑποπτεύει (αὐτή); Vous *ὕμᾱς*. C'est *vous* qu'elle soupçonne ὕμᾱς ὑποπτεύει.

Δοτική. Paul *me* donne cela ὁ Παῦλος μοῖ (μοῦ, μὲ) δίδει τοῦτο.

Nous *vous* donnons ces choses σᾶς (ὕμῖν) δίδομεν ταῦτα τὰ πράγματα.

— Vous leur confiez un tel secret, à *eux*! εἰς αὐτούς ἐμπιστεύεσαι τοιούτον τι ἀπόρρητον!

Nous, *lui* dire cela, à *lui*! εἰς αὐτὸν νὰ εἰπωμεν τοῦτο, ἡμεῖς! ἡμεῖς νὰ εἰπωμεν τοῦτο πρὸς αὐτόν!

A qui Paul donne-t-il cela? εἰς τίνα δίδει τοῦτο ὁ Παῦλος; A *nous*, à *nous*, à *lui*, à *elle*... ἢ καὶ *c'est à nous*, *c'est à vous*, *c'est à lui*, *c'est à elle*... (qu'il le donne).

Votre frère et votre sœur sont charmants; mais vous devriez leur permettre, à *lui* plus souvent la chasse, à *elle* moins souvent le bal. Ὁ ἀδελφὸς καὶ ἡ ἀδελφή σου εἶναι μὲν ἐράσμιοι· ἀλλ' ἔπρεπε νὰ ἐπιτρέψῃς εἰς αὐτὸν μὲν συχνότερον τὴν θήραν, εἰς αὐτὴν δὲ σπανιώτερον τὸν χορόν. (ἢ καὶ διὰ τῶν à *celui-là* ἐκεῖνον, εἰς ἐκεῖνον, à *celle-ci* ταύτη, εἰς ταύτην).

Ἡ δ' ἔμφρασις γίνεται καὶ πολλάκις διὰ τοῦ *c'est*, ὡς Quoi! *c'est* de moi que vous parlez! τί! περὶ ἐμοῦ ὁμιλεῖς! Ingrat! *c'est* de lui et non de moi que vous vous souvenez! ἀχάριστε, αὐτοῦ καὶ ὄχι ἐμοῦ μέμνησαι!

Μετὰ προθέσεως. Il vient vers *moi* ἔρχεται πρὸς ἐμέ. Paul habite avec *eux* ὁ Παῦλος συνοικεῖ μετ' αὐτῶν. Contre qui l'avocat parle-t-il? κατὰ τίνας

(1) Μόνον ἐπὶ τοῦ τρίτου πληθυντικοῦ προσώπου λέγεται *ce sont* ἀντὶ τοῦ *c'est*: Ce sont eux; Ce sont elles; Ce sont vos enfants.

διμιλεῖ ὁ δικηγόρος; Contre *elles*, ἢ *c'est contre elles* κατ' αὐτῶν. Il parle pour *moi*, ἢ *c'est pour moi* qu'il parle.

— Συντασσομένου τοῦ ῥήματος μετὰ δύο συνημμένων προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν, διατάσσονται αὗται αἱ ἀντωνυμίαι ὡς καὶ κατὰ τὴν ἀπλῆν ἑλληνικὴν, ἐκτὸς ὅταν ᾖναι αἱ δύο τοῦ γ' προσώπου· π. χ.

Paul *me la* donne ὁ Παῦλος *μοὶ τὴν* δίδει. Je te l'ai donné σοὶ τὸ ἔδωκα. Il faut nous les donner πρέπει νὰ μᾶς τὰ δώσῃτε (προτιθεμένου τοῦ ἐμμέσου ἀντικειμένου).

Ἐὰν δὲ αἱ δύο ᾖναι τοῦ γ' προσώπου, γίνεται τὸ ἀντίθετον, ὡς·

Je *les leur* donne, *τοὺς τὰ* δίδω. Je le *lui* ai donné, τοῦ τὸ ἔδωκα. Il faut le *leur* dire, πρέπει νὰ τοὺς τὸ εἴπωμεν. Dis-*le-leur*, εἰπέ τους αὐτό.

Ἐκτὸς τῆς *se*, ἣτις πάντοτε προτάσσεται ὡς Il *se* le permet, τὸ συγχωρεῖ εἰς ἑαυτόν. Il *se* le donne τὸ χαρίζει, τὸ δίδει εἰς ἑαυτόν.

— Ἐπὶ δὲ τῆς προστακτικῆς, τὸ ἄμεσον ἀντικείμενον προτάσσεται τοῦ ἐμμέσου, τοιοῦτοτρόπως·

Donnez-*le-moi*; dis-*le-toi*; portez-*le-lui*; cédon-*les-nous*. Ἄλλ' ἐνταῦθα τὰ *moi*, *toi*, εἶναι ἀντὶ τῶν à *moi*, à *toi*, ἐνῶ ἐπὶ τῶν *laisse-moi*, *venge-toi*, εἶναι ἄμεσα ἀντικείμενα, ἥτοι κατ' αἰτιατικὴν. Αὕτη ἡ χρῆσις τῶν *moi*, *toi* κατὰ δοτικὴν εἶναι ἰδίᾳ τῆς προστακτικῆς.

Ἀποφατικῆς δὲ οὐσης τῆς προτάσεως, προτιθενται τοῦ ῥήματος κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν ἢ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐγκλίσεων ὡς Ne les apporte pas. Ne nous l'apporte pas. Ne le lui recommandez pas. Ne me la rendez pas.

Moi-même... Eux-mêmes...

Ἡᾶται αἱ ἀπόλυτοι προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι προσδέχονται τὸ ἐπίθετον *même* (αὐτός, ὁ ἴδιος), καὶ, οὕτως ἐκφερόμεναι, γίνονται κυρίως ἀντίστοιχοι τῶν παρ' Ἑλλήσι συνθέτων ἀντωνυμιῶν ἐγὼ αὐτός, ἐμμεντοῦ, ἡμεῖς αὐτοὶ, αὐτοὶ οὗτοι, κτλ. *Moi-même*, *nous-mêmes*, *elles-mêmes*, *de lui-même*, à *eux-mêmes*,... De *soi-même*, à *soi-même*, ἑαυτοῦ, ἑαυτοῦ.

Connais-*toi* *toi-même* γινῶθι *σαυτόν*.

Je les ai vus *eux-mêmes* τοὺς εἶδον αὐτοὺς τοὺς ἰδίους.

Dites-*le* à *nous-mêmes* εἰπέ το πρὸς ἡμᾶς αὐτούς.

On.

Ἡ ἀόριστος ἀντωνυμία αὕτη συντάσσεται μετὰ τοῦ γ' ἐνικοῦ προσώπου, ἐμφαίνουσα ἐν ἢ πολλὰ ἀόριστα υποκείμενα ὡς On dit que λέγεται ὅτι. Que pense-t-on de *lui*? τί νομίζουσι περὶ αὐτοῦ; Χάριν δ' εὐφωνίας τὸ *on* προσ-

λαμβάνει πολλάκις τὸ *l'*, μάλιστα δὲ μετὰ τὰ *et, si, ou, que*, ὡς Si l'on dit. Le plus beau pays du monde est celui où l'on est né. On parle souvent d'une manière et l'on agit d'une autre. Ce que l'on conçoit bien s'énonce clairement (1).

Ἐκτὸς πρὸ τῶν *le, la, les, lui, leur*, ὡς Si on les croyait, ὅχι δὲ si l'on les croyait. Si on ne le voit pas, on l'entend, ὅχι δὲ si l'on ne le voit pas, l'on l'entend. Si on leur dit cela, ... Τοῦτο δὲ πάλιν χάριν εὐφωνίας (2).

ΘΕΜΑ 12.

Ἡ πόλις	la ville.	Ὁ πιλοποῖός	le chapelier.
Τὸ γράμμα	la lettre.	Τὸ μαχάριον	le couteau.
Ὁ ἔμπορος	le marchand.	Ὁ μαχαιροποιός	le coutelier.
Τὸ σκιάδιον	le chapeau.	Τὸ πλοῖον	le vaisseau.

Τί δίδεις εἰς τὸ παιδίον τοῦ ἐμπόρου; (Que donnez-vous...?) Τῷ δίδω οἰκίσκον τινὰ (μικρὸν οἰκίαν). Τίς θέλει τῷ δώσει μικρὸν ἵππον; (Qui lui donnera....?) Ἐγὼ, θέλω τῷ δώσει μικρὸν ἵππον. Τίς ἠμιλεῖ περὶ ἐμοῦ; Ὁ πιλοποῖός ἠμιλεῖ περὶ σοῦ. Τίμι ἔδωκα τὰ δύο κακὰ σκιάδια; Τὰ ἔδωκες εἰς τὸν γέροντα στρατιώτην. Δίδετε χρήματα εἰς τοὺς πτωχοὺς τῆς πόλεως; Τοὺς (τοῖς, αὐτοῖς, εἰς αὐτοὺς) δίδω χρήματα. Πότε τοῖς δίδετε χρήματα; Πᾶσαν ἡμέραν τὸ πρωῖ. (Chaque matin.) Ἐτελείονες (terminer ἢ finir) τὴν ἐπιστολὴν τῆς βασιλίδος, ὅτε ἔγραφον (quand j'écrivais) τὰς ἐπιστολάς τοῦ βασιλέως; Ναι, Κύριε, τὴν ἐτελείονον, ἐν ᾧ ἔγραψες τὰς ἐπιστολάς τοῦ βασιλέως. Μοὶ δίδεις τὸ καλὸν μαχάριον ἢ τὸ κακόν; (Me donnez-vous...?) Σοὶ δίδω τὸ καλόν. Σᾶς εὐχαριστῶ. (Je vous remercie, ἢ ἐπιβόηματικῶς Merci.) Μοὶ δίδετε τὰ ἑκατὸν κονδύλια; Σοὶ τὰ δίδομεν. Ἡ πόλις ἔχει ὠραῖα πλοῖα. Τὰ εἶδες; (Les avez-vous vus?) Τὰ εἶδον (3). Πότε τὰ εἶδες; Τὰ εἶδον προχθές (... avant-hier). Μᾶς (ἡμῖν, εἰς ἡμᾶς) δίδεις τὴν τρίτην παλαιὰν οἰκίαν; Σᾶς τὴν δίδω. Τίς σᾶς τὴν ἐπώλησε; Τοῦ πιλοποιοῦ* ὁ ἐξάδελφος. Ἐμπορε, πωλεῖς σκιάδια; Πωλῶ καλὰ σκιάδια. Πότε θὰ ἀγοράσῃς τὴν οἰκίαν τοῦ μαχαιροποιοῦ; Θὰ τὴν ἀγοράσω τὴν 12 τοῦ μηνός. Τί γράφεις; Γράφω ἐπιστολάς. Τίμι τὰς γράφεις; Τὰς γράφω πρὸς τὴν μητέρα τοῦ Γάλλου; Τίς θέλει γράψῃ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ υἱοῦ τοῦ γέροντος στρατιώτου; Σὺ ἢ ἐγὼ θέλομεν τὴν γράψῃ (Vous ou moi nous l'écrivons). Ἐχω ὠραῖαν εἰκόνα· θὰ σᾶς τὴν δώσω. Εὐχαριστῶ. Τί ἔδωκατε εἰς τοὺς στρατιώτας; Τοὺς (ἤγουν αὐτοῖς) ἔδωκαμεν μάλυδρον, ἄρτον καὶ οἶνον. Τί ἔδωκατε εἰς τὰς γυναῖκας τῶν στρατιωτῶν; Ταῖς ἔδωκαμεν καλὰ ὑποκάμισα καὶ καλὰ φορέματα (de bons vêtements). Τί λέγεται περὶ αὐτῆς; Λέγεται ὅτι εἶναι πολὺ (très) ἐνάρετος. Καὶ τί λέγεται περὶ αὐτοῦ; Λέγουσιν ὅτι εἶναι πολὺ δυστυχῆς, καὶ νομίζω ὅτι λέγουσι τὴν ἀλήθειαν.

(1) Ce qu'on conçoit bien s'énonce clairement.

(2) Ἐν τῷ Συντακτικῷ θέλομεν διαπραγματευθῆ περὶ τοῦ *on* ἐν οἰκείῳ τόπῳ, ἤγουν ἐν ᾧ καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ἀπολύτων ἀντωνυμιῶν.

(3) Καλὸν νὰ μεταρραξῇ συνήθως ὁ μαθητὴς τὸν ἀόριστον διὰ τοῦ Prétérit indéfini, ἔως οὗ γνωρίσῃ νὰ τὸν διακρίνῃ τοῦ Prétérit défini.

ΘΕΜΑ 13.

Ὁ καπνός, ὁ ταβάκος,
 Ὁ νεανίας, ὁ νέος,
 Ἀρρώστος, ἀσθενής,
 Σήμεραν τὸ πρωί,
 Ἀπόψε,
 Ἀγαθὸς ἄνθρωπος,
 Σὲ παρακαλῶ. Νὰ ζῆς,

Le tabac.
 Le jeune homme.
 Malade.
 Ce matin.
 Ce soir.
 Un homme de bien.
 Je vous prie S'il vous plait (1).

Τὰ μαχαίρια τοῦ μαχαιροποιοῦ εἶναι καινούρια; (neufs). Εἶναι καινούρια, ἀλλ' ἄσχημα. Πόσα μαχαίρια ἔχει ὁ μαχαιροποιός; Ἐχει 629 μεγάλα μαχαίρια καὶ 1312 μικρά. Δός τῷ τὰ ὀμικία μαχαίρια τῶν ἐγερῶν. Ἡ πόλις εἶναι μεγάλη; Ὅχι, κύριε, εἶναι μικρά. Δός μοι φωτιά, παρακαλῶ. Σοὶ δίδω φωτιά, ἀλλὰ θὰ μοὶ δώσης χαρτίον; Θὰ σὲ (σοὶ) δώσω χαρτίον καὶ καπνόν. Σὶ εὐχαριστῶ, ἔχω καπνόν. Οἱ ἀδελφοὶ τοῦ κτίστου εἶναι πτωχοί; ἄς δώσωμεν εἰς αὐτοὺς φορέματα. Ναί, ἀλλ' ἄς τοὺς δώσωμεν καὶ (aussi) χρήματα. Ἡ γυνὴ τοῦ νεανίου εἶναι ἀσθενής; ἄς δώσωμεν εἰς αὐτὴν (ἄς τῇ δώσωμεν) ζύλα, γάλα, ἄρτον, καὶ οἶνον. Τί ἀγοράζεις; Ἀγοράζω μικρὸν πλοιάριον. Διὰ τίνα (pour qui...?) τὸ ἀγοράζεις; Τὸ ἀγοράζω διὰ τὴν νέαν ἀδελφὴν τοῦ καλλιτέχνου. Πόσας οἰκίας ἔχει ἡ πόλις; Ἐχει 6,000 οἰκίας. Ἡ μήτηρ τοῦ πλουσίου ἐμπόρου εἶναι ἄρρωστος; ἄς γράψωμεν εἰς αὐτήν. Τῇ ἔγραψα τρία γράμματα, δύο γῆδες καὶ ἓν σημερον τὸ πρωί. Ἡ ἀδελφὴ τοῦ ζωγράφου ἔπαινε πάντοτε ἑαυτήν. Εἶναι ὀραία; Εἶναι νέα καὶ ὀραία. Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἀγαπᾷ τὴν ἀρετὴν καὶ παρὰ τοῖς ἐγερτοῖς (même chez les...) Οἱ ὀφθαλμοὶ εἶναι τὸ κάσπτρον τῆς ψυχῆς. Καλὰ βιβλία εἶναι καλοὶ φίλοι; καλοὶ φίλοι εἶναι πολλὰκις καλὰ βιβλία.

En. Y.

Ὅταν λέγω ἑλληνιστὶ, ὀμιλῶν περὶ τῶν βιβλίων μου ἢ περὶ ἄλλου τινός, Θέλω τὰ ἔχει αὐριον, ἢ θέλω ἔχει αὐτὰ αὐριον, γαλλιστὶ δὲ Je les aurai demain, κατ' ἀμφοτέρως τὰς γλώσσας, αἱ λέξεις τὰ, αὐτὰ, les, εἶναι ἀντωνυμίαι, δι' ὧν ἀναφέρεται ὁ νοῦς εἰς τὸ προηγούμενον ὄνομα, βιβλία, livres. Οὕτω καὶ ὀσάκις εἶναι ὁ λόγος περὶ ὀρισμένου τινός.

Ὅταν δὲ περὶ ἀορίστου ἢ μεριστικοῦ, ὡς Ἐχεις βιβλία, χάριτην; Ἐχεις ἔμπορον; τότε οἱ Ἕλληγες λέγουσι, κατ' ἔλλειψιν τῶν λέξεων βιβλία, χάριτην, ἔμπορον, Θέλω ἔχει αὐριον; ἔχω καλόν. Ἀλλ' οὐχ οὕτω παρὰ τοῖς Γάλλοις, διότι διὰ τῶν EN καὶ Y ἀντωνυμιῶν ἀναφέρεται ὁ νοῦς τοῦ ἀκούοντος εἰς τὰ οὐσιαστικὰ ἀορίστως ἢ μεριστικῶς ἐκλαμβανόμενα, διὰ μὲν τῆς EN κατ' ὀνομαστικὴν, γενικὴν καὶ αἰτιατικὴν, διὰ δὲ τῆς Y κατὰ δοτικὴν. Ὅθεν λέγει.

Ὅρομαστικῆ. Est-ce du papier, cela? Oui, c'en est. Εἶναι χάριτης τοῦτο; Μάλιστα, εἶναι. Non, ce n'en est pas, δὲν εἶναι.

(1) Κατὰ λέξιν, Ἐὰν σὰς ἀρίστην.

Est-il venu un étranger? Oui, il *en* est venu un (ἐπαναλήψει τοῦ un). Ἦλθε ξένος τις; Ἦλθε. Il n'en est pas venu δὲν ἦλθε, (ἀνευ τοῦ un κατὰ τὰς ἀρνητικῆς προτάσεις). Vient-il (1) des étrangers ici? ἔρχονται ξένοι ἐδῶ; Oui, il *en* vient. Non, il n'en vient pas.

Γενική. Faites-vous usage de papier? Oui, j'*en* fais usage. Μεταχειρίζεσαι χαρτίον; Μάλιστα, μεταχειρίζομαι. Vous vous servez d'un bâton; moi je ne m'*en* sers jamais. Μεταχειρίζεσαι βάρβδον· ἐγὼ δ' οὐδέποτε.

Αἰτιατική. Avez-vous un bâton? J'*en* ai un. Je n'*en* ai pas. Avez-vous des livres? Je n'*en* ai pas encore, mais j'*en* aurai demain δὲν ἔχω ἀκόμη, ἀλλὰ θέλω ἔχει αὔριον. Vous avez de bons livres; j'*en* voudrais avoir d'aussi bons, ἔχεις καλὰ βιβλία· ἐπεθύμουν νὰ ἔχω τοιαῦτα καλά. *En* voici un, deux, trois, ... ἰδοὺ ἓν, δύο, τρία, ... (βιβλία δηλαδὴ).

Δοτική. A quoi ressemble ceci? A de la terre. Cela *y* ressemble-t-il aussi? Cela *y* ressemble aussi; mais cette autre chose-là n'*y* ressemble pas. Μὲ τί ὁμοιάζει τοῦτο; Μὲ χῶμα. Ὅμοιάζει καὶ τοῦτο; Καὶ τοῦτο ὁμοιάζει· πλὴν ἐκεῖνο δὲν ὁμοιάζει.

— Ἐν ὀριστικῇ δ' ἐννοίᾳ τιθεμένη, ἡ μὲν EN εἶναι πάντοτε γενικῆς πτώσεως, λέγεται δὲ ἐπὶ προσώπων τε καὶ πραγμάτων, ἀντὶ τῶν *de moi, de toi, de nous, de vous, de lui, d'elle, d'eux, d'elles, d'ici, de là* : Parlez-vous de nous? Oui, nous *en* parlons (en = de vous). Nous *en* admirons la beauté θαυμάζομεν τὴν ὀραϊότητα αὐτοῦ, αὐτῆς, αὐτῶν (τοῦ πράγματος ἢ προσώπου, τῶν πραγμάτων ἢ προσώπων περὶ ὧν ὁ λόγος). J'*en* viens ἔρχομαι ἐκεῖθεν (en = de là). Ὅρα τὸ Συντ. Κεφ. Ε, V.

Ἡ δὲ γ = à ceci, à cela, à ces choses; Ici, là : J'y pense; j'y suis; j'y vais.

— Καὶ ἡ μὲν γ τίθεται κατόπιν τῶν ἄλλων συνημμένων· ἡ δὲ en, κατόπιν καὶ τούτων καὶ τῆς γ : Je vous en donnerai; Donnez-nous-en; Ne leur en donnez pas; Je les y prendrai; Promenons-nous-y. Il y en a qui pensent.

ΘΕΜΑ 14.

Ἰατρός,
Κηπουρός,
Τὸ δένδρον,

Médecin.
Jardinier.
L'Arbre (ἀρσ.).

Ἐργάτης,
Ὁ κήπος,
Τὸ ἀνθος,

Ouvrier.
le Jardin.
la Fleur.

Γράφεις ἐπιστολήν; Γράφω. Γράφεις ἐπιστολάς; Γράφω, Ἀγοράζεις γάλα; Ἀγοράζω. Κύριε, πωλεῖς ἐνδύματα; Πωλῶ. Πόσους ἵππους ἔχει ὁ βασιλεὺς; Ἐχει 68. Πόσα κονδύλια θέλομεν ἀγοράσει; Θέλομεν ἀγοράσει τρεῖς δωδεκάδας

(1) Ἀντὶ τοῦ Des étrangers viennent-ils? κατ' ἰδιαιτέραν σύνταξιν.

καὶ ἡμίσειαν. Ὁ κηπουρὸς ἔχει ὠραῖα δένδρα; Ἔχει· ἐπεθύμουν νὰ ἔγω καὶ ἐγὼ τοιαῦτα ὠραῖα. Ποῖα δένδρα; (Quels arbres?) Δρυὶς καὶ λεύκας. Τίς θὰ μοὶ δώσῃ φωτῖαν, χαρτίον καὶ καπνόν; Ὁ ἔμπορος θὰ σοὶ δώσῃ. Τίνοι δίδεις τὸ παλαιὸν σκιαδίων; Δίδω αὐτὸ (τὸ δίδω) τῷ πτωχῷ νεανίᾳ. Δός μοι, παρακαλῶ, ἄρτον. Ἰδοῦ. (En voici.) Εἶναι γάλα τοῦτο; Εἶναι. (C'en est.) Εἶναι ἄνθος τοῦτο; Εἶναι. (C'en est une). Τί βλέπεις; Βλέπω ὠραῖον κῆπον, μεγάλη δένδρα, μεγάλας δρυὶς, μεγάλας λεύκας καὶ ὠραῖα ἄνθη. Ἔχεις κηπουρόν; Ὁχι, Κυρία, ἀλλὰ θελῶ ἔχει, (mais j'en aurai un). Ὄταν ἦσθε ἀβρώστος εἶχετε ἱατρὸν. Εἶπον. Ἔχετε κῆπον; Ὁχι, Κυρία, ἀλλὰ θελῶ ἀγοράσει. Πότε θέλετε ἀγοράσει; Αὔριον τὸ ἑσπέρας, (demain soir). Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἔχει φίλους πιστούς; Μάλιστα, ἔχει. Ἰδοῦ ὁ ἐργάτης δός τῷ χρήματα. Τῷ ἔδωκα (Je lui en ai donné). Τὰ παιδιὰ τοῦ κηπουροῦ ζητοῦσιν ἄρτον δός τα. (Donnez-leur-en.) Τὰ (τοῖς, αὐτοῖς, εἰς αὐτὰ) ἔδωκα (Je leur en ai donné). Τὸ παιδίον ζητεῖ γάλα δός τῷ. Τῷ ἔδωκα. Θὰ ἀγοράσῃς τράπεζαν; Θὰ ἀγοράσω. Πότε; Ἀπόψε. Ἐμπορε, πώλησόν μοι γάρτην. Ἰδοῦ. Ἀδελφε, γράψον εἰς τὸν βράπτην. Τῷ ἔγραψα σήμερον τὸ πρῶτ. Γράψε τῷ ἀκόμη, (Ecris-lui encore). Θὰ τὸν γράψω ἀκόμη μεθαύριον τὸ πρῶτ. Τί βλέπουν ἐκεῖ κάτω; (Que regarde-t-on là-bas?) Τὸν βασιλέα καὶ τὴν βασίλισσαν.

Ἡ LE ἄκλιτος Ἀντωνυμία.

Οὐδὲ κατ' ἀναφορὰν πρὸς ἐπίθετον μεταχειρίζονται οἱ Ἕλληνες ἀντωνυμίαν, λέγοντες λ. γ. Εἶσθε ἑτοιμοὶ; Ναί, εἶμεθα, ἐλλειπτικῶς τοῦ εἶμεθα ἑτοιμοί. Ἄλλ' οἱ Γάλλοι μεταχειρίζονται τὴν *le* ἄκλιτον κατ' ἀναφορὰν πρὸς ἐπίθετον, ἢ οὐσιαστικὸν ἐπιθετικῶς λαμβανόμενον, λέγοντες·

Etes-vous prêts? Oui, nous *le* sommes.

Cette dame est-elle jolie? Elle ne *l'*est plus, mais elle *le* fut. Αὕτη ἡ γυνὴ (ἡ κυρία) εἶναι ὠραία; Δὲν εἶναι πλέον, ἀλλ' ἦτο ποτέ.

Etes-vous mère? Je *le* suis. Εἶσαι μήτηρ; Εἶμαι.

Mesdames, êtes-vous malades? Nous ne *le* sommes plus. Κυρίαί μου, εἶσθε ἀβρώστοι; Δὲν εἶμεθα πλέον (4).

Nous sommes gais, vous ne *l'*êtes guère. Elle est plus modeste qu'elle ne *l'*était autrefois.

Ὅτω καὶ κατ' ἀναφορὰν πρὸς ὀλόκληρον πρότασιν· ὅσον Savez-vous que mes sœurs sont parties? — Je *le* sais; et vous, Monsieur, *le* savez-vous? — Moi, je *l'*ignorais. ἤξεύρεις ὅτι ἀνεχώρησαν αἱ ἀδελφαί μου; — Τὸ ἤξεύρω καὶ σὺ, Κύριε, τὸ ἤξεύρεις; Ἐγὼ, ἠγγούον τοῦτο. Il fallait parler, je *le* fis. Ἦγουν je sais *cela*; savez-vous *cela*? j'ignorais qu'elles fussent parties; il fallait parler, je fis *cela* = je parlai.

(4) Etes-vous la mère de cet enfant? Je *le* suis· διότι τώρα δὲν εἶναι πλέον τὸ μέτρο οὐσιαστικὸν ἐπιθετικῶς λαμβανόμενον, ἀλλὰ κυρίως οὐσιαστικόν. Etes-vous les malades que j'ai traitées? Nous *les* sommes· διότι κατ' αὐτὴν τὴν φράσιν, τὸ ἐπίθετον malade οὐσιαστικῶς λαμβάνεται.

ΘΕΜΑ 15.

Τὸ ἔργον, ἢ ἔργασία le travail.
Φιλόπονος laborieux. Πολυάριθμος nombreux.

Τὰ ἀνθή τοῦ κήπου εἶναι ὠραία; Εἶναι. Οἱ ἔργαται τοῦ κηπουροῦ εἶναι φιλόπονοι; Εἶναι. Κύριοι, εἰσθε ἀρβώστοι; Εἶμεθα. Ἡ θυγάτηρ τοῦ ἱατροῦ εἶναι νέα; Μάλιστα, εἶναι. Κύριοι, εἰσθε στρατιῶται; Εἶμεθα. Ζήτησόν μοι τι (πράγμα τι, κάτι, quelque chose). Σὲ ζητῶ τι (κάτι). Τί μοι ζητεῖς; (Que me demandez-vous?) Σοὶ ζητῶ ἄστον, οἶνον καὶ ἔργασίαν. Εἶσαι βράκτης; Μάλιστα, Κύριε, εἶμαι. Οἱ μαθηταὶ τοῦ καλλιτέγνου εἶναι φιλόπονοι; Εἶναι. Εἶναι πολυάριθμοι; Ἦσαν ἄλλοτε (... autrefois). Πόσοι ἦσαν ἄλλοτε καὶ πόσοι εἶναι τώρα; (... maintenant). Ἦσαν ἄλλοτε 320· νῦν δὲ εἶναι μόνον 30 ἢ 40. Πότε θέλεις ἀγοράσει ἐν κάτοπτρον διὰ τὴν νεάνιδα; (... jeune fille)? Μετὰ πέντε ἢ ἕξ ἡμέρας (1). Ἡξεύρετε ὅτι (Savez-vous que...) οἱ ἐγθροὶ ἀπαιτοῦσι τὰ πλοῖα τῆς πόλεως; Τὸ ἠξεύρομεν. Ὁ κτίστης ἔχει καλοὺς καὶ ὠραίους ἵππους· ἄς τοὺς ἀγοράσωμεν. Ναί, ἄς τοὺς ἀγοράσωμεν. Ἐχετε χρήματα; Ἐχομεν. Ἡ ἀδελφὴ τοῦ Γάλλου ἦτο πλουσία ἄλλοτε; Ἦτο. Ἐἶχε τότε (alors) φίλους; Εἶχεν. Ἦσαν πιστοί; Ἦσαν ἀπιστοί. Ἐχει ἀκόμη (einstet) encore φίλους; Ἐχει μόνον δύο, τὸν γέροντα πατέρα καὶ τὸν νέον ἀδελφὸν τῆς (son vieux père et son jeune frère). Τὰ ὑποκάμισα τοῦ ξενοδόχου εἶναι πολυάριθμα; Εἶναι.

ΠΑΡΑΙΝΕΣΙΣ.

Πρὶν προχωρήσῃ περαιτέρω ὁ μαθητὴς, ἀνάγκη πᾶσα νὰ κλίνη πολλὰ ῥήματα, παντοιοτρόπως συντασσόμενα μετὰ τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν, καὶ ὡς ἐφεξῆς·

Je me flatte; je te flatte; je le flatte; je la flatte; je vous flatte; je les flatte.
Me flatté-je? Te flatté-je? Le flatté-je? La flatté-je? etc.
Me flatté-je, moi? Te flatté-je, toi? Le flatté-je, lui? etc.
Je ne me flattais pas; je ne te flattais pas; je ne le flattais pas; etc.
Ne me serais-je point flatté? Ne t'aurais-je point flatté? Ne l'aurais-je point flatté (flatteé)? Ne vous aurais-je point flattés (flatteés)? etc.
Je me suis dit cela; je t'ai dit cela, je lui ai dit cela; je vous ai dit cela; je leur ai dit cela.
Je me suis dit cela à moi-même; je t'ai dit cela, à toi-même; etc.
Je me le suis dit à moi-même; je ne me le suis pas dit à moi-même. Me le suis-je dit? Ne me le suis-je pas dit à moi-même?
M'en parlez-vous? Lui en parlez-vous? Nous en parlez-vous? Vous en parlez-vous? Leur en parlez-vous?
Quand je me serai acheté une montre, je ne la désirerai plus; Quand je t'aurai acheté une montre, tu ne la désireras plus; etc.
J'achèterai une montre pour te la donner. Tu achèteras des livres et tu me les donneras. Paul a acheté des images pour son frère; mais il ne les lui donnera pas.
Nous avons reçu plusieurs lettres; nous vous les enverrons demain. Vous avez reçu une lettre à mon adresse; rendez-la-moi. Ils ont reçu des lettres à mon adresse; je les leur demanderai; ils me les rendront, et, si vous êtes encore à Paris, je vous les y enverrai, etc., etc.

(1) Dans cinq ou six jours, καὶ ὄχι. Après cinq ou six jours, ὡς λέγουσιν οἱ πλείστοι τῶν Ἑλλήνων, κατὰ λέξιν μεταφράζοντες τὴν μετα πρόθεσιν.

Γυμναζόμενος εἰς τὰ τοιαῦτα, ἐνθυμοῦ ὅτι

α') ἐπὶ τοῦ α' καὶ β' προσώπου, δὲν συνάπτονται δύο ταυτοπρόσωποι ἀντωνυμῖαι διαφόρου ἀριθμοῦ. Μὴ λέγε λοιπὸν Je nous; Nous me· μήτε Tu vous; Vous te.

β') μὴ ἐκφερομένου τοῦ ἀμέσου ἀντικειμένου διὰ τῶν le, la, les, τότε δὲν γίνεται ἡ συνήθης ἔνωσις τῶν ἀντικειμένων πρὸ τοῦ ῥήματος, ἀλλὰ προτάσσεται μόνον τὸ ἄμεσον, τὸ δ' ἔμμεσον ἐπιτάσσεται· Je me livre à eux παραδίδω ἑμαυτὸν εἰς αὐτοὺς (ὅχι je leur me livre, οὔτε je me leur livre). Il nous livre à toi. Il vous livre à nous. Il se fie à moi, à eux, à elles ἐμπιστεύεται εἰς ἐμέ... Je vous recommande à lui σὲ συνιστῶ εἰς αὐτόν.

γ') χάριν εὐφωνίας λέγεται

Donnes-en; apportes-en; ajoutes-en; etc.; ἀντὶ donne-en; apporte-en, etc.

Donnes-y; apportes-y, etc.; ἀντὶ donne-y, etc.

Vas-en (S'il faut des plumes, vas-en chercher); vas-y; ἀντὶ va-en; va-y.

Donnez-m'en; donne-t'en; va-t'en, etc.; ἀντὶ donnez-moi-en; donne-toi-en, etc.

Οὔτω καὶ μετὰ τοῦ y: Porte m'y; conduisez l'y. Κάλλιον θυμῶς Portes-moi là; Prends la peine de m'y porter; Veuillez m'y conduire.

Εἰσαγωγή εἰς τὰ ἐπόμενα.

Τῶν κτήσεως, δείξεως καὶ ἐρωτήσεως παραστατικῶν λέξεων, αἱ μὲν συντάσσονται πάντοτε μετ' οὐσιαστικοῦ ἐπιθετικῶς, αἱ δὲ καθ' ἑαυτὰς τίθενται. Διὸ λέγομεν ἐκεῖνας μὲν κτητικὰ, δεικτικὰ, ἐρωτηματικὰ Ἐπίθετα (Adjectifs possessifs, démonstratifs, interrogatifs), ἢ καὶ γενικῶς ὀριστικὰ ἐπίθετα (Adjectifs déterminatifs) (1): ταύτας δὲ κτητικὰς, δεικτικὰς, ἐρωτηματικὰς Ἀρτωνυμῖας (Pronoms possessifs, démonstratifs, interrogatifs), οἷον·

Ἐπίθετα.

Ἀρτωνυμῖαι.

J'ai vendu mon cheval ἐπώλησα τὸν ἵππον μου.

Où est le tien? où sont les tiens? ποῦ εἶναι ὁ ἐδικός σου; ποῦ εἶναι οἱ ἰδικοί σου.

J'ai vendu ce cheval ἐπώλησα τοῦτον τὸν ἵππον.

Je préfère celui-ci προτιμῶ τοῦτον.

Quel cheval préférez-vous? ποῖον, (τίνα) ἵππον προτιμᾶς;

De ces chevaux, lequel préférez-vous? ἢ Lequel de ces chevaux préférez-vous? ποῖον (τίνα) τούτων τῶν ἵππων προτιμᾶς;

(1) Καὶ τὰ ἀριθμητικὰ ἀνήκουσιν εἰς τὰ adjectifs déterminatifs. Ἐκθέτομεν δὲ ἰδιαίτε-
ρῶς τὰ περὶ αὐτῶν.

Σημειωτέον ὅτι, ὡς ἐπίθετα μὲν, ἀνάρθως ἐκφέρονται πάντα· ὡς ἀντωνυμία δὲ, ἐνάρθως, πλὴν τῶν δεξιῶς σημαντικῶν.

I.

ΠΕΡΙ ΚΤΗΤΙΚΩΝ ΕΠΙΘΕΤΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΩΝ

Κτητικὰ Ἐπιθέτα.

Ἐνικός.

(ἦτοι ὁσάκις τὸ κτῆμα εἶναι ἓν).

	Διὰ ἓνα κτήσαστα.	Διὰ πολλοὺς κτήσαστας.
α' προσ.	{ Mon, Ma. ὁ ἐμὸς, ἡ ἐμή.	{ Notre. ὁ ἡμέτερος, ἡ ἡμετέρα, τὸ ἡμέτερον.
β' προσ.	{ Ton, Ta. ὁ σοῦ, ἡ σή.	{ Votre. ὁ ὑμέτερος, ἡ ὑμετέρα, τὸ ὑμέτερον.
γ' προσ.	{ Son, Sa. ὁς, ἐός, ἡ, ἐή.	{ Leur. ὁ σφέτερος, α, ον (1).

Πληθυντικῶς.

(ἦτοι ὁσάκις τὰ κτήματα εἶναι πολλὰ).

α' προσ.	{ Mes. οἱ ἐμοὶ, αἱ ἐμαί, τὰ ἐμά.	{ Nos. οἱ ἡμέτεροι, αἱ, α.
β' προσ.	{ Tes. οἱ σοὶ, αἱ σαί, τὰ σά.	{ Vos. οἱ ὑμέτεροι, αἱ, α.
γ' προσ.	{ Ses. οἱ, αἱ, ἄ. ἐοὶ, ἐαί, ἐά.	{ Leurs. οἱ σφέτεροι, αἱ, α.

Ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα, μάλιστα δ' ἡ νεωτέρα, ἀναπληροῖ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰ κτητικὰ ἐπίθετα διὰ τῆς γενικῆς τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν· παρὰ δὲ τοῖς Γάλλοις οὐδέποτε.

Παραδείγματα.

Mon père.	Ὁ ἐμὸς πατήρ, ἢ ὁ πατήρ μου.
Ton livre.	Τὸ βιβλίον σου.
Son cheval.	Ὁ ἵππος αὐτοῦ, αὐτῆς, ὁ ἵππος του, ὁ ἵππος της.
Ma mère.	Ἡ ἐμή μήτηρ, ἢ ἡ μήτηρ μου.
Ta patience.	Ἡ ὑπομονή σου.
Sa maison.	Ἡ οἰκία του, ἡ οἰκία της (αὐτοῦ, αὐτῆς).

(2) Ἐπειδὴ δὲν ἔχει ἡ νέα ἑλληνικὴ κτητικὰ ἐπίθετα, καταρτύγομεν εἰς τὴν ἀρχαίαν διὰ τὴν κατὰ γράμμα μετάφρασιν τῶν γαλλικῶν.

Mes frères.	Οἱ ἐμοὶ ἀδελφοί, ἢ οἱ ἀδελφοί μου.
Tes sœurs.	Αἱ ἀδελφαί σου
Ses frères et ses sœurs.	Οἱ ἀδελφοί καὶ αἱ ἀδελφαί του, της.
Tous mes amis.	Ὅλοι οἱ φίλοι μου.
Notre père.	Ὁ ἡμέτερος πατήρ, ἢ ὁ πατήρ ἡμῶν (μας).
Votre mère.	Ἡ μήτηρ σας (ὑμῶν).
Leur livre	Τὸ βιβλίον των (αὐτῶν).
Leur sœur.	Ἡ ἀδελφή των.
Nos frères.	Οἱ ἡμέτεροι ἀδελφοί, ἢ οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν, μας.
Vos sœurs.	Αἱ ἀδελφαί σας (ὑμῶν).
Leurs livres.	Τὰ βιβλία των.
Leurs sœurs.	Αἱ ἀδελφαί των.
Nos amis et nos amies.	Οἱ φίλοι καὶ αἱ φίλαι μας.

Γενική. De mon, de ton, de son, de ma, κτλ.

Λοτική. A mon, à ton, à son, à sa, κτλ.

Ἡ ἀριστεία, ἡ ἀνδρία τοῦ στρατοῦ ἡμῶν. La valeur, le courage de notre armée, de nos armées.

Τὸ εἶπε πρὸς πάντας (εἰς ὅλον τὸν κόσμον), καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἐχθροὺς σας. Il l'a dit à tout le monde, même à vos ennemis.

Ἴθελεν ὁμιλήσει καὶ ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν του. Il parlerait même en faveur de ses ennemis.

Ὅταν θηλυκὸν τι ὄνομα ἀρχῆται ἀπὸ φωνήεντος ἢ h ἀφώνου, τότε, χάριν εὐφωνίας, μεταχειρίζομεθα τὸν ἀρσενικὸν τύπον mon, ton, son, ἀντὶ τοῦ θηλυκοῦ, ma, ta, sa. Ὅθεν λέγεται *mon amie, ton amie, son amie*, ἡ φίλη μου, σου, αὐτοῦ, αὐτῆς· ὅχι δὲ *ma amie, ta amie, sa amie*. *Son humanité* ἡ φιλανθρωπία του, της· ὅχι δὲ *sa humanité*. *Son excellente amie* ἡ ἀρίστη φίλη αὐτῆς, αὐτοῦ.

ΘΕΜΑ 16.

Θέλεις τὸ ἕμισυ τοῦ ἄρτου μου;	Voulez-vous la moitié de mon pain?
Μετὰ χαρᾶς.	Avec plaisir, volontiers.
Ἔδωκε ὅλα τὰ χρήματά της εἰς τὸν γέροντα πατέρα μας.	Elle a donné tout son argent à notre vieux père.
Ἔδωκες χόρτον εἰς τὸν ἵππον σου καὶ εἰς τὸν ἰδικόν μου;	As-tu donné du foin à ton cheval et au mien?
Ἔδωκα εἰς τὸν ἰδικόν μου, εἰς τὸν ἰδικόν σου καὶ εἰς τὸν ἰδικόν των.	J'en ai donné au mien, au vôtre et au leur.
Διὰ τίνα τοῦτο;	Pour qui cela?
Δι' ἡμᾶς καὶ τοὺς φίλους μας.	Pour nous et pour nos amis.
Οἱ φίλοι γονεῖς μας.	Nos chers parents.
Connaitre, connaissant, connu, je connais, je connus (γνωρίζω).	

Τίς ἔχει τὸν ὠραίον ἵππον μου; Ὁ ἀδελφός σου τὸν ἔχει. Τίς θέλει ἀγοράσει τὰ παλαιὰ φορέματά μου; Ὁ βάπτης μας θέλει τὰ ἀγοράσει. Θέλεις τὰς με-

γάλας εικόνας ἡμῶν; Μετὰ χαρᾶς. Δός μοι, σὲ παρακαλῶ, τὸ τέταρτον τοῦ χάρτου σου. Διὰ τίνα; Διὰ τὸν υἱὸν τῆς ἀδελφῆς μου. Σοὶ δίδω τὸ τέταρτον τοῦ χάρτου μου, καὶ τὸ τρίτον τῆς μελάνης μου. Γράψατε εἰς τὸν ἱατρόν σας. Τῷ ἔγραψα τρεῖς ἢ τετράκις. Ἐγράψες καὶ (aussi) πρὸς τὸν ἀδελφόν του. Μάλιστα, τῷ ἔγραψα γθὲς τὸ ἑσπέρας. Κηπουρὲ, ἠγόρασες χάρτον διὰ τοὺς ἵππους μας; ἠγόρασα σήμερον τὸ πρῶν. Τίνι ἔδωκεν ὁ ἡμέτερος νεανίας ὅλα τὰ χρήματά του; Τὰ ἔδωκεν εἰς τὸν νέον φίλον του. Ἡ μήτηρ του εἶναι ἀκόμη ἀσθενής; Εἶναι ἀκόμη. Δός ἀργύριον εἰς τὴν πτωχὴν γυναῖκα. Τῇ δίδω (Je lui en donne.) Γνωρίζεις τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν; Τοὺς γνωρίζω. Γνωρίζεις καὶ τὰ παιδιὰ αὐτῶν; Γνωρίζω καὶ αὐτά. (Je les connais aussi, ἢ Je les connais eux aussi, ἢ Eux aussi je les connais.) Ὁ ἔμπορός σας πωλεῖ καλὰ ἢ κακὰ ξύλα; Πωλεῖ καλὰ καὶ κακὰ, (Il en vend de bons et de mauvais.) Ἐγὼ τὸν καλὸν καπνὸν σου, ἢ τὸν κακόν; Ἐχει τὸν καλόν. Τίς ἔχει χρήματα; Ὁ πατήρ, ἢ ἡ μήτηρ, οἱ ἀδελφοὶ καὶ αἱ ἀδελφαὶ σας ἔχουσι. Τὰ παιδιὰ ἔγραψαν πρὸς τὴν μητέρα των; Μάλιστα. Τὰ γράμματά των εἶναι τελειωμένα; Εἶναι. Πότε τὰ ἐτελείωσαν; Τὰ ἐτελείωσαν σήμερον τὸ πρῶν. Ποίαν ὥραν; Εἰς τὰς δέκα. (Leurs lettres sont-elles finies? Oui, elles le sont. Quand les ont-ils finies? Ils les ont finies...)

Κτητικὰ Ἐντωνυμίαι.

Πρωτοπρόσωποι.

Le mien,	la mienne.	Ὁ ἰδικός μου,	ἡ ἰδική μου, τὸ ἰδικόν μου.
Les miens,	les miennes.	Οἱ ἰδικοί μου,	αἱ ἰδικαί μου.
Le nôtre,	la nôtre.	Ὁ ἰδικός μας,	ἡ ἰδική μας.
Les nôtres,	les nôtres.	Οἱ ἰδικοί μας,	αἱ ἰδικαί μας.

Δευτεροπρόσωποι.

Le tien,	la tienne.	Ὁ ἰδικός σου,	ἡ ἰδική σου.
Les tiens,	les tiennes.	Οἱ ἰδικοί σου,	αἱ ἰδικαί σου.
Le vôtre,	la vôtre.	Ὁ ἰδικός σας,	ἡ ἰδική σας.
Les vôtres,	les vôtres.	Οἱ ἰδικοί σας,	αἱ ἰδικαί σας.

Τριτοπρόσωποι.

Le sien,	la sienne.	Ὁ ἰδικός του, τῆς,	ἡ ἰδική του, τῆς.
Les siens,	les siennes.	Οἱ ἰδικοί του, τῆς,	αἱ ἰδικαί του, τῆς.
Le leur,	la leur.	Ὁ ἰδικός των,	ἡ ἰδική των.
Les leurs,	les leurs.	Οἱ ἰδικοί των,	αἱ ἰδικαί των.

Γενική. Du mien, de la mienne; du tien, de la tienne,...; τοῦ ἰδικοῦ μου, τῆς ἰδικῆς μου, τοῦ ἰδικοῦ σου, τῆς ἰδικῆς σου...

Δοτική. Au mien, à la mienne,...; au nôtre, aux nôtres, au leur, aux leurs, εἰς τὸν ἰδικόν μου, εἰς τὴν ἰδικήν μου... εἰς τοὺς ἰδικούς μας...

Παραδείγματα.

Ton frère et *le mien*, ὁ ἀδελφός σου καὶ ὁ ἰδικός μου.

Notre père et *le vôtre*, ὁ πατήρ μας καὶ ὁ ἰδικός σας.

Votre mère et *la leur*, ἡ μήτηρ σας καὶ ἡ ἰδική των.

Leur sœur et *la nôtre*, ἡ ἀδελφή των καὶ ἡ ἰδική μας.

Nos maisons et *les leurs*, αἱ οἰκίαι μας καὶ αἱ ἰδικαί των.

Les amis de Paul et *les vôtres*, οἱ φίλοι τοῦ Παύλου καὶ οἱ ἰδικοί σας.

Le vôtre diffère *du mien*, ὁ ἰδικός σου διαφέρει τοῦ ἰδικοῦ μου.

J'ai donné une montre au fils de Paul, que donnerai-je *au vôtre*? Ἐδῶκα ὀρολόγιον εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Παύλου· τί νὰ δώσω εἰς τὸν ἰδικόν σας;

Voici nos livres et *les leurs*; prenez *les leurs* et laissez *les nôtres*. Ἴδού τὰ βιβλία μας καὶ τὰ ἰδικά των· λάβε τὰ ἰδικά των καὶ ἄφες τὰ ἰδικά μας.

Σημ. Μὴ συγχέης τὰ *notre, votre*, ἐπίθετα, μετὰ τῶν *le nôtre, le vôtre, la nôtre, la vôtre*, ἀντωνυμιῶν· μήτε τὸ *leur, leurs*, ἐπίθετον, μετὰ τῆς *le leur, la leur, les leurs*, ἀντωνυμίας, ἢ μετὰ τῆς *leur* (αὐτοῖς, αὐταῖς, εἰς αὐτοὺς,...) προσωπικῆς ἀντωνυμίας.

Λέγεται ἐπίσης, χάριν ἐμφράσεως, *le mien propre, le tien propre, le leur propre*, κτλ. Οὕτω καὶ *mon propre frère, leurs propres enfants*, ὁ ἴδιος ἀδελφός του, τὰ ἴδια παιδιά των. Je l'ai vu de mes propres yeux τὸν εἶδον ὀφθαλμοφανῶς· et moi aussi des miens propres καὶ ἐγὼ ἐπίσης ὀφθαλμοφανῶς.

Κατωτέρω διαπραγματευόμεθα περὶ τῆς θέσεως καὶ ἐπαναλήψεως τῶν κτητικῶν ἐπιθέτων.

ΘΕΜΑ 17.

Prendre, prenant, pris, je prends, je pris. (λαμβάνω.)

Ὁ διδάσκαλος le Maître.

Ἡ πόλις σας εἶναι μεγάλη, ἀλλ' ἡ ἰδική μας εἶναι μικρά. Οἱ ὀφθαλμοί σου εἶναι ὀραῖοι· οἱ ἰδικοί της εἶναι ἀσχημοί. Τίνι δίδεις τὴν ἀμαξάν σου, τῇ ἀδελφῇ σου, ἢ τῇ ἰδικῇ μου; Τὴν δίδω τῇ ἰδικῇ σου. Οἱ γονεῖς μας καὶ οἱ ἰδικοί σας εἶναι ἀκόμη ἀρρώστοι; Εἶναι ἀκόμη. Θέλεις τὰ ἀνθή μου ἢ τὰ ἰδικά της; Θέλω τὰ ἰδικά σου καὶ τὰ ἰδικά της. Θέλεις τι; Μάλιστα, Κύριε. Τί θέλεις; Θέλω καλὸν ὕδωρ διὰ τοὺς ἵππους σας καὶ τοὺς ἰδικούς μου, (Ἐπανάλαβε τὴν πρόθεσιν *pour*). Γνωρίζεις τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα μου; Δὲν τοὺς γνωρίζω. Οἱ ἐργάται ἐτελείωσαν τὰ ἔργα των; Ἰὰ ἐτελείωσαν. Πότε θέλεις μοὶ ἀποδώσει τὸ κάτοπρόν μου καὶ τὸ ἰδικόν της; Τίνος; (De qui?) Τῆς ἐξαδέλφης μου. Ἐπώλησες τὰς μικρὰς τραπέζας μου; Δὲν ἐπώλησα τὰς ἰδικάς σου, ἀλλὰ τὰς ἰδικάς μου. Λάβε τὸ μαχαίριόν μου καὶ ὄχι τὸ ἰδικόν των. Ἐλαβον τὸ ἰδικόν μου καὶ ὄχι τὸ ἰδικόν σου, οὔτε (ni) τὸ ἰδικόν των, (καὶ οὐχι = et non). Ἐχεις ράπτην, ἔγωγ τὸν ἰδικόν σας. Ἐπραξες τὸ ἔργον σου; Ἠρᾶξον σὺ τὸ ἰδικόν σου· ἐγὼ θὰ ἐτελείωσά τὸ ἰδικόν μου ἀποπῆ. Εἶδες τὸν κῆπον μας; Εἶδον καὶ τὸν ὑμέτερον καὶ τὸν ἰδικόν της. Τίνος; Τῆς γαλακτοπώλιδος. Ἐχει² ὄρως καὶ λεύκας ὁ κη-

πουρός¹ μας; *Εχει, ἀλλ' ὁ ἰδικός των δὲν ἔχει (... n'en a pas). Εἶδες τοὺς μαθητὰς τοῦ διδασκάλου τῆς πόλεως; Τοὺς εἶδον· εἶναι φιλόπονοι, ἀλλ' οἱ ἰδικοί μου δὲν εἶναι. Θέλεις ἀγοράσει τὴν οἰκίαν μας; Δὲν θέλω τὴν ἀγοράσει· εἶναι μικρὰ καὶ ἀσχημος, ἀλλὰ θέλω ἀγοράσει ἢ τὸν κῆπον τοῦ δικηγόρου, ἢ τὸν ἰδικόν σου· Τούτων τῶν παιδίων ποῖον (lequel) εἶναι το ἰδικόν σας; Τὸ μικρότερον (le plus petit).

II.

ΠΕΡΙ ΔΕΙΚΤΙΚΩΝ ΕΠΙΘΕΤΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΩΝ.

Τῶν δεικτικῶν λέξεων, αἱ μὲν, ὡς εἶδομεν ἀνωτέρω, εἶναι ἐπίθετα, αἱ δὲ κριτικῶς ἀντωνυμίαι, καὶ κλίνονται ἀμφότερα ἀνάβρωτος.

Δεικτικὸν Ἐπιθετον.

Ἀρσενικόν.

*Εrix. Ce, (Cet, ἐπομένου φωνήεντος ἢ h ἀφώνου). Ce temple, cet homme. Ὁ ναὸς οὗτος, ὁ ἄνθρωπος οὗτος.

Π.ληθ. Ces. Ces temples, ces hommes. Οἱ ναοὶ οὗτοι, οἱ ἄνδρες οὗτοι.

Θηλυκόν.

*Εrix. Cette. Cette femme, cette espérance. Αὕτη ἡ γυνή, αὕτη ἡ ἐλπίς. Π.ληθ. Ces. Ces femmes, ces espérances. Αὗται αἱ γυναῖκες, αἱ ἐλπίδες αὗται.

Καὶ χάριν ἐντονωτέρας δεξέως· Ce hameau-ci, cette femme-ci, ces hommes-ci. Τοῦτο τὸ χωριδίον, ... Ce hameau-là, cette femme-là, ces hommes-là. Ἐκεῖνο τὸ χωριδίον, ἐκεῖνη ἡ γυνή, ἐκεῖνοι οἱ ἄνθρωποι.

Δεικτικαὶ Ἀντωνυμίαι.

Ἐπὶ μὲν προσεχούσ δεξέως·

*Εrix.

*Αρσ. Celui-ci, οὗτος.

Θη.λ. Celle-ci, αὕτη.

Ἐπὶ δὲ πόρῳ δεξέως·

*Αρσ. Celui-là, ἐκεῖνος.

Θη.λ. Celle-là, ἐκεῖνη.

Ceux-ci, οὗτοι.

Celles-ci, αὗται.

Ceux-là, ἐκεῖνοι.

Celles-là, ἐκεῖναι.

(1) Ὡς πρὸς τὴν ἐπιτακτικὴν δύναμιν, τὰ ci, là, ἰσοδυναμοῦσι μετὰ τοῦτ' τῶν οὗτος, αὗται, ἐκεῖνος, καὶ μετὰ τοῦ ce τῶν Λατίνων· hicce, hæcce, hocce.

Παραδείγματα.

J'ai lu tous ces livres-ci, prêtez-moi ceux-là. Ἀνέγνων ὅλα τὰ βιβλία ταῦτα· δάνεισόν μοι ἐκεῖνα.

Votre habit est usé, prenez celui-ci. Τὸ φόρεμά σου εἶναι μεσότριβον (ἡμιτριβές)· λάβε τοῦτο (4).

De laquelle parlez-vous, de celle-ci ou de celle-là? Περὶ τίνος διμιλεῖς, περὶ ταύτης ἢ ἐκείνης;

Auquel de ces enfants donnez-vous votre montre? Εἰς ποῖον τούτων τῶν παιδιῶν δίδεις τὸ ὠρολόγιόν σου; Ἀ ἐκεῖνῳ· car j'en ai déjà donné une à celui-là, διότι ἔδωκα ἤδη ἓν εἰς ἐκεῖνο.

— Οἱ Ἕλληνες μεταχειρίζονται πολλάκις τὸ ἄρθρον δεικτικῶς πῶς κατ' ἀναφορὰν εἰς οὐσιαστικόν τι προηγούμενον, ὅσον. Τὸ βιβλίον μου καὶ τὸ τοῦ Παύλου. Ἄυται αἱ οἰκίαι καὶ αἱ τοῦ Παύλου, κτλ. Οἱ δὲ Γάλλοι μεταχειρίζονται πάντοτε ἐπὶ τῆς περιπτώσεως ταύτης τὴν ἐξῆς ἀντωνυμίαν.

Ἐνικῶς.

Ἀρσεν. Celui.

Θη.λ. Celle.

Πληθυντικῶς.

Ἀρσεν. Ceux.

Θη.λ. Celles.

Ὅσον. Mon livre et celui de Paul. Ces maisons-ci et celles de Paul. Donnez-moi la moitié de votre papier et de celui de vos élèves δός μοι τὸ ἡμισυ τοῦ χαρτοῦ σου καὶ τοῦ τῶν μαθητῶν σου. Je le dis à vos amis, et non à ceux des autres, τὸ λέγω πρὸς τοὺς φίλους σου, καὶ ὄχι πρὸς τοὺς τῶν ἄλλων.

Ὅτω καὶ πρὸ τῶν ἀναφορικῶν ἀντωνυμιῶν, ὅσον Les maisons de Paul sont celles que vous voyez, αἱ οἰκίαι τοῦ Παύλου εἶναι ἐκεῖναι τὰς ὁποίας βλέπετε. Cet homme est-il celui à qui, celui pour lequel...? Ἀ ἐκεῖνῳ, que, κτλ.

Ceci, cela. Τοῦτο, ἐκεῖνο.

Ἡ ἀντωνυμία αὕτη λέγεται ἐπὶ πραγμάτων μόνον, ἢ καὶ κατ' ἀναφορὰν εἰς φράσιν ὁλόκληρον.

Je veux ceci et non cela, θέλω τοῦτο (τὸ πρᾶγμα), ὄχι ἐκεῖνο.

Comment appelez-vous ceci? πῶς ὀνομάζεις τοῦτο;

Je n'aime pas ceci, donnez-moi de cela. Ne touchez pas à cela. Par où commencerons-nous? Par ceci, ou par cela?

Καὶ τοιαῦτα λέγοντες, ἢ δεικνύομεν τὸ πρᾶγμα δι' οἰουδήποτε σημείου, ἢ ἐνοεῖται ἐκ τῶν προηγούμενων, ἐκ τῶν περιστάσεων.

On dit qu'il est mort; mais cela n'est pas vrai.

(1) Ἀντὶ τῶν ton, ta, tes, le tien, la tienne, les tiens, les tiennes, λέγομεν πρὸς τοὺς μὴ οἰκείους votre, vos, le vôtre, la vôtre, les vôtres.

Avez-vous entendu dire *cela*? ἤκουσες τοῦτο; (ἤγουν ὅπερ εἴρηται, κτλ.)

Ecoutez *ceci*, ἄκουσον τοῦτο (ὅ,τι θέλει λεχθῆ).

Συχνάκις ἀντικαθιστῶνται ἢ μὲν διὰ τῆς δὲ αἰ *ceci, cela*, ἂν καί, κυρίως εἰπεῖν, ἢ μὲν τὰ προσεχῆ ἐμφάνη, ἢ δὲ, τὰ πόρρω.

Ἐνίστε λέγομεν ἐν τῇ συνηθείᾳ καὶ καταφρονητικῶς τὸ *cela* καὶ ἐπὶ προσώπων· οἷον *Cela se croit un grand seigneur. Cela vit au jour la journée*, τοιαῦτα ἀνθρωπάρια εἰκῆ ζῆ.

Ἐν τῇ οἰκιακῇ συνομιλίᾳ λέγομεν πολλάκις γὰ ἀντὶ τοῦ *cela*, ὡς *Comment ça va-t-il? πῶς ἔχεις; Ça n'est pas vrai.*

Ἡ ἄκλιτος *Ce*.

Ἡ ἄκλιτος *ce* προτάσσεται τῶν *qui, que, dont, à quoi*, ὡς *ce qui, ce que, τοῦθ' ὅ,τι, ce dont, ce à quoi*. Ἰδε κατωτέρω.

Ἐπιβλήθη δὲ πρὸ τῶν τρίτων προσώπων τοῦ *être* ἀποτελεῖ συνηθέστατον ἰδιωτισμὸν δι' οὗ ἐμφαίνομεν τὴν κυρίαν τῆς προτάσεως λέξιν· *Qui a fait cela? C'est nous*, ἀντὶ τοῦ *Nous. Ce furent les Phéniciens qui inventèrent l'écriture*, οἱ Φοίνικες ἐφεύρον τὴν γραφὴν. Ἰδε τὸ Συντ. Κεφ. Ε. Η. 2.

Ὁ μέν... ὁ δέ...

Τὸ ἑλληνικὸν ὁ μέν... ὁ δέ... παρὰ τοῖς Γάλλοις ἀναπληροῦται πολλάκις, ὡς ἐνίστε καὶ παρὰ τοῖς Ἑλλησι, διὰ τῆς *celui-ci... celui-là... οὗτος... ἐκεῖνος... οἷον*.

Le frère et la sœur ont bien mérité de la patrie, celui-là par sa bravoure, celle-ci par ses vertus, ὁ ἀδελφὸς καὶ ἡ ἀδελφὴ εὐηργέτησαν τὴν πατρίδα, ὁ μὲν διὰ τῆς ἀνδρείας, ἡ δὲ διὰ τῆς ἀρετῆς (... ἐκεῖνος... αὕτη...)· ἢ διὰ τοῦ *L'un, ... l'autre. L'une, ... l'autre. Les uns, (les unes), ... les autres*, ὁ εἷς... ὁ δὲ ἄλλος, κτλ.

Les uns écrivent, les autres frappent; d'autres crient, quelques autres écoutent, (ἢ *quelques-uns crient, d'autres écoutent*). Οἱ μὲν γράφουσιν, οἱ δὲ τύπτουσιν· ἕτεροι δὲ βοῶσιν, ἄλλοι δὲ τινες ἀκούουσι.

Θέσις καὶ Ἐπικυλίησις τῶν Κτητικῶν καὶ Δεικτικῶν Ἐπιθέτων.

1. Τὰ Κτητικὰ καὶ Δεικτικὰ Ἐπιθέτα προτάσσονται τῶν ἄλλων ἐπιθέτων, ἐκτός τοῦ *tout*, οἷον *Leurs grandes et belles voitures. Ces grandes et belles voitures. Toutes nos voitures. Toutes ces belles voitures.*

2. Ἐν γένει ἐπαναλαμβάνονται πρὸ ἐκάστου οὐσιαστικοῦ· οἷον *Mon père et ma mère ὁ πατήρ καὶ ἡ μήτηρ μου. Ses vertus et ses vices αἱ ἀρεταὶ καὶ αἱ κακίαι αὐτοῦ. Ces vertus et ces vices αὗται αἱ ἀρεταὶ καὶ αὗται αἱ κακίαι* (1). *Toutes leurs vertus et tous leurs vices.*

(1) Αἱ *Ces, Ses*, συγγέονται κατὰ τὴν προφοράν.

ΘΕΜΑ 18.

Τίνος είναι αὕτη ἡ οἰκία;
Εἰς τίνα ἀνήκει—;
Εἶναι ἰδική μου, σου, των, κτλ.

A qui est cette maison (1)?
A qui appartient—?
Elle est à moi, à toi, à eux, etc.
Elle m'appartient. Elle t'appartient. Elle
leur appartient, etc.
C'est la mienne, la tienne, la leur, etc.
Voulez-vous cette chaise-ci ou celle-là?

Θέλετε ταύτην τὴν καθέδραν (σκαμνίον), ἢ
ἐκείνην;

Δὲν θέλω, οὔτε ταύτην, οὔτε ἐκείνην, ἀλλὰ
τὴν ἄλλην.

Τὸ χωριόν, τὸ χωριδίον.

Ὁ ὑπηρέτης.

Ἡ ὑπηρέτρια.

Τὸ ἔλαιον.

Ἐλαία (δένδρον).

Ἐλαία (καρπός).

Je ne veux ni celle-ci ni celle-là, mais
l'autre

Le village, le hameau.

Le domestique.

La servante, la domestique.

L'huile (thl.).

Un olivier.

Une olive.

Κύριε, ἐπώλησες ὅλα τὰ δένδρα σου; Ὅλα. Πολὺ καλὰ (Très-bien). Εἰς ποῖον νὰ δώσω (donnerai-je?) τὸ ἀργύριον; Δός το εἰς τὸν γέροντα ὑπηρέτην μας. Αὐτὰ τὰ παιδιὰ τῆς δὲν τῆ δίδουν ἄρτον· τὸ εἶδον ἰδίοις ὄμμασι. Γνωρίζεις ταῦτα τὰ παιδιὰ; Τὰ γνωρίζω. Γνωρίζεις καὶ ἐκεῖνα; Γνωρίζω καὶ ἐκεῖνα (Je les connais aussi, ἢ je connais aussi ceux-là). Δὲν γνωρίζομεν ὄλους τοὺς μαθητὰς τοῦ διδασκάλου τοῦ χωρίου. Τοὺς γνωρίζετε ὑμεῖς; (Les connaissez-vous, vous?) Ὁχι, γνωρίζομεν μόνον τὸ τρίτον ἢ τὸ τέταρτον (αὐτῶν). (Nous en connaissons...) Εἰς ποῖον ἀπέδωκας τὸ ὠραῖον ἐνδυμά μου, εἰς τὴν ὑπέρτριαν τούτου τοῦ ἀνθρώπου ἢ ἐκείνου; Εἰς τὴν ὑπέρτριαν ἐκείνου. Τί ζητεῖς, ἄρτον καὶ κρέας, ἢ γρήματα; Οὐδὲν τούτων ζητῶ (Je ne demande rien de tout cela). Ζητῶ μόνον ὕδωρ. Βλέπεις ἐκείνον τὸν ὠραῖον κῆπον, ἐκεῖνα τὰ μεγάλα δένδρα, ἐκεῖνας τὰς πολυαριθμούς ἐλαίας, ἐκεῖνα τὰ πολυάριθμα καὶ ὠραῖα ἄνθη (2); Μάλιστα, βλέπω ὅλα ταῦτα (... tout cela.) Τίνος εἶναι ὁ κῆπος οὗτος; Εἶναι τοῦ ἀδελφοῦ μου. Ἐκεῖνος δὲ, τίνος εἶναι; Ἰδικός μου. Ἠγόρασες ταῦτα τὰ κάτοπτρα, ἢ ἐκεῖνα; Δὲν ἠγόρασα οὔτε ταῦτα οὔτε ἐκεῖνα, ἀλλὰ τὰ ἄλλα. Ἐγὼ τὸ σκαμνίον μου, τὸ ἰδικόν σου, ἢ τὸ τοῦ ζωγράφου; Νομίζω ὅτι ἔχεις τὸ τοῦ ζωγράφου. Κύριοι, ταῦτα τὰ σκαμνία εἶναι ἰδικὰ σας; Ὁχι, Κύριε, δὲν εἶναι ἰδικὰ μας. Τίνος εἶναι λοιπόν; (A qui sont-elles donc?) Δὲν ἤξεύρω (Je ne sais = je ne sais pas = je ne le sais pas = je n'en sais rien). Πῶς ὀνομάζεις τούτο; Τούτο ἡ ἐκείνο; Τούτο. Δὲν ἤξεύρω. Ποῖαν εἰκόνα ἐπώλησες προχθές, φίλε μου; Ἐπώλησα ἐκείνην περὶ τῆς ὀποιᾶς (celui duquel, ἢ celui dont), μοι εἶχες ἐμιλήσει. Ἐχεις ὑπηρέτριαν; Ἐγὼ. Ταύτην ἢ ἐκείνην; Ἐκείνην τὴν ὀποιᾶν (celle que...) εἶδες σήμερον τὸ πρωὶ εἰς τὰς ὀκτώ. Γνωρίζεις τὸν ἱατρὸν τοῦ χωριοῦ; Δὲν γνωρίζω τὸν τοῦ χωριοῦ, ἀλλὰ τὸν τοῦ χωρίου.

ΘΕΜΑ 19.

Διατί δὲν μελετᾷς τὸ μάθημά σου;
Διότι δὲν ἔχω καιρόν.

Pourquoi n'étudiez-vous pas votre leçon?
Parce que je n'ai pas le temps, ἢ Parce
que je n'en ai pas le temps. (en, ἡ γουν)
ἵνα τὸ μελετήσω).

(1) Ὃταν τὸ être σημαίνει appartenir, ἀνήκειν, φέρεται πρὸς δοτικὴν.

(2) Διὰ τοῦ ce, ces, ἀνευ διακριτικοῦ μορίου (ci, là), ce jardin, ces arbres, κτλ., ἢ χάριν ἐπιτάσεως τῆς δεξιῆς, ἢ τοῦ πρῶου, ἢ τῆς διακρίσεως ἄλλου κήπου καὶ ἄλλων

Τὸ ὰρολόγιον.	L'horloge (θῆλ.).
Τὸ ὰρολόγιον (τοῦ κόλυπου).	La montre.
Ὁ ὰρολογιοποιός.	L'horloger.
Ὁ καὶ ἡ κύων, (ὁ σκύλος, ἡ σκύλα).	Le chien, la chienne.
Dire, disant, dit, je dis, je dis, (λέγω).	

Θέλει² γράψει ἡ ἀδελφή¹ σου τὰ ἰδικὰ της γράμματα, ἢ τὰ τῆς φίλης της; Θέλει γράψει καὶ τὰ ἰδικὰ της καὶ τὰ τῆς φίλης της. Οἱ σκύλοι οὗτοι εἶναι τοῦ κηπουροῦ ἢ τοῦ ὰρολογοποιοῦ; (Ces chiens sont-ils (appartiennent-ils) au jardinier ou à l'horloger?) Εἶναι τοῦ ὰρολογοποιοῦ. Πόσοι εἶναι; Εἶναι ἑνέα. Τί λέγεις; (Que dis-tu? Que dites-vous?). Λέγω τι. Εἰς τίνα τὸ λέγεις; Τὸ λέγω εἰς τὴν ὑπηρετρίαν. Γνωρίζεις τὸν υἱὸν καὶ τὴν θυγατέρα τοῦ δικηγόρου; Τοὺς γνωρίζω καὶ τοὺς ἀγαπῶ· τὴν μὲν, διότι ἀγαπῶ τὸν ἀδελφόν της, τὸν δὲ, διότι ἀγαπῶ τὴν ἀδελφὴν του. Φίλε μου, ἔχεις ἀργύριον δός, παρακαλῶ, τὸ ἥμισυ (αὐτοῦ) εἰς τοῦτον τὸν πτωχὸν ἐργάτην (Donnes-en, je te prie, la moitié...). Ἠγόρασες ὰρολόγιον; Ἠγόρασα δύο. Διατί δύο; Διότι ἔχω δύο υἱούς· τοῦτο μὲν εἶναι διὰ τὸν Παῦλον, ἐκεῖνο δὲ διὰ τὸν Γεώργιον, (celle-ci est pour Paul, et celle-là pour...). Ἀνάγνωσον τοῦτο. Τί τοῦτο; (Quoi ceci?) Τοῦτο τὸ γράμμα. Τίνος εἶναι; (De qui est-elle (1)?) Τῆς μητρὸς μας. Ἰδοὺ ὰραῖον ὰρολόγιον· τίνος εἶναι; Εἶναι τοῦ ἐμπόρου. Διὰ τίνα (Pour qui...) ἠγόρασες σήμερον τὸ πρῶτὸ ταῦτα τὰ δύο παλαιὰ ἐνδύματα; Τὰ ἠγόρασα, τὸ μὲν, διὰ τὴν ὑπηρετιδὰ μου, τὸ δὲ, διὰ τὴν γυναῖκα τοῦ κηπουροῦ. Διατί ταῦτα μαχαίρικα εἶναι στιλπνά (brillant)? Διότι εἶναι καινούρια. Παιδίον μου, ἐμελέτησες τοῦτο τὸ μάθημα ἢ ἐκεῖνο; Ἐμελέτησα τὰ δύο. Ἐπῆρες τὰ ἄνθη μου ἢ τὰ τοῦ Παύλου; Δὲν ἐπῆρα οὔτε τὰ ἰδικὰ σου, οὔτε τὰ τοῦ Παύλου· ἐπῆρα τὰ ἰδικὰ μου. Δός μοι τοῦτο τὸ ἄνθος, καὶ θὰ σοὶ δώσω ἐκεῖνο. Ἰδοὺ. Τί ζητεῖς; Ζητῶ ἔλαιον καθαρὸν. Δὲν ἔχομεν. Καὶ διατί δὲν ἔχετε; Διότι δὲν ἔχομεν καλὰς ἐλαίας. Σοὶ ἔδωκεν² ὁ ζωγράφος¹ εἰκόνα³; Μοὶ ἔδωκε δύο. Ταῦτας; Ὁχι, ἐκεῖνας.

III.

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑΙ Η ΣΥΜΠΛΕΚΤΙΚΑΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΙ

(Pronoms Relatifs ou Conjonctifs).

Αἱ κυρίως Ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι, ἤτοι Συμπλεκτικαί, (δηλονότι αἱ ἀναφερόμεναι εἰς ὄνομά τι προηγούμενον, καὶ ἐνόησαι παρεμπιπτούσαν πρότασιν μετὰ κυρίως), εἶναι αἱ ἑξῆς·

Κοινοῦ γένους καὶ κοινοῦ ἀριθμοῦ.

Ὅρ. Qui, δς, ἡ, ὁ, ὄστις, ἦτις, ὅ,τι· ὁ ὄποιος, ἡ ὄποία, τὸ ὄποιον, (ὄπου).

Γεν. De qui, τοῦ ὄποιου, τῆς ὄποίας, τῶν ὄποιῶν.

Δοτ. A qui, τῷ ὄποιῳ, ... (πρὸς τὸν ὄποιον, ... πρὸς τοὺς ὄποιούς, ...)

Αἰτ. Que, τὸν ὄποιον, ... τοὺς ὄποιούς, ... τὰ ὄποια. ...

δένδρων ἐγγυτέρω κειμένων, ce jardin-là, ces grands arbres-là, et là-bas ces nombreux oliviers, etc.

(1) Καὶ ὄχι ἂ, qui est-elle? διότι ἐρωτῶ τίς τὴ ἐγράψε, de qui elle vient (ἀπὸ τίνος ἔρχεται), καὶ ὄχι ἂ, qui elle appartient, ἐξ ἧς τῆς ἀνακτῆς.

Avec qui, sur qui, pour qui, etc., μετά τοῦ ὁποίου. ἐπὶ τοῦ ὁποίου. διὰ τὸν ὁποῖον, τὴν ὁποίαν, τοὺς ὁποίους, κτλ.

Παραδείγματα.

L'homme qui vient.	Ὁ ἀνὴρ, ὅστις	} ἔρχεται.
La femme qui vient.	Ἡ γυνή, ἣτις	
Les hommes qui viennent.	Οἱ ἄνθρωποι, οἳ τινες	} ἔρχονται.
Les femmes qui viennent.	Αἱ γυναῖκες, αἳ τινες	

ἢ καὶ ἑλληνιστὶ Ὁ ἐρχόμενος ἀνὴρ, ... Αἱ ἐρχόμεναι γυναῖκες.

Les femmes de qui vous parlez. Αἱ γυναῖκες, περὶ ὧν λέγετε.

Les pauvres à qui vous donnez. Οἱ πτωχοί, εἰς τοὺς ὁποίους δίδετε.

L'esclave que vous avez délivré. Ὁ δούλος, τὸν ὁποῖον ἀπελευθέρωσατε.

Les esclaves en faveur de qui vous parlez. Οἱ δούλοι, ὑπὲρ τῶν ὁποίων ὁμιλεῖτε.

Σημ. Ἐπὶ πραγμάτων καὶ ἀλόγων ζώων, ἡ ἀναφορική αὐτὴ λέγεται μόνον κατ' ὀνομαστικὴν καὶ αἰτιατικὴν, ἥτοι ἀπροθέτως (le livre *qui*; le livre *que*.)

Lequel, laquelle

Ἐπὶ προσώπων καὶ πραγμάτων.

Κλίνεται δὲ ἐνάρθρως, ὡς ἐφεξῆς.

Ἐρικῶς.

Πληθυντικῶς.

Ὅρ. Lequel, laquelle.	Lesquels, lesquelles.
Γερ. Duquel, de laquelle.	Desquels, desquelles.
Δοτ. Auquel, à laquelle.	Auxquels, auxquelles.
Αἰτ. Lequel, laquelle.	Lesquels, lesquelles.

Ἡ ἀναφορική ἀντωνυμία αὕτη εἶναι κατὰ γράμμα ἀντίστοιχος τῆς ὁποίας, ἢ ὁποία, τὸ ὁποῖον, ἐκτὸς ὅτι συνάπτεται τὸ ἄρθρον.

Ὅρομ. Le livre qui est sur la table. Τὸ βιβλίον ὅπερ εἶναι ἐπὶ τῆς τραπέζης (τὸ ἐπὶ τῆς τραπέζης βιβλίον).

Γενική.	{ L'enfant Le livre	{ duquel je parle. Τὸ παιδίον, τὸ βιβλίον περὶ τοῦ ὁποίου (περὶ οὗ) ὁμιλῶ.
Δοτική.	{ L'infortunée La science	{ à laquelle je me suis dévoué. Ἡ δυστοχή, ἢ ἐπιστήμη εἰς τὴν ἀφωσιώθη.
Αἰτιατ.	Les maisons que vous voyez.	Αἱ οἰκίαι, αἷς βλέπετε.
	{ Le cheval sur lequel je suis monté.	{ Ὁ ἵππος ἐπὶ τοῦ ὁποίου κάθηναι (τοῦ ὁποίου εἶμαι ἀναβάτης).
	{ desquels vous parlez.	{ Les esclaves en faveur

Αἱ ὀνομαστικαὶ καὶ αἱ αἰτιατικαὶ (lequel, laquelle, lesquels, lesquelles)

συνήθως λέγονται μόνον σαφηνείας, ἢ καὶ ἐνίοτε ἐμφάσεως ἕνεκα. (Ἴδε τὸ Συντακτικόν). Ἄντ' αὐτῶν εἶναι ἐν χρήσει αὐ qui, que.

Dont.

{ οὗ, ἧς, ὧν· τοῦ ὁποίου, τῆς ὁποίας, τῶν ὁποίων }.

Ἡ ἀναφορική ἀντωνυμία αὕτη λέγεται μόνον ἀντὶ γενικῆς, καὶ ἀδιαφόρου ἐπὶ προσώπων καὶ πραγμάτων· εἶναι δὲ κοινῷ γένους καὶ ἀριθμοῦ.

La femme dont vous parlez. Les livres dont je me sers, τὰ βιβλία, τὰ ὅποια μεταχειρίζομαι. (Τὸ γαλλικὸν βῆμα se servir φέρεται πρὸς γενικὴν.)

Ἡ dont προτιμᾶται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τῶν duquel, de laquelle, desquels, desquelles, ὅταν δηλαδὴ ἐπιτρέπεται ὑπὸ τῆς σαφηνείας. Ἐὰν λ. γ. πρόκηται νὰ μεταφράσῃ τὴν πρότασιν. Ὁ σκύλος τῆς κυρίας ταύτης περὶ τοῦ ὁποίου μοὶ ὁμιλεῖς σήμερον τὸ πρωί, λέγε le chien de cette dame duquel vous me parliez ce matin· διότι ἀσαφὴς ἤθελεν εἶσθαι ἡ ἀναφορὰ τοῦ dont, καθὸ οὔτε γένος ἔχοντος οὔτε ἀριθμόν.

Ἀνακεφαλαίωσις.

Αἱ τρεῖς ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι, περὶ ὧν εἵπομεν, εἶναι ἅπασαι ἐν χρήσει ἐπὶ προσώπων ἢ προσωποποιημένων ἀψύχων.

Ἐπὶ δὲ ἀψύχων ὡς ἐξῆς·

Ὀρ.	Lequel, laquelle, lesquels, lesquelles, . . .	ἢ Qui.
Γερ.	Duquel, de laquelle, κτλ. (ὄχι δὲ de qui.) . . .	ἢ Dont.
Δοτ.	Auquel, κτλ. (ὄχι δὲ à qui.)	
Αἰτ.	Lequel, κτλ.	ἢ Que.

Où, ὅπου.

Μόνον ἐπὶ πραγμάτων. Κοινῷ γένους καὶ ἀριθμοῦ. OÙ = dans lequel, dans laquelle, dans lesquelles; auquel, κτλ.

Κυρίως λέγεται περὶ χρόνου καὶ τόπου. Le pays où nous sommes et celui où nous allons. Le siècle où nous vivons.

Ἐνίοτε ὅμως, καὶ ὅπου δὲν πρόκειται περὶ χρόνου ἢ τόπου, κόμψως μεταχειρίζομεθα τὰ οὐ, d'où, par où. Η. γ. Le procès où je suis intéressé (= dans lequel). C'est un procès d'où dépend ma fortune (= duquel). Tous les points par où l'on peut me blesser (= par lesquels).

ΘΕΜΑ 20.

Courir τρέχειν, aller ἵνα, venir ἔρχεσθαι.
Savoir εἰδέναι. (Ἴδε τὰ ἀνώμαλα βήματα).

Διδάσκειν τι τινά.

Enseigner (apprendre, montrer) quelque chose à quelqu'un.

Τὸν διδάσκω τὰ Γαλλικά.

Je lui enseigne le français.

Μαθάνω τὰ Ἑλληνικά.
 Παρὰ τινι, εἰς τὸν οἶκόν τινος.
 Εἰς ποῖον πηγαίνει;
 Πηγαίνω εἰς τοῦ Γρηγορίου.

J'apprends le grec.
 Chez quelqu'un.
 Chez qui allez-vous?
 Je vais chez Grégoire.

Τὸ παιδίον, τὸ ὁποῖον τρέχει εἰς τὸν κῆπον εἶναι ἰδικόν σου; Δὲν εἶναι ἰδικόν μου. Τίνος εἶναι; Δὲν ἤξεύρω. Βλέπεις τοὺς στρατιώτας, οἵτινες ἔρχονται πρὸς ἡμᾶς; (... vers nous?). Τοὺς βλέπω. Γνωρίζεις τὴν γυναῖκα, ἣτις μοι ἔδωκε τοῦτο; Δὲν τὴν γνωρίζω. Τίνος εἶναι τὰ μεγάλα ζῶα, τὰ ὁποῖα τρέχουσι διὰ τοῦ χωρίου; (... à travers le village?). Νομίζω ὅτι εἶναι τοῦ κυρίου Παύλου (1). Ὁ νέος περὶ οὗ ὁμιλεῖς γνωρίζει (ἤξεύρει) ἡδὴ τὰ Γαλλικά; Δὲν τὰ γνωρίζει ἀκόμη (οὐκέτι = pas encore (2).) ἀλλὰ τὰ σπουδάζει. Ἐχει καλὸν διδάσκαλον; Μάλιστα. Ἀπέδωκας εἰς τοὺς υἱούς μου τὰ βιβλία, ἅτινα σ' ἐζήτησαν; Ἀκόμη (Pas encore). Οἱ ἔμποροι, παρὰ τῶν ὁποίων ἠγόρασας τὴν οἰκίαν σου, εἶχον δύο; Νομίζω ὅτι εἶχον δύο. Διατί μ' ἐρωτᾷς τοῦτο; (Pourquoi me demandez-vous cela?). Σ' ἐρωτῶ τοῦτο, διότι εἶδον χθὲς οἰκίαν τινά, ἣτις μοι ἀρέσκει, καὶ τὴν ὁποίαν ἐπιθυμῶ ν' ἀγοράσω (... et que je désire acheter). Πόσους ἀδελφούς ἔχεις; Ἐχὼ πέντε, οἱ ὁποῖοι εἶναι ὅλοι στρατιῶται. Ὁ νέος, ὄντινα (quel ἢ à qui...) διδάσκει τὰ Ἑλληνικά, εἶναι πλούσιος ἢ πτωχός; Εἶναι πλουσιώτατος (Il est très-riche). Ποία εἶναι ἡ τέχνη εἰς τὴν ὁποίαν ἀφωσιώθης; (Quel est l'art...?). Ἡ ζωγραφικὴ. Τί θέλεις; Τοῦτο τὸ ὠρολόγιον ἢ ταῦτην τὴν ἀμαξάν; Οὔτε τοῦτο τὸ ὠρολόγιον, οὔτε ταῦτην τὴν ἀμαξάν, ἀλλὰ ταῦτην τὴν ὠραίαν τράπεζαν, ἐπὶ τῆς ὁποίας βλέπω τὸ σκιαδίόν σου. Σοὶ τὴν δίδω. Σ' εὐχαριστῶ. Τί ἐπραττες εἰς τὰς δύο; Ἐτελεῖονον ἐκεῖνο τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον εἶδες ἄλλοτε (autrefois). Ὁ κῆπος, εἰς τὸν ὁποῖον ἦσαν χθὲς, εἶναι ἰδικός σου; Δὲν εἶναι ἰδικός μου. Ὑπάγω εἰς τοῦ Γρηγορίου. Δὲν εἶναι εἰς τὸν οἶκον του (Il n'est pas chez lui). Εἶναι εἰς τοῦ Γρηγορίου. Εἶδες τὰς νεάνιδας, περὶ ὧν ὁμιλοῦμεν; Δὲν τὰς εἶδον, ἀλλὰ θέλω τὰς ἰδεῖν αὐρίον ἢ μεθαύριον.

De quoi, à quoi.

Ἡ ἀναφορικὴ αὕτη δὲν λέγεται σηνήθως κατ' ἀναφορὰν πρὸς οὐσιαστικόν, ἀλλ' ἐν γένει πρὸς τὰ *voici, voilà, rien, quelque chose*, καὶ πρὸς τὸ *ce*. ὡς *Voilà de quoi manger ἰδοὺ τι νὰ φάγῃς. Il n'est rien à quoi je ne m'expose pour lui, εἰς πάντα ἀνεξαιρέτως ἐκτίθεμαι χάριν αὐτοῦ. J'ignore ce à quoi vous pensez.*

Ἡ τίθεται ἀπολύτως πως, ὡς *Sur quoi, il se leva, καὶ μετὰ τοῦτο (ταῦτα εἰπὼν), ἠγέρθη. Il a de quoi vivre ἔχει τὰ πρὸς τὸν βίον. Il n'y a pas de quoi se fâcher, ἔχουν il n'y a pas de raison de vous fâcher, οὐκ ἔχετε τῆς ὀργῆς ὑπόθεσιν. Il n'y a pas de quoi, κοιν. δὲν ἀξίζει τὸν κόπον. J'ignore à quoi vous pensez = j'ignore ce à quoi vous pensez. Je n'avais pas sur quoi m'appuyer = je n'avais rien sur quoi m'appuyer.*

(1) Αἱ λέξεις, Monsieur, Mademoiselle, ὡς καὶ τὰ πλεῖστα τῶν κυρίων ὀνομάτων, ἐκφέρονται ἀνάρθρως, ὡς ἡ Ἑλένη, Hélène ἢ κυρία Ἑλένη, Mademoiselle Hélène, κτλ. Τῷ κυρίῳ Ἑρρίκῳ, à Monsieur Henri, κτλ.

(2) Λέγεται *savoir quelque chose*, ἀλλὰ *connaitre quelqu'un*. Ἴδε τὰ λεξικά.

Ἀπροθέτως ἐκφέρεται μόνον ἐπὶ τινων ἐκφράσεων, ὡς *Quoi faisant*, (ἢ *ce que faisant*), *il se leva*, καὶ τοῦτο πράττων (πράξας), ἠγέρθη· καὶ μετὰ τοῦ *savoir*, τοιοῦτοτρόπος· *J'éprouvais je ne sais quoi* (= ἄτοπὸν τι ἔπατχον), ἔνθα μᾶλλον ἀνάγεται εἰς τὴν ἐρωτηματικὴν καὶ ἀπορηματικὴν σημασίαν τοῦ *quoi*, περὶ ἧς κατωτέρω.

Ce qui, ce que, etc.

Ce qui, ὅ,τι· τοῦθ' ὅ,τι· τὸ πρᾶγμα ὅ,τι.

Ce dont, (τὸ πρᾶγμα) οὗ τινος.

Ce à quoi, (τὸ πρᾶγμα) ᾧ τινι.

Ce que, ὅ,τι.

Ce avec quoi, τοῦτο, ἐκεῖνο, μεθ' οὗ· *ce sur quoi*, τοῦτο ἐφ' οὗ· *ce pour quoi*, τοῦτο δι' ὅ.

Tout ce qui, } ὅσον, ὅσα.

Tout ce que, }

Tout ce dont, ὅσα ὧν (ὅσα, τῶν ὁποίων).

Tout ce à quoi, ὅσα οἷς τισι (ὅσα, εἰς τὰ ὁποῖα).

Voici ce qui me rend inquiet, ἰδοὺ ὅ,τι μὲ καθίστησι ἀνῆσυχον.

Avez-vous fait ce dont nous sommes convenus? Ἐπράξες ἐκεῖνο περὶ οὗ συμφωνήσαμεν; — *tout ce dont* nous sommes convenus? (ὅσα περὶ ὧν...;)

Dites-moi *ce à quoi* il s'occupe, εἰπέ μοι εἰς τί ἀσχολεῖται.

Cet enfant demande *tout ce qu'il voit* (ἀντὶ τοῦ *tout ce que* il voit), τοῦτο τὸ παιδίον ζητεῖ ὅσα βλέπει (1).

Ὅταν δὲ πρέπη ἢ *ce* νὰ ἐκφέρηται κατὰ γενικὴν ἢ κατὰ δοτικὴν, τότε λέγεται, φυσικῶς τῶν λόγων, *De ce qui; de ce dont; de ce à quoi; de ce que*. Ἀ *ce qui; à ce dont; à ce à quoi; à ce que; οἷον*.

Je me sers de ce qui me plaît, *de ce qui* m'est commode, etc.

Je me sers de ce dont vous vous servez, μεταχειρίζομαι τοῦθ' ὅ,τι μεταχειρίζεσθε. (Ἰδομεν ὅτι τὸ *se servir* φέρεται πρὸς γενικὴν).

Je consens à ce dont vous me priez, συναινῶ εἰς ἐκεῖνο (περὶ) τοῦ ὁποίου μὲ παρακαλεῖς.

ΘΕΜΑ 21.

Μάθε με, μάθθανέ με ν' ἀναγινώσκω.

Σὲ μαθᾶνω νὰ ψάλλῃς.

Ἐκέπτομαι περὶ τινος.

Apprenez-moi } à lire.

Enseignez-moi }

Je vous apprend, *je vous enseigne*, (*je vous montre* à chanter.

Je pense à quelque chose.

(1) Ἀγαπᾷ ὅσους, ὅσας βλέπει, *il aime tous ceux, toutes celles qu'il voit*. Οὕτω καὶ ἡ φράσις *Θελεῖ ὅσα βλέπει*, ἐὰν λέγηται ἐχθὶ ἀπολύτως, ἀλλὰ σχετικῶς πρὸς βιβλία λ. χ., μεταφράζεται, *il veut tous ceux qu'il voit*· περὶ ὁρολογίων (*montres θηλ.*) *toutes celles que...*

Πρόκειται περὶ τούτου.

Περὶ τίνος πρόκειται;

Ἀληθεύει; εἶναι ἀληθές ὅτι...

Ἄγνοεῖν, κλέπτειν.

Στρατηγός, κλέπτης, ἀμαθής.

Πέρυσι, l'année dernière· προπερύσι, il y a deux ans, (πρὸ δύο ἐτῶν).

Il s'agit de ceci, de cela.

De quoi s'agit-il?

Est-il vrai que...?

Ignorer, voler.

Général, voleur, ignorant.

Πέρυσι, il y a deux ans, (πρὸ δύο ἐτῶν).

Αὕτη ἡ διδακτὴ ἀλλοτρία διδάσκει καλὰ; Νομίζω, διότι, ὅσοι θέλουν νὰ μάθωσιν νὰ ψάλλωσιν, υπάγουσιν εἰς αὐτήν. (Je le crois; car... chez elle). Ἐπόλησας ὅσα βιβλία σοὶ ἔδωκα; (... tous les livres que je t'ai donnés?) Δὲν ἐπόλησας ὅσα μοι ἔδωκες σὺ, ἀλλ' ὅσα μοι ἔδωκεν ὁ ἀδελφός σου. Περὶ τίνος συλλογίζεται πάντοτε ὁ στρατηγός; (A quoi le général pense-t-il toujours?) Ἄγνοεῖ. Τί λέγεται; Λέγεται ὅτι οἱ κλέψαντες (ἐκεῖνοι οἵτινες ἐκλεψάν) τὸν ξενοδόχον εἶναι εἰς τὴν φυλακὴν (en prison). Τί ζητεῖτε; Ὅ,τι θέλετε. Ἐὰν θέλητε (si vous voulez) τούτο τὸ ὅποιον (τοῦθ' ὅ,τι ὅ,τι ὅπερ) εἶναι ἐπὶ τῆς τραπέζης, σᾶς (ὁμῖν) τὸ δίδω. Προτιμῶ ἄρτον, διότι δὲν ἔχω (... je n'en ai pas). Ἰδοῦ. Αὐταὶ αἱ δυστυχεῖς γυναῖκες σκέπτονται περὶ ὅσων ἀπώλεσαν. Τί λέγεται περὶ τοῦ θανάτου τοῦ στρατηγοῦ; Λέγεται ὅτι τούτο τὸ συμβάν (événement) εἶναι πολὺ λυπηρὸν. Μάθε με ὅσα γνωρίζεις. Γνωρίζω μόνον ὅπερ (ὅ,τι) γνωρίζεις σὺ ὁ ἴδιος. Συναῖνουσιν οἱ πολέμοι εἰς ἐκεῖνο περὶ τοῦ ὅπου πρόκειται; Νομίζω ὅτι ναί. Περὶ τίνος πρόκειται; Περὶ τούτου, ὅπερ γνωρίζεις (De ce que vous savez). Ἦλθες μόνος; Ὅχι, Κύριε, ἦλθον μετ' ἐκείνων οὓς μοι εἶπες (... avec ceux que vous m'avez dit). Ἐπὶ τίνος ἔθεσες (ἔβαλες) τούτο; Ἐπὶ τῆς τραπέζης. Πάρε το. Τὸ ἐπῆρα. Ἐγράψαμεν ὅλας τὰς ἐπιστολάς μας; Νομίζω ὅτι ἐγράψαμεν ὅσας εἶχομεν νὰ γράψωμεν (... nous avions à écrire). Ὅσα (πᾶν ὅ,τι) λέγει, εἶναι ἀληθῆ; Δὲν πιστεύω (Je ne crois pas, ἢ Je ne le crois pas). Ἀληθεύει τοῦθ' ὅ,τι λέγουσι (λέγεται); Ἄγνοεῖ. Γνωρίζεις (ἠξεύρεις) νὰ γράψης; (Sais-tu, Savez-vous écrire?) Μάλιστα, Κυρία, γνωρίζω ν' ἀναγινώσκω καὶ νὰ γράφω. Πότε ἔμαθες ν' ἀναγινώσκης καὶ νὰ γράψης; Ἐμαθον προπερύσι. Εἶχες διδάσκαλον; Δὲν εἶχον, ἔμαθον μόνος. Ἰδοῦ ὅπερ σοὶ χαρίζω (δίδω). Σᾶς εὐχαριστῶ, Κυρία μου, (Madame). Τίνι ἐχάρισες (ἔδωκες) ὅ,τι μοι ἐπῆρες; Τὸ ἔδωκα εἰς ἐκεῖνον τὸν γενναῖον στρατιώτην (... à ce brave soldat), ὅστις ἦλθε γῆρας τὸ ἑσπέρας εἰς τὸν οἶκόν μας (chez nous) μετὰ τῆς γυναῖκος καὶ τῶν παιδίων του. Τῷ ἔδωκες ὅσα σοὶ εἶπον; Ναί, Κύριε, τῷ ἔδωκα ὅσα μοι εἶπατε. Πόσους διδασκάλους ἔχει ὁ υἱός σου; ἔχει τοὺς δύο, οὓς γνωρίζεις. Τί σπουδάζει μετ' αὐτῶν; Σπουδάζει ὅσα σπουδάζουσιν οἱ ἄλλοι νέοι. Αὕτη ἡ νεανὶς δὲν θέλει εἰσθαι πολλὸν καιρὸν (longtemps) ἀμαθής, διότι εἶναι φιλομαθής, καὶ ἔχει καλὰ διδασκαλίτσας. Συνέλαβον (A-t-on pris?) τοὺς κλέπτας, οἵτινες ἐκλεψάν πέρυσι τὸν πιλοποιόν; Δὲν τοὺς συνέλαβον εἰσέτι.

IV.

ΠΕΡΙ ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΩΝ.

Ἐπὶ μὲν Προσώπων.

Ῥομ. Qui a fait cela? τίς (ποιός) ἔπραξε τούτο; Qui êtes-vous? .

Γερ. De qui diffère-t-il? τίνος διαφέρει;

Δοτ. A qui parle-t-elle? τίνι (εἰς ποῖον, εἰς ποίαν) ὁμιλεῖ;

Αἰτ. Qui voyez-vous? τίνα βλέπει;

Avec qui demeurez-vous? μετὰ τίνος συνοικεῖς; *Pour qui* parlez-vous? ὑπὲρ τίνος ὁμιλεῖς; *Vers qui?* Malgré *qui?* etc.

Σημείωσον ὅτι διαφέρει τῆς ἀναφορικῆς μόνον κατ' αἰτιατικὴν, καὶ ὅτι εἶναι πάντοτε ἐνικοῦ ἀριθμοῦ.

Ce sont les barbares qui *ont* renversé l'empire romain. Qui *a* renversé l'empire romain?

Παρατήρησον καὶ ὅτι ἡ ὡς ὑποκείμενον τοῦ ῥήματος προσωπικὴ ἀντωνυμία τίθεται μετὰ τοῦτο.

Ὅποταν δὲ τὸ ὑποκείμενον τοῦ ῥήματος δὲν ᾖναι προσωπικὴ ἀντωνυμία, ἀλλ' ὄνομα, τότε διπλῆν ἐπιδέχεται σύνταξιν ὁ λόγος· οἶον,

De qui parlait le roi? ἢ De qui le roi parlait-il?

A qui parle votre sœur? ἢ A qui votre sœur parle-t-elle?

Avec qui demeurent vos cousins? ἢ Avec qui vos cousins demeurent-ils?

Λέγεται *Qui de nous? Qui de vous?* etc., ἢ *Qui d'entre nous? Qui d'entre eux?* etc.

**Ἄλλος τρόπος ἐρωτήσεως ἐπὶ προσώπων.*

Ῥομ. *Qui est-ce qui* a fait cela?

Γερ. *De qui est-ce qu'il* diffère? (qu'il ἀντὶ τοῦ *que il*).

Δοτ. *A qui est-ce que* vous parlez?

Αἰτ. *Qui est-ce que* vous voyez?

Avec qui est-ce que vous demeurez? *Pour qui est-ce que* vous parlez?

Κατὰ ταύτην τὴν σύνταξιν, ἀδιαφόρως πως ἔμπροσθεν ἢ κατόπιν τοῦ ῥήματος τίθεται τὸ ὑποκείμενον δι' ὀνόματος ἐκφραζόμενον· οἶον

De qui est-ce que parlait *le roi*? ἢ De qui est-ce que *le roi* parlait?

Avec qui est-ce que demeurent *vos cousins*? ἢ Avec qui *vos cousins* demeurent-ils?

Ἐπὶ δὲ Πραγμάτων, ἐν εἶδει οὐδετέρου.

Ἡρῶτος τρόπος.

<i>Ῥομ.</i>	{	Quoi? λέγεται μόνον ἀπολύτως· Quelque chose est tombé ἐπέσε τι. — Quoi? τί ἔπεσε; Quoi donc?
		Que, ὡς κατηγορούμενον τοῦ εἶναι, devenir, sembler· ὡς Que serons-nous, que deviendrons-nous? τί θέλομεν εἶσθαι, τί θέλομεν γέινει; Et vous, que vous en semble? τί δὲ σοὶ δοκεῖ περὶ τούτων;
<i>Γερ.</i>		De quoi diffère-t-il? τίνος (πράγματος) διαφέρει;
<i>Δοτ.</i>		A quoi tend-il? εἰς τί ἀποβλέπει; (ποῦ τείνει);
<i>Αἰτ.</i>	{	Que πρὸ τοῦ ῥήματος· Que voyez-vous? τί βλέπετε;
		Quoi μετὰ τὸ ῥήμα, ἢ καὶ ἀπολύτως· Avez-vous entendu? ἤκουσες; Quoi? τί; Quoi donc? Savez-vous quoi? Nous ne savons pas quoi.

Avec *quoi* l'avez-vous frappé? με τί τὸν ἐκτύπητες; Sur *quoi* avons-nous posé nos livres? ἐπὶ τίνος ἐθέσαμεν τὰ βιβλία ἡμῶν;

Ἐκφερομένου δὲ τοῦ ὑποκειμένου δι' ὀνόματος, λέγεται

A *quoi* tend votre discours? ἢ A *quoi* votre discours tend-il?

Avec *quoi* l'a frappé son ennemi? ἢ Avec *quoi* son ennemi l'a-t-il frappé?

Ἐξαιρεῖται μετὰ τῆς *que*· διότι λέγομεν Que regarde votre frère? ὄχι δὲ Que votre frère regarde-t-il? Que deviendra votre frère? ὄχι δὲ Que votre frère deviendra-t-il?

Δεύτερος τρόπος.

ἽΟρ. Qu'est-ce qui résonne ainsi? τί ἀντηχεῖ οὕτω;

Γεν. De *quoi* est-ce que vous différez?

Δοτ. A *quoi* est-ce que nous tendons?

Αἰτ. Q'est-ce que, ἢ Qu'est-ce que c'est que vous demandez?

Avec *quoi* est-ce qu'il les frappait? Sur *quoi* est-ce que nous avons posé nos livres?

Qu'est-ce que désire votre frère? ἢ Qu'est-ce que votre frère désire?

Avec *quoi* est-ce que ses ennemis l'ont frappé? ἢ Avec *quoi* est-ce que l'ont frappé ses ennemis?

Ἐπὶ ἐμμέσων ἐρωτήσεων, λέγεται Demandez-lui de *quoi* il s'occupe, à *quoi* il pense, de *quoi* il se sert, avec *quoi* il écrit. Κατ' ὀνομαστικὴν δὲ τίθεται· ce qui, ἀντὶ τοῦ *quoi*, ἢ *que*· καὶ κατ' αἰτιατικὴν, ce que, ὡς Il envoya demander *ce qui* était arrivé, ἔπεμψε νὰ ἐρωτήσωσι τί συνέβη (ὅ,τι ἐστὶ τὸ συμβεβηκός). Ecrivez-moi *ce que* vous faites, γράψτε μοι τί πράττεις. Il ne savait *ce qu'*il devait répondre. Οὕτω καὶ ὡς κατηγορούμενον· Personne ne peut dire *ce que* nous serons, *ce que* nous deviendrons.

Ἐξαιρεῖται μετὰ τοῦ ἀπορηματικοῦ savoir, ὅσον Je ne sais *que* devenir. Je ne savais trop *que* répondre. Ἐξαιρεῖται καὶ ὅταν τὸ ἐρωτηματικὸν τίθηται κατόπιν, διότι τότε λέγεται Quelque chose est tombé, devinez *quoi*. Il m'a donné quelque chose; mais je ne vous dirai pas *quoi*.

Lequel? Laquelle?

Ἐρωτῶντες περὶ ἑνὸς ἢ τινῶν μεταξὺ πολλῶν ὁμοειδῶν, μεταχειρίζομεθα lequel, laquelle, lesquels, lesquelles, duquel, de laquelle, κτλ., ἐπὶ προσώπων καὶ πραγμάτων, ὡς ἐφεξῆς·

Laquelle de vous ἢ d'entre vous, Mesdames, a parlé? τίς ἐξ ὑμῶν, Κυρίαί, ἐλάλησεν;

Lequel de ces chevaux avez-vous acheté? τίνα τούτων τῶν ἵππων ἠγόρασες;

Voici trois fleurs: laquelle préférez-vous? ἰδοὺ τρία ἄνθη· ποῖον προτιμᾷς;

Desquelles parlez-vous? (δηλονότι desquelles de ces maisons, de ces tables, de ces demoiselles, de ces actrices, κτλ., περι ὧν ὁ λόγος).

Ἔπεται ἐκ τῶν προηγουμένων, ὅτι ἡ ἐρώτησις *Τίνος* διαφέρει; (ὡς καὶ αἰ τοιαῦται), τριπλῆν σημασίαν ἔχουσα, μεταφράζεται κατὰ τὴν ἔννοιαν·

α') *De qui* diffère-t-il? *De qui est-ce qu'il* diffère? τίνος (προσώπου) διαφέρει;

β') *De quoi* diffère-t-il? *De quoi est-ce qu'il* diffère? τίνος (πράγματος) διαφέρει;

γ') *Duquel*, ἢ *de laquelle* diffère-t-il? *Duquel*, ἢ *de laquelle est-ce qu'il* diffère? τίνος διαφέρει; (τίνος δηλ. τῶν προσώπων ἢ πραγμάτων περι ὧν ὁ λόγος;)

Πότερος;

Lequel des deux? Laquelle des deux? ἐπὶ πραγμ. καὶ προσώπων. Qui des deux? ἐπὶ προσώπων μόνον.

Lequel de nous deux? Qui de nous deux? Qui de toi ou de moi? etc.

Καὶ αὗται μὲν εἶναι αἱ κυρίως Ἐρωτηματικαὶ Ἀντωνυμῖαι.

Τὸ δ' ἐρωτηματικὸν ἐπιθέτον εἶναι *Quel*, *quelle*; *Quels*, *quelles*, ἀνάθρως ἐκφερόμενον, ὡς·

Quel livre est tombé? τί βιβλίον ἔπεσε;

Quels livres demandez-vous? τίνα βιβλία ζητεῖς;

A quel enfant donnez-vous ce livre? εἰς ποῖον παιδίον δίδεις τοῦτο τὸ βιβλίον;

Sur quelle table? ἐπὶ τίνος τραπέζης;

En faveur de quels esclaves? ὑπὲρ τίνων δούλων;

Ὡς κατηγορούμενον τοῦ *être*, λέγεται

Qui est cet homme? *Quel* est cet homme?

Qui est-il? *Quel* est-il?

Ἐπὶ δὲ ὄντων ἀψύχων τίθεται μόνον τὸ *quel*, ὡς *Quel* est cet animal?
Quelles sont ces choses? *Quelles* sont-elles?

Περὶ ἄλλων τινῶν Ἐρωτηματικῶν καὶ περὶ Θευμαστικῶν.

Τὸ *quel* λέγεται καὶ θευμαστικῶς· *Quel* homme! ὁποῖος ἄνθρωπος! *Quelle* vertu! ὁποῖα ἀρετὴ! *Oh!* *quelle* merveille! ὦ τοῦ θαύματος!

Pόσοι; *πόσαι*; *πόσα*; = *Combien de?* ὡς·

Combien de livres avez-vous? ἢ *Combien* avez-vous de livres?

Combien sont-ils d'élèves? ἢ *Combien* d'élèves sont-ils? πόσοι μαθηταὶ εἶναι;

De combien de livres parlez-vous? περὶ πόσων βιβλίων ὁμιλεῖς;

Ἀπολύτως δὲ λέγεται *combien*, ἄνευ τῆς προθ. *de*, ὡς *Combien* dites-vous? πόσα λέγεις; *A* combien? εἰς πόσους; εἰς πόσας; εἰς πόσα;

Οαυμαστικῶς λέγεται *que de!* ἢ καὶ ἐνίοτε *combien de!* ὡς *Que d'arbres!* *Combien d'arbres!* πόσα δένδρα! *Que de méchanceté!* πόση κακία! Καὶ οὕτω διὰ τοῦ *quel*, ἔταν θαυμάζωμεν ὅχι περὶ τοῦ πλήθους ἀλλὰ περὶ τοῦ εἶδους. *Quels arbres!* ἤγουν πόσον ἄσχημα, πόσον ὠραῖα, πόσον μεγάλα... δένδρα! *Quelle méchanceté!* ὅποια κακία!

Μετὰ τῶν ἐπιθέτων, λέγεται διὰ τοῦ *que* ἢ *combien* ἄνευ τοῦ *de*: *Que Dieu est grand!* ἢ *Combien Dieu est grand!* πόσον μέγας εἶναι ὁ Θεός!

Πηλίκος εἶναι; Πόσων χρόνων εἶναι; καὶ τὰ τοιαῦτα = *Quel âge a-t-il?* *Quel est son âge?* (ἀge = ἡλικία).

Ποδαπός; *Πόθεν* εἶναι; *De quel pays est-il?* *D'où est-il?* *D'où est cet étranger?*

V.

ΠΕΡΙ ΤΙΝΩΝ ΑΟΡΙΣΤΩΝ ΑΝΤΩΝΥΜΙΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΘΕΤΩΝ.

Quiconque.

Ἡ ἀντωνυμία αὕτη λέγεται πάντοτε ἐνικῶς καὶ μόνον ἐπὶ προσώπων·

Quiconque le croit, se trompe, ὅστις τὸ πιστεύει, ἀπατάται.

Quiconque de vous, Mesdames, fut assez hardie pour tenir ce propos, sera châtiée.

Je donne cet argent à *quiconque* le veut, δίδω ταῦτα τὰ χρήματα πρὸς οἰονδήποτε τὰ θέλει.

Quelconque. Quel qu'il soit.

Ὅταν τὸ οἰοσδήποτε καὶ τὰ ὅμοια συντάσσονται μετ' ὀνόματος, ἔχουσιν ἀντίστοιχον τὸ *quelconque*, ἢ καὶ τὸ *quel qu'il soit*, *quels qu'ils soient*, *quelle qu'elle soit*, *quels qu'ils soient*, *quelles qu'elles soient*, ὡς·

Δός μοι οἰονδήποτε κονδύλιον, *Donnez-moi une plume quelconque*, ἢ *Donnez-moi une plume quelle qu'elle soit*. Δοθεῖσθιν δύο οἰονδήποτε γραμμῶν, *Deux lignes quelconque* étant données. Τίθενται πάντοτε μετὰ τὸ οὐσιαστικόν.

Quoi que ce soit.

Donnez-nous quoi que ce soit, δὸς ἡμῖν ὅ,τι καὶ ἂν ᾖναι. Ἴδε τὸ Συντακτικόν.

THEMA 22.

Ἡ πόλις ἔχει τὸ ὅλον ἑπτὰ χιλιάδας κα· *La ville a en tout sept mille habitants.* τοίκων.

Πῶς ὀνομάζεται τοῦτο;	} Comment nomma-t-on ceci, ή cela? } Comment cela se nomme-t-il? (ή και διὰ τοῦ appeler).
Κεφαλαγῶ· πονῶ τὴν κεφαλὴν· πονεῖ ή κεφαλὴ μου.	
Άλγω τοὺς πόδας, πονοῦσιν οἱ πόδες μου.	J'ai mal à la tête (αὐτολεξεῖ, ἔχω πόνον εἰς τὴν κεφαλὴν).
Ἔχω δίκαιον; Ἔχεις ἀδικον.	J'ai mal aux pieds.
Πρέπει νὰ μάθω τὰ Ἰταλικά;	Ai-je raison? Vous avez tort.
Πρέπει.	Faut-il que j'apprenne l'italien.
Δεικνύω, σχίζω.	Il le faut.
Τὸ γόνυ le genou, ὁ θεῖος l'oncle, ή θεία la tante, ή σκηνή la tente, τὸ φύλλον la feuille.	Je montre, je déchire.

Τίς ἔσχισε τὸ ἔνδυμά μου; Ὁ ὑπηρέτης σου τὸ ἔσχισε. Περὶ τίνος ὠμίλει ὁ εὖρος σου ἐξάδελφος; Πότε; Προχθές εἰς τοῦ Φιλίππου. Ὡμίλει περὶ τῶν πολεμίων, οἱ ὅποιοι ἐκυρίευσαν τὸ χωρίδιον. Πῶς ὀνομάζεται τοῦτο, Κύριοι; Τί; Ὅ,τι σὺς δεικνύω, (ce que je vous montre). Εἶναι ὠρολόγιον. (C'est une montre). Τίνος εἶναι; Ἐμοῦ (A moi). Μετὰ τίνος συνοικεῖ ὁ θεῖός σου; Συνοικεῖ μετὰ τοῦ στρατηγού. Ποῖον τῶν φύλλων ἔσχισες; Τοῦτο. Τίς ἔχει δίκαιον; Τίς αὐτῶν ἔχει δίκαιον; Τίς ὑμῶν ἔχει δίκαιον; Ἄγνοοῦμεν. Ἐχομεν δίκαιον ή ἀδικον; Πιστεύω ὅτι ἔχετε δίκαιον. Πόσα δένδρα ἔχετε εἰς (dans) τὸν κήπὸν σου; Ἐχομεν δύο γιλιάδας τὸ ἕλον. (Nous en avons en tout...). Ἡ μήτηρ σου εἶναι ἀκόμη ἀβρώστος; Ναι, κεφαλαγεῖ πάντοτε. (Elle a toujours mal...). Ποῖον τῶν ἵππων σου προτιμᾷς; Προτιμῶ ἐκεῖνον. Διατί ὄχι τοῦτον; (Pourquoi pas celui-ci?) Διότι τὸν πονεῖ πάντοτε τὸ γόνυ. Τί μεταχειρίζεσαι; Μεταχειρίζομαι τοῦτο (1). Τί; Τοῦτον τὸν χρυσὸν καὶ τοῦτον τὸν μολιβδόν. Χώρισον (séparer) ταῦτα τὰ φύλλα ἐξ ἐκείνων. Ἐκ ποίων; Τὰ μικρὰ ἐκ τῶν μεγάλων, καὶ τὰ μαῦρα ἐκ τῶν κοκκίνων. Ποῦ ὑπάγεις; Ὑπάγω εἰς τὸν θεῖόν μου. Πότερον τῶν ὀφθαλμῶν ἀλγεῖς; (A quel œil avez-vous mal?) Ποῖος τῶν ὀφθαλμῶν σοι προξενεῖ πόνον; (Quel œil vous fait mal?) Οἱ δύο, (ἀμφότεροι = tous deux). Πόθεν εἶναι οὗτος ὁ στρατιώτης; Νομίζω ὅτι εἶναι Ἄγγλος (2). Πόσας σκηνὰς θέλουσιν ἔχει οἱ στρατιῶται; Ἄγνοῶ. Τί ἐπιθυμεῖς; Τίποτε, οὐδὲν (rien). Πόσον εἶσαι εὐτυχής! Τίς, ἐγώ; Μάλιστα, σύ. Πόσον ἀμαθεῖς³ εἶναι οἱ μαθηταὶ³ τοῦ-γέροντος-τούτου-διδασκάλου! Πιστεύω, διότι δὲν μελετῶσι. Πόσας ἀρετὰς ἔχει οὗτος ὁ ἥρωϊς! Ὅστις ἀγαπᾷ τὴν σπουδὴν, θέλει γίνεαι (devenir) πολυμαθής. Θέλεις τοῦτο τὸ κάτοπτρον ή ἐκεῖνο; Δός μοι οἰονδήποτε κάτοπτρον. Ἀληθεύει ὅτι θέλεις δώσει τὴν ἀμαξάν καὶ τὴν σκηνήν σου εἰς οἰονδήποτε τὰ ἐπιθυμεῖς; Μάλιστα. Τὰ ἐπιθυμεῖς σύ; (Les désires-tu, toi? ή Les désirez-vous, vous?) Μοὶ τὰ δίδεις; Σοὶ τὰ δίδω. Σ' εὐχαριστῶ. Τί συλλογίζεσαι, τέκνον μου; Συλλογίζομαι ἐκεῖνο ὅπου μοὶ εἶπες (δ,τι μοὶ εἶπες).

ΘΕΜΑ 23.

Ἡ εἰδησις la nouvelle, καινός nouveau (nouvel), καινή nouvelle (3).
 Πόσον χρόνον εἶσαι; Quel âge avez-vous?
 Εἶμαι δεκαπέντε ἐτῶν. } J'ai quinze ans.
 Ἔχω δεκαπέντε ἔτη.

Τίς εἶναι οὗτος ὁ νεανίας; Νομίζω ὅτι οὗτος ὁ νεανίας εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ στρατηγού, ἀλλὰ δὲν εἶμαι βέβαιος, (mais je n'en suis pas sûr) (en = de cela).

(1) Ἐνθυμῆσου ὅτι τὸ se servir φέρεται πρὸς γενικήν.

(2) Νομίζω je pense. Πιστεύω je crois. Ἄγγλος; anglais.

(3) Ἴδε τὰ περὶ τῶν ἐπιθέτων beau, nouveau, fou, mou, vieux, σελ. 45.

Τί μαθητὴς; Μαθητὴν τὰ Ἑλληνικά, τὰ Λατινικά (le latin), τὰ Γαλλικά καὶ τὰ Ἰταλικά. Ἡ γαλλικὴ γλῶσσα (la langue française) εἶναι ὠραία; Εἶναι πολὺ ὠραία. Τί μάθημα ἐσπούδασε σήμερον ὁ ἀδελφός σου; Ἐσπούδασε τὰς συζυγίας τῶν ρημάτων. Ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ εἶναι εἰς τὸν οἶκόν της; Πιστεύω ὅτι δὲν εἶναι εἰς τὸν οἶκόν της. Ὁ μαθητὴς οὗτος εἶναι ἐπιμελής (studieux); Εἶναι. Ἡ μαθήτρια αὕτη εἶναι ἐπιμελής; Εἶναι τόσον (si ἢ tellement) ἐπιμελής, ὥστε (que) εἶναι πάντοτε ἢ πρώτη, ἢ δευτέρα, ἢ ἡ τρίτη τῆς τάξεώς της (de sa classe). Πόσας τοῦ μηνὸς ἔχομεν; Τὴν εἰκοστήν. Ἀλγεῖ ἀκόμη τοὺς ὀφθαλμοὺς ἢ θεῖα της; Πάντοτε. Τί λέγει ὁ ἰατρός; Λέγει ὅτι (que) δὲν πρέπει νὰ τρώγῃ κρέας. Τί ἠγόρασες ἀπ' ἐκεῖνον τὸν ἔμπορον (1); Ἠγόρασα χάρτην, μελάνην, κονδύλια καὶ πολλὰ ὠραία (ὠραιώτατα) βιβλία. Τί ἐπιθυμεῖτε; Ἐπιθυμοῦμεν χρήματα. Λάβετε (πάρετε) αὐτά. Τί ἔχεις ἐκεῖ; (Qu'avez-vous là?) Καλὰ κάτοπτρα. Θέλεις; Ὁχι, εὐχαριστῶ. ἔχω τὸ ἰδικόν μου. Τί ἀπέδωκας τὸ ἐλαῖόν μου; Τὸ ἀπέδωκα εἰς τὴν ὑπηρετίδα τῆς μητρὸς σου. Εἶδες τὸν καπνὸν, τὸν ὁποῖον ἔχω; Δὲν τὸν εἶδα. Τίς σοὶ τὸν ἐπώλησε; Δὲν τὸν ἠγόρασα· μοὶ τὸν ἐχάρισαν (on me l'a donné). Ἐννοεῖτε τί (β,τι) σῆς λέγω; Ἐννοοῦμεν. Ἠξεύρετε ν' ἀναγινώσκῃτε Γαλλικά; Δὲν ἠξεύρομεν ἀκόμη, ἀλλὰ θέλομεν μάθει. Τίς θέλει εἶσθαι ὁ διδάσκαλός σας; Δὲν ἠξεύρομεν. Παρὰ τίνος ἔμαθες τὴν εἰδησιν ταύτην; Παρὰ τοῦ ἐξαδέλφου σου. Παρὰ τίνος, παρὰ τοῦ μεγάλου ἢ τοῦ μικροῦ; (Du quel? du grand ou du petit?) Παρὰ τοῦ μικροῦ.

ΘΕΜΑ 24.

Κονδυλομάχαιρον un canif, μολυβδοκόνδυλα des crayons,
Γαλλιστί en français, Ἑλληνιστί en grec.

Ποῦ ἔθεσες (έβαλες) τὸ βιβλίον σου; Τὸ ἔδωκα εἰς ἓνα ὑπηρετήν. Εἰς ποῖον, εἰς τοῦτον, ἢ εἰς ἐκεῖνον; Δὲν ἠξεύρω. Πῶς; δὲν ἠξεύρεις! (Comment! vous ne savez pas?) Δὲν τὸ ἔδωκας εἰς ἄλλον τινὰ μαθητήν; Κύτταξε, τοῦτο τὸ βιβλίον, δὲν εἶναι τὸ ἰδικόν σου; (n'est-il pas le vôtre?) Ὁχι, Κύριε, τοῦτο τὸ βιβλίον εἶναι (τὸ) τῆς ἀδελφῆς μου. Ἐχεις δίκαιον, εἶναι τὸ ἰδικόν της. Πῶς ὀνομάζεται τοῦτο γαλλιστί; Τοῦτο ὀνομάζεται βελόνη, γαλλιστί δὲ (une aiguille). Καὶ ἐκεῖνο; Κονδυλομάχαιρον καὶ μολυβδοκόνδυλα. Ποῖα ἐνδύματα ἔσχισεν ὁ ὑπηρετῆς, ταῦτα ἢ ἐκεῖνα; Οὔτε ταῦτα, οὔτε ἐκεῖνα, ἀλλὰ τὰ τοῦ νέου υἱοῦ μου. Τὸ ἐλαῖον, τὸ ὁποῖον μεταχειρίζεσαι εἶναι καθαρὸν; Μάλιστα, εἶναι πολὺ καθαρὸν. Πόσοι ἐργάται εἶσθε τὸ ὄλον; Εἴμεθα 314 τὸ ὄλον. Ἰδοὺ καλὸς χόρτος. Τίνος εἶναι; Εἶναι τοῦ ξενοδόχου. Ποσάκις τὴν νύκτα πίνεις νερόν; Δὲν πίνω τὴν νύκτα. Εἶδες τὸν ἀγαθὸν ἄνθρωπον, περὶ οὗ ὁμιλήσαμεν χθες τὸ ἑσπέρας; Τὸν εἶδον. Ὁ κηπουρὸς ζητεῖ τὸ ἥμισυ τῶν ἀνθῶν μας· πρέπει νὰ τὰ δώσω; Δὲν πρέπει. Διὰ ποῖον εἶναι τοῦτο τὸ σκιαδίον; Διὰ τὸν κτίστην. Οἱ φίλοι γονεῖς σου εἶναι εἰς τὸν οἶκόν των; Ὁχι· εἶναι εἰς τὸν δικηγόρον μας. Τὰ παιδιὰ της εἶναι ἀμαθῆ, καὶ τὰ βιβλία των εἶναι πάντοτε ἐτγισμένα. Διὰ τί δὲν γράφεις τὸ θέμα σου; Διότι πονῶ τὴν κεφαλήν. Περὶ τίνος πρόκειται, φίλοι μου; Περὶ τοῦ φόβου τοῦ θανάτου. Ἀληθὲς εἶναι ὅτι σοὶ ἔκλεψαν τὰς λεύκας τοῦ κήπου σου; Μάλιστα. Μάθε με ὅσα ἔμαθες εἰς τοὺς ἄλλους φίλους ἡμῶν. Δὲν ἔχω καιρὸν ἀπόψε· ἔλθε αύριον τὸ πρωτὸν εἰς τὰς ἑπτὰ καὶ τρία τέταρτα (εἰς τὰς ὀκτὼ παρὰ τέταρτον). Ἐπρεπεν ἢ πόλις νὰ ἔγῃ (Il faudrait que la ville eût) πλοῖα οἰαδήποτε. Ἐχει. Πόσα; Πέντε ἢ ἕξ. Μετέβην τρίς ἢ τετράκις εἰς τὸν οἶκόν σου, ἀλλὰ δὲν σε εἶδον· ποῦ ἦσο; (Où étiez-vous?) Ἡμῖν εἰς τοῦ κυρίου Θεοδώρου, ὅστις ἠγόρασε τὸν οἶκόν μου.

(1) Ἀπ' ἐκεῖνον τὸν... acheter quelque chose chez un marchand, d'un marchand.

Πρὸς τοὺς μαθητὰς Παραίνεσις.

Καιρὸς νῦν νὰ σταθῶμεν ὀλίγον διὰ τὴν ἀποβλέψωμεν εἰς τὴν ὁποίαν ἄχρι τοῦδε ἐβαδίσσαμεν ὁδόν. Τοῦτο μάλιστα δεῖται νὰ πράττη ὁ μαθητὴς ἐνίστοτε, διὰ νὰ λογίζηται τὰς προόδους αὐτοῦ καὶ νὰ βεβαιόνηται ὅτι ἀκριβῶς τε καὶ ἐντελῶς κατέχει ὅσα ἐσπούδασεν εἰς τὰ προλαβόντα μαθήματα· διότι ἐὰν περαιτέρω προχωρήσῃ, πρὶν ἀποκτήσῃ τὴν ἐξηκριθωμένην ταύτην γνῶσιν, μετ' ὀλίγον θέλει περιπέσει εἰς μεγάλην ἰδεῶν σύγχυσιν. Πρέπει λοιπὸν νὰ ἐξετάσῃ ἐὰν, παρεκτὸς τῶν 220 ἢ 230 λέξεων, τὰς ὁποίας ἔμαθεν ἐκ τῶν θεμάτων, κατώρθωσε καὶ νὰ μεταχειρισθῇ ἄνευ ἀπορίας τὰ ἄρθρα πρὸ πάντων καὶ τὰς ἀντωνυμίας. Εἰ δὲ μὴ, ἅς ἐγκύψῃ πάλιν εἰς μελέτην καὶ γύμνασιν, θέματα γράφων καὶ ἐκφωνῶν, ἀντωνυμικὰ ῥήματα κλίνων καθ' ὅλους τοὺς τρόπους, κτλ., ἕως οὔ ἀρκούντως γυμνασθῇ.

ΒΙΒΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΩΝ.

Διαίρεσις τῶν Γαλλικῶν Ῥημάτων.

1. Ὡς πρὸς τὸ συμπλήρωμα ἢ ἀντικείμενον αὐτῶν, τὰ γαλλικὰ ῥήματα διαίρουνται εἰς δύο μόνον εἶδη, εἰς Ἑνεργητικὰ καὶ Οὐδέτερα.

Καὶ Ἑνεργητικὰ μὲν (verbes actifs) ὀνομάζουσιν οἱ Γάλλοι μόνον ὅσα, ἐκ τῶν ἐνέργειαν δηλοῦντων, δύνανται νὰ ἔχωσιν ἄμεσον ἀντικείμενον, ἥτοι ὅσα φέρονται πρὸς αἰτιατικὴν, ὡς j'écris γράφω, j'aime ἀγαπῶ, je vaincs νικῶ, κτλ., διότι λέγεται j'écris quelque chose; j'aime, je vaincs quelqu'un ἢ quelque chose; j'écris des lettres γράφω ἐπιστολάς (1). Ὅθεν Οὐδέτερα (neutres) ὀνομάζουσι καταχρηστικῶς πως, α') ὅχι μόνον τὰ κατάστασιν σημαίνοντα, ὡς il git κεῖται, je vis ζῶ, je dors καθεύδω· ἀλλὰ καὶ, β') ἐκ τῶν ἐνέργειαν δηλοῦντων, τὰ ἀμετάβατα, ὡς je cours, je bondis, τρέχω, ἀναπηδῶ, καὶ γ') τὰ μεταβατικὰ μὲν ὄντα, μὴ δυνάμενα δὲ νὰ ἔχωσιν ἀντικείμενον ἄμεσον, ἥτοι ὅσα δὲν φέρονται πρὸς αἰτιατικὴν, ὡς il nuit à ses propres amis, βλάπτει καὶ αὐτοὺς τοὺς φίλους του. (Τὸ γαλλικὸν ῥῆμα nuire φέρεται πρὸς δοτικὴν). Il ressemble à son père, ὁμοιάζει πρὸς τὸν πατέρα του (ἔοικε τῷ πατρί). Il a triomphé de tous les obstacles, ἐνίκησεν ὅλα τὰ ἐμπόδια. (Τὸ γαλλικὸν ῥῆμα triompher = θριαμβεύειν, φέρεται πρὸς γενικήν.)

Πάντα λοιπὸν τὰ παρὰ τοῖς Γάλλοις ὀνομαζόμενα Ἑνεργητικὰ εἶναι μεταβατικά· καὶ ἐκ τῶν παρ' αὐτοῖς Οὐδετέρων λεγομένων, τὰ μὲν εἶναι ἀμετάβατα, τὰ δὲ, μεταβατικά.

2. Ὡς πρὸς τὸν σχηματισμὸν δὲ, τὰ γαλλικὰ ῥήματα διαίρουνται εἰς τάξεις πέντε· Verbes actifs ἐνεργητικά· neutres οὐδέτερα· passifs παθητικά· pronominaux ἀντωνομικά· impersonnels ἀπρόσωπα.

(1) Ἐνθυμῶ ὅτι τὸ des ὅτε μὲν εἶναι πληθυντικὴ αἰτιατικὴ τοῦ ἀορίστου ἢ μεριστικοῦ ἄρθρου, καὶ ἐπομένως ἄμεσον ἀντικείμενον, ἀπλοῦν συμπλήρωμα (régime ἢ complément direct) ὡς εἰς τὸ παρὸν παράδειγμα, ὅτε δὲ πληθυντικὴ γενική τοῦ ὠρισμένου ἄρθρου, καὶ ἐπομένως ἔμμεσον ἀντικείμενον, σύνθετον συμπλήρωμα (régime ἢ complément indirect). Ὄστω καὶ περὶ τῶν du, de l', de la.

Forme active. Καὶ κατὰ μὲν τὸν ἐνεργητικὸν σχηματισμὸν κλίνονται τὰ ἐνεργητικὰ ῥήματα (ἴσως τὰ φερόμενα πρὸς αἰτιατικὴν), καὶ πολλὰ τῶν οὐδετέρων.

Forme neutre. Μόνον τινὰ τῶν οὐδετέρων ἔχουσιν ἰδιαιτέρον τύπον, ὡς *Je suis venu*, ἀντὶ τοῦ *J'ai venu*.

Forme passive. Παθητικῶς δὲ δύνανται νὰ κλιθῶσι πάντα τὰ ἐνεργητικὰ καὶ μόνον αὐτὰ (4)· ὡς, ἐνεργητικῶς μὲν, *Paul a écrit cette lettre*, ὁ Παῦλος ἔγραψε τὴν ἐπιστολὴν ταύτην· παθητικῶς δέ, *Cette lettre a été écrite par Paul*, ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἐγράφη ὑπὸ τοῦ Παύλου.

Forme pronominale. Ἀντωνυμικῶς δὲ (ἴσως διὰ μέσου δύο ἀντωνυμιῶν τοῦ ἰδίου προσώπου) σχηματίζονται τὰ ἐνεργητικὰ καὶ ἐκ τῶν οὐδετέρων τὰ μεταβατικὰ ἐν γένει· ὁ δὲ σχηματισμὸς οὗτος εἶναι ἐν χρήσει πρὸς δήλωσιν αὐτοπαθείας ἢ ἀλληλοπαθείας, ὡς *Ils se sont connus*, ἐγνώρισαν ἑαυτοὺς, ἢ ἀλλήλους. *Ils se sont nuit*, ἔβλαψαν ἑαυτοὺς, ἢ ἀλλήλους. Καὶ οὗτω μὲν σχηματιζόμενα τὰ ῥήματα λέγονται *accidentellement pronominaux* (κατὰ συμβεβηχὸς ἀντωνυμικά). ῥήματα δὲ τινὰ σχηματίζονται πάντοτε ἀντωνυμικῶς, καὶ οὐδένα ἔχουσιν ἄλλον σχηματισμὸν, ὡς *Je me repens*, μεταμελοῦμαι, μετανοῶ· *je me souviens*, ἐνθυμοῦμαι· τὰ ταυῦτα λέγονται *essentiellement pronominaux*, οὐσιωδῶς, φύσει ἀντωνυμικά.

Forme impersonnelle. Τέλος, ἀπρόσωπα λέγονται τὰ σχηματιζόμενα μόνον κατὰ τὸ γ' ἐνικὸν πρόσωπον· ὡς *il pleut* βρέχει, *il faut* πρέπει (2).

Παρεπόμενα τοῦ ῥήματος.

Οἱ Χρόνοι (*les temps*) τῶν γαλλικῶν ῥημάτων εἶναι, Ἐνεστώς εἰς, Μέλλοντες δύο, Παρελθόντες πέντε.

PRÉSENT			
(ἐνεστώς).				
FUTUR.	{ Futur simple,	{ Μέλλων ἀπλοῦς.		
(μέλλων).			{ Futur antérieur,	{ Μέλλων πρότερος.
PASSÉ.	{ Imparfait,	{ Παρατατικός.		
			{ Prétérit défini,	{ Παραρχημένος ὄρισμένος.
			{ Prétérit indéfini,	{ Παραρχημένος ἀόριστος.
			{ Prétérit antérieur (3),	{ Παραρχημένος πρότερος.
(παρελθόν).	{ Plus-que-parfait,	{ Ὑπερσυντελικός.		

(1) Χαρακτηριστικὸν λοιπὸν τῶν γαλλικῶν ἐνεργητικῶν ῥημάτων εἶναι τὸ ὅτι φέρονται πρὸς αἰτιατικὴν, δυνάμενα νὰ σχηματισθῶσι καὶ παθητικῶς. Ἐξαιροῦνται τὰ οὐδέτερα *obéir*, *désobéir*, τὰ ὅποια κλίνονται καὶ παθητικῶς.

(2) Καὶ τὰ ἀπρόσωπα διαίρουνται εἰς *essentiellement* καὶ *accidentellement impersonnels*, ὡς θέλομεν εἶδεῖ ἐν οἰκίῳ τόπῳ.

(3) Ἀντὶ τοῦ *prétérit* λέγεται καὶ *passé*.

Αἱ δ' Ἑγκλίσεις (les Modes) εἶναι ἕξ· Ἡ ὀριστικὴ, le Subjonctif ἢ ὑποτακτικὴ, le Conditionnel ἢ ὑποθετικὴ, Ἡ ἰμπεράτιφ ἢ προστακτικὴ, Ἡ ἰν-
finitif ἢ ἀπαρέμφατος, le Participe ἢ μετοχὴ.

Αἱ δὲ Συζυγίαι (les Conjugaisons) τέσσαρες·

Α'.	— ἡ ἔχουσα τὴν ἀπαρέμφατον εἰς ER, οἷον <i>aimer</i> .
Β'.	— ἡ » » IR, οἷον <i>finir</i> .
Γ'.	— ἡ » » OIR, οἷον <i>recevoir</i> .
Δ'.	— ἡ » » RE, οἷον <i>rendre</i> .

Πρὶν ἐκθέσωμεν τοὺς τύπους τῶν τεσσάρων συζυγιῶν, προτάττομεν τὰ ἀνώμαλα *avoir* καὶ *être* (ἔχειν, εἶναι), χρησιμεύοντα εἰς τὸν σχηματισμὸν πολλῶν χρόνων τῶν λοιπῶν ῥημάτων, καὶ διὰ τοῦτο ὀνομαζόμενα παρὰ τοῖς Γάλλοις *verbes auxiliaires* βοηθητικὰ ῥήματα.

VERBE AUXILIAIRE AVOIR.

(βοηθητικὸν ῥήμα *avoir*).

INDICATIF (ΟΡΙΣΤΙΚΗ).

SUBJONCTIF (ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ).

Présent.

(Ἐνεστώς).

J'ai,	ἔχω.	Que j'aie,	ὡς ἔχω.
Tu as,	ἔχεις.	Que tu aies,	ὡς ἔχεις.
Il a,	ἔχει (θηλ. elle a).	Qu'il ait,	ὡς ἔχει.
Nous avons,	ἔχομεν.	Que nous ayons,	ὡς ἔχομεν.
Vous avez,	ἔχετε.	Que vous ayez,	ὡς ἔχετε.
Ils ont,	ἔχουσι (elles ont).	Qu'ils aient (1),	ὡς ἔχουσι.

Futur.

(Μέλλων).

J'aurai,	θέλω ἔχειν, κτλ.	Que j'aie.
Tu auras.		Que tu aies, κτλ., ὡς ὁ Ἐνεστώς.
Il aura.		
Nous aurons.		
Vous aurez.		
Ils auront.		

(1) Ἡ συμπλοκὴ *enl* εἶναι πάντοτε ἄφωτος κατὰ τὸ γ' πληθ. πρόσωπον τῶν ῥημάτων.

Futur antérieur.

(Μέλλων πρότερος).

J'aurai eu (1),	θέλω ἔχει (πρὶν ἤ...).	que	J'aie eu.
Tu auras eu (2).			Tu aies eu.
Il aura eu.			Il ait eu.
Nous aurons eu.			Nous ayons eu.
Vous aurez eu.			Vous ayez eu.
Ils auront eu.			Ils aient eu.

Imparfait.

(Παρατατικός).

J'avais,	εἶχον.	que	J'eusse,	νὰ εἶχον.
Tu avais,	εἶχες, κτλ.		Tu eusses,	νὰ εἶχες.
Il avait.			Il eût.	
Nous avions.			Nous eussions.	
Vous aviez.			Vous eussiez.	
Ils avaient.			Ils eussent.	

Prétérit défini.

(Παρωχημένος ὄρισμένος).

J'eus,	ἔσχον, κτλ.	que	J'aie eu.	
Tu eus,			Tu aies eu.	
Il eut.			Il ait eu, κτλ.,	ὡς ἐπὶ τοῦ <i>Futur antérieur.</i>
Nous eûmes.				
Vous eûtes.				
Ils eurent.				

Prétérit indéfini.

(Παρωχημένος ἀόριστος).

J'ai eu,	ἔσχηκα, κτλ.	que	J'aie eu.	
Tu as eu.			Tu aies eu.	
Il a eu.			Il ait eu, κτλ.,	ὡς ἐπὶ τοῦ <i>Prétérit défini.</i>
Nous avons eu.				
Vous avez eu.				
Ils ont eu.				

(1) Ἐπὶ πάντων τῶν χρόνων τούτου τοῦ ῥήματος τὸ eu προφέρεται κατ'ἐξαιρέσιν ὡς u ἀπλῶς.

(2) Πρὸς ἕνα πάντοτε τὰ ληκτικά σύμφωνα τῶν βοηθητικῶν ἐν συνεκφωνήσει μετὰ τῆς ἐπομένης μετοχῆς, καὶ τὰς il, ils, elles, nous, vous, ἐν συνεκφωνήσει μετὰ τοῦ ἐπομένου φωνήεντος.

Prétérít antérieur.

(Παροχρημέρος πρότερος).

Quand, lorsque
après que... εφόδ.

J'eus eu.
Tu eus eu.
Il eut eu.
Nous eûmes eu.
Vous eûtes eu.
Ils eurent eu.

Οὐδέποτε οὗτος ὁ χρόνος ἐκφέρεται καθ'
Ἵποτακτικῆν.

Plus-que-parfait.

(Ἵπερσυντελικός).

J'avais eu.
Tu avais eu.
Il avait eu.
Nous avions eu.
Vous aviez eu.
Ils avaient eu.

J'eusse eu.
Tu eusses eu.
Il eût eu.
que Nous eussions eu.
Vous eussiez eu.
Ils eussent eu.

CONDITIONNEL (ΥΠΟΘΕΤΙΚΗ).

Présent et Futur (Ἐρεστώς καὶ Μέλλων).

J'aurais, ἤθελον ἔχει (τόρα, ἢ ὕστερον).
Tu aurais, ἤθελες ἔχει.
Il aurait, ἤθελεν ἔχει, κτλ.
Nous aurions.
Vous auriez.
Ils auraient.

Passé (Παρελθών).

J'aurais eu, ἢ j'eusse eu, ἤθελον ἔχει (τότε, ἄλλοτε).
Tu aurais eu, tu eusses eu, ἤθελες ἔχει, κτλ.
Il aurait eu, il eût eu.
Nous aurions eu, nous eussions eu.
Vous auriez eu, vous eussiez eu.
Ils auraient eu, ils eussent eu.

IMPÉRATIF (ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ).

Aie, ἔχε,
Ayez, ἄς ἔχωμεν.
Ayez, ἔχετε.

INFINITIF (ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΣ).

Présent. Avoir, ἔχειν.

Passé. Avoir eu.

PARTICIPE (ΜΕΤΟΧΗ).

Présent. Ayant, ἔχων, ἔχουσα, ἔχον. *Passé.* Eu, Ayant eu.

Gérondif. (Γερούριτιον). En ayant, ἔχων, ἔχουσα, ἔχον.

VERBE AUXILIAIRE ÊTRE.

INDICATIF.

SUBJONCTIF.

Présent.

Je suis, εἶμι.
 Tu es, εἶσαι.
 Il est, εἶναι.
 Nous sommes, εἶμεθα.
 Vous êtes, εἶσθε.
 Ils sont, εἶναι.

que { Je sois, νὰ ᾄμιαι.
 Tu sois, νὰ ᾄσαι.
 Il soit, νὰ ᾄναι.
 Nous soyons, νὰ ᾄμεθα, κτλ.
 Vous soyez.
 Ils soient.

Futur.

Je serai, θέλω εἶσθαι, θὰ εἶμιαι.
 Tu seras, θέλεις εἶσθαι.
 Il sera, θέλει εἶσθαι, κτλ.
 Nous serons.
 Vous serez.
 Ils seront.

que { Je sois.
 Tu sois.
 Il soit, κτλ.

Futur antérieur.

J'aurai été.
 Tu auras été.
 Il aura été.
 Nous aurons été.
 Vous aurez été.
 Ils auront été

que { J'aie été.
 Tu aies été.
 Il ait été.
 Nous ayons été.
 Vous ayez été.
 Ils aient été.

Imparfait.

J'étais, ᾄμην.
 Tu étais, ᾄσο.
 Il était, ᾄτο.
 Nous étions, ᾄμεθα, κτλ.
 Vous étiez.
 Ils étaient.

que { Je fusse, νὰ ᾄμην
 Tu fusses, νὰ ᾄσο, κτλ.
 Il fût.
 Nous fussions.
 Vous fussiez.
 Ils fussent.

Prétérit défini.

Je fus, ἐγενόμην, ὑπῆρξα, κτλ.
 Tu fus.
 Il fut.
 Nous fûmes.
 Vous fûtes.
 Ils furent.

que { J'aie été.
 Tu aies été.
 Il ait été.
 Nous ayons été.
 Vous ayez été.
 Ils aient été.

Prétérit indéfini.

J'ai été.
 Tu as été.
 Il a été.
 Nous avons été
 Vous avez été.
 Ils ont été.

Que j'aie été.
 Que tu aies été.
 Qu'il ait été, κτλ., ὡς ἐπὶ τοῦ *Prétérit défini*.

Prétérit antérieur.

Quand, lorsque
 après que... ἀφοῦ { J'eus été.
 Tu eus été.
 Il eut été.
 Nous eûmes été.
 Vous eûtes été.
 Ils eurent été.

Οὐδέποτε ὁ χρόνος οὗτος ἐκφέρεται καθ' ὕποτακτικὴν.

Plus-que-parfait.

J'avais été.
 Tu avais été.
 Il avait été.
 Nous avions été.
 Vous aviez été.
 Ils avaient été

que { J'eusse été.
 Tu eusses été.
 Il eût été.
 Nous eussions été.
 Vous eussiez été.
 Ils eussent été.

CONDITIONNEL.

Présent et Futur.

Je serais, ἤθελον εἶσθαι (νῦν, ἢ ὕστερον).
 Tu serais, ἤθελες εἶσθαι.
 Il serait, ἤθελεν εἶσθαι, κτλ.
 Nous serions,
 Vous seriez,
 Ils seraient.

Passé.

J'aurais été,	ἢ j'eusse été,	ἤθελον εἶσθαι (ἄλλοτε).
Tu aurais été,	tu eusses été,	ἤθελες εἶσθαι, κτλ.
Il aurait été,	il eût été.	
Nous aurions été,	nous eussions été.	
Vous auriez été,	vous eussiez été.	
Ils auraient été,	ils eussent été.	

IMPÉRATIF.

Sois,	ἔσο.
Soyons,	ἄς ἤμεθα.
Soyez,	ἔστε, ἄς ἦσθε.

INFINITIF.

<i>Présent.</i> Être, εἶναι.	<i>Passé.</i> Avoir été, γενέσθαι.
------------------------------	------------------------------------

PARTICIPE.

<i>Présent.</i> Étant, ὄν, οὔσα, ὄν.	<i>Passé.</i> Élé, ayant été, γενόμενος, η, ον.
<i>Gérondif.</i> En étant, ὄν, οὔσα, ὄν.	

ΠΡΩΤῆ ΣΥΖΥΓΙΑ

ἡ ἔγρουσα τὴν Ἀπαρέμφατον εἰς ER, ὄν, αἶμα, aimer.

INDICATIF.

Présent.

SUBJONCTIF.

J'aime,	ἀγαπῶ.	que	J'aime,	ν' ἀγαπῶ.
Tu aimes,	ἀγαπᾷς.		Tu aimes,	ν' ἀγαπᾷς.
Il aime,	ἀγαπᾷ, κτλ.		Il aime,	ν' ἀγαπᾷ.
Nous aimons.			Nous aimions,	ν' ἀγαπῶμεν.
Vous aimez.			Vous aimiez,	ν' ἀγαπᾶτε.
Ils aiment.			Ils aiment,	ν' ἀγαπῶσι.

Futur.

J'aimerai,	{ θέλω ἀγαπᾶ, ἢ θέλω ἀγαπήσει.	Que j'aime,	{ ν' ἀγαπῶ, ἢ ν' ἀγαπήσω.
Tu aimeras,	{ θέλεις ἀγαπᾶ, ἢ ἀγαπήσει, κτλ.	Que tu aimes.	
Il aimera.		Qu'il aime,	
Nous aimerons.		Que nous aimions.	
Vous aimerez.		Que vous aimiez.	
Ils aimeront.		Qu'ils aiment.	

Futur antérieur.

J'aurai aimé.	que	J'aie aimé.
Tu auras aimé.		Tu aies aimé.
Il aura aimé.		Il ait aimé.
Nous aurons aimé.		Nous ayons aimé.
Vous aurez aimé.		Vous ayez aimé.
Ils auront aimé.		Ils aient aimé.

Imparfait.

J'aimais,	ηγάπων (ηγαπούσα).	que	J'aimasse,	να ηγαπούσα.
Tu aimais.			Tu aimasses.	
Il aimait.			Il aimât.	
Nous aimions.			Nous aimassions.	
Vous aimiez (1).			Vous aimassiez.	
Ils aimaient.			Ils aimassent.	

Prétérit défini.

J'aimai,	ηγάπησα, κτλ.	Que j'aie aimé,	να ηγάπησα
Tu aimas,		Que tu aies aimé, κτλ.,	ώς επί του
Il aimait.			Futur antérieur.
Nous aimâmes.			
Vous aimâtes.			
Ils aimèrent.			

Prétérit indéfini.

J'ai aimé.	Que j'aie aimé, κτλ.
Tu as aimé.	
Il a aimé.	
Nous avons aimé.	Que nous ayons aimé, κτλ.,
Vous avez aimé.	ώς επί
Ils ont aimé.	του Prétérit défini.

Prétérit antérieur.

Quand, lorsque, après que	J'eus aimé,	αφού ηγάπησα.	Ουδέποτε ο χρόνος ούτος εκφέρεται καθ' 'Υποτακτικήν.
	Tu eus aimé.	— ηγάπησας.	
	Il eut aimé.		
	Nous eûmes aimé.		
	Vous eûtes aimé.		
	Ils eurent aimé.		

(1) Ὡστε τὰ εἰς ier, ὡς prier (παρακαλεῖν), λαμβάνουσι δύο ii κατὰ τὸ πλῆθυντικόν α' καὶ β' πρόσωπον τοῦ Παρατατικῆς τῆς Ὀριστικῆς καὶ τοῦ Ἐνεστώτος τῆς Ὑποτακτικῆς, nous priions, vous priiez, que nous priions, que vous priiez, καὶ ἐπομένως τὰ εἰς yer λαμβάνουσιν y καὶ i, σίον payer (πληρώνειν) nous payions, vous payiez, que nous payions, que vous payiez.

6 Plus-que-parfait.

J'avais aimé,	είχον αγαπήσει.	que	J'eusse aimé, να είχον αγαπή-
Tu avais aimé,	είχες αγαπήσει.		Tu eusses aimé. (σει).
Il avait aimé.			Il eût aimé.
Nous avions aimé.			Nous eussions aimé.
Vous aviez aimé.			Vous eussiez aimé.
Ils avaient aimé.		Ils eussent aimé.	

7 CONDITIONNEL.

Présent et Futur.

J'aimerais,	ἤθελον αγαπήῃ, ἢ ἤθελον αγαπήσει.
Tu aimerais,	— ἤθελες αγαπήσει, κτλ.
Il aimerait.	
Nous aimerions.	
Vous aimeriez.	
Ils aimeraient.	

Passé.

J'aurais aimé,	ἢ J'eusse aimé, ἤθελον αγαπήσει (τότε,
Tu aurais aimé,	Tu eusses aimé. ἄλλοτε).
Il aurait aimé.	Il eût aimé.
Nous aurions aimé.	Nous eussions aimé.
Vous auriez aimé.	Vous eussiez aimé.
Ils auraient aimé.	Ils eussent aimé.

IMPÉRATIF.

Aime (4),	ἀγάπα,	ἢ ἀγάπησον.
Aïmons,	ἄς αγαπῶμεν,	ἢ ἄς αγαπήσωμεν.
Aimez,	ἀγαπάτε,	ἢ αγαπήσατε (2).

INFINITIF.

Présent.	Aimer,	ἀγαπᾶν, ἀγαπῆσαι.
Passé.	Avoir aimé,	ἀγαπήσαι (ἄλλοτε).

PARTICIPE.

Présent.	Aimant,	ἀγαπῶν, ὄσα, ὄν.
Passé.	Ayant aimé,	ἀγαπήσας, ασα, αν, (aimé, aimée) (3).
Gérondif.	En aimant,	ἀγαπῶν, ὄσα, ὄν.

Οὕτω συνηματίζονται καὶ τὰ chanter ψάλλειν, écouter ἀκούειν, oublier λησμονεῖν, dédaigner ὑπερορᾶν, κτλ.

(1) *Ανευ τελικοῦ s ἐπὶ τῆς α' συζυγίας, κατ' ἐξαιρέσειν τοῦ γενικοῦ κανόνος: ὅτι τὰ θ' ἐνικά πρόσωπα τῶν γαλλικῶν φημάτων λήγουσιν εἰς s, ἐξαιρουμένων τῶν τεσσάρων tu peux, tu veux, tu vaux, tu te prévaux.

(2) Τὰ γ' πρόσωπα τῆς Προστακτικῆς ἀναπληροῦνται ἐφ' ὅλων τῶν ῥημάτων διὰ τῶν γ' τῆς Ὑποτακτικῆς, οἷον Qu'il ait, qu'ils aient. Qu'il soit, qu'ils soient. Qu'il aime, qu'ils aiment.

(3) Ὡστε τὰ εἰς ἐεῖ, ὡς ἐεῖ, suppléer, ἔχουσι τρία e κατὰ συνέχειαν ἐπὶ τῆς θηλυκῆς μετοχῆς: ἐεῖ θηλ. ἐεῖσε.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΥΖΥΓΙΑ. Finir.	ΤΡΙΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ. Recevoir.	ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ. Rendre.
<p>Je finis, Tu finis, Il finit. Nous finissons. Vous finissez. Ils finissent.</p>	<p>INDICATIF.</p> <p><i>Présent.</i> λαμβάνω, δέχομαι.</p> <p>Je reçois, Tu reçois, Il reçoit. Nous recevons. Vous recevez. Ils reçoivent.</p>	<p>Je rends, Tu rends. Il rend. Nous rendons. Vous rendez. Ils rendent.</p>
<p>τελειώνω. τελειώνετε, κτλ.</p>	<p><i>Futur.</i> θέλω λάβει, κτλ.</p> <p>Je recevrai, Tu recevras. Il recevra. Nous recevrons. Vous recevrez. Ils recevront.</p>	<p>αποδίδω.</p> <p>Je rendrai, Tu rendras. Il rendra. Nous rendrons. Vous rendrez. Ils rendront.</p>
<p>θέλω τελειώσσει, κτλ.</p>	<p><i>Futur antérieur.</i></p> <p>Je aurai fini, Tu aurais fini. Il aura fini. Nous aurons fini. Vous aurez fini. Ils auront fini.</p>	<p>θέλω αποδώσει, κτλ.</p> <p>Je aurai rendu, Tu auras rendu. Il aura rendu. Nous aurons rendu. Vous aurez rendu. Ils auront rendu.</p>

<i>Je finissais,</i> <i>Tu finissais.</i> <i>Il finissait.</i> <i>Nous finissions.</i> <i>Vous finissiez.</i> <i>Ils finissaient.</i>	<i>ἐτελείονον.</i>	<i>Je recevais,</i> <i>Tu recevais.</i> <i>Il recevait.</i> <i>Nous recevions.</i> <i>Vous receviez.</i> <i>Ils recevaient.</i>	<i>ἐλάμβανον, ἐδεχόμενον.</i>	<i>Je rendais,</i> <i>Tu rendais.</i> <i>Il rendait.</i> <i>Nous rendions.</i> <i>Vous rendiez.</i> <i>Ils rendaient.</i>	<i>ἀπέδονα, κτλ.</i>
<i>Je finis,</i> <i>Tu finis.</i> <i>Il finit.</i> <i>Nous finîmes.</i> <i>Vous finîtes.</i> <i>Ils finirent.</i>	<i>ἐτελείωσα, κτλ.</i>	<i>Je reçus,</i> <i>Tu reçus.</i> <i>Il reçut.</i> <i>Nous reçûmes.</i> <i>Vous reçûtes.</i> <i>Ils reçurent.</i>	<i>ἔλαβον.</i>	<i>Je rendis,</i> <i>Tu rendis.</i> <i>Il rendit.</i> <i>Nous rendîmes.</i> <i>Vous rendîtes.</i> <i>Ils rendirent.</i>	<i>ἀπέδωκα.</i>
<i>J'ai</i> <i>Tu as</i> <i>Il a</i> <i>Nous avons</i> <i>Vous avez.</i> <i>Ils ont</i>	<i>ἔχω τετελεσμένον.</i> <i>fini.</i>	<i>J'ai</i> <i>Tu as</i> <i>Il a</i> <i>Nous avons</i> <i>Vous avez</i> <i>Ils ont.</i>	<i>Prétérit indéfini.</i> <i>reçu.</i>	<i>J'ai</i> <i>Tu as</i> <i>Il a</i> <i>Nous avons</i> <i>Vous avez</i> <i>Ils ont.</i>	<i>rendu.</i>
<i>J'eus</i> <i>Tu eus</i> <i>Il eut</i> <i>Nous eûmes.</i> <i>Vous eûtes.</i> <i>Ils eurent</i>	<i>fini.</i>	<i>J'eus</i> <i>Tu eus</i> <i>Il eut</i> <i>Nous eûmes</i> <i>Vous eûtes</i> <i>Ils eurent.</i>	<i>Prétérit antérieur.</i> <i>reçu.</i>	<i>J'eus</i> <i>Tu eus</i> <i>Il eut</i> <i>Nous eûmes</i> <i>Vous eûtes</i> <i>Ils eurent</i>	<i>rendu.</i>

Plus-que-parfait.

J'avais	είχον τελειώσει, κτλ.
Tu avais	
Il avait	
Nous avions	fini.
Vous aviez	
Ils avaient	

J'avais	είχον λάβει, κτλ.
Tu avais	
Il avait	
Nous avions	reçu.
Vous aviez	
Ils avaient	

J'avais	είχον αποδώσει.
Tu avais	
Il avait	
Nous avions	rendu.
Vous aviez	
Ils avaient	

CONDITIONNEL.

Présent et Futur.

Je finirais,	ήθελον τελειώσει.
Tu finirais.	
Il finirait.	
Nous finirions.	
Vous finiriez.	
Ils finirait.	

Je recevrais,	ήθελον λάβει.
Tu recevrais.	
Il recevrait.	
Nous recevriions.	
Vous recevriez.	
Ils recevraient.	

Je rendrais,	ήθελον αποδώσει.
Tu rendrais.	
Il rendrait.	
Nous rendrions.	
Vous rendriez.	
Ils rendraient.	

Passé.

J'aurais	ή j'eusse	θα είχον
Tu aurais	tu eusses	τελειώσει.
Il aurait	il eût	fini.
Nous aurions	nous eussions	
Vous auriez	vous eussiez	
Ils auraient	ils eussent	

J'aurais	ή j'eusse	
Tu aurais	tu eusses	
Il aurait	il eût	reçu.
Nous aurions	nous eussions	
Vous auriez	vous eussiez	
Ils auraient	ils eussent	

J'aurais	ή j'eusse	
Tu aurais	tu eusses	
Il aurait	il eût	rendu.
Nous aurions	nous eussions	
Vous auriez	vous eussiez	
Ils auraient	ils eussent	

IMPÉRATIF.

Reçois,
Recevons.
Recevez.

λάβε.
λάβετε.

Rends,
Rendons.
Rendez.

ἀπόδοε,
ἀπόδοτε.

SUBJONCTIF.

Présent et Futur.

Que je reçoive.
Que tu reçoives.
Qu'il reçoive.
Que nous recevions.
Que vous receviez.
Qu'ils reçoivent.

Que je finisse, νὰ τελειώσω.
Que tu finisses.
Qu'il finisse.
Que nous finissions.
Que vous finissiez.
Qu'ils finissent.

Imparfait.

Que je reçusse.
Que tu reçusses.
Qu'il reçût.
Que nous reçussions.
Que vous reçussiez.
Qu'ils reçussent.

Que je finisse.
Que tu finisses.
Qu'il finit.
Que nous finissions.
Que vous finissiez.
Qu'ils finissent.

Passé et Futur antérieur.

Que j'aie
Que tu aies
Qu'il ait
Que nous ayons
Que vous ayez
Qu'ils aient.

Que j'aie
Que tu aies
Qu'il ait
Que nous ayons
Que vous ayez
Qu'ils aient.

Que j'aie
Que tu aies
Qu'il ait
Que nous ayons
Que vous ayez
Qu'ils aient.

<p><i>Plus-que-parfait.</i></p> <p>Que j'eusse Que tu eusses Qu'il eût Que nous eussions Que vous eussiez Qu'ils eussent</p>	<p>Que j'eusse Que tu eusses Qu'il eût Que nous eussions Que vous eussiez Qu'ils eussent</p>	<p>rendu.</p>
<p><i>Plus-que-parfait.</i></p> <p>Que j'eusse Que tu eusses Qu'il eût Que nous eussions Que vous eussiez Qu'ils eussent</p>	<p>Que j'eusse Que tu eusses Qu'il eût Que nous eussions Que vous eussiez Qu'ils eussent</p>	<p>reçu.</p>
<p><i>Plus-que-parfait.</i></p> <p>Que j'eusse Que tu eusses Qu'il eût Que nous eussions Que vous eussiez Qu'ils eussent</p>	<p>Que j'eusse Que tu eusses Qu'il eût Que nous eussions Que vous eussiez Qu'ils eussent</p>	<p>rendu.</p>
<p><i>Présent.</i> <i>Passé.</i></p> <p>Finir. Avoir fini.</p>	<p>INFINITIF.</p> <p>Recevoir. Avoir reçu.</p>	<p>Rendre. Avoir rendu.</p>
<p><i>Présent.</i> <i>Passé.</i> <i>Gérondif.</i></p> <p>Finissant. Ayant fini (fini, finie). En finissant.</p>	<p>PARTICIPE.</p> <p>Recevant. Ayant reçu (reçu, reçue). En recevant.</p>	<p>Rendant. Ayant rendu (rendu, rendue). En rendant.</p>
<p><i>Plus-que-parfait.</i></p> <p>Que j'eusse Que tu eusses Qu'il eût Que nous eussions Que vous eussiez Qu'ils eussent</p>	<p><i>Plus-que-parfait.</i></p> <p>Que j'eusse Que tu eusses Qu'il eût Que nous eussions Que vous eussiez Qu'ils eussent</p>	<p>Oὕτω σχηματίζονται καὶ τὰ</p> <p>Attendre, προσμένειν. Vendre, πωλεῖν. Répondre, etc., ἀποκρίνεσθαι, κτλ.</p>
<p><i>Plus-que-parfait.</i></p> <p>Que j'eusse Que tu eusses Qu'il eût Que nous eussions Que vous eussiez Qu'ils eussent</p>	<p>Oὕτω σχηματίζονται καὶ τὰ</p> <p>Apercevoir, θεωρεῖν, διακρίνειν. Concevoir, συλλαμβάνειν. Devoir, etc., δευεῖν, κτλ.</p>	<p>Oὕτω σχηματίζονται καὶ τὰ</p> <p>Ensevelir, θάπτειν. Punir, τιμωρεῖν. Enrichir, etc., πλουτίζειν, κτλ.</p>

Σημείωσις. Οἱ σύνθετοι παρωχημένοι ἔχουσι καὶ ἄλλον σχηματισμὸν, πλὴν εἶναι σπάνιος· Ἰ'ai eu aimé, ἴ'avais eu aimé, ἴ'aurais eu aimé, ἴ'eusse eu aimé, etc.

Περὶ τῶν Ἑρωτηματικῶς κλινομένων ῥημάτων.

Ἑρωτηματικῶς σχηματίζονται τὰ ῥήματα μεταθέσει τῶν κατ' ὀνομαστικὴν ἀνωνομιῶν, ἐπὶ μὲν τῶν ἀπλῶν χρόνων μετ' αὐτὸ τὸ ῥήμα, ἐπὶ δὲ τῶν συνθέτων, μετὰ τὸ βοηθητικόν.

Ὡς παράδειγμα ἐκλέτομεν τὸ ῥήμα terminer = περαίνω, τελειόνω.

INDICATIF.

Présent.

Terminé-je ?
Termines-tu ?
Termine-t-il ?
Terminons-nous ?
Terminez-vous ?
Terminent-ils ?

Futur.

Terminerai-je ?
Termineras-tu ?
Terminera-t-il ?
Terminerons-nous ?
Terminerez-vous ?
Termineront-ils ?

Futur antérieur.

Aurai-je
Auras-tu
Aura-t-il
Aurons-nous
Aurez-vous
Auront-ils } terminé ?

Imparfait.

Terminais-je ?
Terminais-tu ?
Terminait-il ?
Terminions nous ?
Terminiez-vous ?
Terminaient-ils ?

Prétérit défini.

Terminai-je ?
Terminas-tu ?
Termina-t-il ?
Terminâmes-nous ?
Terminâtes-vous ?
Terminèrent-ils ?

Prétérit indéfini.

Ai-je
As-tu
A-t-il
Avons-nous
Avez-vous
Ont-ils } terminé ?

Prétérit antérieur.

Eus-je
Eus-tu
Eut-il
Eûmes-nous
Eûtes-vous
Eurent-ils } terminé ?

Plus-que-parfait.

Avais-je
Avais-tu
Avait-il
Avions-nous
Aviez-vous
Avaient-ils } terminé ?

CONDITIONNEL.

Présent et Futur.

Terminerais-je ?	Terminerions-nous ?
Terminerais-tu ?	Termineriez-vous ?
Terminerait-il ?	Termineraient-ils ?

Passé.

Aurais-je	ẽ eussé-je	} terminé ?
Aurais-tu	eusses-tu	
Aurait-il	eût-il	
Aurions-nous	eussions-nous	
Auriez-vous	eussiez-vous	
Auraint-ils	eussent-ils	

Σημειωτέον,

1. Ὅτι οἱ λοιποὶ χρόνοι δὲν ἐκφέρονται ἐρωτηματικῶς.
2. Ὅτι, ὅταν τὸ πρῶτον ἐνικὸν πρόσωπον λήγῃ εἰς ε ἄφωνον, τὸ ε μεταβάλλεται εἰς ἕ κλειστόν· διὸ ἐγράψαμεν Terminé-je? Eussé-je terminé?
3. Ὅτι, χάριν εὐφωνίας, ἡ ἐρωτηματικὴ αὕτη μορφή δὲν εἶναι ἐν χρήσει ἐπὶ τοῦ α' προσώπου τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὀριστικῆς, ὅταν τοῦτο τὸ α' πρόσωπον ᾖναι μονοσύλλαβον. Ἀντὶ λοιπὸν τῶν rends-je? sors-je? dors-je? sens-je?, λέγε, δι' ἄλλου τρόπου φράσεως, est-ce que je rends? est-ce que je sors? est-ce que je dors? est-ce que je sens? Ἐξαιροῦνται τὰ vais-je? dois-je? fais-je? fis-je? ai-je? eus-je? puis-je? vois-je? dis-je? sais-je?.
4. Ὅτι, ὅταν τὸ ἐνικὸν τρίτον πρόσωπον τελειωθῇ εἰς φωνῆεν, τὸ εὐφωνικὸν στοιχεῖον *t* παρεμβάθεται πρὸ τῶν *il, elle, on*, τοιοῦτοτρόπως termine-t-il? terminera-t-elle? aura-t-on terminé aujourd'hui?

Περὶ τῶν Ἀποφατικῶς κλινομένου ῥημάτων.

Ἀποφατικῶς κλίνονται τὰ ῥήματα παρενθέσει τῶν ἀρνητικῶν μορίων *ne pas* ἢ *ne point*, κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον·

INDICATIF. Présent. Je n'aime pas, tu n'aimes pas, il n'aime pas, nous n'aimons pas, vous n'aimez pas, ils n'aiment pas, ἢ je n'aime point, tu n'aimes point. etc., δὲν ἀγαπῶ, δὲν ἀγαπᾶς, δὲν ἀγαπᾷ, κτλ.

Futur. Je n'aimerai pas, tu ne finiras pas, il ne recevra pas, nous ne rendrons pas, vous ne rendrez pas, ils ne chanteront pas.

Futur antérieur. Je n'aurai pas rendu, tu n'auras pas fini, etc.

<i>Imparfait.</i>	Je n'aimais pas, tu ne finissais pas, etc., καὶ οὕτω καθέξῃς.
IMPÉRATIF.	Ne termine pas, ne terminons pas, ne terminez pas, μὴ τελειόνης, μὴ τελειώνωμεν, μὴ τελειόνητε, ἢ μὴ τελειώσης, κτλ.
CONDITIONNEL.	Je ne recevrais pas, tu ne recevrais pas, etc. Je n'aurais (ἢ je n'eusse) pas reçu, etc.
SUBJONCTIF.	Que je n'aime pas, ... Que je n'aie pas aimé, ... Que je n'aimasse pas, que tu ne finisses pas, etc. Que nous n'eussions pas chanté, etc.
INFINITIF.	Ne pas aimer, ἢ καὶ n'aimer pas.
PARTICIPE.	N'aimant pas. N'ayant pas aimé, μὴ αγαπῶν, μὴ αγαπήσας.

Περὶ τῶν Ἑρωτηματικῶς ἅμα καὶ Ἀποφατικῶς κλινομένων ῥημάτων.

INDICATIF. <i>Présent.</i>	N'aimé-je pas? N'aimes-tu pas? N'aime-t-il pas? N'aimons-nous pas? N'aimez-vous pas? N'aiment-ils pas? δὲν αγαπῶ; δὲν αγαπᾶς, κτλ.
<i>Futur.</i>	N'aimerai-je pas? N'aimeras-tu pas? N'aimera-t-il pas? etc.
<i>Futur antérieur.</i>	N'aurai-je pas aimé? etc.
<i>Imparfait.</i>	N'aimais-je pas? Ne rendais-tu pas? Ne répondait-on pas? etc.
<i>Prétérit défini.</i>	N'aimai-je pas? Ne finis-tu pas? Ne reçut-elle pas? etc.
<i>Prétérit indéfini.</i>	N'ai-je pas rendu?... N'ont-elles pas chanté?
<i>Prétérit antérieur.</i>	N'eus-je pas terminé? N'eut-il pas fini? etc.
CONDIT. : <i>Présent.</i>	Ne rendrais-je pas? etc.
CONDIT. : <i>Passé.</i>	N'aurais-je pas aimé? N'eussé-je pas aimé? etc.

Οἱ δὲ λοιποὶ χρόνοι δὲν ἐκφέρονται ἐρωτηματικῶς ἅμα καὶ ἀποφατικῶς.

Παρατηρήσεις περὶ τῶν τεσσάρων συζυγιῶν.

Πρώτη συζυγία. Τὰ εἰς GER παρενθέτουσιν ε ἄφωνον πρὸ τῶν φωνέντων *a, o*, οὕτω nous partageons, je partageais, il partagea, qu'il mangeât. Τοῦτο δὲ διὰ τὴν φυλάττη τὸ *g* τὴν αὐτὴν προφορὰν ὡς κατὰ τὴν ἀπαρέμφατον.

Ἀναλόγως ἐπὶ τῶν εἰς CER ὑπογράφεται ἡ *cedille* πρὸ τῶν αὐτῶν φωνέντων *a, o*. Nous menaçons, il menaçait, qu'il perçût, κτλ.

Τὰ ἔχοντα τὴν προτελευταίαν συλλαβὴν τῆς ἀπαρέμφατου εἰς *e* κλειστὴν

(έ), μεταβάλλουσιν αὐτὸ εἰς *E* ἀνοιχτὸν (è) πρὸ ἀφώνου συλλαβῆς (1). ὡς ὅν *Espérer* : j'espère, tu espèreras, qu'ils espèrent, κτλ.

Ὁὕτω καὶ τὰ ἔχοντα τὴν προτελευταίαν συλλαβὴν τῆς ἀπαρεμφάτου εἰς *E* ἀφώνου· ὡς ὅν *Semer* : tu sèmes, il sèmera, κτλ.

Ἐκτὸς τῶν εἰς *ELER* καὶ *ETER*, ἅτινα διπλασιάζουσι τὰ σύμφωνα *L* καὶ *T*, ὡς ὅν *Appeler, nous appelons* : J'appelle, nous appellerons. *Jeter, ils jetèrent* : Il jette, ils jetteraient, etc. (2).

Δευτέρα συζυγία. Ἐπὶ τῶν *Assaillir, Tressaillir, Ouvrir, Couvrir, Offrir, Souffrir* καὶ *Cueillir*, (*accueillir, recueillir*), σχηματίζεται ὁ Ἑνεστῶς τῆς Ὀριστικῆς ὡς ἐπὶ τῆς *α'* συζυγίας· *Je tressaille, tu tressailles, il tressaille. J'ouvre, tu ouvres, il ouvre. Je cueille, tu cueilles, il cueille.*

Τὸ ῥῆμα *Haïr* (μισεῖν) διατηρεῖ τὸ *tréma* (") τῆς ἀπαρεμφάτου καθ' ὅλην τὴν συζυγίαν, ἐξαιρουμένων τῶν τριῶν ἐνικῶν προσώπων τοῦ Ἑνεστῶτος τῆς Ὀριστικῆς *Je hais, tu hais, il hait, (nous haïssons, vous haïssez, ils haïssent)*· καὶ τοῦ δευτέρου ἐνικοῦ προσώπου τῆς Προστακτικῆς *hais* (3).

Ἐπὶ τοῦ ῥήματος *Fleurir* (ἀνθεῖν), μεταφορικῶς λαμβανομένου, λέγε *florissant* ἀντὶ *flourissant*, καὶ κατὰ τὸν Παρατατικὸν τῆς Ὀριστικῆς *florissait* ἀντὶ *flourissait*, ὡς *Les sciences florissaient alors, τότε ἤκμαζον αἱ ἐπιστήμαι.* Τὸ *Bénir* (εὐλογεῖν) σχηματίζεται κατὰ δύο τρόπους ἐπὶ τῆς Μετοχῆς τοῦ Παρελθόντος· ὡς ὅν *bénit, bénite* = καθιερωμένος διὰ θρησκευτικῆς τελετῆς, ὡς *pain bénit, eau bénite.* *Béni, bénie*, κατὰ τὰς ἄλλας σημασίας τοῦ ῥήματος, ὡς ὅν *Un peuple béni de Dieu. Une famille bénie du ciel.*

Τρίτη συζυγία. Ἡ συζυγία αὕτη ἐμπεριέχει μόνον 30 ἢ 35 ῥήματα, ὧν τὰ μὴ λήγοντα εἰς *enir* εἶναι ἀνώμαλα.

Τὰ *Devoir* (*redevoir*) καὶ *Mouvoir* λαμβάνουσι περισπωμένην ἐπὶ τῆς ἀρσενικῆς μετοχῆς *dù, redù, mù.*

Δύο μόνον ῥήματα, ἠχούντα ὡς *oir* ἐπὶ τῆς Ἀπαρεμφάτου, ἀνήκουσιν εἰς τὴν τετάρτην συζυγίαν, *Boire* καὶ *Croire.*

Τετάρτη συζυγία. Τὰ εἰς *INDRE* καὶ *SOUDRE*, ὡς ὅν *Craindre, peindre, joindre, absoudre*, ἔχουσιν ὡς καταλήξεις τῶν τριῶν προσώπων τοῦ ἐνικοῦ *s, s, t*, ἀντὶ τῶν *ds, ds, d*, ὡς ὅν *Je crains, tu crains, il craint. J'absous, tu absous, il absout.*

Τῶν εἰς *indre*, τρία μόνον γράφονται διὰ τοῦ *a*, *Contraindre* ἀναγκάζειν, *Craindre* φοβεῖσθαι καὶ *Plaindre* οἰκτερεῖν.

Τῶν ἠχούτων ὡς *andre*, μόνον δύο γράφονται διὰ τοῦ *a*, *Épandre*, καὶ *Répandre.* τὰ δὲ λοιπὰ γράφονται διὰ τοῦ *e* (*comprendre, attendre, etc.*)

Κατὰ πάσας τὰς συζυγίας, μάλιστα δ' ἐπὶ τῶν ῥημάτων τῶν εἰς *OYER*, τὸ *y* μεταβάλλεται εἰς *i* πρὸ τοῦ *e* ἀφώνου· ὡς ὅν *Je paie, tu paies, je paierai,...*

(1) Ὀνομάζεται ἀφώνος συλλαβὴ ἢ διὰ τοῦ *e* ἀφώνου σχηματιζομένη.

(2) Ἐξαιρέσεις τινὰς ὁμῶς ἐγκρίνει ἡ Γαλλικὴ Ἀκαδημία.

(3) *Prôpre je hé, etc.*

τοῦ payer, κτλ. J'emploie, tu emploies,... τοῦ employer, κτλ. Ὡσαύτως ils fuient, ils croient, que je fuie, que je croie, que je voie, que j'aie, κτλ., ἄπερ ἔχουσιν *y* πρὸ τῶν *a*, *o*, nous fuyons,... croyant,... que nous ayons, etc. Ἐπὶ ῥημάτων τινῶν ὅμως, ὡς λ. γ. ἐπὶ τοῦ grasseyer, κάλλιον φυλάττεται πανταχοῦ τὸ *y* (1).

Παραδείγματα εἰς ἐφαρμογὴν τῶν Χρόνων καὶ Ἐγκλίσεων.

ΟΡΙΣΤΙΚΗ.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ.

Présent. Il EST maintenant à Paris, εἶναι κατὰ τὸ παρὸν ἐν Παρισίοις

Je souhaite qu'il soit maintenant à Paris, εὐχόμεαι νὰ ᾔηται τῶρα ἐν Παρισίοις.

Futur. Il SERA bientôt à Paris, θέλει εἶσθαι μετ' οὐ πολὺ ἐν Παρισίοις.

Je souhaite qu'il soit bientôt à Paris, εὐχόμεαι νὰ ᾔηται μετ' οὐ πολὺ ἐν Παρισίοις.

Fut. antér. Demain vous AUREZ REÇU sa lettre avant mon départ, αὔριον θέλεις λάβει τὴν ἐπιστολὴν αὐτοῦ πρὸ τῆς ἀποδημίας μου.

Je souhaite que demain vous AYEZ REÇU sa lettre avant mon départ, εὐχόμεαι νὰ λάβῃς αὔριον τὴν ἐπιστολὴν αὐτοῦ πρὸ τῆς...

Imparfait. J'ÉTAIS alors à Paris, ἤμην τότε ἐν Παρισίοις.

J'ai souvent souhaité alors que vous FUSSEZ avec moi à Paris, πολλάκις ἠδύχηθην τότε νὰ ᾔσο μετ' ἐμοῦ...

Prét. défini. Vous REÇUTES ma lettre en 1840, ἔλαβες τὴν ἐπιστολὴν μου τῷ 1840.

Je souhaite que vous AYEZ REÇU ma lettre en 1840, εὐχόμεαι νὰ εἶχες λάβει (ἔλαβες) τὴν ἐπιστολὴν μου...

Prét. indéf. Je n'AI jamais REÇU de lettres de cet homme, οὐδέποτε ἔλαβον ἐπιστολὰς παρ' αὐτοῦ (παρὰ τοῦ ἀνδρός).

Je souhaite que vous n'AYEZ jamais REÇU de lettres de cet homme, εὐχόμεαι μηδέποτε νὰ ἔλαβες...

J'AI REÇU votre lettre hier soir, ἔλαβον χθὲς τὸ ἑσπέρας τὴν ἐπιστολὴν σου.

Je souhaite qu'il en soit ainsi, et que vous AYEZ en effet REÇU ma lettre hier soir, ou même ce matin, εὐχόμεαι νὰ ἔχη οὕτω, καὶ νὰ ἔλαβες...

Plus-que-parf. J'AVAIS REÇU votre lettre avant de vous écrire

Plût à Dieu que j'EUSSE alors REÇU votre lettre avant de vous écrire

(1) Κατάλληλον εἶναι ὁ μαθητὴς νὰ κλίνῃ πρὸς ἀσκησιν αὐτοῦ τὰ manger, déranger, percer, tracer, enlever, peser, appeler, rejeter, renouveler, cacheter, révéler, peler, recéler, acheter, crier, déployer, prier, payer, récréer, agréer, loger, semer, placer, niveler, répéter, étiqueter, tolérer, balayer, rayer, lier, nourrir, haïr, devoir, perdre, vendre, entendre καὶ νὰ τὰ κλίνῃ οὐ μόνον θετικῶς, ἀλλὰ καὶ ἀρνητικῶς, ἐρωτηματικῶς, καὶ ἀρνητικῶς ἅμα καὶ ἐρωτηματικῶς.

la mienne, εἶχον λάθει τὴν ἐπιστολὴν σου, πρὶν ἢ σοὶ γράψω τὴν ἰδικήν μου.

la mienne, εἶθε νὰ εἶχον λάθει τότε τὴν ἐπιστολὴν σου, πρὶν ἢ...

Prét. antér. Quand nous eumes fini, nous partimes, τελειώσαντες, ἀνεχωρήσαμεν (ἀφοῦ ἐτελειώσαμεν, ἀνεχωρήσαμεν).

(Εἶδομεν ὅτι ὁ χρόνος οὗτος οὐδέποτε καθ' ὑποτακτικὴν ἐκφέρεται).

Προστακτικὴ, Ἰποθετικὴ, Ἀπαρέμματος, Μετοχή.

FRAPPE, mais ÉCOUTE, πάταξον μὲν, ἀκουσον δέ. CROYEZ-MOI; il le DIRAIT, mais il n'ose pas, πίστευσόν μοι ἤθελε τὸ εἰπεῖ, ἀλλὰ δὲν τολμᾷ. Il FAURAIT DIT, mais il n'a pas osé, ἤθελε τὸ εἰπεῖ (τότε), ἀλλὰ δὲν ἐτόλμησε. Vous osez le DIRE, τολμᾶς νὰ τὸ εἴπῃς. Je crois l'AVOIR DIT, νομίζω ὅτι τὸ εἶπον. PARLANT ainsi AYANT ainsi PARLÉ, il s'en alla, ταῦτα λέγων, ταῦτα εἰπὼν, ἀνεχώρησε.

Τὰ ὡς βοηθητικὰ *Aller* καὶ *Venir*.

Πρὸς δῆλωσιν δὲ τοῦ μετ' ὀλίγον μέλλοντος καὶ τοῦ πρὸ ὀλίγου παρωχημένου, ἔχομεν συνηθέστατον ἰδιωτισμὸν, γινόμενον διὰ τοῦ Ἑνεστώτος καὶ Παρατατικοῦ τῶν *aller, venir*, τοιουτοτρόπως·

Je vais y aller, τώρα πηγαίνω. Nous allons diner, εὐθὺς δειπνοῦμεν, θέλομεν δειπνήσει ὅσον οὕπω. Il va mourir, ἔχει ἐπιθανάτως ὁ ἄνθρωπος, θανατᾷ, ἐστὶ πρὸς τῶν τελευτῶν. Tu vas l'apprendre à l'instant, τώρα, τώρα τὸ μανθάνεις, (εἶση αὐτίκα δὴ μάλα). Le sermon allait commencer (= était sur le point de commencer) lorsque nous arrivâmes, ἐμελλε νὰ ἀρχίστῃ ἡ ὁμιλία.

Il vient de mourir, τώρα (ὅτι) ἀπέθανε. Nous venons d'écrire, τώρα ἐγράψαμεν. Le soleil venait de se lever quand on aperçut l'ennemi, ἀμα ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου, ἐφάνη ὁ ἐχθρὸς.

Δ' ἀναλόγου ἰδιωτισμοῦ ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνας, Ἔρχομαι φράσω, je vais dire. Ἔρχομαι ἐπιχειρῶν ἐπιδείξασθαι, je vais essayer de montrer. Ὡς ἐβην εἰπὼν, comme je viens de dire. Καὶ οἱ νῦν Ἕλληνας λέγουσι π. χ. Τοῦτο ἐρχόμεθα νὰ ἐξετάσωμεν τώρα, c'est ce que nous allons maintenant examiner.

Ἡ μετὰ τὸ *venir* ἀπαρέμματος ἐκφέρεται πάντοτε, κατὰ ταύτην τὴν σύνταξιν, μετὰ τῆς *de* προθέσεως· ἢ δὲ μετὰ τὸ *aller*, ἀνευ προθέσεως.

ΘΕΜΑ 25.

ΣΗΜ. Τῶν Ὅτι καὶ Νὰ ἀντίστοιχον εἶναι ὁ QUE σύνδεσμος. Καὶ ὅταν μὲν σημαίνῃ τὸ Νὰ, συντάσσεται μεθ' Ἰποτακτικῆς, ὅταν δὲ σημαίνῃ τὸ Ὅτι, συντάσσεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μεθ' Ὀριστικῆς, οἷον·

Νομίζω ὅτι κοιμάται,
je crois qu'il dort.

Ἐνόμιζον ὅτι ἐκοιμήτο,
Je croyais qu'il dormait.

Νομίζω ὅτι δὲν εἶχεν ἀρκετὴν ὑπομονήν,
je crois qu'il n'a pas eu assez de patience.

Πρέπει νὰ κοιμᾶται;
il faut qu'il dorme.

Ἐπρεπε νὰ κοιμηθῆ,
il fallait, il faudrait qu'il dormît.

Πρέπει νὰ εἶχε πολλήν,
il faut qu'il en ait eu beaucoup.

Ὅταν δὲ τὰ δύο ῥήματα ἴσῃαι τοῦ αὐτοῦ προσώπου, ἡ γαλλικὴ φράσις ἐκφέρεται διὰ τῆς Ἀπαρεμφάτου, ὡς Ἐπιθυμῶ νὰ τὴν ἴδω, je désire la voir.

Ὁ ἀδελφός σου εἶναι τώρα ἐν Ἀθήναις; Δὲν πιστεύω. Μοὶ εἶπον ὅτι ὁ ἐξαδελφός σου εἶναι τώρα ἐν Ἀθήναις. Ἀληθεύει ὅτι ὁ θεός μου εἶναι τώρα ἐν Ἀθήναις, ἀλλ' ὁ ἀδελφός καὶ ὁ ἐξαδελφός μου εἶναι εἰς τὰς Θήβας (ἐν Θήβαις, à Thèbes). Εὐχομαι νὰ ἴσῃαι σήμερον ἢ αὔριον ἐν Ἀθήναις. Ὁ φίλος ἡμῶν εὐχεται ν' ἀναχωρήσωμεν σήμερον ἢ αὔριον. Πότε θέλετε γράψαι πρὸς τὸν πατέρα σας; Θέλομεν τῷ γράψαι μετ' ὀλίγας ἡμέρας (dans quelques jours). Θέλω νὰ τῷ γράψῃτε σήμερον. Δὲν δυνάμεθα νὰ τῷ γράψωμεν σήμερον (1). Διατί; Διότι ἔχομεν πολλὰ νὰ κάμωμεν, (διότι ἔχομεν πολλήν ἐργασίαν), (parce que nous avons beaucoup à faire). Πότε θέλετε τελειώσαι τὸ ἔργον μας; Θέλομεν τὸ τελειώσαι μετὰ τοῦ θείου σας. Εὐχομαι νὰ τὸ ἔχητε τελειωμένον, ἀλλὰ δὲν τὸ πιστεύω. Τί ἔκαμνες χθὲς εἰς τὸν κήπον τοῦ στρατηγού; Ἀνεγίνωσκον τὰς ἐφημερίδας. Διατί τὰς ἀνεγίνωσκες; Διὰ νὰ ἠξεύρω τὰ νέα (pour savoir les nouvelles). ἠξεύρεις ἐὰν ὁ ὑπηρέτης εὔρε τὸν ἰατρὸν εἰς τὸν οἶκόν του; Δὲν ἠξεύρω ἀλλ' ἐπιθυμῶ νὰ τὸν εὔρῃ. Τί πρέπει νὰ γράψωμεν; Γράψατε τοῦτο. Εἶπέ μοι, εἶδες τὸν ἄνθρωπον, ὅστις μοὶ ἔφερε ταύτας τὰς ἐπιστολάς; Τὸν εἶδον. Τί σοὶ εἶπε; Μοὶ εἶπεν ὅτι σὰς περιμένει εἰς τὸν οἶκόν του μεθυστίον εἰς τὰς δέκα καὶ τέταρτον. Εἶθε νὰ τὸν εἶγον ἰδεῖ πρὶν ἢ ἀγοράσω ταύτην τὴν ἀσχημον καὶ κακὴν ἀμαζάν. Ἐὰν ὁ πατήρ μου εἶχε λάβει χρήματα, μοὶ ἠγόραζεν (ἤθελε μοὶ ἀγοράσει) ἓνα εὐμορφον ἵππον. Ἄν εἶχετε καιρὸν, ἠδύνασθε (ἠμπορούσατε) νὰ υπάγητε εἰς τοῦ Φιλίππου. Ἐγχεὶ δίκαιον ἀλλὰ δὲν εἶχον, (mais je ne l'avais pas), (ἔχουν le temps, τὸν καιρὸν). Ἐχων χρήματα, ὡς σὺ ἔχεις, (ὡς ἔχεις = comme vous en avez), διατί δὲν πληρώνεις τὰ χρέη σου; Ἐπρεπε τῷ ὄντι (en effet) νὰ τὰ πληρώσω (2). (Il faudrait en effet que je les payasse). Γεώργιε, ἀφοῦ τελειώσῃς τὸ ἔργον σου, υπάγε εἰς τὸν ἀδελφόν μου. Τί πρέπει νὰ τὸν (τῷ) εἶπω; (que faut-il que je lui dise?) Ὅτὰ τὸν εἶπης ὅτι τὸν περιμένω, καὶ ὅτι πρέπει νὰ ἔλθῃ. Εἶχες ἀγοράσει τὸ ὀρολόγιόν σου, πρὶν ἢ ἀγοράσω τὸ ἰδικόν μου; (... avant que j'achetasse le mien?) Τὸ εἶχον ἀγοράσει. ἠξεύρετε ἀν ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς τὴν ἀναφορὰν (pétition) ἡμῶν; Ἀγνοοῦμεν, ἀλλ' ἐπιθυμοῦμεν νὰ τὴν ἔλαβε. Τί ἐπιθυμοῦμετε; Ἐπιθυμοῦμεν νὰ μᾶς δώσῃτε ταύτην τὴν τράπεζαν ἢ ἐκείνην.

Περὶ Σχηματισμοῦ τῶν Χρόνων.

Οἱ Χρόνοι διαιροῦνται εἰς Πρωτοτύπους καὶ Παράγωγους· καὶ πρωτότυποι μὲν εἶναι, ὁ Ἐνεστὸς τῆς Ἀπαρεμφάτου, ὁ Ἐνεστὸς καὶ ὁ Παρελθὼν τῆς Μετοχής, ὁ Ἐνεστὸς καὶ ὁ Παρωχημένος ὀρισμένος τῆς Ὀριστικῆς.

(1) α') Θέλω γράφει ἢ γράψαι, θέλεις γράφει ἢ γράψαι, κτλ., j'écrirai, tu écriras, il écrira, nous écrirons, vous écrirez, etc. β') Θέλω νὰ γράψῃς ἢ νὰ γράψῃς je veux que tu écrives, θέλει νὰ γράψωμεν il veut que nous écrivions, etc. γ') Θέλω νὰ γράψω je veux écrire, θέλουσι νὰ γράψωσιν ils veulent écrire, etc.

(2) Παρατήρησον ὅτι παρὰ μὲν τοῖς Ἕλλησιν ὁ παρακτικὸς τῆς ὀριστικῆς ἀνακληροῖ

α') Ἐκ τῆς Ἀπαρεμφάτου λοιπὸν παράγονται

Ἐ Ἀπλοῦς Μέλλων τῆς Ὀριστικῆς, τροπῇ τῶν *r, re, ἢ oir*, εἰς *RAI*, ὡς *Aimer* : j'aimerais. *Finir* : je finirai. *Recevoir* : je recevrai. *Rendre* : je rendrai.

Καὶ ἡ Ὑποθετικῆ, προσθέσει τοῦ *s* εἰς τὸν Μέλλοντα· j'aimerais, je finirais, je recevrais, je rendrais.

β') Ἐκ τοῦ Ἐνεστώτος τῆς Μετοχῆς·

Τὰ τρία πληθυντικὰ πρόσωπα τοῦ Ἐνεστώτος τῆς Ὀριστικῆς, τροπῇ τοῦ *ant* εἰς *ONS, EZ, ENT*, ὡς *Aimant* : nous aimons, vous aimez, ils aiment. *Finissant* : nous finissons, vous finissez, ils finissent. *Rendant* : nous rendons, vous rendez, ils rendent.

Ἐξαιροῦνται τὰ ῥήματα τῆς τρίτης συζυγίας, τὰ ὅποια σχηματίζουν τὸ γ' πρόσωπον τοῦ πληθυντικοῦ, τροπῇ τοῦ *evant* εἰς *OIVENT*, ὡς *Recevant* : nous recevons, vous recevez, ils reçoivent.

Ἐ Παρατατικῆς τῆς Ὀριστικῆς, τροπῇ τοῦ *ant* εἰς *AIS*, ὡς *Aimant* : j'aimais, tu aimais, il aimait, etc.

Ἐ Ἐνεστώτος τῆς Ὑποτακτικῆς, τροπῇ τοῦ *ant* εἰς *E ἄφωνον*, ὡς *Aimant* : que j'aime. *Finissant* : que je finisse, etc.

Ἐξαιροῦνται τὰ ῥήματα τῆς τρίτης συζυγίας, τὰ ὅποια μεταβάλλουσι τὸ *evant* εἰς *OIVE*, ὡς *Recevant* : que je reçoive.

γ') Ἐκ τοῦ Παραθώρου τῆς Μετοχῆς·

Πάντες οἱ σύνθετοι χρόνοι, ὡς γίνεται ἄλλοι ἐκ τῶν τύπων.

δ') Ἐκ τοῦ Ἐνεστώτος τῆς Ὀριστικῆς·

Ἡ Προστακτικῆ, ἀφαιρέσει τῶν ἀντωνυμιῶν, ὡς·

<i>Je</i> chante,	<i>je</i> finis,	<i>je</i> reçois,	<i>je</i> rends.
chante,	finis,	reçois,	rends.
<i>Nous</i> chantons,	<i>nous</i> finissons,	<i>nous</i> recevons,	<i>nous</i> rendons.
chantons,	finissons,	recevons,	rendons.
<i>Vous</i> chantez,	<i>vous</i> finissez,	<i>vous</i> recevez,	<i>vous</i> rendez,
chantez,	finissez,	recevez,	rendez.

Ἐὖτε τὸ 6' ἐνικὸν πρόσωπον τῆς Προστακτικῆς γράφεται ὡς τὸ α' τοῦ Ἐνεστώτος τῆς Ὀριστικῆς, καὶ ὄχι ὡς τὸ β'. Διὸ, ὅσάκις τὸ α' τοῦτο πρόσωπον

συγκρίσει τὴν ὑποθετικὴν (ἢ γόραξεν ἀντὶ τοῦ ἠθέλεν ἀγοράσει· ἔπρεπε ἀντὶ τοῦ ἠθελε πρέπει, κτλ.)· παρὰ δὲ τοῖς Γάλλοις τοῦτο γίνεται σπανίως. Μετάφρασον λοιπὸν τὸ ἔπρεπε καὶ τὰ τοιαῦτα κατὰ τὰς περιστάσεις, ἢ γον κατὰ τὰς σημασίας αὐτοῦ, ἢ α) διὰ τοῦ *Imparfait* : il fallait, ἢ β) διὰ τοῦ *Conditionnel simple* : il faudrait, ἢ γ) διὰ τοῦ *Conditionnel passé* : il aurait fallu, ἢ il eût fallu.

τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὀριστικῆς δὲν ἔχει s, δὲν ἔχει οὔτε τὸ β' τῆς Προστακτικῆς·
Repose-toi; ouvre la porte; offre-nous des fleurs.

Μόνον τὰ τέσσαρα ῥήματα *Avoir, Etre, Aller, Savoir*, σχηματίζουν τὴν Προστακτικὴν ἀνωμάλιος· Aie, ayons, ayez. — Sois, soyons, soyez. — Va, (allons, allez). — Sache, sachons, sachez. — Ἴδε καὶ τὸ *Vouloir* ἐν τῷ κα-
ταλόγῳ τῶν τῆς γ' συζυγίας ἀνωμάλιων ῥημάτων.

ΣΗΜ. Πρὸ τῶν η καὶ εν ἴσως τὸ δεύτερον ἐνικὸν πρόσωπον τῆς Προστακτικῆς λαμβάνει s εὐφωνικόν, τοιουτοτρόπως· vas-y, apportes-en, travailles-y, cueilles-en, offres-en, places-y. Ἄλλ' ὅταν τὸ εν δὲν ᾖ ἀντωνυμία, ἢ προστακτικὴ δὲν λαμβάνει εὐφωνικόν s, οἷον apporte en même temps tel objet, φέρε συγχρόνως τὸ δεῖνα πρᾶγμα. (Ἐνταῦθα τὸ εν εἶναι πρόθεσις.). Οὕτω καὶ ἀνευ τοῦ s ἐπὶ τῶν va y mettre ordre, veuille en prendre, sache y pourvoir, etc., ἐνθα τὰ εν, η, ὄντα ἀντικείμενα τοῦ ἐπομένου ῥήματος, δὲν ἐνόνται μετὰ τοῦ προηγούμενου οὔτε κατὰ τὴν προφορὰν οὔτε κατὰ τὴν γραφὴν· va y mettre ordre = va mettre ordre à cela; veuille en prendre = veuille prendre de cela, etc.

ε') Ἐκ τοῦ Ὀρισμένου Παραφωχημένου

Ὁ Παρατατικὸς τῆς Ὑποτακτικῆς· ἐπὶ μὲν τῆς πρώτης συζυγίας, μεταβολῇ τοῦ ai εἰς ASSE· ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων, προσθέσει τοῦ SE, οἷον *J'aime* : que j'aime. *Je finis* : que je finisse. *Je reçus* : que je reçusse. *Je rendis* : que je rendisse.

ΠΕΡΙ ΑΝΩΜΑΛΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ.

Ἄνωμάλια ῥήματα λέγονται, α') ὅσων αἱ καταλήξεις δὲν ὁμοφωνοῦσι μετὰ τῶν τοῦ τυπικοῦ ῥήματος· β') ὅσων οἱ παράγωγοι χρόνοι δὲν σχηματίζονται κατὰ τοὺς ἄνω κανόνας.

Σημείωσον ὅτι ἐν γένει, χρόνου τινὸς πρωτοτύπου ἐλλείποντος, ἐλλείπουσι καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ παράγωγοι· ὅθεν τὸ *absoudre* π. γ. μὴ ἔχον παραφωχημένον ὀρισμένον, δὲν ἔχει καὶ παρατατικὸν τῆς ὑποτακτικῆς.

ΠΡΩΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.

Δύο μόνον εἶναι τὰ ἀνώμαλα τῆς πρώτης συζυγίας, ἢ ὅποια ἐμπεριέχει τὰ 4/5 περίπου τῶν γαλλικῶν ῥημάτων.

ALLER (ὑπάγειν). *Prés. de l'Indic.* Je vais ἢ je vas, tu vas, il va, nous allons, vous allez, ils vont. *Futur* : J'irai, tu iras, κτλ. *Condition.* : J'irais, κτλ. *Impér.* : Va, allons, allez. *Prés. du Subj.* : Que j'aille, que tu ailles, qu'il aille, que nous allions, que vous alliez, qu'ils aillent. Τὰ δὲ λοιπὰ κανονικῶς ἐκ τῶν πρωτοτύπων aller, allant, allé, je vais, j'allai, ἐκτὸς ὅτι σχηματίζεται διὰ μέσου τοῦ être ἐπὶ τῶν συνθέτων χρόνων· οἷον *Prétérit indéfini* : Je suis allé, tu es allé, κτλ.

ENVOYER (στέλλειν), ἔπερ λέγεται κατὰ τὸν Μέλλοντα j'enverrai, tu enverras, etc., καὶ ἐπομένως κατὰ τὴν Ὑποθετικὴν j'enverrais, tu enverrais, etc. Τὰ δὲ λοιπὰ κανονικῶς ἐκ τῶν ὁμαλῶν πρωτοτύπων envoyer, envoyant, envoyé, j'envoie, j'envoyai.

Τοῦ TISSER (ὕφαίνειν) ἡ παθ. μετοχὴ σχηματίζεται κανονικῶς tissé, ἐε· ἡ δὲ tissu, ue, παράγεται ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου καὶ ὄλως ἀχρήστου tistre.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΥΖΥΓΙΑ.

Πίναξ τῶν ἀνωμάτων μὲν κατὰ τοὺς Πρωτοτύπους χρόνους, κανονικῶς δὲ σχηματιζομένων κατὰ τοὺς παραχρόνους.

PRÉSENT DE L'INDICATIF.	PARTICIPE PRÉSENT.	PARTICIPE PASSÉ.	PRÉSENT DE L'INDICATIF.	PRÉTERIT DÉFINI.	
Bouillir	bouillant	bouilli	je bous	je bouillis.	Ζέω, βράζω.
Couvrir	couvrant	couvert	je couvre	je couvris.	Σκεπάζω.
Dormir	dormant	dormi	je dors	je dormis.	Κοιμῶμαι.
Fuir	fuyant	fui	je fuis	je fuis.	Φεύγω.
Mentir	mentant	menti	je mens	je mentis.	Ψεύδομαι.
Offrir	offrant	offert	j'offre	j'offris.	Προσφέρω.
Ouvrir	ouvrant	ouvert	j'ouvre	j'ouvris.	Ἀνοίγω.
Partir	partant	parti	je pars	je partis (1).	Ἀναχωρῶ.
se Repentir	se repentant	repenti	je me repens	je me repentis (2).	Μετανοῶ.
Sentir	sentant	senti	je sens	je sentis.	Αισθάνομαι.
Servir	servant	servi	je sers	je servis.	Ἵπηρετῶ.
Sortir	sortant	sorti	je sors	je sortis (3).	Ἐξέρχομαι.
Souffrir	souffrant	souffert	je souffre	je souffris.	Πάσχω.
Tressaillir(4)	tressaillant	tressailli	je tressaille	je tressaillis.	Ἀνασκιρτῶ.
Vêtir	vêtant	vêtu	je vêts	je vêtis (5).	Ἐνδύω.

Ἀνωμάλα καὶ εἰς τοὺς Παραχρόνους χρόνους εἶναι τὰ ἐξῆς·

Acquérir, acquérant, acquis, j'acquiers (ἀποκτῶ), j'acquis.

Présent de l'Ind. : j'acquiers, tu acquiers, il acquiert, nous acquérons, vous acquérez, ils acquièrent. *Imparf.* : j'acquerais, etc. *Fut.* : j'acquerrai, tu acquerras, etc. *Cond.* : j'acquerrais, etc. *Impér.* : acquiers, acquérons, acquérez. *Prés. du Subj.* : que j'acquière, que tu acquières, qu'il acquière, que nous acquériions, que vous acquériez, qu'ils acquièrent.

Assaillir, assaillant, assailli, nous assaillons (ἐφορμῶμεν), j'assaillis.

Οἱ σχηματισμοὶ j'assaille, tu assailles, il assaille, ils assaillent τοῦ Ἐνεστώτος τῆς Ὀριστικῆς εἶναι σχεδὸν ἀχρηστοί· εὐχρηστοί δὲ οἱ nous assaillons, vous assailliez.

(1) Οἱ σύνθετοι χρόνοι διὰ τοῦ βοηθητικοῦ être.

(2) Verbe essentiellement pronominal.

(3) Οἱ σύνθετοι χρόνοι διὰ τοῦ βοηθητικοῦ être.

(4) Λέγε λοιπὸν ἐπὶ τοῦ μέλλοντος καὶ τῆς ὑποθετικῆς Je tressaillirai, ... je tressaillirais, ... Ἔνιοι ὁμοίως λέγουσι je tressaillerai, ... je tressaillerais.

(5) Λαμβάνουσι λοιπὸν οἱ λέγοντες ἐπὶ τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὀριστικῆς nous vêtissons, κτλ., καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὑποτακτικῆς que je vêtisse, que tu vêtisses, κτλ. Δεγε nous vêtions, vous vêtez, ils vêtent; je vêtis, que je vête, ἐκ τοῦ vêtant.

Courir, courant, couru, je cours (τρέχω), je courus.

Εἶναι ἀνώμαλον μόνον ἐπὶ τοῦ Μέλλοντος je courrai, tu courras, etc., καὶ ἐπομένως ἐπὶ τῆς Ὑποθετικῆς je courrais, etc.

Cueillir, cueillant, cueilli, je cueille (καρπολογῶ, ἀνθολογῶ, κτλ.), je cueillis.

Ἀνώμαλον μόνον ἐπὶ τοῦ Μέλλοντος je cueillerai, tu cueilleras, etc., καὶ ἐπὶ τῆς Ὑποθετικῆς je cueillerais, etc.

Faillir, faillant, failli, je faux (σφάλω), je faillis.

Ἐν χρήσει μάλιστα ἐπὶ τοῦ *Prétérit défini*, τοῦ *Fut.* : je faillirai, etc., τοῦ *Cond.* : je faillirais, etc., καὶ τῶν συνθέτων χρόνων (ὁ παλαιὸς μέλλων je faudrai κατέστη σχεδὸν ἀχρηστος.)

Férir, féru.

Εὐχρηστον ἐπὶ τοῦ sans coup férir, ἀμαχητί.

Gisant, il gît (κεῖται), ἐκ τοῦ ἀχρήστου *gésir*.

Εὐχρηστον μόνον εἰς τὰ il gît, nous gisons, vous gisez, ils gisent. Παρατατ. je gisais, etc. Μετ. gisant.

Issu (καταγόμενος), ἐκ τοῦ ἀρχ. καὶ ὅλως ἀχρήστου *issir*.

Εὐχρηστον ἐπὶ τῆς παθ. μετοχῆς καὶ ἐπομένως ἐπὶ τῶν συνθέτων χρόνων.

Mourir, mourant, mort, je meurs ἀποθνήσκω, je mourus.

Futur : je mourrai, tu mourras, etc. *Cond.* : je mourrais, etc. *Prés. du Subj.* : que je meure, que tu meures, qu'il meure, que nous mourions, que vous mouriez, qu'ils meurent. Τὰ δὲ λοιπὰ κανονικῶς, καὶ οἱ σύνθετοι χρόνοι διὰ τοῦ être.

Ouïr, ouï, j'ouïs ἤκουσα.

Παλαιὸν ῥῆμα, εὐχρηστον μάλιστα ἐπὶ τοῦ J'ai ouï dire, ἤκουσα ὅτι...

Querir ἢ καὶ quérir.

Παλαιὸν ῥῆμα, εὐχρηστον ἐπὶ τῆς ἀπαρεμφάτου μετὰ τῶν aller, envoyer, venir, ὡς Je l'envoie querir mon livre, τὸν στέλλω νὰ φέρῃ τὸ βιβλίον μου.

Saillir, saillant, sailli, il saille (εἰσέρχει), il saillit.

Εὐχρηστον μάλιστα κατὰ τὰ τρίτα πρόσωπα.

Tenir, tenant, tenu, je tiens (κατέχω, κρατῶ), je tins.

Prés. de l'Ind. : je tiens, tu tiens, il tient, nous tenons, vous tenez, ils tiennent. *Fut.* : je tiendrai, etc. *Cond.* : je tiendrais, etc. *Impér.* : tiens, tenons, tenez. *Prés. du Subj.* : que je tienne, que tu tiennes, qu'il tienne, que nous tenions, que vous teniez, qu'ils tiennent.

Venir, venant, venu, je viens (ἔρχομαι), je vins.

Prés. de l'Ind. : je viens, tu viens, il vient, nous venons, vous venez, ils viennent. *Fut.* : je viendrai, tu viendras, etc. *Cond.* : je viendrais, etc. *Prés. du Subj.* : que je vienne, que tu viennes, qu'il vienne, que nous venions, que vous veniez, qu'ils viennent. Ἐπὶ δὲ τῶν συνθέτων χρόνων σχηματίζεται διὰ τοῦ être.

ΤΡΙΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.

Apparoir, il appert.

Ἐν χρήσει ἐπὶ τῶν δημοσίων ἐγγράφων.

s'Asseoir, s'asseyant, assis, je m'assieds καθέζομαι, je m'assis.

Prés. de l'Ind. : je m'assieds, tu t'assieds, il s'assied, nous nous asseyons, vous vous asseyez, ils s'asseyent. *Fut.* : je m'assiérai ἢ je m'asseyerai, tu t'assiéras ἢ tu t'asseyeras, etc. *Imparf. du Subj.* εὐχρηστον μάλιστα ἐπὶ τοῦ γ' προσώπου qu'il s'assit. Τὰ δὲ λοιπὰ κανονικῶς, καὶ οἱ σύνθετοι χρόνοι διὰ τοῦ être, ὡς ἐφ' ὧν τῶν essentiellement pronominaux (1).

Choir πίπτειν, chu.

Εὐχρηστῶς λέγεται μόνον ἐπὶ τῆς Ἀπαρεμφάτου.

Déchoir, déchu, je déchois ἐκπίπτω, je déchus.

Prés. de l'Ind. : je déchois, tu déchois, il déchoit, nous déchoyons, vous déchoyez, ils déchoint. *Imparf.* : je déchoyois, etc. *Fut.* : je décherrai, tu décherras, etc. *Cond.* : je décherrais. *Prés. du Subj.* : que je déchoie, que tu déchoies, etc. Οἱ δὲ σύνθετοι χρόνοι σχηματίζονται διὰ τοῦ être, καὶ ἐνίστε διὰ τοῦ avoir.

Échoir, échéant, échu, il échoit ἢ il échel λαγχάνει, j'échus.

Fut. : j'écherrai, tu écherras, etc. Σχηματίζεται δ' ἐπὶ νῶν συνθέτων χρόνων διὰ τοῦ être, καὶ ἐνίστε διὰ τοῦ avoir.

Falloir, fallu, il faut πρέπει, il fallut.

Fut. : il faudra. *Cond.* : il faudrait. *Prés. du Subj.* : qu'il faille, ἂν καὶ δὲν ἔχη Ἐνεστῶτα τῆς Μετοχῆς.

Mouvoir, mouvant, mù, je meus κινῶ, je mus.

Indic. Prés. : je meus, tu meus, il meut, nous mouvons, vous mouvez, ils meuvent. *Fut.* : je mouvrai, etc. *Prés. du Subj.* : que je meuve, que tu meuves, qu'il meuve, que nous mouvions, que vous mouviez, qu'ils meuvent.

Pleuvoir, pleuvant, plu, il pleut βρέχει, il plut.

Τὰ λοιπὰ κανονικῶς κατὰ τοὺς πρωτοτύπους χρόνους (2).

Pouvoir, pourvoyant, pourvu, je pourvois προμηθεύω, je pourvus.

Fut. : je pourvoirai.

Pouvoir, pouvant, pu, je peux ἢ je puis δύναμαι, je pus.

Prés. de l'Ind. : je puis ἢ je peux, tu peux, il peut, nous pouvons, vous pouvez, ils peuvent. *Fut.* : je pourrai, tu pourras, etc. *Cond.* : je pourrais, etc. *Subj.* : que je puisse, que tu puisses, etc.

(1) Λέγεται ἐνίστε καὶ *Ind. prés.* je m'assois, tu t'assois, il s'assoit, nous nous assoyons, vous vous assoyez, ils s'assoient. *Imparf.* je m'assoiais, etc. *Fut.* je m'assiérai. *Prés. du Subj.* que je m'assoie, etc.

(2) Μεταφορικῶς λαμβανόμενον ἔχει καὶ τὰ τρία πληθυντικὰ πρόσωπα: οἷον Les coups de fusil pleuvaient dans cet endroit. Les honneurs pleuvent chez lui.

Prévaloir, prévalant, prévalu, je prévaux υπερισχύω, je prévalus.

Σχηματίζεται καθ' ὅλα ὡς τὸ valoir, ἐξαιρουμένου τοῦ Ἐνεστώτος τῆς Ὑποτακτικῆς, ὅστις σχηματίζεται κανονικῶς que je prévale, que tu prévales, etc.

Promouvoir, promu.

Ravoir, ἀνακτῆσθαι.

Εὐχρηστον μόνον ἐπὶ τῆς Ἀπαρεμφάτου.

Savoir, sachant, su, je sais ὄϊδα, ἤξεύρω, je sus.

Prés. de l'Ind. : je sais, tu sais, il sait, nous savons, vous savez, ils savent

Imparf. de l'Ind. : je savais, etc. Fut. : je saurai, tu sauras, etc. Cond. : je saurais, etc. Impér. : sache, sachons, sachez.

Seoir, séant, sis.

Σπάνιον ἀπὸ τοῦ s'asseoir, ὅσον allez vous seoir, sieds-toi. Ἡ μετοχὴ séant = συνεδριάζων, ὅσον le tribunal séant συνεδριάζοντος τοῦ δικαστηρίου· ἡ δὲ sis, sise = κείμενος, ἐν χρήσει ἐπὶ τῶν δημοσίων ἐγγράφων· maison sise à Paris.

Seoir, seyant, il sied ἀρμόζει.

Εὐχρηστον ἐπὶ τῶν γ' προσώπων, Il sied, ils sièent. Il seyait, ils seyaient. Il siéra, ils siéront. Il siérait, ils siéraient. Qu'il siée, qu'ils sièent.

Surseoir, sursoyant, sursis, je sursois ἀναβάλλω, je sursis.

Fut. : je surseoirai.

Valoir, valant, valu, je vauz ἀξίζω, je valus.

Je vauz, tu vauz, il vaut, nous valons, vous valez, ils valent. Je vaudrai, tu vaudras, etc. Que je vaille, que tu vailles, qu'il vaille, que nous valions, que vous valiez, qu'ils vaillent.

Voir, voyant, vu, je vois βλέπω, je vis.

Ἀνώμαλον μόνον ἐπὶ τοῦ Μέλλοντος je verrai, tu verras, il verra, etc., και ἐπομένως ἐπὶ τῆς Ὑποθετ. je verrais, etc.

Τὸ δὲ Prévoir σχηματίζεται ἐπὶ τοῦ Μέλλοντος je prévoirai, etc., και ἐπομένως ἐπὶ τῆς Ὑποθετικῆς je prévoirai, etc.

Vouloir, voulant. voulu, je veux θέλω, je voulus.

Je veux, tu veux, il veut, nous voulons, vous voulez, ils veulent. Je voudrai, tu voudras, etc. Cond. : je voudrais, etc. Impér. : veux (veuille), voulons, voulez (veuillez). Prés. du Subj. : que je veuille, que tu veuilles, qu'il veuille, que nous voulions, que vous vouliez, qu'ils veuillent.

TETARTH ΣΥΖΥΓΙΑ.

Ἔλα τὰ εἰς INDRE (aindre, eindre, oindre) σχηματίζουσιν τοὺς πρωτοτύπους χρόνους ὡς ἑφεξῆς·

Plaindre,	plaignant,	plaint,	je plains,	je plains.
Peindre,	peignant,	peint,	je peins,	je peignis.
Joindre,	joignant,	joint,	je joins,	je joignis.

Τὸ poindre (φύω, ἀνατέλλω) εἶναι ἐν χρήσει μόνον ἐπὶ τῆς Ἀπαρεμφάτου και τοῦ Μέλλοντος.

Τὰ δὲ εἰς UIRE, ὡς ἐφεξῆς·

Conduire, conduisant, conduit, je conduis, je conduisis.

Οὕτω καὶ τὰ construire, cuire, détruire, instruire, κτλ.

Ἐκτὸς τῶν luire, nuire, ὧν ἡ μετοχὴ τοῦ παρελθόντος εἶναι lui, nuï, ἀνευ τοῦ t.

Πίνυξ τῶν ἄλλων κατὰ τοὺς Πρωτοτύπους χρόνους ἀνωμάτων, σχηματιζομένων δὲ κανονικῶς κατὰ τοὺς παραγώγους.

Absoudre	absolvant	absous θελ.	j'absous	Ἄθωδ.
		absoute			
Battre	battant	battu	je bats	je battis.	Τύπτω.
Circoncire	circonçant	circoncis	je circoncis	je circoncis.	Περιτέμνω.
Conclure	concluant	conclu	je conclus	je conclus.	Συμπεραίνω.
Confire	confisant	confit	je confis	je confis.	Ταριχεύω.
Connaitre	connaissant	connu	je connais	je connus.	Γινώσκω.
Coudre	cousant	cousu	je couds	je cousis.	Ῥάπτω.
Croire	croyant	cru	je crois	je crus.	Πιστεύω.
Croître	croissant	crû, crue	je crois	je crûs (1).	Αὐξάνω.
Ecrire	écrivait	écrit	j'écris	j'écrivis.	Γράφω.
Exclure	excluant	exclu	j'exclus	j'exclus.	Ἀποκλείω.
Lire	lisant	lu	je lis	je lus.	Ἀναγιώσκω.
Luire	luisant	lui	je luis	Φέγγω.
Maudire	maudissant	maudit	je maudis	je maudis.	Καταρώμαι
Mettre	mettant	mis	je mets	je mis.	Τέθηναι (βάλλω).
Moudre	moulant (2)	moulu	je mouds	je moulus.	Ἀλέθω.
Naitre	naissant	né	je nais	je nais (3).	Γεννώμαι.
Nuire	nuisant	nuï	je nuis	je nuisis.	Βιάπτω.
Paitre	paissant	je pais (4).	Νέμωμαι.
Paraitre	paraissant	paru	je parais	je parus.	Φαίνωμαι.
Plaire	plaisant	plu (5)	je plais	je plus.	Ἀρέσκω.
Résoudre	résolvant	résolu	je résous	je résolus.	Διαλύω.
Rire	riant	ri	je ris	je ris.	Γελῶ.
Rompre	rompant	rompu	je romps	je rompis.	Ῥήγνομαι.
Suffire	suffisant	suffi	je suffis	je suffis.	Ἄρκω.
Suivre	suivant	suivi	je suis (6)	je suivis.	Ἐπομαι.
Taire	taisant	tu	je tais	je tus.	Σιωπῶ.
Traire	trayant	trait	je traïs	Ἀμείλω.
Vivre	vivant	vécu	je vis (7)	je vécus.	Ζῶ.

(1) Παρατήρησον ὅτι λαμβάνει περισπωμένην, ἐκτὸς πρὸ δύο ss, ὡς Je crois, tu crois, il croit, nous croissons, vous croissez, ils croissent. Je crûs. Je croitrai. Ἐκτὸς καὶ τῆς θηλυκῆς μετοχῆς crue.

(2) Ὡς καὶ ἡ τοῦ mouler, χύνειν.

(3) Οἱ σύνθετοι χρόνοι διὰ τοῦ être.

(4) Ἔχει ὅλους τοὺς παραγώγους ἐκ τούτων τῶν τριῶν πρωτοτύπων. Je pais, tu pais, il pait, nous paissons, etc. Je paissais, etc. Je paitrai, etc. Je paitrais, etc. Pais, paissons, païssez. Qu'il païsse, etc. Οὕτω καὶ τὸ se repaitre, ἐκτὸς ὅτι ἔχει καὶ τὸν Prêt. déf. Je me repus, καὶ ἐπομένως τὸν Que je me repusse.

(5) Ὡς ἐπὶ τοῦ pleuvoir.

(6) Μὴ συγχέης τὸ je suis ἔπομαι, μετὰ τοῦ je suis (εἰμί) εἶμαι.

(7) Μὴ συγχέης τὸ je vis ζῶ, μετὰ τοῦ je vis (εἶδον) τοῦ voir.

Ἀνομάλα καὶ εἰς τοὺς Παραγώγους χρόνους.

Boire, buvant, bu, je bois, je bus.

Prés. de l'Ind. : je bois, tu bois, il boit, nous buvons, vous buvez, ils boivent.
Prés. du Subj. : que je boive, que tu boives, qu'il boive, que nous buvions, que vous buviez, qu'ils boivent. Τὰ δὲ λοιπὰ κανονικῶς.

Braire, il brait.

Ἐν χρήσει μόνον ἐπὶ τῶν ἐξῆς προσώπων καὶ χρόνων ἢ brait, ils braient. ἢ braira, ils brairont. ἢ brairait, ils brairaient.

Bruire, bruyant, il bruit.

Ἐν χρήσει καὶ ἐπὶ τοῦ il bruyait, ils bruyaient.

Clore, clos, je clos.

Ἐν χρήσει μόνον ἐπὶ τῶν ἐξῆς je clos, tu clos, il clot, ἄνευ πληθυντικοῦ (1).
Fut. : je clorai, tu cloras, etc. *Cond.* : je clorais, tu clorais, etc., καὶ τῶν συνθέτων.

Dire, disant, dit, je dis, je dis.

Ἀνόμαλον μόνον ἐπὶ τοῦ θ' πληθυντ. πρ. τοῦ Ἐνεστώτος τῆς Ὀριστικῆς, vous dites, καὶ τοῦ αὐτοῦ τῆς Προστακτικῆς, dites. Οὕτω καὶ τὸ redire. Τὰ δὲ τῶν dédire, contredire, interdire, médire, prédire, λέγονται vous dédisez, vous contredisez, vous interdisez, vous médisez, vous prédisez· τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἐπὶ τοῦ dire.

Éclore, éclos, il éclos.

Ἐν χρήσει μόνον ἐπὶ τῶν ἐξῆς il éclos, ils éclosent. ἢ éclora, ils écloront. ἢ éclorait, ils écloraient. Qu'il éclosse, qu'ils éclosent. Οἱ δὲ σύνθετοι διὰ τοῦ être.

Faire, faisant, fait, je fais, je fis.

Je fais, tu fais, il fait, nous faisons, vous faites, ils font. Je ferai, tu feras, etc. Je ferais, etc. Que je fasse, etc. Que je fisse, etc. Γράφουσι τινὲς nous fesons, je fesais, etc., fesant, ἀντὶ τῶν nous faisons, etc.

Frire, frit, je fris.

Ἐν χρήσει μόνον ἐπὶ τῶν je fris, tu fris, il frit, ἄνευ πληθυντικοῦ. *Fut.* : je fri-rai, etc. *Cond.* : je frirais, καὶ ἐπὶ τῶν συνθέτων (2).

Occire (ἀρχ. ῥήμα), occis, j'occis φονεύω, j'occis.

Prés. de l'Ind. : j'occis, tu occis, il occit, ἄνευ πληθυντικοῦ. *Prét. défini* : j'occis, tu occis, il occit, nous occimes, vous occites, ils occirent. Τὰ δὲ λοιπὰ ἀχρηστα ἐκτός τῶν συνθέτων χρόνων.

Prendre, prenant, pris, je prends, je pris.

Je prends, tu prends, il prend, nous prenons, vous prenez, ils prennent.

Sourdre.

Ἐν χρήσει μόνον ἐπὶ τῆς Ἀπαρεμφάτου.

(1) Ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγεται καὶ closant, ils closent.

(2) Ἀντὶ τῶν frire, je fris, tu fris, il frit, etc., λέγομεν συνηθῶς faire frire, je fais frire, tu fais frire, il fait frire. Οὕτω καὶ καθ' ὅλους τοὺς χρόνους· faisons frire, nous faisons frire, vous faites frire, ils font frire, je faisais frire, etc.

Vainere, vaincant, vaincu, je vaines, je vainquis.

Je vaines, tu vaines, il vaine, nous vainquons, vous vainquez, ils vainquent. Τὰ δὲ λοιπὰ κανονικῶς. Ὁ Παρατατικὸς τῆς Ὀριστικῆς εἶναι σπάνιος.

Παρατήρησις. Τὰ σύνθετα ῥήματα, τὰ ἐκ τῶν ἀνωμάτων παράγωγα, σχηματίζονται ὡς καὶ τὰ ἀπλᾶ. Π. χ. τὰ σύνθετα revoir, transcrire, apprendre, remettre, κτλ., σχηματίζονται ὡς καὶ τὰ voir, écrire, prendre, mettre. Ἐσημειώσαμεν ἐπὶ τῶν πινάκων τὰς ὀλίγας ἐξαίρεσεις.

ΘΕΜΑ 26.

Ἀπατώμαι, ἄσαι, ἄται (αὐτοπ.), . . . je me trompe, tu te trompes, il se trompe, etc.

Καυγῶμαι, ἄσαι, ἄται . . . je me glorifie, tu te glorifies, il se glorifie . . . de quelque chose· ἢ καὶ je me fais gloire, tu te fais gloire de . . .

Ἀποκρίνομαι, εἶσαι, εἶται . . . je répons, tu réponds, il répond, etc.

Εἶμαι ἱκανὸς (τοῦ) νὰ . . . (εἶμαι καλὸς νὰ . . .), je suis capable de . . .

Τὸν κατεπάτησε il l'a foulé aux pieds, θέλομεν τοὺς καταπατήσει, nous les foulerons aux pieds.

Πόσον κίνδυνον διετρέξαμεν! quel (grand) danger nous avons couru!

Τρέπω εἰς φυγὴν (βάλλω εἰς φυγὴν), je mets en fuite.

Διατὶ ἐκτύπησες τόσον μικρὸν παιδίον (un si petit enfant); Διατὶ θέλεις νὰ κτυπήσῃς τόσον μικρὰ παιδία (de si petits...), ἄτινα δὲν ἔχουσιν ὅσης σὺ ἔχεις δυνάμειος τὸ τέταρτον; Ἀπατᾶσαι δὲν θέλω νὰ τὰ κτυπήσω. Διατὶ ἠθώωσας τοῦτους τοὺς ἀνθρώπους, εἰς τῶν ὁποίων μόνος (dont un seul) ἀρκεῖ νὰ βλάβῃ ὅλους τοὺς ἀγαθοὺς (... pour nuire à tous les gens de bien); Εἶχον (ἔσχον) ἄδικον. Οἱ ἐργάται σου εἶναι ἱκανοὶ νὰ ζωγραφήσωσι ταύτας τὰς εἰκόνας; Εἶναι. Γεώργιε, ἀνοίξον τὴν θύραν. Τὴν ἤνοιξα. Κράτησον τοῦτο. Τὸ κρατῶ. Πῶς ἤξεύρεις ὅτι ὁ στρατηγὸς ἐνίκησε τοὺς πολεμίους; Μοὶ τὸ ἔγραψεν ὁ ἴδιος (il me l'a écrit lui-même).

ΜΥΘΟΣ (FABLE).

Βώδια ἔθωσκε μικρὸν παιδάριον, καὶ μὲ μικρὸν βραδίδιον τὰ κατήθιυνε. Γραῖά τις βλέπουσα τοῦτο· Ἐκνον μου, τῷ εἶπε lui dit-elle (1), δὲν γνωρίζεις πόσον κίνδυνον τρέχεις; ἄλλ' ὡς ἂν ἦσο ἄλλος Ἡρακλῆς (2), κτυπᾶς τόσον μεγάλα ζῶα, ἐν τῶν ὁποίων μόνον ἀρκεῖ νὰ καταπατήσῃ πολλοὺς ἀνδρας. Μηδ' αὐτὸς ὁ Ἡρακλῆς, (Hercule lui-même), ὃ μῆτέρ μου, ἀπεκρίθη τὸ παιδάριον, δὲν ἤθελεν εἶσθαι καλὸς νὰ τὰ κυβερνήσῃ, ἐὰν εἶχον ὅσου ἔγω λογικοῦ τὸ ἦμισυ.

(Κατὰ τὸν Κοραῖ).

ΕΛΕΦΑΣ καὶ ΧΟΙΡΟΣ.

L'ÉLÉPHANT ET LE PORC.

Τί (διατὶ) καυχᾶσαι εἰς τὸ μέγεθος τοῦ σώματός σου, ἔλεγε χοῖρος πρὸς ἐλέφαντα, ἐπειδὴ ὁ πολλὰ μικρὸς ἐγώ (puisque tout petit que je suis) μὲ μόνην

(1) Τὰ οὕτως ἐν παρενθέσει ῥήματα ἐκφέρονται ὡς καὶ ἐπ' ἐρωτήσεως.

(2) Comme si tu étais un autre Hercule.

τὴν φωνὴν μου σὲ τρέπω εἰς φυγὴν; Ἡ ἀηδία τῆς φωνῆς, καὶ ὄχι (et non) ὁ φόβος τῆς ἀνδρείας σου μὲ ταρασσεῖ, ἀπεκρίθη ὁ ἐλέφας. — Καυχῶνται οἱ ἀνόητοι εἰς ὅσα πολλάκις ἔπρεπε νὰ αἰσχύνονται (Souvent les insensés se font gloire de ce dont ils devraient rougir). (Αἰσώπειος μῦθος).

ΠΕΡΙ ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ.

Εἶπομεν ὅτι ὅλα τὰ ἐνεργητικὰ ρήματα κλίνονται καὶ παθητικῶς. Τοῦτο λοιπὸν γίνεται ἐπιτασσομένης τῆς παρωχημένης μετοχῆς τοῦ ρήματος μετὰ πάντας τοὺς χρόνους τοῦ βοηθητικοῦ *être*, ὅσον je suis reçu, tu es reçu, κτλ., καὶ τότε ἡ μετοχὴ γίνεται ἀληθῶς ἐπίθετον, ὅπερ ἐκφέρεται ἐνικῶς ἢ πληθυντικῶς, ἀρσενικῶς ἢ θηλυκῶς, κατὰ τὸ γένος καὶ ἀριθμὸν τοῦ ὑποκειμένου.

INDICATIF.

Présent.

Je suis aimé, ἢ aimée,	ἀγαπῶμαι	} ὑπὸ par...
Tu es aimé, ἢ aimée,	ἀγαπᾷσαι	
Il est aimé, ἢ elle est aimée,	ἀγαπᾷται	
Nous sommes aimés, ἢ aimées,	ἀγαπώμεθα	
Vous êtes aimés, ἢ aimées,	ἀγαπᾶσθε	
Ils sont aimés, ἢ elles sont aimées,	ἀγαπῶνται	

Futur.

Je serai aimé, ἢ aimée (par...)	θέλω ἀγαπηθῆ (ὑπὸ...)
Tu seras aimé, ἢ aimée,	θέλεις ἀγαπηθῆ.
Il sera aimé, ἢ elle sera aimée, κτλ.	θέλει ἀγαπηθῆ.

Futur antérieur.

J'aurai été aimé, ἢ aimée, κτλ.	θέλω ἀγαπηθῆ (πρὶν ἢ...)
Nous aurons été aimés, ἢ aimées, κτλ.	

Imparfait.

J'étais aimé, ἢ aimée, κτλ.	ἠγαπώμην.
Nous étions aimés, ἢ aimées, κτλ.	ἠγαπώμεθα.

Prétérit défini.

Je fus aimé, ἢ aimée, κτλ.	ἠγαπήθην.
----------------------------	-----------

Prétérit indéfini.

J'ai été aimé, ἢ aimée, κτλ.	ἠγαπήθην.
------------------------------	-----------

Prétérit antérieur.

J'eus été aimé, ἢ aimée, κτλ. (ἀφοῦ) ἠγαπήθην.

Plus-que-parfait.

J'avais été aimé, ἢ aimée, κτλ. εἶχον ἀγαπηθῆν.

CONDITIONNEL

Présent et Futur.

Je serais aimé, ἢ aimée, κτλ. ἤθελον ἀγαπηθῆν

Passé.

J'aurais été aimé, ἢ aimée, κτλ. ἤθελον ἀγαπηθῆν (ἄλλοτε).

IMPÉRATIF.

Sois aimé, ἢ aimée, ἀγαπήθητι.
 Soyons aimés, ἢ aimées, ἄς ἀγαπηθῶμεν.
 Soyez aimés, ἢ aimées. ἀγαπήθητε.

SUBJONCTIF.

Présent et Futur.

Que je sois aimé, ἢ aimée, κτλ. ν' ἀγαπῶμαι, ἢ ν' ἀγαπηθῶ

Futur antérieur ἢ passé.

Que j'aie été aimé, ἢ aimée, κτλ. νὰ ἠγαπήθην.

Imparfait.

Que je fusse aimé, ἢ aimée, κτλ. νὰ ἠγαπώμην.

Plus-que-parfait.

Que j'eusse été aimé, ἢ aimée, κτλ. νὰ εἶχον ἀγαπηθῆν.

INFINITIF.

Présent.

Être aimé, ἢ aimée, ἀγαπᾶσθαι.

Passé.

Avoir été aimé, ἢ aimée. ἀγαπηθῆναι.

PARTICIPE.

Présent.

Étant aimé, ἢ aimée, ἀγαπώμενος, η, ον.

Passé.

Aimé, aimée. Ayant été aimé, ἢ aimée, ἀγαπηθείς, εἶσα, ἐν.

ΠΕΡΙ ΟΥΔΕΤΕΡΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ.

Εἶπομέν ὅτι τῶν Οὐδετέρων ρημάτων, τὰ μὲν (τὰ πλεῖστα) κλίνονται κατὰ τὸν τρόπον τῶν ἐνεργητικῶν, τὰ δὲ, κατ'ἰδιαίτερον τρόπον. Καὶ περὶ μὲν τῶν πρώτων περιττὸν νὰ φέρωμεν παράδειγμα, ἐπειδὴ κλίνονται ἀπαραλλάκτως ὡς τὰ Ἐνεργητικά· τὸ *marcher* λ. γ. ὡς τὸ *aimer*, τὸ *languir* ὡς τὸ *finir*· τὰ δὲ δεύτερα διαφέρουσι μόνον, καθ' ὅτι εἰς τὸν σχηματισμὸν τῶν συνθέτων χρόνων λαμβάνουσιν ὡς βοηθητικὸν τὸ *être* ἀντὶ τοῦ *avoir*, καὶ τότε ἡ μεταγῆ, ὡς ἐπὶ τῶν παθητικῶν ρημάτων, συμφωνεῖ ἀείποτε μετὰ τοῦ ὑποκειμένου κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν.

Παράδειγμα Οὐδετέρου ρήματος διὰ τοῦ *être* κλινομένου.

INDICATIF.

Présent.

Je tombe,	πίπτω.
Tu tombes,	πίπτεις.
Il tombe,	πίπτει.
Nous tombons,	πίπτομεν.
Vous tombez,	πίπτετε.
Ils tombent,	πίπτουσι

Futur.

Je tomberai,	θέλω πέσει, κτλ.
Tu tomberas,	
Il tombera, κτλ.	

Futur antérieur.

Je serai	} tombé, ἢ tombée.
Tu seras	
Il sera, elle sera	
Nous serons	} tombés, ἢ tombées.
Vous serez	
Ils seront, elles seront	

Imparfait.

Je tombais,	ἔπιπτον.
Tu tombais,	ἔπιπτες.
Il ἢ elle tombait, κτλ.	ἔπιπτε.

Prétérit défini.

Je tombai,	ἔπεσον, κτλ.
Tu tombas, κτλ.	

Prétérit indéfini.

Je suis	}	tombé, tombée.
Tu es		
Il est, elle est		
Nous sommes	}	tombés, tombées.
Vous êtes		
Ils sont, elles sont		

Prétérit antérieur.

Je fus tombé, ἢ tombée,	(ἀποῦ) ἔπεσον.
Tu fus tombé, ἢ tombée, κτλ.	ἔπεσες.

Plus-que-parfait.

J'étais tombé,	εἶχον πέσει.
Tu étais tombé.	
Il était tombé, elle était tombée, κτλ.	

CONDITIONNEL.

Présent et Futur.

Je tomberais, κτλ.	ἤθελον πέσει.
Nous tomberions, κτλ.	ἤθελομεν πέσει.

Passé.

Je serais tombé, ἢ tombée, κτλ.	ἤθελον πέσει.
Nous serions tombés, ἢ tombées, κτλ.	

IMPÉRATIF.

Tombe,	πίπτε, ἢ πέσον.
Tombons,	ἄς πίπτομεν, ἄς πέσωμεν.
Tombez,	πίπτετε, πέσετε.

SUBJONCTIF.

Présent et Futur.

Que je tombe, κτλ.	νὰ πίπτω, νὰ πέσω.
Que nous tombions, κτλ.	

Imparfait.

Que je tombasse, κτλ.	νὰ ἔπιπτον.
Que nous tombassions, κτλ.	

Prétérits et Futur antérieur.

Que je sois tombé ἢ tombée, κτλ.	νὰ ἔπεσον.
Que nous soyons tombés ἢ tombées, κτλ.	

Plus-que-parfait.

Que je fusse tombé ἢ tombée, κτλ. νὰ εἶχον πέσει.

Que nous fussions tombés ἢ tombées, κτλ.

INFINITIF.

Présent.

Tomber, πίπτειν.

Passé.

Etre tombé ἢ tombée, tombés ἢ tombées, πεσεῖν.

PARTICIPE.

Tombant, πίπτων, οὔσα, ον.

Passé.

Tombé, tombée; tombés, tombées.

Etant tombé, étant tombée; étant tombés, étant tombées.

4. Κλίνονται πάντοτε διὰ τοῦ *être* μόνον τὰ ἐξῆς· Aller, Arriver, Atterrir, Décéder, Eclorre, Emaner, Mourir, Naître, Rabougir, Retourner (ἐπανέρχεσθαι), Venir (1).

Οὕτω καὶ τὰ ἐκ τοῦ *Venir* παράγωγα *advenir*, *revenir*, *redevenir*, *disconvenir*, *intervenir*, *parvenir*, *survenir*, *revenir*.

Τὰ δὲ *contrevenir* καὶ *subvenir* πάντοτε κλίνονται διὰ τοῦ *avoir*. Ὡσαύτως καὶ τὸ *convenir* = συμφωνῶ· ὅταν δὲ σημαίνει τὸ συμφέρω, ἀρέσκω, ἀρμόζω, κλίνεται διὰ τοῦ *être*. Τὸ δὲ *Prévenir* δὲν εἶναι οὐδέτερον, ἀλλ' ἐνεργητικὸν ῥῆμα, καὶ ἐπομένως κλίνεται διὰ τοῦ *avoir*.

2. Τὰ δ' ἐξῆς κλίνονται ὅτε μὲν διὰ τοῦ *avoir*, ὅτε δὲ διὰ τοῦ *être*.

Aborder.	Crever.	Disparaître (3).
Accoucher.	Écroître.	Echapper (ἴδε τὰ λεξικά).
Accourir (2).	Déborder.	Echoir.
Accroître.	Déchoir (σπανίως μετὰ τοῦ <i>avoir</i>).	Echouer.
Apparaître.		Embellir.
Augmenter.	Décroître.	Emménager.
Baisser.	Dégénérer.	Empirer.
Cesser.	Déménager.	Enfler.
Changer.	Demeurer.	Engraisser.
Commencer.	Diminuer.	Enlaidir.
Convenir (ἴδε τὰ λεξικά).	Descendre.	Entrer (σπαν. μετὰ τοῦ <i>avoir</i>).

(1) Πρόσθετε καὶ τὰ *ébouler* καὶ *écouler*, ἅτινα ὅμως ἐκφέρονται συνηθέστερον ἀνωμοικῶς.

(2) Τὰ δὲ λοιπὰ ἐκ τοῦ *courir* ἐκφέρονται μόνον μετὰ τοῦ *avoir*.

(3) Τὰ δὲ *paraître*, *reparaître* μόνον μετὰ τοῦ *avoir*· οὕτω καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὸ *comparaître*.

Expirer.	Partir (σπαν. μετά τοῦ avoir).	Sortir (σπαν. μετά τοῦ avoir).
Finir.	Périr (σπαν. μετά τοῦ être).	Tarir.
Grandir.	Rajeunir.	Tomber (σπανίως μετά τοῦ avoir).
Grossir.	Rester.	
Hausser.	Résulter.	Tourner.
Maignir.	Sonner.	Vieillir.

Περὶ τούτων θέλομεν πραγματευθῆ ἐν τῷ Συνακτικῷ.

Σημ. Τὰ κυρίως καὶ κατ' ἐξοχὴν οὐδέτερα ῥήματα, τὰ σημαίνοντα δηλαδὴ κατὰστασιν μόνον ἢ ιδιότητα, ὡς vivre, veiller, dormir, mourir, εἶναι πολλῶν ὀλιγώτερα παρὰ τοῖς Γάλλοις, ἢ παρὰ τοῖς Ἕλλησι, καὶ ἀναπληροῦνται συνήθως διὰ τοῦ être καὶ καταλλήλου κατηγορουμένου, ὡς ἡρεμῶ, ἡσυχιᾶζω je suis tranquille, σωφρονῶ je suis prudent, μωραίνω je suis fou, extravagant, κεῖμαι je suis étendu, πλουτῶ je suis riche, εὐδαιμονῶ je suis heureux, δυστυχῶ je suis malheureux, νοσῶ je suis malade, κτλ. Ἄλλα δέ τινα διὰ τοῦ avoir καὶ ἀνάβηρου οὐσιαστικοῦ, ὡς πεινῶ j'ai faim, διψῶ j'ai soif, ὑπνώττω j'ai sommeil, κτλ.

ΘΕΜΑ 27.

Ἄπατῶμαι, ἄσαι, ἄται, κτλ. (παθητικῶς je suis trompé, tu es trompé, il est trompé, κτλ.) (αὐτοπ. ἢ ἀλληλ. je me trompe, tu te trompes, . . . ils se trompent). Ὅλη ἢ ἔκτασις τῶν τόπων ἐκείνων κατακαλύπτεται ὑπὸ αἰωνίων χιόνων. Toute l'étendue de ces lieux est couverte de neiges éternelles.

ΠΑῖΣ ΛΟΥΜΕΝΟΣ.

L'ENFANT QUI SE BAIGNE.

Παῖς λουόμενος ἐν ποταμῷ (εἰς ἕνα ποταμὸν), ἐκινδύνευε πνιγῆναι (να πνιγῆ), καὶ ἰδὼν τινα παροδίτην, ἐπεφώνει· Βοήθησον. Ὁ δὲ ἐμέμψετο τῷ παιδί τὴν τολμηρίαν. Τὸ δὲ παιδίον εἶπεν· Ἄλλὰ νῦν μοι βοήθησον, ὕστερον δὲ σωθέντι μέμψου (καὶ ἀφοῦ με σώσης, μέμψου).
(Διδόσπ. μύθος.)

Un enfant, (en) se baignant dans une rivière, (risquait de se noyer) était en danger de se noyer. Ayant aperçu un passant, (il criait, secourez-moi) il se mit à crier au secours; et cependant l'autre lui reprochait sa témérité. Alors l'enfant lui dit: (Secourez-moi maintenant) Commencez par me secourir, et quand vous m'aurez sauvé, (blâmez-moi, ή faites-moi des reproches), vous me ferez vos reproches.

Γραμματεὺς secrétaire. Ἐπουργός ministre. Ῥήτωρ orateur. Οἱ κακοὶ les méchants. Κολάζω je punis. Πράξις action. Ἀνταμείβω je récompense. Συνείδησις conscience (θηλ.). Γνώμη opinion (θηλ.). Ἀποδεικνύω je démontre, je prouve. Ἡ πείρα l'expérience.

Ἠπατήθημεν ὑπὸ τούτου τοῦ ψεύστου (menteur). Τίς σ' ἔστειλεν ἐδῶ; Ἐστάλην ὑπὸ τοῦ πατρός σας. Ὑπὸ τίνος ἐγράφη τοῦτο τὸ γράμμα; Ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ ὑπουργοῦ. Τὰ παιδιά θαυμάζονται πάντοτε ὑπὸ τῶν γονέων των. Ὁ Δαρεῖος ἐνίκηθη ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου. Ἐστερήθη τὸν θρόνον καὶ τὴν ζωὴν (il fut privé du trône...) ἀπὸ τῶν ἰδίων του ὑπηκόους (ὑπὸ τῶν... par ses propres sujets). Ὁ ἀγαθὸς ἀνὴρ τιμᾶται ὑπὸ τῶν ὁμοίων αὐτοῦ. Ὑπὸ τίνος θέλει ἀναγνώσθῃ ὁ λόγος; (Par qui le discours sera-t-il lu?) Θέλει ἀνα-

Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

γνωσθῆ ὑπὸ οἰουδήποτε ῥήτορος. Οἱ κακοὶ κολάζονται ἀπὸ τὰς ἰδίας των πράξεις· ὁ δ' ἀγαθὸς ἀνταμείβεται διὰ τῆς ἰδίας του συνειδήσεως. Αὕτη ἡ γνώμη ἀπεδείχθη ψευδὴς (fausse) ὑπὸ τῆς πείρας. Τὸ οὐσιώδες (l'important) εἶναι νὰ ἔχωμεν ἀρετὴν, ὅχι δὲ ἀρετὴν ἀνταμειβουμένην ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. Οἱ ἔχθροὶ νικῶνται ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ; Νικῶνται. Εὐχομαι οἱ ἔχθροὶ νὰ νικῶνται. Ἐνίκηθησαν οἱ ἔχθροὶ ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ; Ἐνίκηθησαν. Εὐχομαι νὰ ἐνίκηθησαν. Οἱ ἔχθροὶ θέλουσι νικηθῆ ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ; Πιστεύω ὅτι θέλουσι νικηθῆ ὑπ' αὐτοῦ (par lui). Εὐχομαι νὰ νικηθῶσιν ὑπ' αὐτοῦ.

ΛΥΚΟΣ καὶ ἈΡΝΙΟΝ.

LE LOUP ET L'AGNEAU.

Δύκος ἄρνὸν ἐδίωκεν (διώκω je poursuis). Ὁ δὲ εἰς ναὸν κατέφυγε. Τότε ὁ λύκος ἤρχισε νὰ τὸν φωνάζῃ καὶ νὰ τῷ λέγῃ, ὅτι θέλει τὸν θυσιάσει ὁ ἱερεὺς εἰς τὸν θεόν (1). Ἄλλ' ἐκεῖνος ἀπεκρίθη πρὸς αὐτόν· Καλλίον μοι εἶναι (ἀίρετώτερόν μοι ἐστὶ il vaut mieux pour moi) νὰ θυσιασθῶ εἰς θεόν, ἢ (que) ὑπὸ σοῦ νὰ καταθραυθῶ (être sacrifié à un dieu, que dévoré par toi, ἐλλείψει τοῦ d'être, ἤγουν que d'être dévoré par toi· ἢ καὶ que je sois sacrifié à un dieu que dévoré par toi). (Αἰσιώπειος μῦθος.)

ΠΕΡΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΚΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ.

Ὡσπερ, ὅταν πρόκηται νὰ φανερώσωμεν ὅτι τὸ ὑποκείμενον λαμβάνει (πάσχει) ἐνεργεσίαν τινα παρ' ἄλλου, σχηματίζομεν τὸ φύσει ἐνεργητικὸν ῥῆμα κατὰ τὸν ἀνωτέρω ἐκτεθειμένον τρόπον, παθητικῶς δηλαδή· οὕτως, ὅταν πρόκηται νὰ φανερώσωμεν ὅτι τὸ ὑποκείμενον ἐνεργεῖ εἰς ἑαυτό, τὴν αὐτοπάθειαν δηλαδή, ἢ καὶ ὅτι ὑποκείμενά τινα ἐνεργοῦσι πρὸς ἀλληλα, ἤγουν τὴν ἀλληλοπάθειαν, τότε σχηματίζομεν τὸ μεταβατικὸν ῥῆμα (εἴτε ἐνεργητικόν, εἴτε οὐδέτερον) (2), κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον, ἤγουν προτασσομένων πρὸ τῶν χρόνων τοῦ ῥήματος τῶν ἀντωνυμιῶν *me, te, se, nous, vous, se*. Πρὸς δὲ τούτοις, ὅλοι οἱ σύνθετοι χρόνοι λαμβάνουσιν ὡς βοηθητικὸν τὸ *être* ἀντὶ τοῦ *avoir*, ὡς γίνεται ὀρθρον ἐκ τοῦ ἐπομένου τύπου.

INDICATIF.

Présent.

Je me lave,	νίπτομαι, νίπτω ἑμαυτὸν, ἑμαυτήν.
Tu te laves,	νίπτῃσαι, νίπτεις σεαυτὸν, σεαυτήν.
Il se lave, elle se lave,	νίπτεται, νίπτει ἑαυτὸν, ἑαυτήν.

(1) Γαλλιστὶ δέ, κατὰ τὴν γραμματικὴν σύνταξιν, φέρ' εἰπεῖν ὡς εἶν ἦτον· ὁ ἱερεὺς θέλει τὸν θυσιάσει εἰς τὸν θεόν.

(2) Ἰδε ἀνωτέρω τὴν διαίρεσιν τῶν ῥημάτων ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ περὶ ῥήματος κεφαλαίου (σελ. 86).

Nous nous lavons,	νίπτομεθα, νίπτομεν ἡμᾶς αὐτοὺς, ἡμᾶς αὐτάς, κτλ.
Vous vous lavez,	νίπτεσθε, νίπτετε ὑμᾶς αὐτοὺς, κτλ.
Ils ἢ elles se lavent,	νίπτονται, νίπτουσιν ἑαυτοὺς, ἑαυτάς· ἢ ἀλλήλους, ἀλλήλας.

• *Futur.*

Je me laverai,	θέλω νιφθῆ.
Tu te laveras, κτλ.	

Futur antérieur.

Je me serai	} lavé, lavée.
Tu te seras	
Il, elle se sera	
Nous nous serons	} lavés, lavées.
Vous vous serez	
Ils, elles se seront	

Imparfait.

Je me lavais, κτλ.	ἐνιπτόμην, ἐνιπτον ἑμαυτόν.
--------------------	-----------------------------

Prétérit défini.

Je me lavai, κτλ.	ἐνίφθην.
-------------------	----------

Prétérit indéfini.

Je me suis lavé, ἢ lavée,	ἐνίφθην.
---------------------------	----------

Prétérit antérieur.

Je me fus lavé, ἢ lavée,	(ἀφ' οὗ) ἐνίφθην.
--------------------------	-------------------

Plus-que-parfait.

Je m'étais lavé, ἢ lavée,	εἶχον νιφθῆ.
---------------------------	--------------

CONDITIONNEL.

Présent et Futur.

Je me laverais,	ἤθελον νιφθῆ (τώρα ἢ ὕστερον).
-----------------	--------------------------------

Passé.

Je me serais lavé, ἢ lavée· ἢ καὶ	Je me fusse lavé, ἢ lavée.
-----------------------------------	----------------------------

IMPÉRATIF.

Lave-toi,	νίπτου, ἢ νίφθητι.
Lavons-nous;	ἄς νιπτόμεθα, ἢ ἄς νιφθῶμεν.
Lavez-vous,	νίπτεσθε, ἢ νιφθῆτε.

SUBJONCTIF.

Présent et Futur.

Que je me lave, νὰ νίπτωμαι, ἢ νὰ νιφθῶ.

Imparfait.

Que je me lavasse, νὰ ἐνιπτόμην.

Passé et Futur antérieur.

Que je me sois lavé, ἢ lavée, νὰ ἐνίφθην.

Plus-que-parfait.

Que je me fusse lavé, ἢ lavée, νὰ εἶχον νιφθῆ.

INFINITIF.

Présent.

Se laver, νίπτεσθαι, νιφθῆναι.

Passé.

S'être lavé, ἢ lavée, νιφθῆναι.

PARTICIPE.

Présent.

Se lavant, νιπτόμενος, η, ον.

Passé.

S'étant lavé, lavée, lavés, lavées, νιφθείς, κτλ.

Ὁὕτω σχηματίζονται τὰ se tromper, se flatter, κτλ., τῆς πρώτης συζυγίας· — se choisir, s'enrichir, κτλ., τῆς β'. — se recevoir, s'apercevoir, κτλ., τῆς γ'. — se vendre, se tordre, κτλ., τῆς δ'.

Σημειωτέον ὅτι αἱ ἀντωνυμίαι me, te, se, nous, vous, se, ὅτε μὲν εἶναι ἄμεσα ἀντικείμενα, ἦτοι αἰτιατικά, ὡς εἰς τὰ je me lave, je me loue, je me rends, κτλ., ἄπερ σημαίνουσι je lave moi, je loue moi, je rends moi = πλύνω ἑμαυτὸν, ἐπαινῶ ἑμαυτὸν, παραδίδω ἑμαυτὸν (παραδίδομαι), ὅτε δὲ ἀντικείμενα ἔμμεσα, ὡς εἰς τὰ Je me rends justice, ἔχουσι je rends justice à moi = ἀποδίδω τὸ δίκαιον εἰς ἑμαυτὸν. Elles se rendent justice, ἀποδίδουσι τὸ δίκαιον εἰς ἑαυτὰς, εἰς ἀλλήλας. Nous nous donnons des secours, χορηγοῦμεν βοήθηματα εἰς ἀλλήλους, εἰς ἀλλήλας (1).

(1) Ἐνῶ εἰς τὸ nous nous donnons à lui δίδομεν ἡμᾶς αὐτοῦς εἰς αὐτὸν, ἔχουσι παραδιδόμεθα, ἀφοσιούμεθα εἰς αὐτὸν, τὸ nous εἶναι ἀντικείμενον ἄμμεσον.

Παρατηρητέον ὅτι ὁ αὐτοπαθὴς τύπος τίθεται ἐνίοτε ἀντὶ παθητικοῦ, ὡς
L'histoire s'apprend toujours avec profit = est toujours apprise. Ces
choses-là ne se sont jamais vues = n'ont jamais été vues. Cela ne se de-
mande pas, τοῦτο δὲν ἐρωτᾶται, εἶναι πρόδηλον. Ce mot se trouve dans Pla-
ton, αὕτη ἡ λέξις εὐρίσκεται παρὰ τοῦ Πλάτωνος (1).

ΘΕΜΑ 28.

Οὐδεὶς δύναται νὰ εἶπῃ, Personne ἢ nul ne peut dire (ἀνευ τοῦ pas ἕνεκα τοῦ ἀρνητικοῦ nul ἢ personne).

Ἐνθυμοῦμαι τι je me souviens de quelque chose, ἢ je me rappelle quelque chose (2).

Προφυλάττωμαι (αὐτοπ.) je me garde (de quelque chose).

Περιορίζω je borne, je circonscris (circonscire).

Συγχωρῶ je pardonne (quelque chose à quelqu'un).

Ἀποστίνωμαι πρὸς τινα je m'adresse à quelqu'un.

Ἐνδυναμώνω je fortifie, ἢ δύναμις la force, la puissance.

Αἰσθάνομαι je sens (sentir), ἢ αἴσθησις le sens

Ἀρνούμαι je refuse, ἢ ἀρνήσις le refus, la négation (nier).

Ταραττώ je trouble, ὁ θόρυθος le trouble.

Ταξιδεύω je voyage, ὁδοιπόρος voyageur ἢ ὁδοιπορία le voyage.

Ἀπαντῶ je rencontre, ἢ ἀπάντησις la rencontre.

Δικαιολογῶ je justifie, ἢ δικαιολόγησις la justification.

Πείθω je persuade, ἢ πεποίθησις la persuasion.

Ἐνδυναμωθῆτε εἰς τὴν ἀγάπην τῆς ἀληθείας. Ὁ ψευδόμενος (celui qui ment) εὐρίσκει εἰς ἑαυτὸν τὴν τιμωρίαν αὐτοῦ (trouve en lui-même), ἐπειδὴ (puis-que) αἰσθάνεται ὅτι καταπατεῖ ἐν τῶν καθηκόντων. Ἐὰν ἐπιθυμῆς νὰ ἦσαι καλὸς φίλος, προφυλάξου ἀπὸ τῆν φιλαυτίαν. Ἐὰν θέλῃς νὰ λαμβάνῃς ἀπὸ τῆν ἀνάγνωσιν ἐντυπώσεις μονίμους, περιορίσου εἰς τινὰς (bornez-vous, ἢ borne-toi à quelques) συγγραφεῖς, πλήρεις ἰδεῶν ὑγιῶν, καὶ τρέφου μὲ τὴν ἐξ αὐτῶν οὐσίαν, (et nourris-toi de leur substance). Οἱ κακοὶ οὐ μόνον ἀπατῶσι τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ καὶ ἀπατῶσιν ἀλλήλους, καὶ ἀπατῶσιν ἑαυτοὺς (... et ils se trompent eux-mêmes). Μὴ ἀρνήσαι βοήθειαν εἰς τὸν ἐπαίτην, ἐνθυμούμενος (te rappelant, ἢ vous rappelant) ὅτι οὐδεὶς πλούσιος (nul riche, aucun riche) δύναται νὰ εἶπῃ. Δὲν θέλω ἀποθάνει εἰς τὴν ἐξορίαν καὶ εἰς τὴν ἔνδειαν. Ἐνθυμοῦ ὅτι ἡ ζωὴ σ' ἐδόθη δι' ὀλίγον καιρὸν (... pour peu de temps) ἐνθυμοῦ τὸν τάφον, ὅστις σὲ ἀναμένει. Συνειθίζου (sυνειθίζε) εἰς τὴν ἰδέαν, ὅτι ἔχεις ἐχθρούς, ἀλλὰ μὴ ταραττώ. Συγχώρει ὄχι ἐπάταξις, εἶπεν ὁ Σωτὴρ, ἀλλ' ἐβδόμηκοντακίς ἐπάτα.

ANEKΔΟΤΟΝ (ANECDOTE).

Φαρμακοπώλης τις Ἰσπανὸς ταξιδεύων ἐφιππος (à cheval), καὶ ἀπαντήσας Ἴνδὸν ἔχοντα ὠραιότατον ἵππον, ἐφαντάσθη νὰ σφετερισθῇ αὐτὸν διὰ πανουργίας

(1) Τοιαύτη παραλλαγή φωνῆς καὶ σημασίας ἀπαντᾶται πολλάκις ἐν τῇ ἑλληνικῇ. Ἡ πατρις αὐτοῦ ὀλη ἀνετραπέτο = ἀνετραπή (Πλατ.). Φυλάσσεται ὑπὸ τῶν φρουρούντων = φυλαχθήσεται (Ξεν.).

(2) Τὸ μὲν se souvenir εἶναι pronominal essentiel· τὸ δὲ se rappeler εἶναι ἐνεργητικὸν ῥῆμα ἀντωνυμικῶς κλινόμενον, ἐπειδὴ λέγεται je rappelle quelque chose à quel-
qu'un, ἐνθυμίζω τι τι.

imagina de se l'approprier par ruse). Ἐπρόβαλε λοιπὸν εἰς τὸν Ἰνδὸν νὰ ἐπιβῶσιν ὀλίγον (de monter pour un instant) ὁ εἰς ἐπὶ τοῦ ἵππου τοῦ ἄλλου, ἐπειδὴ (car), ὡς ἔλεγεν ὁ Ἴσπανός, ἐπεθύμει πολλὴ νὰ δοκιμάσῃ τὸ βράδισμα τοῦ ἀξιολόγου τούτου ζώου. Τοῦ δὲ Ἰνδοῦ παράδεχθέντος τὴν πρότασιν (1), ὁ φαρμακοπώλης, ἐπιθὰς ἀπᾶς τοῦ ξένου ἵππου, δὲν ἤθελε πλέον νὰ καταβῆ (... une fois monté sur le cheval, ne voulut plus en descendre). Καταδιώκόμενος δὲ ὑπὸ τοῦ Ἰνδοῦ, εἰσῆλθεν εἰς τίνα πόλιν, ὅπου ὁ Ἰνδὸς ἐνήγαγεν αὐτὸν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου (... le traduisit devant le tribunal): ἀλλ' ὁ Ἴσπανός ἐδικαιολογήθη λέγων (se justifia en disant), ὅτι ὁ Ἰνδὸς ψεύδεται (mentait), διότι τὸν ἵππον τοῦτον ἀνέθρεψεν ἀγοράσας αὐτόν, πῶλον ἔτι ὄντα, ἐπὶ τινος τῶν πανηγύρεων τῆς Σιβυλλίας, (puisqu'il avait lui-même élevé ce cheval, l'ayant acheté encore poulain à l'une des foires de Séville). Ὁ δὲ Ἰνδὸς βλέπων ὅτι οἱ δικασταὶ, δι' ἑλληνικῶν ἀποδείξεων (faute de preuves), ἔμελλον ν' ἀποφασίσωσιν ὑπὲρ (allaient se prononcer en faveur) τοῦ ψεύστου φαρμακοπώλου, λαβὼν τὸ ἐπανωφόρεμα αὐτοῦ, ἐκάλυψεν εὐθὺς τὴν κεφαλὴν τοῦ ζώου καὶ, ἀποτεινόμενος πρὸς τοὺς δικαστάς: Ἐπειδὴ (puisque), εἶπε πρὸς αὐτούς, ὁ ἀντίδικός μου προβάλλει, ὅτι τὸν ἵππον τοῦτον ἀνέθρεψε, προτείνω νὰ εἴπῃ κατὰ ποῖον ὀφθαλμὸν εἶναι ἀλλοθωρός (... de quel œil il est louche). Ὁ Ἴσπανός ἀπεκρίθη ἐν τῷ ἄμα (sur le champ): Κατὰ τὸν δεξιόν· ἀλλὰ τότε ὁ Ἰνδὸς, ἀποκαλύπτων τὸν ἵππον, Κύριοι, εἶπε, παρατηρήσατε ὅτι ὁ ἵππος μου δὲν εἶναι ἀλλοθωρός οὔτε κατὰ τὸν δεξιόν, οὔτε κατὰ τὸν ἀριστερὸν ὀφθαλμὸν (n'est louche ni de l'œil droit, ni du gauche, ἀνευ τοῦ pas ἕνεκα τοῦ ἀρνητικῆς ni... ni...). Οἱ δὲ δικασταὶ πεισθέντες, ἐδικαίωσαν τὸν Ἰνδὸν (donnèrent gain de cause à l'Indien), καὶ ἀπέδωκάν εἰς αὐτὸν τὸν ἵππον αὐτοῦ.

— Ἐπειδὴ δὲ εἶναι πολλὴ ἐν χρήσει τὸ ῥῆμα ALLER ἀντωνομικῶς κλινόμενον καὶ παρενθῆσει τοῦ en, ἀναγκαῖον ὁ μαθητὴς νὰ τὸ μάθῃ κάλλιστα καταφατικῶς, ἀρνητικῶς καὶ ἐρωτηματικῶς. Κλίνεται δ' ὡς ἑξῆς.

INDICATIF.

Présent.

Je m'en vais (2), ἀπέρχομαι.	Je ne m'en vais pas.
M'en vais-je ?	Ne m'en vais-je pas ?
Tu t'en vas.	Tu ne t'en vas pas.
T'en vas-tu ?	Ne t'en vas-tu pas ?
Il s'en va.	Il ne s'en va pas.
S'en va-t-il ?	Ne s'en va-t-il pas ?
Nous nous en allons.	Nous ne nous en allons pas.
Nous en allons-nous ?	Ne nous en allons-nous pas ?
Vous vous en allez.	Vous ne vous en allez pas.
Vous en allez-vous ?	Ne vous en allez-vous pas ?

(1) Ἀντὶ τῆς ἀπόλυτου γενιᾶς, οἱ Γάλλοι μεταχειρίζονται τὴν ἀπόλυτον ὀνομαστικὴν. Λέγε λοιπὸν: L'Indien ayant accepté la proposition.

(2) Ἡ καὶ ἐνίστε Je m'en vas.

Ils s'en vont.

S'en vont-ils?

Ils ne s'en vont pas.

Ne s'en vont-ils pas?

*Futur.*Je m'en irai, *θέλω ἀπελθεῖν.*

M'en irai-je?

Tu t'en iras.

T'en iras-tu?

Il s'en ira.

S'en ira-t-il?

Nous nous en irons.

Nous en irons-nous?

Vous vous en irez.

Vous en irez-vous?

Ils s'en iront.

S'en iront-ils?

Je ne m'en irai pas.

Ne m'en irai-je pas?

Tu ne t'en iras pas.

Ne t'en iras-tu pas?

Il ne s'en ira pas.

Ne s'en ira-t-il pas?

Nous ne nous en irons pas.

Ne nous en irons-nous pas?

Vous ne vous en irez pas.

Ne vous en irez-vous pas?

Ils ne s'en iront pas.

Ne s'en iront-ils pas?

Futur antérieur.

Je m'en serai allé (1).

M'en serai-je allé?

Tu t'en seras allé.

T'en seras-tu allé?

Il s'en sera allé.

S'en sera-t-il allé?

Nous nous en serons allé.

Nous en serons-nous allés?

Vous vous en serez allés.

Vous en serez-vous allés?

Ils s'en seront allés.

S'en seront-ils allés?

Je ne m'en serai pas allé.

Ne m'en serai-je pas allé?

Tu ne t'en seras pas allé.

Ne t'en seras-tu pas allé?

Il ne s'en sera pas allé.

Ne s'en sera-t-il pas allé?

Nous ne nous en serons pas allés.

Ne nous en serons-nous pas allés?

Vous ne vous en serez pas allés.

Ne vous en serez-vous pas allés?

Ils ne s'en seront pas allés.

Ne s'en seront-ils pas allés?

*Imparfait.*Je m'en allais, *ἀπερχομένην.*

M'en allais-je?

Tu t'en allais.

T'en allais-tu?

Il s'en allait.

S'en allait-on?

Nous nous en allions.

Nous en allions-nous?

Je ne m'en allais pas.

Ne m'en allais-je pas?

Tu ne t'en allais pas.

Ne t'en allais-tu pas?

Il ne s'en allait pas.

Ne s'en allait-on pas?

Nous ne nous en allions pas.

Ne nous en allions-nous pas?

(1) Ἔντοι λέγουσι καὶ Je me serai en allé, ... Je me suis en allé, ... Je me fus en allé, κτλ., τοῦ ἐν ἀμέσῳ προηγουμένου τῆς μεταχῆς.

Vous vous en alliez.
 Vous en alliez-vous?
 Ils s'en allaient.
 S'en allaient-ils?

Vous ne vous en alliez pas.
 Ne vous en alliez-vous pas?
 Ils ne s'en allaient pas.
 Ne s'en allaient-ils pas?

Prétérit défini.

Je m'en allai, ἀπῆλθον.
 M'en allai-je?
 Tu t'en allas.
 T'en allas-tu?
 Il s'en alla.
 S'en alla-t-il?
 Nous nous en allâmes.
 Nous en allâmes-nous?
 Vous vous en allâtes.
 Vous en allâtes-vous?
 Ils s'en allèrent.
 S'en allèrent-ils?

Je ne m'en allai pas.
 Ne m'en allai-je pas?
 Tu ne t'en allas pas.
 Ne t'en allas-tu pas?
 Il ne s'en alla pas.
 Ne s'en alla-t-il pas?
 Nous ne nous en allâmes pas.
 Ne nous en allâmes-nous pas?
 Vous ne vous en allâtes pas.
 Ne vous en allâtes-vous pas?
 Ils ne s'en allèrent pas.
 Ne s'en allèrent-ils pas?

Prétérit indéfini.

Je m'en suis allé.
 M'en suis-je allé?
 Tu t'en es allé.
 T'en es-tu allé?
 Il s'en est allé.
 S'en est-il allé?
 Nous nous en sommes allés.
 Nous en sommes-nous allés?
 Vous vous en êtes allés.
 Vous en êtes-vous allés?
 Ils s'en sont allés.
 S'en sont-ils allés?

Je ne m'en suis pas allé.
 Ne m'en suis-je pas allé?
 Tu ne t'en es pas allé.
 Ne t'en es-tu pas allé?
 Elle ne s'en est pas allée.
 Ne s'en est-on pas allé?
 Nous ne nous en sommes pas allés.
 Ne nous en sommes-nous pas allés?
 Vous ne vous en êtes pas allés.
 Ne vous en êtes-vous pas allés?
 Elles ne s'en sont pas allées.
 Ne s'en sont-ils pas allés?

Prétérit antérieur.

Je m'en fus allé.
 M'en fus-je allé?
 Tu t'en fus allé.
 T'en fus-tu allé?
 Il s'en fut allé.
 S'en fut-il allé?
 Nous nous en fûmes allés.
 Nous en fûmes-nous allés?

Je ne m'en fus pas allé.
 Ne m'en fus-je pas allé?
 Tu ne t'en fus pas allé.
 Ne t'en fus-tu pas allé?
 Il ne s'en fut pas allé.
 Ne s'en fut-il pas allé?
 Nous ne nous en fûmes pas allés.
 Ne nous en fûmes-nous pas allés?

Vous vous en fûtes allés.
 Vous en fûtes-vous allés?
 Ils s'en furent allés.
 S'en furent-ils allés?

Vous ne vous en fûtes pas allés.
 Ne vous en fûtes-vous pas allés?
 Ils ne s'en furent pas allés.
 Ne s'en furent-ils pas allés?

Plus-que-parfait.

Je m'en étais allée.
 M'en étais-je allée?
 Tu t'en étais allée.
 T'en étais-tu allée?
 Elle s'en était allée.
 S'en était-elle allée?
 Nous nous en étions allées.
 Nous en étions-nous allées?
 Vous vous en étiez allées.
 Vous en étiez-vous allées?
 Elles s'en étaient allées.
 S'en étaient-elles allées?

Je ne m'en étais pas allée.
 Ne m'en étais-je pas allée?
 Tu ne t'en étais pas allée.
 Ne t'en étais-tu pas allée?
 Elle ne s'en était pas allée.
 Ne s'en était-elle pas allée?
 Nous ne nous en étions pas allées.
 Ne nous en étions-nous pas allées?
 Vous ne vous en étiez pas allées.
 Ne vous en étiez-vous pas allées?
 Elles ne s'en étaient pas allées.
 Ne s'en étaient-elles pas allées?

CONDITIONNEL

Présent.

Je m'en irais.
 M'en irais-je?
 Tu t'en irais.
 T'en irais-tu?
 Elle s'en irait.
 S'en irait-il?
 Nous nous en irions.
 Nous en irions-nous?
 Vous vous en iriez.
 Vous en iriez-vous?
 Elles s'en iraient.
 S'en iraient-ils?

Je ne m'en irais pas.
 Ne m'en irais-je pas?
 Tu ne t'en irais pas.
 Ne t'en irais-tu pas?
 Il ne s'en irait pas.
 Ne s'en irait-il pas?
 Nous ne nous en irions pas.
 Ne nous en irions-nous pas?
 Vous ne vous en iriez pas.
 Ne vous en iriez-vous pas?
 Ils ne s'en iraient pas.
 Ne s'en iraient-ils pas?

Passé.

Je m'en serais allé.
 M'en serais-je allé?
 Tu t'en serais allé.
 T'en serais-tu allé?
 Elle s'en serait allée.
 S'en serait-il allé?

Je ne m'en serais pas allé.
 Ne m'en serais-je pas allé?
 Tu ne t'en serais pas allé.
 Ne t'en serais-tu pas allé?
 Il ne s'en serait pas allé.
 Ne s'en serait-il pas allé?

Nous nous en serions allés.
 Nous en serions-nous allés?
 Vous vous en seriez allés.
 Vous en seriez-vous allés?
 Elles s'en seraient allées.
 S'en seraient-ils allés?

Nous ne nous en serions pas allés.
 Ne nous en serions-nous pas allés?
 Vous ne vous en seriez pas allés.
 Ne vous en seriez-vous pas allés?
 Ils ne s'en seraient pas allés.
 Ne s'en seraient-ils pas allés?

*II καὶ

Je m'en fusse allé.
 M'en fussé-je allé?
 Tu t'en fusses allé.
 T'en fusses-tu allé?
 Il s'en fût allé.
 S'en fût-il allé?
 Nous nous en fussions allés.
 Nous en fussions-nous allés?
 Vous vous en fussiez allés.
 Vous en fussiez-vous allés?
 Ils s'en fussent allés.
 S'en fussent-ils allés?

Je ne m'en fusse pas allé.
 Ne m'en fussé-je pas allé?
 Tu ne t'en fusses pas allé.
 Ne t'en fusses-tu pas allé?
 Il ne s'en fût pas allé.
 Ne s'en fût-il pas allé?
 Nous ne nous en fussions pas allés.
 Ne nous en fussions-nous pas allés?
 Vous ne vous en fussiez pas allés.
 Ne vous en fussiez-vous pas allés?
 Ils ne s'en fussent pas allés.
 Ne s'en fussent-ils pas allés?

IMPÉRATIF.

Va-t'en, ἀπελθε (φύγε ἀπ' ἐδῶ).
 Allons-nous-en.
 Allez-vous-en.

Ne t'en vas pas, μὴ ἀπέλθῃς.
 Ne nous en allons pas.
 Ne vous en allez pas.

SUBJONCTIF.

Présent et Futur.

que $\left\{ \begin{array}{l} \text{Je m'en aille.} \\ \text{Tu t'en ailles.} \\ \text{Il s'en aille.} \\ \text{Nous nous en allions.} \\ \text{Vous vous en alliez.} \\ \text{Ils s'en aillent.} \end{array} \right.$

que $\left\{ \begin{array}{l} \text{Je ne m'en aille pas.} \\ \text{Tu ne t'en ailles pas.} \\ \text{Il ne s'en aille pas.} \\ \text{Nous ne nous en allions pas.} \\ \text{Vous ne vous en alliez pas.} \\ \text{Ils ne s'en aillent pas.} \end{array} \right.$

Imparfait.

que $\left\{ \begin{array}{l} \text{Je m'en allasse.} \\ \text{Tu t'en allasses.} \\ \text{Il s'en allât.} \\ \text{Nous nous en allussions.} \\ \text{Vous vous en allassiez.} \\ \text{Ils s'en allassent.} \end{array} \right.$

que $\left\{ \begin{array}{l} \text{Je ne m'en allasse pas.} \\ \text{Tu ne t'en allasses pas.} \\ \text{Il ne s'en allât pas.} \\ \text{Nous ne nous en allussions pas.} \\ \text{Vous ne vous en allassiez pas.} \\ \text{Ils ne s'en allassent pas.} \end{array} \right.$

Passé et Futur antérieur.

que	Je m'en sois allé.	Que je ne m'en sois pas allé.
	Tu t'en sois allé.	Que tu ne t'en sois pas allé, κτλ.
	Il s'en soit allé.	
	Nous nous en soyons allés.	
	Vous vous en soyez allés.	
	Ils s'en soient allés.	

Plus-que-parfait.

que	Je m'en fusse allé.	Que je ne m'en fusse pas allé, κτλ.
	Tu t'en fusses allé.	
	Il s'en fût allé.	
	Nous nous en fussions allés.	
	Vous vous en fussiez allés.	
	Ils s'en fussent allés.	

INFINITIF.

Présent.

S'en aller. Ne pas s'en aller.

Passé.

S'en être allé. Ne pas s'en être allé.

PARTICIPE.

Présent.

S'en allant. Ne s'en allant pas.

Passé.

S'en étant allé. Ne s'en étant pas allé.

Gérondif.

En s'en allant. En ne s'en allant pas.

ΠΕΡΙ ΑΠΡΟΣΩΠΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ.

Διακρινόμενα τὰ Ἀπρόσωπα ῥήματα εἰς φύσει καὶ οὐ φύσει ἀπρόσωπα, Impersonnels essentiels, Impersonnels accidentels.

Καὶ φύσει μὲν ἀπρόσωπα εἶναι, ὅσα δὲν δύνανται νὰ κλιθῶσι κατ' ἄλλον πρόσωπον ἢ τὸ τρίτον, οἷον il faut, πρέπει· il pleut, βρέχει· il vente, πνέει ἄνεμος· il grêle, πίπτει γάλαξα, διότι δὲν λέγεται je faux, je pleux, tu pleux, κτλ. Οὐ φύσει (κατὰ συμβεβηκός) δὲ ἀπρόσωπα εἶναι, ὅσα δυνάμενα μὲν νὰ κλιθῶσι κατὰ πάντα τὰ πρόσωπα, ἰδιότροπως ὁμῶς ἐκφέρονται κατὰ τὸ τρίτον ἑνικόν

πρόσωπον, κατά τινας περιπτώσεις· ὡς *Il a été arrêté deux voleurs cette nuit*, ἀντὶ τοῦ *deux voleurs ont été arrêtés cette nuit*, συνελήφθησαν δύο κλέπται ταύτην τὴν νύκτα.

Παράδειγμα Ἀπροσώπου ῥήματος.

INDICATIF.

<i>Présent.</i>	Il faut, πρέπει.
<i>Futur.</i>	Il faudra.
<i>Fut. antér.</i>	Il aura fallu.
<i>Imparfait.</i>	Il fallait.
<i>Prétérit déf.</i>	Il fallut.
<i>Prétérit indéf.</i>	Il a fallu.
<i>Prét. antér.</i>	Il eut fallu.
<i>Plus-que-parfait.</i>	Il avait fallu.

CONDITIONNEL.

<i>Présent et Futur.</i>	Il faudrait.
<i>Passé.</i>	Il aurait fallu, ἢ il eût fallu.

SUBJONCTIF.

<i>Présent et Futur.</i>	Qu'il faille.
<i>Imparfait.</i>	Qu'il fallût.
<i>Prét. et Futur antér.</i>	Qu'il ait fallu.
<i>Plus-que-parfait.</i>	Qu'il eût fallu.

INFINITIF.	Falloir.
PARTICIPE.	Fallu. Ayant fallu.

Οὕτω σχηματίζονται τὰ *il convient αρμόζει· il paraît φαίνεται· il tonne βροντᾷ*, κτλ., κατὰ τὴν συζυγίαν εἰς τὴν ἀνήκουσιν.

*Ἄλλα δὲ βοηθοῦνται ὑπὸ τοῦ *être*, ὡς *Il résulte ἐπεται, il est résulté, il était résulté, etc. Il arrive συμβαίνει, il est arrivé, etc.*

Σημείωσον δὲ τὰ ἑξῆς Ἀπρόσωπα·

— Il y a, εἶναι, ὑπάρχει, il y aura, il y aura eu, il y avait, il y eut, il y a eu, etc.

— Il est, il sera, etc., εἶναι,...

— Il existe, il existera, etc., ὑπάρχει, κτλ., ὡς·

Il y a

Il est

Il existe

} des gens qui... (1), εἶναι (εἰσίν), ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι, οἵτινες...

(1) Οὕτω πως παρὰ τοῖς ἀρχαίοις "Ἐλλῆσιν ἔστιν οἷ, ἀντὶ τοῦ εἰσίν οἷ.

Y a-t-il
Est-il } des gens qui...?

Existe-t-il
Il n'y a pas
Il n'est pas } de gens qui...?

Il n'existe pas
N'y a-t-il pas
N'est-il pas } des gens qui...?
N'existe-t-il pas

Y a-t-il eu? Y a-t-il jamais eu des gens qui...? ὑπῆρξαν ποτὲ ἄνθρωποι, οὔτινες...;
N'y aurait-il jamais eu? etc.

— C'est nous qui avons fait cela. (Ἴδε τὸ Συγγ.)

— Il s'agit, il s'agira, il se sera agi, il s'agissait, il s'agit, il s'est agi, etc., οἶον

Il s'agit de cela, πρόκειται περὶ τούτου. De quoi s'agissait-il? περὶ τίνος ἐπρόκειτο; Ne s'agit-il pas de cela? δὲν πρόκειται περὶ τούτου;

— Il s'en faut, il s'en faudra, il s'en sera fallu, il s'en fallait, il s'en fallut, il s'en est fallu, etc., ἀποδεί, κτλ., οἶον

Il s'en faut de beaucoup que je dise cela, πολὺ ἀπέχω τοῦ νὰ εἶπω ταῦτα. (Ἴδε τὰ λεξικά.)

— Il se peut, il se pourra, etc., δυνατόν εἶναι, ἐνδέχεται (κοιν. ἐμπορεῖ).

— Il y va, il y allait, etc., οἶον Souviens-toi qu'il y va de ton honneur, ἐνθυμοῦ ὅτι κινδυνεύει ἡ τιμὴ σου, ὅτι πρόκειται περὶ τῆς τιμῆς σου.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΗΣ.

Δύο εἶναι παρὰ τοῖς Γάλλοις αἱ Μετοχαί, Ἡ ενεστώσα καὶ Ἡ παρφυχημένη.

Καὶ πᾶσα μὲν ενεστώσα μετοχὴ λήγει εἰς *ant* καὶ εἶναι πάντοτε ἀμετάβλητος, οἶον

Un homme lisant,	ἄνθρωπός τις ἀναγινώσκων.
Une femme lisant,	γυνὴ τις ἀναγινώσκουσα.
Des hommes lisant,	ἄνθρωποι τινες ἀναγινώσκοντες.
Des femmes lisant (1),	γυναῖκες τινὲς ἀναγινώσκουσαι.

Ἡ δὲ παρφυχημένη, ἣ καὶ παθητικὴ λεγομένη (*aimé, fini, reçu, écrit, lu, joint, peint, absous, etc.*) ὅτε μὲν μένει ἀμετάβλητος, ὅτε δὲ λαμβάνει γένος καὶ ἀριθμὸν, κατὰ τοὺς ἐν τῇ Συντακτικῇ ἐκτιθεμένους κανόνας.

Σημειωτέον ὅμως ἤδη ὅτι, ἐκφερομένη ἄνευ βοηθητικοῦ (*avoir, être,*) ἡ μετοχὴ αὕτη γίνεται ἀληθῶς ἐπίθετον, καὶ τότε συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ κατ' ἀριθμὸν μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ, πρὸς δ' ἀναφέρεται: Un homme *estimé*, une femme *estimée*. Des hommes *estimés*, des femmes *estimées*, ἄνθρωπος τιμώμενος, γυνὴ τιμωμένη, κτλ. Que de remparts *détruits*, que de villes *forcées*! πόσαι προμαχῶνες κατεστραμμένοι, πόσαι πόλεις καταπολεμηθεῖσαι!

(1) Ἀπαρράλλκτως ὡς κατὰ τὴν Ἀπλοελληνικὴν. Καὶ βλέποντας αὐτὸ εἶπε, εἶπαν.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

ΠΕΡΙ ΜΟΡΙΩΝ.

ΚΕΦΑΛ. Α΄.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΟΣ.

Τὰ Ἐπιρρήματα (ἴτοι αἱ λέξεις, αἱ τροπολογοῦσαι ἢ προσδιορίζουσαι τὰς ἐκφραζομένας διὰ τῶν ἐπιθέτων ποιότητος, ἢ τὰς διὰ τῶν ῥημάτων ἐνεργείας ἢ καταστάσεις) εἶναι ἑπτὰ εἰδῶν.

α') Τὰ ποιότητος σημαστικά (*de manière*), ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον παραγόμενα ἐκ τῶν ἐπιθέτων, καὶ λήγοντα εἰς *ment*, (ἐλληνηστὶ δὲ εἰς *ως*, ἢ κοινότερον εἰς *α*), ὡςον *Sagement* σοφῶς φρονίμως (σοφὰ φρόνιμα), *lentement* βραδέως, *grandement* μεγάλως.

β') Τὰ χρονικά (*de temps*), ὡςον *Alors* τότε, *aussitôt* εὐθὺς, *aujourd'hui* σήμερον, *hier* χθές, *demain* αὔριον, *jamais* πώποτε, οὐδέποτε, *toujours* αἰετοτε.

γ') Τὰ τοπικά (*de lieu*), ὡςον *Où* ποῦ, *δπου*, *ici* ἐδῶ, *là* ἐκεῖ, *partout* πανταχοῦ, *devant* ἔμπροσθεν, *derrière* ὀπισθεν, *dehors* ἔξω.

δ') Τὰ τακτικά (*d'ordre* ἢ *de rang*), ὡςον *D'abord* κατ' ἀρχάς, τὸ πρῶτον, *premièrement* κατὰ πρῶτον, *πρῶτον μὲν*, *secondement* δεύτερον, *ensuite* ἔπειτα.

ε') Τὰ ποσότητος σημαστικά (*de quantité*): *Peu* ὀλίγον, *beaucoup* πολὺ, *trop* παραπολὺ (ἄγαν), *assez* ἱκανῶς, *davantage* περισσότερον, κτλ.

ς') Τὰ συγκριτικά (*de comparaison*): *Mieux* καλλίτερον, *pis* χεῖρον (χειρότερα), *moins* ἥττον (ὀλιγώτερον), *de même* ἐπίσης, οὕτω, *comme* ὡς, οὕτω, *davantage* περισσότερον, κτλ.

ζ') Τὰ καταφατικά καὶ ἀποφατικά (*d'affirmation et de négation*), ὡςον *Oui* ναί, *non* ὄχι, *certe* ἢ *certes* βεβαίως (βέβαια), *nullement* οὐδόλως.

Ἐπιρρήματικά ἐκφράσεις (*locutions adverbiales*): *Sans doute* ἀναμφιβόλως, *à peu près* ὀλίγου δεῖν, *sur-le-champ* παρευθὺς, *tour-à-tour* ἐξ ὀπαμοιῆς, ἐναλλάξ, κτλ.

Ἐπίθετα εἰς ἐπιρρήματικὴν σημασίαν μεταπίπτοντα: *chaud*, *juste*, *bon*, *droit*, *dur*, *cher*, κτλ., ἀντὶ τῶν *chaudemment*, *justement*, *bonnement*,

droitement, durement, chèrement, ὄσον Juste; Tout juste, ἴσα, ἴσα. Je parle bas, δμιλῶ χαμηλά.

Παραγωγή τῶν Ποιότητος σημαντικῶν Ἐπιρρήμάτων.

Τὰ ποιότητος σημαντικὰ ἐπιρρήματα παράγονται ἀπὸ τῶν ἐπιθέτων κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον·

α') Λήγοντος εἰς φωνῆν τοῦ ἐπιθέτου, προσθέσει τῆς *ment* συλλαβῆς, ὡς sage, sagement; fidèle, fidèlement; joli, joliment; aisé, aisément.

Ἐξαιροῦνται impunément ἀτιμωρητὶ, παραγόμενον ἐκ τοῦ impuni; καὶ traitreusement προδοτικῶς, ἀπὸ τοῦ traître.

Τὰ ἐπίθετα aveugle, commode, conforme, énorme, incommode, opiniâtre καὶ uniforme τρέπουσι τὸ ληκτικὸν *e* ἄφωνον εἰς *é* κλειστόν· aveuglément, commodément, opiniâtrément, κτλ.

β') Εἰς σύμφωνον δὲ λήγοντος τοῦ ἐπιθέτου, παράγεται τὸ ἐπιρρήμα ἀπὸ τοῦ θηλυκοῦ, προσθέσει τῆς αὐτῆς συλλαβῆς *ment*, ὡς heureux, heureuse, heureusement εὐτυχῶς· attentif, attentive, attentivement προσεκτικῶς, μετὰ προσοχῆς· éternel, éternelle, éternellement αἰωνίως.

Ὅτω καὶ τὰ bellement, nouvellement, follement, mollement, ἀπὸ τῶν beau, nouveau, fou, mou, ὧν ἡ ἐτέρα μορφή εἶναι bel, nouvel, fol, mol, καὶ τὸ θηλυκὸν belle, nouvelle, folle, molle.

Ἐξαιροῦνται τὸ gentil, gentille, gentiment χαριέντως, καὶ τὰ ἀκόλουθα ἐπίθετα, ὧν τὸ *e* ἄφωνον τρέπεται εἰς *é* κλειστόν· Commun, confus, diffus, exprès, importun, obscur, précis, profond; Communément, confusément, diffusément, expressément, κτλ., ἀπὸ τοῦ θηλ. Commune, confuse, diffuse, expresse, κτλ.

γ') Λήγοντος δὲ εἰς *ent* τοῦ ἐπιθέτου, παράγεται τὸ ἐπιρρήμα τροπῇ τοῦ *nt* εἰς *mmnt*, ὡς constant, constamment ἐπιμόνως· savant, savamment πολυμαθῶς, σοφῶς· patient, patiemment ὑπομονητικῶς, μετ' ὑπομονῆς.

Ἐξαιροῦνται lent, lente, lentement βραδέως· présent, présente, présentement κατὰ τὸ παρόν· véhément, véhémence, véhémentement σφοδρῶς.

— Ὡς πρὸς τὰ ἐπιρρήματα συγκριτικῶς καὶ ὑπερθετικῶς ἐκφερόμενα, ἴδε ἀνωτέρω τὰ περὶ Συγκριτικῶν καὶ Ὑπερθετικῶν, σελ. 47.

ΚΕΦΑΛ. Β΄.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΘΕΣΕΩΣ.

Αἱ Προθέσεις (ἤτοι ἄκλιτα μόρια ἐξηγοῦντα σχέσιν ὀνόματος πρὸς ὄνομα) εἶναι παρὰ τοῖς Γάλλοις αἱ ἐξῆς·

- DE, ἐκ, ἀπό, ... (ἴδε τὰ λεξικά). Je viens de Rome, ἔρχομαι ἐκ τῆς Ῥώμης.
- A, εἰς, ἐν. Je vais à Paris, ὑπάγω εἰς τοὺς Παρισίους. Il demeure à Athènes, κατοικεῖ ἐν Ἀθήναις.

Προθέσεις πρὸς Αἰτιατικὴν φερόμεναι.

- APRÈS, μετὰ (αἰτ.). Après le diner, μετὰ τὸ γεῦμα.
- D'APRÈS, κατὰ (αἰτ.). D'après Cicéron, κατὰ τὸν Κικέρωνα.
- ATTENDU, διὰ (αἰτ.), ἕνεκα. Il fut exempt des charges publiques attendu son âge, ἀπελύθη τῶν εἰσφορῶν διὰ τὸ γῆρας αὐτοῦ.
- AVANT, πρό. Il est venu avant moi, ἦλθε πρό ἐμοῦ.
- AVEC, σὺν, μετὰ, κοιν. μέ. Il est venu avec moi, ἦλθε μετ' ἐμοῦ, μ' ἐμέ.
- CHEZ, εἰς τὴν οἰκίαν, παρὰ (δοτ.). Il est venu chez moi, ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν μου. Chez les Romains, παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις.
- CONCERNANT, περὶ (γεν.). Quoi de nouveau concernant l'ambassade? τί νέον περὶ τῆς πρεσβείας;
- CONTRE, κατὰ (γεν.). Un discours contre Philippe, λόγος κατὰ Φιλίππου.
- DANS, ἐν, εἰς, ἐντός. Dans le jardin, ἐν τῷ κήπῳ, εἰς τὸν κῆπον, ἐντὸς τοῦ κήπου.
- DEPUIS, ἐκ, ἀπό. Depuis Rome jusqu'à Paris, ἀπὸ τῆς Ῥώμης ἕως τῶν Παρισίων. Depuis lors, ἔκτοτε.
- DERRIÈRE, ὀπισθεν. Derrière moi, ὀπισθέν μου.
- DÈS, ἐκ, ἀπό. Dès demain, εὐθὺς ἀπὸ αὔριον. Dès lors, ἔκτοτε ἤδη.
- DESSUS, ἐπί. Dessus la table, { Κάλιον δε λέγε
sur la table, sous
ἐπὶ τῆς τραπέζης. } la table, διότι τὰ
dessus, dessous,
DESSOUS, ὑπό. Dessous la table, { συνήθως εἶναι ἐπιρ-
ῆματα. } ὑπὸ τὴν τράπεζαν.
- DEVANT, πρό, ἔμπροσθεν. Devant la porte, πρό τῶν θυρῶν, ἔμπροσθεν τῆς θύρας.
- DEVERS, (ἀρχαῖον ἀντὶ vers). PAR DEVERS. Garder par devers soi, κατέχειν
- DURANT, κατὰ = ἐν καιρῷ. Durant l'hiver, ἐν καιρῷ (τοῦ) χειμῶνος.
- EN, ἐν, εἰς, ... (ἴδε τὰ λεξικά). En peu de temps, ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ. Il demeure en Grèce, κατοικεῖ ἐν τῇ Ἑλλάδι. Je vais en Grèce, ὑπάγω εἰς

- ENTRE, μεταξύ, ἐντός, κτλ.
 ENVERS, πρὸς.
 EXCEPTÉ, ἐκτός.
 HORS, ἄλλοι.
 MALGRÉ, καὶ τὸν καὶ μέ... μ' ὄλον.
 MOYENNANT, διὰ (γεν), διὰ μέσου.
 JOIGNANT, πλησίον.
 NONOBTANT, ὡς ἐν κινδύνῳ.
 OUTRE, πρὸς (δοτ.).
 PAR, διὰ, ὑπὸ, κτλ.
 PARMİ, μεταξύ (ἐπὶ πολλῶν).
 PENDANT, κατὰ, ἐπὶ, ἐν καιρῷ.
 POUR, διὰ, χάριν, ὑπὲρ, πρὸς, ...
 PRÈS, παρὰ, πλησίον.
- τὴν Ἑλλάδα. Il est en bonne santé, ὑγιαίνει, εἶναι εἰς καλὴν ὑγίειαν.
 Entre le ciel et la terre, μεταξύ οὐρανοῦ καὶ γῆς. Entre quatre murs. Ὁβέσσων ἐν πρὸς τοὺς γονεῖς αὐτοῦ. Les offenses envers Dieu, αἱ πρὸς Θεὸν ἁμαρτίαι.
 Excepté cela, ἐξαιρουμένου τούτου. Tout le monde hors vous, πάντες ἐκτός σου, ἢ καὶ excepté vous, hormis vous.
 Il est sorti malgré la pluie, ... καὶ μὲ τὴν βροχὴν μ' ὄλην τὴν βροχὴν. Malgré son père, ἄκοντος τοῦ πατρὸς παρὰ τὴν θέλησίν του.
 Moyennant la grâce de Dieu, διὰ τῆς θείας χάριτος. Moyennant l'argent d'autrui, δι' ἄλλοτρίων χρημάτων.
 Σχεδὸν ἄχρηστος.
 Nonobstant le péril, καὶ ἂν (ἂν καὶ) ὑπάρχῃ κίνδυνος, μ' ὄλον τὸν κίνδυνον.
 Outre cela, πρὸς δὲ τούτοις. Μὴ συγγένης τὴν outre μετὰ τῆς excepté ἢ μὲν προσθέτει, ἢ δὲ ἀφαιρεῖ. J'ai acheté les livres de Paul outre ceux-ci, ἠγόρασα τὰ βιβλία τοῦ Παύλου, καὶ τὰῦτα προσέτι. excepté ceux-ci, τούτων ἐξαιρουμένων.
 Passer par la ville, διαβαίνειν διὰ τῆς πόλεως. Par terre, par eau, par mer, διὰ ξηρᾶς, διὰ θαλάσσης. Discours prononcé par le roi, λόγος ἐκφωνηθεὶς ὑπὸ τοῦ βασιλέως.
 Parmi nous, μεταξύ ἡμῶν (entre nous = ὡς ἐν ἡμῖν αὐτοῖς εἰρησθαι).
 Pendant quelque temps, ἐπὶ τινα χρόνον. Pendant l'hiver, ἐν καιρῷ χειμῶνος.
 Il est puni pour ses crimes, τιμωρεῖται διὰ τὰ ἐγκλήματα ταῦτα. J'ai fait cela pour vous, ἐπραξα τούτο χάριν σου. La tendresse du père pour ses enfants, ἡ φιλοστοργία τοῦ πατρὸς πρὸς τὰ τέκνα. Combattre pour la patrie, μάχεσθαι ὑπὲρ τῆς πατρίδος.
 Ἐνίοτε ἐν τῇ συνηθείᾳ, ἀντὶ πρὸς δε, ὡς près les Tuileries. Πάντοτε δὲ ἐπὶ

	τοῦ ambassadeur près la cour de Rome, καὶ τῶν ὁμοίων.
SANS, ἄνευ, χωρὶς.	Sans argent, ἄνευ χρημάτων.
SAUF, ἐκτός.	Sauf ἢ excepté deux ou trois, ἐκτός (ἐξαιρουμένων) δύο ἢ τριῶν.
SELON, κατὰ (αἰτ.)	Selon la raison, κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον. Selon les lois, ἢ conformément aux lois, κατὰ τοὺς νόμους.
SOUS, ὑπὸ, ἐπί.	Sous la table, ὑπὸ τὴν τράπεζαν.
SUIVANT, κατὰ.	Sous Alexandre, ἐπὶ Ἀλεξάνδρου.
SUR, ἐπὶ, περὶ (γεν.)	Suivant saint Thomas, κατὰ τὸν ἅγιον Θωμᾶν.
	Sur la table, ἐπὶ τῆς τραπέζης. Sur cette question, περὶ τούτου τοῦ ζητήματος. Parler sur un sujet, sur une question, κτλ.
TOUCHANT, περὶ (γεν.)	Il m'a entretenu touchant votre affaire, μοὶ ἐμίλησε περὶ τῆς υποθέσεώς σου.
A TRAVERS, διὰ.	Aller à travers les bois, διέρχεσθαι διὰ τῶν δασῶν. Il se fit jour à travers les ennemis, διέσχισε ἐρόμον διὰ τῶν ἐχθρῶν.
VERS, πρὸς.	Vers le nord, vers l'Italie, πρὸς βορρᾶν, πρὸς τὴν Ἰταλίαν.
VOICI, VOILA, ἰδοῦ.	Voici l'homme en question, ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος περὶ οὗ ὁ λόγος. Voilà mon avis, αὕτη εἶναι ἡ γνώμη μου.
VU.	Ταῦτὸ τῷ attendu.

Προθέσεις συντασσόμεναι μετὰ Γενικῆς.

AUPRÈS, (PRÈS, PROCHE, A CÔTÉ).	Près de moi, à côté de moi, πλησίον ἐμοῦ, (κοιν. εἰς τὸ πλάγι μου).
A LA FAVEUR.	A la faveur de l'obscurité, ἐπιβοήθουτος τοῦ σκοτούς.
A L'AIDE, AU MOYEN.	A l'aide ἢ au moyen d'une fausse clef, διὰ τινος ψευδοκλείθρου (ἀντικλειδίου.)
A FORCE.	A force d'argent, διὰ πολλῶν χρημάτων. A force de travail, διὰ πολλοῦ κόπου. A force de soins, διὰ μεγίστης ἐπιμελείας.
AU DELA, EN DEÇA.	Au delà du fleuve, πέραν τοῦ ποταμοῦ. En deçà du fleuve, ἐντεῦθεν τοῦ ποταμοῦ.
EN CAS.	En cas d'événement, ἂν τι γένηται.

EN VUE.	En vue du gain, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ κέρδους.
DE PEUR.	De peur de m'écartier, (φοβούμενος) μήπως αποπλανηθῶ.
FAUTE.	Mourir faute d'argent, θνήσκειν διὰ σπάνιν ἀργυρίου.
HORS.	Hors de la maison, ἐκτός, ἔξω τῆς οἰκίας.
LOIN, πόρρω.	Loin d'être bon, il est méchant, ἀντὶ νὰ ᾔναι χρηστός, εἶναι κακότροπος.

Οὕτω καὶ ἄλλαι τινές, ὧν αἱ πλείεσται εἶναι σύνθετοι· à l'égard de ὡς πρὸς, à l'exception ἐκτός, vis-à-vis ἀντικρὺ, κτλ.

Προθέσεις μετὰ Δοτικῆς συντασσόμεναι.

QUANT.	Quant à ce que vous dites, ὡς πρὸς ὅσα λέγεις.
CONFORMÉMENT.	Conformément à la nature, κατὰ φύσιν.
JUSQUE ἢ JUSQUES.	Jusqu'à la ville, ἕως εἰς τὴν πόλιν.
GRACE ἢ GRACES.	Grâce à Dieu, χάρις τῷ Θεῷ. Il a vaincu grâce à son courage, ἐνίκησε διὰ τῆς γενναϊότητός του.
EU ÉGARD.	La récompense est petite eu égard à ses mérites, ἡ ἀμοιβή εἶναι μικρὰ ὡς πρὸς τὰ προτερήματα αὐτοῦ.
PAR RAPPORT.	Je l'ai fait par rapport à vous, τὸ ἔπραξα χάριν σοῦ. Elle est grande par rapport aux autres, εἶναι μεγάλη ἀναλόγως πρὸς τὰς ἄλλας.

Οὕτω καὶ ἄλλαι τινές.

Σημ. Πολλὰ τῶν προθέσεων λαμβάνονται καὶ ἐπιρρήματικῶς, ἥτοι ἄνευ συμπληρώματος, μάλιστα δε αἱ après, contre, depuis, derrière, dessus, dessous, dedans, dehors, devant, à travers, voici, voilà, auprès, loin, au delà, en deçà, κτλ., καὶ pour, κατ' ἀντίθεσιν τοῦ contre τιθεμένη, ὡς Parlez-vous pour ou contre? ὁμιλεῖς ὑπὲρ ἢ κατὰ.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ.

Οἱ Σύνδεσμοι εἶναι ἅπλοῖ ἢ σύνθετοι, ὡς Et, καὶ· Ou, ἢ· Mais, ἀλλὰ· Car, διότι· Ni, οὔτε, μήτε· Done, λοιπόν· Cependant, Pourtant, ὅμως· Néanmoins, οὐχ ἦτον· Quand, Lorsque, ὅτε, ὅταν· Quoique, Bien que, ἂν καὶ· Si, εἰ, ἂν, ἐάν· κτλ. De même que, Ainsi que, ὡσπερ· A moins que, ἐκτός, εἰ μή· Soit que, εἴτε· Parce que, διότι· Puisque, ἐπειδὴ, (ἀφοῦ), De sorte que, ὥστε· Par conséquent, ἐπομένως· Attendu que, Vu que, ἐπειδὴ· κτλ.

Si donc il en est ainsi, vous avez commis une grande faute; car vous deviez, ou vous expliquer de vive voix quand vous me vîtes, ou m'écrire, ἐάν λοιπόν οὕτως ἔχη, πολὺ ἐσφάλετε· διότι ὠφείλετε, ἢ νὰ ἐξηγηθῆτε διὰ ζώσης φωνῆς, ἢ νὰ μοι γράψητε.

ΚΕΦΑΛ. Δ.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΦΩΝΗΜΑΤΟΣ.

Ah! Hélas! ἐμφαίνουσι ὀλίψιν. Ah! que je souffre! ἄ! πόσον πάσχω. Hélas! ayez pitié de moi! φεῦ! ἐλέησόν με!

Ah! ἐμφαίνει προσέτι χαρὰν ἢ θαυμασμόν. Ah! quel plaisir! ὦ τῆς ἡδονῆς! Ah! que cela est beau! ὦ πόσον ὠραῖον εἶναι τοῦτο!

Ha! (προφ. βραχυτέρον πως τοῦ Ah!) καὶ Ho! ἐμφαίνουσιν ἐκπληξίν.

Aïe! ἀπολύτως λέγεται ἐπὶ συναισθήσεως αἰφνιδίου ἀλγους.

Fi! si donc! ἐμφαίνουσιν ἀποστροφὴν. Fi! quel discours! φεῦ τοῦ λόγου! Fi de ces pensées profanes! ἄπαγε τῶν βεβήλων ἐνθυμημάτων!

Paix! Chut! διὰ νὰ ἐπιβάλῃ τις σιωπὴν.

Hé bien! ἢ Eh bien! εἶναι ἐρωτηματικά καὶ προτρεπτικά. Hé bien! qu'attendez-vous? τί δὴ περιμένεις; Eh bien! travaillez donc, ἐργάσου δά.

Καὶ ἄλλα τινά.

ΘΕΜΑ 28.

Πότ' οὖν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, (δὲν μεταφράζεται τὸ ἄνδρες) πότε ἂ γρηὶ πράξετε; Τί δ' ὑμῖν διαφέρει; (qu'...?) Τί ἀπαιτεῖται (falloir) διὰ νὰ ἦναι τις εὐτυχής (... pour être heureux?); Ἀπαιτεῖται νὰ πιστεύῃ ὅτι εἶναι τοιοῦτος (... se croire tel). Τί περιμένεις, ἐνῶ (quand) πρόκειται περὶ τῆς σωτηρίας (salut ἄρσεν.) ὅλης τῆς πόλεως; Πόσα σοὶ χρειάζονται βιβλία; Μοὶ χρειάζονται δέκα. Ἐχίονισε 1ῶ ἡμέρας κατὰ συνέχειαν (de suite). Ὁ φιλάργυρος ἐνθέρμως

ἐπιθυμῆι τὸν πλοῦτον. Ὁ ἐνάρετος ἀνὴρ λησμονεῖ εὐκόλως τὰς ὕβρεις, ἀλλ' ἐνθυμεῖται πάντοτε τὴν εὐεργεσίαν. Ὅστις δὲν εἶναι ὑπὲρ ἐμοῦ, εἶναι κατ' ἐμοῦ. Καὶ τί ἤθελες νὰ πράξῃ ἐναντίον τριῶν; Ν' ἀποθάνῃ. Ὁ κατὰ Κτησιφῶντος λόγος. Ἐγερθεῖς ἐκ νεκρῶν (ressuscité d'entre les morts). Ἐνίστέ ἐστιν ἴσως ἐπικίνδυνον, καλὸν ὅμως πάντοτε πρὸς τοὺς κεκρατημένους ἐπιεικῶς ἔχειν (d'être élément). Πάντας εἶλε τοὺς φεύγοντας (les fuyards), πλὴν ἐνός. Διὰ τοῦ Λουγδούνου (Lyon) ἐπορεύθη ἵνα... (ἐπέρασα). Ἐκ Διὸς ἀρχόμεθα (commencer par). Ἀντὶ μαχαίρας ῥάβδον εἶλε. Ζῆ' ἀνευ λύπης καὶ ἡδονῆς (... douleur ni plaisir). Οὐδὲν καινὸν (rien de nouveau) ὑπὸ τὸν ἥλιον. Ὁ κόραξ (le corbeau) ἐπὶ δένδρου καθήμενος (perché). Ἔχε πάντοτε εἰς τὸν νοῦν ὅτι εἶσαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Ὡ τῆς συμφορᾶς! (Ah! quel malheur!) Ὡ τῆς δειλίας! Oh!... Οἱ μοι ταλαιπώρω! (Hélas! que je suis malheureux!) Ἡ φύσις ἡμῶν ἔδωκε δύο ὄτα καὶ ἐν μόνον στόμα, ἵνα ἀκούωμεν πολὺ καὶ λαλῶμεν ὀλίγον (peu). Σπεύδε βραδέως. Ὁ ἀδάμας, καὶ ἐν κόπρῳ πεσὼν, οὐχ ἤττον πολύτιμος· ἢ δὲ κόνις, ἣν ὁ ἀνεμος ἀνυφοῖ ἄκρι τοῦ οὐρανοῦ, ἐστὶν οὐχ ἤττον οὐτιδανῆ (εὐτελής). Ὁ κάματος θησαυρὸς ἐστὶ τοῖς ἀνθρώποις (pauvre). Τὰ παθήματα τοῖς ἀνθρώποις μαθήματα γίνονται. Τοιοῦτος γίνου περὶ τοὺς γονεῖς, οἷους ἂν εὖξαιο περὶ σεαυτὸν γενέσθαι τοὺς σεαυτοῦ παῖδας.

ΚΕΦΑΛ. Ε'.

ΠΕΡΙ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑΣ.

Ἐτυμολογία καὶ Παραγωγή τῶν λέξεων.

α') Ὡφέλεια μεγίστη ὡς πρὸς τὴν ὀρθογραφίαν τῶν λέξεων εἶναι, κατὰ πάσας τὰς γλώσσας, ἢ γνώσις τῆς ἐτυμολογίας· καὶ ἐπειδὴ ἡ γαλλικὴ γλῶσσα παράγεται κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος ἐκ τῆς ἐλληνικῆς καὶ λατινικῆς, εὐκολύνεται τὰ μέγιστα ἢ γαλλικὴ ὀρθογραφία ἐκ τῆς γνώσεως ἀμφοτέρων τῶν γλωσσῶν τούτων, μάλιστα δὲ τῆς λατινικῆς. Π. γ. temps παράγεται ἀπὸ τοῦ tempus; tant — tantus; il tend, t ntre — tendit, tendere; sang — sanguis; cent — centum; sens — sensus; pauvre — pauper. Physique παράγεται ἀπὸ τοῦ φυσική· phosphore — φωσφόρος· sympathie — συμπάθεια· autochtone — αὐτόχθων· héros — ἥρωας· eucharistie — εὐχαριστία. Τοῦτο δὲ ἀφ' ἐαυτοῦ πρόδηλον.

β') Ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς ἀλλήλας αἱ γαλλικαὶ λέξεις διαιροῦνται εἰς πρωτοτύπους καὶ παραγώγους. Π. γ. ἀπὸ τοῦ sang αἷμα, παράγονται τὰ sanglant, sanguin, sanguinaire, ensanglanter. Ἀπὸ τοῦ tapis τάπητος, παράγονται τὰ tapisserie, tapissier, tapisser. Ἀπὸ τοῦ mont ὄρος, παράγονται τὰ montueux, montagne, montagnard, montagnoux. Οὕτω καὶ ἐπὶ μυρίων λέξεων.

Ἐθεν ἐξ αὐτῆς τῆς προφορᾶς, ἢ τοῦλάχιστον ἐκ τῆς γραφῆς τῶν παραγῶγων γνωρίζεται ἐν γένει καὶ ἡ ὀρθογραφία τῶν πρωτοτύπων.

Ἐπαρχοῦσιν ὅμως ἐξαίρεσις τινὲς, ἃς θέλει διδάξει ἢ πεῖρα καὶ ἡ ἀνάγνωσις. Π. γ. τὸ honneur (τιμὴ) γράφεται διὰ δύο nn, ἂν καὶ ἐξ αὐτοῦ γίνωνται τὰ

honorer, honorable, honorifique. *Dépôt* γράφεται διὰ τοῦ *t*, ἂν καὶ ἐξ αὐτοῦ γίνονται τὰ déposer, entreposer. Τὸ *abri* ἄνευ τοῦ *t*, ἂν καὶ ἐξ αὐτοῦ γίνονται τὸ abriter.

γ') Ἡ συμπλοκὴ *qu* τῶν ῥημάτων εἰς *quer*, ὡς convoquer, fabriquer, τρέπεται εἰς *c* ἐπὶ τῶν παραγωγῶν λέξεων, ὅσον convocation, fabrication; communication, indication, κτλ. Γράφονται ἕμως διὰ *qu* τὰ ἐξῆς παράγωγα: attaquable, critiquable, croquant, immanquable, marquant, remarquable, risquable.

δ') *Ention, ension*. Γράφονται διὰ τοῦ *e* πᾶσαι αἱ καταλήξεις εἰς ention, ension, ὅσον appréhension, dimension, attention, prétention, ἐκτὸς τῆς λέξεως expansion.

Οὕτω καὶ τῶν εἰς *endre* ῥημάτων, μόνον τὰ épancre καὶ répandre γράφονται διὰ τοῦ *a*.

ε') *Xion, ction*. Γράφονται διὰ τῆς συμπλοκῆς *xion* μόνον τὰ complexion, connexion, flexion (déllexion, génulflexion, inflexion, réflexion), fluxion, préfixion. Τὰ δὲ λοιπὰ γράφονται διὰ τοῦ *ction*: Action, direction, instruction, κτλ.

ς') *Eur*. Bonheur, labour, clameur, voleur· οὕτω καὶ τὰ λοιπὰ, ἐκτὸς τῶν τεσσάρων heure, beurre, demeure, leurre.

ζ') *Ent*. Γράφε διὰ τοῦ *ent* μόνον τὰ ἐπίθετα adhérent, affluent, différent, divergent, équivalent, excellent, négligent, président, incident, violent, μὴ συγγέων αὐτὰ μετὰ τῶν μετοχῶν adhérent, affluent, différent, divergeant, etc.

η') *Bleu* κυανοῦς, feu μακαρίτης, καὶ hébreu. Τὰ δὲ λοιπὰ τοιαύτης καταλήξεως ἐπίθετα προσλαμβάνουσι *x* τελικόν: creux, gracieux, heureux, vaoureux, etc.

θ') Ἡρὸ τῶν *p* καὶ *b*, τὸ *m* ἀναπληροῖ πάντοτε τὸ *n*. Combien, embarras, rompre, combattre, κτλ. Ἐξαιροῦνται bonbon, bonbonnière, embonpoint.

ι') Τὰ εἰς *au* λήγοντα ὀνόματα λαμβάνουσι τὸ ἄφωνον *e* πρὸ τοῦ *au*, ὡς oiseau, tableau, etc. ἐκτὸς ὅταν φωνῆν τι ἄλλο προηγῆται τοῦ *au*, ὡς gluau, gruau, fléau, noyau, etc. ἐκτὸς καὶ τῶν étai, landau, pilau, sarrau.

Ἀναδιπλασιασμός τῶν Συμφώνων.

α') Τὰ *b, d, g*, ἀναδιπλασιάζονται·

Τὸ *b* κατὰ τὰς λέξεις abbaye, abbé, rabbin, sabbat, καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν παράγωγα· οὕτω δὲ καὶ κατὰ τὰς λέξεις gibbosité, gibbeux, gobbe.

Τὸ *d* κατὰ τὸ addition καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ adducteur, adduction, reddition (καὶ quiddité).

Τὸ *g* κατὰ τὰ suggérer, agglomérer, aggraver, agglutiner, καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν.

β') Ὁ ἀναδιπλασιασμός τῶν ἄλλων συμφώνων γίνεται κατὰ τὰς λέξεις τὰς ἀρχομένους ἀπὸ

OC, AF, EF, DIF, OF, SUF, IL, COM, IM, IR, ὄον.

Occasion	ἀφορμή.	ἐξαιρῶνται	occe, oculaire, oculiste.
Affaire	ἀσχολία (δουλειά).	ἐξαιρ.	afin, Afrique.
Effet	ἀποτέλεσμα.	ἐξαιρ.	éfaufiler.
Difficile	δύσκολος.	}	ἀνευ ἐξαιρέσεως.
Officier	ἀξιωματικός.		
Suffrage	ψηφός.		
Illicite	ἀθέμιτος.	ἐξαιρ.	île (îlot, ilote, ilotisme).
Commun	κοινός.	ἐξαιρ.	(coma), comédie, comète, comice, comité.
Immense	ἄπειρος.	ἐξαιρ.	image, imiter, iman.
Irriter	παροργίζειν.	ἐξαιρ.	irascible, iris, ironie, Iroquois, καὶ ἄλλα τινὰ σπάνια.

γ') Δὲν ἀναδιπλασιάζονται τὰ σύμφωνα,

Μετὰ τὸ ε ἀφωνον, ὡς relever, acheter, semer.

Μετὰ φωνῆν τονιζόμενον· blâme, tête, félicité, ἐκτὸς τοῦ chässe (λειψανοθήκη) καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ.

— Ἀπέχομεν τοῦ νὰ κανονίσωμεν τὰ λοιπὰ περὶ τῆς ὀρθογραφίας τῶν στοιχείων, πεποιθότες ὅτι ὁ κόπος ἤβλεπεν ἀποβῆ σχεδὸν ἀνωφελῆς εἰς τοὺς μαθητὰς, ἐνεκα μάλιστα τῶν πολυαριθμῶν ἐξαιρέσεων, ὥσπερ μόνον ἡ ἀσκήσις, ἡ ἀνάγνωσις καὶ τὰ λεξικά δύνανται νὰ διδάξωσιν.

Ὅστις ὁμως ἐπιθυμῆ νὰ βεβαιωθῆ περὶ τοῦ πόσον ἑλλησιπῆ καὶ ἐσφαλμένα εἶναι τὰ περὶ τούτου κανονισθέντα, ἄς ἀναγνώσῃ τὰς σημειώσεις τὰς περὶ τούτου ἐν τῇ κατὰ τὴν Ἀκαδημίαν γραμματικῇ τῶν Bonneau et Lucan, revue par Michaud, membre de l'Académie française.

Χρῆσις τῶν Ὀρθογραφικῶν Σημείων.

α') Ἡ Ὄξεϊα (') τίθεται ἐφ' ὅλων τῶν ε κλειστῶν, ὅσα εἶναι ἐν τῷ τέλει συλλαβῆς· étendu, vérité, académie, répété. Γράφε δὲ ἀνευ ὀξείας rocher, nez, dernier, reste, κτλ., διότι αἱ συλλαβαὶ cher, nez, nier, res, δὲν ἔχουσι τὸ ε ὡς τελευταῖον στοιχεῖον. Ἴδε καὶ περὶ προφορᾶς τοῦ ε, σελ. 4.

β') Ἡ Βαρεῖα (ˆ) τίθεται ἐφ' ὅλων τῶν ἀνοικτῶν ε, ὅσα εἶναι ἐπὶ τέλους συλλαβῆς (père, mère, brèche, je sème, ils règnent), καὶ πρὸ τοῦ s κατὰ τὴν λήγουσαν συλλαβὴν (procès, succès, après, près). Πρὸ δὲ τοῦ t, τὸ ε ἀνοικτὸν γράφεται μετὰ περισπωμένης, ὡς apprêt, intérêt, forêt, prêt.

Τὰ δὲ bouquet, discret, valet, κτλ., γράφονται κατὰ τὸν α' κανόνα, καθὸ ἔχοντα τὸ ε κλειστόν.

γ') Ἐπὶ τέλους συλλαβῆς, καὶ ἐπομένης ἀφώνου συλλαβῆς, τὸ ε προφέρεται μὲν πάντοτε ἀνοικτὸν, γράφεται δὲ ὅτε μὲν μετὰ βαρεῖας, ὅτε δὲ μετὰ περισπωμένης, ὡς Misère, fidèle, épithète, élève, il prospère, il soulève. Baptême, arène, pêche, guêpe, énéque, tête, sève.

Μετὰ βαρειας κατὰ τὰς καταλήξεις

<i>ère.</i>	Père, colère,	} ἀνεξαιρέτως.
<i>èbre.</i>	Algèbre, funèbre,	
<i>ède.</i>	Remède, tiède,	
<i>ègue.</i>	Bègue, καὶ κατ' ἄλλας τινὰς σπανιωτέρας.	

Διίσχυρίζονται τινες, ὅτι τὸ πρῶτον *e* τῆς συλλαβῆς *ege* εἶναι πάντοτε κλειστὸν, καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν ῥημάτων ὅθεν γράφουσιν *il assiége, il abrège*, κτλ., κατ' ἐξαιρέσειν τοῦ περὶ ῥημάτων γενικοῦ κανόνος, ὅτι τὰ ἔχοντα τὴν προτελευταίαν συλλαβὴν τῆς ἀπαρεμφάτου εἰς *e* μεταβάλλουσιν αὐτὸ εἰς *e* πρὸ ἀφώνου συλλαβῆς.

δ') Πρὸ διπλασιαζομένου συμφώνου, τὸ *e* γράφεται ἄνευ τόνου, ἂν καὶ προφέρεται ἢ κλειστὸν, ἢ ἀνοιχτόν· ὅσον, κλειστὸν μὲν, *muette, cette*, ἀνοιχτὸν δὲ, *nouvelle, étrenne*. Οὕτω καὶ πρὸ τοῦ *x*, ὅσον *circonflexe, perplexe*,... διότι τότε τὸ *x* ἀναπληροῖ δύο *cc*. (*Ἴδε τὰ περὶ προφορᾶς).

ε') Ἡ βαρεῖα τίθεται ὡς σημεῖον διακριτικὸν ἐπὶ τῶν προθέσεων *à, dès*, καὶ τῶν ἐπιρρήματων *là (ἐκεῖ)*, οὐ (*ὄπου*), ἵνα μὴ συγχέωνται μετὰ τοῦ *a* (*ἐχεῖ*) ῥήματος, *des ἄρθρου, la ἄρθρου καὶ ἀντωνυμίας, ou (ἢ) συνδέσμου*.

Τίθεται καὶ ἐπὶ τῶν *çà, déjà, voilà, déjà, delà, là*.

ς') Ἡ *Περισπωμένη* τίθεται ἐν γένει ἐπὶ φωνηέντων ἐν χρόνῳ μακρῷ προφερομένων, ὡς *âge, tête, épître, côte, flûte*.

Ἰδιαίτερος δὲ σημειώσον ὅτι τίθεται

Ἐπὶ τοῦ *i* τῶν ῥημάτων εἰς *aître*, ἀλλὰ μόνον πρὸ τοῦ *t*, ὅσον *je connaîtrai, il paraît, nous connaissons*. Γράφε δὲ ἄνευ περισπωμένης *il connaissait, qu'il paraisse, je parais*.

Ἐπὶ τῶν οὐσιαστικῶν καὶ ἐπιθέτων εἰς *ème*, ὅσον *blasphème, diadème, extrême, blème*,... ἔκτος τῶν ἀριθμητικῶν ὀνομάτων, ὡς *deuxième, troisième*,... *quantième, pénultième, etc.*, καὶ τῶν οὐσιαστικῶν *problème, système, thème, trirème*, καὶ τοῦ *poème*, ὅπερ γράφεται καὶ *poëme*.

Ἐπὶ τοῦ *a'* καὶ τοῦ *β'* πληθυντικοῦ προσώπου τοῦ *prétérit défini* τῶν ῥημάτων, ὅσον *nous fûmes, vous fûtes, nous allâmes, vous allâtes, nous reçûmes, vous fîtes*, καὶ ἐπὶ τοῦ *γ'* προσώπου τοῦ παρατατικοῦ τῆς ὑποτακτικῆς, ὡς *qu'il aimât, qu'il rendit*.

Τίθεται δὲ ὡς διακριτικὸν σημεῖον ἐπὶ τῶν ἐπιθέτων *mûr, mûre* ὄριμος, καὶ *sûr, sûre*, βέβαιος, πιστός. Ἄνευ δὲ τόνου γράφονται, τὸ οὐσιαστικὸν *mur* τοῦ τοίχου, ἢ πρόθεσις *sur* ἐπὶ, καὶ τὸ ἐπίθετον *sur, sure*, ὀξύς.

Οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν μετοχῶν *dû, redû, crû* (καὶ *tu ένίστε*), τῶν *devoir, re-devoir, croître, taire* ἄνευ δὲ τόνου γράφονται τὰ *du* (ἄρθρον), *crû* μετοχῆ τοῦ *croître*, ἢ ἐπίθετον (ὄμιλος), *tu* ἀντωνυμία.

Σημ. Ἐν γένει τὰ κεφαλαῖα στοιχεῖα τόνους δὲν ἐπιδέχονται.

*Εκθλιψις φωνηέντων.

Ἡ Ἀπόστροφος τίθεται ἀντὶ τῶν ἐκτεθλιμμένων φωνηέντων A, E, I, πρὸ φωνήεντος ἢ h ἀφόνου.

Τούτων δὲ τὸ A ἐκθλίβεται μόνον ἐπὶ τοῦ *la*, ὡς l'armée, de l'histoire, je l'estime, ἀντὶ τῶν *la armée, de la histoire, je la estime*.

Τὸ δὲ E ἐκθλίβεται

α') Ἐπὶ τῶν *je, me, te, se, de, que, ce, le, ne*, ὡς Qu'il vienne. Je n'aime pas cela (1).

Σημειοτέον ὅμως ὅτι τὰ *je, ce, le*, τιθέμενα μετὰ τὸ βῆμα, δὲν δέχονται ἀπόστροφον. Donnez-le à Antoine. Est-ce Antoine? Pourquoi venir ici, dis-je à ces gens?

β') Ἐπὶ τῶν *lorsque, puisque, quoique*, ἀλλὰ μόνον πρὸ τῶν *il, ils, elle, elles, on, un, une*. ὡς lorsqu'il, quoiqu'elle, puisqu'on, κτλ.

γ') Ἐπὶ τοῦ *quelque*, μόνον πρὸ τοῦ *un, une, (autre)*. ὡς quelqu'un, quelqu'une, (quelqu'autre, κάλλιον δὲ quelque autre).

δ') Ἐπὶ τοῦ *entre* καὶ *presque*, μόνον ὅταν διὰ συνθέσεως ἀποτελῶσι μέρος ἄλλης τινὸς λέξεως, ὡς s'entr'aider, entr'acte, presque. Ἐν καὶ ἔνιοι γράφωσι *entr'eux, entr'elles*, κάλλιον ὅμως καὶ ὀρθότερον *entre eux, entre elles*.

ε') Ἐπὶ τῶν *grand'mère* προμήτωρ, *grand'chose* μέγα πράγμα, ἀντὶ *μηδαιμύον τι* κατ' εἰρωνίαν. *grand'peine, grand'peur, grand'chambre, grand'croix, grand'salle, grand'porte, grand'cour, grand'rue, grand'route, grand'messe* (ἢ grande messe), *grand'pitié, grand'chère*, κατὰ τινὰς σημασίας αὐτῶν.

Τὸ δὲ I ἐκθλίβεται μόνον ἐπὶ τοῦ *si* πρὸ τῶν *il, ils*, ὡς S'il vient, s'ils viennent, καὶ ἐπὶ τοῦ *moi, toi*, πρὸ τοῦ *en*: Donne-m'en, Donne-l'en, accorde-l'en la permission, ἀντὶ *moi en, toi en*.

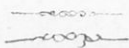
ΣΗΜ. Μὴ συγχέης τὴν ἀνωνομίαν *l'* τῶν ἀνωνομικῶν ῥημάτων, ὡς assure-l'en, occupe-l'en, ἀντὶ assure-toi en, occupe-toi en, κτλ., μετὰ τοῦ *t* εὐφωνικοῦ τῶν *s'occupe-t-il? s'assure-t-elle?* κτλ.

(1) Ἴδμεν ὅτι ἐκθλιψις δὲν γίνεται πρὸ τῶν *oui, onze, onzième, ce un, la ouate*. Πρόσθετε καὶ τὰ *yacht, yatagan, yole*.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟΝ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α.

ΠΕΡΙ ΑΡΘΡΩΝ.

Θέσις καὶ Ἐπεκυσίσεις τῶν Ἄρθρων (1).

α') Πάντοτε προτάσσεται τὸ ἄρθρον. Le poème τὸ ποίημα· le beau poème τὸ καλὸν ποίημα, le seul beau poème τὸ μόνον καλὸν ποίημα, le seul vraiment beau poème τὸ μόνον ἀληθῶς (ὄντως) καλὸν ποίημα. Du même poème, aux mêmes poèmes, etc. Un poème poîmá τι, un beau poème, etc.

Ἐξαιρεῖται ἐπὶ τοῦ ἐπιθέτου tout, τὸ ὁποῖον παρεντίθεται, ὡς καὶ παρ' Ἑλλήσιν· πάντες οἱ ἄνθρωποι, πᾶς ὁ δῆμος, πᾶσα ἡ πόλις, πᾶν τὸ σῶμα, tous les hommes, tout le peuple, toute la ville, tout le corps; de tous les hommes, à tout le peuple, à toutes les villes, par tout le corps. Toute une ville, à tout un peuple.

Ἐξαιροῦνται καὶ ἐπὶ τῶν προσηγορικῶν Monsieur, Madame, Monseigneur καὶ τὰ τοιαῦτα, ὡς Monsieur le préfet, Madame la comtesse, ὁ Κύριος νομάρχης, ἡ Κυρία κόμισσα, Monseigneur l'évêque.

β') Οὐδέποτε παρὰ τοῖς Γάλλοις γίνεται ἡ σύνταξις ἐκείνη τοῦ ὀριστικοῦ ἄρθρου, καθ' ἣν συμπίπτουσιν ἀλλεπάλληλα δύο ἢ καὶ τρία ἄρθρα (Μετὰ δὲ τῶν τυράννων κατάλυσιν ἐκ τῆς Ἑλλάδος. Οἱ τῶν χρημάτων κτῆσιν τιμῶντες)· ἀλλὰ λέγε, πάντοτε προτάσσω ἕκαστον ἄρθρον πρὸ ἐκάστου ὀνόματος,

(1) Πρὶν ἢ σπουδάσῃ ὁ μαθητὴς κεφάλαιόν τι τοῦ Συντακτικοῦ, δεῖται ν' ἀναγνώσῃ πάλιν καὶ προσεκτικῶς τὰ ἐν τῇ Τεχνολογικῇ περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως.

Après l'expulsion des tyrans hors de la Grèce. Ceux qui estiment l'acquisition de l'argent.

γ') Ἐν μόνον ἄρθρον δὲν δύναται ν' ἀναφέρηται εἰς πολλὰ οὐσιαστικά, καὶ ἂν ᾧσι ταυτογενῆ καὶ ἁμοιόρισμα, ὡς συγνάκις συμβαίνει εἰς τὴν ἐλληνικὴν. Ὅθεν ἡ φράσις Σοὶ δίδω ὅλα ταῦτα, τὰ βιβλία, κορυθία, μολυβδοκόρυθια, τετράδια, λέγεται γαλλιστὶ Je te donne tout cela, les livres, les plumes, les crayons, les cahiers, ἢ χάριν ἐμφάσεως, ἀνάθρως ἐκφερομένου καὶ τοῦ πρώτου ὀνόματος, Je te donne tout cela : livres, plumes, crayons, cahiers (1).

J'ai acheté des livres, des plumes, du papier, de l'encre et un encrier.

δ') Ἐπὶ τῆς ἐπιθετικῆς συμφωνίας, ἐὰν προτάξωμεν οὐσιαστικὸν ἐνάθρως, δὲν ἐπαναλαμβάνομεν πρὸ τοῦ ἐπιφερομένου ἐπιθέτου τὸ ἄρθρον, ὡς γίνεται κατὰ τὴν ἐλληνικὴν, ἀλλὰ λέγομεν l'homme vertueux, le père céleste, ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐνάρετος, ὁ πατήρ ὁ οὐράνιος, καὶ ὄχι l'homme le vertueux, le père le céleste.

Φίλιππος ὁ Μακεδόνων βασιλεὺς, Philippe, roi de Macédoine (des Macédoniens). Ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων, le peuple Athénien.

ε') Ὁμιλοῦντες λ. γ. περὶ ἐνὸς ἵππου λέγουσιν οἱ Ἕλληες ὁ ἵππος ὁ μαῦρος καὶ λευκός, (ἢ, ὁ μαῦρος καὶ λευκός ἵππος)· ἐπὶ δὲ λέγουσιν ἐπαναλήψει τοῦ ἄρθρου ὁ μαῦρος καὶ ὁ λευκός ἵππος. Ὡσαύτως καὶ παρὰ τοῖς Γάλλοις· le cheval noir et blanc; le cheval noir et le blanc.

Le sage et vaillant jeune homme, ὁ φρόνιμος καὶ ἀνδρεῖος νέος.

Le jeune et le vieux soldat, ὁ νέος καὶ ὁ γέρον στρατιώτης.

J'occupe le premier et le second étage.

Λέγουσιν ὁμοῦ οἱ Ἕλληες, ὅταν δὲν ὑπάρχη ἀμφιβολία· Τὰ προτερήματα τῆς ἀρχαίας καὶ σημερινῆς διαλέκτου. Ὁ ἐλληνικὸς καὶ γαλλικὸς στρατός, καὶ τὰ ὅμοια. Γαλλιστὶ δὲ λέγε, ἐπαναλαμβάνων τὸ ἄρθρον, Les qualités de l'ancien et du moderne idiome, ἢ de l'ancien idiome et du moderne. L'armée grecque et la française, ἢ l'armée grecque et l'armée française.

Λέγεται ὁμοῦ ἀνεῦ ἐπαναλήψεως τοῦ ἄρθρου Les langues latine et grecque. Les biens présents et à venir καὶ ἄλλα τινὰ, προτασσομένου πληθυντικῶς τοῦ οὐσιαστικῶ· Les armées grecque et française, etc.

Γενικὴ χρῆσις τοῦ Ὀριστικοῦ Ἄρθρου.

Γενικῶς τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον, τό τε ἐλληνικὸν καὶ τὸ γαλλικὸν, ὡς ἐρμηνεύσαμεν ἐν τῷ β' βιβλίῳ (σελ. 30) τοῦ Τεχνολογικοῦ, τίθεται πρὸ τῶν ἢ ἀτομικῶς

(1) Δὲν φυλάττεται πάντοτε οὗτος ὁ κανὼν οὐδ' ὑπ' αὐτῆς τῆς Ἀκαδημίας, ἥτις εἶπε les négociants et banquiers; des officiers et sous-officiers; aux frères et sœurs; les ascendants et descendants, les 9 et 10 septembre, etc., μετ' ὀνομάτων ὁπωσούν ἀναλόγων τὴν σημασίαν. Λέγεται πάντοτε l'École des arts et métiers (ὄχι des arts et des métiers), καὶ ἄλλα τινὰ.

προσδιορισμένων ὀνομάτων, ἢ καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν τοῦ εἶδους αὐτῶν. Le père de Philippe; l'homme (en question). L'homme (en général); les hommes, la vertu, etc.

Ἐν γένει δὲ ἀποβάλλεται πᾶν ἄρθρον, ὅταν τὸ οὐσιαστικὸν δὲν ἐμφαίνῃ οὔτε πρόσωπον ἢ πρᾶγμα προεγνωσμένον καὶ ὀρισμένον, οὔτε εἶδος ἢ γένος· οὔτε ἐν τι ἢ τινὰ ἐκ πολλῶν (un homme, des hommes), οὔτε λαμβάνηται κατὰ μεριστικὴν ἔννοιαν (donnez-moi du pain), ἀλλ' ἐξ ἐναντίας ὑπεμφαίνῃ τὸ πρόσωπον ἢ τὸ πρᾶγμα ὡς νοητὸν μᾶλλον ἢ ὡς ὑπάρχον, ἥτοι ἀφηρημένως·

Honte et opprobre à qui n'aime pas la patrie! αἴσχος καὶ ὄνειδος εἰς τὸν μὴ ἀγαπῶντα τὴν πατρίδα!

Il a été condamné pour vol, κατεδικάσθη ἕνεκα κλοπῆς.

Dieu dit à Adam : Tu es poussière, et tu retourneras en poussière, ὁ Θεὸς εἶπε πρὸς τὸν Ἀδάμ· γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ.

Une ville pleine de trouble, πόλις μεστὴ θορύβου.

Pleurer de joie, ὑπὸ χαρᾶς θαυρούειν.

Ἡ ἐντροπὴ τὸν ἀπέτρεψε τοῦ νὰ λαλήσῃ, la honte l'empêcha de parler, ἥτοι la honte qu'il avait.

Il a été condamné pour le vol en question, κατεδικάσθη ἕνεκα τῆς κλοπῆς περὶ ἧς ὁ λόγος. — pour un vol, ἕνεκα κλοπῆς τινος.

La poussière nous aveuglait pendant que nous marchions, ὁ κοινοστός μᾶς ἐτύφλωνεν ἐνῶ ἐβαδίζομεν.

Pleine encore du trouble qu'on y avait excité la veille.

Ce méchant pleure de la joie d'autrui.

Διὰ τοῦτο ἀνάρθως ἐν γένει τίθενται τὰ οὐσιαστικά, ὅταν, διὰ πλαγίων ἢ ἐμπροσθέντος ἐκφερόμενα, ἐξηγῶσιν ἐπιβρῆματικὴν, ὀνοματικὴν ἢ ῥηματικὴν ἔννοιαν, ὅσων. Avec lenteur = lentement, βραδέως. Les hommes de l'église = les ecclésiastiques, οἱ κληρικοί. Un palais de roi = un palais royal, βασιλειον. Rendre gloire à quelqu'un, δοξάζειν τινά. Καὶ τότε δῆλον ὅτι τὸ συμπληροῦν οὐσιαστικὸν συναποτελεῖ μετὰ τῆς συμπληρουμένης λέξεως μίαν μόνην ἔννοιαν, μᾶλλον δὲ ὡς μίαν λέξιν·

1. Sans pitié = impitoyablement, ἀνελεημόνως. Par hasard = fortuitement, ἐκ τύχης, τυχαίως. De bon gré, ἐκουσίως. Bon gré, malgré, ἐκῶν, ἄκων. A pleines voiles, ὅλοις ἰστίοις· voguer à pleines voiles, ἰστιοδρομεῖν. De gaieté de cœur, ἐκ περιουσίας, ἀσκοπῶς.

2. Une école de village, δημοτικὸν σχολεῖον.

Une œuvre de roi, ἔργον βασιλείως = βασιλικὸν ἔργον.

Un vase d'or, d'airain, d'argile, etc., ἀγγεῖον ἐκ χρυσοῦ, ἐκ χαλκοῦ, ἐκ κεραμίδος = χρυσοῦν, χαλκοῦν, κεραμικόν.

De l'eau de mer, θαλάσσιον ὕδωρ.

Un vêtement de femme, ἐσθὴς γυναικεῖα.

Le grenier de foin, ὁ χορτοβολών.

Sans la moindre pitié. Par un heureux hasard; par le plus grand des hasards. Au gré de ses desirs, κατὰ τοὺς πόθους του. Il a perdu la paix du cœur.

L'école du village, τὸ σχολεῖον τοῦ χωρίου. Une école du village = une des écoles du village.

Une œuvre du Roi, ἔργον τι τοῦ Βασιλέως.

Ce bois a la dureté du fer, τοῦτο τὸ ξύλον εἶναι στερεὸν ὅσον ὁ σίδηρος.

De l'eau de la mer, ὕδωρ τῆς θαλάσσης, ἥτοι τῆς ἑγγυς, τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος, κτλ.

Une faute de la femme a perdu le genre humain, τῆς γυναικὸς, ἥτοι τῆς Εὐσας.

Le grenier au foin = le grenier où est notre foin.

Des ruses de guerre, στρατηγήματα. Un lit de feuilles de roses (1).

On a longtemps disputé sur la meilleure forme de gouvernement = gouvernementale.

Vous avez toujours eu pour moi une tendresse de père = une tendresse paternelle, ἡ καὶ la tendresse d'un père = la tendresse qu'aurait eue un père, ἡ la tendresse qu'un père a pour ses enfants.

3. Faire fortune = s'enrichir πλουτίζεισθαι. Il a fait fortune en bien peu de temps.

Rendre gloire = glorifier, δοξάζειν. Rendons gloire à Dieu = glorifions Dieu.

User de ruse, πανουργεῖν. Faire bonne chère, εὐωγεῖσθαι. Être en bonne santé = se bien porter, ὑγιαίνειν. Imputer à crime, etc.

Il se fit un lit des feuilles qu'il put trouver.

En France la forme du gouvernement est monarchique.

La tendresse du père (ἡ καὶ d'un père) est moins affectueuse que celle de la mère (ἡ καὶ d'une mère), ἡ πατρικὴ φιλοστοργία, ἐν γένει τοῦ πατρὸς, τῶν καθόλου πατέρων.

Il fit en peu de temps une fortune considérable.

Rendons à Dieu la gloire qui lui est due.

Vous lui faites un crime de s'adonner à la bonne chère.

Πολλάκις καὶ κόμψως παραλείπεται τὸ ἄρθρον ἐπὶ τῶν ἐπαριθμήσεων, χάριν συντομίας καὶ ἐμφάσεως. On enchaîne à la fois père, enfant, femme, fille, et laquais, et servantes, ἀντὶ τοῦ σχοινιστενοῦς le père, l'enfant, la femme, etc. La nature ne fait ni princes, ni riches, ni grands seigneurs, ἀντὶ τοῦ ni des princes, ni des riches, etc. Tombeaux, trônes, palais, tout périt, tout s'écroule.

Ἐν εἶδει ἀποφθέγματος λέγεται Τέμεριτὴ n'est pas prudence, ἀντὶ τοῦ la témérité n'est pas la prudence. — Mieux vaut goujat debout qu'empereur enterré (La Fontaine). Οὕτως ἐν γένει ἐκφέρονται αἱ παροιμίαι, ὡς Contentement passe richesse. A bon chat, bon rat.

Ταῦτα δ' ἐν γένει περὶ φύσεως καὶ χρήσεως τοῦ ἄρθρου. Δῆλον δὲ ὅτι ἡ παρ' Ἑλλήσι χρήσις αὐτοῦ εὐκολύνει πολὺ εἰς τὸν μαθητὴν τὴν τοῦ γαλλικοῦ. Ἀλλὰ μάλιστα πάντων τὸ ἄρθρον ἰδιοτρόπως καθ' ἑκάστην γλῶσσαν συντάσσεται. Ὡστε συμβουλευόμεν τὸν σπουδαστὴν νὰ σημειώσῃ προσεκτικῶς ὅσας ἀναγινώσκων ἢ συνομιλῶν παρατηρεῖ κυριωτέρας ἰδιοτροπίας τῆς γαλλικῆς, ὡς

Je vous souhaite le bon jour, le bon soir, σὰς εὐχομαι καλὴν ἡμέραν.

Il est parti le premier, le second, ... le dernier, ἀπῆλθε πρῶτος, δεύτερος, τελευταῖος.

Cela (κοιν. ça) sent le brûlé, κοιν. μυρίζει καύλαν.

Je n'ai pas le sou, δὲν ἔχω λεπτόν. Je n'ai pas le temps, δὲν ἔχω καιρόν.

Au nord de la ville, πρὸς βορρᾶν τῆς πόλεως. Le Rhône coule vers le midi.

Par la grâce de Dieu; pour la gloire de Dieu; χάριτι Θεοῦ, πρὸς δόξαν Θεοῦ.

Combattre pour la vie, περὶ ψυχῆς μάχεσθαι.

Il souffre la faim et la soif, καρτερεῖ λιμὸν καὶ δίψαν.

(1) Ὅρα κατωτέρω τὰ περὶ οὐσιαστικῶν ἐν σχέσει πρὸς ἄλληλα καὶ τὰ περὶ συμπληρώματος τῶν ἐπιθέτων.

Ἰδιαιτέραι παρατηρήσεις
περὶ τοῦ Γαλλικοῦ καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἄρθρου.

4. *Mon livre. Un de mes livres.*

Ἰδομεν, ἐν τῷ Τεχνολογικῷ, ὅτι τὰ ὀνόματα τίθενται γαλλιστὶ ἀνάθρως ὅταν προσδιορίζωνται διὰ δεικτικοῦ ἢ κτητικοῦ ἐπιθέτου, ὡς *ce livre, mon livre*, τὸ βιβλίον τοῦτο· τὸ ἐμὸν βιβλίον, ἢ τὸ βιβλίον μου. Ὄταν λοιπὸν πρόκηται νὰ φανερώσωμεν κτητικῶς ἐν τι ἢ τινα ἐκ πολλῶν, λέγομεν *un de mes livres, un de tes amis, deux de ses amis, plusieurs de vos amis, etc.*, ἐν τῶν ἐμῶν βιβλίων, φίλος σου τις, δύο φίλοι του, πολλοί τινες φίλοι του.

Καὶ ἐνίοτε ἀρχαϊκῶς πῶς *un mien ami, un tien ami, une sienne amie*, ἐμός τις φίλος, κτλ.

Δὲν λέγεται *Des quatre livres que j'avais, on m'en a pris l'un, les deux, les trois*, ὡς λέγουσιν οἱ Ἕλληνες (Ἀπὸ τὰ τέσσαρα βιβλία, ἅπερ εἶχον, μοῦ ἐπῆραν τὸ ἐν, τὰ δύο, τὰ τρία)· ἀλλὰ λέγεται ἀνάθρως *Des quatre livres que j'avais, on m'en a pris un, deux, trois*, ἢ *On m'a pris un, deux, trois des livres que j'avais*.

Ὅτω καὶ *On lui a crevé un œil*, τῷ ἐξέβαλον τὸ ἐν ὄμμα (ὄχι *l'un œil*). Τοῦτο τιμᾶται ὑπὲρ τὸ ἐν σκουδόν, *cela vaut plus d'un écu, plus de deux écus*, καὶ ὄχι *plus de l'un, plus des deux*. *Un quart d'heure*, ἐν τέταρτον τῆς ὥρας, καὶ ὄχι *de l'heure*. Ἐχω περισσότερον, ὀλιγώτερον τῶν ἐξήκοντα δραχμῶν, *j'ai plus, moins de soixante drachmes*.

2. *Un tel homme, ὁ τοιοῦτος ἀνὴρ. Chacun le sait, ὁ καθείς τὸ ἠξέειρει.*

Δὲν δέχονται τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον οὐδὲ τὰ οὐσιαστικά μετὰ τοῦ *tel* τοιοῦτος, *si grand τόσος, si âgé τηλικούτος, κτλ.*, ὅϊον.

Ἀκούσας ὁ λέων τὸν ὄνον ὀγκανίζοντα, ἐπλησίασε διὰ νὰ μάθῃ πόθεν ἔρχεται ἢ τόση φωνή. *Le lion, ayant entendu l'âne braire, s'approcha pour savoir d'où venait une telle voix, = une voix si formidable, une si épouvantable voix,...* Ὁ τοιοῦτος ἀνὴρ *un tel homme*, ἤγουν *un homme si bon, si méchant, si instruit, κτλ.* Διατί ἐγκαταλείπετε τὴν τόσον ἡλικιωμένην (τηλικαύτην) ὑπηρετίδα; *Pourquoi abandonnez-vous une servante si âgée?* Οἱ τοιοῦτοι νόες, *de tels esprits (ὄχι des tels)*.

Δὲν λαμβάνει τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον οὔτε τὸ *chacun*. Ὄθεν λέγε *Chacun le sait, καὶ ὄχι le chacun le sait, ὁ καθείς, ἕκαστος τὸ ἠξέειρει*.

Ὅτω καὶ ἐπὶ τοῦ ὀ, ἢ, τὸ δεῖνα, ἕπερ λέγονται *un tel, une telle*, ὅϊον *Monsieur un tel, ὁ κύριος δεῖνα. Mademoiselle une telle; Messieurs un tel et un tel; Messieurs tels et tels*.

Τὸ καὶ τὸ λέγεται *telle ou telle chose*.

3. *Le roi même. Le même roi.*

Ἐπὶ δὲ τοῦ même αὐτὸς, ἡ, ὁ, ἡ θέσις τοῦ ἄρθρου πρὸ τοῦ même ἢ πρὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ δὲν εἶναι ἀδιάφορος, ὡς·

Le roi même, καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς (κοιν. ὁ βασιλεὺς ὁ ἴδιος).

L'espérance même, καὶ αὐτὴ ἡ ἐλπίς, ἢ ἡ ἐλπίς αὐτή.

Les livres mêmes, καὶ αὐτὰ τὰ βιβλία.

Ἄλλὰ

Le même roi, ὁ αὐτὸς βασιλεὺς (ὁ ἴδιος βασιλεὺς).

La même espérance, ἡ αὐτὴ ἐλπίς.

Les mêmes livres, τὰ αὐτὰ βιβλία.

La même chose, τὸ αὐτὸ, ταῦτὸ (τὸ ἴδιον).

4. *Kalὸν ἔχει τὸ ὄνομα.*

Λέγουσιν οἱ Ἕλληνες *Kalὸν ἔχει τὸ ὄνομα*. Ἐχει τὸν πέλεκυν ὀξύτατον, καὶ τὰ ὄνομα. Οἱ δὲ Γάλλοι Il a un beau nom; il a une hache très-coupante, ὅχι δὲ Il a le nom beau; il a la hache très-coupante. Ἐκτὸς ὡς πρὸς τὰ ὄργανα, μέρη, κτλ., τοῦ σώματος, ἐπὶ τῶν Cette dame a le front large, les yeux vifs, la voix douce, etc. Cet animal a le pied sûr, le poil soyeux, etc. — Ces arbres ont l'écorce tendre, les feuilles larges, les racines déliées, etc. Οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ψυχικῶν δυνάμεων καὶ κλίσεων, τοιοῦτο-τρόπως· Avoir l'esprit méchant, la mémoire fidèle, les mœurs douces, etc., ἢ καὶ ἐνίοτε μετὰ τοῦ ἀορίστου ἄρθρου Il a de fortes épaules, de grosses lèvres, un poil soyeux, etc. Ὁ Λυγκεὺς τὰ ὄμματα εἶχεν ὀξυδερκέστατα, Lyncée avait des yeux très-perçants, ἢ καὶ les yeux très-perçants.

5. *Il est en prison.*

Γενικῶς ἀποβάλλεται τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον μετὰ τὴν *en* πρόθεσιν· Il agit en homme sensé, πράττει ὡς φρόνιμος. Ils sont perpétuellement en guerre, διαμάχονται διηνεκῶς. Je suis en affaire, εἶμαι ἐνησχολημένος. Il l'emporte en grandeur, διαφέρει (υπερβαίνει) κατὰ τὸ ὕψος. Τοῦτο δ' ἕνεκα τῆς ἀπροσδιορίστου ἐννοίας τῆς *en*. Ὅθεν μεταχειρίζομεθα αὐτὴν ἐν γένει καὶ ἀντὶ τῆς dans, pendant, ὅταν πρόκηται περὶ ἀορίστου τινός· ὡς Il a été mis deux fois en prison, en une année; et même il n'est pas encore en liberté, ἐφυλακίσθη δις ἐν ἐνὶ ἐνιαυτῷ, καὶ μάλιστα δὲν εἶναι ἔτι ἐλεύθερος. En hiver, ἐν καιρῷ χειμῶνος. Λέγεται δὲ ὀριστικῶς διὰ τῆς dans, pendant, καὶ τοῦ ἄρθρου; Il a été mis dans la prison militaire. Deux fois dans l'année (ἤγουν dans l'année présente = cette année, τὸ παρὸν ἔτος). Pendant l'année 1840.

Λέγεται ὁμως en l'an, en l'année 1847, τῷ ἔπει 1847, en l'absence de son père, ἀπόντος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, = pendant l'année 1847, pendant l'absence de son père. En l'état où je suis, καὶ ἄλλα τινά.

6. Συντάσσεται τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον μετὰ τῶν διαφόρων μερῶν τοῦ λόγου, ὡς ἐξῆς·

α') Μετὰ τῶν Μορίων.

Les car, les si, les mais, les parce que, κτλ.

Le oui est le contraire du non, τὸ ναὶ εἶναι τὸ ἐναντίον τοῦ ὄχι.

β') Μετὰ τῶν Ἐπιθέτων.

Le sage, les sages, ὁ σοφός, οἱ σοφοί. Le méchant, les méchants, ὁ κακός, οἱ κακοί. Le nécessaire, τὰ ἀναγκαῖα. Le blanc, le rouge, τὸ λευκόν, τὸ ἐρυθρόν, (τὸ κόκκινον). Le grec, le latin, le français, τὰ Ἑλληνικά, τὰ Λατινικά, τὰ Γαλλικά. Le droit, τὰ νομικά. La coquette, les coquettes, ἡ φιλάρεσκος, αἱ φιλάρεσκοι. Les belles, αἱ ὠραῖαι (γυναῖκες).

Le tout dὲν σημαίνει τὸν κόσμον ὡς παρὰ τοῖς Ἑλλησιν, ἀλλὰ πᾶν τὸ πρᾶγμα περὶ οὗ ὁ λόγος. Prenez le tout ἢ tout, λάβετε τα ὅλα.

Πολλάκις οἱ Ἕλληνες, ἀντὶ τοῦ ἀφηρημένου οὐσιαστικοῦ, μεταχειρίζονται τὸ οὐδέτερον ἐπίθετον ἐνάρθρως. Οὕτω καὶ οἱ Γάλλοι διὰ τοῦ ἀρσενικοῦ ἄρθρου, ἀλλὰ μετ' εὐαρίθμων μόνον ἐπιθέτων, ὡς le beau, le bon, le grand, le vrai, ... τὸ καλόν, τὸ ἀγαθόν, τὸ μέγα, τὸ ἀληθές, ἀντὶ la beauté, la bonté, la grandeur, la vérité, τὸ κάλλος, ἡ ἀγαθότης, τὸ μέγεθος, ἡ ἀλήθεια. L'intérieur, l'extérieur, τὸ ἐσωτερικόν, τὸ ἐξωτερικόν.

Ἄλλ' ὄχι καὶ ἐπὶ τῶν ἐξῆς· τὸ πρόθυμον, τὸ εὐμενές, τὸ ἀβέβαιον, κτλ., τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ μεταφράσωμεν le zèle, la bienveillance, l'instabilité, ἡ προθυμία, ἡ εὐμένεια, ἡ ἀβεβαιότης (1). Π. γ. Ἐθαύμασα τὸ στερεὸν τῆς ἀποδείξεως ταύτης, j'admire la solidité de cette preuve. Τὸ τῶν λόγων αὐτοῦ ἤμερον καὶ πρᾶον, la douceur et l'affabilité de ses discours. (Ἴδε καὶ τὰ περὶ τοῦ *ce qui, ce que...*)

γ') Μετὰ τῶν Μετοχῶν.

Ἰδίωμα κάλλιστον τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης εἶναι τὸ νὰ ἐκφέρωνται ἐνάρθρως καὶ αἱ μετοχαί, ὡς Οἱ φεύγοντες τὴν ἡδονήν· ὁ πράξας τοῦτο· τὰ λεγθέντα. Τὰ τοιαῦτα πρέπει νὰ μεταφράζωμεν ἀναλυτικῶς, ὡς ἐὰν ἦσαν ὅστις φεύγει..., ὅστις ἐπράξῃ..., celui qui fuit le plaisir, ἢ πληθ. ceux qui fuient le plaisir; celui qui a fait cela; ce qui a été dit, ἢ καὶ les choses dites.

δ') Μετὰ τῆς Ἀπαρεμφάτου.

Παρὰ τοῖς Γάλλοις, ὅταν τεθῆ ὡς ὑποκείμενον ἀπαρέμφατος τις, ἐλλείπει τὸ ἄρθρον. Ὅθεν λέγεται Aimer Dieu est un devoir de l'homme, τὸ ἀγαπᾶν τὸν

(1) Le zélé, le bienveillant, l'inconstant ἢ θελον σημαίνει l'homme zélé, . . . ὁ πρόθυμος.

Θεὸν εἶναι καθῆκον τοῦ ἀνθρώπου. L'art d'aimer, ἡ τέχνη τοῦ ἀγαπᾶν. Il est habitué à travailler, εἶναι συνηθισμένος εἰς τὸ νὰ ἐργάζεταιται. ὄχι l'aimer Dieu est..., l'art de l'aimer; habitué au travailler.

Ἐξαιροῦνται ὀλίγα οὐδέτερα ῥήματα, ὡς Il en perd le boire et le manger (διὰ τοῦτο οὔτε πίνει, οὔτε τρώγει). L'aller et le venir (τὸ ἀναχωρεῖν καὶ τὸ ἐρχεσθαι), τὰ ὁποῖα ἐκ τῆς χρήσεως ἐγενεον ἀληθῶς οὐσιαστικά, ὡς καὶ le coucher du soleil, ἡ δύσις τοῦ ἡλίου. C'est l'heure de mon coucher, εἶναι ἡ ὥρα τοῦ ὕπνου μου. Le déjeuner (1) est prêt, τὸ πρόγευμα εἶναι ἕτοιμον. Le savoir-faire, κτλ. Ὅθεν αἱ τοιαῦται λέξεις κυρίως εἶναι ὀνόματα, τὰ ὁποῖα ἀνήκουσιν εἰς τὰ λεξικά, ὡς καὶ ἡ λοιπὴ λεξικογραφία.

7. Mon père et celui de votre ami.

Οὐδέποτε παρὰ τοῖς Γάλλοις τίθεται τὸ ἄρθρον ἀναφορικῶς πρὸς προηγούμενον ὄνομα. Ὅθεν μὴ εἶπης mon père et le de votre ami, ὁ πατήρ μου καὶ ὁ τοῦ φίλου ὑμῶν· ἀλλὰ λέγε διὰ τῶν ἀντωνυμιῶν celui, celle, ceux, celles: Mon père et celui de votre ami; mes livres et ceux de votre ami, κτλ.

8. Ὁ Ἐφέσου, l'Évêque d'Éphèse.

Οὐδὲ τίθεται κατ' ἔλλειψιν πρὸ τῆς γενικῆς, ὡς παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, οὐδὲ πρὸ τῶν ἐπιρρήμάτων, κτλ. Ὅθεν μὴ εἶπης le d'Éphèse ὁ Ἐφέσου· ἀλλὰ, κατὰ πλήρη φράσιν, l'évêque d'Éphèse (2). Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου, Alexandre, fils de Philippe. Τὰ τῆς τύχης εἶναι ἀβέβαια, les faveurs de la fortune sont incertaines. Ἡ ἄνω Αἴγυπτος, l'Égypte supérieure. Οἱ πάλαι σοφοὶ ἄνδρες, les anciens sages, καὶ ὄχι: les autrefois sages. Οἱ νῦν Ἕλληνες, les Grecs modernes (3). Ἡ ἄγαν ἐπιθυμία, le trop grand désir, le désir excessif.

9. Οἱ τεχνῖται ἐνθυμεῖσθε.

Λέγεται μὲν ἑλληνιστὶ Οἱ τεχνῖται ἐνθυμεῖσθε ὅτι..., ἀντὶ ὧ τεχνῖται, ἐνθυμεῖσθε. Ὅχι οὕτω παρὰ τοῖς Γάλλοις, ἀλλὰ: Artistes, souvenez-vous. Souvenez-vous, ὁ ἄριστος τῆς γῆς.

Ἐσαύτως Οἱ τεχνῖται ἄς ἐνθυμώμεθα, ἀντὶ ἡμεῖς οἱ τεχνῖται. Γαλλιστὶ δὲ, nous autres artistes, souvenons-nous· ἢ souvenons-nous, nous qui sommes artistes.

Περὶ τοῦ Ὀριστικοῦ Ἄρθρου ὡς πρὸς τὰ Κύρια Ὄνόματα.

1. Τὰ ἐφεξῆς Κύρια Ὄνόματα δὲν λαμβάνουσι τὸ ἄρθρον παρὰ τοῖς Γάλλοις, καὶ τοι σημαίνοντα ὀρισμένα ὄντα·

(1) Ἡ déjeuner.

(2) Λέγεται ἐπίσης Monseigneur d'Éphèse, ἀντὶ τοῦ Monseigneur l'évêque d'Éphèse.

(3) Ἡ καὶ ἐπίσης les Grecs d'aujourd'hui; les sages d'autrefois.

α') Τὰ τῶν θεῶν, ἀγγέλων, ἀγίων, ἀνθρώπων, ζώων, ἐνικῶς ἐκφερόμενα, ὡς Jupiter ὁ Ζεὺς· Junon ἡ Ἥρα· Gabriel ὁ Γαβριήλ· Paul ὁ Παῦλος· Marie ἡ Μαρία· Alexandre ὁ Ἀλέξανδρος· Argus ὁ Ἄργος· Cerbère ὁ Κέρβερος· Bucéphale ὁ Βουκέφαλος· ἐκτὸς ὅταν τὸ ἄρθρον ἀποτελῇ μέρος τῆς λέξεως αὐτῆς, ὡς La Harpe, La Fontaine (1).

Τὰ τοιαῦτα κύρια ὀνόματα μένουσιν ἀναρῆρα καὶ ὅταν ἀναφέρονται εἰς ἄψυχα· οὕτως ὡς λέγεται le consul Bonaparte, l'empereur Napoléon; le poète Voltaire; le ministre Guizot, κτλ., οὕτω λέγεται ἐπίσης la rue Bonaparte; le cirque Napoléon; le café Voltaire; le ministère Guizot; la méthode Robertson; la colonne Vendôme; la salle Montesquieu, κτλ. Λέγεται une scène d'Athalie σκηνή τις τῆς Ἀθαλίας (Γοθολίας), l'auteur d'Athalie; un chapitre, une page, l'auteur de Gil-Blas, κεφάλαιόν τι, σελίς τις, ὁ συγγραφεὺς τοῦ Γίλ-Βλασίου, de Paul et Virginie τῶν κατὰ Παῦλον καὶ Βιργινίαν, de Jocelyn τοῦ Ἰωκελίου, κτλ., l'hôtel, le restaurant d'Apollon, τὸ ξενοδοχεῖον, τὸ ὄψοπωλεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος, κτλ. Il naquit à Thiers, ἐγεννήθη ἐν Θιέρση. Mars est le 3me mois de l'année, ὁ Μάρτιος εἶναι ὁ γ' μῆν τοῦ ἐνιαυτοῦ. Quel bel opéra que Moïse! πόσον καλὸν μελόδραμα ὁ Μωϋσῆς! κτλ. Πρόσθετε ἐτι καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἀστέρων· Vénus Ἀφροδίτη, Saturne Κρόνος, κτλ. (2).

Ἐξαιρεῖται ἐν γένει ὅταν τὰ ὀνόματα ἀναφέρονται εἰς ἐφημερίδας, εἰς πλοῖα, ἢ εἰς μνημεῖα τινά· un article du Figaro ἄρθρον τι τοῦ Φιγαρώ, la frégate le Vauban ἡ φρεγάτα Βωμπάν, l'église de la Madeleine ὁ ναὸς (ἡ ἐκκλησία) τῆς Μαγαλῆνης.

β') Τὸ ὄνομα Dieu ὁ Θεός, ὡς la miséricorde de Dieu, τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ (3).

Οὕτω Jésus καὶ Jésus-Christ (ὁ Ἰησοῦς, ὁ Ἰησοῦς Χριστός)· ἐνάρθρως δὲ le Christ ὁ Χριστός.

γ') Τὰ τῶν πόλεων καὶ χωρίων· Je viens de Paris, ἔρχομαι ἀπὸ τῶν Παρισίων. Il demeure à Rome, à Athènes (4), κατοικεῖ εἰς τὴν Ῥώμην, εἰς τὰς Ἀθήνας (ἐν Ῥώμῃ, ἐν Ἀθήναις).

Ἐξαιροῦνται les Andelys, la Mecque, la Flèche, la Rochelle, le Mans, καὶ ἄλλα τινά· Je viens des Andelys et je vais au Mans.

δ') Τὰ τῶν μηνῶν· Ἦλθε τὴν πέμπτην Φεβρουαρίου, il est venu le cinq Février, ἢ le cinq de Février· κατὰ τὸν παρελθόντα Μάρτιον, en Mars dernier· καθ' ἕλον τὸν μῆνα Ἰανουάριον, pendant le mois de Janvier.

Λέγεται ὁμοίως μετὰ τοῦ θηλυκοῦ ἄρθρου la mi-Juin, la mi-Août, κτλ., τὰ μέσα τοῦ Αὐγούστου (τὸ δεκαπενταύγουστον),...

ε') Τὰ τῶν ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος, ἐπὶ τῆς ἀριθμήσεως αὐτῶν, ὡς Dimanche, Lundi, Mardi, Mercredi, Jeudi, Vendredi, Samedi, Κυριακή, Δευτέρα, ... Καὶ ὅταν ὀνομαζόμεν τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν εἴμεθα, ἢ προσδιορίζομεν τὴν τῆς

(1) Ἐξαιροῦνται καὶ τινὰ ἰταλικά ὀνόματα, ὡς le Tasse, l'Arioste· οὕτω καὶ τὰ γυναικεία ὀνόματα εἰς ὅσα ὑβριστικῶς πως προτάσσεται τὸ ἄρθρον, ὡς la Dubarry, καὶ Ἰταλίδων πολλῶν.

(2) Ἀλλὰ λέγομεν πάντοτε ἐνάρθρως le soleil, la lune (ὡς Πρὸς ἡλίου δυσμᾶς, au coucher du soleil), διότι ταῦτα δὲν εἶναι ἀληθῶς κύρια ὀνόματα· ἀνάρθρως δὲ Phœbus, Phœbé, διὰ τὸ εἰσφαινομέν τὰ δύο ἀστρά ταῦτα, διὰ τοῦ ποιητικοῦ αὐτῶν κυρίου ὀνόματος.

(3) Ἐνάρθρως δὲ le Tout-Puissant, l'Éternel, ὁ Παντοδύναμος, ὁ Αἰώνιος.

(4) Paris, Athènes, ἐὰν καὶ ἔχωσι s, οὐχ ἦττον εἶναι ἐνικά οὐσιαστικά, ὡς la moderne Athènes, αἱ νεώτεροι Ἀθῆναι.

παρούσης, τῆς παρελθούσης, ἢ τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος, καθ' ἣν ἐγένε τι ἢ μέλει νὰ γείνη· C'est aujourd'hui vendredi, σήμερον εἶναι παρασκευή. Je suis arrivé lundi, et je partirai dimanche prochain, ἔφθασα τὴν δευτέραν, καὶ θέλω ἀναχωρήσει τὴν προσεχῆ κυριακὴν. Ἀλλὰ λέγεται ἐνάρθρως, Je partirai le dimanche, premier Janvier, — le second jeudi de Septembre. Ἀορίστως δὲ διὰ τοῦ un, Je suis arrivé un jeudi, et je partirai un vendredi (1).

ς') Τῶν ἑορτῶν δύο μόνον ἐκφέρονται ἐνάρθρως, ἤγουν Noël καὶ Pâques ἢ Pâque, τὰ Χριστούγεννα, τὸ Πάσχα· à Pâques, à Noël, la fête de Noël.

ζ') Πρόσθετε τὰς προσηγορικὰς λέξεις Monsieur, Madame, Mademoiselle, Monseigneur, ὡς Monsieur George et Mademoiselle sa sœur, ὁ Κύριος Γεώργιος καὶ ἡ Κυρία ἀδελφή του. Monseigneur l'évêque, ὁ πανιερώτατος ἐπίσκοπος.

Ἐσαύτως καὶ τὸ ἐπίθετον Saint, ἐπομένου κυρίου ὀνόματος, ὡς Saint Pierre, Sainte Irène, ὁ ἅγιος Πέτρος, ἡ ἅγια Εἰρήνη. Ἀλλὰ λέγεται ἐνάρθρως, κατ' ἔλλειψιν τοῦ θηλυκοῦ οὐσιαστικοῦ fête (ἑορτῆ), la saint Pierre, la saint Jean, κτλ., τοῦ ἁγίου Πέτρου, τοῦ ἁγίου Ἰωάννου.

2. Γενικῶς δὲ λαμβάνουσι τὸ ἄρθρον τὰ λοιπὰ κύρια ὀνόματα, δηλαδὴ τὰ τῶν λαῶν, τὰ τῶν μερῶν τοῦ κόσμου, τῶν ἐπικρατειῶν, βασιλείων, ἐπαρχιῶν, διοικητικῶν νομῶν, τῶν ὀρέων, θαλασσῶν, ποταμῶν, πορθμῶν, ... τὰ τῶν δημοσίων τόπων, οἰκοδομῶν, μνημείων, ... τὰ τῶν ἀνέμων, ... ὡς les Européens οἱ Εὐρωπαῖοι, les Italiens οἱ Ἴταλοὶ, les Spartiates, l'Europe, la Grèce, l'Attique, la Normandie, le Finistère, le Caucase, la Méditerranée ἢ Μεσόγειος, la Seine ὁ Σηκοάνας, le Bosphore, le Pausilype τὸ Παιουσίλυπον, les Tuileries ὁ Κεραμεικὸς (κῆπος δημόσιος ἐν Παρισίοις), le Parthénon, καὶ ἐν γένει πᾶς τόπος ἢ μέρος πόλεως θεωρούμενον ὡς τοιοῦτον π. χ. le Phanar τὸ Φανάριον, la Cannebière (ἐν Μασσαλίᾳ), le Pirée τουτέστι le port d'Athènes ὁ λιμὴν τῶν Ἀθηνῶν (2). Le Nord, le Sud, l'Est, l'Ouest, κτλ., ὁ Βορέας, ὁ Νότος, ἡ Ἀνατολή, ἡ Δύσις.

Ἐπὶ δὲ τῶν νήσων σημειωτέον, ὅτι ἐνάρθρως ὀνομάζονται γαλλιστὶ ὅσαι εἶναι φερῶνται τῆς πρωτεύουσας αὐτῶν, ἤγουν ὅσαι ἔχουσι τὸ αὐτὸ ὄνομα· οἷον Malte, Salamine, Rhodes. Ἐνάρθρως δὲ αἱ λοιπαὶ· οἷον l'Islande, la Sardaigne, la Sicile (3).

Παρατήρησον καὶ ὅτι τὰ κύρια ὀνόματα, σχηματιζόμενα ἐκ κοινοῦ ὀνόματος, ἐνάρθρως ἐκφέρονται, καὶ διὰ τοῦτο λέγεται la ville de la Flèche, le Havre, κτλ.

Σημειώσεις.

α') Ἐπειδὴ ὁμοίως ἢ ἐν πρόθεσις φύσει ἀποβάλλει τὸ ἄρθρον, ἔπεται ὅτι δά-

(1) Οὕτω καὶ ἐνάρθρως à cinq heures εἰς τὰς πέντε ὥρας· avant minuit πρὸ τοῦ μεσονυκτίου, κτλ. Ἐνάρθρως δὲ Sur les deux heures, vers les trois heures et demie, κτλ.

(2) Μέρος ἄλλοτε τῆς πόλεως, καὶ διὰ τοῦτο λεγόμενον le Pirée παρὰ τοῖς Γάλλοις διέσωσε δὲ τὸ αὐτὸ ὄνομα, ἂν καὶ σήμερον ἦναι οὗτος ἄλλη πόλις.

(3) Διὰ τοῦτο ὀνομάζομεν τὴν Εὐβοίαν l'Eubée, ἢ καὶ ἐνάρθρως Négrepont ἕνεκα τῆς πρωτεύουσας Négrepont.

κίς τι τῶν ἀνωτέρω ὀνομάτων (τῶν συνήθως τὸ ἄρθρον λαμβανόντων) συντάσσεται μετ' αὐτῆς, ἐλλείπει τότε τὸ ἄρθρον en Europe, en Grèce. Ὅθεν πρέπει νὰ γνωρίζῃ τις πότε εἶναι ἐν χρῆσει ἢ en ἀντὶ τῶν συνωνύμων αὐτῆς à καὶ dans. (Ἴδε κατωτέρω, Βιβλ. Γ', τὰ περὶ Προθέσεων).

β) Τὸ ἄρθρον ἀπαιτεῖται, ὅταν ὁ λόγος ᾖναι περὶ τῆς ὅλης χώρας, ὡς λ. χ. ἐὰν λέγῃς les limites, la longueur, la largeur, la circonférence, la situation, la forme géographique, les revenus, les ressources, les colonies, la puissance, les armées, la gloire de la France, de l'Angleterre, de la Russie, κτλ.

Πρὸ δὲ τῶν αὐτῶν ὀνομάτων τίθεται ὄχι τὸ ἄρθρον, ἀλλ' ἢ de πρόθεσις, ὅταν λαμβάνονται μόνον ὡς τόποι ἐξαγωγῆς: οἶνον vin de France; toile d'Angleterre; cuir de Russie (οἶνος τῆς Γαλλίας = γαλλικὸς οἶνος, ἀγγλικὸν ὕφασμα = ῥωσικὴ βύρσα), διότι τότε τὰ de France, d'Angleterre, de Russie, τίθενται μᾶλλον κατ' ἐπιθετικῶν ἔννοιαν.

Ἐὰν ὅμως ὁ ἐξαγωγῆς τόπος ᾖναι ποταμὸς, ἢ ὄρος, τότε τὸ ὄνομα δέχεται τὸ ἄρθρον. Les vins du Rhin; un mouton des Ardennes.

γ) Ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ λέγεται

L'empereur	ἀνάρθρος μέρ· de France, d'Angleterre, de
Le roi	Gascogne, κτλ., ἥτοι θηλικίου ὄντος τοῦ ὀνό-
La cour	ματος.
L'histoire	ἐνάρθρος δέ· du Portugal, de l'Indoustan, du
Les coutumes, κτλ.	Poitou, κτλ., ἥτοι ἀρσενικοῦ ὄντος τοῦ κυρίου ὀνό-
	ματος.

Λέγεται ὅμως le royaume, le roi de Grèce, ἢ de la Grèce.

3. Παρατήρησις γενικῆ. Πληθυντικῶς ἐκφερόμενα, τὰ κύρια ὀνόματα προσλαμβάνουσι τὸ ἄρθρον. Les deux Caton; aux Indes; dans les Pays-Bas, etc.

Οὕτω καὶ ὅταν προσδιορίζονται δι' ἐπιθέτου, ἢ διὰ συμπληρώματος, οἷον· Le divin Achille, ὁ θεῖος Ἀχιλλεύς. La belle Cléopatre, ἡ καλὴ (ὠραία) Κλεοπάτρα. Le moderne Paris est bien différent de l'ancienne Lutèce, οἱ νῦν Παρίσιοι πολλὸν διαφέρουσι τῆς πάλαι Λευκατίας. Le Jupiter des Grecs, ὁ Ζεὺς τῶν Ἑλλήνων. Le Dieu des miséricordes, ὁ Θεὸς τῶν οἰκτιρῶν. Le monsieur, la dame, la demoiselle dont vous parlez (1). Le saint Pierre que vous avez sculpté (2), ὁ ἅγιος Πέτρος, τὸν ὁποῖον ἐγλύψας.

Λέγεται ὅμως ἀνάρθρος Saint Grégoire de Naziance, saint Ignace de Loyola, κτλ., διότι ἐκ τῆς συνηθείας τὰ de Naziance, de Loyola ἔγειναν ὡς μέρος τοῦ κυρίου ὀνόματος: ἀλλὰ λέγεται: le grand saint Grégoire de Naziance, ἕνεκα τοῦ ἐπιθέτου grand, κτλ.

Σημειωτέον δὲ ὅτι ἐπὶ μὲν τοῦ le grand Alexandre, le débonnaire Louis, κτλ., τὰ ἐπίθετα grand, débonnaire (μέγας, εὐθήης), δηλοῦσι μόνον χαρακτηριστικὴν τινα ποιότητα τῶν ἀντικειμένων· ἐπὶ δὲ τοῦ Alexandre le Grand, Louis le Débonnaire, τὰ αὐτὰ ἐπίθετα ἀποτελοῦσι μέρος τοῦ κυρίου ὀνόματος, οἷον Le grand Alexandre et le débonnaire Louis sont appelés Alexandre le Grand, Louis le Débonnaire.

(1) Παρατήρησον ὅτι κατὰ τὴν σύνταξιν ταύτην, τὰ madame, mademoiselle μεταβάλλονται: εἰς dame, demoiselle. Οὕτω καὶ ces dames, ces demoiselles; une dame, quelques demoiselles.

(2) Τὸ p δὲν προφέρεται.

Διὰ τοῦτο λεγεται πάντοτε le fameux Bacon, le bel Adonis, κτλ., καὶ ἔχει Bacon le fameux, Adonis le beau, ἐπειδὴ τὰ le fameux, le beau δὲν ἀποτελοῦσι μέρος τῶν κυρίων ὀνομάτων Bacon, Adonis.

Περὶ Μεριστικῆς ἔννοιας.

Παρὰ μὲν τοῖς Γάλλοις σημαντικὴ τῆς μεριστικῆς ἔννοιας εἶναι κατ' ἐξοχὴν ἡ *de* πρόθεσις.

Παρὰ δὲ τοῖς Ἑλλήσιν ἡ ἔννοια μέρους δηλοῦται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ· α') ἢ διὰ τοῦ ὀνόματος ἀνάρθρως ἐκφερομένου· β') ἢ περιφραστικῶς, διὰ περιληπτικῆς ἢ μεριστικῆς ἐκφράσεως, ἐπομένης γενικῆς· γ') ἢ διὰ μεριστικοῦ ἐπιθέτου, ὡς·

α') Ἡγόρασα βιβλία, δηλαδὴ ἀριθμὸν τινα βιβλίων.

β') Τὸ πλεῖστον (μέρος) τοῦ χρόνου.

γ') Φιλόσοφοί τινες, δηλαδὴ τῶν φιλοσόφων τινές. Ὁλίγον ἀργύριον, δηλ. ὀλίγη ποσότης ἀργυρίου.

α') Ἡγόρασα βιβλία.

Τῆς παρ' Ἑλλήσι μεριστικῆς ταύτης συντάξεως ἀντίστοιχος εἶναι παρὰ τοῖς Γάλλοις ἡ διὰ τοῦ μεριστικοῦ ἄρθρου, ὡς J'ai acheté des livres. Ἔχεις ἀργύριον; avez-vous de l'argent? Ἐπιθυμῶ ἵππους, je désire des chevaux. (Ἰδε τὸ Τεχνολογικόν).

β') Τὸ πλεῖστον (μέρος) τοῦ χρόνου.

Κατὰ δὲ τὴν περίπτωσιν ταύτην, ἡ φράσις γίνεται ὁμοίως κατ' ἀμφοτέρας τὰς γλώσσας·

La majeure partie du temps, ἢ καὶ la plupart du temps.

Τὸ λοιπὸν τοῦ σώματος, le reste du corps.

Ποτήριον οἴνου, un verre de vin.

Δύο στερεόμετρα ξύλων, deux stères de bois (1).

γ') Φιλόσοφοί τινες.

Ὅτω καὶ παρὰ τοῖς Γάλλοις, ὡς·

Φιλόσοφοί τινες ἐτόλμησαν νὰ εἰπωσιν ὅτι... Certains philosophes ont osé dire que...

Ἄλλὰ τὰ τοιαῦτα μεριστικὰ ἐπίθετα, τὰ ἄνευ τῆς *de* συντασσόμενα, εἶναι σπανιώτατα εἰς τὴν γαλλικὴν. Ἡρόσθης τῶ ἀνωτέρω certain τὰ *quelque, plusieurs, maint, nul, aucun*, ὡς·

Ayez pour lui quelque respect, ἔχε συστολήν τινα πρὸς αὐτόν. Quelques soldats, στρατιῶται τινες.

Plusieurs soldats, πολλοί τινες στρατιῶται.

(1) Οἱ γυδαῖοι λέγουσιν ἕνα κοπάδι παιδιὰ· ἕνα κοπάδι πρόβατα· ἕνα ζευγάρι ὑποδήματα, κάλτσαις, κτλ., ἀντὶ παιδίων, προβάτων, ὑποδημάτων. Τοῦτο δὲ οὐδέποτε παρὰ

Maints courtisans, ἄπειροι αὐλικοί· mainte fois ἢ maintes fois, συχνότατα (1).

Aucun philosophe, nul homme, οὐδείς φιλόσοφος, οὐδείς ἄνθρωπος.

Καὶ τὰ ἀριθμητικὰ ὀνόματα, ὡς vingt hommes, dix fois, ... εἴκοσι ἄνθρωποι, δεκάκις, ...

Ὁὐ σπανίως λοιπὸν πρέπει νὰ καταφεύγωμεν εἴτε εἰς ποσότητος ἐπιβήρημα, εἴτε εἰς περιληπτικὴν τινα ἢ μεριστικὴν ἔκφρασιν μετὰ τῆς *de*, οἷον·

Πολλοὶ ἄνθρωποι,	Beaucoup d'hommes.
Πλειότερα ἐμπειρία,	Plus d'expérience.
Παραπολὺ ἀργύριον,	Trop d'argent.
Ὀλίγη ἐπιστήμη,	Peu de science.
Παραπολὺ ὀλίγη ἐπιστήμη,	Trop peu de science.
Ὁὐ τόση, ἢ ὀλιγωτέρα ἐπιστήμη,	Moins de science.
Τόση ἐπιστήμη,	Tant de science.
Ὀλίγον τι ψωμίον,	Un peu de pain, un petit morceau de pain.
Ὀλιγώτεροι στρατιῶται,	Moins de soldats, un moindre nombre de soldats.
Πόσοι μαθηταὶ εἴσθε;	Combien d'élèves êtes-vous?
Ἔχεις ἀρκετὰ βιβλία,	Tu as assez de livres.

Σημειώσεως δὲ ἄξιον εἶναι ὅτι μετὰ τοῦ μεριστικοῦ ἐπιβήρηματος *bien* ἀντὶ τοῦ *beaucoup*, τὸ ὄνομα ἐκφέρεται ἀείποτε ἐνάρθρως· Cela me fait bien *de la* peine, τοῦτο μὲ λυπεῖ πολὺ, ἴσον τῷ Cela me fait beaucoup *de* peine. Bien *des* hommes, ἴσον τῷ Beaucoup *d'*hommes.

Παρατηρήσεις περὶ τοῦ Ἄριστου καὶ τοῦ Μεριστικοῦ Ἄρθρου.

Ἐπὶ ἀρνήσεως τίθεται μόνη ἢ *de* πρόθεσις ἀντὶ τοῦ un, une, du, de la, des, ὅταν τὸ οὐσιαστικὸν ᾖναι ἄμεσον ἀντικείμενον ἐνεργητικοῦ ῥήματος, ἢ γονυ κατ' αἰτιατικὴν, ἢ καὶ ὅταν ἔπηται ἀπροσώπω ῥήματι.

Καταφατικῶς.

Ἀποφατικῶς.

J'ai une belle maison au Pirée, ἔχω καλὴν οἰκίαν εἰς τὸν Πειραιᾶ.	Je n'ens jamais de belle maison au Pirée, οὐδέποτε ἔσχω καλὴν...
J'achèterai un dictionnaire, θέλω ἀγοράσει λεξικόν.	Je n'achèterai pas de dictionnaire, δὲν θέλω ἀγοράσει...
Vous avez de l'argent, ἔχεις ἀργύριον.	Vous n'avez plus d'argent, δὲν ἔχεις πλέον ἀργύριον...
Il boit du vin, πίνει οἶνον.	Il ne boit pas de vin, δὲν πίνει οἶνον...

τοῖς Γάλλοις, ἀλλὰ πάντοτε διὰ τῆς *de*· Une troupe d'enfants, un troupeau de moutons, une paire de bottes, de bas, etc.

(1) Οὕτω καὶ τὰ ἀρχαῖα souventes fois, moult maux.

Il y a ici <i>un</i> jardin magnifique, εἶναι ἐνταῦθα μεγαλοπρεπῆς κήπος.	Il n'y a point ici <i>de</i> jardin magnifique, δὲν εἶναι, δὲν ὑπάρχει ἐνταῦθα...
Il est venu <i>des</i> clients vous demander, ἦλθον πελάται εἰς ζήτησίν σου.	Il n'est pas venu <i>de</i> clients vous demander, δὲν ἦλθον πελάται...

Ἄλλὰ λέγε, καὶ ἐπὶ ἀρνήσεως,

Ceci ne me paraît pas *une* raison suffisante (ὄχι δὲ ne me paraît pas de raison), δὲν μοι φαίνεται τοῦτο ἀποχρῶν λόγος. Ceci ne ressemble pas à *de* la terre (ὄχι δὲ à de terre), διότι τὰ paraître, ressembler, δὲν εἶναι ἐνεργητικὰ ῥήματα, καὶ ἐπομένως τὰ raison suffisante, à de la terre, δὲν εἶναι ἄμεσα ἀντικείμενα, ἤτοι κατ' αἰτιατικὴν.

Τὸ αὐτὸ γίνεται μετὰ τῶν valoir, s'appeler, passer pour, καὶ τῶν παρομοίων.

Ces promesses-là ne valent pas de l'argent comptant, αἱ ὑποσχέσεις αὗται δὲν εἶναι ἀντάξιαι χρημάτων.

Je n'appelle pas cette férocité du courage, δὲν οὐνομάζω καρτερίαν ταύτην τὴν ἀγριότητα.

Son hypocrisie ne passe plus pour de la vertu, ἡ ὑποκρισία αὐτοῦ δὲν ἐκλαμβάνεται τοῦ λοιποῦ ὡς ἀρετῆ.

*Ὡς παρατηρήσωμεν, ὅτι, ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἄνωτέρῳ πίνακι παραδειγμάτων, τὰ ne, ne pas ἰσοδυναμοῦσι σχεδὸν μετὰ τῶν nul, aucun. Il n'y a point ici de jardin magnifique, ἔγουν Il n'y a ici aucun jardin magnifique, κτλ. Εἰ δὲ μὴ, μεταχειρίζομεθα τὸ ἄρθρον, διότι, τότε, ἡ φράσις, ἂν καὶ ἀρνητικὴ ὡς πρὸς τὴν ἔκφρασιν, καταρατικὴν ὁμῶς ἔχει τὴν ἔννοιαν. Je n'ai pas de l'argent pour le dépenser follement, ἔγουν J'ai de l'argent, mais non pour le dépenser follement. Je n'achèterai pas un dictionnaire, mais une grammaire, ἔγουν J'achèterai non un dictionnaire, mais une grammaire. Vous n'avez pas toujours eu des domestiques et de la fortune, ἔγουν Ἔσχεσθε ὑπηρέτας, περιουσίαν, ἀλλ' οὐ πάντοτε. Il ne boit que du vin = il boit seulement du vin.

Παρατήρησον καὶ τὸ κατ' ἔμφρασιν pas un, σὺν Je n'ai pas un livre = δὲν ἔχω οὐδὲ ἐν βιβλίον. (Je n'ai aucun livre = οὐδὲν βιβλίον ἔχω. Je n'ai pas de livre = δὲν ἔχω βιβλίον.)

ΠΑΡ. Ἐνθυμοῦ, ὅτι ὅσα εἶπομεν περὶ ἐπαναλήψεως τοῦ Ὀριστικοῦ ἄρθρου, ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τοῦ Ἄοριστου καὶ τοῦ Μεριστικοῦ ἐπαναλαμβάνονται δηλαδὴ πρὸ ἐκάστου οὐσιαστικοῦ καὶ πρὸ τῶν ἐπιθέτων τῶν μὴ ἀναφερομένων εἰς τὸ αὐτὸ οὐσιαστικόν, ὡς· Un homme et un enfant. Des fruits et des fleurs, καρποὶ καὶ ἄνθη. Du vin, du sucre et de l'eau. Un bon et un mauvais élève. De bonnes et de mauvaises choses, etc.

— Τίθεται μόνη ἡ *de* πρόθεσις ἀντὶ τοῦ du, de la, des, ἐπίσης καὶ ὅταν προηγῆται ἐπιθετόν τι τοῦ οὐσιαστικοῦ, ὡς·

Nous avons *de* fort bonne encre, ἔγουμεν καλλίστην μελάνην, ἀλλὰ *de* l'encre fort bonne. Ces promesses-là ne valent pas *de* bon argent comptant.

Il s'est adonné à *d'*autres études, ἐδόθη εἰς ἄλλας σπουδὰς· ἀλλὰ à *des* études tout autres.

De tels esprits, τοιοῦτοι νόες· ἀλλὰ *des* esprits tels.

A *de* si braves guerriers, εἰς τόσον γενναίους στρατιώτας· ἀλλὰ à *des* guerriers si braves (4).

Διατί λοιπὸν λέγεται Je connais *des* jeunes gens qui, γνωρίζω νεανίσκους ὅτινες. Ce sont *des* petites maîtresses, αὗται εἶναι καλλωπίστριαι;

Διότι τὰ οὐσιαστικὰ gens, maîtresses καὶ τὰ ἐπίθετα jeunes, petites εἶναι ἠνωμένα κατ' ἔννοιαν, ὥστε σχηματίζουσι συνάμα ὡς μίαν καὶ μόνην λέξιν· τοιαῦτα δὲ εἶναι καὶ τὰ ἑξῆς·

<i>Des</i> bas-reliefs,	ἀνάγλυφα.
<i>Des</i> beaux esprits,	εὐελάσταιοί τινες.
<i>Des</i> bons mots,	εὐστοχοὶ λόγοι.
<i>Des</i> petits-fils,	ἑγγονοὶ.
<i>Des</i> petits-pâtés,	πλακούντια.
<i>Des</i> petits-pois,	πίσα (πιζέλια).
<i>Des</i> sages-femmes, etc.	μαῖαι, κτλ.

Ὅθεν ὑπάγονται ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω κανόνας μόνον ὅταν προηγήται αὐτῶν ἄλλο τι ἐπίθετον, καὶ ἐπὶ ἀρνήσεως· Ce sont *d'ennuyeuses* petites-maîtresses, εἶναι ὀγληραὶ τινες καλλωπίστριαι. Je ne connais point *de* jeunes gens qui...

Παρατήρησις γενική.

Ἐννοεῖται ὅτι καθ' ὅλας τὰς προειρημένας περιπτώσεις, ἐὰν τὸ ὄνομα ἄλλοθεν προσδιορίζεται, πρέπει νὰ προτάτῳμεν τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον, ὡς·

Je ne connais pas *les* ennuyeuses petites maîtresses *dont* vous parlez, δὲν γνωρίζω τὰς ὀγληρὰς καλλωπιστρίδας περὶ ὧν λέγετε.

Donnez-lui un peu *de* l'argent *que* vous dépensez *si follement*, δὸς εἰς αὐτὸν ὀλίγον τι ἐκ τοῦ ἀργυρίου, τὸ ὅποιον τόσον ἀφρόνως δαπανᾷς.

ΜΑΘΗΜΑ ΑΠΟ ΜΝΗΜΗΣ.

Les anciens Calédoniens estimaient beaucoup la force du corps. La majesté de la personne, la force des membres, la vitesse à la course, étaient les principaux mérites de leurs héros. On considérait la force de la voix comme une qualité importante, parce que c'était une marque de force personnelle, qui contribuait beaucoup à effrayer les ennemis et à inspirer du courage aux soldats.

Γράφε τὸ μάθημα τοῦτο ἀπὸ μνήμης, ἕως εὖ τὸ γράψης ἄνευ σφαλμάτων.

(4) Ainsi, à proprement parler, ce mot *de*, essentiellement préposition, remplit ici la fonction d'adjectif déterminatif (d'article) : Un bon père, de bons pères. J'ai du pain, je n'ai pas de pain. Les analyses qu'on fait généralement pour justifier la préposition ne sont pas admissibles. (Grammaire de A. Boniface, 17e édition, page 175.)

Ἐρωτήσεις

Τοιαῦτα εἶναι αἱ ἐξῆς ἐρωτήσεις, ὥστε ἡ ἀπόκρισις γίνεται διὰ τῶν λέξεων τοῦ μαθήματος. Ἀναγινώσκει δὲ ὁ μαθητὴς ἐκάστην ἐρώτησιν καὶ ἀποκρίνεται ὁ ἴδιος, εἴτα δ' ἐρωτᾷ ὁ διδάσκαλος καὶ ἀποκρίνεται πάλιν ὁ μαθητὴς, ἀλλὰ μὴ βλέπων εἰς τὸ βιβλίον.

- Qu'estimaient beaucoup les Calédoniens?
 Qui étaient ceux qui estimaient beaucoup la force du corps? ἢ Qui estimait beaucoup la force du corps?
 Quels étaient les principaux mérites de leurs héros?
 Que considérait-on comme une qualité importante?
 Comment considérait-on la force de la voix?
 Pourquoi la considérait-on comme une qualité importante?
 Qu'est-ce qui était une marque de force corporelle?
 A quoi contribuait la force de la voix?
 Qu'est-ce qui contribuait à inspirer du courage aux soldats?
 Qui la force de la voix effrayait-elle?
 A qui inspirait-elle du courage?

ΘΕΜΑ.

(Μεταφραστέον ἄνευ βοήθειας λεξικοῦ.)

Ὁ κύριος νομάρχης ἔχει πολλὴν σωματικὴν βίωμην. Περὶ πολλοῦ ποιούμεθα τὴν καρτερίαν καὶ τὴν θεωροῦμεν ὡς σπουδαίαν ἀρετὴν, ὅχι δὲ (et non) τὸν ὄγκον τῆς φωνῆς. Αἱ κύριαί τοῦ στρατιώτου ἀρεταὶ εἶναι ἡ πειθαρχία (la discipline) καὶ ἡ ἀνδρία. Ὁ τοιοῦτος ἀνὴρ ἀναγκαστικῶς (nécessairement) ἐνέπνευεν ἀνδρίαν εἰς τοὺς στρατιώτας. Ἡ τοῦ δρόμου τῶν ἐχθρῶν ταχύτης. Ἡ βίωμη δὲν εἶναι πάντοτε (n'est pas toujours) σημεῖον ἀνδρίας. Ὁ δρόμος τῶν ἐχθρῶν εἶναι σημεῖον τῆς ἀνδρίας τῶν στρατιωτῶν τοῦ ἡρώος των. Καὶ αὕτη ἡ ταχύτης (ἡ ταχύτης αὐτῆ) τῆς φυγῆς των (de leur fuite) συνετελεῖ εἰς τὸ νὰ τοὺς ἐκφοβίσῃ. Ἡ ἰσχὺς τῶν μελῶν συνετελεῖ εἰς τὸ προσωπικὸν μεγαλεῖον. Οἱ κακοὶ δὲν ἔχουσιν ἀνδρίαν. Τὸ ἐμπνέειν θάρρος εἰς τοὺς στρατιώτας εἶναι καλοῦ στρατηγῶ (général). Ὁ στρατηγὸς ἡμῶν καὶ ὁ τῶν ἐχθρῶν. Ὁ στρατηγὸς ἔχει ἀνδρίαν; ἔχει. Οἱ στρατιῶταί του ἔχουσι; Δὲν ἔχουσι. Οἱ ἐχθροὶ ἔχουσι πολλοὺς στρατιώτας καὶ καλοὺς ἀξιωματικούς (officiers); ἀλλὰ δὲν ἔχουσι στρατηγόν; δὲν ἔχουσι καλὸν στρατηγόν. ἔχομεν δὲ ἡμεῖς ὀλιγωτέρους στρατιώτας, ἀλλ' ἔχομεν στρατηγόν. Οἱ στρατιῶταί τοῦ στρατηγῶ τοῦ κακοῦ εἶναι ἄνευ πειθαρχίας; οἱ δὲ τοῦ στρατηγῶ τοῦ καλοῦ δὲν εἶναι ἄνευ πειθαρχίας καὶ ἔχουσι πάντα τὰ προτερήματα τοῦ στρατιώτου. Ὑπὸ τίνων (par qui...) ἐκτιμᾶτο πολλοῦ ἡ ἀτομικὴ βίωμη; Ὑπὸ τῶν παλαιῶν Καληδονίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΩΝ.

Οὐσιαστικὰ ἐν σχέσει πρὸς ἄλληλα.

4. Τὸ κύριον ὄνομα ἐμφύχου ὄντος ἀπροβέτως συνδέεται μετὰ τοῦ κοινοῦ ὀνόματος τὸ ὁποῖον προσδιορίζει, ὡς λ. γ. μετὰ τοῦ *mont* : Le mont Olympe· μετὰ τοῦ *cap* : Le cap Horn· μετὰ τοῦ *mer*, ὅσαςκις τὸ κύριον ὄνομα εἶναι ἐπίθετον, ὡς la mer Noire ἢ Μαύρη θάλασσα, la mer Méditerranée ἢ Μεσόγειος θάλασσα· οὕτω καὶ le golfe Adriatique, le golfe Ambracique, ὁ Ἀδριατικὸς, ὁ Ἀμβρακικὸς κόλπος, καὶ τὰ τοιαῦτα.

Οὕτω καὶ μετὰ ἀφύχων τινῶν, ὡς λ. γ. μετὰ τοῦ *mont* : Le mont Olympe· μετὰ τοῦ *cap* : Le cap Horn· μετὰ τοῦ *mer*, ὅσαςκις τὸ κύριον ὄνομα εἶναι ἐπίθετον, ὡς la mer Noire ἢ Μαύρη θάλασσα, la mer Méditerranée ἢ Μεσόγειος θάλασσα· οὕτω καὶ le golfe Adriatique, le golfe Ambracique, ὁ Ἀδριατικὸς, ὁ Ἀμβρακικὸς κόλπος, καὶ τὰ τοιαῦτα.

Τὰ δὲ λοιπὰ παρόμοια ἐνοῦνται διὰ τῆς *de* προθέσεως, ὡς le royaume de France τὸ βασιλεῖον τῆς Γαλλίας, la province de Normandie, la ville de Rome ἢ πόλις Ῥώμη, la mer de Marmara ἢ Προποντις, l'île de Rhodes ἢ νῆσος Ῥόδος, le golfe de Corinthe ὁ Κορινθιακὸς κόλπος, la plaine de Marathon τὸ Μαραθωνικὸν πεδίον.

Ἄλλ' ὅταν πάροδος, λεωφόρος, τρίδος (σταυροδρόμι), προκυμαία, γέφυρα, νοσοκομεῖον, δημοσία πλατεία, ἢ κατάστημά τι οἰονδήποτε ἔχη ὡς συμπλήρωμα κύριόν τι ὄνομα ἀνθρώπου, προτιμότερον εἶναι, πρὸς ἀποφυγὴν ἀμφιβολίας, νὰ παραλείπεται ἢ *de* προθέσις: La rue Richelieu, le passage Choiseul, le quai Voltaire, la place Vendôme, etc.

2. Ἐν γένει, κατὰ δοτικὴν ἐκφέρεται τὸ οὐσιαστικόν, πρὸς δῆλωσιν

α') τοῦ εἰς τί χρησιμεύει, ἀποτάσσεται, ... πρῶνιμά τι, ὡς La halle au blé, ἢ σιτοπωλις ἀγορά. Le marché aux légumes. Le pot au lait, τὸ γαλακτοφόρον ἀγγεῖον. La cruche à l'eau. Un pot à tabac. Achetez-moi une boîte à thé et une cruche à eau, ἀγόρασόν μοι τεῖοθήκη καὶ στράμνον δι' ὕδωρ.

β') τῶν ἰδιαζόντων τινὲς χαρακτηρῶν, ὡς Achille aux pieds légers, ὁ ταχύπους Ἀχιλλεύς. L'Aurore aux doigts de rose, ἢ ῥοδοδάκτυλος Ἥως. Appelez la femme aux œufs, κάλεσον τὴν γυναῖκα μετὰ τὰ αὐγά. Eh! l'homme aux bottes rouges, Αἴ! ὦ ἄνθρωπε μετὰ τὰ κόκκινα ὑποδήματα.

γ') τῆς ἀρτύσεως· Une poule au riz, ὄρνις μετὰ ὀρύζιον. Du café au lait.

— Αἱ ἐκφράσεις un chapeau à la Henri quatre; s'habiller à l'euro-péenne, à la palicare, κτλ., λέγονται ἑλλείψει τοῦ *mode*, *manière* : du macaroni à l'italienne, μακάρωνια κατὰ τὸν ἰταλικὸν τρόπον.

Τὰ δὲ une boîte de thé, une cruche d'eau, un pot de lait, etc., ἰσοδυναμοῦσι πρὸς τὰ une boîte pleine de thé, une cruche pleine d'eau, un pot plein de lait, κιβώτιον πλήρες τεῖου, σταμνίον πλήρες ὕδατος, ἀγγεῖον πλήρες γάλακτος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΕΠΙΘΕΤΩΝ.

Ἐπιθετικὴ Συμφωνία.

α') Τὸ Ἐπίθετον συμφωνεῖ μετὰ τοῦ Οὐσιαστικοῦ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν. Un homme sage, des hommes sages. Une femme courageuse, des femmes courageuses. Ἐκφέρεται ὁμοίως ἐνικῶς τὸ ἐπίθετον, τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὰς προσωπικὰς ἀντωνυμίας vous, vous, ὅταν αὐταὶ σημαίνωσιν ἓν μόνον ἄτομον, ὡς Vous le ferez si vous êtes prudent, θέλεις πράξει τοῦτο ἂν ᾗσαι φρόνιμος. Nous, préfet de Paris, instruit de... Nous-même, vous-même.

β') Τὸ ἀναφερόμενον ἐπίθετον εἰς πολλὰ οὐσιαστικά διαφόρων γενῶν ἐκφέρεται κατ' ἀρσενικὸν γένος καὶ πληθυντικὸν ἀριθμὸν, ὡς Le père et la mère étant encore vivants, πατὴρ καὶ μήτηρ εἶτι ζῶντες. La colère et l'orgueil (ἢ l'orgueil et la colère) sont odieux. La hyène et le tigre (ἢ le tigre et la hyène) sont cruels. Il rend heureux sa femme et ses enfants, ἢ ses enfants et sa femme.

Ἄλλ' ἐνίοτε, δικαταλήκτου ὄντος τοῦ ἐπιθέτου, εὐφρονότερως τε καὶ ὀρθότερως τίθεται τὸ ἀρσενικὸν οὐσιαστικὸν πλησίον τοῦ ἐπιθέτου. II. γ. ἀντὶ les yeux et la bouche ouverts, un voile et une robe blancs, λέγε la bouche et les yeux ouverts, une robe et un voile blancs, ἀποφεύρων οὕτω τὴν σολοικοφανῆ σύμπτωσιν θηλικίου οὐσιαστικοῦ μετ' ἀρσενικοῦ ἐπιθέτου. Ὁδηγὸς ἐν τούτοις ἡ ἀκοή.

γ') Ἐν γένει, ἐπίθετον ἀναφερόμενον εἰς οὐσιαστικά περίπου συνόνυμα, συμφωνεῖ μόνον μετὰ τοῦ τελευταίου, ὡς Cet élève apporte à ses devoirs un zèle, une assiduité étonnante, ἢ une assiduité, un zèle étonnant, ὁ μαθητὴς οὗτος καταβάλλει εἰς τὰ καθήκοντά του θαυμαστὸν ζῆλον καὶ ἐπιμονήν. Τότε δὲ ἡ ἀναφορικὴ ἀντωνυμία καὶ τὸ ῥῆμα ἐκφέρονται ἐπίσης ἐνικῶς. Cet élève apporte à l'accomplissement de ses devoirs un zèle, une assiduité qui (= laquelle) le fera certainement arriver à la première place, ὁ μαθητὴς οὗτος καταβάλλει εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του ζῆλον καὶ ἐπιμονήν, ἅτινα θέλουσι προσιθῆσαι αὐτὸν εἰς τὸν πρῶτον βαθμὸν (ἥτις θέλει...).

δ') Λέγουσιν οἱ Ἕλληνας, παραλείπει τοῦ οὐσιαστικοῦ πρᾶγμα ἢ γρῆμα, Κοῦφον ἢ νεότης· Καλὸν ἢ ἄγνοια· Πονηρὸν ὁ συκοφάντης· Ὡς φθαρτὸν ἐστὶν ἄνθρωπος. Ἄλλα λέγε γαλλιστὶ la jeunesse est légère; l'ignorance est mauvaise, ἢ est une mauvaise chose; le calomniateur est bien dangereux, ἢ est un être bien dangereux. Que l'homme est périssable! ἢ Que l'homme est un être périssable!

ε') Τὰ ἐπίθετα καὶ αἱ μετοχαὶ nu, demi; attendu, excepté, supposé, compris, passé, vu, προηγούμενα τῶν οὐσιαστικῶν, μένουσιν ἄκλιτα· Nu-lèle γυμνοκέφαλος, demi-heure ἡμιώριον (ἡμίσεια ὥρα), excepté ces dames ἐξαίρουμέ-

νων τούτων τῶν Κυριῶν, supposé cette circonstance ταύτης τῆς περιστάσεως τιθεμένης. Compris, y compris (non compris) sa maison, περιλαμβανομένης (μὴ περιλ.) καὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ. Passé cette époque, ταύτης τῆς ἐποχῆς παρελθούσης. Ἄλλὰ λέγε la tête nue, quatre heures et demie, ces dames *exceptées*, cette circonstance *supposée*, κτλ. (Τὰ attendu, vu, excepté, πρὸ οὐσιαστικοῦ τίθεμενα, θεωροῦνται μᾶλλον ὡς προθέσεις. Ἴδε σελ. 137, 138, 139.)

Ὅτω καὶ τὰ ci-inclus, ci-joint μένουσιν ἄκλιτα, ὅταν δι' αὐτῶν ἀρχηται ἡ φράσις, οἷον Ci-joint la copie ἐγκλείεται ὡδε τὸ ἀντίγραφον, ci-inclus les lettres ἐπισυναπτονται αἱ ἐπιστολαί· ἀλλὰ la copie ci-jointe, les lettres ci-incluses.

Λέγεται feu la reine, feu ma mère· ἀλλὰ la feue reine, ma feue mère (ἡ μακαρίτις βασίλισσα, ἡ μακαρίτις μήτηρ μου).

ς') Τῶν συνθέτων ἐπιθέτων τὰ δηλοῦντα χροῖμα τίθενται μετὰ τὸ οὐσιαστικὸν καὶ μένουσιν ἄκλιτα, οἷον des cheveux châtain-clair ὑποκαστανόχρους κόμη, des mousselines rose-tendre.

ζ') Ἡερὶ τοῦ gens (ἀρθρωποὶ) παρατήρησον τὰ ἑξῆς·

Τὸ ἀμέσως ἡγούμενον τοῦ gens δικατάληκτον ἐπίθετον ἐκφέρεται κατὰ γένος θηλυκόν, ὡς de *finés gens*; d'*heureuses gens*; *Quelles gens* êtes-vous? Les *vieilles gens*; les *sottes et petites gens*! Les *premières bonnes gens* qu'il rencontre. Ἄλλὰ λέγε Qu'*heureux* sont les gens qui...! *Quels* braves gens! *Certains* honnêtes gens. Voilà des gens bien *finés*.

Συνήθως ἐκφέρεται ἀρσενικῶς τὸ προηγούμενον tout, ὡς tous gens bien connus; tous les honnêtes gens, ἐκτός ἐάν παρενθῆται δικατάληκτον ἐπίθετον· toutes les vieilles gens.

* Ἀρσενικὸν εἶναι τὸ gens ἐπὶ τῶν gens de lettres, gens d'affaires, gens de robe, gens de bien, gens de cœur, gens de guerre, ὡς de *vieux gens* de lettres; de *mauvais gens* d'affaires; de *vrais gens* de cœur.

Τιθέμενον δὲ μετὰ τοῦ gens, πάντοτε κατὰ γένος ἀρσενικὸν ἐκφέρεται τὸ ἐπίθετον, ὡς les gens *heureux*; Une foule de *petites gens brutaux, ivrognes, voleurs*. (VOLTAIRE).

η') Τέλος μένουσιν ἄκλιτα τὰ ἐπιβρῆματικῶς λαμβανόμενα ἐπίθετα· Ces fleurs sentent *bon, mauvais*, τὰ ἄνθη ταῦτα εὐωδιάζουσι,... Parlez plus *bas*, ἔμλει χαμηλότερα, plus *haut* δυνατώτερα. Ces dames chantent *juste*, αἱ κύριαι αὗται ᾄδουσιν ὀρθῶς. Ils sont demeurés *court*, ἔμειναν ἀναπολόγητοι, ἄφωνοι. Ils courent *vite*, τρέχουσι ταχέως. Les vents soufflent très-*fort*, οἱ ἄνεμοι πνέουσι σφοδρότατα.

Ἰδιαιτέρα παρένθεσις τῆς DE μετὰ τὸ οὐσιαστικοῦ καὶ ἐπιθέτου.

(Il y eut cent hommes blessés, ἢ DE blessés.)

Μετὰ τῶν ἀριθμητικῶν ὀνομάτων λέγεται ἐπίσης ὀρθῶς·

Il y eut cent hommes blessés, ἢ de blessés, ἐτρώθησαν ἑκατὸν ἄνθρωποι.

Il n'y eut pas un (ἢ aucun) homme tué, ἢ de tué.

Encore une illusion perdue, ἢ de perdue!

Ὅτω καὶ ἄνευ ἀριθμητικοῦ ὀνόματος, ἐν μεριστικῇ ἐννοίᾳ·

Il y avait des fleurs, quelques fleurs, beaucoup de fleurs écloses, ἢ d'écloses.

Il n'y a pas eu d'argent volé, ἢ de volé.

Ἄλλ' ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐν ἀντωνυμίαν, ἢ μετοχὴ λαμβάνει πάντοτε τὴν ἐν ἐπὶ ταύτης τῆς συντάξεως·

Nous *en* trouvâmes cent *de* tués, et beaucoup *de* blessés.

Il ne s'*en* trouva pas un seul *de* mort.

Nous *en* vîmes peu *d'*écloses.

Il y *en* eut *de* volé.

Σπανιωτέρας ἀπαντᾶται τὸ τοιοῦτον μετὰ τῶν κυρίως ἐπιθέτων· Sur mille habitants, il y en a vingt de riches.

Ὅτω καὶ πάντοτε μετὰ τῶν *quelqu'un*, *quelque chose*, *autre chose*, *quelque autre chose*, *personne*, *rien*, *quoi*, ὄν·

J'attends *quelqu'un d'*étranger, de plus instruit que vous.

Vous me dites là *quelque chose* de bien injuste, μοι λέγεις τώρα ἀδικώ-
τατόν τι.

Donnez-moi *autre chose* de meilleur. Il n'y eut *personne* de blessé. Il n'y a rien de fait, οὐδὲν πέπραχται. Quoi de plus admirable?

Ce chien de Ménippe.

Πολλάκις, ἐν τῇ συνηθείᾳ, οὐσιαστικόν τι (ἢ ἐπίθετον οὐσιαστικῶς ἐκφερόμε-
νον) προτάσσεται εἰς προσδιορισμὸν ἄλλου οὐσιαστικοῦ, συνδεόμενον μετ' αὐτοῦ
διὰ τῆς *de*, τοιουτοτρόπως·

Ce chien de Ménippe (Μένιππον τουτονὶ τὸν κύνα). Quels diables d'hommes, τί διαβολάνθρωποι! Mon coquin de valet, ὁ ἀχρεῖτος δοῦλός μου. Votre imbécille de frère. Quelle galère de maison!

Καὶ ταῦτα μὲν ὑβριστικῶς καὶ πρὸς τὸ γελοϊότερον.

Ἐνίοτε δὲ καὶ ὑποκοριστικῶς· Un amour d'enfant. Votre ange de fille. Ce pauvre diable de prisonnier.

Ἡ περὶ τὴν γλῶσσαν τριβὴ θέλει διδάξει τίνα οὐσιαστικὰ καὶ ἐπίθετα κατή-
τησαν εὐληπτα κατὰ ταύτην τὴν σύνταξιν.

Θέσις τῶν Ἐπιθέτων.

* Ἄν καὶ μόνη ἢ πῆρα καὶ ἢ ἀνάγνωσις ᾗται ἱκαναὶ νὰ διδάξωσι τίνα τῶν
γαλλικῶν ἐπιθέτων προηγοῦνται τοῦ οὐσιαστικοῦ καὶ τίνα ἐπιφέρονται αὐτῷ, θέ-
λομεν ἅμως ἐκθέσει τοὺς ἀκολουθοῦσας κανόνας καὶ παρατηρήσεις, ὡς δυναμένους νὰ
ὠφελήσωσι πολλὸν τὸν μαθητὴν.

Συνήθως τίθενται μετὰ τὸ οὐσιαστικόν,

α') Τὰ δηλοῦντα αἰσθητὴν τίνα ποιότητα, φερ' εἰπεῖν εἰς μίαν τῶν πέντε
αἰσθήσεων ἀναφερομένην, ὡς λ. γ. Un fruit aigre ὀπωρικὸν ὄξυ (εἰς τὴν γεῦ-
σις)· Une voix criarde κραυγαστικὴ φωνὴ (εἰς τὴν ἀκοήν)· Une surface

unie επιφάνεια λεῖα (εἰς τὴν ἀφήν, ὡς καὶ τὰ σχήματος σημαντικὰ rond, carré, triangulaire, etc.)· Une odeur fine ὁσμὴ λεπτή (εἰς τὴν ὄσφρησιν)· Un chapeau noir πῖλος μέλας (εἰς τὴν ὄρασιν, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ χρώματος σημαντικὰ).

β') Τὰ ἔθλους, τέχνης καὶ ἐπιστήμης σημαντικὰ, ὡς Un marin grec; un marchand anglais; un philosophe allemand. Un procédé chimique; une règle grammaticale, l'art militaire.

γ') Αἱ παθητικὰ μετοχὰ ἐπιθετικῶς λαμβανόμεναι, ὡς Un enfant chéri προσφιλὲς παιδίον, un monarque redouté φοβερὸς μονάρχης. Ἡ μετοχὴ prétendu προηγείται ἑμῶς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ. Un prétendu sage, ὁ δοκῶν σοφός· de prétendus artistes. Λέγεται καὶ un juré menteur.

— Παρατηροῦμεν καὶ τοῦτο ἐν γένει, ὅτι

Προτασσόμενον μὲν, τὸ ἐπίθετον ἀποτελεῖ μίαν, ὡς εἰπεῖν, μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ ἔννοϊαν·

Ἐπιτασσόμενον δὲ, τίθεται μᾶλλον κατ' ἐπεξήγησιν, διαστέλλον πρᾶγμα πράγματος, ἢ καὶ τοῦ αὐτοῦ ὄντος διάφορον κατάστασιν·

La jeune mariée, ἡ νεόνυμφος· un jeune homme, νεανίας.

Un sage vieillard; une humble bergère; le pieux Enée, etc.

Les robustes paysans, οἱ εὐρωστοὶ χωρίται (οἱ ἐν γένει τοιοῦτοι ὄντες).

Alors, le furieux animal s'élança contre son maître, τὸ ἔμμανες, τὸ ἀγριώτατον ζῶον.

Le poète Rousseau naquit à Paris.

Un homme jeune, ἀνὴρ νέος ἐτι ὄν.

Un vieillard sage ne se conduirait pas ainsi = un vieillard qui serait sage. Une jeune personne sage.

Les paysans robustes, τῶν χωριτῶν οἱ εὐρωστοὶ.

Alors, l'animal furieux s'élança.... = devenant ἢ devenu furieux, τότε δ' ἐκμαινόμενον, ἐξαγριωθὲν, τὸ ζῶον ὤρμησε.

Je vous parle de Rousseau le poète.

Ἐκ τούτων τῶν παραδειγμάτων συμπεράνε ὅτι προτάσσονται τὰ ἐπίθετα τὰ φανερόντα ποιότητα φύσει ἀνήκουσαν εἰς τὸ ὄν· La blanche neige, le vaste Océan, l'inévitable mort, les vertes prairies, la passagère hirondelle, καὶ τὰ τοιαῦτα τὰ συνήθη τοῖς ποιηταῖς μάλιστα.

Προηγούνται συνήθως καὶ τινα χαρακτῆρος ἢ εἶδους σημαντικὰ, πρὸ πάντων τὰ beau, bon, meilleur, brave, cher, digne, joli, mauvais, petit, vieux, vilain, ὅσον un beau cheval, de meilleur vin, une petite maison, une vilaine figure.

Πολλάκις δ' ἐπίθετα, συνήθως μετὰ τὸ οὐσιαστικὸν τίθέμενα, κάλλιον προηγούνται αὐτοῦ, ὅταν δηλαδὴ ἐκ τῶν προηγουμένων φανερὸν ἔγινεν, ὅτι ἡ ιδιότης, ἣν δηλοῖ τὸ ἐπίθετον, ἀνήκει εἰς τὸ οὐσιαστικόν. Π. γ. λέγεται συνήθως une nouvelle affligeante λυπηρὰ ἀγγελία, un événement désastreux δλέθριον συμβάν· ἐὰν δὲ ᾗθη ἢ ὁ λόγος περὶ αὐτῶν, λέγε l'affligeante nouvelle, ce désastreux événement, un si désastreux événement.

Σημειωτέον καὶ τοῦτο, ὅτι πάντοτε ἐπιτάσσεται τὸ μετὰ προσδιορισμοῦ ἢ συμπληρώματος ἐκφερόμενον ἐπίθετον. Π. γ. λέγεται μὲν un guerrier courageux, ἢ un courageux guerrier, ἀλλὰ λέγε un guerrier toujours courageux

(ὄχι δὲ un toujours courageux guerrier)· λέγεται μὲν un homme digne καὶ un digne homme, ἀλλὰ λέγε un homme digne de louanges· λέγεται une haute montagne, ἀλλὰ λέγε une montagne haute de mille mètres.

Καὶ ἀντιστρόφως, ἀνεπτυγμένου τοῦ οὐσιαστικοῦ, προτάσσεται συνήθως τὸ ἐπίθετον. Π. γ. λέγεται μὲν un immortel auteur καὶ un auteur immortel, ἀλλὰ l'immortel auteur de l'Iliade.

Ἐπιτάσσεται πάντοτε ἐπὶ τῶν il a la bouche ricuse, les yeux méchants, l'esprit farouche, les mains délicates, etc.; ces arbres ont le feuillage touffu, les racines profondes, etc., ὅταν τὰ τοιαῦτα ἐκφέρωνται μετὰ τοῦ ὀριστικοῦ ἄρθρου. Εἰ δὲ μὴ, ὅτε μὲν ἐπιτάσσεται τὸ ἐπίθετον, ὅτε δὲ προτάσσεται· Lyncée avait des yeux très-perçants; cet animal a de tout petits yeux; ces plantes ont des racines très-profondes, ἢ de très-profondes racines.

Προηγούνται τοῦ οὐσιαστικοῦ τὰ ἀριθμητικὰ ἐπίθετα, ὡς le premier homme; une deuxième édition; la dernière heure; leur huitième et dernier enfant; chaque troisième arbre· ἐκτὸς ὅταν τὸ οὐσιαστικὸν ἀπολύτως ἐκφέρηται, ὡς chapitre second; livre trois (= troisième); scène huitième et dernière. Λέγεται καὶ Henri second, Charles dix, Napoléon trois, etc.

Ἄν καὶ πολλάκις ἀπαιτῆ ἡ εὐφωνία νὰ προηγῆται τὸ μονοσυλλαβὸν τοῦ πολυσυλλάβου, ὡς des airs champêtres, des lois imaginaires (ὄχι δὲ de champêtres airs, d'imaginaires lois), etc., λέγεται ὁμῶς κάλλιστα de nouveaux airs; les meilleures lois; quel affreux temps! une profonde nuit, καὶ ἄλλα πολλά.

Ἐπὶ τινῶν ἐπιθέτων μεταβάλλεται ἡ ἔννοια κατὰ τὴν θέσιν αὐτῶν, καθ' ὅσον δηλαδὴ προηγούνται τοῦ οὐσιαστικοῦ ἢ τίθενται μετ' αὐτό. Τὰ συνηθέστερα τῶν τοιούτων εἶναι·

Un grand homme, μέγας ἀνὴρ.	Un homme grand, εὐμήκης ἀνὴρ.
Un galant homme, τίμιος ἀνὴρ.	Un homme galant, φιλάρεσκος.
Un brave homme, ἀγαθὸς ἀνὴρ.	Un homme brave, γενναῖος.
Un cruel homme, ὀχληρὸς ἀνὴρ.	Un homme cruel, σκληρὸς.
Un honnête homme, τίμιος ἀνὴρ.	Un homme honnête, εὐγενὴς τοῦς τρόπους.
Un malhonnête homme, ἀτίμος.	Un homme malhonnête, ἀγρικὸς τοῦς τρόπους.
Un petit homme, κοντός.	Un homme petit, μικροπρεπής.
Un pauvre homme, ἄθλιος.	Un homme pauvre, πτωχός.
Un plaisant homme, παράδοξος, γελαῖος.	Un homme plaisant, ἀστειὸς.
Une grosse femme, παχεῖα γυνή.	Une femme grosse, ἐγγυος.
Une sage-femme, μαῖα.	Une femme sage, γυνή φρονίμη.
Une fausse porte, θύρα κρύφιος (ὅθεν δύναται τις νὰ φύγῃ χωρὶς νὰ φανῆ).	Une porte fausse, ψευδοθύρον.
Un vrai charlatan, ἀληθῶς ἀγύρτης.	Un homme vrai, φιλαλήθης.
Une certaine chose, πράγμα τι.	Une chose certaine, πράγμα βέβαιον.
Une méchante épigramme, ἄθλιον ἐπίγραμμα.	Une épigramme méchante, δηκτικὸν ἐπίγραμμα.
De nouveaux livres, ἄλλα βιβλία.	Des livres nouveaux, νεοφανῆ βιβλία.
Les propres termes, αἱ αὐταὶ λέξεις.	Les termes propres, αἱ κύριαι λέξεις.
La dernière année, τὸ τελευταῖον ἔτος.	L'année dernière, πέρυσι.

D'une commune voix, εκ συρφώνου.	Une voix commune, χυδαία φωνή.
Il a l'esprit malin, πονηρὸν ἔχει τὸ πνεῦμα.	Le malin esprit, ὁ διάβολος.
Le vin nouveau (le vin nouvellement fait), ὁ πρὸ ὀλίγου κατασκευασθεὶς οἶνος.	Le nouveau vin (vin différent de celui qu'on buvait auparavant), νέος (ἄλλος) οἶνος.
Une vie mortelle, βίος ἐπίκηνος, θνητός.	Un mortel ennemi, θανάσιμος ἐχθρός.

Συμπλήρωμα τῶν Ἐπιθέτων.

Τῶν γαλλικῶν ἐπιθέτων τὰ μὲν φέρονται πρὸς γενικὴν, τὰ δὲ πρὸς δοτικὴν, καὶ ἄλλα συντάσσονται μετὰ τῶν προθέσεων dans, en, sur, pour, avec, envers, contre, κτλ. Ἄλλὰ καὶ τούτου πάλιν ἡ γνώσις μᾶλλον εἶναι τῆς πείρας καὶ ἔξεως ἔργον· ἀνάγνωθι ὅμως τὰς ἀκολουθοῦσας παρατηρήσεις·

α') Φέρονται ἐν γένει πρὸς Γενικὴν παρὰ τοῖς Γάλλοις τὰ παρὰ τοῖς Ἑλλήσι κατ' ἔλλειψιν ἐκφερόμενα τῆς κατὰ προθέσεως, οἶον·

Καλὸς τὸ πρόσωπον, beau de figure. Ἑλληὴν τὸ γένος, Grec de nation. Ὑψηλὸς τρεῖς μέτρα, haut de trois mètres. Πόσον ὑψηλότερος εἶναι; de combien est-il plus élevé? Ἐικοσι μέτρα, de vingt mètres. Ὁ οἶκος ἀπέχει δύο μίλλια, la maison est distante de deux milles.

Λέγεται ὅμως Δεινὸς τὸ λέγειν, τὴν ῥητορικὴν, habile à parler, habile dans l'art de la rhétorique. Ἄπειροι τὸ πλῆθος infinis en quantité, κτλ. Πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς = Achille aux pieds légers.

Φέρονται πρὸς γενικὴν καὶ τὰ πληρωματικὰ, κενωτικὰ, στερητικὰ, ἐπιμελείας σημαντικὰ, ἀνταλλακτικὰ, διαφορικὰ, κτλ., οἶον·

Plein	} de quelque chose.	Μεστός	} τινος.
vide		κενός	
libre		ἐλεύθερος	
soigneux		ἐπιμελής	
digne		ἄξιος	
indigne		ἀνάξιος	
distinct, différent		διάφορος	

La vie est pleine de soucis, ἡ ζωὴ εἶναι μεστὴ φροντίδων. Insatiable de richesses, ἀπληστος πλούτου. Il vécut exempt de blâme, ἔζησεν ἀνεπίληπτος. Pauvre d'esprit. Soigneux de son honneur. Libre des soucis de la ville.

β') Φέρονται πρὸς Δοτικὴν τὰ ὁμοιότητος καὶ ἰσότητος σημαντικὰ, τὰ περιποιητικὰ, τὰ ἐμπειρίας καὶ ὑποταγῆς σημαντικὰ, κτλ., οἶον·

Semblable à son père; égal à tous; agréable, désagréable à tout le monde; utile, inutile au bonheur; propre à la guerre; proportionné, convenable à. Ceci m'est nécessaire, τοῦτο μοι εἶναι ἀναγκαῖον. Nuisible à la santé, βλαπτικὸν τῆς υγιείας (βλαβερὸν εἰς τὴν υγιείαν). Contraire à la nature, παρὰ φύσιν. Sujet à l'intempérance, πρὸς ἀκολασίαν εὐκατάφορος. Soumis aux lois, ἐδπειθῆς τοῖς νόμοις. Cette discussion est étrangère à la question, ἡ συζήτησις εἶναι ἀλλοτρία τοῦ ζητήματος· καὶ τὰ ταιαῦτα.

Ἦδυν ἀκουεῖν καλός ἐστιν ἰδεῖν ἢ ὀφθῆναι, καὶ τὰ τοιαῦτα, τὰ ὅποια οἱ Λατῖνοι ἐκφράζουσι διὰ τῆς ληγούσης εἰς *u* πτώσεως τῆς ἀπαρεμφάτου, λέγονται γαλλιστὶ διὰ τῆς *à* προθέσεως πρὸ ἐνεργητικῆς ἀπαρεμφάτου. *Agréable à entendre; beau, hideux à voir*. Βορυσθένης πίνεσθαι ἡδιστός ἐστι, le *Borysthène est très-doux, très-agréable à boire*.

γ') *Savant dans la législation*, δεινὸς περὶ τὴν νομοθεσίαν. *Juste même envers ses ennemis*, ἢ *à l'égard de ses ennemis*, δίκαιος καὶ πρὸς τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. *Sa conduite serait honorable pour tout le monde*. *Riche en vertu*. *Fertile*, ἢ *fécond en expédients*, πολυμήχανος. *Aveugle sur ses défauts*.

Τὰ παρ' Ἑλλήσι Ῥηματικὰ Ἐπιθέτα.

Τὰ παρ' Ἑλλήσι ῤηματικὰ ἐπιθέτα μεταφράζονται γαλλιστὶ διὰ τοῦ *il faut* καὶ τῆς ἀπαρεμφάτου, τοιουτοτρόπως· *Ἀσκητέον* ἐστὶ τὴν ἀρετὴν, ἢ *ἀσκητέα* ἐστὶν ἡ ἀρετὴ, *il faut pratiquer la vertu*. *Φευκτέον ἀκολασίαν*, *il faut fuir le dérèglement*. *Πειπτέον τῷ Θεῷ*, *il faut obéir à Dieu*. Ἡ καὶ ἐνίοτε διὰ τῆς *à* καὶ τῆς ἀπαρεμφάτου, οἷον *Ce passage est à copier*, μεταγραπτέα ἢ ῤῆσις. *C'est à recommencer*, ἐκ καινῆς ποιητέον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΠΕΡΙ ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΠΕΡΘΕΤΙΚΩΝ.

1. ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΑ.

Κανὼν γενικός. Τὰ Συγκριτικὰ συντάσσονται πάντοτε παρὰ τοῖς Γάλλοις διὰ τοῦ *QUE* συνδέσμου, ἢ, ἄλλως εἰπεῖν, οἱ δύο ὅροι τῆς συγκρίσεως ἐνώνονται πάντοτε διὰ τοῦ *QUE* συνδέσμου = ἢ, (ἀπὸ, παρὰ). *Plus riche que Crésus*, πλουσιώτερος ἢ ὁ Κροῖσος, (ἀπὸ τὸν Κροῖσον, παρὰ τὸν Κροῖσον), πλουσιώτερος Κροῖσου.

Ἐκτὸς ὅταν ὁ δεύτερος ὅρος ἐκφέρηται δι' ἀριθμητικοῦ ὀνόματος· διότι τότε, ἀντὶ τῶν *plus que, moins que*, λέγεται *plus de, moins de*, ὡς *Il avait plus de soixante drachmes; il lui en reste moins de trente*, εἶχεν ὑπὲρ τὰ 60 δραχμάς, (περισσότερον τῶν 60 δραχμῶν).

Συγκριτικὰ Ἰσότητος (comparatifs d'égalité).

Τὰ ἰσότητος σημαντικὰ σχηματίζονται διὰ τοῦ *AUSSI*, μετὰ τῶν ἐπιθέτων καὶ ἐπιρρήματων, διὰ δὲ τοῦ *AUTANT* μετὰ τῶν οὐσιαστικῶν καὶ ῤηματικῶν.

Je suis aussi grand que vous, εἶμαι τόσον ὑψηλὸς ὅσον σύ. *Il est aussi*

prudent que brave, εἶναι οὕτω φρόνιμος ὡς γενναῖος· εἶναι φρόνιμος ὅσον καὶ γενναῖος. Je travaille aussi bien que Paul, ἐργάζομαι τόσον καλὰ ὅσον ὁ Παῦλος.

J'ai autant d'argent que vous, ἔχω τόσον ἀργύριον ὅσον καὶ σύ. Il y avait autant d'officiers que de soldats, τοσοῦτοι ἦσαν ἀξιωματικοὶ ὅσοι καὶ στρατιώται. Je travaille autant que Paul (1). Ὁμοίως καὶ διὰ τοῦ AUTANT, μεταξὺ δύο ἐπιθέτων· Il est prudent autant (ἢ non moins) que brave, εἶναι φρόνιμος ὅσον καὶ γενναῖος· ἀντὶ il est aussi prudent que brave, il n'est pas moins prudent que brave.

Ἀρνητικῆς δὲ οὐσης τῆς προτάσεως, ἀντὶ τῶν aussi, autant, μεταχειρίζομαι ἐπίσης ὀρθῶς τὰ SI, TANT : Je ne suis pas aussi grand ἢ si grand que vous. Je ne travaille pas aussi bien ἢ si bien que vous. Je n'ai pas autant d'argent ἢ tant d'argent que vous, et je ne travaille pas autant ἢ tant.

ΣΗΜ. Πρὸς δῆλωσιν, ἔχει συγκρίσεως, ἀλλ' ἐπιτάσεως, εἶναι μόνον ἐν χρήσει τὰ SI, TANT, ἔχει δὲ τὰ aussi, autant : Il est si méchant que personne ne peut le supporter, εἶναι τόσον κακός, ὥστε οὐδεὶς δύναται νὰ τὸν ὑποφέρει. Il a tant de soucis qu'il en deviendra malade, ἔχει τόσας φροντίδας, ὥστε θελεῖ ἀρρώσθησι.

To le même, δηλοῦν ἰσότητος σύγκρισιν, συντάσσεται ἐπίσης διὰ τοῦ que : J'ai acheté les mêmes livres que vous, ἠγόρασα τὰ αὐτὰ βιβλία, ἅπερ καὶ σύ. Elle n'est plus la même qu'autrefois, δὲν εἶναι πλέον ἢ αὐτὴ ὡς ἄλλοτε, ἢ καὶ Elle n'est plus telle qu'autrefois (τοιαύτη οἶα...).

Ἄσαστως ἐπὶ τοῦ autre : Je ne suis pas autre qu'autrefois ; j'ai acheté d'autres livres que vous ; je ne parle pas autrement que vous, δὲν ὁμιλῶ ἄλλως ἢ σύ. Un autre que moi, ἄλλος τις ἢ ἐγώ.

Τοσοῦτος ὅσος = aussi grand, aussi nombreux que.

Τηλικούτος ἡλικίος = aussi âgé que.

Συγκριτικὰ Ὑπεροχῆς (comparatifs de supériorité).

Τὰ ὑπεροχῆς συγκριτικὰ σχηματίζονται α') διὰ τοῦ PLUS μετὰ τῶν ἐπιθέτων καὶ ἐπιρρήματων, β') διὰ τοῦ PLUS DE μετὰ τῶν οὐσιαστικῶν, γ') διὰ τῶν PLUS, MIEUX, μετὰ τῶν βημάτων.

α') La vertu est plus précieuse que l'or, ἀρετὴ πλούτου κρείττων ἐστί. Il est plus brave que prudent, γενναϊότερός ἐστιν ἢ φρονιμώτερος. Elle souffre plus courageusement que vous, γενναϊότερόν σου ἀλγεῖ (υποφέρει).

β') J'ai plus de soucis que vous.

γ') Nous travaillons plus que personne, ... ὑπὲρ πάντα ἄλλον. La vertu vaut mieux que la fortune, ἀρετὴ πλούτου κρείττων ἐστί. (vaut mieux = κοιν. ἀξίζει περισσότερο).

(1) Θέλει ἀκούσει πολλάκις τοὺς ἀπαιδεύτους μεταχειριζομένους τὸ comme ἀντὶ τοῦ que ἐπὶ τῶν ἰσότητος συγκριτικῶν. Πρὸς τοῦτο μὴ τοὺς μιμηθῆς.

ΣΗΜ. Τὸ μὲν *plus* (πλεῖον) δηλοῖ τὸ πῶσον, τὸ δὲ *mieux* (βέλτιον) τὸ πῶς. Il travaille *plus que nous*, mais nous travaillons *mieux que lui*. Τοῦτο δὲ εὐλογον, ἐπειδὴ τὸ μὲν *plus* εἶναι συγκριτικὸν τοῦ *beaucoup* (πολύ), τὸ δὲ *mieux* εἶναι συγκριτικὸν τοῦ *bien* (καλῶς).

Ὅταν συμπλήρωμα συγκριτικοῦ ᾖ ἐπίθετον (ἢ ἐπίρρημα), τὸ ἐπίθετον τοῦτο (ἢ τὸ ἐπίρρημα) ἐκφέρεται ἑλληνιστὶ ἐπίσης συγκριτικῶς. *π.λείοτες ἢ βελτίοτες*. στρατηγὸν ἐπεμψαν *θρασύτερον ἢ φρονιμώτερον*. Οὐχ οὕτω δὲ παρὰ τοῖς Γάλλοις· λέγει λοιπὸν *Plus nombreux que braves*. Ils envoyèrent un général *plus hardi que sage*, (πλέον τολμηρὸν παρὰ φρόνιμον), *θρασύν μᾶλλον ἢ φρόνιμον*.

Συνήθως μεταχειριζόμεθα τὸ ἐπίρρημα *davantage*, ἀντὶ τοῦ *plus*, ὅταν ἐλλείπη ὁ δεύτερος ὅρος τῆς συγκρίσεως, ὡς Ἐγὼ πολλὰ βιβλία· σὺ δὲ ἔχεις περισσότερα, *j'ai beaucoup de livres, mais vous en avez davantage*, ἦτοι *plus que moi*. Je souffre *davantage*, πάσχω, ὑποφέρω περισσότερον, ἤγουν *plus qu'auparavant, plus que vous, etc.*

Συγκριτικὰ Μειονεξίας (comparatifs d'infériorité).

L'or est moins précieux que la vertu. Il est moins prudent que brave. Vous avez moins de soucis que moi. Vous aimez le jeune moins tendrement que l'aîné, δὲν ἀγαπᾷς τὸν νεώτερον τόσον φιλοστόργως ὅσον τὸν πρωτότοκον. Il travaille moins que nous.

Κανόνες γενικὸι καὶ Παρατηρήσεις.

α') Ἐπὶ τῶν ὑπεροχῆς καὶ μειονεξίας συγκριτικῶν, ὅταν ὁ δεύτερος ὅρος τῆς συγκρίσεως ἐκφέρεται διὰ ῥήματος, τότε τὸ ῥῆμα τοῦτο λαμβάνει τὸ μόριον *ne*, τοιουτοτρόπως· Les richesses sont *plus funestes que vous ne* pensez, τὰ πλούτη εἶναι ὀλεθριώτερα παρ' ὅσον νομίζεις. Elle est *meilleure qu'elle ne* semble, βελτίων ἐστὶν ἢ δοκεῖ. Il parle *autrement qu'il ne* pense, ἕμιλει ἄλλως ἢ ὡς (καὶ ἄλλως) σκέπτεται.

Ἐκτός ὅταν ὁ πρῶτος ὅρος τῆς συγκρίσεως ᾖ ἀρνητικῶς· Elle *n'est pas si* bonne *qu'elle le* semble. Il *ne* parle *pas autrement qu'il* pense.

Ἐκτός καὶ ἐπὶ τῆς ἀπαρεμφάτου· ἀλλὰ τότε ἄλλο τι παρέλκον μόριον εἰσάγεται, τὸ *de*, ὡς Il est *plus beau de vaincre ses passions que de vaincre ses ennemis* (ἢ ἀπλῶς *que ses ennemis*), κάλλιον ἐστὶ τὸ νικᾶν τὰ πάθη αὐτοῦ ἢ τοὺς ἐχθρούς. Il a *mieux aimé être juste que de s'enrichir*, ἐπροτίμησε νὰ ᾖ δίκαιος παρὰ νὰ πλουτίζηται. Je suis persuadé *que vous préféreriez mourir plutôt que de vivre comme moi*, πέπεισμαί σε μᾶλλον ἀποθανεῖν ἐλέσθαι ἢ ζῆν ὡσπερ ἐγώ. — Λεῖπει ὁμοίως τὸ *de* ἐπὶ τινῶν παροιμιῶν, ὡς *mieux vaut plier que rompre*.

β') Ἰδομεν ὅτι τὰ *plus, moins* συντάσσονται μετὰ γενικῆς, ὅταν προηγῶνται

ἀριθμητικοῦ ὀνόματος· J'ai plus de soixante drachmes, moins de soixante drachmes.

Λέγεται καὶ συνήθως καὶ ὀρθότερον plus d'à moitié, plus d'à demi, ἀντὶ τῶν plus qu'à moitié, plus qu'à demi.

Οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν double, triple, quadruple, κτλ. J'ai donné le double de ce que j'ai reçu, ἀντέδωκα τὸ διπλάσιον ὧν ἔλαβον.

γ') Τὰ δὲ supérieur, inférieur, préférable, antérieur, postérieur συντάσσονται μετὰ δοτικῆς. Ce général est supérieur à tous ses collègues, οὗτος ὁ στρατηγὸς εἶναι ἀνώτερος ἕλων τῶν συναρχόντων του. Vous ne lui êtes inférieur en rien, κατ' οὐδὲν εἶσαι κατώτερος αὐτοῦ. La vertu est préférable à tout, ἡ ἀρετὴ εἶναι προτιμωτέρα πάντων τῶν πραγμάτων. Οὕτω καὶ τὸ ῥῆμα préférer : Je préfère l'un à l'autre = j'aime mieux l'un que l'autre.

Ἰδιαιτέρα σύνταξις τῶν Συγκριτικῶν Μορίων.

α') Ἐνίοτε ἀντικαθίσταται τὸ *autant... que...* διὰ τῆς ἐπαναλήψεως τοῦ *autant*· ἀντιστρέφεται δὲ ἡ φράσις τοιοῦτοτρόπως· Autant de fleurs, autant de fruits, ἀντὶ τοῦ autant de fruits que de fleurs. Autant d'hommes, autant de sentiments, ἀντὶ τοῦ autant de sentiments que d'individus, τόσαι γινώμαι, ὅσοι ἄνθρωποι.

β') Plus on a, plus on veut avoir (ἤγουν on veut d'autant plus avoir qu'on a davantage), ὅσῳ μᾶλλον ἔχη τις, τόσῳ μᾶλλον θέλει νὰ προσπαχήσῃ.

Moins on a de désirs, moins on porte de chaînes (ἤγουν on porte d'autant moins de chaînes qu'on a moins de désirs), ὅσον ὀλιγωτέρους πόθους ἔχη τις, τόσον ὀλιγωτέρους φέρει δεσμούς.

Plus on est honnête homme, moins on soupçonne les autres de ne pas l'être (ἤγουν on soupçonne d'autant moins les autres de n'être pas honnêtes qu'on l'est soi-même davantage), ὅσῳ μᾶλλον τίμιος εἶναι ὁ ἄνθρωπος, τόσον ὀλιγώτερον ὑποπτεῖε τοὺς ἄλλους ὡς ἀτίμους.

Αὕτη ἡ ἐπαναλήψις τῶν plus, moins εἶναι συντομωτέρα καὶ ἐκφραστικωτέρα τῶν d'autant plus... que..., d'autant moins... que... Ἄλλὰ σημειωτέον ὅτι δὲν τὴν ἐπιδέχονται τὰ meilleur, moindre, pire, Λέγε λοιπόν, plus on est bon, plus on est aimé, καὶ ὅχι meilleur on est...

II. ΥΠΕΡΘΕΤΙΚΑ.

α') Τὰ Σχετικὰ ὑπερθετικὰ συντάσσονται γαλλιστὶ, ὡς καὶ ἑλληνιστὶ, μετὰ γενικῆς, ὅσον Le plus juste des hommes; le meilleur, le pire des hommes; ἢ καὶ ἐνίοτε διὰ τῆς προθέσεως d'entre : Le plus juste d'entre les hommes, d'entre tous, ἐκ πάντων.

Le plus riche de la ville, πλουσιώτατος τῆς πόλεως (τῶν ἐν τῇ πόλει)· Les moins riches d'entre vous; le moindre habitant du village.

Μετ' οὐσιαστικοῦ λέγεται le plus riche marchand de la ville, ἢ, προτασομένου τοῦ οὐσιαστικοῦ καὶ ἐπαναλήψει τοῦ ἄρθρου, *le marchand le plus riche de la ville.*

Je donne ce livre au plus sage élève, ἢ à l'élève *le plus sage* (ἀλλ' ὄχι à l'élève *au plus sage*, ὡς ἀπαιτεῖ ἡ ἑλληνικὴ σύνταξις· τῷ μαθητῇ τῷ σοφωτάτῳ).

Je vous parle du plus sage élève, ἢ de l'élève *le plus sage.*

Ἐπίσης εἶναι εὐσύντακτον le plus grand crime, ἢ le plus grand *des crimes.* Λέγε ὁμοίως, πολλὰς ἀποφεύγων ἄλλεπαλλήλους γενικὰς, *La plus belle femme de la ville, κάλλιον τοῦ La plus belle des femmes de la ville. Le plus majestueux palais de la ville de Gènes (τὸ μεγαλοπρεπέστερον τῶν ἀνακτόρων τῆς Γενούης), κάλλιον τοῦ le plus majestueux des palais de la ville de Gènes.*

Παρατήρησον καὶ τοὺς ἐξῆς τρόπους·

Un homme *des plus distingués*; Un homme distingué *entre tous*, ἀνὴρ ἐν τοῖς μάλιστα εὐδόκιμος. Il est le premier de tous, ἢ entre tous, par son mérite, πρωτεύει πάντων ἀρετῇ.

Λέγουσιν οἱ Ἕλληγες *Τῶν ἀδίκων, τῶν ἀδυνάτων ἐστὶ, καὶ τὰ ὅμοια.* Οἱ δὲ Γάλλοι, οὔτε il est des injustes λέγουσιν, οὔτε c'est des injustes· ἀλλὰ μόνον ὑπερβητικῶς C'est une chose *des plus injustes, des plus impossibles, des moins croyables.* Οἱ γνήσιοι τῶν φίλων, les véritables amis. Εἶπεν ὁμοίως ὁ Labryère: Les habiles d'entre les modernes.

β') Μένει ἀκλιτὸν τὸ *le* πρὸ τῶν plus, moins, mieux, ὅταν τὸ πρόσωπον ἢ πρᾶγμα παρατίθεται ὄχι πρὸς ἕτερα ὄντα, ἀλλὰ πρὸς ἑαυτὸ, φερ' εἰπεῖν πρὸς τοὺς διαφόρους βαθμοὺς τῆς δεῖνα ποιότητος ἢ καταστάσεως αὐτοῦ·

Μετὰ συμφωνίας.

Ἀσυμφωνίας.

De toutes ces dames, votre sœur est *la plus affligée*, πασῶν τούτων τῶν κυριῶν, ἢ ἀδελφῆ σου λυπεῖται περισσότερο (ἤγουν λυπεῖται πλέον τῶν ἄλλων, est plus affligée que les autres dames).

Tu étais *le plus savant*, ἤσο ὁ σοφώτατος. C'étaient *les moins savantes.*

Vos enfants sont *les moins aimables* du pays (ἤγουν sont moins aimables que les autres enfants), οἱ παῖδες σου εἶναι ὀλιγώτερον ἐπέραστοι τῶν ἐν τῇ χώρᾳ.

J'ai choisi *les mieux écrits* de ces ouvrages, ἐξελεξα τὰ κάλλιστα γεγραμμένα μεταξύ τούτων τῶν συγγραμμάτων.

Voici *les meilleurs fruits* de mon jardin, ἰδοὺ οἱ καλῆτεροι καρποὶ τοῦ κήπου μου. Ceux-là sont *les moins bons.*

Votre sœur ne pleure pas, même quand elle est *le plus affligée*, ἢ ἀδελφῆ σου δὲν κλαίει, οὐδ' ὅταν λυπῆται περισσότερο (ἤγουν οὐδ' ὅταν ᾔναι εἰς τὸν ὑπέριστατον βαθμὸν τῆς λύπης τῆς).

Il dit qu'il voudrait nous avoir fréquentés à l'époque où nous étions *le plus savants* (= plus savants que jamais)... ὅτε σοφώτατοι ἑαυτῶν ἤμεθα.

C'est avec ses amis qu'il est *le moins aimable*, πρὸ πάντων μετὰ τῶν φίλων του εἶναι ὀλιγώτερον ἐπέραστος (ὀλιγώτερον ἐπέραστος παρά ποτε).

Ses ouvrages me déplaisent, même quand ils sont *le mieux écrits*, τὰ συγγραμμάτα του μὲ δυσαρεστοῦσι, καὶ ὅταν ᾔναι κάλλιον παρά ποτε γεγραμμένα.

Ces fruits sont encore bons quand ils le sont *le moins*, οὗτοι οἱ καρποὶ εἶναι καλοὶ καὶ ὅταν ᾔναι χειρότεροι παρά ποτε.

Αυτὰ τὰ ἀκλιτα *le plus, le moins, le mieux* εἶναι κυρίως ὡς μία καὶ μόνη λέξις, ἥτοι ἐπὶ ῥήμα προσδιορίζον τὰ ἀκόλουθα ἐπίθετα (*affligée, aimable, écrits, bons, meilleurs*).

Ἡ αὐτὴ σύνταξις ἰσχύει καὶ ὅταν τὰ *le plus, le moins, le mieux* ἀναφέρονται εἰς βῆμα ἢ ἐπὶ ῥήμα, ὡς *C'est là celle de vos filles que vous aimez le plus, le moins?* τῶν θυγατέρων σου αὐτὴν ἀγαπᾷς μάλιστα, ἥμιστα; *Gloire aux généraux qui ont combattu le plus vaillamment, ὅσῃ τοῖς στρατηγῶς, οἵτινες ἐπολέμησαν γενναίωτερον.*

γ') Τὰ ὡς τάχιστα, ὅπως ἄριστα, ὡς βέλτιστα, καὶ τὰ ὅμοια, λέγονται γαλλιστὶ *le plus vite possible; le mieux possible; le meilleur possible* (1); *le moins vite possible; le plus mal possible.*

Ἰ'ai parlé de mon mieux; vous avez chanté de votre mieux, ὠμίλησα ὅσον κάλλιον ἠδυνήθην· ἐψάλατε ὅσον δύνασθε καλῶς.

Τὰ δὲ ἐπιτακτικὰ *πο.λίω, μακροῦ, πολὺ, κτ.λ.*, ἐκφράζονται συνήθως διὰ τοῦ *de beaucoup*: *Πολλῶ ἀσθενέστατος, πολὺ ἀσθενέστερος, de beaucoup le plus faible, ἢ le plus faible de beaucoup* (2).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ ΑΝΤΩΝΥΜΙΩΝ.

I. Ἰδίως περὶ τῶν LUI, ELLE, EUX, ELLES.

Αἱ ἀπόλυτοι προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι LUI, ELLE, EUX, ELLES, δὲν λέγονται συνήθως περὶ πραγμάτων.

Μὴ εἴπῃς λοιπὸν *Quoi?* vous lisez ce livre, *lui* si mauvais! ἀλλὰ, δι' ἄλλου τρόπου φράσεως, *Quoi!* vous lisez un si mauvais livre! ἢ *quoi!* vous lisez ce livre, tout mauvais qu'il est! τί! ἀναγινώσκεις τόσον κακὸν βιβλίον! Μῆτε *Prends ce jouet et amuse-toi avec lui*, ἀλλὰ λέγε *Prends ce jouet et amuse-toi*. Μῆτε aucune maison n'est plus élevée qu'*elle*, οὐδεμία οἰκία εἶναι ὑψηλοτέρα αὐτῆς· ἀλλὰ λέγε que celle-ci, que celle-là, ταύτης, ἐκείνης.

Τὰς δὲ κατὰ δοτικὴν LUI, LEUR, ἀναπληροῖ συνήθως ἡ ἀντωνυμία *y*.

Ἐπὶ Προσώπων.

Ἐπὶ Πραγμάτων.

Donnez-lui votre attention, πρόσχε εἰς | Donnez-y votre attention, *y* = εἰς αὐτὸ
αὐτόν, εἰς αὐτήν. | (τὸ πρᾶγμα), εἰς τοῦτον τὸν λόγον, κτλ.

(1) Λέγεται καὶ ἐν τῇ ἀπλουστερᾷ συνηθείᾳ *le mieux du monde; le meilleur du monde.*

(2) Τὰ plus pire, le plus pire, plus mieux, le plus meilleur, etc., ἅπερ λέγουσιν ἐνίοτε οἱ ἀπαίδευτοι, εἶναι ἀνυπόφορα, ἂν καὶ ὀρθῶς λέγηται ἑλληνιστὶ Μαλλον ὀλιώτερός ἐστι· πολὺ μᾶλλον ἑτοιμότερον, κτλ.

Je lui appliquerai des sangsues, *lui* =
εις τὸν νοσοῦντα, εἰς τὴν νοσοῦσαν.

Je lui dessinerai un temple, *lui* = χά-
ριν αὐτοῦ, αὐτῆς δι' αὐτόν.

Je leur ferai un escalier, *leur* = χάριν
αὐτῶν δι' αὐτοῦς, δι' αὐτάς.

J'y appliquerai des sangsues, *y* = εἰς
τὸ νοσοῦν μέρος.

J'y dessinerai un temple, *y* = ἐπ' αὐτοῦ
(τοῦ πίνακος, κτλ.).

J'y ferai un escalier, *y* = ἐν τῇ οἰκίᾳ,
ἐνταῦθα, ἐκεῖ.

Αἱ LUI, ELLE, EUX, ELLES, συμπληρώματα προθέσεως, ἀναπληροῦνται συνήθως·
α') ἢ δι' ἐπιβρῆματος· Ce meuble est assez élevé, cachez-vous dessous,
derrière, dedans, ... τοῦτο τὸ ἐπιπλὸν εἶναι ἱκανῶς ὑψηλὸν, κρύφθητι ὑποκάτω,
ὀπίσω, ... ἀλλ' ὄχι *sous lui*, *derrière lui*, *dans lui*.

β') ἢ δι' ἄλλου τρόπου φράσεως, ἐὰν ἡ πρόθεσις δὲν ἔχῃ ἀντίστοιχον ἐπιβρῆμα·
Μὴ λέγε λ. γ. περι εἰκόνων ὀμιλῶν· Je prépare des couleurs pour *eux*, μήτε
je *leur* prépare des couleurs, ἀλλὰ λέγε pour les peindre, pour les achever,
pour y travailler. Τὸ pour οὔτε ἔχει ἀντίστοιχον ἐπιβρῆμα, οὔτε ἐπιβρῆματι-
κῶς λαμβάνεται.

γ') ἢ διὰ τῆς ἀμεταβλήτου EN ἀντὶ τῶν de lui, d'elle, d'eux, d'elles, ὡς
Cette plume est bonne; servez-vous-en, τοῦτο τὸ κονδύλιον εἶναι καλόν, με-
ταχειρίσου αὐτό· J'ai appris ces vers, mais je ne m'en souviens plus, ἔμαθον
τοὺς στίχους τούτους, ἀλλὰ δὲν τοὺς ἐνθυμοῦμαι πλέον.

Ἐπίσης ὁμοως, μάλιστα δ' ἐπὶ ζώων καὶ φυτῶν, λέγεται *lui*, *leur*, ὡς Ce
cheval est altéré, donnez-*lui* à boire, οὗτος ὁ ἵππος διψᾷ, δός τῷ νὰ πῖνῃ.
Ces oranges périront si on ne *leur* donne de l'eau. Le fleuve a rompu les
digues qu'on *lui* avait opposées, ὁ ποταμὸς διέβρῆξε τὰ προχώματα, ἅτινα
ἀντέταξαν εἰς αὐτόν. Je n'ose vous dire à quel style il compare le vôtre, ni
les louanges qu'il *lui* donne (Mme de Sévigné).

— Ἴδομεν ἐν τῷ Τεχνολογικῷ ὅτι αἱ ἀπόλυται ἀντωνυμίαι εἶναι ἐν χρήσει ἐπὶ ἐμφά-
σεως, ἐπὶ ἀντιθέσεως, ἀπολύτως καὶ ὡς συμπλήρωμα προθέσεως.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει μετὰ τοῦ ῥήματος penser: ἐπομένως λέγε· Il pense à *moi*, à *lui*, κτλ.,
ὄχι δὲ il *me* pense, il *te* pense, κτλ., καὶ ἐπ' ὀλίγων τινῶν ῥημάτων κατὰ τινὰς σημα-
σίας αὐτῶν, οἷον Il vint à moi. Elle courut à lui. Vous rapportez tout à vous.

II. Ἐπανάληψις καὶ Παράληψις τῶν Συνημμένων.

Α. ὡς Ἐποκείμενα.

α') Αἱ κατ' ὀνομαστικὴν ἀντωνυμίαι, je, tu, il, elle, nous, vous, ils, elles,
ἐπαναλαμβάνονται πρὸ ἐκάστου ῥήματος· Il aime les savants, quoiqu'il soit
ignorant, ἀγαπᾷ τοὺς σοφοὺς, ἂν καὶ ᾖ ἀμαθής.

Καὶ οὕτως ἐν γένει, ὁσάκις αἱ προτάσεις συνδέονται δι' ἄλλου συνδέσμου, πλην
τῶν et, ou, ni, ἢ καὶ ἀσυνδέτως ἐκφέρωνται, οἷον Il étudie et deviendra sa-
vant, ἢ καὶ il étudie et il deviendra savant, σπουδάζει καὶ θέλει γίνεαι πολυ-
μαθής· ἀλλὰ Il deviendra savant, parce qu'il étudie, καὶ ὄχι parce que
étudie. Il lit ou écrit sans cesse, ἢ il lit ou il écrit sans cesse, ἀναγινώ-
σκει ἢ γράφει ἀκαταπαύστως· ἀλλὰ Il lit quand il n'écrit pas, καὶ ὄχι il

it quand *n'écrit pas*. Nous ne lisons ni *n'écrivons*, ἢ Nous ne lisons ni *nous n'écrivons*. Il lit, écrit et se repose, ἢ il lit, il écrit, puis il se repose.

— Je plie et ne romps pas, ἢ Je plie et je ne romps pas, κλίνω, ἀλλ' οὐ θραύομαι.

Ὁταν δὲ μεταβῆναι ὁ λόγος ἀπὸ ἀποφατικῆς προτάσεως εἰς καταφατικὴν, πάντοτε ἐπαναλαμβάνεται ἡ ἀντωνυμία, ὡς Je ne plie pas et je romps; Je ne plie pas, mais je romps; Je ne plie pas, je romps.

β') Παραλείπεται, ἢ λέγεται ἡ τριτοπρόσωπος συνημμένη καὶ μετ' ἐνὸς ῥήματος, ὅταν ἐκφέρηται τὸ ὑποκείμενον διὰ τῶν ἀπολύτων *lui, eux, elle, elles*, ὡς Lui, était avare; eux, étaient prodigues, ἀντὶ τοῦ Lui, il était avare; eux, ils étaient prodigues.

γ') Παραλείπονται πάντοτε αἱ τριτοπρόσωποι συνημμένα, ὅταν μεσολαβῇ ἀναφορικὴ ἀντωνυμία, ὡς Moi qui lis (*ὄχι moi qui je lis*); Vous qui lisez; Elles qui viennent; Lui qui chante; Toi qui pleures; Eux qui se vantent.

Ἐπίσης καὶ ἐπὶ αὐτοπαθῶν ῥημάτων· Nous sommes ici plusieurs qui nous souvenons, εἴμεθα πολλοὶ ἐνταῦθα οἵτινες ἐθυμούμεθα (*ὄχι qui nous nous souvenons*).

2. ὡς Ἄρτικείμενα.

Ἐπαναλαμβάνονται πάντοτε μετὰ τῶν ἀπλῶν χρόνων, ὡς Il *les* aime et *les* châtie, τοὺς ἀγαπᾷ καὶ τοὺς τιμωρεῖ· Il *leur* donna quelque argent, *leur* dit ce qu'il pensait d'eux et *leur* enjoignit de sortir sans même *leur* dire adieu, τοὺς ἔδωκεν ἀργύριόν τι, τοὺς εἶπεν ὅτι ἐνόμιζε περὶ αὐτῶν καὶ τοὺς διέταξε νὰ ἐξέλθωσι χωρὶς οὔτε νὰ τοὺς ἀποχαιρετήσῃ.

Ἐπὶ δὲ τῶν συνθέτων χρόνων, αὕτη ἡ ἐπανάληψις δὲν εἶναι ἀναγκαία· διὸ λέγεται κάλλιστα Nous *l'*avons vu et entendu. Il *les* a pliés et rompus. Καὶ τότε παραλείπεται καὶ τὸ βοηθητικὸν ἐπὶ τοῦ δευτέρου ῥήματος· εἰ δὲ μὴ, λέγεται μετ' ἐπανάληψως Nous *l'*avons vu et *l'*avons entendu, = Nous *l'*avons vu et nous *l'*avons entendu, = Nous *l'*avons vu et entendu.

III. Περὶ Αὐτοπαθείας καὶ Ἀλληλοπαθείας.

Ἡ Αὐτοπάθεια δηλοῦται διὰ τοῦ ῥήματος ἀντωνυμικῶς κλινομένου (ἰδὲ τὰ περὶ αὐτοῦ)· Je me loue, ἐπαινῶ ἑμαυτὸν (ἐπαινοῦμαι), ἢ καὶ προσθέσει τοῦ ἐπιθέτου *même*· Il se loue lui-même, αὐτὸς ἑαυτὸν ἐπαινεῖ. Vous vous nuisez à vous-mêmes, βλάπτετε ὑμᾶς αὐτοὺς (ἑαυτοὺς). Ne médisez pas de vous-même, μὴ κακολογήσῃς σεαυτὸν (1). Connais-toi toi-même, γῶθι σεαυτὸν.

Ἐπειδὴ δὲ συχνάκις ἡ αὐτοπάθεια παρίσταται παρὰ τοῖς Ἑλλησι διὰ τῶν ἀποθετικῶν καὶ μέσων ῥημάτων, πρέπει νὰ προσέχωμεν, ὅσάκις ἀπαντῶμεν

(1) Τὸ νυρε φέρεται πρὸς δοτικὴν, νυρε à quelqu'un· τὸ δὲ μέδιρε πρὸς γενικὴν, μέδιρε de quelqu'un.

τοιοῦτόν τι βῆμα εἰς τὴν ἑλληνικὴν, ἂν πάρος σημαίνῃ, ἢ αὐτοπάθειαν, ἢ ἀλληλοπάθειαν, ἢ καὶ μήπως ἦναι μέσον διάμεσον.

Ἐπὶ πάθους.	Ἐπαινῶνται ὑπὸ πάντων,	Ils sont loués par tout le monde, de tout le monde.
	Ξυρίζομαι, διδάσχομαι ὑπὸ...	Je suis rasé, je suis instruit par...
Ἐπ' ἀλληλοπ.	Λοιδοροῦνται,	Ils s'injurient; ils se disent des injures.
	Διενείμαντο τὴν ἀρχήν,	Ils se sont partagé le pouvoir.
Μέσον διάμεσον.	Διδάσκω τὸν υἱόν,	Je fais instruire mon fils.
	Οἰκοδομεῖται,	Il fait bâtir.
	Ξυρίζομαι,	Je me fais raser.

Καὶ περὶ παθητικῆς μὲν συντάξεως, ἴδε κατωτέρω Βιβλ. Β', Κεφ. β'. Περὶ δὲ μεταφράσεως τῶν μέσων διαμέσων, ἴδε τὰ ἐν τοῖς περὶ τῶν faire καὶ laisser, Βιβλ. Β', Κεφ. ζ'.

Ἐνταῦθα δὲ, προκειμένου περὶ αὐτοπ. καὶ ἀλλήλοπ., προσθέτομεν τὰ ἐξῆς.

4. Ὡς λέγουσιν οἱ Ἕλληνες κτερίζεσθαι τὰς κόμας· γίπτομαι, καθαίρομαι τὰς χεῖρας· λούομαι τὸ σῶμα, κτ.λ., οὕτως οἱ Γάλλοι se peigner la barbe et les cheveux; ils se lavèrent tous les mains et les pieds, πάντες ἐλούσαντο τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας· il se frappa la cuisse, ἐπάισατο τὸν μηρόν· il s'est cassé le bras; il s'est déchiré le visage; vous vous êtes brisé une dent, etc., ἐν οἷς τὰ me, te, se, nous, vous, εἶναι ἔμμεσα ἀντικείμενα ἀντὶ τῶν à moi, à toi, etc., τὰ δὲ la barbe, les cheveux, les mains, etc., εἶναι κατ' αἰτιατικὴν, ἦτοι ἔμμεσα ἀντικείμενα.

Ἡ ἀντιμετάθεσις αὕτη δυνατόν νὰ γείνη παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ὄχι μόνον εἰς ὅλον τὸ σῶμα καὶ εἰς μέρος αὐτοῦ, ἔτι δὲ καὶ εἰς πρῶγμα καὶ κτῆμα τοῦ ἐνεργούοντος ὑποκειμένου· ἀλλ' οὐχ οὕτω παρὰ τοῖς Γάλλοις. Ὅθεν τὰ Καταβόρηνυμα τὰ ἱμάτια, Ἀλόομαι τὴν ζώνην, καὶ τὰ τοιαῦτα, λέγονται γαλλιστί, ὡς καὶ εἰς τὴν νῦν ἑλληνικὴν, διὰ τοῦ ἐνεργητικοῦ τύπου· je déchire mes vêtements, je délie ma ceinture, ὄχι δὲ je me déchire les vêtements, je me délie la ceinture.

2. Ἡ δὲ Ἀλληλοπάθεια παρίσταται γαλλιστί,

α') ὡς καὶ ἡ αὐτοπάθεια, ἐὰν μόνον ὁ τρόπος οὗτος οὐδεμίαν φέρῃ ἀσάφειαν· Ces deux frères se sont toujours détestés, οἱ δύο οὗτοι ἀδελφοὶ πάντοτε ἐμισήθησαν (ἐμίσησαν ἀλλήλους).

β') ἢ διὰ προσθέσεως τῶν ἀντωνυμιῶν l'un l'autre, les uns les autres· Ces deux frères se haïssent l'un l'autre. Ils se nuisent l'un à l'autre, βλάπτουσιν ἀλλήλους (οἱ δύο). Nous nous nuisons les uns aux autres, βλάπτομεν ἀλλήλους (οἱ πλείους). Elles médisent l'une de l'autre, κακολογοῦσιν ἀλλήλας. Vous vous souvenez les unes des autres, μέμνησθε ἀλλήλων (κατὰ γράμμα· αἱ μὲν τῶν δέ).

γ') ἢ διὰ τῶν ἐπιβήρημάτων *mutuellement, réciproquement* (ἀμοιβαίως), ἢ καὶ διὰ τῆς προθέσεως *entre*, τοιοῦτοτρόπως· *Vous vous nuisez mutuellement*, βλάπτεσθε ἀμοιβαίως. *Ils s'entre-déchirent*, ἀλλήλους κατασπαράσσοσι. *Ils se battent entre eux*, μάχονται μεταξύ των· διαμάχονται. *Ils se sont entre-tués*, ἀλληλοκτονήθησαν.

Σημείωσις. Διαφέρει τὸ *l'un l'autre* τοῦ *l'un et l'autre*, καθότι ἐν τῷ *l'un l'autre* ἐνυπάρχει ἰδέα ἀμοιβαιότητος, ὅχι δ' ἐν τῷ *l'un et l'autre*, ὅσον *Ces deux femmes se trompent mutuellement, ἢ l'une l'autre* (ἀμοιβαίως), ἀλλήλας ἀπατῶσι. *Ces deux femmes se trompent l'une et l'autre* = ἑκατέρα σφάλει, σφάλουσιν ἀμφότεραι (κοιν. καὶ αἱ δύο). *Ils se sont tués les uns les autres* ἀλληλοκτονήθησαν. *Ils se sont tués les uns et les autres* αὐτοχειρίσθησαν οἱ μὲν καὶ οἱ δέ.

Ἰδίως περὶ τοῦ *soi, soi-même*.

Λέγεται ἐπὶ προσώπων καὶ πραγμάτων. Συνήθως δὲ οἱ νῦν συγγραφεῖς δὲν μεταχειρίζονται τὴν *soi, soi-même* ἐπὶ προσώπων, εἰ μὴ μετὰ τὰ ἀόριστα *on, chacun, nul, pas un, personne, quiconque*, καὶ τὰ τοιαῦτα, ἢ καὶ μετὰ τὴν ἀπαρέμφατον.

Chacun porte en soi le sentiment de la vérité, ἕκαστος φέρει ἐν ἑαυτῷ τὸ τῆς ἀληθείας αἶσθημα.

N'aimer que soi c'est être mauvais citoyen, ὁ μόνον ἑαυτὸν ἀγαπῶν εἶναι κακὸς πολίτης.

Se louer soi-même est une faiblesse, ὁ ἐπαινῶν ἑαυτὸν δεικνύει ἀσθένειαν.

Ἄλλὰ λέγουσι *Paul porte en lui-même le sentiment de la vérité*. *Il n'aime que lui*. *Elle se disait en elle-même*, καθ' ἑαυτὴν ἔλεγε.

Ἐνίοτε ὅμως λέγεται ἢ *soi* καὶ ἐπὶ ὀρισμένου προσώπου, ὅταν πρόκηται ἢ ἀποφύγων ἢ τινα ἀμφιβολοῦσαν, ὅσον *L'avare qui a un fils prodigue n'a-masse ni pour soi, ni pour lui*. Ἡ *soi* ἀναφέρεται εἰς τὸ ὑποκείμενον τῆς προτάσεως (*L'avare*).

IV. *En*.

1. Ἐπραγματεύθημεν ἐν τῷ Τεχνολογικῷ περὶ τῆς *en* κατ' ἀναφορὰν πρὸς τὰ μεριστικῶς ἢ ἀορίστως ἐκπερόμενα ὀνόματα· *Avez-vous des livres?* — *J'en aurai demain*. *Avez-vous un cheval?* — *J'en ai un beau*. *Est-ce du papier?* — *C'en est*. *Vous avez de beaux jardins; j'en aurais d'aussi beaux si j'étais aussi riche que vous*, etc.

2. *Παραδείγματα τῆς en, ἀρτι τῶν de lui, d'elle, etc., ἐν ὀριστικῇ ἐννοίᾳ.*

Ἐπὶ μὲν πραγμάτων·

Il en est de la liberté comme du bonheur: tout le monde en parle, Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ το Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

personne n'en jouit (ὄχι d'eux), τὸ περὶ τῆς ἐλευθερίας ἔχει ὡς τὸ περὶ τῆς εὐδαιμονίας· πάντες λαλοῦσι περὶ τούτων, οὐδείς δὲ ἀπολαύει αὐτῶν.

Le succès en dépend, ἐκ τούτου ἐξαρτᾶται ἡ ἐπιτυχία (ἔγουν de cela, de cette chose, de ce que vous dites).

M'apportez-vous mes livres? Je vous en apporte un, deux, trois..., quelques-uns (ὄχι d'eux, d'entre eux), μοὶ φέρεις τὰ βιβλία μου; Σοὶ φέρω (ἐκ τούτων) ἓν, δύο, τρία... τινά.

La grêle a fait beaucoup de mal cette année; tous les arbres en ont été maltraités (ὄχι par elle), ἡ χάλαρα πολὺ ἔβλαψε κατὰ τὸ παρὸν ἔτος· ὅλα τὰ δένδρα ἔπαθον ἐκ ταύτης.

Il en mourut = il mourut de cela, de cette maladie, ἀπέθανεν ἐκ τούτου.

Il en est ainsi, οὕτως ἔχει (περὶ τούτου). Les affaires en iront mieux (en = ἔνεκα τούτου).

Ἴδε καὶ κατωτέρω, περὶ Κτητικῶν, 3.

Περὶ προσώπων δὲ, ἡ en λέγεται πολλῶ σπανιώτερον, ἐκτὸς μετὰ τὰ ἀριθμητικὰ ἐπίθετα καὶ τὰ ὅμοια, καὶ πρὸ πάντων ὅταν ἀποκρινώμεθα εἰς ἐρωτήσιν τινα, ὄσον.

Je n'avais qu'un ami, le destin m'en sépare (ἡ me sépare de lui), ἔνα μόνον φίλον εἶχον· ἡ τύχη μὲ ἀποχωρίζει αὐτοῦ.

J'en connais quatre ou cinq. J'en connais plusieurs, quelques-uns.

Se souvient-il de moi? Oui, et il s'en souviendra toujours, μὲ ἐνθυμεῖται; Ναί, θέλει σὲ ἐνθυμεῖσθαι πάντοτε.

A-t-il parlé de vous? Non, il n'en a pas parlé.

Μὴ προὔπαρχούσης δ' ἐρωτήσεως, μὴ λέγε il vous aime et en parle souvent, ἀλλὰ il vous aime et parle souvent de vous. Ἐκτὸς ὅταν ἐπαναλαμβάνηται τὸ αὐτὸ ῥῆμα· Il se souvient de moi et s'en souviendra toujours.

3. Ἡ en ἀντικαθίστησι καὶ τὰ τοπικὰ ἐπιβῆματα d'ici, de là, ἐντεῦθεν, ἐκεῖθεν· Il s'en va, ἀναχωρεῖ ἐντεῦθεν. J'en sortais, ἐκεῖθεν ἐξηρχόμην.

4. Τίθεται ἐν γένει ἀντὶ τῶν κτητικῶν son, sa, ses, leur, leurs, ἐπὶ πραγμάτων (ἴδε κατωτέρω περὶ Κτητικῶν)· ἐνίστα καὶ ἐπὶ προσώπων·

Il est l'ennemi de mes sujets; j'en dois être le père, ἀντὶ τοῦ je dois être leur père.

. Il connaît sa marâtre;

Il en sait, il en voit la haine opiniâtre.

ἀντὶ τοῦ il sait, il voit sa haine.

5. Ἀποτελεῖ ἰδιωτισμούς τινας, τοὺς ὁποίους μέλλει νὰ διδάξῃ ἡ πείρα, ὄσον·

Il s'en donne (δηλαδὴ du plaisir, de la joie...), τὸ καταχαίρεται.

En voici bien d'une autre, καὶ τοῦτο εἶναι ἀστεῖον.

Je n'en puis plus, ἀπηύδῃσα (ἀπέκαμα).

A qui en avez-vous? κατὰ τίνας ταῦτα λέγεις (ἡ καὶ πράττεις);

V. Υ.

4. Ὡς ἴδομεν ἀνωτέρω, λέγεται ἐπὶ πραγμάτων ἀντὶ à lui, à elle, à eux, à elles, à cela, à ces choses, ὡς J'y travaille (= à ceci, à cela, à cette chose, à ces choses), ἐργάζομαι εἰς αὐτό. Pensez-y, σκέψου περὶ τούτου. J'ai connu le malheur, et j'y sais compatir (ὄχι à lui), ἐδοκίμασα τὴν δυστυχίαν, καὶ ἔμαθον νὰ συμπάσχω.

Καὶ ἐν γένει μετὰ τῶν στάσεως καὶ κινήσεως σημαντικῶν ῥημάτων, ἀντὶ ἐνταῦθα, ἐκεῖ, εἰς τοῦτον τὸν τόπον, κτ.λ. Voici un lit; je m'y couche = je me couche dessus ἢ dedans, ἰδοὺ κλίνη τις κατακλίνομαι ἐπ' αὐτῆς, ἐν αὐτῇ. J'y monte = je monte dessus, ἀναβαίνω ἐπ' αὐτῆς. Arrivé à un endroit profond, j'y plongeai, φθάσας εἰς βαθύ τι μέρος, ἐβυθίσθην ἐντός. Monsieur N. est chez lui; allons-y. Il était alors à Paris, mais il n'y est plus. Cette encre est trop épaisse; mettez-y de l'eau.

2. Ἐπὶ προσώπων δ' εὐχρηστος εἶναι μόνον μετ' ὀλίγων τινῶν οὐδετέρων ῥημάτων. Pensez à lui. — J'y penserais, ἔχε αὐτὸν κατὰ νοῦν. — Μάλιστα, θέλω τὸν ἔχει κατὰ νοῦν. Croyez-vous en Dieu? J'y crois = en lui. Πιστεύεις εἰς Θεόν; Πιστεύω. Ne vous y fiez pas = à lui, à eux, à elle, à cela, à ces choses, κατὰ τὰς περιστάσεις.

ΣΗΜ. Χάριν εὐφωνίας, τὸ γ ἄλλοτε συνήθως πρὸ τοῦ μέλλοντος καὶ τοῦ ὑποθετικοῦ τοῦ ῥήματος aller, ὡς Nous sommes invitées à ce bal; mais nous n'irons pas, ἀντὶ τοῦ mais nous n'y irons pas.

VI. Ἡ ἄκλιτος Le.

*Ἴδε τὸ Τεχνολογικὸν, Κεφ. Ε'. σελ. 62.

Κατ' ἰδιωτισμὸν προτίθεται τῶν *emporter, céder*: Elle l'emporte sur vous en sagesse, ὁμᾶς ὑπερβαίνει κατὰ τὴν σοφίαν. Je ne le lui cède en rien, δὲν εἶμαι κατ' οὐδὲν αὐτοῦ κατώτερος. *Ἄνευ δὲ τοῦ *le*, τὸ μὲν *emporter* = ἐκφέρειν, τὸ δὲ *céder* = παραχωρεῖν.

ΜΑΘΗΜΑ ΑΠΟ ΜΝΗΜΗΣ.

Un jour, les Athéniens empêchèrent Démosthène de parler dans l'assemblée. L'orateur leur fit connaître qu'il n'avait que quelques mots à dire. Le peuple ayant fait silence, Démosthène parla ainsi:

Pendant l'été, un jeune homme loua un âne pour aller de la ville à Mégare. Au milieu du jour, le soleil étant très-ardent, le maître de l'âne et le jeune homme voulurent tous deux se mettre à l'ombre sous l'âne et ils se chassaient l'un l'autre; le maître, en disant qu'il n'avait loué que son âne et non pas son ombre, et le jeune homme en soutenant qu'il avait tout pouvoir sur l'âne.

Ayant dit cela, Démosthène s'en alla. Mais les Athéniens le retinrent, demandant la fin de l'histoire.

Eh quoi! dit alors Démosthène, vous voulez bien m'écouter quand je vous parle de l'ombre d'un âne, et quand je vous parle de choses importantes, vous ne voulez pas m'entendre.

Ἐρωτήσεις.

- Que firent, un jour, les Athéniens à Démosthène?
 Que leur fit connaître alors celui-ci?
 Le peuple fit-il enfin silence?
 Quand (dans quelle saison) le jeune homme loua-t-il un âne?
 Pourquoi en loua-t-il un?
 Qui voulut se mettre à l'ombre de l'âne?
 Dans quel moment de la journée?
 Que firent-ils alors?
 Pourquoi se chassaient-ils l'un l'autre?
 Que disait de l'âne le jeune homme?
 Que prétendait le maître?
 Sur quoi le jeune homme prétendait-il avoir tout pouvoir?
 Sur quel âne?
 Que fit Démosthène après avoir dit cela?
 Les Athéniens le laissèrent-ils partir?
 Que demandaient-ils?
 Ils le retinrent en demandant quoi?
 Quand je vous parle de quoi?
 Quand je vous parle de l'ombre d'un âne, qu'arrive-t-il?
 Quand ne voulez-vous pas m'entendre?

ΘΕΜΑ.

Ἦθελον ὑπάγει μετὰ σοῦ εἰς τὰ Μέγαρα, ἀλλὰ δὲν ἔγω ὄνον. Μίσθωσον ἓνα. Ἐμίσθωσα ἓνα καί, μεσοῦσης τῆς ἡμέρας, ἀπῆλθον. Δὲν θέλετε μ' ἐμποδίσει νὰ ὁμιλῶ ἡμίσειαν ὥραν, ἀφοῦ ὁμιλήσατε σεῖς μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν. Σιωπήσατε· ὁ ρήτωρ ὁ περίφημος (fameux) θέλει ὁμιλήσει (va parler). Ὁ ἥλιος φλέγει περισσότερο ἐν τῇ Ἀφρικῇ ἢ ἐν τῇ Εὐρώπῃ. Ὁ ἥλιος φλέγει· εὐτοχῶς δὲ (heureusement) τὰ δένδρα προξενοῦσι πολλὴν σκιάν. Λέγεις σὺ ὅτι ὁ νεανίας οὗτος εἶναι ῥωμαλεώτερος ἐκείνου, ἐγὼ δὲ δίσχυρίζομαι ὅτι ἐκεῖνος εἶναι ῥωμαλεώτερος τούτου. Τίνος εἶναι οὗτος ὁ ὄνος; Εἶναι τοῦ κυρίου του. Τίς εἶναι οὗτος ὁ νεανίας, ὅστις δὲν θέλει ν' ἀκούσῃ τὸν ρήτορα; Ἀποβάλετέ τον. Μὴ τὸν ἀποβάλετε, ἢ σὺς ἀποβάλλω ἐγὼ. Ὀμιλεῖ περὶ σπουδαιωτάτων πραγμάτων· ὅ,τι λέγει ὁ ἄλλος εἶναι σπουδαιότερον. Ἐσιώπησαν οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ἔδωσαν εἰς τὸν Δημόσθενην πᾶσαν ἐξουσίαν τοῦ νὰ λέγῃ ὅ,τι θέλει. Ὁ Δημοσθένης καὶ ὁ Κικέρων ὑπῆρξαν οἱ δεινότατοι ρήτορες τῶν ἀρχαίων χρόνων. Πότερος εἶναι τοῦ ἑτέρου ἀνώτερος; Νομίζω ὁ Δημοσθένης (Je crois que c'est Démosthène).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

ΠΕΡΙ ΚΤΗΤΙΚΩΝ, ΔΕΙΚΤΙΚΩΝ, ΑΝΑΦΟΡΙΚΩΝ, ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΩΝ, ΛΟΡΙΣΤΩΝ
ΕΠΙΘΕΤΩΝ ΚΑΙ ἈΝΤΩΝΥΜΙΩΝ.

Ἐπανάληψις τῶν Ὀριστικῶν Ἐπιθέτων.

Ὡς τὰ ἄρθρα, οὕτω καὶ τὰ λεγόμενα *adjectifs déterminatifs* (ὀριστικὰ ἐπίθετα) ἐπαναλαμβάνονται πρὸ ἐκάστου οὐσιαστικοῦ, καὶ πρὸ τῶν ἐπιθέτων τῶν μὴ ἀναφερομένων εἰς τὸ αὐτὸ ὑποκείμενον. Mes amis et mes ennemis. Ses jeunes et ses vieux arbres. Ce vieillard et cet enfant. Ces grands et ces petits tapis. La même reine et la même princesse, ἡ αὐτὴ βασίλισσα καὶ ἡ αὐτὴ ἀνασσα. Chaque officier et chaque soldat, ἕκαστος ἀξιωματικὸς καὶ στρατιώτης, κτλ. Mes amis jeunes et mes amis vieux. Leurs tapis rouges et leurs tapis jaunes.

I. ΠΕΡΙ ΚΤΗΤΙΚΩΝ.

1. Les miens, les tiens, les siens, les nôtres, κτλ., λέγονται *συγγάκις* ἀντὶ τῶν mes, tes, ses, nos, ... parents, amis, partisans καὶ τὰ ὅμοια, ὡς καὶ παρὰ τοῖς Ἑλλήσι τὸ οἱ περὶ σέ, καὶ τὸ κοινὸν οἱ ἰδιοκοί μου, σου, του, κτλ... Il y a longtemps que je n'ai vu les miens, πρὸ πολλοῦ δὲν εἶδον τοὺς συγγενεῖς, τοὺς οἰκείους μου. Etes-vous des nôtres? = de notre parti, de notre société, etc.

Ἐνικῶς δὲ λέγεται Que chacun se contente *du sien*, ἕκαστος ἃς ἀρκῆται εἰς τὰ ἑαυτοῦ. Mange *le tien*, τρῶγε τὰ σεαυτοῦ. Le nôtre, le vôtre, le leur = τὰ ἡμῖν, ὑμῖν, αὐτοῖς ὑπάρχοντα, κτλ. Y mettre *du sien* σημαίνει *συνεργῶ, συμπράττω*.

2. Ἐπὶ μερῶν τοῦ σώματος, ἐλλείπει συνήθως τὸ κτητικὸν ἐπίθετον, ὅπου δὲν δύναται νὰ ὑπάρχῃ ἀμφιβολία. J'ai mal à la tête, πονῶ τὴν κεφαλὴν (ὄχι à ma tête). Il me prit par la main, μ' ἔλαβε τῆς χειρός· il me prit la main, μοὶ ἔλαβε τὴν χεῖρα (ὄχι par ma main, οὔτε il me prit ma main). Ils se sont arraché les cheveux (ὄχι leurs cheveux). On leur creva les yeux (ὄχι leurs yeux).

Διὰ τοῦ πρωτοπροσώπου j'ai mal, καὶ τῶν me, se, leur, ἀφαιρεῖται πᾶσα ἀμφιβολία· εἰ δὲ μὴ, λέγεται Il prit ma main. Que ses vengeances retombent sur ma tête.

3. Ἐπὶ κτήσεως ἀναφερομένης εἰς πράγματα, ἀποφευχτέα ἐν γένει ἡ χρῆσις τοῦ son, sa, ses, leur, leurs, ἐκτὸς ὅταν καὶ τὸ ὡς κτήτωρ πρᾶγμα καὶ τὸ κτῆμα ἐκφέρωνται ἐν τῇ αὐτῇ προτάσει, ὡς·

Ce rosier est privé de toutes ses fleurs, αὕτη ἡ ῥοδὴ στερεῖται πάντων τῶν ἀνθῶν αὐτῆς.

Il perdra aussi bientôt *ses feuilles*, μετ' ὀλίγον θέλει ἀποβάλει καὶ τὰ φύλλα (φυλλορρόήσει).

Pourquoi avez-vous dépouillé *ces rosiers de leurs fleurs*? J'aime *la rose et son odeur*. Peut-on rendre à *une rose sa fraîcheur et ses parfums*? *La ville a ses agréments, la campagne a les siens. La rivière est sortie de son lit. Remettez ce livre à sa place* (1).

Καὶ ἔξω τῆς προτάσεως ἐκφερομένου τοῦ πράγματος, εὐχρηστος εἶναι τὸ son, sa, ses, leur, leurs, ὁσάκις τὸ κτῆμα ἐμπροθέτως συντάσσεται, ὡς *Ce rosier est bien beau*; j'admire l'éclat *de ses fleurs*. On pourrait faire des confitures avec *ses fleurs*.

Ἄλλὰ δὲν λέγεται συνήθως J'admire ce rosier; *ses fleurs* sont si belles! ἐπειδὴ, οὔτε τὸ rosier καὶ τὸ fleurs κεῖνται ἐν τῇ αὐτῇ προτάσει, οὔτε ἐμπροθέτως ἐκφέρεται τὸ fleurs. Τότε δὲ γίνεται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἡ φράσις διὰ τοῦ ἄρθρου καὶ τῆς ἀντωνυμίας en, τοιοιτοτρόπως. J'admire ce rosier, *les fleurs en* sont si belles.

Emportez mes habits, et changez-en *les boutons*, ἔχι et changez *leurs boutons*.

Le temps fuit, *la perte en* est irréparable.

Πολλάκις ὅμως τίθεται τὸ κτητικὸν ἐπίθετον ὅπου κατάλληλος ἤθελεν εἶσθαι ἡ τυπικὴ διὰ τῆς en σύνταξις, οἷον *La terre est ronde, sa surface a neuf mille lieues* (ἡ sa surface est de neuf mille lieues), κάλλιον τοῦ *la surface en a neuf mille lieues*. Ὁ λέγων π. χ. Si les grands ont le poli du marbre, ils ont aussi *sa dureté*, ζωηροτέραν ἀσυγκρίτως παρίσθησι τὴν ἔννοιαν ἢ διὰ τοῦ κανονικωτέρου καὶ συνηθεστέρου τρόπου ils en ont aussi *la dureté*. Ἐνίοτε δὲ καὶ ἀναπόφευκτος γίνεται ἡ χρῆσις τοῦ κτητικῶ ἐπιθέτου, οἷον *Voyez le soleil; sa lumière éclaire le monde, sa chaleur fait éclore les fleurs et mûrir les fruits*, ἀντὶ τοῦ σχεδὸν ἀκατανόητου *la lumière en éclaire le monde*, etc.

II. ΠΕΡΙ ΔΕΙΚΤΙΚΩΝ.

Celui.

*Ἐχει ἀντίστοιχον παρὰ τοῖς Ἑλλησι τὸ ἐκεῖνος, οἷον *Celui dont nous admirons la providence*, ἐκεῖνος, τοῦ ὁποίου τὴν πρόνοιαν θαυμάζομεν. Je donne ce livre à *celui* auquel il importe le plus de l'avoir, δίδω (χαρίζω) τοῦτο τὸ βιβλίον ἐκεῖνῳ, ᾧ τινι προσήκει μᾶλλον.

Ἡ σύνταξις ὁμοίως αὕτη εἶναι πολλῶι συγνοτέρα παρὰ τοῖς Γάλλοις ἢ παρὰ τοῖς Ἑλλησιν. Οὗτοι δὲ τὴν ἀναπληροῦσι συνήθως (ὡς παρετήρησε κάλλιστα ὁ Κύριος Α. Σαμουράκης), εἴτε διὰ μετοχῆς συνεπτυγμένης, ἢ ἀναλελυμένης διὰ τοῦ ὅστις (ὅποιος), εἴτε διὰ τοῦ ἄρθρου, εἴτε δι' ἐπαναλήψεως τοῦ ὀνόματος, εἰς ὃ ἀναφέρεται.

(1) Ἐσφαλμένως λοιπὸν ὡς κανὼν ὀρίζεται ὑπὸ γραμματικῶν τινῶν ὅτι πρέπει τὸ ὡς κτήτωρ πρᾶγμα νὰ ᾖναι ὑποκειμένον τῆς προτάσεως, ἐπειδὴ, ὡς φαίνεται εἰς τὰς ἀνωτέρω προτάσεις, δύναται νὰ ᾖναι καὶ ἀντικείμενον, εἴτε ἄμεσον, εἴτε ἐμμεσον.

Celui qui fait tout vivre, Ὁ ζωογονῶν τὰ πάντα, ἢ Ὅστις ζωογονεῖ τὰ πάντα, ἢ καὶ μετ' ἐμφάσεώς τινος, ἐκεῖνος, ὁ ζωογονῶν τὰ πάντα.

Les qualités de l'âme sont bien préférables à celles du corps, τὰ προτε-
ρήματα τῆς ψυχῆς εἶναι πολλῶ ἀνώτερα, προτιμότερα τῶν τοῦ σώματος.

Ses repas n'étaient nullement ceux d'un malade, τὰ δεῖπνά του δὲν ἦσαν παντάπασι δεῖπνα νοσοῦντος ἀνθρώπου.

Ce. C'est.

1. Ἡ πρότασις J'écrivis cette lettre à votre ami l'année dernière, οὕτως ἐκφερομένη, φερ' εἰπεῖν κατὰ τὴν γραμματικὴν τάξιν τῶν λέξεων, παρίστησιν ἀπλῶς γεγονός τι μετὰ τῶν προσδιορισμῶν αὐτοῦ· ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἀρκεῖ πάντοτε εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ λόγου, ἐπειδὴ συμφέρει πολλάκις νὰ γείνη φανερόν καὶ ἐκ τῆς κατασκευῆς αὐτῆς τῆς φράσεως· α') ὅτι ἐγραψα ἐγὼ καὶ ὄχι ἄλλος τις, ἢ ἐγὼ ὁ τοιοῦτος· β') ὅτι ταύτην τὴν ἐπιστολὴν ἐγραψα καὶ ὄχι ἄλλην· γ') ὅτι πρὸς τὸν φίλον σου μάλιστα· δ') ὅτι πέρυσσι, καὶ ὄχι ἄλλοτε. Ἑλληνιστὶ μὲν ἡ νοουμένη ἐμφασις δηλοῦται ἐξ αὐτῆς τῆς τάξεως τῶν λέξεων· κατὰ δὲ τὴν γαλικὴν γλῶσσαν, καθ' ἣν ἡ ἀπλῆ μετάθεσις τῶν λέξεων σπανίως ἐπιτρέπεται, καταφεύγομεν εἰς ἰδιωτισμὸν τινα σαφέστατον, τάσσοντες τὴν κυριωτέραν λέξιν ἐν ἀρχῇ τῆς προτάσεως, προτιθεμένου τοῦ *ce* καὶ τοῦ *γ'* προσώπου τοῦ ῥήματος *être* τοιουτοτρόπως· α') *C'est moi* qui écrivis cette lettre à votre ami l'année dernière. β') *C'est cette lettre* que j'écrivis à votre ami l'année dernière. γ') *C'est à votre ami* que j'écrivis cette lettre l'année dernière. δ') *C'est l'année dernière* que j'écrivis cette lettre à votre ami.

* Ἄλλα τινὰ παραδείγματα.

Μετὰ τοῦ *C'est*.

* Ἄνευ τοῦ *C'est*.

C'est à vous que je le dis, εἰς σᾶς τὸ λέγω.	Je vous le dis, σᾶς τὸ λέγω.
C'est lui que je suivrai, αὐτὸν θέλω ἀκολουθήσει.	Je le suivrai, θέλω τὸν ἀκολουθήσει.
C'est ainsi qu'il s'exprima, οὕτω μάλιστα ἐξεφράσθη.	Il s'exprima ainsi, οὕτως ἐξεφράσθη.
Ce n'est pas le souverain, c'est la loi qui doit régner sur les peuples, ὄχι ὁ ἡγεμών, ἀλλ' ὁ νόμος πρέπει νὰ βασιλεύῃ τῶν λαῶν.	La loi doit régner sur les peuples, et non le souverain, ὁ νόμος πρέπει νὰ βασιλεύῃ τῶν λαῶν, οὐχὶ δὲ ὁ ἡγεμών.
C'est une vile passion que l'ivrognerie, χαμερπὲς πάθος εἶναι ἡ μέθη.	L'ivrognerie est une vile passion, ἡ μέθη εἶναι χαμερπὲς πάθος.
Est-ce Philippe qui vient? ὁ Φίλιππος ἐρχεται (ἢ ἄλλος τις);	Philippe vient-il? ἔρχεται ὁ Φίλιππος (ἢ δὲν ἐρχεται);
Il faut que ce soit votre frère qui ait fait cela, ὁ ἀδελφός σου βεβαίως ἐπραξε τοῦτο.	Il faut que votre frère ait fait cela, ἐπραξε βεβαίως τοῦτο ὁ ἀδελφός σου.

Σημείωσον ὅτι ἡ ἀναφορική ἀντωνυμία, ἥτις προηγείται τοῦ ῥήματος ἐκφέρεται κατ' ὀνομαστικὴν, ὅταν ᾖναι ὑποκειμένη ἀυτοῦ· εἰ δὲ μὴ, τίθεται τὸ *que* (1).

Λέγε λοιπὸν *C'est à vous que je m'adresse; c'est pour toi que je parle; c'est avec son père qu'elle se promène*: ὅχι δὲ *c'est à vous à qui je m'adresse; c'est pour toi pour qui je parle; c'est avec son père avec qui elle se promène*, διότι, κατὰ τὴν γαλλικὴν γραμματικὴν, τὸ αὐτὸ ῥήμα δὲν δύναται νὰ λάβῃ δύο ἕμμεσα ἀντικείμενα πρὸς δῆλωσιν τοῦ αὐτοῦ προσδιορισμοῦ. Ἄλλ' ὁρθῶς λέγεται ἐνίοτε *C'est vous à qui je m'adresse; c'est vous pour qui je parle; c'est son père avec qui elle se promène*, διότι, κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον δὲν γίνεται ἐπανάληψις τῆς αὐτῆς ἐμπροθέτου συντακτικῆς.

Ἐμοίως λέγε *C'est à la ville que je vais* (εἰς τὴν πόλιν ὑπάγω): *C'est à la ville qu'a un lieu cet événement* (ἐν τῇ πόλει συνέβη τοῦτο): ὅχι δὲ *c'est à la ville où, à laquelle*... Τὸ δὲ *C'est à la ville où je vais qu'a un lieu cet événement* (ἐν τῇ πόλει ὅπου ὑπάγω συνέβη τοῦτο) ἔχει ὁρθῶς, διότι τὸ *à la ville* καὶ τὸ *où* (= *à laquelle*) δὲν προσδιορίζουσι τὸ αὐτὸ ῥήμα, ἀλλὰ τὸ μὲν *à la ville* προσδιορίζει: τὸ *a eu lieu*, τὸ δὲ *où* προσδιορίζει: τὸ *je vais*.

C'est là que je demeure. C'est de là que nous venons. Est-ce par ici que nous devons passer?

2. *C'était, ç'a été, ce fut, ç'avait été, ce sera, ç'aura été, ce serait, ç'aurait été, que ce soit, que ç'ait été, que ce fût, que c'eût été.*

C'est moi qui ai bâti cette maison, ἐγὼ ἔκτισα ταύτην τὴν οἰκίαν. Était-ce toi qui bâtissais? Ce fut lui qui bâtit. Ce sera nous qui bâtirons. Ne croyez pas que ce soit vous qui bâtirez. Ce seraient eux, ce seraient vos amis qui bâtiraient s'ils étaient ici.

Ἵσοι δὲ χρόνοι γράφονται διὰ τοῦ *ç'*, ὡς *ç'a été, ç'aurait été*, ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶναι ὀλιγώτερον ἐν χρήσει, δὲν λέγονται κατὰ γ' πληθ. πρόσωπον (*ç'ont été, κτ.λ.*), οὔτε ἐρωτηματικῶς (*a-ce été, κτ.λ.*).

3. Ἀντὶ τῶν τριτοπροσώπων *ce sont, c'étaient, κτλ.*, λέγεται μᾶλλον ἐνικῶς *c'est, c'était*, ὅταν τὸ πληθυντικὸν ὄνομα δὲν ἐπιφέρεται ἀμείσως· *C'est la gloire et les plaisirs qu'il recherche, τὴν δόξαν μάλιστα καὶ τὰς ἡδονὰς θηρεύει*: ἀλλὰ λέγε *Ce sont les plaisirs et la gloire qu'il recherche*.

Ὁὔτω καὶ ὁσάκις τὸ πλθυντικῶς ἐκφερόμενον ὄνομα ᾖναι ἕμμεσον ἀντικείμενον· *C'est de plaisirs et de gloire qu'il est amoureux. C'est pour eux que je travaille.*

Καὶ τὸ *si ce n'est*, ὁσάκις σημαίνει *excepté*, ἐκφέρεται πάντοτε ἐνικῶς· *Je n'ai trouvé personne si ce n'est ces Messieurs, οὐδένα εὔρον, πλὴν τούτων, ἐκτὸς τούτων.*

4. Ὅσακις ὑπάρχῃ ἐν τῇ προτάσει ἄλλο ῥήμα προσδιορίζον τὸν χρόνον, μεταχειριζόμεθα τὸ *c'est, ce sont*, εἴτε κατ' ἐνεστώτα, εἴτε κατὰ τὸν κατάλληλον χρόνον· *Ce sera lui que je suivrai; Ce fut ainsi qu'il s'exprima* ἢ *C'est lui que je suivrai; C'est ainsi qu'il s'exprima.*

Μὴ ὑπάρχοντος δὲ ῥήματος ἐν τῇ προτάσει, τὸν χρόνον προσδιορίζοντος, τὸ *c'est* ἐκφέρεται ἀναγκαιῶς κατὰ τὸν κατάλληλον χρόνον· π. γ. *Quel beau pays c'était et ce serait encore que le nôtre, si... πόσον ωραία χώρα ᾗτο καὶ*

(1) Παρατήρησον ὅμως τὸ *c'est à peine si... μετὰ τοῦ si καὶ ὅχι que. C'est à peine si on l'entend, μόλις ἀκούεται.*

ἤθελεν εἶσθαι εἰσέτι ἡ ἰδική μας, εἰάν... Ce fut un grand malheur que sa perte, ὁ θάνατος αὐτοῦ ὑπῆρξε μέγα δυστύχημα. Ce seront de beaux résultats que ceux-là, καλὰ ἀποτελέσματα θέλουσιν εἶσθαι ἐκεῖνα. C'aurait été ἡ εἰὺt été un beau résultat; mais nous n'avons pu l'obtenir, ἤθελεν εἶσθαι καλὸν ἀποτέλεσμα· ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθημεν νὰ τὸ ἐπιτύχωμεν. Plût à Dieu que ce fût moi qui l'eût fait, εἴθε ἐγὼ νὰ εἶχον πράξει τοῦτο! Pour quoi était-ce faire? διὰ νὰ πράξῃ τί (1);

5. Πρὸ ἐπιθέτου τιθέμενον, τὸ *ce* λέγεται ἀντὶ τοῦ *cela*, ὄν· Est-ce vrai? C'est vrai. C'est beau. C'était très-ingénieux, εὐστοχώτατον ἦτο. N'y allez pas, c'est inutile, μὴ ὑπάγῃς· ἀνωφελὲς εἶναι = Cela est-il vrai? Cela est vrai. Cela est beau, κτλ., καὶ τότε τὸ *ce*, *cela*, ἀναφέρεται ὄχι πρὸς ὄνομά τι, ἀλλὰ πρὸς τὸ ὄλον φράσεως, ἤτοι ἐννοίας τινός· On m'a dit que votre oncle s'est cassé la jambe. Est-ce vrai? ἢ Cela est-il vrai? μοὶ εἶπον, ὅτι ὁ θεῖός σου ἔθραυσε τὴν κνήμην του· ἀληθεύει; Ce n'est que trop vrai, ἢ Cela n'est que trop vrai, παραπολὺ ἀληθεύει.

6. Ἐκτὸς δὲ τῆς προσημειωθεῖσης περιστάσεως, τὸ *c'est* δὲν εἶναι ἐν χρήσει πρὸ ἐπιθέτου ἢ οὐσιαστικοῦ ἐπιθετικῶς λαμβανομένου, ἀλλὰ μόνον, γενικῶς εἰπεῖν, πρὸ οὐσιαστικοῦ ἢ ἐπιθέτου οὐσιαστικῶς λαμβανομένου (2).

Il est savant, εἶναι σοφός.

C'est un savant, εἶναι ἐκ τῶν σοφῶν.

Elle est vertueuse, εἶναι ἐνάρετος.

C'est une femme vertueuse, εἶναι ἐνάρετος γυνή.

Elle est mère, εἶναι μήτηρ.

C'est la mère de cet enfant, εἶναι ἡ μήτηρ τούτου τοῦ παιδός.

Ils sont braves, εἶναι γενναῖοι.

Ce sont de braves soldats, γενναῖοι στρατιῶται εἶναι.

Est-il capitaine? εἶναι λοχαγός;

Oui. C'est celui de la troisième compagnie, μάλιστα· εἶναι ὁ λοχαγός τοῦ γ' λόγου.

Elles sont sœurs, εἶναι ἀδελφαί.

Ce sont mes sœurs, εἶναι αἱ ἀδελφαί μου.

Il est effronté comme un charlatan, εἶναι ἀναίσχυντος ὡς ἀγύρτης.

C'est cet effronté dont je vous ai parlé, εἶναι ὁ ἀναίσχυντος, περὶ οὗ σοὶ εἶπον.

Il était encore enfant, παῖς ἦτον ἔτι.

C'était quelque enfant du voisinage, ἦτο παῖς τις τῶν γειτόνων.

Elle n'est pas nouvellement mariée, δὲν εἶναι νεόνυμφος.

C'est la nouvelle mariée, εἶναι ἡ νεόνυμφος.

Il serait trop grand, ἤθελεν εἶσθαι πολὺ μεγάλος.

C'est le plus grand, εἶναι ὁ μεγαλύτερος.

Elle est française.

C'est une française.

Elle est curieuse.

C'est une curieuse.

7. Ὄταν ἡ πρότασις ἐκφέρεται κατ' ἀναστροφὴν, ἤτοι ὅταν τὸ κατηγορούμενον ἐκφέρεται πρὸ τοῦ ὄντος, ὡς Ἀληθὴς εὐγένεια εἶναι ἡ ἀρετή, ἀντὶ τοῦ Ἡ ἀρετὴ εἶναι (ἡ) ἀληθὴς εὐγένεια, τότε ἂν καὶ λέγεται ἐπίσης ὁρθῶς La

(1) Pour quoi était-ce faire? = C'était pour faire quoi? Διὰ τοῦτο γράφεται διηρημένως.

(2) Ἐν γένει, οὐσιαστικῶς λαμβάνεται τὸ κατηγορούμενον, ὅταν συνοδεύηται ὑπὸ ἄρθρου, ἢ ὀποιοῦδήποτε ὀριστικοῦ ἐπιθέτου· καὶ ἀντιστρόφως, ἐπιθετικῶς λαμβάνεται τὸ ἄνευ ἄρθρου ἐκπερόμενον οὐσιαστικόν, καὶ ἄνευ οὐδενός ὀριστικοῦ.

véritable noblesse est ή c'est la vertu, πολλάκις ὁμοῦς, μάλιστα δὲ ὅταν τὸ κατηγορούμενον ᾖναι ἐκτενέστερον, ή χρῆσις τοῦ c'est ἀποβαίνει ἀναπόφρευτος. Ὅθεν κακῶς ἔχει τὸ ἐξῆς. De toutes les vertus celle qui se fait le plus admirer est la grandeur d'âme, πασῶν τῶν ἀρετῶν ή μάλιστα θαυμαζομένη εἶναι ή μεγαλοφυχία· λέγε c'est la grandeur d'âme.

Ὅτω καί, ἀρχομένης τῆς περιόδου διὰ τοῦ ce qui, ce que, ce dont, ..., ὅν Ce qu'on doit le plus désirer, c'est d'acquérir des vertus, τοῦτο μάλιστα ἐπιθυμητέον ν' ἀποκτῶμεν ἀρετάς. Ce que je blâme chez cet homme, ce sont ses défauts. Ce qu'il voulait, c'est ή c'était qu'on lui rendit justice. Ce dont je vous blâme, c'est d'avoir menti. Ce à quoi je m'attache, c'est à le satisfaire.

Ἐξαιρεῖται ὅταν τὸ συνδετικὸν εἶναι προηγῆται ἐπιθέτου (ή οὐσιαστικοῦ ἐπιθετικῶς λαμβανομένου), ὅν Ce que vous faites est nuisible à votre santé, ὅπερ πράττεις εἶναι βλαβερὸν εἰς τὴν υγίειάν σου. Ce qu'il dit est mal, ὅπερ λέγει εἶναι κακόν.

8. Ἐπὶ τῶν κατ' ἀναστροφὴν προτάσεων, συνδέονται τὰ δύο μέρη διὰ τοῦ que de ἀντὶ τοῦ que ἀπλῶς, ὅταν καί τὸ ὑποκείμενον καί τὸ κατηγορούμενον ἐκφέρωνται δι' ἀπαρεμφάτου· διὰ τοῦ de ή que de, ἐὰν μόνον τὸ ὑποκείμενον ᾖναι ἀπαρέμφατος π. γ.

C'est aimer Dieu que d'aimer la vérité, τὸ ν' ἀγαπᾷ τις τὸν Θεὸν εἶναι ταῦτο καί τὸ ν' ἀγαπᾷ τὴν ἀλήθειαν, = aimer la vérité, c'est aimer Dieu.

C'est encourager le crime que de ne pas le punir, ἐνθαρρῦνει τὴν ἀνομίαν δ μὴ κολάζων αὐτήν, = Ne pas punir le crime, c'est l'encourager.

C'est un défaut de trop parler, ή que de trop parler, τὸ πολλὰ λαλεῖν εἶναι ἐλάττωμα, = Trop parler est un défaut.

Τὸ ce τίθεται ἐνίοτε καὶ πρὸ τῶν ῥημάτων pouvoir, devoir, sembler, dire : Ce ne peut être qu'un tel, ἀδύνατον νὰ ᾖναι ἄλλος ή ὁ δεῖνα. Quand il revint ce dut être une grande joie dans sa famille, ὅτ' ἐπαῆλθε μεγάλη χαρὰ βεβαίως ἐγένετο ἐν τῇ οἰκογενείᾳ αὐτοῦ. Vous ne voulez pas le voir, ce semble (= semble-t-il = à ce qu'il semble, ὡς φαίνεται). Ce dit-on, ὡς λέγουσι.

III. ΠΕΡΙ ΑΝΑΦΟΡΙΚΩΝ.

Moi qui suis; Toi qui es; Lui ή Elle qui est; Nous qui sommes; Vous qui êtes; Eux ή Elles qui sont.

Ἐκ τούτων τῶν παραδειγμάτων συμπεράνε, ὅτι αἱ ἀναφορικαὶ ἀνωνομῖαι, καίτοι μὴ οὔσαι, ὡς ἐκ τοῦ σχήματος αὐτῶν, προσώπου δεικτικά, ὑποτίθενται ὁμοῦς ταυτοπρόσωποι πρὸς τὸ ἡγούμενον. Ὅθεν σφάλλουσιν οἱ λέγοντες. C'est moi qui l'a fait, ἐπεὶδὴ ἀνάγκη τὸ qui νὰ ἀναφέρηται εἰς α' πρὸς, ὅν τὸ ἡγούμενον μοι· λέγε δὲ C'est moi qui l'ai fait.

Ἐν γένει ή ἀναφορικὴ ἀνωνομία τίθεται, κάριν σαφηνείας, ἀμέσως μετὰ τὸ προηγούμενον αὐτῆς· ὅθεν προκειμένου νὰ μεταφράσῃς γαλλιστὶ τὴν φράσιν Εἶναι ἐν τῇ τάξει τοῦ διδασκάλου πολλοὶ τινες μαθηταί, περι ὧν εὐχα-
Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

ριστοῦμαι πολὺ, μὴ εἴτης Il y a plusieurs élèves dans la classe du maître dont je suis très-content, ἀλλὰ Il y a dans la classe du maître plusieurs élèves dont je suis très-content.

Qui. Que.

Ἐλλείπει πολλάκις τὸ προηγούμενον αὐτῆς, ὡς·

Qui aime Dieu, aime son prochain, ὅστις ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν πλησίον του· (ἔλλειπτικῶς τοῦ *celui* qui... ἐκεῖνος ὅστις). Dites-moi de qui vous parlez, (... quel est *celui* de qui vous parlez). Que prendre à qui n'a rien? παρὰ τοῦ μὴ ἔχοντος οὐδὲν ἂν λάβοις, = à *celui* qui n'a rien.

Τότε δὲ λέγεται πάντοτε *qui*, καὶ κατ' αἰτιατικὴν, ἀντὶ τοῦ *que*, ὡς Dites-moi *qui* vous préférez, ἀντὶ τοῦ dites-moi *celui, celle, ceux, ή celles que* vous préférez.

Ἐνίοτε ἡ *que*, ἡ συνήθως κατ' αἰτιατικὴν καὶ ἐπομένως ἄμεσον ἀντικείμενον, ἐμπεριέχει ἰδέαν προθέσεως καὶ ἐπομένως γίνεται ἔμμεσον ἀντικείμενον· Un jour qu'il faisait chaud, δηλονότι pendant lequel.

Ἀρχαϊκῶς πῶς λέγεται *qui* ἀντὶ *les uns, les autres*, ὡς· Qui lui donne des gâteaux, *qui* du vin, *qui* des liqueurs.

Lequel.

Ἡ χρῆσις ταύτης τῆς ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας ἀπαιτεῖται ἐνίοτε χάριν σαφηνείας (ἀντὶ τῶν μὴ ἔχόντων γένος οὔτε ἀριθμὸν *qui, que, dont*), οὐ μόνον κατὰ γενικὴν καὶ δοτικὴν, ἀλλὰ καὶ κατ' ὀνομαστικὴν καὶ αἰτιατικὴν (4). Η. γ. La fille de ce général, laquelle a sauvé l'armée,... (ἡ θυγάτηρ τοῦτου τοῦ στρατηγοῦ, ἣτις ἔσωσε τὸν στρατόν)· ἐὰν ἔλεγον La fille de ce général qui a sauvé l'armée, τὸ *qui*, πλησιέστερον ὂν τοῦ *général*, ἤθελε μᾶλλον ἀποδοθῆ εἰς αὐτό. Λέγε κατὰ τὴν ἔννοιαν, L'arrivée du prince allemand, de laquelle ἢ duquel les journaux ont tant parlé, ἢ ἀφίξις τοῦ γερμανοῦ ἡγεμόνος, περὶ τῆς ὁποίας, ἢ περὶ τοῦ ὁποίου τόσα εἶπον αἱ ἐφημερίδες. Voici un exemple tiré des papiers anglais, lequel je ne puis m'empêcher de citer, ἢ lesquels je ne puis m'empêcher de citer, ἰδοὺ παράδειγμα ληφθὲν ἐκ τῶν ἀγγλικῶν ἐφημερίδων, τὸ ὁποῖον, ἢ τὰς ὁποίας δὲν δύναμαι νὰ μὴ ἀναφέρω.

Ἐπὶ ταύτης τῆς φράσεως ἀποφεύγεται ἡ ἀμφιβολία καὶ διὰ τοῦ *et*, τοιοῦτοτρόπως· Voici un exemple tiré des papiers anglais *et que* je ne puis m'empêcher de citer, διότι τότε ἡ *que* ἀναφέρεται ἀναγκαιῶς εἰς τὸ *exemple*.

(4) Ἴδομεν ἐν τῷ Τεχνολογικῷ, ὅτι σπανίως λέγεται κατ' ὀνομαστικὴν καὶ αἰτιατικὴν, ἐνῶ κατὰ γενικὴν καὶ δοτικὴν ἀναπληροῖ πολλάκις τὰς *de qui, dont, à qui*.

Dont. De qui. Duquel.

Adressons-nous à Dieu, *dont* nous sommes *les enfants*. — τοῦ ὁποίου εἴμεθα παῖδες.

La magnificence du prince, *dont* nous admirons *la bonté*. — τοῦ ὁποίου τὴν χρηστότητα θαυμάζομεν.

Ἐπὶ μὲν τοῦ πρώτου παραδείγματος, τὸ *les enfants* εἶναι κατ' εὐθεϊαν κατηγορούμενον (τοῦ nous sommes): ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου, τὸ *la bonté* εἶναι ἄμεσον, ἤτοι κατ' αἰτιατικὴν ἀντικείμενον (τοῦ nous admirons). Ἡ χρῆσις τῆς *dont* ἰσχυραίνεται τότε πολὺ δοκιμωτέρα τῶν *duquel*, *de laquelle*, *desquels*, *desquelles*.

Ἄλλὰ δὲν δύναται ἡ *dont* νὰ ᾖ συντακτικὴ ἀνόματος ἐμπροθέτως ἐκφερομένου. Ὅθεν μὴ λέγε *l'Être suprême dont de la bonté*, ἢ *de la bonté dont* nous admirons les effets, ὁ Ὑψίστος τῆς ἀγαθότητος τοῦ ὁποίου θαυμάζομεν τὰ ἀποκαλέσματα· μήτε *Dieu à la bonté dont*, ἢ *dont à la bonté* nous devons la naissance. Ἄλλὰ ῥητέον, ἐπὶ μὲν προσώπων, διὰ τῆς *de qui*, ἢ *duquel*, *de laquelle*, *desquels*, *desquelles*, ἐπὶ δὲ πραγμάτων διὰ τῆς *duquel*, *de laquelle*, ..., τοιοῦτοτρόπως.

L'Être suprême *de la bonté duquel*, ἢ *de qui* nous admirons les effets. *Dieu à la bonté duquel*, ἢ *de qui* nous devons la naissance. Les princes pour le salut *desquels*, ἢ *de qui* nous avons combattu.

Le cheval sur le dos *duquel* il se tient debout. La Seine dans le lit *de laquelle* se jettent l'Yonne, la Marne, etc. Ὁ Σηκουάνας, εἰς τοῦ ὁποίου τὸ ψεῦμα εἰσρέουσιν ἡ Ἰκαύνα, κτλ.

Καὶ τότε, ὡς παρατηρεῖς, ἡ ἀναφορικὴ ἀμέσως ἐπάγεται μετὰ τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου εἶναι συντακτικὴ.

Ἀντιστρόφως δὲ, ἡ ἀναφορὰ πρὸς τὰ ἡγούμενα *ce*, *rien*, *quelque chose*, ἀηλοῦται διὰ τῆς *dont*, καὶ ὄχι διὰ τῆς *duquel*, ὡς *Je ne puis rien faire dont* il soit content (ὄχι *duquel*), οὐδὲν δύναμαι νὰ πράξω εὐχάριστον αὐτῷ. Il prit *quelque chose dont* j'ignore le nom, ἔλαβέ τι τοῦ ὁποίου ἀγνοῶ τὸ ὄνομα.

De quoi. A quoi.

Ἴδε τὸ Τεχνολογικόν (σελ. 76).

IV. ΠΕΡΙ ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΩΝ.

Εἰς ὅσα ἐπραγματεύθημεν ἐν τῷ Τεχνολογικῷ (σελ. 78, κλ.) περὶ τῶν ἐρωτηματικῶν, προσθέτομεν μόνον τὰ ἑξῆς, ὅτι δηλαδὴ·

Τὸ *quoi* πρὸ ἐπιθέτου συντάσσεται μετὰ τῆς προθέσεως *de*, ὡς *Quoi de plus beau que la vertu? τί κάλλιον τῆς ἀρετῆς;*

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟΝ.

Τὸ *que* τίθεται ἐνίοτε ἀντὶ τῶν *combien*, *pourquoi*, ὡς *Que vous a coûté ce livre? ἤγουν combien vous a coûté? Que tardez-vous? ἤγουν pourquoi tardez-vous?*

Que sert? = *A quoi sert?* ὡς *Que sert à qui n'est plus un vain titre de gloire? Que sert-il de crier?*

— *Qu'a-t-il à se plaindre?* = *τί παθὼν μέμψεται;* *De qui, de quoi a-t-il à se plaindre? Κατὰ τίνος, πρὸς τί ἐγκλήματα ἔχει;*

Εἶπομεν ὅτι ἡ ἐρωτηματικὴ *qui* εἶναι πάντοτε ἐνικῶ ἀριθμοῦ ὄθεν, δι' αὐτῆς ἐκφερομένου τοῦ ὑποκειμένου, τὸ ῥῆμα τίθεται πάντοτε καὶ αὐτὸ ἐνικῶς (*Qui vient là-bas? Ce sont les gens du roi*). Μετὰ τοῦ συνδετικῶ *être* λέγεται ὁμοίως *Qui sont ces gens-là? Qui seront nos convives?* Ἄλλ' ἡ ἀνωμαλία εἶναι κατὰ τὸ φαινόμενον, διότι, ἐπὶ τῶν τοιούτων προτάσεων, φανερὸν ὅτι ὑποκείμενον εἶναι *ces gens-là, nos convives*, τὸ δὲ *qui* εἶναι κατηγορούμενον, καὶ ἀναστρόφως γίνεται ἡ σύνταξις, ἀντὶ τῆς ἀχρήστου *Ces gens-là sont qui? Nos convives seront qui?*

Λέγεται ἐπίσης ὁρθῶς·

Lequel des deux fut le plus intrépide, de César ou d'Alexandre? ἢ Lequel des deux fut le plus intrépide, César ou Alexandre?

Qui des deux a raison, de vous ou de moi? ἢ Qui des deux a raison, vous ou moi?

On ne savait qu'admirer le plus, de son génie ou de son âme, ἢ son génie ou son âme.

V. ΠΕΡΙ ΑΗΘΑΥΤΩΝ ΕΠΙΘΕΤΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΩΝ.

1. *On.*

Ὄταν πρόκηται λόγος περὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν γένει, ἢ καὶ περὶ προσώπων ἀπροσδιορίστων, γίνεται ἡ φράσις, Ἑλληνιστὶ μὲν διὰ τοῦ γ' πληθυντικῶ προσώπου τοῦ ῥήματος, ἢ διὰ τοῦ τρίτου ἐνικῶ τοῦ παθητικῶ, ἢ καὶ διὰ τοῦ ἀορίστου *τις*, κτλ., Γαλλιστὶ δὲ, ὡς ἐπὶ τὸ πᾶν, διὰ τῆς ἀκλίτου *on* (σελ. 58), καὶ τότε τὸ ῥῆμα τίθεται αἰείποτε κατὰ γ' ἐνικὸν πρόσωπον, ὡς·

Δὲν δύναται τις ν' ἀποφύγη τὴν ἰδέαν τοῦ καθήκοντος, ἢ καὶ Οὐδεὶς δύναται ν' ἀποφύγη... *On ne peut se soustraire à l'idée du devoir.*

Ἰκανῶς πλούσιος εἶναι ὅστις νομίζει (ὁ νομίζων) ὅτι ἰκανῶς πλουτεῖ, *On est assez riche quand on croit l'être assez.*

Διτ-ὄν αἰνσί? λέγεται ὅτω; *Ne vous l'a-t-on pas dit cent fois? μήπως δὲν σοὶ τὸ εἶπομεν, δὲν σοὶ τὸ εἶπον χιλιάκις;*

Τὸ δὲ κατηγορούμενον τίθεται κανονικῶς κατὰ γένος ἀρσενικὸν καὶ ἀριθμὸν ἐνικὸν, ὡς αἰνσί τὸ *on* = ὁ ἄνθρωπος ἐν γένει, ἄνθρωπος ὅστις, ὅστις (1), ὡς ἐπὶ τῶν *On peut être étourdi, léger, inconséquent et brave en même temps. Quand on est humain, on fait du bien aux pauvres.*

(1) Παράγεται ἀπὸ τοῦ *homo* (*hom, om, on*).

Εἰ δὲ μὴ, τὸ κατηγορούμενον συμφωνεῖ πρὸς τὸ νοούμενον, καὶ ὄχι πρὸς τὴν λέξιν·

On devient forte alors qu'on devient mère.

On s'était cru amis, on s'est quitté rivaux.

Quand on est jeunes, riches et jolies, comme vous, mesdames, on n'est pas réduites à l'artifice.

Τὸ *on* ἐπαναλαμβάνεται πρὸ ἐκάστου ῥήματος· On cherche Vatel, on va à sa chambre, on heurte, on enfonce la porte, on le trouve baigné dans son sang.

2. α') *Quelqu'un*, τις, ἄνθρωπός τις. *Quelque chose*, τι, πρῶτά τι. *Autre chose*, ἄλλο τι. β') *Quelque*, τις, ὀλίγος τις.

α') *Quelqu'un* m'a dit, μοι εἶπέ τις· Je connais quelques-unes de ces étrangères, γνωρίζω τινὰς τούτων τῶν ξένων· On m'a dit sur son compte quelque chose que je ne puis pas redire, μοι εἶπον περὶ αὐτοῦ τι, τὸ ὁποῖον δὲν δύναμαι νὰ ἐπαναλάβω εἰς ἄλλον.

Παρατήρησον ὅτι ἂν καὶ τὸ οὐσιαστικὸν *chose* ᾖναι θηλυκοῦ γένους (c'est une *bonne chose*), ἀποτελεῖ ὅμως μετὰ τοῦ *quelque* τὴν σύνθετον ἀντωνυμικὴν λέξιν *quelque chose*, ἥτις εἶναι γένους ἀρσενικοῦ· C'est *quelque chose de bon*. On m'a rapporté *quelque chose* sur son compte, mais je ne puis pas le redire.

Οὕτω καὶ τὸ *autre chose* : *Quelque chose est promis, autre chose est accordé*. Donnez-moi *quelque autre chose de meilleur*.

β') Je crains qu'il lui soit arrivé *quelque malheur*, φοβοῦμαι μήπως συνέβη αὐτῷ *dusτύχημά τι*. Donnez-moi *quelque argent*, δός μοι ἀργύριόν τι, ὀλίγον τι ἀργύριον. Avez-vous *quelques bons livres*? ἔχεις καλὰ τινα (ἔνια) βιβλία; Je n'ai que *quelques sous*, ὀλίγα μόνον σολδία ἔχω· je vais les donner à *quelque pauvre*, τώρα τὰ δίδω εἰς πτωχόν τινα (τὸν τυχόντα δηλ.). Si vous avez *quelque jugement*, ἂν ἔχῃς ὅπως οὖν (κάποιον) νοῦν, κρίσιν.

3. *Quelque... que*. Ὅσος... καὶ ἄν.

Πρὸ οὐσιαστικοῦ πάλιν, ἀλλ' ἐπομένου τοῦ συνδέσμου *que*·

Quelques richesses qu'ait amassées un avare (ἢ l'avare), il en désire toujours davantage, ὅσα πλοῦτη καὶ ἂν ἐσώρευεν ὁ φιλάργυρος, αἰέποτε πλείονα ἐπιθυμεῖ. *A quelque danger que vous ayez échappé*, un plus grand vous menace encore, ὅν τινα (οἶονδῆποτε) κίνδυνον ἀπέφυγες, σὲ ἀπειλεῖ καὶ ἄλλος μεγαλύτερος. *Quelques bons livres que vous lui donniez à lire*, il ne se corrigera pas. *Quelques grandes richesses qu'ait amassées un avare*, il en désire toujours davantage.

Ὡς προσδιορισμὸς δὲ ἐπιθέτου ἢ ἐπιρρήματος, τὸ *quelque* γίνεται ἀληθῶς

ἐπίβρημα, καὶ ἐπομένως μένει ἀκλιτον· *Quelque puissants que vous soyez, je ne vous crains pas, ἔσον ἰσχυροὶ καὶ ἂν ἦσθε, δὲν σὰς φοβοῦμαι. Quelque bien que vous chantiez, je préfère la voix de votre frère, ἔσον καλῶς καὶ ἂν ψάλλης, προτιμῶ τὴν φωνὴν τοῦ ἀδελφοῦ σου (1).*

Τέλος, πρὸ τοῦ συνδετικοῦ ῥήματος *être*, γράφεται διηρημένως, καὶ τὸ μὲν *quel* συμφωνεῖ μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ εἰς ὃ ἀναφέρεται, τὸ δὲ *que* μένει ἀκλιτον, τοιουτοτρόπως· *Quels que soient vos ordres, je m'y conformerai, ὁποῖαι καὶ ἂν ἦναι αἱ διαταγαὶ σου, θέλω ἀκολουθήσει αὐτάς· ἢ καὶ Je me conformerai à vos ordres, quels qu'ils soient. Quelles que soient vos peines, je les partage, ἢ je partage vos peines quelles qu'elles soient, συμμερίζομαι τὰς λύπας σου, ὁποῖαι καὶ ἂν ἦναι.*

4. *Aucun, Pas un, Nul, Personne, Οὐδείς. Rien, Οὐδέν.*

Τὰ μὲν *aucun, pas un*, ἐκφέρονται ἐπιθετικῶς καὶ ἀντωνυμικῶς· καὶ ἐπιθετικῶς μὲν, ὡς *Aucun homme, aucune femme, pas un garçon, pas une fille*· ἀντωνυμικῶς δὲ, ὡς *Aucune ἢ pas une de ces tables n'est solide, οὐδεμία τούτων τῶν τραπέζων εἶναι στερεά. Voulez-vous de mes plumes? Je n'en veux aucune, ἢ pas une. Je ne me souviens d'aucun, ἢ de pas un de ces noms,*

Τὸ *pas un* ἀρνεῖται ἐνεργητικώτερον τοῦ *aucun*.

Τὸ δὲ σπανιώτερον καὶ, οὕτως εἰπεῖν, ῥητορικώτερον *nul* τίθεται καὶ ἐπιθετικῶς καὶ ἀπολύτως· *Nul temple, nulle église, οὐδείς ναός, οὐδεμία ἐκκλησία. Nulle n'est plus généreuse que votre femme, οὐδεμία (γυνή) εἶναι γενναιότερα τῆς συζύγου σου. Nul n'est ennemi de soi, οὐδείς εἶναι ἐχθρὸς ἑαυτοῦ.*

Τὰ ἐπίθετα *aucun* καὶ *nul* λέγονται πληθυντικῶς, ὅταν τὸ οὐσιαστικόν, ἢ δὲν ἔχη ἐνικόν, ἢ ἄλλο σημαίνῃ πληθυντικῶς ἐκφερόμενον π. χ. *Il ne nous reste aucuns matériaux. Nulles gens plus heureux que ces villageois (ἐλλειπτικῶς τοῦ ne sont). Nulles troupes (στρατεύματα). Nulle troupe (ἔταιρεία, ὄμιλος).*

Personne καὶ *rien* λέγονται πάντοτε ἀπολύτως, καὶ τὸ μὲν *personne* σημαίνει οὐδείς ἀνθρώπος, τὸ δὲ *rien* οὐδὲν πρᾶγμα. *Personne ne viendra, et vous ne verrez rien, οὐδείς θέλει ἔλθει, καὶ οὐδὲν θέλεις εἶδῃ. Le défunt ne se souciait de rien, ni de personne, ὁ ἀποθανὼν περὶ οὐδενὸς ἐφρόντιζε, (οὔτε περὶ πραγμάτων, οὔτε περὶ προσώπων ἐφρόντιζε).*

Ἐκφερόμενα ἄνευ τοῦ ἀρνητικοῦ *ne*, τὰ *personne* καὶ *rien* ἰσοδυναμοῦσι πρὸς τὸ *quelqu'un, quelque chose, τις, τι*. Τοῦτο δὲ γίνεται, α') ἐπὶ τῶν ἀπορηματικῶν προτάσεων, β') μετὰ τὴν πρόθεσιν *sans*, γ') καὶ ὅταν ἐρωτῶμεν χάριν ἐντονωτέρας ἀρνήσεως· ὡς, α') *Je doute que vous rencontriez personne, ἀμφιβάλω ἂν ἀπαντήσης τινα. Qui sait si personne voudra venir avec moi? τίς οἶδεν ἂν θέλῃ τις συγκατανεύσει νὰ ἔλθῃ μετ' ἐμοῦ; β') Il vou-*

(1) Κατὰ ταύτην τὴν σύνταξιν τὸ *quelque* = *si*, ὡς *Si puissants que vous soyez... Si bien que vous chantiez... Ἴδε καὶ κατωτέρω περὶ Tout... que...*

drait vivre sans *rien faire*, = à rien faire, ἄγουν sans travailler, (sans faire *quelque chose*), ἤθελε νὰ ζήσῃ χωρὶς νὰ ἐργάζεται. γ') Y a-t-il rien (quelque chose) qui soit plus admirable? Y a-t-il rien de plus admirable? Ὑπάρχει τι θαυμαστότερον.

ΣΗΜ. Τὰ *personne* καὶ *rien* εἶναι καὶ οὐσιαστικά· οὕτω δὲ ἐκφερόμενον, τὸ *personne* εἶναι *θηλυκόν*. Il n'y avait *aucune* *personne* bien *mise* (ἡ de bien *mise*) au théâtre (= il n'y avait *personne* de bien *mis* au théâtre), οὐδεὶς ἐν τῷ θεάτρῳ ἦτο καλῶς ἐνδεδυμένος. Il y avait cinq cents *personnes*, ἦσαν πεντακόσιοι, πεντακόσια ἄτομα. Il n'y avait *personne*, οὐδεὶς ἦτον· il y avait *une* *personne*, εἷς ἄνθρωπος ἦτο παρών. Quel est cet homme? C'est *la* *personne* que vous m'avez envoyé chercher, τίς εἶναι οὗτος; εἶναι ἐκεῖνος, διὰ τὸν ὅποιον μ' ἔστειλας (ὄν μ' ἐπεμψας νὰ καλέσω).

Un rien le fâche, τὸ παραμικρὸν πρᾶγμα τὸν παροργίζει. Des riens, οὐδενὸς ἀξία πράγματα. Ils disputent sur des riens, περὶ οὐνο σκιᾶς ἐρίζουσι.

5. *Chaque, Chacun, ἕκαστος.*

Τὸ ἐπίθετον *chaque* ἐκφέρεται πάντοτε ἐνικῶς καὶ ἐπαναλαμβάνεται πρὸ ἐκάστου οὐσιαστικοῦ, ὡς *Chaque* *profession, chaque* *métier* avait son représentant.

Ἡ ἀντωνυμία *chacun, chacune*, ἐκφέρεται καὶ αὐτὴ πάντοτε ἐνικῶς. *Chacun* a ses défauts, πᾶς τις ἔχει τὰ ἐλαττώματά του, ἰδιαίτερα ἐλαττώματα, ἢ καὶ ἀπλῶς ἐλαττώματα. *Chacune* d'elles choisira son mari, ἐκάστη αὐτῶν θέλει ἐκλέξει σύζυγον.

Τίθεται πολλακίς μετὰ τὸ ῥῆμα, ὡς *Nous* avons *chacun* *nos* défauts, ἀντὶ τοῦ *chacun* de nous a ses défauts. *Vous* avez pris *chacun* *votre* part, ἢ *chacun* de vous a pris sa part.

Ἐπὶ μὲν τῶν *nous* avons *chacun* *nos* défauts καὶ *vous* avez pris *chacun* *votre* part, τὸ *chacun* προηγείται κτητικοῦ α' καὶ β' προσώπου. Ἐὰν δὲ τίθεται πρὸ τριτοπροσώπου, ὡς *Rangez* ces livres, *chacun* à sa place, τότε τὸ κτητικὸν ὅτε μὲν ἀναφέρεται πρὸς τὸ *chacun* (πρὸς ἓνα κτήτορα), ὡς καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν, καὶ ἐπομένως τίθενται τὰ κατάλληλα *son, sa, ses, le sien, la sienne, les siens, les siennes*, ὅτε δὲ πρὸς τοὺς πολλοὺς κτήτορας, καὶ ἐπομένως τίθεται *leur, leurs, le leur, la leur, les leurs*.

Α' περίπτωσις. Ἀναφέρεται μὲν τὸ κτητικὸν πρὸς τὴν *chacun*, ἔταν ἡ ἀντωνυμία *chacun* τίθεται μετὰ τὸ ἄμεσον ἀντικείμενον, ὡς ἐπὶ τοῦ παραδείγματος *Rangez* ces livres, *chacun* à sa place, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡ *chacun* ἔπεται μετὰ τὸ ἄμεσον ἀντικείμενον (livres) τοῦ *rangez*. Ces livres ne sont pas à leurs places; remettez-les, *chacun* à la *sienne*, (ἢ καὶ remettez *chacun* à la *sienne*). Ils se sont remis, *chacun* à sa place.

Β' περίπτωσις. Ἀναφέρεται δὲ τὸ κτητικὸν πρὸς τοὺς πολλοὺς κτήτορας, ἔταν ἡ *chacun* προτάσσεται τοῦ ἄμεσου ἀντικείμενου, ὡς elles ont *chacune* leurs défauts. Les hirondelles reconnaissent toutes *chacune* leur nid, ἐκάστη χελιδὼν ἀναγνωρίζει τὴν καλιὰν αὐτῆς.

Ταῦτα δὲ μόνον ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ.

Σημ. Ἐπὶ τῶν οὐδετέρων ῥημάτων δὲν ἰσχύουσιν αἱ δύο περιπτώσεις ἐκεῖναι, ἐπειδὴ τὰ τοιαῦτα ῥήματα δὲν ἔχουσιν ἄμεσον ἀντικείμενον· τίθεται δὲ μετ' αὐτῶν εἴτε τὸ *son*, εἴτε τὸ *leur*. Ὅθεν λέγει Ils ont prononcé (opiné) *chacun* selon sa conscience, ἢ *chacun* selon leur conscience, ἀπεφάνθη ἕκαστος κατὰ τὴν συνείδησίν του. Ils s'en sont

allés chacun de leur côté, ή chacun de son côté. Συγχωτέρα όμως φαίνεται ή χρησις τοῦ leur, και γραμματικοί τινες δυσχυρίζονται μάλιστα ὅτι πρέπει νά τίθεται πάντοτε τὸ leur ἀλλ' ἀφίνομεν ἡμεῖς ἐκκρεμῆ τὴν δίκην, και λέγομεν ἀδιαφόρως πως, κατὰ ταύτην τὴν περίπτωση, και τὸ son, και τὸ leur.

6. L'un l'autre. L'un et l'autre.

Ἴδε τὰ περὶ τούτων, ἀνωτέρω, σελ. 478-479.

7. Autre. Autrui.

J'ai cassé l'autre encrier, συνέτριψα τὸ ἄλλο μελανοδοχεῖον, les autres encriers, les autres plumes. Prenez-en un autre, une autre, d'autres, λάβε ἄλλο, ἄλλην, ἄλλα. Prenez-en des autres, ἐκ τῶν ἄλλων· quelques autres, tous les autres, etc. Voilà la vérité, bien que d'autres disent le contraire, τοῦτο (αὕτη) εἶναι ἡ ἀλήθεια, εἰ και ἄλλοι τινές λέγουσι τὸ ἐναντίον.

Μόνη αὕτη ἡ λέξις δὲν λαμβάνει τὸ ἄρθρον μετὰ τὸ ἐπιβῆμα bien, ὡς J'ai déjà beaucoup de fleurs, mais j'en aurai bien d'autres. ἔχω ἤδη πολλὰ ἄνθη· θέλω δὲ ἔχει πολλῶ περισσότερα· Ἐνῶ λέγεται J'ai bien des fleurs, bien de l'argent, κτλ.

Ἐκ τοῦ autre παράγεται ἡ ἀντωνυμία *autrui*, ἣτις πάντοτε τίθεται ἐμπροθέτως και ἀνάρθρως· Ne convoitez pas le bien d'autrui, μὴ τὰ τῶν ἄλλων φθονῆς· Ne fais pas à autrui ce que tu ne voudrais pas qu'on te fit à toi-même, μὴ πράττης πρὸς ἄλλον ὅ,τι δὲν θέλεις νά πράττηται πρὸς σέ· J'ai travaillé toute ma vie pour autrui, εἰργάσθην δι' ὅλης τῆς ζωῆς μου δι' ἄλλους.

8. Un tel. Tel.

Connaissez-vous un tel? γνωρίζεις τὸν δεῖνα; Monsieur un tel, Madame une telle. Messieurs un tel et un tel. Monsieur un tel et Madame une telle. Ἐπὶ δὲ συζύγων, Monsieur et Madame un tel, ἐπειδὴ ἔχουσι τὸ αὐτὸ ὄνομα· και ἐπὶ ἀδελφῶν, Messieurs et Mesdemoiselles un tel.

J'évite de tels gens, φεύγω τοὺς τοιοῦτους.

Οὐδέποτε λαμβάνει τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον.

Tel... qui, ἣτοι σύνταξις, καθ' ἣν τὸ tel τίθεται ἐν ἀρχῇ προτάσεως ὡς προηγούμενον ἀναφορικῆς τινος ἀντωνυμίας, ἣτις ἄρχεται τοῦ δευτέρου κόλου, τοιουτοτρόπως· *Tel* rit aujourd'hui qui pleurera demain, ὅστις γελᾷ σήμερον, αὔριον θέλει κλαῦσει· *Tel* croit être oublié, dont on garde bon souvenir, νομίζει τις ὅτι ἐλησημονήθη, ἐνῶ ἡ μνήμη του ἀκριβῶς τηρεῖται.

Ἄν δὲ τὰ τοιαῦτα γνωμικὰ λέγομεν ὑπαινιττόμενοί τινα, τότε τὸ tel διακρίνεται κατὰ γένος και ἀριθμὸν· ὅθεν λέγων *Telles ont ri aujourd'hui qui pleureront demain*: *Telle* rit aujourd'hui qui pleurera demain. ὑπαινιττοῦται πρὸς τὴν δεῖνα.

Παρατήρησον ὅτι τότε, κατ' ἰδιαιτέραν ἐξάφρασην, ἡ ἀναφορική ἀντωνυμία qui δὲν τίθεται πλησίον τοῦ ἡγουμένου (tel).

Tel que = τοιοῦτος ὁποῖος. Je vous les donne tels que vous les avez demandés, σοὶ τὰ δίδω (τοιαῦτα) ὁποῖα τὰ ἐζήτησες.

Ἐπὶ παρομοιώσεων δὲ λέγεται tel que. . . tel, ἢ ἐπαναλαμβάνεται τὸ tel, ὡς *Tel qu'un fleuve répand la fécondité dans son cours, tel un roi, κτλ., ἢ Tel un fleuve... tel un roi.* Ὁ τρόπος οὗτος εἶναι μᾶλλον τῶν ῥητόρων καὶ ποιητῶν. Οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν παρομοιωῶν: *Tel il est aujourd'hui, tel il sera demain, οἷος εἶναι σήμερον, τοιοῦτος θέλει εἶσθαι αὔριον. Tel maitre, tel valet, κατὰ τὸν κύριον καὶ ὁ ὑπηρέτης: οἷος ὁ δεσπότης, τοιοῦτος ὁ δοῦλος. Tel arbre, tel fruit.*

Ἴδε καὶ σελ. 151.

9. *Même*, αὐτός.

Ὅσάκις μὲν ἀναφέρεται εἰς ἓν μόνον οὐσιαστικόν, τὸ même εἶναι ἐπίθετον συμφωνοῦν μετ' αὐτοῦ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν, ὡς

Πρὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ. C'est toujours le même homme, avec ses mêmes habitudes et vivant de la même façon, εἶναι πάντοτε ὁ αὐτὸς (ὁ ἴδιος), τὰς αὐτὰς ἔξεις διατηρῶν καὶ ζῶν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

Μετὰ τὸ οὐσιαστικόν. La reine même (ἡ elle-même) vint au bal, ἡ βασίλισσα αὐτὴ (καὶ αὐτὴ ἡ βασίλισσα) ἦλθεν εἰς τὸν χορόν. Les enfants mêmes (eux-mêmes) étaient admis, καὶ οἱ παῖδες αὐτοὶ εἰσήγοντο.

Τιθέμενον δὲ μετὰ πολλὰ οὐσιαστικά μεταπίπτει εἰς ἐπιβόηματικὴν σημασίαν καὶ μένει ἐπομένως ἄκλιτον. Les riches, les rois mêmes ont leurs peines, πλούσιοι καὶ βασιλεῖς (ἐπίσης) λύπας ἔχουσιν.

Οὕτω καὶ ὅταν προσδιορίζῃ ῥῆμα, ἐπίθετον, ἢ καὶ ἐπιβόημα, ὡς Je connais toutes ces villes. j'y suis même allé, ἢ καὶ et même j'y suis allé, ... καὶ μάλιστα ὑπῆγον. Ces jeunes filles sont de moyenne taille, grandes même, ἢ elles sont grandes même, ἢ elles sont même grandes, αὐτὰ τὰ κοράσια εἶναι μετρίου ἀναστήματος, μᾶλλον δὲ ὑψηλά. Elles ont bien agi, généreusement même.

10. *Certain*, τις (κοιν. κάποιος).

Πρὸ μὲν οὐσιαστικοῦ, εἶναι ἀόριστον ἐπίθετον. un certain homme, ἢ certain homme, ἀνθρωπός τις. une certaine femme, ἢ certaine femme. Certains hommes, certaines femmes. Certain Monsieur n'est pas venu, δὲν ἦλθεν ὁ λεγόμενος (κοιν. ὁ λεγόμενος).

Μετὰ δὲ τὸ οὐσιαστικόν, ἢ ὡς κατηγορούμενον ἐκπερόμενον, γίνεται ποιωτικὸν ἐπίθετον (adjectif qualificatif). ὡς Je vous apporte des nouvelles certaines, ἀναγγέλλω θετικὰς (βεβαίαις) εἰδήσεις. Il est certain que, εἶναι βέβαιον ὅτι.

Οὐσιαστικῶς δέ. Quitter le certain pour l'incertain, παραιτεῖν (παραιτεῖσθαι) τὸ βέβαιον διὰ τὸ ἀβέβαιον.

41. *Maint*, πολλοί.

Καὶ ἐνικῶς ἐκφερόμενον τὸ *maint* σημαίνει πολλά, ὡς *maint auteur*, πολλοὶ συγγραφεῖς. *Mainte fois*, ἢ *maintes fois*, πολλάκις. *Par maints et maints travaux* μυρίοις πόνοις.

Ἐκφέρεται πάντοτε ἀνάθρως.

42. *Tout*, πᾶς, πᾶς τις, ὅλος.

1. Ἀνάθρως μὲν καὶ ἐνικῶς. *Tout homme est mortel*, πᾶς ἄνθρωπος εἶναι θνητός. *Toute science a ses difficultés*, πᾶσα ἐπιστήμη ἔχει δυσκολίας. *Il a pris la ville et l'a toute saquée*, κυριεύσας τὴν πόλιν, τὴν ἐλεηλάτησεν ὅλην.

Ἐνάθρως δέ. *Tout l'homme ne meurt pas* (ἕτοι: ὁ ἄνθρωπος ἄνθρωπος δὲν ἀποθνήσκει ὁλόκληρος. *Il saquée toute la ville, tout le pays*.

Μετὰ τοῦ ἀορίστου ἄθρως. *Toute une ville fut incendiée* (ἕτοι: ἡ πόλις ὁλόκληρος, ἢ ὁλόκληρος πόλις ἐνεπρήσθη).

Ἀπολύτως. *Dieu a tout créé*, ὁ Θεὸς ἐδημιούργησε τὰ πάντα. *Tout dépend de lui*, τὰ πάντα ἐξαρτῶνται ἐξ αὐτοῦ. (Κατὰ ταύτην τὴν σημασίαν ἐκφέρεται πάντοτε ἐνικῶς, καὶ = toutes choses.)

Il m'a tout dit, μοὶ τὰ εἶπε ὅλα.

Ἰλιθυτικῶς. *Tous les hommes sont mortels*. *Je me souviens de toutes les villes que j'ai vues*, μύνημαι ὅσων πόλεων εἶδον. *Tous sont arrivés*, ἐφθασαν πάντες. *Je les ai toutes vues*, τὰς εἶδον ἀπάσας.

Ὡς πρὸς τὴν τάξιν δέ, τὸ *tout* προηγείται μὲν τῶν κτητικῶν καὶ δεικτικῶν, ὡς καὶ τῶν ἄθρως. *Tout mon corps*; *toutes vos armées*; *toute cette famille*; *tous ceux qui*; *tous les leurs*; *toute une ville*; *Dieu est le créateur de toute chose*, *de tout l'univers*. Ἐπιτάσσεται δὲ ταῖς προσωπικαῖς ἀντωνυμίαις. *Nous tous*, *eux tous*, *elles toutes*. *Je vous attends tous* ἢ *toutes*; *je les attends tous* ἢ *toutes*. *Il les a tous brisés*, ἢ καὶ ἐνίστε *il les a brisés tous*. *Qui veut cela?* — *Nous tous*.

2. Ἐπιρρηματικῶς δὲ *λαμβανόμενον*, ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὰ ἐντελῶς, *tout-à-fait* = ὅλως, *πάνν*, καὶ ἐπομένως μένει ἄκλιτον. *Tout bonnement*, *πάνν εὐθῶς*. *La ville tout entière*, *σύμπασα ἡ πόλις*. *Elle est tout heureuse d'avoir réussi*, εἶναι *πάνν εὐχαριστημένη* ὅτι τὸ κατώρθωσε. *Nous y sommes tout habitués*, *τώρα πλέον ἐσνηθησάμεν ὅλως διόλου*.

Ὅθεν τὸ μὲν *Ces tombeaux sont tout en or, tout entiers, tout blancs, etc.* = οἱ οἱ τάφοι εἶναι ὁλόχρσοι, ὅλως ἀκέρατοι, ἀλόλευκοι, κτλ., τὸ δὲ *Ces tombeaux sont tous en or, tous entiers, tous blancs*, = οἱ οἱ τάφοι εἶναι πάντες ἐκ χρυσοῦ, πάντες εἶναι ἀκέρατοι, λευκοὶ πάντες.

Ἐξαιρεῖται ὁμως πρὸ θηλικοῦ ἐπιθέτου ἀπὸ συμφώνου ἢ ἡ δασείας ἀρχομένου· διότι τότε, χάριν εὐφωνίας καὶ, ὡς εἶπεῖν, δι' ἐφέλξεως, τὸ ἐπιβήρημα tout γίνεται κλιτόν. Elle est *toute* contente d'avoir réussi. Ces poires ont été cueillies *toutes* vertes, πάνυ ὠμά, ὅλως ἄωρα. Elles restèrent *toutes* honteuses.

Tout... que ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὸ *quelque... que* (ὅσον καὶ ἄν). Que de fois il s'est trompé, tout savant qu'il était, ποσάκις ἔσφαλε, ὅσον σοφὸς (πεπαιδευμένος) καὶ ἄν ἦτο! Διαφέρει δὲ καθ' ὅτι φέρεται συνήθως εἰς ὀριστικὴν ἔγκλισιν, τὸ δὲ *quelque... que* πάντοτε εἰς ὑποτακτικὴν. Tout savant qu'il était = *Quelque* savant qu'il fût.

Ἐπὶ ταύτης τῆς συντάξεως, τὸ tout τίθεται πάντοτε ὡς προσδιορισμὸς ἐπιθέτου ἢ ἐπιβήρηματος, καὶ ἐπομένως, κατὰ τὸν ἀνωτέρω κανόνα, μένει ἀτρεπτον, εἰ μὴ πρὸ ἐπιθέτου ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένου, ὅσον Que de fois ils se sont trompés, tout savants qu'ils étaient! Cette femme, toute belle qu'elle est, ne me plaît pas, αὕτη ἡ γυνὴ δὲν μοι ἀρέσκει, ὅσον ὠραία καὶ ἄν ἦναι (ἄν καὶ ὠραία). Tout agréablement que vous chantiez, je préfère la voix de votre frère.

3. Ἐκλαμβάνεται καὶ οὐσιαστικῶς. Le tout est égal à la somme de ses parties, τὸ ὅλον ἴσον τοῖς μέρεσι. Retrancher une partie d'un tout, μίαν ἀπὸ παντὸς μοῖραν ἀφαιρεῖν. Ses connaissances formaient un tout vénérable et compact, αἱ γνώσεις αὐτοῦ ἀπετέλουσαν ἀρχαιοκρεπέες τι καὶ συμπαγές ὅλον. — Κατὰ ταύτην τὴν σημασίαν, γράφεται πλουθοντ. *touts*, διὰ τοῦ t, ὅσον *Plusieurs touts* distincts les uns des autres.

— Le tout (τὸ πᾶν, τὸ οὐσιωδέστερον) est que cela soit fait, τὸ πᾶν διαφέρει τοῦτο πραγθῆναι. Ce n'est pas le tout, (ἢ tout) de connaître la vertu, τὸ τὴν ἀρετὴν εἰδέναί οὐχ ἰχανόν. Ἰδε τὰ λεξικά.

13. *Quiconque*, ὅστισοῦν, (ὅστις, ἥτις).

Ἰδε τὸ Τεχνολογικόν, Κεφ. Ε', σελ. 82.

Πολλάκις, μάλιστα δὲ ἐπὶ γνωμικῶν, ἡ *quiconque* ἀναπληροῦται διὰ τῆς qui, ὡς ἴδομεν τὸ Qui aime Dieu, aime aussi son prochain, = *Quiconque* aime Dieu, = *Celui* qui aime Dieu.

14. *Quelconque*.

Ἰδε τὸ Τεχνολογικόν, Κεφ. Ε', σελ. 82.

Προσθέτομεν δὲ ὅτι, ἐπὶ ἀποφατικῆς προτάσεως, τὸ *quelconque* σημαίνει οὐδεὶς = *aucun*, ὡς Je n'ai trouvé âme *quelconque*, δὲν εὔρον ψυχὴν οὐδεμίαν.

15. *Qui que*, *Quoi que*, *Où que*.

Μετὰ τῶν *Qui que*, ἢ *qui que ce soit*; *Quoi que*, ἢ *quoi que ce soit*;

Οὐ que, (ὡς καὶ μετὰ τῶν quel que, quelque... que), τὸ ῥῆμα ἐκφέρεται καθ' ὑποτακτικὴν.

Τὸ ἄκλιτον qui que, qui que ce soit λέγεται μόνον ἐπὶ προσώπων· Qui que vous aimiez, ὅποιον καὶ ἂν ἀγαπήξ. Qui que ce soit qui vous ait dit cela (1), je ne puis le croire, ὅστις δῆποτε σοὶ εἶπε τοῦτο, δὲν δύναμαι νὰ τὸ πιστεύσω. N'accordez pas votre confiance à qui que ce soit (εἰς τὸν τυχόντα)· mais secourez qui que ce soit (οἷονδῆποτε = πάντας ἀπροσωπολήπτως).

Ἐπὶ δὲ πραγμάτων μεταχειριζόμεθα τὸ ἄκλιτον quoi que, quoi que ce soit, ὡς Quoi qu'il fasse, il ne réussira pas, ὅ,τι καὶ ἂν πράττη, δὲν θέλει ἐπιτύχει. Quoiqu'il en soit, ὅποσῶν ἔχει. Je me contente de quoi que ce soit.

Quoi que ce fût; quoi que ce pût être, ὅ,τι ἔτυχεν.

Ὁ δὲ *quoi que* σύνδεσμος = εἰ καὶ, ἂν καί.

Προηγούμενου δὲ τοῦ ἀρνητικοῦ ne, τὰ qui que, κτλ., ἰσοδυναμοῦσι πρὸς τὰ οὐδεὶς, οὐδέν, ὡς Il n'aima jamais qui que ce soit (fût), οὐδένα ποτὲ ἠγάπησε. Il ne peut réussir à quoi que ce soit, εἰς οὐδὲν δύναται νὰ ἐπιτύχη.

Οὐ que λέγεται ἐπὶ τόπου· Οὐ que vous alliez, ὅπου καὶ ἂν ὑπάγητε (ἐνθα ἂν ἴητε).

ΜΑΘΗΜΑ ΑΠΟ ΜΝΗΜΗΣ.

LE CHÈNE ET LE ROSEAU

1. Le chêne, un jour, dit au roseau (2) :
2. Vous avez bien sujet d'accuser la nature ;
3. Un roitelet pour vous est un pesant fardeau ;
4. Le moindre vent, qui d'aventure
5. Fait rider la face de l'eau,
6. Vous oblige à courber la tête.
7. Cependant que mon front, au Caucase pareil,
8. Non content d'arrêter les rayons du soleil,
9. Brave l'effort de la tempête.
10. Tout vous est aquilon ; tout me semble zéphir.
11. Encor, si vous naissiez à l'abri du feuillage
12. Dont je couvre le voisinage,
13. Vous n'auriez pas tant à souffrir ;
14. Je vous défendrais de l'orage.
15. Mais vous naissez le plus souvent
16. Sur les humides bords des royaumes du vent.
17. La nature envers vous me semble bien injuste.
18. Votre compassion, lui répondit l'arbuste,
19. Part d'un bon naturel ; mais quittez ce souci.
20. Les vents me sont moins qu'à vous redoutables :

(1) Δὲν εἶναι ἐν χρήσει τὸ κακόφωνον qui qui (vous ait dit cela).

(2) Ἴδε τὰς ἀμέσως ἀκολουθούσας σημειώσεις.

21. Je plie, et ne romps pas. Vous avez jusqu'ici,
22. Contre leurs coups épouvantables,
23. Résisté sans courber le dos;
24. Mais attendons la fin. Comme il disait ces mots,
25. Du bout de l'horizon accourt avec furie
26. Le plus terrible des enfants
27. Que le Nord eût porté jusque-là dans ses flancs.
28. L'arbre tient bon; le roseau plie.
29. Le vent redouble ses efforts,
30. Et fait si bien qu'il déracine
31. Celui de qui la tête au ciel était voisine,
32. Et dont les pieds touchaient à l'empire des morts.

(LA FONTAINE.)

Σημειώσεις.

4. Είπομεν ἐν οικείῳ τόπῳ, ὅτι τῶν δένδρων τὰ ὀνόματα εἶναι ἀρσενικά παρὰ Γάλλοις. Le chêne, un jour, = Un jour, le chêne dit..., ἢ Le chêne dit, un jour, au roseau.
2. Τὸ *sujet* τίθεται ὡς ἀποτελοῦν μέρος τοῦ συνθέτου ῥήματος avoir sujet, ὥστε ἀνάρθρως τε καὶ ἐνικῶς ἐκφέρεται, καὶ τὸ ἐπιβόρημα bien ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὸ grandement, = vous avez grandement sujet. Εἰ δὲ μὴ (ἦτοι ἂν τὸ *sujet* ἐξεφέρετο κυρίως δι' οὐσιαστικοῦ), τότε ἐλέγετο bien des subjects (motifs), ἢ beaucoup de subjects, beaucoup de motifs.
3. *Pour vous...* Ἀναστροφή = un roitelet est pour vous un..., ἢ pour vous un roitelet... (*Roitelet*, τρόχιλος.)
4. *D'aventure* = par hasard.
5. *La face*. μεταφορικῶς ἀντὶ surface, superficie. Καλῶς εἶπε τὸ face, μάλιστα δὲ προειπὼν τὸ fait rider.
7. *Cependant que* = tandis que (ἐγένεν ἄχρηστον). *au Caucase pareil*, ἀναστροφή = pareil au Caucase.
8. *Non content de...* *mais encore* = non-seulement... mais encore = οὐ μόνον, ἀλλὰ καί· λέγεται δὲ ἐπὶ προσώπων ἢ πραγμάτων προσωποποιουμένων.
9. *L'effort*, ἀντὶ τοῦ πληθυντικοῦ les efforts.
40. Τὸ ἐλάχιστον πνεῦμα εἶναι διὰ σέ ὡς σφοδρότατος ἄνεμος, ἐνῶ καὶ ὁ σφοδρότατος ἄνεμος μοι φαίνεται ὡς ζέφυρος. *Vous* = pour vous.
44. *Encor* ἀντὶ τοῦ τρισυλλάβου encore, ὡς συνηθέστατον παρὰ ποιηταῖς. *Encore si vous naissiez* = si du moins (ἢ si au moins) vous naissiez. *Feuillage* = (πάντα ὁμοῦ τὰ φύλλα) φύλλωμα.
42. *Dont*. Λέγεται couvrir de καὶ couvrir avec· μεταφορικῶς δὲ, κάλλιον τὸ couvrir de, ὡς ἐναῦθα. *Le voisinage* = τὰ περίε.
44. Je vous *défendrais*, ἤθελον σέ προφυλάττει. Τὸ *orage* = μικροτέρα καταγίς τῆς tempête.
46. Περὶφρασις = ἐπὶ τῶν ὄχθῶν τῶν ποταμῶν, τῶν λιμνῶν, κτλ.
47. La nature *envers vous...* = La nature me semble bien injuste envers vous, ἢ à votre égard.
49. *Part* προέρχεται· ἀπὸ τοῦ partir = provenir.
20. Ἀναστροφή = les vents me sont moins redoutables qu'à vous.
- 21, 22, 23. *Vous avez... résisté*. Vous avez résisté jusqu'ici sans courber le dos contre leurs coups épouvantables, ἢ Vous avez jusqu'ici résisté, sans courber le dos contre... *Jusqu'ici* καὶ *jusque-là* λέγονται

καὶ ἐπὶ τόπου, καὶ ἐπὶ χρόνου· jusqu'ici = μέχρις ἐνταῦθα, μέχρι τοῦδε·
jusque-là = ἕως ἐκεῖ, ἕως τότε.

24. *Comme* ἐνῶ· ἅμα λέγοντος αὐτοῦ.

25, 26. Le plus terrible des enfants, que le Nord eût porté jusque-là dans ses flancs, accourt avec furie. *Avec furie* μανιωδῶς. *Le plus terrible...* μεταφορικῶς = λίαν σφοδρὸς ἀπαρκτίας ἀνεμος.

28. *Tient b n*, ἀντέγει.

30. Et fait si bien que, καὶ τόσον ἐνεργεῖ ὥστε...

31. *De qui* ἀντὶ τοῦ dont ἢ duquel. ὀρθῶς· ἐπειδὴ προσωποποιεῖται ἡ δρῦς. *Au ciel* était voisine, ἀναστροφή = était voisine au ciel. Συνήθως δὲ τὸ ἐπίθετον *voisin* φέρεται πρὸς γενικὴν, ὡς était voisine du ciel.

ΘΕΜΑ.

Ἄλγῳ τὴν κεφαλὴν, ὄλον τὸ μέτωπον, τὴν ῥάχιν καὶ ἀμφοτέρους τοὺς πόδας. Ἄς υπάγωμεν ὑπὸ τὴν δρῦν· ἢ σκιά τῶν φύλλων αὐτῆς θέλει μᾶς προσφυλάξει τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου. Ἄκουεις τὸν ἄνεμον; Τρομερὸς εἶναι, φοβοῦμαι τὴν μανίαν αὐτοῦ (1). Ἦδη ἐξερρίζωσε δένδρα τινὰ εἰς τὰ περίεθ. Τί φοβεῖσαι, ἀφοῦ εἶσαι ἐν ἀσφαλείᾳ; Οὐδεὶς εἶναι ἐν ἀσφαλεῖ, τοιοῦτου ἀνέμου πνεόντος. Ὅστις ἐπραξε πάντοτε (nigir) κατὰ τὴν συνείδησίν του, δὲν πρέπει νὰ φοβῆται τίποτε (ne doit...). Ἔχεις λόγον νὰ μὲ κατηγορῆς; Δὲν ἔχω. Ἐκεῖνα τὰ δένδρα εἶναι δρῦς; Ὁχι, εἶναι πλάτανοι. Ἄφες ταύτην τὴν φροντίδα καὶ κύτταξε τὸν ὀρίζοντα. Τί λέγεις (qu'en dites-vous?); Σοὶ φαίνεται ὅτι θέλομεν ἔχει καταγιγᾶ; Πρόσμενε νὰ ἰδῶ πόθεν πνέει ὁ ἄνεμος. Θέλομεν ἔχει, διότι πνέει ἀπὸ βορρᾶ. Ὁ ὑπερήθετος βεβαίως ἐσκέπασε (C'est bien certainement le domestique qui a convert... ἢ Ce ne peut être que le domestique qui ait... ἢ Il faut que ce soit le domestique qui ait...) τὰ δένδρα μου μετὰ τοσοῦτων καλάμων. Δὲν πιστεύω νὰ ἦναι αὐτὸς, ἀλλ' ὁ υἱὸς σου (θε νὰ ἦναι ὁ υἱὸς σου μάλιστα, (ce sera ἢ c'est plutôt votre fils). Πόσον ὠραίος πλάτανος ἤθελε γίνεαι αὐτὸς μετὰ πέντε ἢ ἕξ ἔτη (dans cinq..., ὄχι: après), ἂν δὲν ἐξερρίζωνεν αὐτὸν ἢ καταγιγᾶ. Θαυμάσατε τὴν δρῦν, ὑπὸ τῆς ὁποίας τὴν σκιάν ὑπήγαμεν, καὶ εἰπέτε μου, Κύριοι, μήπως ἴδετέ ποτε μεγαλοπρεπεστέραν· ὅσον σφοδρῶς καὶ ἂν πνέῃ ὁ ἄνεμος, αὐτὴ οὐδέποτε κάμπτεται. Δυνατὸν μὲν νὰ θραυσθῇ, ἀλλὰ ποτὲ δὲν ἤθελε καμφθῆ (2). Θεωρεῖται ἐν γένει ὁ μῦθος « ἡ δρῦς καὶ ὁ κάλαμος » (la fable du chêne et du roseau) εἰς τῶν ὠραιωτέρων τοῦ Λαφονταίνου. Μισεῖ τις ὃν τινα λίαν φοβεῖται. Οὐδεὶς δύναται ν' ἀποφυγῇ τὸν θάνατον. Οὐδέποτε εἶδον τόσον ὑψηλοῦς θάμνους. Οὗτος ὁ νεανίας ἔγεινε βάρος δι' ἐμὲ καὶ τοὺς ἰδικούς μου. Μισεῖται ὑπὸ πάντων, καὶ οὐδεὶς πλέον τῶν ἄλλων νεανιῶν τῆς γειτονίας θέλει νὰ τὸν συναναστρέφῃται. Λάβετε, φίλοι μου, ἕκαστος τὸ φορτίον του (ἐαυτοῦ), καὶ βοηθήσατε ἀλλήλους. Ἄς πορευῶνται οἱ μὲν ἐκ δεξιῶν, οἱ δὲ ἐξ εὐωνύμων. Τὰ πάντα ἐν τῇ φύσει εἶναι θαυμαστά. Ἐπροσπάθησεν δλόκληρον ἔτος (loute une année, ἢ une année entière, ἢ καὶ une année tout entière), δύο δλόκληρα ἔτη (deux années entières, ἢ deux années tout entières, ὄχι: δὲ toutes deux années), καὶ τόσχα ἐπραξεν, ὥστε ἠρρώσθησε (il tomba malade), ὅσον βρωμαλαῖος καὶ ἂν ἦτον. Ὁ ἐλάχιστος κάλαμος ἀνίσταται εἰς τοὺς φοβερωτάτους ἀνέμους κάλλιον τῆς ἰσχυροτάτης δρυός. Θαυμάζετε ὁποιασδήποτε λέξεις αὐτῶν.

(1) Ἐνταῦθα ἐπειδὴ προσωποποιεῖται τρόπον τινὰ ὁ ἄνεμος, λέγεται καλῶς et je crains sa furie.

(2) Λέγεται καὶ γαλλιστί, ἐν τῷ οἰκιακῷ λόγῳ, possible que...

πολλάκις ὁμοῦς φιλαρίας λέγουσι. (Ἦντιναοῦν) ὅσῃν καὶ ἂν καταβάλλῃς σπουδὴν, δὲν θέλεις ἐπιτύχει, διότι εἶναι ἀφροσύνη ν' ἀνθίσταται τις κατὰ τῆς φύσεως.

Ἐκαστος ἄνθρωπος δύο πῆρας φέρει, τὴν μὲν ἔμπροσθεν (par devant), τὴν δὲ ὀπίσθεν. Γέμει (être plein) δὲ κακῶν (défauts, mauvaises qualités) ἑκατέρω· ἀλλ' ἢ μὲν ἔμπροσθεν (celle de devant) ἀλλοτριῶν (κακῶν), ἢ δὲ ὀπίσθεν τῶν αὐτοῦ τοῦ φέροντος (des défauts de celui qui porte les sacs). Καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἄνθρωποι τὰ μὲν αὐτῶν κακὰ οὐχ ὀρῶσι, τὰ δ' ἀλλότρια πάνυ ἀκριβῶς θεῶνται.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΟΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΠΕΡΙ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟΥ.

Συμφωνία τοῦ Ῥήματος πρὸς τὸ Ὑποκείμενον.

Οἱ περὶ συμφωνίας τοῦ ῤήματος πρὸς τὸ ὑποκείμενον γενικοὶ κανόνες εἶναι κοινοὶ παρὰ τοῖς Γάλλοις καὶ Ἑλλησι.

Τὸ ῤήμα λοιπὸν συμφωνεῖ κατ' ἀριθμὸν καὶ πρόσωπον πρὸς τὸ ὑποκείμενον·
Nous courons, tu cours, les enfants courent.

Ἐκφέρεται πληθυντικῶς ὅταν ἀναφέρηται πρὸς δύο, ἢ πλείονα ὑποκείμενα (mon frère et ma sœur courent)· καὶ ἀναφερόμενον εἰς διαφόρων προσώπων ὑποκείμενα, τίθεται ἢ κατὰ α' πρόσωπον (Toi et moi, nous courons. Vous, lui et moi (1), nous irons ensemble à la promenade), ἢ κατὰ β', ὁπόταν ἐν ὑπάρχει ἐν τῇ προτάσει πρώτου προσώπου ὑποκείμενον, ὡς Vous et lui, vous courez. Toi et ton frère, vous êtes deux mauvais sujets (... εἶσθε πονηροὶ ἄνδρες). Ἡ καὶ ἐνίοτε ἀνευ τῆς συνημμένης ἀντωνυμίας, ὡς Vous et moi partirons demain == nous partirons. Mes enfants et moi ne faisons qu'un == nous ne faisons.

Ἐπὶ δὲ τοῦ γ' προσώπου, ὅταν τὸ ἕτερον τῶν ὑποκειμένων ἐκφέρηται δι' ὀνόματος, ἢ σύνταξις γίνεται συνήθως ὡς ἐφεξῆς· Il vient lui et son frère; Elle arrivera demain, elle et sa mère; Ils viendront aussi, eux et leurs amis; ἀντὶ τῶν Lui et son frère viennent; Elle et sa mère arrivent demain; Eux et leurs amis viendront aussi.

Ἐξαιρέσεις.

α') Κατ' ἀναφορὰν πρὸς πολλὰ οὐσιαστικὰ ἀσυνδέτως ἐκφερόμενα, τὸ τελευταῖον αὐτῶν, ἦτο· τὸ προσεχέστερον τῷ ῤήματι, ἐφέλκει συνήθως τὸ ῤήμα καὶ

(1) Οὕτω διατάττομεν συνήθως τὰ πρόσωπα· α') τὸ πρὸς ὃ ὁ λόγος, β') τὸ περὶ οὗ, γ') τὸ λαλοῦν.

τὸν ἑκτουῦ ἀριθμὸν, ὡς Sa renommée, sa gloire *fut perdue*, ἡ φήμη, ἡ δόξα αὐτοῦ ἠφανίσθη. Μετὰ δὲ τοῦ συμπλεκτικοῦ συνδέσμου, λέγε Sa renommée *et* sa gloire *furent perdues*.

Ἄσυνδέτως δ' ἐκφέρονται τὰ ὑποκείμενα· α') τὰ ἐκ παραλλήλου, ὡς ἐπὶ τοῦ ἡγουμένου παραδείγματος· β') τὰ κατ' ἀξητικὴν σειρὰν (par gradation) τίθεμενα, ὡς Votre intérêt, votre honneur, Dieu vous *commande* ce sacrifice, τὸ συμφέρον, ἡ τιμὴ, ὁ Θεὸς ὑμῖν ἐπιτάττει τὴν θυσίαν ταύτην. Μετὰ δὲ τοῦ συμπλεκτικοῦ συνδέσμου, λέγε Votre intérêt, votre honneur *et* Dieu vous *le commande*.

Οὕτω καὶ πάντοτε ἀσυνδέτως, ὡς ὅτι τὰ πολλὰ οὐσιαστικὰ συγκεφαλαιοῦνται διὰ τῶν personne, nul, rien, tout, chacun, etc., ὡς Ni prières, ni argenti, ni menaces, ni promesses, *rien ne put* le fléchir.

Συνήθως καὶ ἐπὶ τῶν ἀκολουθῶν φράσεων καὶ τῶν ὁμοίων Tout rang, tout sexe, tout âge aspire au bonheur. Chaque état et chaque âge a ses devoirs. Quelque brûlant désir, quelque ardeur qui le presse, il saura s'abstenir.

β') Ὄταν τὰ ὑποκείμενα συνδέωνται διὰ τοῦ *ou*, *ou bien*, τὸ ῥῆμα τίθεται ἐνικῶς, ἢ πληθυντικῶς, κατὰ τὴν ἔννοιαν· L'un ou l'autre *viendra* avec moi, ὁ εἷς, ἢ ὁ ἄλλος θέλει ἐλθεῖ μετ' ἐμοῦ, (ἀλλ' ὅχι οἱ δύο). C'est Démosthènes ou Cicéron qui *a* dit cela, ἢ ὁ Δημοσθένης εἶπε τοῦτο, ἢ ὁ Κικέρων, (ἀγνοῦ πότερος). La peur ou la misère lui *a* fait commettre cette faute, ἢ διὰ φόβον ἢ δι' ἔνδειαν ἤμαρτεν· ἢ ἔνδεια ἢ ὁ φόβος ἦτον αἴτιον τοῦ παραπτώματος, (ὅχι δὲ καὶ ἡ ἔνδεια καὶ ὁ φόβος). Λέγε δὲ κατὰ γενικὴν ἔννοιαν La peur ou la misère *ont* fait commettre bien des fautes, διότι τότε τὸ *ou* γίνεται ὡς συνώνυμον τοῦ *et*, ὁ φόβος δηλαδὴ καὶ ἡ ἔνδεια πολλοὺς προέτρεψαν εἰς παραπτώματα.

Διὰ τοῦ *ni* συνδεδεμένων τῶν ὑποκειμένων, τὸ ῥῆμα ἐκφέρεται εἴτε κατὰ ἐνικὸν, εἴτε κατὰ πληθυντικὸν ἀριθμὸν· Ni l'un ni l'autre *n'a* fait son devoir, ἢ ni l'un ni l'autre *n'ont* fait leur devoir, οὐδέτερος ἐποίησε τὸ δεῖον. Ni Pierre ni Paul *ne sont* capables de... ἢ *n'est* capable de... Ni l'or ni la grandeur *ne nous rendent* heureux. Ni crainte ni respect *ne m'en peut* détacher, οὔτε φόβος οὔτε σέβας δύνανται νὰ μὲ ἀποσπάσωσιν ἐκ τούτου.

Ἐκτὸς ὅταν ἡ ἔννοια ᾖ καὶ τοιαύτη, ὥστε εἰς ἓν μόνον τῶν ὑποκειμένων δύναται ν' ἀνήκῃ· Ni l'un ni l'autre *n'est* mon père.

Οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ *l'un et l'autre* (ἐκάτερος, ἀμφοτέρω), ὡς L'un et l'autre *a* fait son devoir, ἢ l'un et l'autre *ont* fait leur devoir. L'un et l'autre *est* venu, ἢ *sont* venus.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἐπὶ πάντων τῶν ἀνωτέρω παραδειγμάτων τὰ ὑποκείμενα εἶναι τριτοπρόσωπα. Ὄταν δὲ ᾖναι διαφόρων προσώπων, τότε τὸ ῥῆμα λέγεται πληθυντικῶς· Vous ou moi irons avec lui, ἢ Vous ou moi nous irons avec lui. Paul ou bien toi avez cassé ce verre. Ou toi ou Paul avez (ἢ vous avez) cassé ce verre. Ni Paul ni moi n'avons fait notre devoir, ἢ ni Paul ni moi nous n'avons fait notre devoir. Nous avons fait notre devoir l'un et l'autre.

Οὕτω καὶ κατὰ γ' πρόσωπον, ὡς ὅτι τὸ ῥῆμα προσηγῆται τῶν *l'un ou l'autre, ni l'un ni l'autre, l'un et l'autre*. Ils viendront l'un ou l'autre. Elles ne viendront ni l'une ni l'autre. Ils ont fait leur devoir l'un et l'autre. Elles ont menti l'une et l'autre.

γ') Μετὰ παντός περιληπτικοῦ λεγομένου ὀνόματος, ἤτοι δι' ἐνικοῦ ἀριθμοῦ σημαίνοντος πολλά, ἢ ἑλληνικῆ γλῶσσαι συντάσσει ἀδιαφόρως ῥῆμα ἐνικοῦ ἢ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ, ὡς Ὁ δῆμος εἶπεν ἢ εἶπον· Τὸ πλῆθος αἰεταὶ ἢ οἴονται, κατὰ φωνὴν ἐνικὴν δηλαδὴ ἢ κατὰ τὴν ἔννοιαν. Γαλλιστὶ δὲ λέγε κατὰ φωνὴν ἐνικὴν *le peuple dit*. ὄχι *disent*; le vulgaire *croit*, ὄχι *croient*.

᾿Ωσαύτως καὶ ὅταν τὸ περιληπτικὸν ἔχη συμπλήρωμα κατὰ γενικὴν ἐκφερομένον· *L'armée des infidèles fut* entièrement détruite, ὄχι *furent*, τῶν ἀπίστων ὁ στρατὸς ὅλως ἠφανίσθη.

Ἄλλ' ὅμως ἐπὶ τῶν λεγομένων μεριστικῶν περιληπτικῶν (*collectifs parti-* *tifs*), ἤγουν μὴ ὅλον τι σημαίνοντων, ἀλλὰ μέρος τι ὅλου, ὡς *une foule de...*, *un grand nombre de...*, κτλ., τὸ ῥῆμα συμφωνεῖ συνήθως μετὰ τοῦ κατὰ γενικὴν ἐκφερομένου συμπληρώματος· *Une foule de gens croient que...* (ὄχι *croit*), πλῆθος ἀνθρώπων, ἤτοι πολλοὶ νομίζουσι. *Une vingtaine de soldats ont péri*, εἴκοσι περίπου στρατιῶται ἀπώλοντο. *Nombre de gens, quantité de gens, force gens pensent que...*

Οὕτω καὶ μετὰ τῶν μεριστικῶν ἐπιβρῆμάτων *peu, beaucoup, infiniment, assez, plus, moins, combien, que*. κτλ., ὡς *Peu de gens négligent leurs intérêts* (ὄχι *néglige*), ὀλίγοι ἄνθρωποι ἀμελοῦσι τοῦ συμφέροντος αὐτοῖς. *Que de villes furent détruites*, ὅποσαι πόλεις ἠφανίσθησαν! Καὶ μετὰ τοῦ *la plupart*, ὡς *La plupart de vos connaissances sont persuadées que c'est vous qui avez tort*, οἱ πλεῖστοι τῶν γνωρίμων σου πιστεύουσιν ὅτι σὺ ἔχεις ἄδικον. *Tò sont persuadées* κατὰ πληθυντικὸν ἀριθμὸν, διότι τὸ *connaissances* εἶναι πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ. *La plupart du monde est persuadé que c'est vous qui avez tort*. *Tò est persuadé* κατ' ἀριθμὸν ἐνικόν, διότι τὸ *monde* εἶναι ἐνικοῦ ἀριθμοῦ.

Μετὰ δὲ τοῦ *la plupart* ἀπολύτως τιθεμένου, τὸ ῥῆμα συντάσσεται πάντοτε πληθυντικῶς· *La plupart croient que...* ὄχι *croit*. *La plupart ne sont pas encore arrivés*.

Ἄπολύτως τίθενται ἐνίοτε καὶ τὰ *peu, beaucoup, combien*, κτλ. *Très-peu réus-issent. Combien le pourraient?*

Μετὰ δὲ τοῦ *un... qui...* λέγεται κατὰ τὴν ἔννοιαν· *C'est un de vos amis qui vous a trahi*, εἷς τῶν φίλων σου σ' ἐπρόδοσε. *C'est un de ceux qui vous ont trahi*, οὗτος εἶναι εἷς ἐξ ἐκείνων, οἵτινες σ' ἐπρόδοσαν.

Θέσις τοῦ Ὑποκειμένου.

Γενιὰς κατῶν· Τὸ ὑποκείμενον τίθεται γαλλιστὶ πρὸ τοῦ ῥήματος.

᾿Οθεν, ἂν καὶ λέγῃς ἑλληνιστὶ *Οἱ ἄνθρωποι* δὲν εὐγνωμονοῦσι πάντοτε, ἢ Δὲν εὐγνωμονοῦσι πάντοτε *οἱ ἄνθρωποι*, λέγε γαλλιστὶ *Les hommes ne sont pas toujours reconnaissants*, ὄχι δὲ *Ne sont pas toujours reconnaissants les hommes*.

Ἐκτὸς τῶν ἐξῆς περιπτώσεων, καθ' ἑαυτὸν 1, Τὸ ὑποκείμενον ἐπιτάσσεται τῷ

ρήματι· 2, Διφορεῖται ἡ σύνταξις· 3, Ἐκφέρεται ἡ πρότασις κατὰ τὸν ἐρωτηματικὸν τρόπον.

4. Τὸ ὑποκείμενον ἐπιτάσσεται τῷ ῥήματι·

α') Ἐπὶ παρενθέσεως, ὅταν ἀναφέρωμεν τοὺς λόγους τινός, ὅσον *C'est ainsi, ajoute le vieillard, que j'ai vécu*, (ὄχι: *C'est ainsi, le vieillard ajoute, que j'ai vécu*), τοιοῦτοτρόπως ἔζησα, προσέθηκεν ὁ γέρον.

Qu'est-ce que la vraie comédie? demanda *le maître* à l'élève. C'est, répondit *celui-ci*, l'art d'enseigner la vertu et la bienséance en action et en dialogues, τί εἶναι ἡ ἀληθὴς κωμῳδία; ἠρώτησεν ὁ διδάσκαλος τὸν μαθητήν. Εἶναι, ἀπεκρίθη οὗτος, ἡ τέχνη τοῦ διδάσκειν τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν εὐπρέπειαν δραματικῶς καὶ διαλογικῶς.

La vraie comédie, répondit-il, s'écria-t-il, dis-je, lui répondimes-nous, répondirent-ils *l'un et l'autre*, est l'art d'enseigner...

β') Μετὰ τινων εὐχητικῶν ῥημάτων, καθ' ὑποτακτικὴν ἐκφερομένων ἀνευ τοῦ *que*, ὅσον *Me préservent les Dieux*, οἱ Θεοὶ νὰ μὲ φυλάξωσι! ἀντὶ τοῦ *Que les Dieux me préservent*.

Puisse-t-il exaucer nos vœux! Εἶθε νὰ ἐπακούσῃ τὰς εὐχὰς ἡμῶν! Ainsi soit-il, γένοιτο (ἀμήν)! *Vivent les bons*, et périssent *les méchants!*

'Ωσαύτως καὶ ἐπὶ τῶν *Vienne qui voudra*. Viendra *qui voudra*. Viendrait *qui voudrait*. Se sauve *qui peut*. Dormait *qui voulait*, ἐκοιμάτο ὁ βουλούμενος, κτλ.

γ') Μετὰ τῶν ἀπροσώπων, ἢ ἀπροσώπως λαμβανομένων ῥημάτων·

Il pleut tous les jours *de nouvelles brochures*, ἀναφαίνονται καθ' ἡμέραν βριγηδὸν νέα φυλλάδια· ἀντὶ τοῦ *De nouvelles brochures pleuvent tous les jours*.

Il manque ici *deux pages*, ἀντὶ *Deux pages* manquent ici, ἐλλείπουσιν ἑνταῦθα δύο σελίδες.

Il est arrivé *beaucoup de soldats*, et il en est parti *beaucoup*. Il est sorti *vingt vaisseaux* du port, et il en est entré *davantage*. Ἐντὶ τοῦ *Beaucoup de soldats* sont arrivés et beaucoup sont partis. *Vingt vaisseaux* sont sortis du port, et un plus grand nombre y sont entrés.

Il me revient encore *quatre francs*, μοὶ ἀνήκουσιν ἔτι τέσσαρα φράγκα.

Il ne resta que *quelques hommes* sur le champ de bataille, μόνον ὀλίγοι τινὲς ἔμειναν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης.

Il lui est survenu une forte fièvre, ἀντὶ τοῦ *Une forte fièvre* lui est survenue.

Il est mort beaucoup d'enfants cette année, ἀντὶ τοῦ *Beaucoup d'enfants* sont morts cette année.

Il ne vous sera fait *aucun mal*.

Οὕτω καὶ ἐπ' αὐτοπαθῶν τινων ῥημάτων, ὡς *Il s'éleva une grande poussière*, ἀντὶ τοῦ *Une grande poussière* s'éleva, ἠγέρθη κονιορτὸς πολὺς. Μάλιστα δὲ εἰς ἀναπλήρωσιν τοῦ ὄν, ὅσον *Il se vend ici des milliers de chevaux*, Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ το Ἰνστιτούτο Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

ἢ On vend ici des milliers de chevaux, πωλοῦνται ἐνταῦθα χιλιάδες ἵππων. Il s'y fait beaucoup d'affaires, ἢ On y fait beaucoup d'affaires, ἐμπορεύονται πολὺ.

Οὕτω καὶ Il y a, il est, il se trouve *des gens* qui... Εἰσὶν, ὑπάρχουσιν, εὐρίσκονται ἄνθρωποι ὅτινες... (1).

C'était tous les jours *de nouvelles accusations*.

C'est *moi* qui ai écrit cette lettre.

L'honneur parle, il suffit; ce sont là *nos oracles*.

δ') Ἐπὶ τῶν *Voici quel; Voilà quel; Je sais, j'observe, je dis quel*, καὶ τῶν ὁμοίων, καὶ τοῦ *Quel que soit*, ὡς·

Voici quel fut son discours, οὗτος ἦν ὁ λόγος (ὁ προειρημένος δηλ.).

Voilà quel fut son discours (ὁ ἐπόμενος δηλ.).

J'ignore quelle était *son intention*.

Quelles que soient *ses paroles*, n'y ajoutez pas foi.

*Ὁν ὁμοίως τὸ ὑποκείμενον ἵναί τι προσωπικῆ ἀντωνυμίας, λέγει ἀνευ ὑπερβάσεως *Voici quel il fut* (ὅχι *voici quel fut-il*). Ignorez-vous quels *nous* sommes? ὅχι δὲ Ignorez-vous quels sommes-nous?

ε') Καὶ ἐνίοτε κατὰ ῥητορικὸν, ἢ ποιητικὸν σχῆμα·

Vinrent ensuite *ces gros bataillons*.

Ils ne sont plus ces jours de gloire = Ces jours de gloire ne sont plus.

2. Διφορεῖται ἡ σύνταξις·

α') Ἐπὶ τῶν

Lorsque; Dès que; Chaque fois que...

Quoi que; Ici; Là, De là.

Comme; Voici (voilà) comment; C'est ainsi que; Ce que, ce dont, etc.

Καὶ ἐν γένει ἐπὶ τῶν ἀναφορικῶν·

ἐὰν μόνον δὲν ἐκφέρεται τὸ ὑποκείμενον διὰ προσωπικῆς ἀντωνυμίας·

Dès que reviendra *l'hirondelle*. Quoi que puisse dire *cet homme*. Là coulent *mille ruisseaux*. De là vient son *erreur*. — *Ἡ καὶ Dès que, quand, toutes les fois que *l'hirondelle* reviendra. Quoi que *cet homme* puisse dire, κτλ.

Vivons comme ont vécu *nos pères*. J'ignore comment (ἢ de quelle manière) agit *cet homme*. Voici comment (ἢ c'est ainsi que, c'est de la sorte que) se passa *l'affaire*. Dites-moi ce qu'en pense *le monde*. — *Ἡ καὶ Vivons comme nos pères ont vécu. J'ignore comment *cet homme* agit, κτλ.

Dans ces prés fleuris qu'arrose *la Seine*, ἢ que *la Seine* arrose, εἰς τοὺς εὐανθεῖς ἐκείνους λειμῶνας, οὗς καταβρέχει ὁ *Σεκουάνας*. Les livres dont se

(1) Τοιοῦτοτρόπως ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι "Ἕλληνας ἔστιν οἱ, ἀντὶ τοῦ εἰσὶν οἱ". Ἔστι μὲν ποῦ ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν ἀρχόντες τε καὶ δῆμος· Ἐπι δὲ καὶ μετ' ἄλλων ἡμεράτων, ὡς Δεδοκται τλήμονες φυγαί, ἀπαράλλακτα ὡς ἐν τῇ γαλλικῇ Il fut décrété de lamentables exils.

servent vos écoliers, ἢ dont vos écoliers se servent. La place où se livra la bataille, ἢ où la bataille se livra.

Ταῦτα δὲ, ὡς εἰκός, κατὰ τὸ εὐφρονότερον καὶ εὐφραδέστερον.

Α. γ. τὸ *Là coulent* mille ruisseaux πολλῶν προτιμητέον τοῦ *Là mille ruisseaux coulent*, διότι, ἐπὶ τοῦ δευτέρου, παραποῦ ἀφρονιδίως τελειώνει τὸ κῶλον καὶ ὑποκόφως καθίσταται, ἕνεκα τοῦ μονοσυλλάβου προφερομένου *coulent*, ἐνῶ κάλλιστα λέγεται: *Là mille ruisseaux coulent en murmurant*, διότι ἄλλως τε τὸ *coulent en murmurant* εἶναι ἐκτενέστερον τοῦ *mille ruisseaux*, καὶ εὐφώνως καθίσταται ἢ φράσις διὰ τοῦ *en murmurant*.

Λέγεται μὲν ἐπίσης καλὰ *Quand reviendra l'hirondelle*, ἢ *Quand l'hirondelle reviendra*. Ἀλλὰ τὸ *Quand reviendra dans nos villes l'hirondelle* ἤθελεν εἰσθαι κακόφωνον διὸ λέγομεν, ἐπιτάσσοντες τὴν ἐκτενεστέραν συμπλοκὴν λέξεων, *Quand l'hirondelle reviendra dans nos villes*.

Ὅμοίως λέγε *De là vient son erreur*, ὅχι δὲ *De là son erreur vient*. Καὶ ἀντιστρόφως, λέγε κάλλιον *De là l'erreur prit naissance*, ἀντὶ τοῦ *De là prit naissance l'erreur*. Ὅθεν μὴ εἴπῃς *La place où mon frère est* ἀλλ' ἀποφεύγων τὴν κακοφωνίαν, λέγε *La place où est mon frère*. Μῆτε *Le verre qu'a cassé mon frère*, ἀλλὰ *Le verre que mon frère a cassé*.

Ἐκφερομένου δὲ τοῦ ὑποκειμένου διὰ προσωπικῆς ἀντωνυμίας, λέγε ἄνευ υπερβάσεως *Dès qu'elle reviendra*, ὅχι *dès que reviendra-t-elle*; *Quoi qu'il puisse dire*, ὅχι *quoi que puisse-t-il dire*, κτλ.

β') Ἐπὶ τῶν *Ainsi* (= οὕτω), *Tel*, ἐν ἀρχῇ προτάσεως, εἴτε δι' ὀνόματος ἐκφέρηται τὸ ὑποκείμενον, εἴτε διὰ προσωπικῆς ἀντωνυμίας, ὅσον

Ainsi parla l'orateur. *Ainsi* faisaient nos pères, ainsi ferons-nous (1). *Tels* étaient les Athéniens autrefois, tels sont-ils aujourd'hui. Κομψότερον τοῦ *L'orateur parla ainsi*. *Nos pères* faisaient ainsi; nous ferons de même. *Les Athéniens* étaient tels autrefois; ils sont tels aujourd'hui. *Ainsi* nos pères faisaient, ainsi nous ferons.

γ') Καὶ ὅταν ἀπαρέμφατόν τι ἐξαρτᾶται ἀπὸ τῶν *voir*, *entendre*, *sentir*, ὅσον *Je vis s'approcher de moi monsieur votre frère* *J'entends souffler le vent*. *Je sens pénétrer le froid* dans mes os. Ἡ καὶ *Je vis monsieur votre frère s'approcher de moi*. *J'entends le vent souffler*. *Je sens le froid pénétrer dans mes os* (2).

Ἐνίοτε καὶ ἄνευ ἀπαρέμφατου, ὡς *J'entendis que soufflait le vent*, ἢ *que le vent soufflait*. Καὶ μετ' ἄλλων τινῶν ῥημάτων, ὡς *J'attends que le courrier arrive*, ἢ *qu'arrive le courrier*, κτλ.

Σημείωσον καὶ τὸ *voici venir*, ὡς *Voici venir le printemps*, ἰδοὺ ὑποφαίνεται ἔαρ.

3. Ἐκφέρεται ἢ πρότασις κατὰ τὸν ἐρωτηματικὸν τρόπον

α') Εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν *dès que*, *chaque fois que*, *si*, ὅσον

Son enfant fait-il le moindre bruit, elle le gronde, ἤτοι *Elle gronde*

(1) Ἐν δὲ τὸ *ainsi* = par conséquent, ἐπομένως, τότε τὸ ὑποκείμενον δὲν μετατίθεται, ὅσον *Le prince a toujours protégé votre famille, ainsi votre frère peut hardiment réclamer son appui*.

(2) Ἐνταῦθα τὸ ἀπαρέμφατον ἀναπληροῖ τὴν ἐλληνικὴν μετοχὴν, ὡς εἶδον τὸν ἀδελ-

son enfant dès que, chaque fois que, s'il fait le moindre bruit· ἀλλ' ὅχι ἀπλῆ ἐπιτάξει τοῦ ὀνόματος (fait son enfant le moindre bruit), ὡς γίνεται ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων.

Dites-vous oui, je dis non ; dites-vous non, je dis oui.

β') Εἰς ἀναπλήρωσιν τοῦ *quand même*, ὅπερ γίνεται διὰ τοῦ παρατατικοῦ καὶ ὑπερσυντελικοῦ τῆς ὑποτακτικῆς ἀνευ τοῦ *que*, ὡδε·

Je ne le ferai pas, *le tyran* me l'ordonnât-il cent fois, ἢ *le tyran* dùt-il me l'ordonner, ἢ καὶ dùt *le tyran* me l'ordonner, (ἐντονώτερον τοῦ *quand même* le tyran me l'ordonnerait cent fois), δεν τὸ πράττω, καὶ ἂν ἑκατοντάκις μοὶ τὸ διατάτῃ ὁ τύραννος·

Eussiez-vous raison, vous ne devez pas le battre.

Je ne le ferais pas, en *eussé-je reçu* l'ordre.

γ') Ἐνίοτε ἐπὶ θαυμασμοῦ, ὡς Ces enfants sont-ils beaux! ἀντὶ τοῦ Que ces enfants sont beaux!

Dieu! ai-je ri! ἀντὶ τοῦ Dieu! que j'ai ri! Πόσον ἐγέλασα!

δ') Πολλάκις καὶ κομψῶς ἐπὶ τῶν *En vain* ἢ *vainement*; *A peine*; *Peut-être*; *Rarement*; *Au moins*, ἢ *du moins*, *toujours*, *encore*, = τοῦλάχιστον; *Aussi* = διὰ τοῦτο, ὅθεν καί, ἐν ἀρχῇ προτάσεως τιθεμένων, ὡς·

En vain *Marie* pria-t-elle, ἢ En vain *Marie* pria.

A peine l'ennemi se montrait-il, que..., ἢ *A peine l'ennemi* se montrait que...

Peut-être viendrons-nous. *Rarement* les voit-on ensemble. Si je n'ai pas réussi, toujours (ἢ du moins, ἢ encore) ai-je fait mon devoir, ἂν δὲν ἐπέτυχῃ, ἐπραῖα τοῦλάχιστον τὸ γρέος μου. Mais encore faut-il bien que l'on vous entende, ἀλλ' ὅμως (ὅπωςοἴποτε) πρέπει νὰ σὲ ἀκούσωσι. J'ai bien travaillé; aussi *mon maître* est-il content de moi. — Ἡ καὶ *Peut-être nous* viendrons. *Nous* viendrons *peut-être*. *Rarement on* les voit ensemble. Si je n'ai pas réussi, j'ai toujours (= j'ai du moins) fait mon devoir, κτλ.

Ἡ καὶ ἐνίοτε, ἀπλῆ μεταθέσει τοῦ ὡς ὑποκειμένου ὀνόματος, *Vainement* pria *Marie*. *A peine* se montrait *l'ennemi*. *Peut-être* viendront enfin *ces jours tant désirés* (= *Peut-être* que ces jours tant désirés viendront enfin).

ΘΕΜΑ.

* Ἄρτος καὶ ὕδωρ μοὶ ἀρκοῦσι. Σοὶ ἀρκοῦσιν ἄρτος καὶ ὕδωρ; Ἡ ὀργὴ καὶ ἡ ἀσυνεσία πολλοὺς ἀπώλεσαν. Τὸ ἄδολον, ἢ ἀπλότης αὐτοῦ (*candeur*, *simpli-cité*) τὸν καθιστᾷ (*rendre*) πολλάκις παύριον τῶν κακῶν (*le jouet*...). Ἡ νεότης καὶ ἡ ἀπειρία ὑποβάλλουσιν ἡμᾶς (*exposer*) εἰς πολλὰ σφάλματα. Ἐγὼ καὶ σὺ θελομέν ποτε εἶσθαι εὐτυχέστεροι. Εἰς μάτην μὲ παρακαλεῖς. Ὁ θάνατος, ὡς καὶ ἡ γέννησις, εἶναι μυστήριον τῆς φύσεως. Οὔτε σὺ, οὔτε ὁ φίλος σου θέλετε

φόν σου πλησιάζοντα πρὸς ἐμέ· Ἀκούω πνέοντα τὸν ἄνεμον. Αἰσθάνομαι τὸ ψύχος διαπερῶν τὰ ὄστα μου.

λάβει τοῦτο τὸ βιβλίον. Οὔτε ὁ Φίλιππος, οὔτε ὁ Παῦλος θέλει λάβει τοῦτο τὸ βιβλίον. Οὔτε σὺ, οὔτε αὐτὸς ἔχετε δίκαιον. Οὔτε ὁ Φίλιππος ἔχει δίκαιον, οὔτε ὁ Παῦλος. Ἀσθενεῖ ἕκαστος. Οὐδέτερος εἶναι εὐτυχής. Οὔτε ὁ Πέτρος, οὔτε ὁ Παῦλος ἔγραψε ταύτην τὴν ἐπιστολήν. Οὐτ' ἐγὼ, οὔτε σὺ ἐγράψαμεν τοιαύτας ἐπιστολάς. Ὀλίγος ἀριθμὸς στρατιωτῶν ἔγινεν αἴτιος τῆς ἡττης. Ὀλίγος ἀριθμὸς στρατιωτῶν ἤρκεσε πρὸς τὴν νίκην. Πολλοὶ μὲν ἀνθρώποι ἐπιθυμοῦσι τῆς ἐπιστήμης, ὀλίγοι δ' ἀποκτῶσιν αὐτήν. Ἡ εὐτυχία, ἢ ἡ δυστυχία τοῦ λαοῦ θέλει προκύβει ἐκ τοῦ παρόντος πολέμου. Ἡ εὐτυχία, ἢ καὶ ἡ δυστυχία τῶν λαῶν ἐξαρτῶνται πολλάκις ἐκ τῶν κυβερνῶντων. Ἡ βραδύτης καὶ βραθυμία (lenteur, paresse) αὐτοῦ αἴτιον ἔγινε τῶν δυστυχημάτων του. Τὸ παρελθὸν εἶναι ἄβυσσος, ὅπου καταπίπτουσι παρὸν καὶ μέλλον. Οὔτε χρόνος, οὔτε δυστυχία, οὐδὲν θέλει ἐξαλείψει τὴν μνήμην αὐτοῦ (souvenir) ἐκ τῆς καρδίας ἡμῶν. Ἀπεισον εἶναι τὸ πλῆθος τῶν ἐφευρημάτων τῆς βιομηχανίας (industrie). Ὁ λόγος (la raison), ὡς καὶ ἡ θρησκεία, ἀναγγέλλει ἐτέραν τινὰ ζωὴν. Φέρομεν ἐν ἡμῖν μεγίστους ἐχθροὺς ἡμῶν, τὰ πάθη ἡμῶν. Οὔτε ἡ ἀγάπη, οὔτε τὸ μῖσος παρακολουθοῦσιν ἡμᾶς εἰς τὸν τάφον. Πολλοὶ εἰσι κλητοὶ (appelés), ὀλίγοι δ' ἐκλεκτοὶ (élus). Ἦλθον πολλοὶ ταχυδρόμοι. Ἀκούω ἐρχόμενον τὸν ἵππον τοῦ ἀδελφοῦ σου. Μένουσι δύο ἵπποι ἐν τῷ ἵπποστασίῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΥ.

Τὸ Ἀντικείμενον εἶναι δύο εἰδῶν, Ἄμεσον ἢ Ἐμμεσον παρὰ τοῖς Γάλλοις λεγόμενον. Καὶ Ἄμεσον μὲν λέγεται (régime direct) τὸ κατ' αἰτιατικὴν, ἦτοι ἀπροθέτως ἐκφερόμενον· Ἐμμεσον δὲ πᾶν ἄλλο.

Ἄμεσα, ἢ κατ' αἰτιατικὴν ἀντικείμενα· Dieu voit toute chose, ὁ Θεὸς πάντα βλέπει. Dieu nous voit. Paul a des richesses immenses (1), ὁ Παῦλος ἔχει ἀπειρα πλοῦτη. Paul a de grandes richesses (2).

Ἐμμεσα ἀντικείμενα· Dieu a donné l'être à tout ce qui existe, ὁ Θεὸς παρέσχε τὸ εἶναι εἰς πάντα τὰ ὄντα. Dieu nous a donné l'être, ὁ Θεὸς ἡμῶν ἔδωκε τὸ εἶναι (nous = à nous). Il se souvient de ses amis, μείμνηται τῶν φίλων αὐτοῦ. Cet étranger est recommandé par le maire, οὗτος ὁ ξένος συνιστᾶται ὑπὸ τοῦ δημάρχου.

Ἐπειδὴ δὲ παρὰ τοῖς Γάλλοις ἐνεργητικὸν μὲν λέγεται πᾶν ῥῆμα πρὸς αἰτιατικὴν φερόμενον, οὐδέτερον δὲ πᾶν ἄλλο ῥῆμα, εἴτε ἀμετάβατον, εἴτε μεταβατικὸν μὲν ἀλλὰ πρὸς αἰτιατικὴν μὴ φερόμενον, ἔπεται ὅτι μόνον τὰ ἐνεργητικὰ λεγόμενα δύνανται νὰ ἔχωσιν ἄμεσον ἀντικείμενόν. Δύνανται δὲ ταῦτα νὰ συνταχθῶσι καὶ μετὰ διπλοῦ ἀντικειμένου, ἀμέσου δηλαδὴ καὶ ἐμμέσου· Chasser

(1) Des, αἰτιατικὴ πληθυντικὴ τοῦ ἀρίστου ἄρθρου.

(2) De ἀντὶ τοῦ des ἕνεκα τοῦ ἐπιθέτου grandes, τὸ ὅποιον προτίθεται τοῦ οὐσιαστικοῦ.

quelqu'un D'UN LIEU, διώκειν τινά ἐκ (ἀπὸ) τόπου τινός. *Vaincre quelqu'un*
EN QUELQUE CHOSE, ὑπερβάλλειν τινός τι, κατὰ τι.

Σύνταξις τῶν Μεταβατικῶν Ἑνεργητικῶν καὶ Οὐδέτερον.

Τίνα δὲ τῶν γαλλικῶν μεταβατικῶν ῥημάτων δέχονται ἄμεσον ἀντικείμενον, καὶ τίνα ὄχι, ἀνάγκη πᾶσα νὰ ἐκμάθωμεν αὐτό· ἀλλ' οὐδεὶς ὑπάρχει κανὼν, καὶ ὅλως ἀδυνατεῖ ἡ γραμματικὴ περὶ τούτου. Ἔργον ἄρα εἶναι τοῦ λεξικοῦ, τῆς τριβῆς, τῆς θεματογραφίας καὶ ἀναγνώσεως, ἐπειδὴ μάλιστα, καὶ ὡς πρὸς τοῦτο, διαφέρουσιν ἢ τε γαλλικὴ καὶ ἑλληνικὴ γλῶσσα. Π. χ.

Οἱ μὲν Γάλλοι λέγουσι·

Οἱ δὲ Ἕλληνες·

Prier Dieu.
Oublier quelque chose.
Cela surpasse }
Cela dépasse } la muraille.
Il néglige son intérêt.
Obtenir quelque chose.

Εὐχεσθαι τῷ Θεῷ, εἰς τὸν Θεόν.
Ἐπιλανθάνεσθαι τινος (λησμονεῖν τι).
Τοῦτο ἐξέχει ὑπὲρ τὸν τοῖχον.
Ἀμελεῖ τοῦ συμφέροντος αὐτοῦ.
Τυγχάνειν τινός.

τὰ ὁποῖα συντάσσονται, γαλλιστὶ μὲν μετὰ αἰτιατικῆς, ἑλληνιστὶ δὲ οὐχί.

Γίνεται δὲ τὸ ἀνάπαλιν ἐπὶ τῶν ἐξῆς·

Cela nuit à la santé.
Il a succédé à son père.
User de quelque chose.
Je joue du violon.
Je joue aux cartes.

Τοῦτο βλάπτει τὴν υγίειαν.
Διεδέχθη τὸν πατέρα του.
Χρῶμαι τινι.
Παίζω τετραράχορον.
Παίζω χαρτί (1).

* Ἄλλα τε ἄλλως·

Il m'accuse de cela.
Commander à ses passions.
Régner sur ses passions.
Il s'agit de cela.
Il en agit bien avec moi.

{ Κατηγορεῖ μου τοῦτο.
{ Ἐγκαλεῖ μοι τοῦτο.
{ Παθῶν ἀρχεῖν.
Πρόκειται περὶ τούτου.
Καλῶς προσφέρεται μοι.

Πρὸς δὲ τούτοις, οὐδέποτε γαλλικὸν ῥῆμα συντάσσεται μετὰ διπλῆς αἰτιατικῆς. Π. χ.

Ἑλληνιστὶ μὲν λέγεται·

Γαλλιστὶ δὲ·

Αἰτῶ τὸν Θεόν τ' ἀγαθά.
Ἀπεστέρησεν αὐτοὺς τὴν οὐσίαν.
Διδάσκειν τινά τι.
Πείθειν τινά τι.
Ἐρωτᾶν τινά τι.

Je demande à Dieu ses biens.
Il les priva de leurs biens.
Enseigner quelque chose à quelqu'un.
{ Persuader quelque chose à quelqu'un.
{ Persuader quelqu'un de quelque chose.
Interroger quelqu'un sur quelque chose.

Ὡς τὰ οὐδέτερα, οὕτω καὶ τὰ φύσει ἀντωνυμικὰ ῥήματα συντάσσονται πολυ-

(1) Καὶ τὸ αὐτὸ *jouer* γίνεται ἐνεργητικὸν ἐπὶ τῶν *Jouer la comédie*; *Jouer un tour* à quelqu'un; *Jouer quelqu'un*.

τρόπος, ὄν· S'acheminer vers un endroit. S'accouder sur quelque chose. S'immiscer dans une affaire. Se gendarmier contre l'autorité. Ἄλλα μὲν φέρονται πρὸς γενικὴν, ὡς S'abstenir de quelque chose. Se méfier, se moquer de quelqu'un. Ἄλλα δὲ τινα πρὸς δοτικὴν, ὡς S'adonner à; s'évertuer à; s'obstiner à; se raccoutumer à; s'agripper à; s'heurter à. Τὰ δὲ λοιπὰ ἐπιδέχονται μόνον τοὺς κοινούς προσδιορισμούς ποῦ, πότε, πῶς, διὰ τί, κτλ. Cette coutume s'est invétérée dans tel pays, à telle époque, etc. S'agenouiller devant quelqu'un, sur un tapis, etc. Ἡ ἄνευ προσδιορισμοῦ, ἐπειδὴ τὰ τοιαῦτα ὀκλοθεν σημαίνουνσι αὐτοτελές τι, Cette coutume s'est invétérée. Les chameaux et les éléphants s'agenouillent. Le cheval se cabre. Ne vous annuitez pas. — Μόνον τὸ σ'arroguer φέρεται πρὸς αἰτιατικὴν.

Σύνταξις τῶν Παθητικῶν ῥημάτων.

Ἡ μετατροπὴ τοῦ ἐνεργητικοῦ εἰς παθητικὸν γίνεται παρὰ Γάλλοις, ὡς καὶ παρ' Ἑλλήσι, τροπῇ τοῦ ἀντικειμένου εἰς ὑποκείμενον τοῦ παθητικοῦ, ὡς Le maître frappe l'esclave. — L'esclave est frappé par le maître. Ὁ δεσπότης δέρει τὸν δοῦλον. — Ὁ δοῦλος δέρεται ὑπὸ τοῦ δεσπότηου.

Ἐπὶ δὲ τοῦ Ἐπίστευσαν τὴν ἐπιμέλειαν τῆς πόλεως τῷ Ἀνκούργῳ, ἐνῶ δυνατόν νά τραπῇ καὶ ἡ αἰτιατικὴ εἰς ὀνομαστικὴν, τρέπεται χαριέστερον ἢ δοτικῇ. Ὁ Ἀνκούργος τὴν τῆς πόλεως ἐπιμέλειαν ἐπιστεύθη. Ἄλλ' ὅχι οὕτω παρὰ τοῖς Γάλλοις, διότι μόνον ἡ αἰτιατικὴ (ἦτοι τὸ ἄμεσον ἀντικείμενον τοῦ ἐνεργητικοῦ) δύναται νά τραπῇ εἰς ὑποκείμενον τοῦ παθητικοῦ. Λέγε λοιπὸν ἐνεργητικῶς μὲν On confia le soin de l'Etat à Lycurgue· παθητικῶς δὲ, Le soin de l'Etat fut confié à Lyeurgue.

Χωρὶς δὲ τούτων, ἐπειδὴ παρὰ τοῖς Γάλλοις οὐδὲν ἐνεργητικὸν ῥῆμα δύναται νά συνταχθῇ μετὰ διπλῆς αἰτιατικῆς, ἔπεται ὅτι οὔτε μετὰ μίας αἰτιατικῆς δύναται νά συνταχθῇ τὸ παθητικὸν ῥῆμα. Ὅθεν τὸ Ὁ ἀνὴρ ὑπὸ Λάμπρου τὴν μουσικὴν ἐπαυδέθη λέγεται γαλλιστὶ Il fut instruit par Lambros sur la musique, ἢ dans l'art de la musique, ὅχι δὲ il fut instruit par Lambros la musique.

Ἦν λοιπὸν παθητικὸν ῥῆμα συντάσσεται προθετοπτότως, ἢ, ἄλλως εἰπεῖν, δὲν δύναται νά ἔχῃ εἰ μὴ ἔμμεσον ἀντικείμενον. Τοῦτο δὲ γίνεται, ἢ διὰ τῆς par, ἢ διὰ τῆς de προθέσεως· συνήθως μὲν διὰ τῆς par ἐπὶ ῥήματος ἐνεργεῖαν σημαίνοντος σωματικὴν, ἢ νοητικὴν· Amyntas le Macédonien ayant été vaincu par les barbares, Ἀμύντας ὁ Μακεδὼν ἠττηθεὶς ὑπὸ τῶν βαρβάρων. L'énigme fut devinée par Œdipe, τὸ αἶνγμα ὑπὸ τοῦ Οἰδίποδος ἐλύθη. Οὕτω καὶ μάλιστα ὅταν τὸ αἶτιον τοῦ πάθους ᾖ ἀφυγόν τι, ὡς La table a été renversée par le vent, ἡ τράπεζα ἀνετράπη ὑπὸ τοῦ ἀνέμου. Ἡ δὲ διὰ τῆς de σύνταξις προτιμᾶται ἐν γένει μόνον ἐπὶ ἠθικοῦ αἰσθήματος, ὡς Il est aimé, chéri, haï, estimé... de tout le monde.

Ἡ DE πρόθεσις δηλοῖ καὶ πολλάκις τὸ ἀναγκαστικὸν καὶ τὸ ὀργανικὸν αἶτιον· Pleurer

de joie, ὑψ' ἡδονῆς, χαρᾶ δακρύειν. Mourir de faim, λιμῶ. Etre accablé de chagrin, ὑπὸ λύπης. Frapper d'un bâton, ἢ avec un bâton, ῥάβδῳ πλήττειν. Saluer quelqu'un de la main.

— Παρατήρησον τὸ C'est bien dit à vous; C'est bien fait à vous, μετὰ δοτικῆς, κατὰ μίμησιν τοῦ Τοῦτό σοι εὖ εἰρήται, πέπρακται (ῥωμ. hoc tibi bene dictum, bene factum).

Ἴδε καί, πρὸς τὸ τέλος τοῦ Ζ' Κεφ., πῶς καὶ πότε συντάσσεται ἐνεργητικῆ ἀπαρέμφατος ἀντὶ παθητικῆς.

Θέσις τοῦ Ἀντικείμενου.

α') Ὡς ἀπαιτεῖ ἡ φυσικὴ τάξις τῶν λέξεων εἰς κατασκευὴν λόγου, συνειθίζουσιν οἱ Γάλλοι νὰ θέτωσι τὸ ἀντικείμενον ἀμέσως μετὰ τὸ ῥῆμα. Je copie la longue lettre de Pierre, ἀντιγράφω τὴν μακρὰν ἐπιστολὴν τοῦ Πέτρου. Il aime et respecte ses parents, τοὺς γονεῖς ἀγαπᾷ καὶ σέβεται. Il obéit aux lois, τοῖς νόμοις πείθεται. Je viens chercher votre frère. Je vais écrire à votre frère.

β') Καὶ τὸ μὲν ἄμεσον ἀντικείμενον προηγῆται συνήθως τοῦ ἐμμέσου. L'homme sage préfère la science aux richesses, ὁ φρόνιμος ἀνὴρ τὴν ἐπιστήμην προτιμᾷ τοῦ πλούτου. J'écris cette lettre à mon médecin.

ΣΗΜ. Ἐπὶ συνθέτου χρόνου, τὰ ὡς ἄμεσον ἀντικείμενον tout καὶ rien τίθενται μετὰ τὸν τοῦ θεοηθικοῦ καὶ τῆς μετοχῆς, ὡς Il a tout oublié. Il ne s'est rien rappelé. Ἄλλὰ λέγει Il s'est souvenu de tout. Il ne s'est occupé de rien.

γ') Ἐὰν ὁμως δὲν ᾔναι περίπου ἰσόκωλα τὰ ἀντικείμενα, τότε τὸ συντομώτερον τίθεται κάλλιον πρὸ τοῦ μακροτέρου. Donnons à l'étude les loisirs que nous laissons les affaires, ἄς ἐπασχολήσωμεν εἰς τὴν σπουδὴν τὴν ἀπὸ τῶν ἔργων ἡμῶν καταλειπομένην εὐκαιρίαν· κάλλιον τοῦ donnons les loisirs que nous laissons les affaires à l'étude. Scipion délivra sa patrie d'une ruine probable, ὁ Σκηπίων ἀπήλλαξε τὴν πατρίδα του πιθανῆς τινος καταστροφῆς· κάλλιον τοῦ Scipion délivra d'une ruine probable sa patrie.

Ταῦτα δ' εὐφωνίας ἕνεκα.

δ') Καὶ ἡ σαφήνεια πολλάκις προσδιορίζει τὴν θέσιν τῶν ἀντικειμένων. Π. χ. πρὸς μετάφρασιν τοῦ, Γράφουσιν ἐπὶ σημειωματαρίον ὅσα βλέπουσιν ὠραῖα, λεγῆ Il inscrivent sur leurs tablettes tout ce qu'ils voient de beau, οὐχὶ δὲ ils inscrivent tout ce qu'ils voient de beau sur leurs tablettes, ὅτιερ σημαίνει ὅτι, ὅσα βλέπουσιν ὠραῖα ἐπὶ τοῦ σημειωματαρίου αὐτῶν, ταῦτα γράφουσι. Il faut ramener par la douceur ces esprits égarés, οὐχὶ δὲ il faut ramener ces esprits égarés par la douceur, πρέπει διὰ τῆς πραότητος νὰ ἐπαναγάγωμεν τὰ πεπλανημένα ταῦτα πνεύματα. Λέγει Il demande à Dieu ses biens, διότι ἂν ἔλεγε il demande ses biens à Dieu, τὸ ses biens φαίνεται, ἐκ πρώτης ὄψεως, ἀποδιδόμενον εἰς τὸν αἰτοῦντα.

ε') Μείζονος ἐνεργείας χάριν καὶ ἐμφάσεως, τὸ ἔμμεσον ἀντικείμενον τάσσεται πολλάκις πρὸ τοῦ ῥήματος, ὡς A la richesse l'homme sage préfère la science.

Οὕτω καὶ ἐπὶ ἀμέσου ἀντικειμένου· ἀλλὰ πρέπει τότε νὰ τὸ ἐπαναλάβωμεν διὰ τῶν *le, la, les* πρὸ τοῦ ῥήματος, τοιοῦτοτρόπως· *Vos serments vous les avez trahis. L'amitié que je vous offrais vous l'avez repoussée, τὴν φιλίαν, ἣν σοὶ προσέφερον, ἠρνήθης· ἐντονώτερον τοῦ vous avez trahi vos serments; vous avez repoussé l'amitié que je vous offrais.*

ς') Διὰ τοῦ ιδιωτισμοῦ *c'est... que...*, θέτομεν ὡς εἴποτε ἀντικείμενον πρὸ τοῦ ῥήματος· *C'est vous que j'accuse. Ce sont vos amis que vous avez trahis. C'est de Dieu et non des hommes que j'attends mon pardon, παρὰ τοῦ Θεοῦ, οὐχι δὲ παρὰ τῶν ἀνθρώπων συγχώρησιν ἐλπίζω, ἀναμένω. (Ἴδε ἀνωτέρω τὰ, ἐν σελ. 185, περὶ τοῦ *c'est*).*

θ') Ἴδε καὶ (ἐν τῷ Τεχνολογικῷ) τὰ περὶ ἐρωτηματικῶν ἀντωνυμιῶν καὶ ἐπιθέτων· *Que préférez-vous? A quoi pensez-vous? Combien d'heures avez-vous dormi?*

ζ') Μετὰ δύο προστακτικῶν ἠνωμένων διὰ τῆς *et ἢ* οὐ δύναται νὰ συντάσσεται ἢ φράσις κατὰ τοὺς ἐξῆς τρόπους· *Ecoutez-moi et me croyez, ἢ Ecoutez-moi et croyez-moi, ἀκουσόν με καὶ πίστευσόν μοι (με), Tais-toi, ou me dis autre chose, ἢ καὶ Tais-toi ou dis-moi autre chose, σιώπα ἢ εἰπέ μοι ἄλλο τι.*

η') Ἡ ὡς ἀντικείμενον ἀπαρεμφάτου προσωπικῆ ἀντωνυμία προτάσσεται ἢ τοῦ ἀπαρεμφάτου ἢ τοῦ κυρίου ῥήματος, μάλιστα δὲ ἂν τοῦτο ᾖναι οὐδέτερον· *Je viens le chercher, ἢ je le viens chercher. Ils peuvent s'entre-aider, ἢ Ils se peuvent entre-aider. Je voudrais lui écrire, ἢ Je lui voudrais écrire. Ἐξαιρεῖται ἐν γένει, ὅταν τὸ κύριον ῥῆμα ᾖναι ἐνεργητικὸν καὶ τὸ δεῦτερον ἀντωνυμικόν· J'ai cru me tromper, ὅχι δὲ je m'ai cru tromper. Il demande à s'expliquer, ὅχι δὲ il se demande à expliquer.*

Κατὰ προστακτικὴν ὁμοῦς ἐκφερομένου τοῦ κυρίου ῥήματος, λέγε *venez le chercher, ὅχι le venez chercher. Veuillez lui écrire, ὅχι lui veuillez écrire. Ἀποφατικῶς δὲ, ne venez pas le chercher, ἢ ne le venez pas chercher.*

Μετὰ δὲ τοῦ *faire* καὶ τοῦ *laisser* (ἔξν), ἢ ἀντωνυμία προτάσσεται, ὡς *je lui ai fait rendre justice, il m'a laissé injurier, ὅχι j'ai fait lui rendre justice, il a laissé m'injurier*, διότι, κατὰ ταύτην τὴν σύνταξιν, τὰ *faire* καὶ *laisser* ἀποτελοῦσιν ὡς ἓν ῥῆμα μετὰ τῆς ἐπομένης ἀπαρεμφάτου· *je lui ai-fait-rendre-justice, il m'a-laissé-injurier*. Ἴδε κατωτέρω (Κεφ. Ζ') περὶ τῶν *faire* καὶ *laisser* πρὸ ἀπαρεμφάτου. — Ἰσχύει ὁμοῦς, καὶ ἐπ' αὐτῶν ἢ προσημειωθεῖσα ἐξαιρέσις τῆς προστακτικῆς· *Laissez moi injurier. Faisons lui rendre justice.*

Μετὰ τοῦ *tout* λέγεται· *le vent les a tous fait tomber, le vent les a fait tous tomber, le vent les a fait tomber tous. Vous avez tout laissé tomber, vous avez laissé tout tomber, vous avez laissé tomber tout.*

ΘΕΜΑ.

Ἡ ἀργία, ἐπίσης ὡς ὁ πολλὸς κόπος, βλάπτει τὴν υγιεινάν, (ὁ πολλὸς κόπος = *le travail excessif*). Ἐκεῖνος ὁ βασιλεὺς ἐβασίλευσε γενναίου ἔθνους. Ὁ καλὸς πολίτης ὑπακούει εἰς τοὺς νόμους. Ὁ κακὰ πράττων (*celui qui...*) προετοιμά-

ζει μεταμέλειαν εἰς ἑαυτόν. Πρέπει ν' ἀγαπῶμεν (nous devons aimer...) πολὺ τοὺς γονεῖς ἡμῶν, ἐπειδὴ παρ' αὐτῶν ἔχομεν (nous tenons) ζωὴν καὶ πατρίδα. Πολὺ κοιμῶς ἐνδύονται οἱ Ἕλληνες. Γράφομεν πρὸς ἀλλήλους δις ἢ τρίς τὸν μῆνα. Ἐν τῇ δυσπραγίᾳ μάλιστα γνωρίζονται οἱ ἀληθεῖς φίλοι. Πάντα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας ταύτης ἀγαπῶσιν ἀλλήλα. Πόσον ἀγαπᾶσαι ὑπὸ τῶν γονέων σου! Τίς σε διδάσκει τὴν γραμματικὴν; Ὁ αὐτὸς διδάσκαλος, ὅστις ἐδίδαξεν αὐτὸν τὸν Φίλιππον. Ὡ βασιλεῦ, ἀγάπα τοὺς λαοὺς σου ὡς τέκνα, καὶ θέλεις ἀνταγαπᾶσθαι ὑπ' αὐτῶν ὡς πατὴρ· αὕτη δὲ εἶναι ἡ μεγίστη ἀμοιβὴ τῶν ἀνάκτων. Μόνον διὰ τῆς ἀσκήσεως τῶν οἰκιακῶν ἀρετῶν προετοιμάζονται οἱ λαοὶ πρὸς τὴν ἀσκήσιν τῶν πολιτικῶν ἀρετῶν. Οὐχὶ τὴν συκοφαντίαν φοβεῖται ὁ ἐνάρετος ἀνὴρ, ἀλλὰ τὴν ὁμολογίαν τῆς συνειδήσεως αὐτοῦ (le témoignage de sa conscience). Καὶ αὐτοὶ οἱ μέγιστοι βασιλεῖς ἐκχωρῶνται ἀπὸ τοῦ παντοκράτορος Θεοῦ. Πίστευε ὅτι ἡ ἀρετὴ κρείττων ἐστὶ πλούτου, καὶ ὅτι ὁ Θεὸς ἀνταμείβει τοὺς ἀσκοῦντας αὐτήν (... ceux qui...). Ἐάν με ἀγαπᾶτε, τὰς ἐντολάς μου τηρήσατε (si vous m'aimez...). Πᾶς, ὅστις ἀφῆκεν οἰκίαν, ἢ ἀδελφούς, ἢ ἀδελφάς, ἢ πατέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγροὺς ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει (θέλει κληρονομήσει). Ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ ἐστίν (celui qui...).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΠΕΡΙ ΧΡΟΝΩΝ ΚΑΙ ΕΓΚΛΙΣΕΩΝ ΤΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ.

Γενικὴ παρατήρησις. Ἐκτὸς τῆς ἀπλῆς τῶν ρηματικῶν χρόνων σημασίας πρὸς δῆλωσιν τοῦ παρόντος, τοῦ μέλλοντος, ἢ τοῦ παρελθόντος, ἢ ἑλληνικῆ γλῶσσαι, διὰ καταλλήλου χρήσεως ἐνεστῶτος καὶ ἀρρίστου, δηλοῖ τὸ διαρκές τε καὶ μὴ, τὸ παρατεταμένον δηλαδὴ καὶ τὸ συντελές τῆς ἐνεργείας, ἢ τῆς ὑπὸ τοῦ ῥήματος σημαινομένης καταστάσεως. Ὡστε τὸ Ἐπιτάττει νὰ πίνωμεν (ἤγουν κατὰ παράτασιν καὶ διάρκειαν) διαφέρει τοῦ Ἐπιτάττει νὰ πῶμεν (ἤγουν κατὰ συντέλειαν, οὐχὶ κατὰ διάρκειαν). Οὕτω καὶ Ἄς μανθάνῃ, ἄς μάθῃ· Βούλομαι γράφειν, βούλομαι γράψαι, κτλ.

Ἡ δὲ γαλλικὴ γλῶσσαι στερεῖται τοιαύτης διακρίσεως· ὅθεν τὸ Ἐπιτάττει νὰ πίνωμεν καὶ τὸ Ἐπιτάττει νὰ πῶμεν λέγονται ἐπίσης il ordonne de boire· ἄς τρώγῃ, ἄς φάγῃ = qu'il mange· βούλομαι γράφειν, βούλομαι γράψαι = je veux écrire· θὰ λαμβάνω, θὰ λάβω = je prendrai· ἤθελεν ἔρχεσθαι, ἤθελεν ἐλθεῖ = il viendrait, κτλ.

Τούτων δὲ προταχθέντων, ἐρχόμεθα ἤδη εἰς τὸ προκείμενον τοῦ παρόντος Κεφαλαίου.

ΧΡΟΝΟΙ ΤΗΣ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ.

Ἐνεστῶς.

Vous remplissez vos devoirs, ἐκπληροῖς τὰ χρέη σου. Dieu hait la fourberie, ὁ Θεὸς μισεῖ τὸν δόλον, κτλ., ὡς ἐν τῇ ἑλληνικῇ.

Ἐρεστώδης ιστορικός. Une mouche survient et s'approche des chevaux, μύια ἐπερχομένη πλησιάζει πρὸς τοὺς ἵππους· ἀντί survint et s'approcha.

Εἰς δὴλωσιρ τοῦ πάραντα γενησομένου. Je suis de retour dans un instant, ἢ je reviens à l'instant, ἐπιστρέφω ἀμέσως. Je pars, ἀναχωρῶ εὐθύς. Son procès se juge demain (1), ἢ δίκη αὐτοῦ αὐριον δικάζεται.

Ἐρ συνδέσει λόγος. Je crois qu'il est malade, νομίζω ὅτι νοσεῖ. Voici le livre que vous désirez. Les messagers disent, vont dire, diront que la ville est assiégée, οἱ ἄγγελοι λέγουσι, θέλουσιν εἰπεῖ, ὅτι πολιορκεῖται ἡ πόλις.

— Οὐδέποτε συντάσσουσιν οἱ Γάλλοι τὸν Μέλλοντα μετὰ τοῦ ὑποθετικοῦ συνδέσμου *si*, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ τὸν Ἐνεστώτα τῆς ὀριστικῆς, ὡς *Si vous venez demain, vous nous ferez plaisir à tous, ἐὰν ἔλθης αὐριον, θέλεις μᾶς εὐχαριστήσῃ πάντας. Si l'on vous retrouve ici, vous serez châtié, ἐὰν σ' ἐπανεύρωσιν ἐνταῦθα, θέλεις τιμωρηθῇ.*

*Ἴδε κατωτέρω τὰ περὶ Μέλλοντος.

Παρατατικός.

Καὶ ὁ γαλλικός Παρατατικός ἰσοδυναμεῖ τῷ ἑλληνικῷ. Nous passions habituellement le jour avec lui, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διημερεύομεν μετ' αὐτοῦ. Je travaillais pendant que vous dormiez, εἰργαζόμεν, ἐνῶ ἐκοιμᾶσθε. Si je le pouvais, je vous serais utile, ἐὰν ἡδυνάμην, ἤθελον σέ ὠφελῆσαι. On m'a dit que vous étiez malade ce matin. Vous haïssez aujourd'hui ce que vous aimiez hier, σήμερον μισεῖς ὅ,τι χθὲς ἠγάπας.

Ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα θαυμαστὸν ἔχει προτέρημα, ὅτι ἐπὶ τῶν εἰδικῶν λεγομένων ῥημάτων (ἢτοι γνωστικῶν, εἰκαστικῶν, ἀγγελτικῶν, ἐκθετικῶν καὶ τῶν τοιούτων), δύναται, πρὸς ζωηροτέραν καὶ γραφικωτέραν ἐξήγησιν τοῦ λόγου, νὰ παραμελῇ τὴν γραμματικὴν ἐξάρτησιν τῶν χρόνων, συντάσσουσα Ἐνεστώτα τῆς ὀριστικῆς, καὶ ὅταν προηγῆται παρωχημένος χρόνος, οὕτως· Ἔλεγον ὅτι πολιορκεῖται ἡ πόλις· Ἦλθον ἄγγελοι λέγοντες ὅτι πολιορκεῖται ἡ πόλις. Οὐχ οὕτω δὲ παρὰ τοῖς Γάλλοις· ὅθεν λέγε διὰ τοῦ Παρατατικοῦ Il vint des messagers dire que la ville était assiégée, ἐπειδὴ τὸ ῥῆμα τῆς κυρίας προτάσεως (Ἦλθον, vinrent) εἶναι κατὰ παρωχημένον χρόνον. Ceux qui étaient là criaient que Cyrus était vivant, οἱ παρόντες ἀνέκραζον ὅτι Ἰῆ ὁ ἀνήρ· (κάλλιον τοῦ ὅτι ἔζη). Je m'approchai pour savoir d'où venait une telle voix, ἐπλησίασα διὰ νὰ (ἴνα) μάθω, πόθεν ἔρχεται ἡῖτοιαυτῆ φωνή· (κάλλιον τοῦ πόθεν ἦρχετο).

Ἐξαιρεῖται, ὅταν τὸ ἐξαρτώμενον ῥῆμα δηλοῖ κατάστασιν, ἢ ἐνέργειαν, διαρκοῦσαν ἔτι καθ' ἣν στιγμὴν ὁ λόγος γίνεται, ἢ ἀπολύτως καὶ πάντοτε ὑπάρχουσαν. J'ai appris que votre frère est préfet, que vous êtes ici pour un mois. Je vous ai prouvé que la terre tourne et qu'elle est ronde. Il comprit alors que les hommes sont partout les mêmes· ὀρθότερον τοῦ ἔστιν, tournait, ..., ἐπειδὴ δὲν ἔπαυεν ὁ ἀδελφός σου νὰ ᾄῃναι νομάρχης, οὔτε νὰ στρέφεται ἡ γῆ, κτλ.

(1) Ἀντὶ τοῦ παθητικοῦ est jugé.

Μέλλων ἀπλοῦς. *Futur simple.*

4. Je viendrai; je ne viendrai pas, ἐλεύσομαι, οὐκ ἐλεύσομαι (θέλω ἔρ-
χεσθαι, θέλω ἐλθεῖ· δὲν θέλω ἔρχεσθαι, δὲν θέλω ἐλθεῖ). Viendrez-vous? θὰ
ἔλθετε, θέλετε ἐλθεῖ, κτλ. Jamais je ne croirai une telle imposture, οὐδέ-
ποτε θέλω πιστεύσει τοιαύτην συκοφαντίαν, κτλ., ὡς ἐν τῇ ἑλληνικῇ.

2. Ἀντὶ Προστακτικῆς, πρὸς ἐντασιν τῆς ἐντολῆς, ἢ τῆς ἀπαγορεύσεως· Tu
veras exactement ce que je t'ai dit, πράξεις (θὰ πράξεις, θέλεις πράξει) ἀκρι-
βῶς ὅσα σοὶ εἶπον, ἀντὶ τοῦ fais exactement, πράξον ἀκριβῶς. Vous ne direz
cela à personne = ne dites cela à personne (δὲν θὰ τὸ εἶπῃς εἰς κανένα). Ne
parlerez-vous jamais? = parlez donc.

Ἀναλόγως πως λέγεται Le croira qui voudra, πιστευσάτω ὁ βουλόμενος, ἀντὶ τοῦ
que celui qui le veut croire, le croie, ἄς τὸ πιστεύσῃ ὅστις θέλῃ. Le fera qui pourra,
πραξάτω αὐτὸ ὁ δυνάμενος (ἄς τὸ πράξῃ ὅστις δύναται).

Καὶ ἀντιστρόφως, ἐκλαμβάνεται ἐνίοτε ὁ Μέλλων ὑποκοριστικῶς πρὸς μείωσιν
τῆς προσταγῆς, ὡς Vous remarquerez, s'il vous plaît, que..., σημειώσατε,
παρακαλῶ, ὅτι...

Οὕτω καὶ ὑποκοριστικῶς, ἐν τῇ συνηθείᾳ, μεταχειρίζομεθα τὸν μέλλοντα ἀντὶ
τοῦ ἐνεστώτος, ὡς Je vous dirai, je vous objecterai, mon cher, que...
λέγω, ἀντιλέγω, φίλε μου, ὅτι..., ἀντὶ τοῦ je vous dis, etc.

3. Ὡς καὶ οἱ Ἕλληνες, λέγουσι συχνάκις οἱ Γάλλοι δι' Ἐνεστώτος, ἀντὶ
Μέλλοντος· Je ne vais pas au spectacle ce soir, ἢ je n'irai pas, δὲν ὑπάγω
εἰς τὸ θέατρον ἀπόψε. Le courrier part dans trois jours, ἢ le courrier par-
tira, ὁ ταχυδρομὸς ἀναχωρεῖ μετὰ τρεῖς ἡμέρας· καὶ τὰ τοιαῦτα.

4. Ἰδομεν ὅτι, κατὰ συνηθέστατον ἰδιωτισμὸν, τὸ ῥῆμα *aller* ἐκλαμβάνεται ὡς
βοηθητικὸν πρὸς δῆλωσιν τοῦ ἀμέσως ἢ μετ' ὀλίγον ἐσομένου, ὡς Attendez, je
vais sortir avec vous, πρόσμυνε, ἐξέρχομαι μετὰ σοῦ. Je vais lire toute la
nuit, θέλω ἀναγνώσει καθ' ὅλην τὴν νύκτα. Ὅθεν τὸ Je vais dîner, π. χ., δυ-
νατὸν νὰ σημαίῃ, ἢ θέλω δειπνήσει, ἢ ὑπάγω νὰ δειπνήσω, ὡς Je ne puis
sortir maintenant, car je vais dîner, δὲν δύναμαι νὰ ἐξέλθω τώρα· διότι θέλω
δειπνήσει. Où allez-vous? Je vais dîner, ποῦ ὑπάγετε; Ὑπάγω νὰ δειπνήσω.

5. Ἐρ συνδέσει λόγον· Je crois qu'il viendra. J'ignore quand nous
viendrons. Dites-moi qui viendra.

Προηγουμένου δὲ παρωχημένου χρόνου, λέγεται δι' Ὑποθετικῆς ἐκλίσεως J'ai
cru qu'il viendrait (ὄχι viendra). J'ignorais quand nous viendrions (ὄχι
viendrons). Je vous l'avais bien dit que vous seriez malade (ὄχι serez), σοὶ
τὸ εἶπον ὅτι ἤθελες ἀρρώσθησει. Ἐξαιρεῖται ἐν γένει ὅταν πρόκειται περὶ πρά-
γματος, τὸ ὅποιον βεβαίως μέλλει νὰ γένη, ὡς J'ai appris que vous voyagerez
cet été (1), ἔμαθον ὅτι θέλεις περιηγηθῆ τὸ ἐρχόμενον θέρος, ἤγουν θέλεις πε-
ριηγηθῆ, τὸ ἔμαθον.

1) Ἡ καὶ ἐνίοτε διὰ Παρατατικοῦ que vous voyagiez.

Καὶ ἐν συνδέσει λόγου θέτομεν Ἐνεστῶτα ἀντὶ Μέλλοντος καθ' ἕως περιπτώσεις ἐν ἀπολύτῳ λόγῳ. Dites-moi, pouvez-vous me dire, pourriez-vous me dire, pourriez-vous me dire si le courrier part demain? Allez-vous ce soir au spectacle? Je crois bien que je n'y vais pas ce soir, ὑπάγεις ἀπόψε εἰς τὸ θέατρον; Πιθανὸν ὅτι δὲν ὑπάγω. Ἡ καὶ partira, je n'irai pas.

Προηγουμένου δὲ παρωχημένου χρόνου λέγεται Je vous ai déjà dit qu'il part, qu'il partira, qu'il partirait, qu'il partirait après-demain.

Σημ. Παρατηρήσαμεν ἤδη ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ὅτι δὲν συντάσσουσιν οἱ Γάλλοι τὸν Μέλλοντα μετὰ τοῦ ὑποθετικοῦ si, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ τὸν Ἐνεστῶτα, ὡς Si tu dis la vérité, tu seras récompensé, ἂν ἀληθεύσης, θέλεις ἀνταμειφθῆ. Si vous venez demain.

Μετὰ δὲ τοῦ ἀπορηματικοῦ si, ἰσχύει ἡ γραμματικὴ ἐφαρμογὴ τῶν χρόνων. Je ne sais s'il viendra, s'il tiendra sa promesse, ἀγνοῶ ἂν ἔλθῃ, ἂν τηρήσῃ τὴν ὑπόσχεσίν του. Qui sait s'il fera beau demain? τίς οἶδεν ἂν αὔριον γέινῃ καλοκαιρία· καὶ, προηγουμένου παρωχημένου χρόνου, λέγε Je ne savais s'il viendrait, s'il tiendrait sa promesse. Vous ignoriez qu'il ferait beau.

Μέλλον Προτετελεσμένος ἢ Σύνθετος.

Καὶ ὁ Ἄπλοῦς καὶ ὁ Σύνθετος μέλλον (je serai, j'écrirai; j'aurai été, j'aurai écrit,) σημαίνουνσι μέλλουσαν ἐνέργειαν ἢ κατάστασιν· ἀλλ' ὁ μὲν ἄπλοῦς τίθεται ὅτε μὲν ἀπολύτως, ἦτοι μὴ προσδιοριζομένης τῆς ἐποχῆς τοῦ ἐσομένου (Le monde aura une fin, ὁ κόσμος θέλει τελειώσει), ὅτε δὲ σχετικῶς πρὸς μέλλουσαν καὶ προσδιωρισμένην στιγμήν ἢ ἐποχὴν τοῦ φυσικοῦ χρόνου (Il partira demain. Je partirai quand vous partirez). Ὁ δὲ Σύνθετος οὐδέποτε (1) τίθεται ἀπολύτως· ὅθεν δὲν λέγεται ἀπλῶς Il sera parti, je serai parti, ἀλλὰ Il sera parti demain, dans trois jours, quand vous arriverez, etc.

Ἐκ ταύτης τῆς διαφορᾶς ὅμως μεταξύ ἄπλοῦ καὶ συνθέτου μέλλοντος δὲν συμπεραίνεται ἡ σημασία τοῦ, περὶ οὗ ὁ λόγος, συνθέτου. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ ἐξετάσωμεν καὶ κατὰ τί διαφέρει οὗτος τοῦ ἄπλοῦ σχετικῶς ἐκλαμβανομένου.

Καρῶν γερικός. Ἡ διὰ τοῦ Ἄπλοῦ μέλλοντος σημαίνουμένη κατάστασις ἢ ἐνέργεια γίνεται πάντοτε συγχρόνως τῇ προσδιωρισμένη ἐποχῇ ἢ καὶ μετ' αὐτήν· ἡ δὲ διὰ τοῦ Συνθέτου πάντοτε γίνεται πρὸ ταύτης τῆς ἐποχῆς καὶ διὰ τοῦτο λέγεται antérieur, προτετελεσμένος.

Ἄπλοῦς μέλλον.

Σύνθετος μέλλον.

<p>Je partirai demain, dans trois jours, le vingt du mois, en même temps que vous, quand vous arriverez, après mon diner, etc., θέλω ἀναχωρῆσαι αὔριον (ἐν τῇ αὔριον ἡμέρᾳ), μετὰ τρεῖς ἡμέρας (ἐν</p>	<p>Je serai parti demain, dans trois jours, le vingt du mois, quand vous arriverez, ἤγουν πρὸ τῆς αὔριον, πρὸ τῆς ἐρχομένης τρίτης ἡμέρας, πρὸ τῆς ἀφίξεώς σου. J'aurai lu votre livre demain, θὰ ἔχω ἀνε-</p>
--	--

(1) Εἰ μὴ κατ' ἰδιαιτέραν τινὰ σημασίαν, περὶ ἧς κατωτέρω.

τῆ τρίτῃ ἀπὸ τοῦ νῦν ἡμέρα), τὴν εἰκοστὴν τοῦ μηνὸς, συγχρόνως τῇ ἀναχωρήσει σου, ὅταν φθάσης (συγχρόνως τῇ ἀφίξει σου), μετὰ τὸ γεῦμά μου, κτλ.

Je *veillera* pendant que vous *dormirez*, θ' ἀγρυπνήσω ἐνῶ σὺ κοιμάσαι.

γνωσμένον τὸ βιβλίον σου αὔριον. Il viendra ce soir pour manger avec moi, mais j'*aurai* déjà *souper*, ἀλλ' ἤδη θὰ ἔχω δειπνήσει.

Quand vous *aurez* assez *dormi*, je vous réveillera, ἀφοῦ κοιμηθῆς ἀρκούντως, θέλω σ' ἐξυπνίσει.

Ὡς προσδιορίζεται πολλάκις δι' Ἀπλοῦ μέλλοντος ἢ μέλλουσα ἐποχῇ, καθ' ἣν ἤδη θέλει περαιωθῆ τὸ ὑπὸ τοῦ Προτετελεσμένου μέλλοντος σημαίνονμενον (je serai parti *quand* vous arriverez), οὕτω καὶ πολλάκις ὁ Προτετελεσμένος μέλλον προσδιορίζει τὴν ἐποχὴν, μετὰ τὴν ὁποίαν θέλει γίνεαι ἡ ἐνέργεια ἢ κατάστασις (*quand* je serai arrivé, vous partirez).

Κατὰ δὲ ταύτην τὴν σύνταξιν ὁ Σύνθετος μέλλον ἐπιφέρεται τοῖς *quand*, *lorsque*, *après que*, *dès que*, *à peine*, καὶ τοῖς ὁμοίοις, οἷον·

Vous partirez *quand* je serai arrivé, ἤγουν ἀπὸς τὴν ἀφίξίν μου.

Lorsque vous aurez fini votre ouvrage, reposez-vous, ἀφοῦ τελειώσης τὸ ἔργον σου, ἀναπαύθητι, ἤγουν ἀπὸς ἔχειν τὸ ἔργον σου, ἀπὸς τὸ ἀφῆκεν τὸ ἔργον σου, ἀπὸς τὸ ἀφῆκεν τὸ ἔργον σου, ἀπὸς τὸ ἀφῆκεν τὸ ἔργον σου.

Je me coucherai dès que j'*aurai* écrit cette lettre, εὐθὺς ἀφοῦ γράψω ταύτην τὴν ἐπιστολὴν (ἀμα γράψας. . .), θέλω κατακλιθῆ· ἤγουν aussitôt ἀπὸς ἔχειν écrit cette lettre, je me coucherai.

À peine aura-t-il commis cette faute, qu'il s'en repentira, μόλις σφάλῃ κατὰ τοῦτο, θέλει μετανοήσῃ· ἤγουν aussitôt ἀπὸς ἔχειν commis cette faute, ἢ καὶ aussitôt cette faute commise, il s'en repentira.

Er surdésire λόγῳ· Je *sais* bien que vous *aurez fini* le premier, ἤξεύρω ὅτι θέλεις τελειώσει πρῶτος.

Προηγούμενου δὲ παρωχημένου, ὡς τίθεται ἀπλῆ ὑποθετικὴ ἀντὶ ἀπλοῦ μέλλοντος, οὕτω τίθεται καὶ σύνθετος ὑποθετικὴ ἀντὶ συνθέτου μέλλοντος· Je savais bien que vous *auriez fini* avant moi, que vous *seriez arrivé* à trois heures.

Οὕτω καὶ μετὰ τοῦ ἀπορηματικοῦ *si*, οἷον Je ne *sais* s'il *aura fini* à temps, ἀγνοῶ ἂν τελειώσῃ ἐγκαιρῶς· Je ne *savais* s'il *aurait fini* à temps.

Μετὰ δὲ τοῦ ὑποθετικοῦ *si*, ὡς ἀντὶ Μέλλοντος ἀπλοῦ τίθεται Ἐνεστώσις (S'il *finit* demain, je lui donnerai quatre drachmes, ὅχι s'il finira), οὕτως ἀντὶ συνθέτου μέλλοντος, τίθεται παρωχημένος ἀόριστος, οἷον S'il *a fini* avant moi, je lui donnerai quatre drachmes. Dites-lui que s'il *a fini* avant moi, ... (ὅχι· s'il aura fini).

Ἰδιαίτερα χρήσις τοῦ Προτετελεσμένου Μέλλοντος.

Ὅταν λαμβάνει σημασίαν ἐνίστη ὁ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων *Μετ' ὀλίγον μέλλον*, τοιαύτην ἐνίστη λαμβάνει καὶ ὁ γαλλικὸς Προτετελεσμένος μέλλον, ἤγουν τὴν τοῦ εὐθέως καὶ ἐν τάχει γενησομένου. Ὡστε τὸ τοῦ Ἀριστοφάνους *parlez et cela sera fait*. Οὕτω Je l'*aurai* bientôt persuadé. Nous aurons fini dans un clin-d'œil, dans un moment, etc.

Τέλος, μεταχειρίζονται οἱ Γάλλοι ἐνίστη τὸν Σύνθετον μέλλοντα ἐπὶ παρωχημένου ἐξ εἰκασίας λαλοῦντες, καθ' ἃς περιστάσεις μεταχειρίζονται οἱ νῦν Ἑλληνες τὸ μέλλοντικόν θὰ, ἢ θὲ νὰ, μετὰ τοῦ ἀόριστου τῆς ὀριστικῆς, οἷον Tu l'*as*

vu triste; il *aura appris* (ή c'est qu'il *aura appris*) la mort de son ami, τὸν εἶδες τεθλιμμένον, θά νά (ἴσως) ἔμαθε τὸν θάνατον τοῦ φίλου του, ἢ γουρ πιθανὸν ὅτι ἔμαθε. Vous y étiez, dites-vous; vous *avez* alors *entendu* ce qui s'y est dit, ἦσο παρὼν, λέγεις· θά ἤκουσες λοιπὸν τί ἐβρέθη.

Κατὰ τὴν αὐτὴν σημασίαν καὶ ὁ Ἄπλοῦς μέλλων τίθεται ἀντὶ Ἐνεστῶτος, ὡς Il ne vient pas; il *sera* malade, ἢ c'est qu'il *sera* malade, δὲν ἐρχεται, πιθανὸν ὅτι εἶναι ἀρρώστος, ἴσως εἶναι, θά εἶναι ἀρρώστος.

Σύγκρισις τοῦ Ὀρισμένου καὶ τοῦ Ἀόριστου παρωχημένου.

Prétérit défini. Prétérit indéfini.

α') Ἐπειδὴ ἐξ αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος τῶν, περὶ ὧν ὁ λόγος, γαλλικῶν χρόνων δυνατὸν νά προέλθῃ σύγκρισις δι' Ἑλληνα σπουδαστὴν, προλέγομεν ἤδη, ὅτι ὁ Prétérit ἢ Passé défini ἀναπληροῖ μᾶλλον τὸν ἐλληνικὸν ἀόριστον, ὁ δὲ Prétérit ἢ Passé indéfini τὸν παρακείμενον. Τότε ἔγραψα j'écrivis alors, γέγραφα j'ai écrit.

Καλοῦμεν λοιπὸν ὀρισμένον (défini) τὸν χρόνον, ὃν ὀνόμασαν οἱ Ἕλληνες ἀόριστον (indéfini = aoriste). Καὶ παρὰ μὲν τοῖς Ἑλλήσι γραμματικαῖς ὀνομασίαις οὕτω διὰ τὸ ἀόριστον αὐτὸ τοῦ παρελθόντος χρόνου, καθ' ὃ ἔγεινε τὸ ὑπὸ τοῦ ῥήματος σημαίνόμενον, ἐπειδὴ τὸ ἔγραψα, π. γ., οὐδὲν ἄλλο παριστᾷ οἰκοθεν, ἢ γενόμενον τι κατὰ μίαν τῶν ἀπείρων στιγμῶν τοῦ παρελθόντος· τὸ δὲ πότε τοῦ παρελθόντος ἄλλως δεῖκνύεται δι' οἰουδήποτε προσδιορισμοῦ, ὡς ἔγραψα χθές, κτ.λ. Παρὰ δὲ τοῖς Γάλλοις αἴτιον τῆς ὀνομασίας εἶναι ἡ χρῆσις αὐτῆ τοῦ Prétérit défini, ἐπειδὴ δὲν τίθεται ἐν γένει εἰ μὴ ὅταν προσδιορίζεται ἡ ἐποχὴ, εἴτε ἄλλως, εἴτε ἐκ τῶν ἠγουμένων, ὡς J'écrivis l'année dernière plusieurs lettres à votre ami; C'est alors que j'écrivis· ἢ καὶ ὅταν ὑποτίθεται γνωστὴ, ὅπερ συμβαίνει συνήθως ἐφ' ἱστορικῶν προσώπων ἢ συμβεβηκότων, ὡς Alexandre fut un grand capitaine, ὁ Ἀλέξανδρος ὑπῆρξε μέγας στρατηγός. Troie fut détruite par les Grecs, ἡ Τροία ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων κατεστράφη. Ὅθεν τὸ J'écrivis bien des fois à votre ami, mais jamais il ne me répondit, δὲν σημαίνει ἀόριστως καὶ ἀσχετῶς ὅτι πλειστάκις ἔγραψα, ἀλλ' ὅτι ἔγραψα τότε, κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, τὴν προσδιορισμένην δηλαδὴ ἐκ τῶν ἠγουμένων ἢ ἐξ αὐτῆς τῆς συναφείας τοῦ διαλόγου. Ὡσαύτως τὸ Combien de fois eûtes-vous la fièvre? σημαίνει Ποσάκις θερμάνθης τότε; ἀλλ' ὄχι ἀπολύτως καθ' ὅλην τὴν ζωὴν σου.

Κατὰ τοῦ Ἀριστοτέλους τὸν ὀρισμὸν, ὁ ἐλληνικὸς Ἀόριστος περιλαμβάνει ἅπαντα τὰ μέρη τοῦ χρόνου, τὰ ἀπ' αὐτοῦ μέχρι τοῦ ἐνεστῶτος, ἐπειδὴ λέγεται πάλαι ἔγραψα, χθές ἔγραψα, σήμερον ἔγραψα.

Οὕτω καὶ ὁ γαλλικὸς Prétérit indéfini, ὡς j'ai écrit autrefois, j'ai écrit hier, j'ai écrit aujourd'hui.

Οὕτω καὶ ὁ Prétérit défini, ἐκτὸς ἁμῶς τῆς σήμερον, διότι λέγεται J'écrivis autrefois, j'écrivis hier, οὐχὶ δὲ j'écrivis aujourd'hui.

β') Ἰδιαιτέρως τίθεται ὁ Prétérit indéfini εἰς παράστασιν χρονικοῦ διαστήματος μὴ παρελθόντος ἐντελῶς, ἀλλ' εἰσέτι ἐκτεινομένου καὶ διαρκούντος, ὡς J'ai

écrit aujourd'hui, cette semaine, ce mois-ci, cette année, ἤγουν τὴν ἐνεστῶσαν ἡμέραν, τὴν ἐνεστῶσαν ἐβδομάδα, τὸν ἐνεστῶτα μῆνα, τὸ ἐνεστῶς ἔτος· ὅχι δὲ j'écrivis aujourd'hui, j'écrivis cette semaine, κτλ. Nous avons vu (ὅχι nous vîmes) de grands événements ce siècle-ci, ἴδομεν μεγάλα συμβάντα κατὰ τοῦτον τὸν αἰῶνα, τὸν ἐνεστῶτα αἰῶνα.

Ἰδιάζει καὶ καθότι τίθεται καὶ ἐπὶ ὅλως ἀπεριόριστου παρελθόντος (ὅθεν μά-
λιστα ἔλαβε τὸ ὄνομα), ὡς J'ai écrit bien des fois à votre ami, jamais il ne
m'a répondu, πλειστάκις ἔγραψα πρὸς τὸν φίλον σου, αὐτὸς δ' οὐδέποτε μοι
ἀπεκρίθη· οὐχὶ δὲ j'écrivis, répondit. Combien de fois avez-vous eu la
fièvre? καὶ ὅχι eûtes-vous.

Εἰς παράστασιν δὲ χρονικοῦ διαστήματος ἐντελῶς μὲν παρελθόντος, ἀλλὰ μὴ
ὅλως ἀπεριόριστου, τίθεται καὶ ὁ Ἄοριστος καὶ ὁ Ὀρισμένος παρωχημένος· J'ai
écrit, ἢ j'écrivis hier, la semaine dernière, il y a deux ans, ἤγουν χθές,
τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα, πρὸ δύο ἐτῶν. Alexandre fut ἢ a été un grand
capitaine. Troie fut ἢ a été détruite par les Grecs. J'eus ἢ j'ai eu deux
fois la fièvre en 1840, δις θερμάνθη κατὰ τὸ 1840.

γ') Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω παραδειγμάτων Alexandre a été ἢ fut un grand ca-
pitaine, Troie a été ἢ fut détruite par les Grecs, J'ai eu ἢ j'eus deux fois
la fièvre en 1840, θεωροῦνται καθ' ἑαυτὰ τὰ λεγόμενα. Εἰ δὲ μὴ, φέρ' εἰπεῖν
καθ' ἱστορικὴν ἢ διηγητικὴν συνάφειαν, τίθεται ἰδιαιτέρως ὁ *Prétérit défini*,
ἐκτὸς ἐν γένει ἐπὶ διηγῆσεως τῶν καθ' ἣν ἡμέραν λαλοῦμεν ἢ γράφομεν συμ-
βαινόντων.

Ὁ ὀρισμένος παρωχημένος εἶναι λοιπὸν παρ' ἡμῶν ὁ κατ' ἐξοχὴν ἱστορικός
χρόνος· π. γ. Un laboureur trouva un serpent engourdi par le froid; il le
prit et le mit dans son sein. Mais l'animal, étant réchauffé (une fois ré-
chauffé), reprit son naturel et mordit son bienfaiteur. Γεωργὸς, ὅφιν εὐρών
ὑπὸ κρύους πεπηγότα, τοῦτον λαβὼν ὑπὸ κόλπου κατέθετο. Θερμανθεὶς δ' ἐκεῖνος,
καὶ ἀναλαβὼν τὴν ἰδίαν φύσιν, ἐπληξε, (ἔδακε) τὸν εὐεργέτην· οὐχὶ δὲ αὐτὸν,
Ἦα pris et l'a mis, a repris, a mordu, ἐκτὸς ἐὰν ἐγείνη τὸ πρᾶγμα καθ' ἣν
ἡμέραν λέγεται, ὅσον *Ce matin*, un laboureur a trouvé un serpent engourdi
par le froid. Il l'a pris et mis dans son sein, κτλ., σήμερον τὸ πρῶτ', γεωρ-
γὸς, κτλ.

Ἀνάκεφαλαίωσις.

1. Ἀπαραίτητος ἐν γένει εἶναι ἡ χρῆσις τοῦ PRÉTÉRIT INDÉFINI.

Ὅσακις πρόκειται περὶ τινος γενομένου καθ' ἣν ἡμέραν λαλοῦμεν, ἢ γράφομεν·
J'ai reçu votre lettre il y a deux heures, ἔλαβον τὴν ἐπιστολήν σου πρὸ δύο ὥρων.

Ἐπὶ χρονικοῦ διαστήματος εἰσέτι διακροῦντος· Etes-vous allé à Paris cette
année?

Ἐπὶ ὅλως ἀορίστου χρονικοῦ διαστήματος· Combien de fois êtes-vous allé
à Paris? J'y suis allé cinq ou six fois.

2. Ἡ δὲ χρῆσις τοῦ PRÉTÉRIT DÉFINI ἀπαιτεῖται ἐν γένει εἰς διήγησιν συμ-
βεληκότων πρὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν λαλεῖ ἢ γράφει ὁ διηγούμενος.

Παρατηρήσεις. Ἴδωμεν ἀνωτέρω ὅτι ὁ Prétérit indéfini ἀναπληροῖ τὸν Προτετελεσμένον μέλλοντα, ὅταν συντάσσεται μετὰ τοῦ ὑποθετικοῦ si, ὡς Je serai fort étonné s'il est arrivé demain avant vous (ἀντὶ τοῦ s'il sera arrivé).

Παρατήρησον καὶ τὸ J'ai fini dans un moment, ἀντὶ τοῦ j'aurai fini dans un moment, καὶ τὰ τοιαῦτα.

Τὸ je viens de δυνατὸν νὰ σημαίνει ἢ τὸ πρὸ ὀλίγου τετελεσμένον, ἢ ῥητῶς ἔρχομαι ἀπὸ τοῦ... ὡς Nous ne pouvons accepter votre invitation; nous venons de dîner, (ἄρτι, ἔναγχος, τώρα ἔδειπνήσαμεν). D'où venez-vous? Nous venons de dîner.

Ὑπερσυντελικὸς καὶ Προγενέστερος παρωχημένος.

Plus-que-parfait et Prétérit antérieur.

J'avais écrit = ἔγεγράφειν = εἶχον γράφει.

Quand j'eus écrit = ἀφοῦ ἔγραψα = γράψας. Quand la ville fut détruite, ἀφοῦ κατεδαφίσθη ἡ πόλις.

Οἱ δύο χρόνοι οὗτοι τοῦτο κοινὸν ἔχουσιν, ὅτι ἑκάτερος αὐτῶν παριστᾷ τι πρὸ τινος ἄλλου γενόμενον ἐν τῷ παρελθόντι· διαφέρουσι δὲ καθότι

Ὁ μὲν Ὑπερσυντελικὸς (Plus-que-parfait) δηλοῖ αὐτὸ τὸ τί ἔγινε (τὸ γεγονός) πρὸ ἄλλου τινός.

Ὁ δὲ Προγενέστερος ἢ Προτετελεσμένος παρωχημένος (Prétérit antérieur) δηλοῖ τὸ μετὰ τί ἔγεινεν ἄλλο τι.

J'avais fini quand il vint, εἶχον τελειώσει ὅτε ἦλθε. Τί εἶχε γίνει ὅτε ἦλθε; εἶχον τελειώσει.

J'avais à peine écrit deux pages, que je m'endormis profondément, μόλις εἶχον γράψει δύο σελίδας καὶ ἀπεκοιμήθην βαθύως. Τί εἶχε πράξει, πρὶν ἀποκοιμηθῆς; μόλις εἶχον γράψει δύο σελίδας.

Je l'avais déjà oui dire, ἤδη τὸ εἶχον ἀκούσει, ἤγουν πρὸ τοῦ νῦν, πρὸ τοῦ μοι τὸ εἶπε, κτλ.

Il s'en alla quand j'eus parlé, εἰπόντος ἐμοῦ, ἀπῆλθε. Πότε ἀπῆλθε; ἀπ' οὗ ἐλάλησα, λαλήσαντος ἐμοῦ.

Dès que j'eus dit quelques mots, mon adversaire m'interrompit, μόλις εἶπον ὀλίγας λέξεις, με διέκοψεν ὁ ἀντίδικος. Πότε σὲ διέκοψεν ὁ ἀντίδικος; με διέκοψε μόλις εἰπόντα ὀλίγας λέξεις.

Je m'en allai lorsque j'eus reçu mon argent, ἀφοῦ ἔλαβον (λαβὼν) τὰ χρήματά μου, ἀπῆλθον.

Ἐκ τούτων τῶν παραδειγμάτων εὐκόλως ἐξάγεται,

Ὅτι, ξενίζουσα ἢ νεωτέρα ἑλληνικὴ παρέλαβε καὶ αὐτὴ σύνθετον Ὑπερσυντελικόν, εἶχον εἶπεῖ, εἶχε γράφει, εἶχε ὀμιλήσει, κτλ. Δὲν παρεδέχθη ὁμοίως σύνθετον Προτετελεσμένον παρωχημένον, ὡς ἤθελεν εἶναι, ἔσχον εἶπεῖ, ἔσχε γράφει, κτλ., ἀλλὰ τὸν ἀναπληροῖ, ὡς καὶ ἡ ἀρχαία, διὰ τοῦ τῆς ὀριστικῆς ἢ τῆς μετοχῆς Ἀορίστου. Après qu'il eut ainsi parlé, tout le monde applaudit, οὕτως εἰπόντος αὐτοῦ, συνεχρότησαν πάντες, ἢ καὶ ἀφοῦ ταῦτα εἶπεν.

Ὅτι ὁ μὲν Ὑπερσυντελικὸς χρήζει προσδιορισμοῦ, ἐπειδὴ π. χ. εἰς τὸ φύσει ἀτελὲς j'avais écrit cette lettre (εἶχον γράφει ταύτην τὴν ἐπιστολήν), ἀνάγκη νὰ προστεθῇ καὶ τὸ πότε, εἰς συμπλήρωσιν τῆς ἐννοίας. J'avais écrit cette

lettre depuis longtemps πρὸ πολλοῦ, à deux heures après midi εἰς τὰς δύο π. μ., avant votre arrivée πρὸ τῆς ἀφίξεώς σου, quand je commençai l'autre ὅτε ἤρχισα τὴν ἄλλην, κτλ.

Ὁ δὲ Προγενέστερος παρωχημένος προσδιορίζει ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἔγεινε τὸ ὑπ' ἄλλου τινὸς ῥήματος σηματινόμενον. Ὅθεν πᾶσα φράσις, ἐν ἣ ἔθεται οὗτος ὁ χρόνος, σύγκεται ἐκ δύο κώλων, μᾶλλον δὲ ἐκ δύο προτάσεων, ἐξ ὧν ἡ μὲν ἐκφέρεται διὰ Προγενεστέρου παρωχημένου, ἡ δὲ δι' Ὀρισμένου παρωχημένου. π. χ., ἐπὶ τοῦ Je m'en allai quand j'eus reçu mon argent, τὸ quand j'eus reçu mon argent προσδιορίζει τὴν ἐποχὴν (τὸ πότε) τοῦ κυρίου καὶ καθ' Ὀρισμένου παρωχημένου ῥήματος je m'en allai. (Ἀπῆλθον. Πότε; Ἀφ' οὗ ἔλαβον τὰ χρήματά μου.)

Συντάσσεται δὲ μετὰ τῶν *quand, lorsque, après que, aussitôt que, dès que, à peine*, καὶ τῶν ὁμοίων.

Ἄλλα τινὰ παραδείγματα πρὸς σύγκρισιν καὶ πληρεστέραν κατάληψιν τοῦ Ὑπερσυντελικοῦ καὶ τοῦ Προγενεστέρου παρωχημένου.

PRÉTÉRIT ἢ PASSÉ ANTÉRIEUR.

Vous arrivâtes quand j'eus fini, ἔρθασες, ὅτε ἐτελειώσα, τελειώσαντος ἐμοῦ.

Dès que j'eus reconnu mon erreur, je l'avouai, εὐθύς ἀφοῦ συνειδὼν = ἅμα συνιδὼν τὸ λάθος μου, τὸ ὁμολόγησα.

Quand je l'eus regardé, je le crus honnête, ἀποβλέψας εἰς αὐτόν, τὸν ἐπέλαβον τίμιον.

Je ne l'eus pas plutôt vu, que je l'ai-mai comme un ami, μόλις τὸν εἶδον = ἅμα ἰδὼν αὐτόν, ὡς φίλον τὸν ἠγάπησα.

Quand l'enfant m'eut compris, il répondit, ἐνοσήσας τὸν λόγον μου, ἀπεκρίθη ὁ παῖς, et quand il m'eut répondu, il s'en alla.

Je partis pour Rome quand mon père fut mort = après la mort de mon père, ἀποθανόντος τοῦ πατρὸς μου, ἀπῆλθον εἰς τὴν Ρώμην.

Quand notre requête eut été suffisamment préparée, nous allâmes au palais, ἀρκούντως προετοιμασθείσης τῆς ἀναφοράς, ἐπορεύθημεν εἰς τὸ δικαστήριον.

A peine eus-je dit quelques mots qu'il m'interrompit, μόλις εἶπον λέξεις τινάς, μὲ διέκοψεν αὐτός.

Παρατήρησον ὅτι οὐδέποτε τίθεται ἀρνητικῶς ὁ Προγενέστερος παρωχημένος ὅθεν μὴ λέγε *Quand je ne l'eus pas regardé; quand l'enfant ne m'eut pas compris; quand mon père ne fut pas mort; à peine n'eus-je pas dit quelques mots; κτλ.* Προκειμένου λοιπὸν νὰ μεταφωτισθῇ τὸ Μὴ ἰδὼν αὐτόν ἐρχόμενον, ἀπῆλθον, λέγε *quand j'eus vu qu'il ne venait pas, οὐχὶ δὲ quand je n'eus pas vu qu'il venait.* Ἐξαιρεῖται

PLUS-QUE-PARFAIT.

J'avais fini quand vous arrivâtes, εἶχον τελειώσει, ὅτε ἔρθασες.

J'avais depuis longtemps reconnu mon erreur, quand je l'avouai, εἶχον συνιδεῖ πρὸ πολλοῦ τὸ λάθος μου, ὅτε τὸ ὁμολόγησα.

Je l'avais cru honnête avant de le regarder, τὸν εἶχον νομίσει τίμιον, ἢ καὶ τὸν ἐνόμιζον τίμιον ἄνδρα πρὶν ἀποβλέψω εἰς αὐτόν.

Je ne l'avais pas encore vu que déjà je le regardais comme un ami, οὕτω ἰδὼν αὐτόν, φίλον ἤδη ἐθεώρουν, ἐνόμιζον.

Un enfant, qui seul m'avait compris, répondit à ce que j'avais demandé, παῖς τις, μόνος ἐνοσήσας τὸν λόγον μου, ἀπεκρίθη περὶ ὧν ἠρώτησα, ἔχουν περὶ ὧν εἶχον ἐρωτήσει πρότερον, τότε, κτλ.

Mon père était mort quand je partis, εἶχεν ἀποθάνει ὁ πατήρ μου, ὅτε ἀπῆλθον.

Notre requête avait été préparée longtemps à l'avance, πρὸ πολλοῦ εἶχεν ἐτοιμασθῆ ἢ ἀναφορὰ μας.

J'avais à peine dit quelques mots qu'il m'interrompit; mais je l'avais prévu et je ne fus pas intimidé.

μετὰ τοῦ *ne . . . pas plutôt*, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω παραδείγματος *Je ne l'eus pas plutôt vu que je l'aimai*. Ἄλλ' εἶναι αὕτη μόνον κατὰ τὸ φαινόμενον ἐξαιρέσις· ἐπειδὴ καὶ ὁ τοιοῦτος τρόπος εἶναι κατὰ τὸ φαινόμενον μόνον ἀρνητικὸς, ἰσοδυναμῶν πρὸς τὸ *à peine l'eus-je vu, μόλις εἶδον αὐτόν. Il n'eut pas plutôt injurié son ami, qu'il s'en repentit* = *à peine eut-il injurié* = *sitôt qu'il eut injurié* = ἅμα ὑβρίσας τὸν φίλον, μετενόησε.

Ἄλλη σύνταξις τοῦ *Plus-que-parfait* καὶ τοῦ *Passé antérieur*.

Συντάσσεται καὶ αὐτὸς ὁ Ὑπερσυντελικὸς μετὰ τῶν συνδέσμων *quand, dès que, à peine*, κτλ., ἀλλ' ἔχει τότε ὁ λόγος τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦτο, ὅτι, παριστῶν πρᾶγμα καθ' ἕξιν γινόμενον ἐν τῷ παρελθόντι, ἐμπεριέχει πάντοτε τὴν ἔννοιαν τοῦ ὁσάκις, *toutes les fois que, σίον*. *Aussitôt qu'il avait amassé quelque argent, il le donnait aux pauvres, ἅμα συναγων ἐκάστοτε ἀργυρίον τι, εἶδεν αὐτὸ τοῖς πτωχοῖς. Quand il avait fini, je commençais, ὁσάκις εἶχε τελειώσει, ἤρχόμην ἐγώ. Τότε δὲ τὸ κύριον ῥῆμα ἐκφέρεται κατὰ παρατατικὸν (il le donnait, je commençais).*

Οὐδέποτε συμβαίνει τὸ τοιοῦτον ἐπὶ τοῦ προγενεστέρου παρωχημένου· ἀλλ' οὗτος ὁ χρόνος δηλοῖ πάντοτε τὸ ἅπαξ γινόμενον. *Aussitôt qu'il eut amassé quelque argent, il le donna aux pauvres, ἅμα συναξας ἀργυρίον τι, ἔδωκεν αὐτὸ εἰς τοὺς πτωχοὺς. Quand il eut fini, je commençai, τελειώσαντος αὐτοῦ, ἤρξάμην ἐγώ (ἤρχισα). Τότε δὲ τὸ κύριον ῥῆμα ἐκφέρεται κατ' ὠρισμένον παρωχημένον (il le donna, je commençai).*

Ἄσυνδέτως τιθέμενος, ὁ Προγενέστερος παρωχημένος παριστᾷ τὸ ἐν τάχει γινόμενον· κατὰ δὲ ταύτην τὴν ἔννοιαν προσθέτομεν τῷ ῥήματι τὸ ἐπιῤῥημα *bien-tôt*, ἢ ἰσοδυναμοῦσάν τινα ἐπιῤῥηματικὴν ἔκφρασιν· *Je l'eus bientôt persuadé, ταχέως τὸν ἔπεισα. Nous eûmes fini en un clin-d'œil.*

Ἄοριστος Προγενέστερος παρωχημένος.

Prétérit antérieur indéfini.

Ὁ χρόνος οὗτος σύγκριται ἐκ τοῦ Ἄοριστου παρωχημένου, τοῦ βοηθητικοῦ καὶ τῆς Παρωχημένης Μετοχῆς τοῦ ῥήματος, ὡς *quand j'ai eu fini; quand tu as eu écrit; sitôt qu'il a été parti; à peine avons-nous eu compris; après que vous avez eu diné; après qu'elles ont eu regardé.*

Εἶναι δὲ ἐν χρήσει μόνον ὅταν γίνηται λόγος περὶ πράγματος γενομένου καθ' ἡν ἡμέραν λαλοῦμεν ἢ γράφομεν, (ἐνθα ἐκφέρεται τὸ κύριον ῥῆμα δι' Ἄοριστου παρωχημένου), ὡς·

Dès que nous avons eu terminé notre besogne (= notre besogne terminée, aussitôt notre besogne terminée), nous sommes allés nous promener, ἅμα τελειώσαντες τὸ ἔργον ἡμῶν, ἐξήλθομεν εἰς περίπατον, (ὄχι ἄλλοτε, ἀλλὰ σήμερον).

Nous avons commencé notre ouvrage après que vous avez été partis, ἤρχισαμεν τὸ ἔργον μας ἀφοῦ ἐξήλθετε, = après votre départ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΑΙΣΕΩΣ.

α') Τῶν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἑλλήσι τριῶν χρόνων τῆς Προστακτικῆς (γράφει, γράφον, γέγραφε), διέσωσε δύο ἢ σημερινῇ ἑλληνικῇ, τὸν Ἐνεστώτα δηλαδὴ πρὸς δῆλωσιν παρατάσεως, καὶ τὸν Ἀόριστον πρὸς δῆλωσιν συντελείας. Μὴ ὑπαρχούσης δὲ παρὰ τοῖς Γάλλοις τιαυῆτης διακρίσεως παρατάσεως καὶ συντελείας, ἔπεται, ὅτι ἓνα μόνον ἔχουσι τύπον τῆς προστακτικῆς, ἀναπληροῦντα τοὺς δύο ἐκείνους τῆς ἑλληνικῆς· ὅθεν γράφει καὶ γράψε = écris, ξυρίζου (ξυρήθητι) = rase-toi, μὴ λέγετε καὶ μὴ εἴπητε = ne dites pas, τιμᾶσθε καὶ τιμῆθητε = soyez honoré, ἄς ῥίπτωμεν καὶ ἄς ῥίψωμεν = jetons, κτλ.

Ἐκτός δὲ τούτου, ἡ ἔγκλισις αὕτη εἶναι ὁμοίωσιμος κατ' ἀμφοτέρας τὰς γλώσσας, παριστώσα δηλαδὴ προσταγὴν, παρακλῆυσιν, ἀποτροπὴν, δέησιν καὶ τὰ τοιαῦτα, ὡς Obéis aux lois, πείθου τοῖς νόμοις· Θάρρει, ὦ φίλε, prends courage, ami. Μηδένα ζήλου, ne portez envie à personne. Ἐπειδὴν ἅπαντα ἀκούσητε, κρίνατε, μὴ πρότερον προλαμβάνετε, quand vous aurez tout entendu, jugez et ne préjugez rien d'avance.

β') Μὴ ἔχουσα οὐτὲ ἡ Γαλλικὴ τρίτον πρόσωπον τῆς προστακτικῆς, ἀναπληροῖ αὐτὸ, ὡς καὶ ἡ νεωτέρα Ἑλληνικὴ, διὰ τοῦ γ' προσώπου τῆς ὑποτακτικῆς. Ἐλθέτω = ἄς ἔλθῃ = qu'il vienne. Qu'ils ne nous importunent pas, ἄς μὴ μᾶς ἐνοχλοῦν, ἄς μὴ μᾶς ἐνοχλήσουν. Que Dieu nous soit propice, ἴλεως ἡμῖν ὁ θεὸς ἔστω.

γ') Ὅταν τις ἀποτείνῃ εἰς ἑαυτὸν προσταγὴν ἢ παραίνεσιν, μεταχειρίζεται ἢ β' ἐνικὸν πρόσωπον, ἢ α' πληθυντικὸν τῆς προστακτικῆς· ὥστε, λ. γ., τὸ prends courage, ἢ prenons courage, δυνατόν νὰ ἀποτείνηται εἰς ἑαυτὸν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ προστάττοντος.

δ') Πολλάκις ἐπὶ ἀποτροπῆς ἢ ἀπαγορεύσεως, μεταχειρίζομεθα κατ' ἰδιωτισμὸν τὴν προστακτικὴν τοῦ aller, τοιοῦτοτρόπως· N'allez pas vous imaginer que je serai votre dupe, μὴ φαντασθῆτε ὅτι θέλετε μὲ ἀπατήσει. N'allons pas le lui dire; qu'il n'aille pas le lui dire, ἄς μὴ τὸ εἴπωμεν, ἄς μὴ τὸ εἴπῃ εἰς αὐτόν.

ε') Ὅτι δὲ ἡ γαλλικὴ, ὡς καὶ ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα, μεταχειρίζεται πολλάκις τὸν μέλλοντα ἀντὶ τῆς προστακτικῆς, τοῦτο ἐσημειώσαμεν ἤδη ἐν τοῖς περὶ Μέλλοντος Vous ferez ce que je vous ai ordonné, ἀντὶ τοῦ faites. Tu ne déroberas point, ἀντὶ τοῦ ne dérobes point, οὐ μὴ κλέψεις, ἀντὶ τοῦ μὴ κλέπτε, μὴ κλέψῃς.

ς') Καὶ σύνθετον προστακτικὴν ἔχουσιν οἱ Γάλλοι, πρὸς δῆλωσιν τοῦ προτελεσμένου μέλλοντος·

Aie diné	}	quand nous arriverons.
Ayons achevé		
Ayez écrit		

αὐτολεξεῖ· ἔχε δειπνήσει (ἔσο δειπνημένος), κτλ., ὅταν ἔλθωμεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

ΧΡΟΝΟΙ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΤΙΚΗΣ.

Όταν υποτίθεται τι καὶ ἐκ τούτου συμπεράνεται ἄλλο τι ἀκόλουθον, ἤτοι ἐπόμενον ἢ συνέπεια τῆς υποθέσεως, τότε ὁ λόγος λέγεται ὑποθετικὸς, οἷον *Si Dieu existe, il y a des récompenses pour la vertu, des châtimens pour le vice*, εἶ ἔστι Θεός, ἔστι καὶ ἀνταπόδοσις ἀρετῆς καὶ κακίας. Εἰ μὲν σήμερόν ἐστι τρίτη ἡμέρα, γθὲς ἦτο δευτέρα ἡμέρα. *Si c'est aujourd'hui le troisième jour, c'était hier le deuxième*. Si tu dis la vérité, je te promets dix talens, ἐὰν ἀληθεύσης, ὑπισχυοῦμαι σοι δέκα τάλαντα· ὅχι δὲ si tu diras. Εἰ μὲν ἔσται αὔριον τρίτη ἡμέρα, σήμερόν ἐστι δευτέρα ἡμέρα, si c'est demain le troisième jour, c'est aujourd'hui le deuxième, καὶ ὅχι si ce sera demain. (Ἴδε τὰ περὶ Ἀπλοῦ μέλλοντος). Si j'ai fini quand vous viendrez, je vous cèderai la place, ἐὰν τελειώσω ὅταν ἔλθης, θέλω σοὶ παραχωρήσει τὸν τόπον, καὶ ὅχι si j'aurai fini. (Ἴδε τὰ περὶ Συνθέτου μέλλοντος).

Ταῦτα μὲν ἤδη ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ἐκανονίσθησαν· νῦν δὲ πρόκειται νὰ ἐξετάσωμεν τὰ περὶ Ὑποθετικῆς ἐγκλίσεως, τουτέστι τὴν διὰ τοῦ ἡθε.lor, ἡθε.les, ἡθε.λε... ἐξηγουμένην σχέσιν τῆς συνέπειας πρὸς τὴν ὑπόθεσιν.

— Μίαν καὶ μόνην μορφήν τῆς ὑποθετικῆς ἔχει ἡ σημερινὴ Ἑλληνικὴ, εἰς οἰονδήποτε χρονικὸν τμήμα καὶ ἂν ἀναφέρεται ὁ ὑποθετικὸς λόγος, οἷον·

Ἐὰν εἴχομεν βιβλίον, ἠθέλομεν τὸ ἀναγνώσει (σήμερον, νῦν).

Ἀφοῦ τελειώσωμεν τὸ ἔργον τοῦτο, ἐὰν εἴχομεν βιβλίον, ἠθέλομεν τὸ ἀναγνώσει.

Χθὲς ἐστενοχωρήθημεν πολὺ· ὥστε, ἐὰν εἴχομεν βιβλίον, ἠθέλομεν τὸ ἀναγνώσει.

Ἡ δὲ Γαλλικὴ δύο μορφὰς ἔχει τῆς ἐγκλίσεως ταύτης, ἐξ ὧν ἡ μὲν τίθεται ἐπὶ ἐνεστώτος καὶ μέλλοντος, ἡ δὲ ἐπὶ παρελθόντος· ὅθεν λέγε

Si nous avons un livre, nous le lirions (aujourd'hui, maintenant).

Quand nous aurons fini cet ouvrage, si nous avons un livre, nous le lirions.

Nous nous sommes fort ennuyés hier; si nous avons eu un livre, nous l'aurions lu.

Καρόρες γερικοί.

1. Ἐπὶ μὲν ἐνεστώτος καὶ μέλλοντος, ἡ μὲν ὑπόθεσις ἐκφέρεται διὰ τοῦ *si* καὶ τοῦ Παρατατικοῦ τῆς ὀριστικῆς, τὸ δὲ ἐπόμενον (ἢ ἀπόδοσις), διὰ τῆς Ἀπλῆς ὑποθετικῆς· *Si j'avais de l'argent, je vous en donnerais*, ἐὰν εἴχον ἀργύριον, ἤθελον σοὶ δώσει = εἰ εἴχον ἀργύριον, παρεῖχον ἂν σοι. *S'il faisait beau demain nous irions nous promener* (1).

(1) Οὗτος ὁ τρόπος μείζονα ἐηλοῖ ἀβεβαιότητα τοῦ *s'il fait beau demain, nous irions nous promener*.

Ἐπὶ δὲ τοῦ παρελθόντος, ἡ μὲν ὑπόθεσις ἐκφέρεται διὰ τοῦ *si* καὶ τοῦ Ὑπερσυντελικοῦ τῆς ὀριστικῆς, ἢ τῆς ὑποτακτικῆς· τὸ δὲ ἐπόμενον, διὰ μιᾶς τῶν δύο μορφῶν τῆς Συνθέτου ὑποθετικῆς· *Si j'avais eu de l'argent, je vous en aurais donné, ἢ Si j'eusse eu de l'argent, je vous en eusse donné, εἰάν εἶχον (τότε) ἀργύριον, ἤθελον σοὶ δώσει (τότε), παρέσχον ἄν σοι. J'aurais (ἢ j'eusse) écrit ma lettre, si on me l'avait dit.*

Καὶ ἐπὶ μέλλοντος, ἡ ἀπόδοσις ἐκφέρεται ἐνίοτε διὰ τῆς συνθέτου ὑποθετικῆς (*J'aurais écrit demain, si je n'avais pas reçu ces nouvelles. J'aurais écrit demain, si vous n'étiez pas malade*), ὡσάκις δηλαδὴ ἤθελε μὲν γίνεαι τι ὑστερον, ἄλλο δὲ τι κωλύον ἔγεινε ἤδη, ἢ γίνεται τώρα.

Σημ. Δυνατὸν ἡ ὑπόθεσις ν' ἀναφέρεται εἰς ἕτερον χρονικὸν τμήμα, καὶ εἰς ἕτερον ἢ ἀπόδοσις. Τότε δὲ τίθεται κατάλληλος ῥηματικὸς χρόνος, οἷον ἀπαιτεῖ ἡ ἔννοια· *Si je l'avais cru, ἢ si je l'eusse cru, je ne serais pas malade, ἂν τὸν ἐπίστευον (τότε), δὲν ἤθελον ἀρρώσται (τώρα), = εἰ ἐπίσθη, οὐκ ἂν ἤσθην.*

2. Οὐδέποτε τίθεται Ὑποθετικὴ μετὰ τὸ ὑποτακτικὸν *si*. Σφάλλουσι λοιπὸν οἱ λέγοντες *s'il aurait de l'argent, s'il aurait eu de l'argent, κτλ., ἀντὶ s'il avait, s'il avait eu de l'argent.*

Ἐξαιρεῖται ὅταν ἐκφέρηται ἡ ὑπόθεσις διὰ τοῦ *quand même* ἢ *lors même que*, ἀντὶ τοῦ *si même* ἢ *même si* = καὶ ἂν, ὡς *Je ne le pourrais pas quand même je le voudrais, ἀντὶ τοῦ même si je le voulais, καὶ ἂν τὸ ἤθελον (καὶ ἂν τὸ θέλω), δὲν ἤθελον δυναθῆ νὰ τὸ πράξω. Je n'aurais jamais pu quand même, ἢ lors même que je l'aurais (ἢ je l'eusse) voulu, ἀντὶ τοῦ même si je l'avais voulu.*

Καὶ ἄνευ τοῦ *quand même, ἢ lors même que*, ἀλλ' ἀρχομένου τότε τοῦ ὑποθετικοῦ λόγου ἀπὸ τῆς ἀποδόσεως, ἥτις ἐνόηται μετὰ τῆς προτάσεως διὰ τοῦ *que*, τοιουτοτρόπως· *Je le pourrais, que je ne le voudrais pas (= je ne le voudrais pas, même si je le pouvais).* Il m'en parlerait cent fois, que je ne le ferais pas, καὶ μυριάκις ἂν μοὶ τὸ εἶπη, δὲν ἴα τὸ πράξω.

Τοῦτο δὲ πρὸς ἐντονωτέραν καὶ ζωηροτέραν ἔμφασιν.

3. Πλειστακίς ἢ διὰ τοῦ ἤθελον σχηματιζομένη ἑλληνικὴ ὑποθετικὴ ἀναπληροῦται κάλλιον διὰ τοῦ παρατατικοῦ, ὡς **Ἄν εἶχέ τι, τὸ εἶδιδε.* Παρὰ δὲ τοῖς Γάλλοις οὐδέποτε τίθεται παρατατικὸς ἀντὶ ἀπλῆς ὑποθετικῆς. **Ὅθεν μὴ λέγε ἐν ὑποθετικῷ λόγῳ S'il avait quelque chose, il le donnait, διότι τότε ὁ σύνδεσμος si ἀποβάλλει τὴν ὑποθετικὴν ἔννοιαν καὶ ἰσοδυναμεῖ τοῖς quand, lorsque, toutes les fois que· ὥστε τὸ s'il avait quelque chose, il le donnait ἄλλο δὲν σημαίνει εἰ μὴ ὡσάκις εἶχέ τι, τὸ εἶδιδεν, ἢ γουν εἶδεν ὅσα εἶχεν.* Οὕτω καὶ τὸ *Si je l'appelais, il s'en allait = ὅτε ἐκάλουν αὐτὸν, ἔφευγε, = εἰ καλέσαιμι αὐτὸν, ἀπῆει· ὑποθετικῶς δὲ λέγε Si je l'appelais, il s'en irait, εἰάν τὸν ἐκράζον, ἤθελε φύγει.*

**Ἄλλ' ἐπὶ παρελθόντος λέγεται ὀρθῶς Il tombait, si je ne l'eusse retenu, ἀντὶ τοῦ il serait tombé, ἐπιπτεν (ἤθελε πέσει), ἂν δὲν τὸν ἐμπόδιζον. Si j'a-*

vais dit un mot, il se *donnait* la mort, ἀντὶ τοῦ il se *serait*, ἢ il se *fût* donné la mort. Τοῦτο δὲ πάλιν πρὸς ἐντονωτέραν καὶ ζωηροτέραν ἔκφρασιν τοῦ λόγου.

Εἶδομεν, ἐν τοῖς περὶ τοῦ Μέλλοντος, ὅτι, προηγουμένου παρωχημένου χρόνου, συντάσσεται ἡ ὑποθετικὴ μετὰ τοῦ *si*, ὅτε ὁ *si* δὲν εἶναι ὑποθετικὸς, ἀλλ' ἀπορηματικὸς, ἢ ἐρωτηματικὸς, ὡς *Je ne savais s'il viendrait bientôt*, δὲν ἤξευρον ἂν ἔλθῃ ταχέως = οὐκ ἤδειν εἰ ταχέως ἤξει, ἢ καὶ ἤξει.

*Ἄλλοι τρόποι τῆς Ὑποθετικῆς προτάσεως.

*Ἄν καὶ πάντοτε ὀρθὴ καὶ καταλληλὸς γίνεται ἡ χρῆσις τοῦ ὑποθετικοῦ *si* πρὸς ἐξήγησιν τῆς προτάσεως, ὑπάρχουσιν ὅμως ἄλλοι πολλοὶ τρόποι ἐπίσης μὲν ὀρθοὶ καὶ καταλλήλοι, ἐνίοτε δὲ καὶ προτιμητέοι. Σημειοῦμεν ἐνταῦθα τινὰς ἐκ τῶν συνηθεστέρων.

En fût-il autrement, je ne le ferais pas encore, καὶ ἂν ἄλλως εἶχε, πάλιν δὲν τὸ ἐπραττον, = même s'il en était autrement. Οὕτω καὶ *Dussé-je en mourir; me l'ordonnât-il cent fois*; κτ.λ. = même si j'en devais mourir; même s'il me l'ordonnait cent fois. *Dût la foudre m'écraser*, καὶ ἂν κεραυνωθῶ, = quand même la foudre devrait m'écraser, = même si la foudre me devait écraser.

Je ne le pourrais pas faire, *même avec la meilleure volonté du monde*, καὶ σφόδρα βουλόμενος, δὲν ἠδυναίμην νὰ τὸ πράξω, = même si j'en avais le plus grand désir.

Je ne le ferais pas, *même dans cette hypothèse*, καὶ τούτου τεθέντος, δὲν τὸ ἐπραττον *même à ce prix; à cette condition; même avec cet espoir*; κτ.λ.

Je l'aurais fait; *mais il m'en empêcha*, ἤθελον τὸ πράξει, ἀλλὰ μ' ἐμπόδισε, = s'il ne m'en eût empêché.

Il ne réussirait pas *sans vous*, = si vous ne le protégiez. J'aurais réussi *sans cela*, = si cette circonstance ne m'en avait empêché.

Je le ferais *même sans le vouloir, sans y penser, même en dormant*, κτ.λ.

Je serais bien aise *que vous l'eussiez vu*, εὐχαριστούμην (τώρα), ἂν τὸν ἔβλεπεσ (τότε) = si vous l'aviez vu, ἢ si vous l'eussiez vu. Je serais bien aise d'apprendre la musique, εὐχαριστούμην νὰ μάθω τὴν μουσικὴν = ἂν ἐμάνθανον, = si j'apprenais.

Πολλάκις ἀποσιωπᾶται ἡ ὑπόθεσις, ἥτις ἐννοεῖται τότε ἐκ τῆς σειρᾶς τοῦ νοήματος, οἷον·

Vous devriez être plus riche, ἔπρεπε νὰ ἦσαι πλουσιώτερος, = vous seriez plus riche, si vous l'étiez autant que vous le méritez, = si vous l'étiez en proportion de vos talents, de votre travail, κτ.λ.

Il serait capable de le faire, εἶναι (ἤθελεν εἶσθαι) ἱκανὸς νὰ πράξῃ τοῦτο· τούτεστι si on l'en priait, s'il le voulait bien, κτ.λ.

Je le voudrais, βουλοίμην ἂν = βουλοίμην ἂν εἰ δυναίμην.

J'aurais eu plaisir à l'entendre, ἡδέως ἂν ἤκουσα = ἡδέως ἂν ἤκουσα, εἰ ἔζη, εἰ ἐλέγετο.

Il y aurait un beau livre à faire sur ce sujet.

— Τίθεται πολλάκις je ne saurais, je ne pourrais, ἄνευ τοῦ pas, ἀντὶ τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὀριστικῆς je ne puis, ὅσον Il ne saurait trouver quelque moyen de se tirer d'embarras, δὲν δύναται νὰ εὔρη (μηχανὴν τινα) τρόπον τινά, ὥστε ν' ἀπαλλαγθῇ· ἀντὶ τοῦ il ne peut. Je ne pourrais ἢ je ne saurais vous le dire, ἀντὶ je ne puis, δὲν δύναμαι νὰ σοὶ τὸ εἶπω.

Ἐπὶ δὲ παρελθόντος, ὡς Il n'aurait jamais su se tirer d'embarras, τὸ ῥῆμα λαμβάνει προφανῶς τὴν ὑποθετικὴν ἔννοιαν, ἐπειδὴ τότε ὑπονοεῖται ἀναγκασίως même s'il eût essayé, καὶ ἂν ἐπροσπάθει, δὲν ἠδύνατο (δὲν ἤθελε δυναθῆ) ν' ἀποφύγη τὸ δεινὸν τῆς θέσεώς του.

Παρατηρήσεις.

Ἐπὶ ἐρωτήσεως μεταχειριζόμεθα τὴν Ὑποθετικὴν καθ' ἃς περιστάσεις συνειθίζουσιν οἱ Ἕλληνες νὰ προτάττωσι τὸ ἄρά γε, μήπως, τάχα, κ.λ., ὅσον·

Seriez-vous point indisposé? μήπως τάχα ἀσθενεῖς;

Ne seriez-vous point indisposé? μήπως ἀσθενεῖς;

Pourriez-vous croire votre fils coupable? ἄρά γε δύνασαι νὰ νομίσης τὸν υἱόν σου ἔνοχον; Eussiez-vous pu croire votre fils coupable? ἄρά γε ἐδυνήθης νὰ νομίσης...;

Et pourquoi ne viendrait-il pas? καὶ διατί νὰ μὴ ἔλθῃ; Et pourquoi ne serait-il pas venu? καὶ διατί ἄρά γε δὲν ἤρχετο;

— Ἴδομεν ἀνωτέρω (σελ. 217 καὶ 219) τὴν Ὑποθετικὴν ἀντὶ τοῦ Μέλλοντος· θέλομεν ἰδεῖ κατωτέρω πῶς καὶ τότε ἡ Ὑποθετικὴ ἀναπληροῦται διὰ τῆς Ὑποτακτικῆς.

ΘΕΜΑ.

Ἡ Λακεδαίμων ἐκαλεῖτο ἐξ ἀρχῆς Λελεγία ἀπὸ Λελεγος τοῦ κτίστου καὶ πρώτου βασιλείως αὐτῆς· ὕστερον δὲ ὠνομάσθη ἀδιαφόρως Λακεδαίμων ἢ Σπάρτη. Διατὶ κρύπτει τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ὡς ἐγθρόν σου μὲ νομίζεις (regarder comme); Ὁ πολὺς κόπος θέλει βλάψει τὴν ὑγίειαν αὐτοῦ, ὡς ἐβλαβε καὶ τὴν τοῦ ἀδελφοῦ του (nuire à). Ἀφοῦ ἀναγνώσω τὸν πρῶτον τόμον, θὰ σὲ τὸν δώσω, καὶ ἀφοῦ τὸν ἀναγνώσῃς καὶ σὺ, δός τον εἰς ἐκεῖνον, ὅστις σὲ τὸν ἐζήτησεν. Ὁ Ἀμύντας κατέλιπε τρεῖς υἱούς, Ἀλέξανδρον, Περδίκκην καὶ Φίλιππον. Ὁ Ἀλέξανδρος ἐβασίλευσεν ἐν ἔτος, καὶ διεδέχθη αὐτὸν ὁ Περδίκκας (succéder à)· ὁ δὲ Φίλιππος ἐπέμβη ὑπὸ Εὐρυδίκης τῆς μητρὸς αὐτοῦ εἰς τὰς Θήβας, ὅπου ἀνετρέφη ὑπὸ (sous) τὸν Ἐπαμεινώνδην, τὸν ἐνδοξόν ἐκεῖνον Θεβαῖον, τὸν μέγαν φιλόσοφον καὶ ἀριστον στρατηγὸν καὶ πολιτικόν. Οἱ καρποὶ τῆς γῆς ὑπῆρξαν (ἢ) πρώτη τροφή τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ Ἀλέξανδρος ὑπῆρξεν ὁ μεγαλύτερος στρατηγὸς τοῦ αἰῶνος του. Ἐὰν εἶγες σπουδάσει ἐπιμελῶς, ἤθελες τώρα ἐνωσήσει ὅσα λέγομεν. Πολλὰ ἤθελον δώσει διὰ νὰ τὸν ἴδω εὐτυχῆ (pour le voir...). Καὶ τὴν ζωὴν ἤθελε δώσει (τότε) διὰ νὰ τὸν ἴδῃ εὐτυχῆ· νῦν δὲ τὸν μισεῖ. Ἐλεγον ὅτι θὰ ἔλθῃ ὁ βασιλεὺς· ἀλλὰ μοὶ φαίνεται ὅτι ἤδη πρὸ πολλοῦ (depuis longtemps)

ἤθελε φθάσει ἐὰν ἔμελλε τῶνόντι νὰ ἦλθῃ (... s'il eût dû ἢ s'il avait dû venir effectivement). Ἐξῆλθον εἰς περίπατον, νομίζων ὅτι εἶναι καλὸς ὁ καιρὸς καὶ δὲν θὰ βρέξει· ἀλλ' ἠπατήθην. Δὲν ἤθελε δημοσιεύσει τὸ σύγγραμμά του, ἐὰν δὲν (τὸ) ἐνόμιζεν ὠφέλιμον. ἠθέλομεν ὑπάγει σήμερον εἰς τὴν ἐξοχὴν, ἐὰν ὁ καιρὸς μᾶς τὸ ἐπέτρεπε. Δὲν θὰ ἐξέλθω, καὶ ἂν ἦναι καλὸς ὁ καιρὸς. Δὲν ἤθελον ἐξέλθει, καὶ ἂν ἦτο καλὸς ὁ καιρὸς. Δὲν ἠγοράσαμεν ἀμύξαν, διότι δὲν εἶχομεν γρήματα· ἀλλ' ἴσως, καὶ ἐὰν εἶχομεν, δὲν ἠγοράζομεν. Αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ἡμῖν, ζητεῖτε, καὶ εὐρήσετε, κρούετε καὶ ἀνοργήσεται ἡμῖν. Κύριον τὸν Θεὸν σου προοκνήσεις. Τὸν Θεὸν μόνον φοβήθητε.

ΓΥΜΝΑΣΜΑ.

Θράσυλλός τις παράδοξον ἐνόσησε μανίαν. Ἀπολιπὼν γὰρ τὸ ἄστυ, καὶ κατελιθὼν εἰς τὸν Πειραιᾶ καὶ ἐνταῦθα οἰκῶν, τὰ πλοῖα, τὰ καταίροντα ἐν αὐτῷ, πάντα ἑαυτοῦ ἐνόμιζεν εἶναι, καὶ ἀπεγράφετο αὐτὰ, καὶ αὐτὸς πάλιν ἐξέπεμπε, καὶ τοῖς περισσοζωμένοις καὶ εἰσιούσιν εἰς τὸν λιμένα ὑπερέχαιρε. Χρόνους δὲ διετελεῖ πολλοὺς συνοικῶν τῷ ἀβήρωστίματι τούτῳ. Ἐκ Σικελίας δὲ ἀναχθεὶς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτὸν ἰατρῷ ἰάσασθαι, καὶ ἐπάυσατο τῆς νόσου οὕτως. Ἐμέμνητο δὲ πολλὰκις τῆς ἐν μανίᾳ διατριβῆς καὶ ἔλεγε μηδέποτε ἠσθῆναι τοσαύτων, ὅσον τότε ἤδετο ἐπὶ (ταῖς) μηδὲν αὐτῷ προσηκούσαις ναυσὶν ἀποσωζομέναις.

Un certain Thrasyllus fut atteint d'une singulière folie. Ayant quitté la ville et étant venu demeurer au Pirée, il s'imaginait que tous les vaisseaux qui abordaient dans ce port étaient à lui. Il les enregistrait, les expédiait de nouveau, et lorsqu'ils entraient saufs dans le port, il était transporté de joie. Il passa de longues années en proie à cette maladie. Son frère étant arrivé de Sicile le donna à traiter à un médecin, si bien qu'il fut guéri. Mais il se souvenait souvent de son état de folie, et disait qu'il n'avait jamais eu tant de plaisir qu'il en ressentait alors du salut de vaisseaux qui ne lui appartenaient en aucune façon.

Qui est-ce qui fut atteint de folie? — Thrasyllus.

De quoi fut atteint Thrasyllus? — D'une singulière folie.

Quand en fut-il atteint? — Après avoir quitté la ville et être allé demeurer au Pirée, ἢ quand il eut quitté la ville pour aller habiter le Pirée.

Que se figurait-il alors? — Il se figurait que les vaisseaux étaient à lui.

Quels vaisseaux? — Tous ceux qui entraient dans le port.

Dans quel port? — Dans le port du Pirée.

Qu'est-ce que le Pirée? — Un port.

Que faisait Thrasyllus dans sa folie? — Il enregistrait tous les vaisseaux qui abordaient.

Que faisait-il ensuite? — Il les expédiait de nouveau.

Dans quel cas se réjouissait-il? — Quand les vaisseaux rentraient saufs dans le port.

Qu'éprouvait-il alors? — Il était transporté de joie.

Combien ἢ combien de temps dura cette maladie? — Elle dura de longues années.

Qui arriva de Sicile? — Son frère.

Le frère de qui? — De Thrasyllus.

Que fit ce frère? — Il donna Thrasyllus à traiter à un médecin.

Fut-il guéri de sa maladie? — Il en fut guéri.

Par qui? — Par le médecin.

Par quel médecin? — Par celui auquel, ἢ à qui le confia son frère.

Quand il fut guéri, oublia-t-il son état de folie? — Non, il s'en souvenait souvent.

En se le rappelant, que disait-il? — Il disait qu'il n'avait jamais eu tant de plaisir qu'alors.

A quoi trouvait-il tant de plaisir? — Au salut des vaisseaux qui abordaient et qui n'étaient point à lui.

ΘΕΜΑ.

Θράσυλλος γρόνους διετέλεσε πολλοὺς συνοικῶν παραδόξῳ τινὶ μανίᾳ. Θράσυλλός τις ἀπολιπὼν τὸ ἄστυ, παράδοξον ἐνόσησε μανίαν. Ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ἐκ Σικελίας ἀνχυθεὶς, κατήλθεν εἰς τὸν Πειραιᾶ. Ἄστειαν νομίζομεν τὴν νόσον τοῦ Θρασύλλου. Μὴ νομίζης, ὦ Θράσυλλε, τὰ πλοῖα, τὰ ἐν τῷ λιμένι, σαυτοῦ εἶναι. Ἄνχυθεὶς ἐκ Σικελίας εἰς τὸν Πειραιᾶ, καὶ ἐνταῦθα οἰκῶν, πάντα τὰ πλοῖα τὰ καταίροντα ἀπεγράφετο, καὶ ἀπογραφάμενος, αὐτὸς πάλιν ἐξέπεμπεν αὐτὰ, καὶ τότε ὑπερέχαιρεν. Εἰ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ εἶδεν αὐτὸν ἰατρῷ ἰάσασθαι (ἂν ὁ ἀδελφὸς τοῦ τὸν εἶχε δώσει...), ἐπαύσατο ἂν τῆς νόσου, τῆς παραδόξου· ἀλλ' ὄκει ἐν Σικελίᾳ, οὐδ' ἐμμένητο τοῦ ἀβρώστηματος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. Χαῖρε τῷ ἀποσωζομένῳ ἀδελφῷ, χαῖρε καὶ (μήτις) ταῖς μηδὲν σαυτῷ προσηκούσαις ναυσὶν ἀποσωζομέναις. Ἀπολιπὼν τὸ ἄστυ καὶ κατελθὼν εἰς τὸν Πειραιᾶ, ἐνταῦθα (γ) ὤκησάμεν. Εἰ ἀληθῶς ἦς χριστιανός, κἂν τοῖς σωζομένοις ἐχθροῖς ἐχαιρες. Παράδοξον νοσεῖς μανίαν, εἶπερ τὸ ἄστυ καὶ τὸν Πειραιᾶ, τὸν λιμένα καὶ τὰ πλοῖα σαυτοῦ νομίζεις εἶναι. Ἐλεγον μηδέποτε ἠσθῆναι τοσοῦτον, ὅσον ἦσθησαν τὰ πλοῖα ἰδόντες πάντα εἰσιόντα εἰς τὸν λιμένα περισιζόμενα. Συνοικῶν τῷ ἰατρῷ (habitant avec...), ἐπαύσατο τῆς ἑαυτοῦ νόσου. Θράσυλλος αὐτὸς πάλιν ἀνχυθεὶς (ramené) εἰς τὸ ἄστυ, πολλάκις ἐμμένητο τῆς Σικελίας, τῆς πατρίδος αὐτοῦ. Οὐδέποτε ἦσθημεν τοσοῦτον, ὅσον ἠδόμεθα ἐν τῷ ἀβρώστηματι τούτῳ, ὅτε τὸ ἄστυ, τὸν Πειραιᾶ καὶ πάντα τὰ πλοῖα ἡμῶν αὐτῶν ἐνομίζομεν εἶναι. Θράσυλλος οἰκῶν ἐν ταῖς μηδὲν αὐτῷ προσηκούσαις ναυσὶ, γρόνους διετέλεσε πολλοὺς συνοικῶν τῷ ἀβρώστηματι τούτῳ. Ὁ Ἀλέξανδρος ἐνόσησεν ἐν Ἐφέσῳ (fut malade à Ephèse). Ἐμμένητο πολλάκις τῆς ἐν Ἐφέσῳ διατριβῆς (... de sa manière de vivre à Ephèse). Μνήσθητι τοῦ Θρασύλλου καὶ τῆς παραδόξου μανίας αὐτοῦ. Ἀεὶποτε μνησόμεθα τῆς αὐτοῦ ἐν Ἐφέσῳ διατριβῆς. Ἄρα γε τὰ πλοῖα τὰ καταίροντα εἰς τὸν λιμένα ἡμῶν ἐνομίσατε εἶναι; Εἰ οὕτως ἐνομίσατε, τίνοι τῶν ἰατρῶν ὑμᾶς παραδώσομεν ἰάσασθαι; Θράσυλλός τις νοσήσας ἐν Ἐφέσῳ, ἐνταῦθα οἰκῶν γρόνους διετέλεσε πολλοὺς· ὑπὸ δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ παραδοθεὶς ἰατρῷ ἰάσασθαι καὶ παυσάμενος τῆς νόσου, ὑπερέχαιρε, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἰατροῦ ἀπεγράφετο ἐν τῇ μνήμῃ αὐτοῦ, καὶ ὁσάκις ἤδετο, τῆς ἐν τῷ ἀβρώστηματι διατριβῆς μεμνημένος, ἐμμένητο καὶ τοῦ σώσαντος αὐτὸν ἰατροῦ (... du médecin qui l'avait sauvé).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ.

I. ΧΡΗΣΙΣ ΑΥΤΗΣ.

Ἡ λυπηροτέρα ἀναμφιβόλως καὶ μεγαλητέρα ἀτέλεια τῆς σημερινῆς ἑλληνικῆς εἶναι ἢ ἑλληψις τοῦ Ἀπαρεμφάτου, μάλιστα δὲ τοῦ τε.λικοῦ λεγομένου,

τὸ ὁποῖον σχοινοτενῶς ἀναλύεται διὰ τοῦ *να* καὶ τῆς Ὑποτακτικῆς· ὥστε τὸ *ἀγαπᾶν τὴν πατρίδα* γίνεται *ν' ἀγαπᾶ τις τὴν πατρίδα*· τὸ ἐπιθυμῶ ἰδεῖν αὐτόν = ἐπιθυμῶ *να* ἴδω αὐτόν· τὸ οἱ Φιλιάσιοι τὴν πόλιν φυλάττειν τοῖς Λακεδαιμονίοις παρέδωκαν, = οἱ Φιλιάσιοι παρέδωκαν τὴν πόλιν εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους διὰ *να* τὴν φυλάττωσι, κτλ.

Γίνεται δὲ παρὰ τοῖς Γάλλοις ἡ τοιαύτη ἀνάλυσις, ὁσάκις μόνον ἡ σαφήνεια δὲν ἐπιτρέπει τὴν χρῆσιν τῆς ἀπαρεμφάτου, τουτέστιν, ὡς θέλομεν ἰδεῖ ἐν οἰκείῳ τόπῳ, κατὰ περιπτώσεις τινάς, ὧν ἡ συγχοτέρα εἶναι ἔταν τὸ δεύτερον ῥῆμα δὲν ταυτοπροσωπῆ ὡς πρὸς τὸ προηγούμενον. Ὅθεν, ἐπὶ μὲν ἑτεροπροσωπίας, ἀναλελυμένως λέγεται διὰ τοῦ *que* καὶ τῆς Ὑποτακτικῆς *je veux que tu écrives, il veut que nous écrivions, vous voulez que j'écrive*, κτλ. Ἐπὶ δὲ ταυτοπροσωπίας, συνεπτυγμένως, διὰ τῆς Ἀπαρεμφάτου *je veux écrire* (θέλω *να* γράψω), *tu veux écrire* (θέλεις *να* γράψῃς), *nous voulons écrire* (θέλομεν *να* γράψωμεν), κτλ.

Ὁ σύνδεσμος *QUE* ἰσοδυναμεῖ ἐπίσης πρὸς τὸ *νά* καὶ τὸ ὅτι, καὶ φέρεται εἰς ὀριστικὴν ἢ εἰς ὑποτακτικὴν καθ' ὅσον ἀναπληροῖ τὸ ὅτι ἢ τὸ *νά*, ὅσον

Je parie qu'ils sont malades, στοιχημα- | *Je désire qu'ils ne soient pas malades*,
 τίω ὅτι ἀσθενοῦσι. | ἐπιθυμῶ *να* μὴ ἀσθενῶσι.

Εὐκόλος λοιπὸν ἤθελεν ἀποβῆ πρὸς Ἑλληνας ἡ χρῆσις τῆς γαλλικῆς ὑποτακτικῆς, ἂν ἐπεκράτει πάντοτε ἡ αὐτὴ ἐκεῖνη ἀναλογία· ἀλλ' ἐπεὶ ἄλλως ἔχει, καὶ πολλάκις μάλιστα, ἔπου θέτουσιν οἱ Ἑλληνας ὀριστικὴν μετὰ τοῦ ὅτι, θέτουσιν οἱ Γάλλοι ὑποτακτικὴν, ἀνάγκη *να* ἐξετάσωμεν τὰ περαιτέρω καὶ *να* διδάξωμεν τίνα ῥήματα καὶ τίνα μόρια φέρονται παρὰ τοῖς Γάλλοις εἰς ὑποτακτικὴν.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΓΕΝΙΚΟΙ.

1. Ῥήματα εἰς Ὑποτακτικὴν φερόμενα.

Ῥήματα εἰς Ὑποτακτικὴν φερόμενα εἶναι ἐν γένει α') τὰ ἀμφιβολίας, ἐπιθυμίας ἢ πόθου, εὐχῆς, θελήσεως, προσταγῆς καὶ ἀπαγορεύσεως, θαυμασμοῦ, φόβου, ἀρνήσεως, συναινέσεως, ἢ συγχωρήσεως, ... σημαντικά· β') τὰ ἀπρόσωπα, ἢ ἀπροσώπως ἐκλαμβανόμενα· γ') τὰ ἀρνητικῶς, ἢ ἐρωτηματικῶς ἐκφερόμενα.

α') *Je doute, je désire, je souhaite qu'il soit heureux*, ἀμφιβάλλω ἂν ᾔηται εὐτυχῆς· ἐπιθυμῶ, εὐχομαι *να* ᾔηται εὐτυχῆς.

Je regrette que vous ne soyez pas venu, λυποῦμαι ὅτι δὲν ᾔλθες.

Vos parents s'affligent que vous leur écriviez si rarement, λυποῦνται οἱ γονεῖς σου ὅτι τόσοσπανίως γράφεις πρὸς αὐτούς.

Je veux qu'il devienne obéissant, θέλω *να* γίνῃ εὐπειθής.

J'exige que vous preniez conseil de lui, ἀπαιτῶ *να* τὸν συμβουλευθῆς.

J'ordonne que vous sortiez, κελεύω *να* ἐξέλθητε.

Je défends que vous sortiez, ἀπαγορεύω τὸ *να* ἀπέλθητε.

Cela empêche que nous ne *sortions*, τοῦτο κωλύει τοῦ ν' ἀπέλθωμεν.

Je m'étonne qu'il *dise* la vérité, θαυμάζω (εἶ) ὅτι τὸ ἀληθὲς λέγει.

Je m'étonne qu'il ne *voie* pas le danger, ἀπορῶ πῶς δὲν βλέπει τὸν κίνδυνον.

J'admire que vous *sachiez* tant de choses, θαυμάζω ὅτι τόσα γνωρίζεις.

Je crains qu'il ne *vienne*, φοβοῦμαι μήπως ἔλθῃ. Je crains qu'il ne *vienne* pas, φοβοῦμαι μήπως δὲν ἔλθῃ.

Je nie qu'il *soit* plus riche que moi, ἀρνούμαι ὅτι εἶναι πλουσιώτερος ἐμοῦ, (πιστεύω δηλ. ὅτι δὲν εἶναι πλουσιώτερος ἐμοῦ).

Je consens qu'il le *fasse*, συναινῶ νὰ τὸ πράξῃ.

Je permets qu'on le *fasse*, ἐπιτρέπω νὰ τὸ πράξωσιν.

Ἐσαύτως καὶ τὰ προφυλάξεως, ἀξίας, φροντίδος ἢ ἐπιμελείας, ἀγανακτήσεως, ... σημαντικά.

Prends garde que le vin ne *s'aigrisse*, πρόσεχε (ὄρα) μὴ ζυτίση ὁ οἶνος. Dieu garde que je lui *fasse* du mal, ὁ Θεὸς φυλάξῃ νὰ τὸν βλάψω. Gardez (ἐλλείπει τοῦ vous) qu'on ne vous *voie*, πρόσεξε μήπως σὲ ἴδωσι (1).

Il mérite que vous lui *procuriez* cela, ἀξίος ἐστὶν οὗ ἂν παράσχῃς αὐτῷ, = ἀξίος εἶναι νὰ τοῦ τὸ παράσχῃς.

Je suis content, je suis bien aise, je me réjouis... qu'il *soit* heureux, χαίρω ὅτι εἶναι εὐτυχής.

Je m'inquiète, je prends soin que cela *soit* ainsi, φροντίζω ἵνα (ἢ ὅπως) οὕτως ἔχῃ.

J'ai soin qu'ils *fassent* leurs affaires, ἐπιμελοῦμαι ὅπως εὖ πράττωσι.

Je m'indigne que vous *fassiez* tant de dépenses, ἀγανακτῶ ὅτι τόσα δαπανᾷς.

Je suis honteux que vous n'ayez pas encore reçu de moi une lettre, αἰσχύνομαι ὅτι οὐπω γράμματα παρ' ἐμοῦ ἔλαβες.

Attendez que le roi *soit* arrivé, ἢ καὶ jusqu'à ce que le roi *soit* arrivé, περίμενε ἕως ἂν ἀφίχθῃ ὁ βασιλεὺς (2).

Παρατήρησον ἐπὶ τῶν παραδειγμάτων Vos parents s'affligent que vous leur *écriviez* si rarement; Je suis étonné qu'il *dise* la vérité; Je m'étonne qu'il ne *voie* pas le danger; Je me réjouis qu'il *soit* heureux, καὶ τῶν τοιαύτων, ὅτι, ἂν τίθηται τὸ δε δε ce que ἀντὶ τοῦ que, τότε ἐκφέρεται καθ' Ὀριστικὴν ἢ ἔξαυτωμένην πρότασιν: Vos parents s'affligent de ce que vous leur *écriviez* si rarement; Je suis étonné de ce qu'il *dit* la vérité; Je m'étonne de ce qu'il ne *voit* pas ce danger; Je me réjouis de ce qu'il *est* heureux.

β') Ἐν ἔξαρτήσει Ἀπροσώπου, ἢ ἀπροσώπως λαμβανομένου ῥήματος.

(1) Τὸ prendre garde σημαίνει καὶ remarquer, παρατηρεῖν. τότε δὲ φέρεται εἰς ὀριστικὴν, ὡς τε τὸ prends garde que tout *soit* prêt = φροντίσον νὰ (ἵνα) ἦναι πάντα ἔτοιμα: τὸ δὲ prends garde que tout *est* prêt = πρόσεξε, παρατήρησε ὅτι εἶναι πάντα ἔτοιμα.

(2) Τὸ δε s'attendre, προσδοκᾶν, φέρεται πρὸς ὀριστικὴν. je m'attends qu'il m'*écrit*, προσδοκῶ ὅτι θέλει μοὶ γράψαι.

Il convient (προσήκει)
 Il importe (διαφέρει)
 Il faut (πρέπει)
 Il est juste (δίκαιον εἶναι)
 C'est dommage (κρίμα εἶναι)
 Il est impossible (ἀδύνατον εἶναι)
 Il est utile (συμφέρει)
 Il vaut mi ux (εἶναι καλλήτερον,
 κρεῖττόν ἐστι)
 Il se peut (ἐνδέχεται)
 Il tient à moi (ἐξαρτᾶται ἀπ' ἐμοῦ)
 κτλ.

que nous parlions, ν' ἀποδημήσωμεν.

Il s'en est peu fallu, ἢ καὶ peu s'en est fallu qu'il ne *tomât*, παρ' ὀλίγον ἔπεσεν (ὀλίγον ἔλειψε νὰ πέσῃ). Il me tarde qu'il *vienne*, εἶμαι ἀνυπόμονος (μ' ἐνδιαφέρει πολὺ) νὰ ἔλθῃ.

Ἐξαρτοῦνται τινὰ βεβαιότητος καὶ πιθανότητος σημαντικὰ, ὡς il est sûr, il est certain, il est positif, il est de fait, il est indubitable, il est vrai, il est à remarquer qu'il *est guéri*, βέβαιον εἶναι... ὅτι ἰατρεύθη. Il y a espoir, il y a tout à parier qu'il *guérira*, ἐλπίς εἶναι, στοίχημα βάλω ὅτι θέλει ἰατρευθῆ. Il est probable qu'il *est malade*, πιθανὸν ὅτι ἀσθενεῖ. Il est vraisemblable qu'il *a menti*, εἶναι πιθανὸν ὅτι ἐψεύσθη. Il en résulte que vous *avez tort*, ἐκ τούτου ἔπεται ὅτι εἶχες ἄδικον.

Οὕτω καὶ τὸ il *paraît*, φαίνεται: Il paraît qu'ils *ont vaincu*, φαίνεται ὅτι ἐνίκησαν.

Τὸ δὲ il *semble* φέρεται εἰς ὀριστικὴν, ὅταν ἔχῃ ἀντικείμενον, ὡς il *me semble*, il *vous semble*, il *semble à tout le monde* qu'il *a raison*: εἰ δὲ μὴ, φέρεται συνήθως εἰς ὑποτακτικὴν. Il *semble* qu'il *ait raison*.

γ') Ἐρ ἐξαρτήσῃ Ἀρρητικῆς ἢ Ἐρωτηματικῆς προτάσεως.

Je ne crois pas, je ne dis pas, il n'est pas vrai, il n'est pas probable qu'il *soit* malade, qu'il *revienne* si tôt, qu'il *sache* lire. Ὡσαύτως il y a peu d'espoir qu'il *guérisse* (= il n'y a pas grand espoir; il n'y a guère d'espoir), ὀλίγη λείπεται ἐλπίς τοῦ νὰ ἰατρευθῆ, ἤγουν δὲν ὑπάρχει σχεδὸν ἐλπίς. Ἀλλὰ Je crois, je dis, il est vrai, il est probable qu'il *est* malade, qu'il *reviendra*, qu'il *sait* lire. Il y a espoir, il est à espérer qu'il *guérira*.

Croyez-vous, pensez-vous, dit-on, est-il vrai, est-il probable qu'il *soit* malade, qu'il *revienne* si tôt? Y a-t-il espoir qu'il *guérisse*? εἶναι ἐλπίς τοῦ νὰ ἰατρευθῆ; Vous semble-t-il qu'il *ait* raison? σοὶ φαίνεται ὅτι ἔχει δίκαιον; Ἀλλὰ vous croyez, vous pensez, on dit,... qu'il *est* malade, etc.

Οὕτω καὶ καθ' ὑποτακτικὴν, ὁσάκις ὁ σκοπὸς τοῦ λόγου εἶναι νὰ δηλωθῆ ἀβεβαιότης, ἢ ἀμφιβολία ἂν ἔχῃ οὕτως ἢ ὄχι τὸ πρᾶγμα. Εἰ δὲ μὴ, τὸ ἐξαρτώμενον ῥῆμα ἐκφέρεται καθ' ὀριστικὴν, καὶ ἡγουμένης ἐρωτηματικῆς ἢ ἀποφατικῆς προτάσεως: διότι πολὺ διαφέρει νὰ εἶπω avez-vous appris que mon père *est* malade? ἢ avez-vous appris que mon père *soit* malade? τὸ μὲν πρῶτον

= ξμαθες ὅτι ὁ πατήρ μου ἀσθερεῖ; τὸ δὲ δεύτερον = ξμαθες ἂν ὁ πατήρ μου ἀσθερῆ;

Τὸ μὲν rien n'indique qu'il est malade, οὐδὲν ἀναγγέλλει ὅτι νοσεῖ = il est malade, mais rien ne l'indique, νοσεῖ μὲν, ἀλλ' οὐδὲν ὑπάρχει σημεῖον τῆς νόσου. Τὸ δὲ rien n'indique qu'il soit malade = ἴσως εἶναι ἀρρώστος, ἀγνοῶ ἂν ᾔναι ἀρρώστος, διότι οὐδὲν ὑπάρχει σημεῖον ἂν ᾔναι ἢ ὄχι.

Il ne prend pas garde, il ne remarque pas qu'on se rit de lui, δὲν παρατηρεῖ ὅτι τὸν περιπαίζουσιν, ἤγουν τὸν περιπαίζουσιν χωρὶς νὰ τὸ παρατηρῆ, on se rit de lui, mais il ne s'en aperçoit pas.

Ne dit-on pas que vous allez vous marier? μήπως δὲν λέγουσιν ὅτι θέλεις νυμφευθῆ, τουτέστι λέγουσιν ὅτι θέλεις νυμφευθῆ, on dit que vous allez vous marier.

Personne ne sait encore que je suis venu, οὐδεὶς εἰσέτι γνωρίζει ὅτι ἦλθον.

Je n'ignorais pas (= je savais) qu'il était malade, ἤγούουν ὅτι ἦτον ἀσθενής. J'ignorais (= je ne savais pas) qu'il fut malade.

2. Σύνδεσμοι εἰς Ὑποτακτικὴν φερόμενοι.

Τῶν Συνδέσμων οἱ ἀκόλουθοι φέρονται ἀείποτε εἰς Ὑποτακτικὴν.

AFIN QUE.

Afin qu'il soit brûlé, ἵνα (διὰ νὰ) καυθῆ.

A MOINS QUE.

A moins qu'il le veuille, ἢ καὶ qu'il ne le veuille, πλὴν ἐὰν βουληθῆ. A moins qu'il ne soit fou, ἐκτὸς μόνον ἐὰν ᾔναι φρενοβλαβής.

AVANT QUE.

Avant qu'il arrive, πρὶν ἔλθῃ. Avant qu'il fût venu, πρὶν ἔλθῃ (πρότερον ἢ ἦλθε).

AU CAS QUE; EN CAS QUE.

Au cas qu'il vienne, ἂν τυχὸν ἔλθῃ. En cas qu'il fût mort, ἂν τυχὸν ἀπέθανε.

BIEN QUE.

Bien qu'il soit brave, ἂν καὶ ᾔναι ἀνδρεῖος = εἰ καὶ ἀνδρεῖός ἐστι. Bien qu'il fût brave, ἂν καὶ ἀνδρεῖός ἦτο.

DE CRAINTE QUE; DE PEUR QUE.

De peur qu'il ne vienne, ἵνα μὴ ἔλθῃ, φόβῳ μὴ ἔλθῃ. Liez-le de crainte qu'il ne se débâte, δέσον αὐτὸν, ὅπως μὴ σφαδάσῃ.

ENCORE QUE, = BIEN QUE.

Encore qu'il soit brave. Encore qu'il le veuille. (Ἴδε τὸν bien que.)

LOIN QUE; BIEN LOIN QUE.

Il s'obstine dans son crime, bien loin qu'il s'en repente, ὄχι μόνον δὲν μεταμελεῖται, ἀλλ' ἐπιμένει εἰς τὸ ἐγκλημά του, = ἐπιμένει, οὐχ' ὅπως μεταμελεῖται.

NON QUE; NON PAS QUE.

Non que (ἢ non pas que, ἢ καὶ ce n'est pas que) nous l'approuvions, mais... οὐχ ὅτι αὐτὸν ἐπαινοῦμεν, ἀλλὰ...

POUR QUE.

Pour qu'il soit brûlé, ἵνα καυθῆ. (Ἴδε τὸν afin que). Il a commis trop de crimes pour que les juges aient pitié de lui, παραπολύ ἠδίκησεν, ὥστε γὰρ τὸν ἐλεήσωσιν οἱ δικασταί, = πλείω ἠδίκησεν ἢ ὥστε τοὺς δικαστάς αὐτὸν ἂν ἐλεήσαι.

POURVU QUE.

Je suis content pourvu que je vous voie, εὐχαριστοῦμαι, ἐὰν μόνον σὲ βλέπω.

POUR PEU QUE.

Vous comprendrez, pour peu que vous fassiez attention, θέλεις καταλάβει, κἂν ἐλάχιστον προσέχῃς τὸν νοῦν.

QUOIQUE, = BIEN QUE, = ENCORE QUE.

Il n'est pas heureux, quoiqu'il soit riche, δὲν εἶναι εὐτυχῆς, ἂν καὶ ᾖναι πλούσιος (ἴδε bien que, encore que.)

SANS QUE.

Vous comprenez cela sans que je le dise, ἐννοεῖς τοῦτο, εἰ καὶ μὴ λέγω = καὶ μὴ λέγοντος ἑμοῦ (κατὰ γράμμα· χωρὶς νὰ τὸ εἶπω).

SI TANT EST QUE.

Si tant est qu'il soit mort, δοθέντος ὅτι ἀπέθανεν, ἂν ἀληθεύῃ ὅτι ἀπέθανε.

SOIT QUE.

Soit que vous mangiez, soit que vous buviez, εἴτε τρώγετε, εἴτε πίνετε.

SUPPOSÉ QUE.

Supposé que vous sachiez cela, pourquoi ne le dites-vous pas? ἐὰν τὸ ἤξεύρησ, διατί δὲν τὸ λέγεις;

OU QUE, ὅταν ᾖναι ἀντὶ τοῦ SOIT QUE.

Soit que vous mangiez, ou que vous buviez, εἴτε τρώγετε, εἴτε πίνετε.

Παρατηρητέον ὅτι τῶν συνδέσμων τούτων, μόνος ὁ quoique γράφεται μονολεξί.

Οἱ δὲ ἀκόλουθοι Σύνδεσμοι, ὅτε μὲν φέρονται εἰς Ὑποτακτικὴν, ὅτε δὲ εἰς Ὀριστικὴν, κατὰ τὴν ἔννοιαν.

A ce que.

Je m'oppose à ce qu'il vienne, ἀντί-σταμαι ὅπως μὴ ἔλθῃ.

A ce que nous présumons, ὅσον εἰκό-ζομεν· A ce qu'il me paraît, à ce qu'il me semble, ὡς ἔμοι δοκεῖ.

De manière que; de sorte que; en sorte que; de façon que.

Agissez de manière que nous ayons encore une fois la paix, πράξατε ὅπως (ἵνα) καὶ πάλιν εἰρήνην ἄγωμεν (εἰς τρόπον ὥστε νά..).

Ils agirent de manière (de telle sorte) que nous eûmes encore une fois la paix, ἔπραξαν οὕτως, ὥστε εἰρήνην πάλιν ἄγωμεν (εἰς τρόπον, ὥστε..). Ils ont agi de telle sorte que nous aurons certainement la guerre.

Jusqu'à ce que.

J'attendrai jusqu'à ce qu'il vienne, θέλω περιμένειν ἕως ἂν ἔλθῃ.

Il le frappa jusqu'à ce qu'il l'eut tué, ἔτυψεν αὐτόν, ἕως οὗ τὸν ἀπέκτεινεν.

Si ce n'est que.

Ce jeune homme obtiendra cette faveur, si ce n'est qu'il (= à moins qu'il) n'en soit tout-à-fait indigne, οὗτος ὁ νέος θέλει τύχει ταύτης τῆς χάριτος, πλὴν ἐὰν ᾖναι ὅλως ἀνάξιος.

Je ne lui reproche rien, si ce n'est (ἢ si non) qu'il est trop sévère, τὸν μέμφομαι μόνον διότι εἶναι πολὺ αὐστηρὸς... si ce n'est qu'il se rendra malade à force de travailler.

Καὶ οὗτοι μὲν εἶναι οἱ πρὸς Ὑποτακτικὴν φερόμενοι σύνδεσμοι· οἱ δὲ λοιποὶ

συντάσσονται μεθ' Ὀριστικῆς καὶ ἐνίοτε μεθ' Ὑποθετικῆς, κατὰ τὴν ἔννοιαν. Il lit au lieu que, tandis que, pendant que vous jouez, ἀναγινώσκει ἐνῶ σὺ παίζεις. Parce que nous le voulons, διότι θέλομεν οὕτω. Voyons s'il a raison, ἄς ἐξετάσωμεν ἂν ἔχῃ δίκαιον (ὄχι αἰ). Tant que vous serez heureux, vous aurez beaucoup d'amis, (ὄχι tant que vous soyez), ἕως ἂν εὖ πράττης, πολλοὶ σοὶ ἔσονται φίλοι. Quand ils seront arrivés, allez-vous-en (ὄχι quand ils aient été arrivés, οὔτε quand ils soient arrivés), αὐτῶν παραγενόμενων, ἀπελθε, = ἀφοῦ ἀφρχθῶσι. Il promet à condition qu'il n'obéirait à personne, ὑπεσχέθη ἐφ' ᾧ ὑπ' οὐδενὸς ἄρξοιτο (ἢ ἄρξεται).

Παρατήρησις. Ἀντὶ τοῦ νὰ ἐπαναλάβωμεν τὸν αὐτὸν σύνδεσμον ἐν τῇ αὐτῇ περιόδῳ, ἀρκεῖ, τεθέντος αὐτοῦ ἐν τῇ πρώτῃ προτάσει, ν' ἀναπληρωθῶμεν αὐτὸν ἐν ταῖς ἄλλαις διὰ τοῦ *que*, ὡς Quand vous m'aurez prêté ce livre et que je l'aurai lu. Ἑλληνιστὶ δὲ οὔτε ἐπαναλαμβάνεται, οὔτε ἀναπληροῦται, ὡς Ἀφοῦ μοὶ δανείσῃς τοῦτο τὸ βιβλίον καὶ τὸ ἀναγνώσω...

Τότε δὲ, φυσικῶς τῇ λόγῳ, ὁ σύνδεσμος *que*, ὁ ἀναπληρῶν, φέρεται εἰς τὴν αὐτὴν ἔγκλισιν, εἰς ἣν καὶ ὁ ἀναπληρούμενος, ὡς Puisque vous le désirez et qu'il fait beau, nous irons à la promenade, ἀντὶ τοῦ et *puisque* il fait beau, ἐπειδὴ τὸ ἐπιθυμεῖς καὶ εἶναι καλὸς ὁ καιρὸς, θέλομεν ἐξέλθει εἰς περίπατον. Je ne puis vous pardonner avant que vous fassiez l'aveu de votre faute et que vous me promettiez... δὲν δύναμαι νὰ σοὶ συγχωρήσω, πρὶν ὁμολογήσῃς τὸ σφάλμα σου καὶ ὑποσχεθῆς... ἢ καὶ ἐνίοτε ἄνευ τοῦ *que* ἐπὶ ταυτοπροσώπων ῥημάτων, ὡς Je ne puis vous pardonner avant que vous fassiez l'aveu de votre faute et promettiez...

Ἐξαρτεῖται μόνος ὁ ὑποθετικὸς *si* διότι ἂν καὶ φέρεται μὲν αὐτὸς πρὸς ὀριστικὴν, ὅμως ὁ ἀναπληρῶν αὐτὸν *que* συντάσσεται μεθ' ὑποτακτικῆς, ὡς Si l'ennemi livre bataille et qu'il soit vaincu, il sera forcé de fuir, ἂν συνάψῃ μάχην ὁ ἐχθρὸς καὶ νικηθῇ, θέλει τότε ἀναγκασθῆ νὰ φύγῃ.

Ὁ δὲ ἀπορηματικὸς *si* οὐδέποτε ἀναπληροῦται διὰ τοῦ *que*, ὡς Je ne sais si vous approuvez, ou si vous blâmez (ὄχι ou que), ἀγνοῶ ἂν ἐπαινῆς ἢ ψέγῃς.

3. Ὑποτακτικὴ ἐν συνδέσει λόγου, ἐπὶ ἀναφορᾶς.

Μετὰ τὰς ἀναφορικὰς ἀντωνυμίας (*qui, que, dont, ...*, οὐ) ἰσχύει ἐν γένει ἡ αὐτὴ σύνταξις κατ' ἀμφοτέρας τὰς γλώσσας· τουτέστιν ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἐννοίας ἢ χρῆσις τῆς ὑποτακτικῆς ἢ τῆς ὀριστικῆς, καὶ τίθεται μὲν Ὑποτακτικὴ, ἐὰν γίνηται λόγος περὶ ἀμφιβόλου τινὸς, ἀορίστου, ἢ ἀβεβαίου, Ὀριστικὴ δὲ, ἂν τὸ ἀνάπαλιν.

Qui cherchez-vous? un jeune homme qui sait plusieurs langues, τίνα ζητεῖς; νέον τινά, ὅστις γνωρίζει πολλὰς γλώσσας.

J'irai demeurer dans un endroit qui me plaît beaucoup, θέλω μετακίχῃ εἰς τόπον τινά, ὅστις μοὶ ἀρέσκει πολύ.

Je cherche un jeune homme qui sache plusieurs langues, ζητῶ νέον τοιοῦτον, οἷος νὰ γνωρίζῃ πολλὰς γλώσσας.

J'irai demeurer dans un endroit qui me plaît beaucoup, ... τοιοῦτον οἷος νὰ μοὶ ἀρέσκει πολύ.

Dans un endroit où je serai heureux (où = dans lequel), εις τόπον ὅπου θέλω εἶσθαι εὐτυχής·

Connaissez-vous ce médecin qui *guérit gratis*? γνωρίζεις ἐκεῖνον τὸν ἰατρὸν, τὸν δωρεάν θεραπεύοντα; = ὅστις δωρεάν θεραπεύει.

Montrez-moi le chemin qui *conduit* à Paris, δείξόν μοι τὴν εἰς Παρισίους ἄγουσαν ὁδόν, = ἥτις φέρει εἰς Παρισίους.

Dans un endroit où je *sois* heureux, ὅπου νὰ ἤμαι εὐτυχής.

Connaissez-vous un médecin qui *guérisset gratis*? γνωρίζεις ἰατρὸν δωρεάν θεραπεύοντα; = ὅστις δωρεάν νὰ θεραπεύῃ;

Montrez-moi un chemin qui *conduise* à Paris, δείξόν μοι ὁδὸν ἄγουσαν εἰς Παρισίους, = ἥτις νὰ φέρῃ εἰς Παρισίους.

Προηγούμενου δὲ σχετικοῦ υπερθετικοῦ (*le plus... le moins... le meilleur*, κτ.λ.), ἢ τακτικοῦ ὀνόματος (*le premier, le second... le dernier*), ἢ καὶ τῶν *le seul, peu*, τότε τὸ ἐκπρωτόμενον ῥῆμα ἐκφέρεται ἐν γένει παρὰ τοῖς Γάλλοις καθ' ὑποτακτικὴν, ἂν καὶ καθ' ὀριστικὴν ἐκφέρεται παρὰ τοῖς Ἑλλησιν, ὄν·

Homère est le plus grand poète qui *ait* jamais existé, (ὄχι: qui a), ὁ Ὅμηρος εἶναι ὁ μέγιστος τῶν ποιητῶν ὅσοι ποτὲ υπῆρξαν.

C'est une des dernières épîtres que saint Paul *ait* écrites (ὄχι: a écrites), αὕτη εἶναι μία ἐκ τῶν τελευταίων ἐπιστολῶν τοῦ Παύλου (ἃς ἔγραψεν ὁ ἅγιος Παῦλος).

Vous lisez dans ce moment le seul auteur qui *me plaise* (ὄχι: me plaît), νῦν ἀναγιγνώσκεις τὸν μόνον ἀρέσκοντά μοι συγγραφέα.

Il y avait peu de gens qui *le connussent* (ὄχι: qui le connaissaient), ὀλίγοι ἦσαν οἱ γνωρίζοντες αὐτόν.

Ἐνίστε ἕμως, μάλιστα δὲ μετὰ τὸ *c'est*, ἡ ἀπόδοσις γίνεται ἀναγκαίως διὰ τῆς ὀριστικῆς.

Διαφέρει, π. γ., ἂν εἶπω *c'est* le plus jeune qui *a* remporté le prix, ἢ ἂν εἶπω *c'est* le plus jeune qui *ait* remporté un prix· τὸ μὲν πρῶτον σημαίνει ὅτι, εἰς μόνος, ἦγουν ὁ νεώτατος, ἔλαβε τὸ βραβεῖον· τὸ δὲ δευτέρον σημαίνει, ὅτι τῶν βραβευθέντων οὗτος εἶναι ὁ νεώτατος.

C'est le plus beau livre que je vous *ai* prêté, τὸ κάλλιστον βιβλίον σοὶ ἐδάνεισα. *C'est* le plus beau livre que je vous *aie* prêté, τοῦτο εἶναι τὸ κάλλιστον βιβλίον ἐξ ὧσων σοὶ ἐδάνεισα.

Ce n'est pas le premier de ces enfants qui *a* nom Paul, mais le troisième, ἦγουν εἰς μὲν τούτων τῶν παιδῶν καλεῖται Παῦλος, ὄχι ὁμῶς ὁ πρῶτος (ὁ πρῶτος τὴν τάξιν καθήμενος, ἢ ἰστάμενος), ἀλλ' ὁ τρίτος. Ce n'est pas le premier de ces enfants qui *ait* nom Paul, ἦγουν καὶ ἄλλοι πρὸ αὐτοῦ ἔλαβον τοῦτο τὸ ὄνομα = δὲν ἀνομάσθη πρῶτος μὲ τοῦτο τὸ ὄνομα.

Καὶ ἡ διακρίσις αὕτη ἐπικρατεῖ κατὰ πᾶσαν ἀνάλογον φράσιν·

Je suis le seul qui vous *connaisse*.
(FENELON).

Le présent est l'unique bien
Dont l'homme *soit* vraiment le maître.
(J-B. ROUSSEAU).

L'Evangile est le plus beau présent que
Dieu *ait* pu faire aux hommes.
(MONTESQUIEU).

Un lieu que vous seul *connaissez*.
(RACINE).

L'amour-propre est la seule chose
Dont on ne *vient* jamais à bout.
(NIVERNAIS).

J'ai fait de mon héros le portrait le
plus brillant et le plus majestueux que
j'ai pu.
(VOLTAIRE).

Παρατηρητέον ὅτι ἡ ἀναφορικὴ ἀντωνυμία δὲν συντάσσεται συνήθως μεθ' ὑπο-

τακτικῆς, ὅταν τὸ ἡγούμενον ὑπερθετικὸν ἔχη συμπλήρωμα, ὡς *C'est le plus jeune de ceux qui ont remporté un prix καὶ ὅχι qui aient, ἀν καὶ ὡς πρὸς τὴν ἔννοιαν οὐδὲν διαφέρει ὁ τρόπος οὗτος τοῦ C'est le plus jeune qui ait remporté un prix.*

Le soleil est le plus grand *des corps* que l'on aperçoit dans le ciel, = est le plus grand corps que l'on aperçoit.

4. Ὑποτακτικὴ μετὰ τῶν *Si que, Oὐ que, etc.*

Si habile que vous soyez, ὅσον δεξιὸς καὶ ἀν ᾗσαι. Si riche que vous deveniez, ὅσω πλοῦσιος καὶ ἀν γείνης. Oὐ que vous alliez, ὅπου καὶ ἀν ὑπάγης. Quelles que soient les richesses que vous ayez, ὅσα πλοῦτη καὶ ἀν ἔχης. La vertu quelque austère qu'elle soit, ἡ ἀρετὴ ὅσον αὐστηρὰ καὶ ἀν ᾗναι. Ἀλλὰ La vertu tout austère qu'elle est. Ἰδε σελ 492, 493 καὶ 498.

5. Περὶ τινῶν ἐξαιρετικῶν χρήσεων τῆς Ὑποτακτικῆς.

α') Γνωρίζομεν ἤδη ὅτι τὸ γ' πρόσωπον τῆς ὑποτακτικῆς ἀναπληροῖ τὸ αὐτὸ πρόσωπον τῆς προστακτικῆς. Qu'il vienne ἄς ἔλθῃ = ἐλθέτω. qu'ils viennent ἄς ἔλθωσιν = ἐλθέτωσαν.

β') Ὅτι, ἐπὶ ἐκφράσεών τινῶν ἀποσιωπᾶται ὁ προηγούμενος σύνδεσμος.

Qui m'aime me suive, ἀντὶ τοῦ *Que (celui)* qui m'aime me suive, ἄς μ' ἀκολουθήσῃ ὁ ἀγαπῶν με.

Dussiez-vous ne passer avec nous que quelques instants, je vous prie de venir, καὶ ἀν μόνον ὀλίγας στιγμὰς μεθ' ἡμῶν μείνης, σὲ παρακαλῶ ὅμως νὰ ἔλθης, ἡγουν *bien que vous ne dussiez...*

Veuille le ciel entendre mes vœux, εἴθε ὁ Θεὸς νὰ εἰσακούσῃ τὰς εὐχάς μου, ἀντὶ *que le ciel veuille...*

Vienne qui voudra, je ne reçois plus personne, ἔστις καὶ ἀν ἔλθῃ, οὐδένα πλέον δέχομαι.

Arrive, ἢ advienne que pourra, ὅ,τι καὶ ἀν συμβῇ. Soit, ἔστω.

γ') Τὸ πρῶτον πρόσωπον τῆς ὑποτακτικῆς τοῦ savoir λαμβάνεται ἐνίοτε ἀρνητικῶς ἀντὶ τοῦ je ne sais, ὡς *Je ne sache rien de plus beau que la vertu. Je ne sache pas que vous ayez raison, = Je ne sais, ἢ je ne sais pas si vous avez raison.*

Σημείωσον καὶ τὸ que je sache = καθ' ὅσον γνωρίζω. Il n'est pas sorti, que je sache, δὲν ἐξῆλθε, καθ' ὅσον ἠξεύρω, (ὅσα γ' ἐμὲ εἰδέναί). Il n'est venu personne, que nous sachions. Ἐνίοτε καὶ ἐν εἶδει ἐρωτήσεως. Il n'est venu personne, que vous sachiez?

δ') Οἱ παρὰ τοῖς Ἑλλῆσι, διὰ τοῦ νὰ καὶ τῆς Ὑποτακτικῆς, ἐρωτηματικοὶ τρόποι ἀντιστοιχοῦνται γαλλιστὶ διὰ τοῦ Μέλλοντος τῆς Ὀριστικῆς, ἢ καὶ διὰ τῆς Ἀπαρεμφάτου, ὡς.

Νὰ σὲ προσμείνω ἐδῶ; vous attendrai-je ici?

Τί νὰ γέινω; que deviendrais-je? que vais-je devenir? que devenir?

Τί νὰ σοὶ εἶπω; que vous dirai-je?

Τί νὰ εἶπῃ τις; que dire?

Ποῦ νὰ μάθωμεν τί ἔπαθεν αὐτός; où savoir ce qu'il est devenu?

Τί νὰ γέινῃ; que voulez-vous? qu'y faire? que faire?

II. ΧΡΟΝΟΙ ΤΗΣ ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ.

Μαθόντες πότε ἡ γαλλικὴ σύνταξις ἀπαιτεῖ τὴν χρῆσιν τῆς ὑποτακτικῆς ἐγκλίσεως, λείπεται νὰ μάθωμεν καὶ τίνα χρόνον αὐτῆς, κατὰ τὰς διαφόρους περιστάσεις τοῦ λόγου, πρέπει νὰ μεταχειρίζώμεθα.

* Ἄν καὶ ἔχῃ τὸ γαλλικὸν ῥῆμα πλείονας χρόνους τῆς ὑποτακτικῆς ἢ ὅσους ἔχει τὸ ἑλληνικόν, καὶ ἐπομένως ἀποβαίνει ποικιλωτέρα παρὰ τοῖς Γάλλοις ἡ σύνταξις τῆς ἐγκλίσεως ταύτης, εὐκατάληπτος ὅμως, ἐλπίζομεν, θέλει φανῆ ἡ κατάλληλος ἐφαρμογὴ τῶν ἐξῆς κανόνων, καὶ μόνον κατ' ἀρχὰς ὀλίγης προσοχῆς ἔργον εἰς πάντα σπουδαστὴν ἀκριβῶς ἐννοήσαντα τὴν χρῆσιν τῶν ἀντιστοίχων χρόνων τῆς ὀριστικῆς, ἐπειδὴ οἱ τῆς ὑποτακτικῆς φυλάττουσιν ὡς ἔγγιστα τὴν αὐτὴν χρονικὴν σημασίαν, ἣν καὶ καθ' ὀριστικὴν.

Ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως τῆς ὑποτακτικῆς, ἣτις οὐδέποτε, ὡς γνωρίζομεν, τίθεται ἀνεξαρτήτως, ἔπεται ὅτι τὸ κύριον ῥῆμα (τὸ ἐξ οὗ ἐξαρτᾶται ἡ ὑποτακτικὴ) ἐπενεργεῖ φυσικῶς τῷ λόγῳ ἐπὶ τῆς χρήσεως τοῦ χρόνου τοῦ καθ' ὑποτακτικὴν ῥήματος, ἥτοι τοῦ ἐξαρτωμένου.

Δύω λοιπὸν εἶναι, ὡς πρὸς τοῦτο, αἱ περιστάσεις τοῦ κυρίου ῥήματος, αἱ ἧδὴ μέλλομεν νὰ ἐξετάσωμεν.

Πρώτη περίστασις.

Ἐνεστῶτος ἢ μέλλοτος ἐν τῇ κυρίᾳ προτάσει τιθεμένου, φυλάττουσιν οἱ χρόνοι τῆς ὑποτακτικῆς ἢν χρονικὴν σημασίαν ἔχουσι καὶ οἱ τῆς ὀριστικῆς ἀντίστοιχοι χρόνοι, ὡς γίνεται πρόδηλον ἐκ τῶν ἐξῆς παραδειγμάτων.

ΟΡΙΣΤΙΚΗ.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ.

Ἐνεστῶς καὶ Μέλλων.

Ἐνεστῶς καὶ Μέλλων.

Je sais qu'il *lit* maintenant.
Je sais qu'il *lira* demain.

Je lui donne ce livre }
Je lui donnerai ce livre } afin qu'il le *lise* maintenant.
Je lui aurai donné ce }
livre. } afin qu'il le *lise* demain (1).

Προτετελεσμένος μέλλων.

Προτετελεσμένος μέλλων.

Je crois qu'il *aura fini* ce soir
quand j'arriverai.

Je doute }
Je douterai } qu'il *ait fini* ce soir quand
J'aurai douté } j'arriverai.

(1) Ἐνθυμοῦ ὅτι εἶναι ὅμοιοι ὁ ἐνεστῶς καὶ ὁ μέλλων τῆς ὑποτακτικῆς.

Παρατατικός.

Je sais qu'il *vivait* à cette époque.

Je doute
Je douterai toujours
J'aurai douté

qu'il *vécût* à cette époque.

Ἄοριστος καὶ ὤρισμένος
παρωχημένος.

Ἄοριστος καὶ ὤρισμένος
παρωχημένος.

On dit qu'il *a été* condamné.
Je crois qu'ils *reçurent* ma lettre l'an passé.

Je doute
Je douterai toujours
Affirmerez-vous

qu'il *ait été* condamné (1).
qu'ils *aient reçu* ma lettre l'an passé.

Ἵπερσυντελικός.

Ἵπερσυντελικός.

On dit qu'ils *avaient été* condamnés plusieurs fois auparavant.
Périclès *n'avait pas pris* jusque-là beaucoup de soin de l'éducation d'Alcibiade.

Je doute
Je douterai
Il ne paraît pas

qu'ils *eussent été* déjà plusieurs fois condamnés.
que Périclès *eût pris* jusque-là beaucoup de soin de l'éducation d'Alcibiade.

Δευτέρα περίστασις.

Ὅταν τὸ κύριον ῥήμα ᾖναι κατὰ παρωχημένον χρόνον, ἢ καὶ καθ' ὑποθετικὴν ἐγκλίωσιν, τότε ἐκφέρεται ἡ ὑποτακτικὴ εἴτε κατὰ Παρατατικόν, εἴτε καθ' Ἵπερσυντελικόν χρόνον. Καὶ α') κατὰ μὲν Παρατατικόν, ὅτε τὸ πρᾶγμα ἐγένετο ἢ ἐγένει συγχρόνως τῇ ἐποχῇ τοῦ κυρίου ῥήματος, ἢ καὶ μετ' αὐτήν· β') κατὰ δὲ Ἵπερσυντελικόν, ἐὰν τὸ πρᾶγμα ἐγένετο ἢ ἐγένει πρὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ κυρίου ῥήματος, οἷον·

α') Je désirais
J'ai désiré
Je désirai
J'avais désiré
Quand j'eus désiré
Je désirerais
J'aurais désiré

qu'il *tombât* en ce moment-là.
qu'il *vint* plus tard.

Les Egyptiens ne doutaient pas que certains animaux et certaines plantes ne *fussent* des divinités, οἱ Αἰγύπτιοι δὲν ἀμφίβαλλον ὅτι τινὰ ζῶα καὶ φυτὰ ᾗσαν θεοί. Quand il fut temps que je m'en *allasse*, ὅτε καιρὸς ἐπέστη νὰ ἀπέλθω. J'aurais empêché que personne ne vous *insultât*, ἤθελον ἐμποδίσαι (τότε) τὸ νὰ σὲ ὑβρίσῃ ὅστις ὁδηποτε (ἢ τότε, ἢ ὕστερον).

(1) Ὅμοιοι εἶναι καθ' ὑποτακτικὴν ὁ προτετελεσμένος μέλλον, ὁ ἀόριστος παρωχημένος καὶ ὁ ὠρισμένος παρωχημένος. Ἴδε τὰς συζυγίας.

β') Je ne savais pas
 Je n'ai pas su
 Je ne sus pas
 Je n'avais pas su
 A peine eus-je nié
 Il faudrait
 Il aurait fallu

que vous *eussiez étudié* les mathématiques, ἡγγούον, ..., ὅτι εἴχετε σπουδάσει τὰ μαθηματικά (ἤδη, πρότερον).

On ne m'a pas dit qu'il *eût été blessé*, δὲν μοι εἶπον ὅτι ἐτρώθη (εἴχε τρωθῆ).

Μετά τῶν je ne pourrais, je ne saurais, ἀντὶ τοῦ je ne puis, τίθεται κανονικῶς ἐνεστώσ, ἢ μέλλον τῆς ὑποτακτικῆς. Nous ne saurions faire que vous *ayez* raison, καὶ ὄχι *eussiez*, ἐπειδὴ ἡ ἔννοια εἶναι nous ne pouvons faire... Οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ on dirait = il semble, οἶον Ne dirait-on pas que le ciel *veuille* de nouveau inonder la terre? ὄχι: voulût, διότι ἡ ἔννοια εἶναι *il semble* que le ciel *veuille*.

Προκειμένου δὲ λόγου περὶ πράγματος τὸ ὁποῖον γίνεται ἢ δύναται νὰ γείνη πάντοτε, τότε ἀντὶ Παρατατικοῦ τίθεται Ἐνεστώσ. Les anciens ignoraient que la terre *tourne* autour du soleil. Οὐ aviez-vous donc vu que les gens ruinés *aient* des amis? C'était une des plus belles fêtes qu'on *puisse* voir, ἦτοι que l'on *puisse* jamais voir τὸ δὲ que l'on *pût* voir = que l'on *pût* voir *alors*. Dieu nous donna la raison, afin qu'elle *dirige* notre conduite, ... ἵνα διευθύνῃ ὄχι τότε μόνον, ἀλλὰ πάντοτε.

Οὕτω καὶ, προηγουμένου Ἐσώστου παρωχημένου (Prétérit indéfini), τίθεται Ἐνεστώσ (ἢ Μέλλον) τῆς ὑποτακτικῆς, ὄχι δὲ Παρατατικῆς, ὅταν πρόκειται περὶ πράγματος, τὸ ὁποῖον γίνεται καθ' ἣν στιγμήν λέγομεν, ἢ θέλει γείνη ὕστερον. Ὅστε διαφέρει νὰ εἶπω Nous lui avons écrit afin qu'il *vint*, ἐγράψαμεν εἰς αὐτὸν ἵνα ἔλθῃ (τότε), τοῦ νὰ εἶπω Nous lui avons écrit afin qu'il *vienn*e, ἦγον ἵνα ἔλθῃ, εὐθὺς, ἀπόψε, αὔριον, κτλ. Je lui ai prêté de l'argent bien qu'il *fût* mon débiteur, = ἐδάνεισα χρήματα εἰς αὐτὸν, ἂν καὶ ἦτο οφειλέτης μου. Je lui ai prêté de l'argent quoiqu'il *soit* mon débiteur, = ἂν καὶ ἦναι χρεώστης μου.

Λέγεται λοιπὸν κατὰ τὴν ἔννοιαν, Il m'a trahi bien qu'il *fût* mon ami, ἢ bien qu'il *soit* mon ami τὸ μὲν πρῶτον δηλοῖ ὅτι ἐπάυσε νὰ ἦναι φίλος μου, τὸ δὲ δεύτερον, ὅτι εἶναι ἔτι καὶ νῦν.

Etes-vous allé ce matin à la campagne? Non; car le médecin a défendu que nous *sortissions* (ce matin). Non; car le médecin a défendu que nous *sortions* (en général).

J'ai pris mon manteau de crainte qu'il ne *fasse* froid *cette* nuit, ὄχι δὲ de crainte qu'il ne *fit*, ἐπειδὴ εἶναι ὁ λόγος περὶ ἐνεστώσ, ἢ μέλλοντος. ἀλλὰ λέγε περὶ παρελθόντος. J'ai pris mon manteau, de peur qu'il ne *fit* froid (*alors*).

Τοῦτο δὲ συμβαίνει μάλιστα μετὰ τοὺς συνδέσμους afin que, pour que, de crainte que, de peur que, quoique, bien que, encore que, καὶ, ὡς προεί-

πομεν, Ἰσχυροῦ παρρηχημένου κειμένου ἐν τῇ κυρίᾳ προτάσει. Ὅθεν λέγει J'ignorais qu'il *fût* votre ami *alors*, ἢ *maintenant*. Je ne savais pas, on ne m'avait pas dit qu'il *vécût* encore aujourd'hui. Je souhaiterais qu'il *fût* heureux, ὅχι δὲ qu'il *soit* votre ami, qu'il *vive* encore aujourd'hui, qu'il *soit* heureux, ἀν καὶ ἦναι ὁ λόγος περὶ ἐνεστώτος ἢ μέλλοντος, ἐπειδὴ τὰ κύρια ῥήματα j'ignorais, je ne savais pas, on ne m'avait pas dit, je souhaiterais, δὲν εἶναι κατὰ Prétérit indéfini.

Σημειωτέον ὅτι, ἐν ὑποθετικῷ λόγῳ, ἡ μὲν Ἀπλῆ Ὑποθετικὴ ἀναπληροῦται διὰ τοῦ Παρατατικῷ τῆς ὑποτακτικῆς, ἡ δὲ Σύνθετος διὰ τοῦ Ὑπερσυντελικῷ.

Elle n'*étudierait* pas à l'heure qu'il est, ni demain, si on ne l'y contraignait.

Je ne crois pas qu'elle *étudiât* à l'heure qu'il est, ni demain, si on ne l'y contraignait.

Elles *auraient réussi* même sans vous, ἤτοι même si vous ne les aviez pas protégées.

Je doute qu'elles *eussent réussi* sans vous.

J'*aurais écrit* demain sans cela, ἤτοι quand même cela ne serait pas arrivé.

Je douterai toujours que vous *eussiez écrit* demain sans cela.

Supposons qu'il *consentit* à partir. Supposons qu'il *eût consenti* à partir.

Il n'y a aucun de ses sujets qui ne craigne de le perdre, et qui ne *hasardât* sa propre vie pour conserver celle d'un si bon roi, δηλονότι et qui ne *hasardât s'il le fallait*, = tous *hasarderaient*.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

ΠΕΡΙ ΕΥΚΤΙΚΗΣ.

Ἡ γαλλικὴ γλῶσσα, ὡς καὶ ἡ νεωτέρα ἑλληνικὴ, μὴ ἔχουσα ἀντίστοιχον τῆς παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἑλλησιν εὐκτικῆς λεγομένης ἐγγλίσεως, δηλοῖ τὴν εὐχὴν.

α') Δι' εὐκτικῶν ἐκφράσεων, ὡς Plaise à Dieu que... Plût à Dieu que... Fasse le ciel que... Dieu veuille que..., αἰτήσεις φέρονται πάντοτε εἰς ὑποτακτικὴν. Dieu veuille que je me trompe, ἄμποτε νὰ ἔχω λάθος (εἶθε σφάλωμι)! Plaise à Dieu que je le voie! ἄμποτε νὰ τὸν ἴδω (ἴδοιμι αὐτόν)! Plût à Dieu que je l'eusse vu, l'année dernière, quand il vint! ἄμποτε νὰ τὸν ἔβλεπον πέρυσι, ὅτε ἦλθε (εἶθ' ὄφελον ἰδεῖν αὐτόν πέρυσι, ὅτε ἦλθε)!

β') Δι' ὑποτακτικῆς ἀπλῶς. Que Dieu vous protège! Que Dieu soit avec vous! ὁ Θεὸς μετὰ σοῦ! (ὁ δὲ Θεὸς διαφυλάττει σε)!

γ') Δι' ὑποτακτικῆς ἀνευ τοῦ que, ὅσον Puissé-je de mes yeux voir tomber la foudre! εἶθε ἰδίῳις ὀφθαλμοῖς νὰ ἴδω ἐπισκῆπτοντα τὸν κεραυνόν! Dieu garde! Dieu m'en préserve! ὁ Θεὸς φυλάζει! ὁ Θεὸς νὰ φυλάξῃ! (Μὴ γένοιτο)! Puisse le Troyen auteur de mes alarmes! Au diable soit l'impartun!

δ') Διὰ τοῦ *si*, ὄσον· Si je pouvais le voir, ne fût-ce qu'une fois ! εἶθε νὰ τὸν ἴδω καὶ ἀπαξ μόνον ! Si j'avais seulement pu le voir ! εἶθε νὰ τὸν ἑβλεπον ! κατ' ἔλλειψιν τοῦ *heureux si*... = que je serais (que j'aurais été) heureux si...

ε') Διὰ τοῦ *que ne*, ὡς Que ne l'a-t-il dit plus tôt ! ἄς τὸ εἶπε πρότερον ! Que ne suis-je venu ! ἄς ἤρχόμην ! (ὡς ὄφελον ἀφικέσθαι) !

* Ἄς μὴ τὸ εἶπε ! ἄς μὴ ἤρχόμην ! καὶ τὰ ὅμοια = Il aurait bien dû ne pas le dire ! Pourquoi l'a-t-il dit ! Plût au Ciel que je ne fusse pas venu ! Heureux si je n'étais pas venu ! Pourquoi faut-il que je sois venu ? etc.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ

ἐν εἴδει Γυμνάσιματος.

Je sais que votre frère est arrivé bien portant et qu'il veut repartir dans quelques jours.

S'il ne prend (pas) un plus long repos, il est fort probable qu'il tombera malade, et se repentira, mais trop tard, de sa témérité, tout robuste qu'il a toujours été jusqu'ici.

S'il est sage, il mettra fin dès aujourd'hui à ses éternels voyages, et se rendra à la prière de ses parents et de ses amis.

Ne sait-on pas qu'il est assez riche ? (= on sait...)

Est-ce quand la vieillesse sera venue l'accabler et qu'il aura perdu une partie de ses facultés et la santé, qu'il se décidera à jouir du repos au sein de sa famille ?

Il est persuadé que la mort l'épargnera et qu'il lui sera donné de revenir sain et sauf, et néanmoins il avoue qu'il ferait plus sagement de renoncer à son dessein.

Dès que je le reverrai, je lui dirai tout cela ; mais peut-être toutes mes paroles ne le feront-elles pas revenir de sa détermination, et il est fort probable que je ne réussirai pas à le dissuader.

Je me réjouis du moins de ce qu'il a conservé pour moi de l'amitié, et je crois que tout espoir n'est pas perdu, tout entêté qu'on le dit.

Ce ne sera pas du premier coup que je triompherai ; mais je reviendrai à la charge tant et tant de fois que je rapporterai la victoire, si la victoire n'est pas impossible.

Je doute que votre frère soit arrivé bien portant, et je m'étonne qu'il veuille repartir dans quelques jours.

A moins qu'il ne prenne un plus long repos, il est à craindre qu'il ne tombe malade et ne se repente, mais trop tard, de sa témérité, encore qu'il ait toujours été robuste jusqu'à présent.

Il est temps qu'il mette fin à ses éternels voyages ; et, pour peu qu'il soit sage, il faut qu'il se rende à la prière de ses parents et de ses amis.

Doutez-vous qu'il ne soit assez riche ?

Faut-il que la vieillesse soit venue l'accabler et qu'il ait perdu une partie de ses facultés et la santé, pour qu'il se décide à jouir du repos au sein de sa famille ?

Mais supposé que la mort l'épargnât et qu'il lui fût donné de revenir sain et sauf, il ne peut nier qu'il ne fit plus sagement de renoncer à son dessein.

Il faudra, pourvu que je le revois avant son départ, que je lui dise tout cela ; et certes, il ne tiendra pas à moi que je ne le fasse revenir de sa détermination ; mais il n'est pas certain que je réussisse.

Je me réjouis du moins, qu'il ait conservé pour moi de l'amitié, et je ne crois pas que tout espoir soit perdu, quelque entêté qu'on le dise.

Ce ne sera pas la première fois que j'aie obtenu de lui ce que j'en désirais ; mais il ne faut pas espérer que je l'obtienne du premier coup. Pourvu que cela soit possible, je reviendrai à la charge jusqu'à ce que je remporte la victoire.

Pourquoi ne m'avez-vous pas prévenu plus tôt? Je le regrette; car il est probable que, si vous l'aviez fait, la besogne serait déjà fort avancée, et que, dans l'émotion de la première entrevue, je l'aurais trouvé plus sensible à mes prières et plus facile à persuader.

Mais puisque vous ne l'avez pas fait, j'irai le trouver, ou bien vous me l'amènerez, et vous verrez, je le souhaite, que j'ai encore sur lui quelque pouvoir.

Ce serait un grand malheur, en effet, si, lui parlant au nom de l'amitié, de la raison et de son propre intérêt, je ne parvenais pas à le toucher, et si nous n'avions rien obtenu après que nous aurions tout tenté.

Je regrette seulement que vous ne m'ayez pas prévenu plus tôt; car je ne doute pas que si vous l'eussiez fait, la besogne ne fût déjà fort avancée, et que, dans l'émotion de la première entrevue, je ne l'eusse trouvé plus sensible à mes prières et plus facile à persuader.

Il était donc important que vous me prévinsiez. Aujourd'hui, soit que j'aille le trouver, ou que vous me l'amènerez, souhaitez que j'aie encore sur lui quelque pouvoir.

Ce serait un grand malheur en effet, que, lui parlant au nom de l'amitié, de la raison et de son propre intérêt, je ne parvinsse pas à le toucher, et que nous ne pussions rien obtenir, bien que nous eussions tout tenté.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

ΠΕΡΙ ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ.

Ι. ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΣ ΕΝ ΣΥΝΔΕΣΣΕΙ ΛΟΓΟΥ.

Ἐν συνδέσει λόγου καὶ ἐξαρτήσῃ τίθεται ἡ Ἀπαρέμφatos α') ἢ ὡς ἀντικείμενον ἄλλου τινὸς ῥήματος, ὡς ἐπὶ τοῦ *je sais écrire*, ἀντὶ τοῦ ἀναλελυμένου τρόπου *je sais que j'écris*, ἤξεύρω νὰ γράφω· β') ἢ ὡς συμπλήρωμα προθέσεως ἐν ἐξαρτωμένῳ κώλῳ, ὡς *je suis assis pour me reposer* = κάθημαι ὥστε ἀναπαυθῆναι, ἀντὶ τοῦ ἀναλελυμένου τρόπου *je suis assis pour que je me repose*, κάθημαι διὰ ν' ἀναπαυθῶ.

α') Ὡς ἀντικείμενον ῥήματος.

Ὡς ἀντικείμενον ῥήματος τιθεμένη, ἡ Ἀπαρέμφatos εἶναι ἡ τελικὴ, ἢ εἰδική· καὶ τελικὴ μὲν, ἀναλύεται διὰ τοῦ νὰ καὶ τῆς ὑποτακτικῆς· εἰδικὴ δὲ, ἐν γένει διὰ τοῦ ὅτι καὶ τῆς ὀριστικῆς.

Τελικὴ ἀπαρέμφatos. Παρὰ τοῖς Γάλλοις γίνεται ὁ λόγος διὰ τελικῆς ἀπαρεμφάτου, ἀντὶ τοῦ ἀναλελυμένου τρόπου, ὁσάκις τὰ δύο ῥήματα, τὸ συμπληρούμενον δηλ. καὶ τὸ συμπληροῦν, τὸ αὐτὸ ἔχουσιν ἀντικείμενον, ὡς *Je veux partir*, θέλω ν' ἀναχωρήσω· *Veux-tu le voir?* θέλεις νὰ τὸν ἴδῃς; *Une petite négligence peut engendrer un très-grand mal*, μικρὰ ἀμέλεια δύναται νὰ γεννήσῃ μέγιστον κακόν. *En voulant tout gagner, on s'expose à tout perdre*, ὅστις θέλει τὰ πάντα νὰ κερδίσῃ, τὰ πάντα κινδυνεύει ν' ἀπωλέσῃ. *Qui veut venir avec moi? τίς θέλει νὰ ἔλθῃ μετ' ἐμοῦ;* *Nous comptons partir demain*,

μελετώμεν ν' αναχωρήσωμεν αὐρίον. Vous désirez être aimés, ἐπιθυμεῖτε νὰ ἀγαπήσθε, κτλ. *Οχι δὲ ἀναλελυμένως je sais que j'écrive; je veux que je parte; veux-tu que tu le voies? une petite négligence peut qu'elle engendre, κτλ., ὡς ἀναγκάζεται ἡ σημερινὴ ἑλληνικὴ νὰ ἐκφράζη τὰ τοιαῦτα, καθὼ στερουμένη τῆς ἀπαρεμφάτου ἐγκλίσεως.

Ἐπὶ μὲν αὐτοπροσωπίας, λέγε λοιπὸν Il veut partir, θέλει ν' ἀναχωρήσῃ (ὁ ἴδιος). ἀλλ' ἐφ' ἑτεροπροσωπίας, λέγε Il veut qu'il parte, θέλει ν' ἀναχωρήσῃ (ἄλλος τις). Nous voulons que vous partiez. Voulez-vous que je parte? Je voulais que vous partissiez, etc.

*Ὅταν δὲ τὸ κύριον ῥῆμα ἔχη, παρὰ τὴν ἀπαρέμφατον, καὶ ἄλλο ἀντικείμενον, τότε ἡ ἀπαρέμφατος ἀναφέρεται εἰς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, ὅχι δὲ πλεόν εἰς τὸ ὑποκείμενον, ὅσον Je te permets de venir, σοὶ ἐπιτρέπω νὰ ἔλθῃς. Je vous entends rire, σὲ ἀκούω νὰ γελάῃς (γελῶντα). Il ordonna aux soldats de faire feu, διέταξε τοὺς στρατιώτας νὰ πυροβολήσωσιν.

Εἰδικὴ ἀπαρέμφατος. Ὅπως οὖν δυσκολωτέρα εἶναι ἡ χρῆσις τῆς εἰδικῆς ἤτοι ἐκθετικῆς ἀπαρεμφάτου, διότι, καίτοι προτιμητέα πολλάκις ἀντὶ τοῦ ἀναλελυμένου τρόπου, εἶναι ὅμως αὐθαίρετος, κρεμαμένη ἐκ τῆς καλλισπέας μᾶλλον ἢ ἐκ τῆς γραμματικῆς.

Je crois être plus grand que vous, ἢ je crois que je suis plus grand, νομίζω ὅτι εἶμαι ὑψηλότερός σου.

Nous affirmons que nous ne l'avons jamais vu, ἐντονώτερον τοῦ nous affirmons ne l'avoir jamais vu, βεβαιούμεν ὅτι οὐδέποτε ἴδομεν αὐτόν.

Etes-vous certain de partir ce soir? εὐρυθυμότερον τοῦ êtes-vous certain que vous partirez, εἶσαι βέβαιος ὅτι θέλεις ἀναχωρήσει ἀπόψε;

En la voyant on croirait voir sa mère, κάλλιον τοῦ κακοφώνου on croirait qu'on voit, βλέπων αὐτὴν ἐνόμιζέ τις ὅτι βλέπει τὴν μητέρα της.

Σημειωτέον καὶ ὅτι, ἐπὶ τῶν εἰδικῶν λόγων, ἡ ἀπαρέμφατος ἀναφέρεται πάντοτε εἰς τὸ ὑποκείμενον τοῦ κυρίου ῥήματος, ὅχι δὲ εἰς τὸ ἀντικείμενον. Π. γ. τὸ Je lui promets de venir ἄλλο δὲν δύναται νὰ σημαίῃ εἰ μὴ Ὑπόσχομαι εἰς αὐτόν ὅτι θὰ ἔλθω = je lui promets que je viendrai τὸ Je ne vous dis pas l'avoir vu, mais l'avoir entendu = je ne vous dis pas que je l'ai vu, mais que je l'ai entendu = δὲν σοὶ λέγω ὅτι τὸν εἶδον, ἀλλ' ὅτι τὸν ἤκουσα. Vous me semblez avoir raison = μοὶ φαίνεται ὅτι ἔχετε δίκαιον = il me semble que vous avez raison.

Γενικαὶ παρασηρ. *Ἄν δὲ τὸ ὑποκείμενον τοῦ ἐξαρτωμένου ῥήματος ᾖ παντὴ διάφορον καὶ τοῦ ὑποκειμένου καὶ τοῦ ἀντικειμένου τοῦ κυρίου ῥήματος, ἀδύνατον τότε ἐν γένει ὁ λόγος νὰ γείνη γαλλιστὶ δι' ἀπαρεμφάτου, διότι δὲν ὑπάρχει παρὰ τοῖς Γάλλοις ἐκείνη ἡ παρὰ τοῖς Ἑλλήσι καὶ τοῖς Ῥωμαίοις κατ' ἐξοχὴν καλουμένη ἀπαρεμφατικὴ σύνταξις, καθ' ἣν τίθεται κατ' αἰτιατικὴν ἰδιαίτερον ὑποκείμενον τῆς ἀπαρεμφάτου. Π. γ. τὸ Βούλομαι αὐτὴν λέγειν λέγεται je veux qu'elle dise, καὶ ὅχι je veux elle dire. Τὸ Φασὶ Πέλοπα ἐξ Ἀσίας ἐλθεῖν λέγεται On dit que Pélops vint de l'Asie, καὶ ὅχι on dit

Pélops être venu de l'Asie. Ἐλπίζω τὸν Παῦλον μὴ ἀρρώστῃσιν = j'espère que Paul ne tombera pas malade, καὶ ὄχι j'espère Paul ne devoir pas être malade. Le médecin nous promet que Paul ne sera pas malade, ὄχι nous promet Paul ne devoir pas être malade.

Ἐσαύτως ἐπὶ ταῦτοπροσωπίας, διότι λ. γ. τὸ Κρόϊσος νομίζει ἄλιθιος εἶναι λέγεται Crésus croit être heureux, ἀλλ' οὐδέποτε Crésus croit lui-même être heureux, ὅπερ λέγεται ῥωμαϊστὶ putat se esse beatum, ἐνίοτε καὶ ἑλληνιστὶ Κρόϊσος νομίζει ἑαυτὸν εἶναι ἄλιθιον.

— Συνηθέστατα τίθενται δύο, ἐνίοτε καὶ τρεῖς ἀπαρέμφατοι κατὰ συνέχειαν, ὧν ἡ μὲν δευτέρα εἶναι ἀντικείμενον τῆς πρώτης, ἡ δὲ τρίτη τῆς δευτέρας, τοιοῦτοτρόπως. Je veux aller voir votre frère, θέλω νὰ ὑπάγω νὰ ἶδω τὸν ἀδελφόν σου. Je désire le voir travailler, ἐπιθυμῶ νὰ τὸν ἶδω ἐργαζόμενον. Je crois devoir vous faire observer que..., νομίζω ὅτι ὀφείλω νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν σας εἰς...

Τὸ Ἀντικείμενον τῆς Ἀπαρεμφάτου.

Γνωστὸν ἤδη πρὸ πολλοῦ ἐκ τῶν πολλῶν ἐν τῇ γραμματικῇ ταύτῃ παραδειγμαμάτων τε καὶ θεμάτων, ὅτι τῆς ἀπαρεμφάτου τὸ ἀντικείμενον τίθεται κατὰ τὴν φύσιν τῆς τῶν ῥημάτων τάξεως εἰς ἣν ἀνήκει. Je lis un livre; je veux lire un livre. Il abuse de vos bontés; je ne voudrais pas abuser de vos bontés. Il s'attend à tout; il faut s'attendre à tout. Faisons l'aumône aux pauvres; aimons à faire l'aumône aux pauvres. Il a été battu par son maître; il disait avoir été battu par son maître.

Πῶς δὲ συντάσσεται ἡ ὡς ἀντικείμενον ἀπαρεμφάτου προσωπικὴ ἀντωνυμία, περὶ τούτου διελέθομεν ἐν τῷ πρώτῳ Κεφ. τοῦ παρόντος Βιβλίου. (ἴδε σελ. 214, η΄).

Πῶς συνδέεται ἡ Ἀπαρεμφατικὴ πρότασις μετὰ τῆς Κυρίας.

Ἡ ἀπαρέμφατος ὡς ἔμμεσον ἀντικείμενον τιθεμένη συντάσσεται ἐν γένει μετὰ τῆς ὑπὸ τοῦ κυρίου ῥήματος ἀπαιτουμένης προθέσεως, ὅσον

Je prie mon ami de venir, διότι λέγεται je prie quelqu'un de quelque chose.

Je me souviens d'avoir dit cela, διότι λέγεται je me souviens de cela, de ces paroles.

Il aspire à devenir savant, ἀφορᾷ εἰς τὸ νὰ γείνη πολυμαθής· διότι λέγεται j'aspire à quelque chose.

Il commença par se plaindre, διότι λέγεται commencer par quelque chose.

Ἄλλ' ὡς ἔμμεσον ἀντικείμενον, ἐνῶ ἔπρεπε νὰ τίθεται πάντοτε ἄνευ προθέσεως, (ὡς ἐπὶ τῶν je sais écrire, je veux lire, nous comptons partir, je me rappelle très-bien vous avoir dit cela), πολλάκις ἐμπροσθέντος ἐκφέρεται.

Π. γ. λέγεται μὲν *Vous méritez le bonheur*, ἀλλὰ *vous méritez d'être heureux*.

Μόνον 50 περίπου ἐνεργητικὰ ῥήματα (ὧν τὰ πλεῖστα ἀνάγονται εἰς τὰ λεκτικὰ, αἰσθητικὰ καὶ ἐφευκτικὰ) ἀπροθέτως συντάσσονται μετὰ τῆς ὡς ἀμέσου ἀντικειμένου ἀπαρεμφάτου, τὰ ἐξῆς·

Aimer mieux.	Écrire.	Prétendre.
Affirmer.	Entendre.	Raconter.
Annoncer.	Envoyer.	se Rappeler.
Apercevoir.	Espérer.	Rapporter.
Assurer.	Faire.	Reconnaître.
Avouer.	se Figurer.	Regarder.
Compter.	s'Imaginer.	Répéter.
Confesser.	Jurer.	Rêver.
Croire.	Laisser.	Savoir.
Déclarer.	Nier.	Sentir.
Déposer.	Oser.	Souhaiter.
Désirer.	Ouïr.	Soutenir.
Devoir.	Penser.	Témoigner.
Dire.	Pouvoir.	Voir.
Écouter.	Préférer.	Vouloir.

Ἄλλ' ὅχι πάντα κατὰ πάσας τὰς σημασίας αὐτῶν. Οὕτω π. γ. λέγεται μὲν ἀπροθέτως *il m'a dit, il m'a écrit être souvent venu ici* (... ὅτι πολλάκις ἦλθε)· κατὰ δὲ τὴν σημασίαν τοῦ *προσάττειν, παρακαλεῖν*, λέγεται *j'ai dit, j'ai écrit à votre frère de venir* (... νὰ ἔλθῃ). *Il jure n'avoir pas commis cette faute* (βεβαιῶ δι' ὅρκου...). *Il jure de ne la jamais commettre*, ὑπόσχεται ἐνόρκως...

Καὶ ὀλίγα τινὰ οὐδέτερα ἀπροθέτως συντάσσονται μετ' ἀπαρεμφάτου, τὰ *Paraître* καὶ *Sembler*, εἶτι καὶ τὰ κινήσεως σημαντικὰ *Aller, Courir, Retourner, Venir (revenir)*. Ἄλλ' ἐπὶ τοῦ *paraître* ἢ *sembler*, ἡ ἀπαρέμφατος εἶναι ἀντὶ μετοχῆς ἀναφερομένης εἰς τὸ ὑποκείμενον· *Il semble se repentir* = *il semble se repentant* (φαίνεται μεταμελοῦμενος), ἐνθα τὸ *se repentir* δὲν εἶναι ἀντικείμενον, ἀλλὰ κατηγορούμενον. Ἐπὶ δὲ τῶν κινήσεως σημαντικῶν, ἐλλείπει ὑπονοουμένη ἢ πρόθεσις *pour*, οἷον *Je viens écrire*, ἦτοι *pour écrire*, ἔρχομαι ἵνα γράψω, ἔρχομαι γράψων (1). Τὸ αὐτὸ καὶ μετὰ τῶν ἐνεργητικῶν *Mener (amener, emmener)* καὶ *Conduire*, ὡς *menez les chevaux boire* ἦτοι *pour boire*, *pour qu'ils boivent*. Σημείωσον καὶ τὰ *Faillir, Manquer*, ὡς *il a failli tomber*, *il a manqué tomber*, ἀντὶ *de tomber*, παρ' ὀλίγον ἔπεσε, ὀλίγον ἔλειψε νὰ πέσῃ. Οὕτω καὶ διὰ τοῦ ἐνεργητικοῦ *penser*, ὡς *il a pensé tomber*, *il a pensé mourir*.

Μετὰ δὲ τὰ λοιπὰ ἐνεργητικὰ ῥήματα ἔπεται ἡ ἀπαρέμφατος συνδεομένη διὰ τῆς *DE* παρελκούσης πρόθεσεως, οἷον·

J'ai ordonné cela au domestique. — J'ai ordonné au domestique de faire cela.

(1) Καὶ οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Λατῖνοι ἔλεγον ἐνίοτε "Ἦκω γράψαι = πρὸς τὸ φράσαι· Vemo scribere = *ad scribendum, scriptum, ut scribam*.

J'ai omis cette phrase. — J'ai omis *de* vous en parler.

Je lui ai insinué cette pensée. — Je lui ai insinué *d'*agir ainsi.

Je projette cela. — Je projette *de* vous aller voir.

Je regrette cette parole. — Je regrette *de* vous avoir ainsi parlé.

J'ai accepté un dîner chez lui. — J'ai accepté *de* dîner chez lui, etc.

Ἐξαίρουνται μόνον εὐάριθμά τινα (Aimer; Apprendre, désapprendre; Chercher; Donner; Enseigner καὶ montrer; Trouver), μετὰ τῶν ὁποίων ἢ ὡς ἄμεσον ἀντικείμενον ἀπαρέμφατος συνδέεται διὰ τῆς *α*, ὡς·

Nous aimons notre père. — Nous aimons *à* obliger.

J'apprends la danse. — J'apprends *à* danser.

Je cherche, je trouve une occupation. — Je cherche, je trouve *à* m'occuper.

Je donne un dîner. — Je donne *à* dîner.

Ἄλλα δὲ τινα συντάσσονται ἐπίσης μετὰ τῆς *de* καὶ μετὰ τῆς *à* προθέσεως, τὰ Commencer, Continuer, Demander, Essayer, etc. (4).

Ἰδίως περὶ Ἀπαρεμφάτου ἐν συντάξει μετὰ τῶν
Voir, Entendre, Sentir, Mener, Laisser, Faire.

Ἡ ἀπαρέμφατος ὡς συντακτικὴ ῥήματος δύναται ἐν γένει νὰ ἐκφέρηται καθ' ὅποιανδήποτε διάθεσιν· je crois le voir, je ne puis plus dormir, nous espérons nous divertir, il affirme avoir été battu, ils aiment à être flattés. Πλὴν δὲν ἔχει οὕτως, ὅταν τίθηται ὡς συντακτικὴ τῶν *VOIR*, (*apercevoir, regarder*); *ENTENDRE*, (*ouïr, écouter*); *SENTIR*; *MENER*, (*conduire*); *LAISSER*; *FAIRE*, διότι τότε γίνεται ἀνεπίδεκτος διαθέσεως παθητικῆς, ὡς ἤθελεν εἶσθαι je les regarde, je les conduis, je les laisse être vaincus; je vois cette maison être bâtie, κτλ. Ἄλλ' ἀντὶ παθητικῆς τίθεται πάντοτε ἐνεργητικὴ ἀπαρέμφατος· ὥστε τὸ je les regarde vaincre δύναται, ὡς ἐκ τῆς συντάξεως, νὰ σημάνη ἢ τοὺς βλέπω νικῶντας, ἢ τοὺς βλέπω νικωμένους. Καὶ ἐπὶ μὲν τῆς πρώτης περιστάσεως, τὸ *les* εἶναι κατ' αἰτιατικὴν ἀντικείμενον τοῦ je regarde (= je regarde eux vaincre, ἤτοι vainquant)· ἐπὶ δὲ τῆς δευτέρας, εἶναι κατ' αἰτιατικὴν ἀντικείμενον τοῦ vaincre (= je regarde vaincre eux), καθὼς καὶ ἐπὶ τοῦ je vois bâtir cette maison, τὸ cette maison εἶναι ἄμεσον ἀντικείμενον τοῦ bâtir.

Παραδείγματα.

Qui avez-vous entendu lire; J'ai entendu lire cet élève (lire = lisant).

Je sentis un glaive déchirer mes entrailles (= déchirant mes entrailles).

Qu'avez-vous entendu lire? — J'ai entendu lire ce livre.

Je sentis déchirer mes entrailles, ἤτοι je sentis qu'on déchirait mes entrailles

(1) C'est le goût qui décide entre ces deux prépositions. Quelquefois il arrive que le verbe prend un sens un peu différent, selon la préposition qui l'accompagne: ce sont là, dans tous les cas, des particularités de langage qui sont mieux placées dans un dictionnaire que dans une grammaire.

(B. JULLIEN.)

Laissons-les chasser, ἄς ἀφήσωμεν αὐ-
τοὺς νὰ κυνηγήσωσι.

On mena les bœufs boire, ἤτοι pour
boire, pour qu'ils bussent, ἵνα πίωσι.

On enverra les gendarmes prendre les
voleurs, ἵνα συλλάβωσι τοὺς κλέπτας.

Laissons-les chasser, ἄς ἀφήσωμεν ν'
ἀποδιωγθῶσι.

On les mena tuer par le boucher, ἵνα
φονευθῶσι, σφαγῶσι.

On enverra prendre les voleurs par les
gendarmes, ἵνα συλληφθῶσιν ὑπὸ τῶν χω-
ροφυλάκων.

Πρὸς δὲ τούτοις ἰστέον, ὅτι πολλάκις, ἐν ταύτῃ τῇ συντάξει, τὸ ποιητικὸν αἴτιον κόμψως ἐκφέρεται διὰ δοτικῆς, ὡς J'ai ouï dire à votre frère, ἢ par votre frère, ἤκουσα λεγόμενον ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ σου. Laissez faire cette besogne à d'autres, ἢ par d'autres, = laissez d'autres personnes faire cette besogne. On lui verra subir la mort la plus cruelle, = on le verra... Il s'est laissé vaincre au sommeil, ἢ par le sommeil.

Ἄλλ' ὁ τρόπος οὗτος γίνεται ἐνίοτε ἀμφίβολος. Π. χ. τὸ je leur ai vu faire l'aumône σημαίνει, ἢ j'ai vu que l'aumône leur était faite, ἤτοι à eux (κατὰ γράμμα· εἶδον ὅτι ἐλεημοσύνη διενέμετο, εἶδικο αὐτοῖς, εἰς αὐτούς)· ἢ j'ai vu que l'aumône était faite par eux, τούτστιν εἶδον ὅτι ἐλεημοσύνη διενέμετο, εἶδικο ὑπ' αὐτῶν. Τὸ δὲ je les ai vus faire l'aumône, σημαίνει σαφῶς je les ai vus faisant l'aumône, εἶδον αὐ-
τοὺς ἐλεημοσύνην διανεμόντας, διδόντας. Ὡσαύτως τὸ on lui fit payer cent francs δυ-
νατὸν νὰ σημαίνῃ on fit en sorte que cent francs lui fussent payés (LUI = αὐτῷ, εἰς
αὐτόν)· ἢ νὰ ἦναι ἄντι on le fit payer cent francs (κατὰ γράμμα· τὸν ἕκαμαν νὰ πλη-
ρῶσῃ ἑκατὸν φράγκα).

Προηγούμενον δὲ ἄλλου τινὸς ἀντικειμένου, γίνεται πολλάκις ἀναπόφρευτος ἢ περὶ ἧς ὁ λόγος σύνταξις· C'est un livre que j'ai souvent entendu lire à votre frère, ὅχι que j'ai souvent entendu votre frère lire. On les leur fera payer, ὅχι on les les fera payer. Cette potion, je la lui ai vu boire, ὅχι δὲ je la l'ai vue boire (1).

Περὶ τῶν Faire καὶ Laisser πρὸ Ἀπαρεμφάτου.

4. Συνηθεστάτη χρῆσις τοῦ FAIRE εἶναι ἐκείνη καθ' ἣν συνάπτεται μεθ' οἰουδή-
ποτε ἀπαρεμφάτου,

α') Πρὸς δῆλωσιν τοῦ ποιεῖν τι γίγνεσθαι, ὡς Le vent a fait tomber le mur, ὁ ἄνεμος ἀνέτρεψε τὸ τεῖχος (ἔκαμε νὰ πέσῃ). Le chagrin le fit mourir, ἢ λύπη τὸν ἐφόνευσεν. Il fait rire, γέλωτα παρέχει (κάμνει νὰ γελάσῃ). Ses réponses me firent naître des soupçons, αἱ ἀποκρίσεις αὐτοῦ ἐποίησαν ὥστε νὰ ἀναφύωσιν εἰς ἐμὲ ὑπόνοιαι. Vous nous avez fait rougir, αἰσχύνεσθαι ἡμᾶς ἐποίησατε (Ξεν.). Il me l'a fait croire, ταῦτα μὲ πείθεσθαι ὑπῆγε (μ' ἔκαμε νὰ τὸ πιστεύσω). Faites cesser cet homme d'être insolent, παύσατε τὸν ἄνδρα ὑβρίζοντα.

Ἐπ' αὐτοπαθείας καὶ ἀλληλοπ., λέγει ils se font tomber; ils se font tomber mutuellement; vous vous ferez mourir de chagrin; etc.

β') Ἴνα σημαίνωμεν ἐνέργειαν ὑπ' ἄλλου μὲν, ἀλλὰ δι' ἐπιμελείας, προσταγῆς ἢ χρημάτων τοῦ ὑποκειμένου γινομένην, ὡς Je fais bâtir; je fais construire

(1) Ὁ δὲ τρόπος je l'ai vue boire εἶναι σπάνιος.

une maison = διὰ τοῦ οἰκοδόμου οἰκοδομῶ = παραγγέλλω, φροντίζω, κτλ., νὰ οἰκοδομήσωσι, νὰ οἰκοδομηθῆ, εἴτε ὑπὲρ ἐμοῦ, εἴτε ὑπὲρ οἰουδῆποτε ἄλλου. Faites faire cela, πρόσταξε νὰ ποιήσωσιν αὐτό. La justice fit arrêter les brigands, συνέλαβεν ἡ ἀρχὴ τοὺς ληστές· δηλονότι συνελήφθησαν οἱ λησταὶ κατ' ἐπιταγὴν τῆς ἀρχῆς.

Ἐπιστροφούσης δὲ τῆς ἐνεργείας εἰς τὸ ὑποκείμενον, καθ' ἣν περίστασιν κυριωτέρως ἐφαρμόζονται τὰ παρ' Ἑλληνισι μέσα διάμεσα ῥήματα, τότε ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀντωνυμικῶς ἐκφέρεται τὸ faire, οἷον· Je me fais bâtir une maison, οἰκοδομοῦμαι οἶκον, = je fais bâtir une maison pour moi.

Ils allaient tous se faire inscrire, ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι. Je me fais servir à manger, παρατίθεμαι σίτον. Je me fais faire des habits (κόπτω φορέματα). Il faudrait vous faire faire des chaussures (ἔπρεπε νὰ κάμης υποδήματα). Il s'est fait couper la jambe par un habile chirurgien. Il sait se faire estimer de tout le monde.

Ἐν πᾶσι τούτοις καὶ τοῖς ὁμοίοις, ἐναργῆς εἶναι ἡ ἔννοια τοῦ ἐφ' ἑαυτῷ δι' ἄλλου ποιεῖν τι, ἥτοι προφανῶς ἐπιστρέφεται εἰς αὐτὸ τὸ ὑποκείμενον τοῦ faire τὸ ὑπὸ τοῦ κατ' ἀπαρέμματος ἐκφερομένου ῥήματος σημαίνον. Ἄλλ' οὐχ οὕτω, π. γ., ἐπὶ τοῦ Διδάσχομαι τὸν παῖδα, ἐπειδὴ ἄλλος τις ἢ ἐγὼ, δηλονότι ὁ παῖς μου, λαμβάνει μαθήματα. Τότε λοιπὸν τὸ faire δὲν ἐκφερέται ἀντωνυμικῶς· Je fais instruire mon enfant, ὅχι δὲ je me fais instruire l'enfant.

ΣΗΜ. Οὐδέποτε τὰ τοιαῦτα παθητικῶς ἐκφέρονται· ὥστε λέγεται μὲν un tel a fait bâtir une maison, ἀλλ' ὅχι· une maison a été faite bâtir par un tel· λέγεται on a fait mourir l'assassin, ὅχι δὲ l'assassin a été fait mourir.

Ἐν ταύτῃ τῇ συντάξει ἡ μετοχὴ fait μένει πάντοτε ἀκλιτος· Elles se sont fait applaudir (ὅχι· faites). Ils se sont fait chasser. La maison que nous avons fait bâtir.

2. Ὡς τὸ faire, οὕτω καὶ τὸ LAISSER συναποτελεῖ, κλινόμενον μετ' ἀπαρεμφάντου, ὡσάν ἄλλην τινὰ ῥηματικὴν διάθεσιν, καθ' ἣν τὸ ὑποκείμενον δὲν ἐνεργεῖ πλέον, οὔτε αὐτὸς ὁ ἴδιος, οὔτε δι' ἑτέρου, ἵνα γείνη τι, ἀλλ' ἔῤ (ἀφίνει), συγχωρεῖ (ἢ δὲν κωλύει) νὰ γείνη· Je le laissai parler, τὸν ἄφησα νὰ ὁμιλήσῃ. Οὕτω καὶ ἀπαραλλάκτως οἱ ἀρχαῖοι Ἑλληνες· Ἄφετε τὰ παιδιὰ ἔρχεσθαι πρὸς με, laissez venir à moi les petits enfants. Ἄφες με πιεῖν, laisse-moi boire. Οὐδ' ἔμ' ἔασκες κλαίειν, tu ne m'as point laissé pleurer.

Ἐπιστροφούσης δὲ τῆς ἐνεργείας εἰς τὸ ὑποκείμενον, τότε, ὡς εἶδος, ἀντωνυμικῶς ἐκφέρεται τὸ laisser, καὶ οὕτως ἐκφερόμενον ἀναλογεῖ εἰς τὰ ἑλληνικὰ διάμεσα τὰ σημαίνοντα ἐνεργείας μᾶλλον στεργόμενας καὶ ὑποφερομένας ὑπὸ τοῦ ὑποκειμένου ἢ ὑπ' αὐτοῦ γινομένας, ὡς ἤθελεν εἶσθαι τὸ τοῦ Ἰσοκράτους Αἰσχρὸν τῶν συμφορῶν ἠτᾶσθαι, Il est honteux de se laisser vaincre par le malheur. — Ne vous laissez point effrayer, μὴ φόβου. Il se laisse renverser, (ἀφίνει νὰ τὸν καταβάλλου).

Λοιπὸν, On fait tomber quelqu'un, τὸν καταβάλλουσι, (τὸν κάμνουσι νὰ πέσῃ)· Quelqu'un tombe, ἀκουσίως πίπτει· Il se laisse tomber, πίπτει ἐκουσίως.

ΣΗΜ. Οὐδὲ τὰ τοιαῦτα παθητικῶς ἐκφέρονται· λέγεται μὲν on le lascia mourir de

faim, ἔχι δὲ il fut laissé mourir. "Θεν τὸ Οὐκ ἀφείθην ἀπολαῦσαι (Χρυσόστ.) μετατρεπτόν γαλλιστὶ εἰς ἐνεργητικόν τύπον, on ne m'a pas laissé jouir.

β) Ἡ Ἀπαρέμφατος ὡς Συμπλήρωμα Προθέσεως.

Ἐπὶ μὲν ἑτεροπροσωπίας, λέγεται ἀναλελυμένως Je fermai la porte de peur qu'il n'entendit, ἔκλεισα τὴν θύραν μήπως ἀκούσῃ· ἐπὶ δὲ ταυτοπροσωπίας, λέγεται δι' ἀπαρεμφάτου Je fermai la porte de peur d'entendre, ἔκλεισα τὴν θύραν μήπως ἀκούσω. Ὡσαύτως λέγε Il se plaça de manière à les voir passer, ἐτέθη ὥστε νὰ ἴδῃ αὐτοὺς διαβαίνοντας· ἀλλὰ il se plaça de manière à ce qu'ils le vissent passer, ἐτέθη ὥστε νὰ τὸν ἴδωσι διαβαίνοντα. Avant de livrer bataille, il pria Dieu, πρὶν συνάψῃ μάχην προσήχητο.

Οὕτω καὶ, ἐπὶ ταυτοπροσωπίας πάλιν, μεταχειρίζου τὸν Παρωχημένον τῆς Ἀπαρεμφάτου ἀντὶ τοῦ Prétérit antérieur καὶ τοῦ Futur antérieur, οἷον Après avoir lu cette lettre, je sortis, ἀντὶ τοῦ après que j'eus lu. Je me coucherai avant d'avoir lu cette lettre, ἀντὶ τοῦ avant que j'aie lu.

Ἐν τῇ συντάξει ταύτῃ μάλιστα, προσεκτέον μήπως ἀποβαίῃ ἀμφίβολος ἡ ἀσαφής ὁ λόγος.

Κανὼν γενικὸς εἶναι λοιπὸν τὸ ν' ἀναφέρηται προφανῶς ἢ ἐν ἐξαρτωμένῳ κώλῳ ἀπαρεμφάτου εἴτε εἰς τὸ ὑποκείμενον, εἴτε εἰς τὸ ἀντικείμενον τοῦ ῥήματος τῆς κυρίας προτάσεως· π. χ. ἐπὶ τοῦ Charles est parti sans dire adieu, (ὁ Κάρλος ἀνεχώρησε χωρὶς νὰ χαιρετήσῃ), τὸ dire ἄλλο δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ὑποκείμενον ἢ τὸ τοῦ κυρίου ῥήματος, ἤγουν τὸ Charles. Ἐπὶ τοῦ Dieu créa les hommes pour le servir, (ὁ Θεὸς ἐπλασε τοὺς ἀνθρώπους ἵνα ὑπηρετῶσιν αὐτῷ), εἶναι πρόδηλον ὅτι τὸ servir ἔχει ὑποκείμενον τὸ ἀντικείμενον τοῦ κυρίου ῥήματος, ἦτοι τὸ les hommes. Ἀλλὰ μὴ λέγε J'ai raconté cette histoire à Paul pour la raconter à d'autres, διότι τὸ raconter ἔχει ἀναφορὰν ἀμφίβολον, δυναμένην δηλ. ν' ἀποδοθῇ εἰς ἐμὲ καὶ εἰς τὸν Παῦλον· λέγε ἄρα J'ai raconté cette histoire à Paul afin qu'il la racontât à d'autres, διηγήθῃν ταύτην τὴν ἱστορίαν εἰς τὸν Παῦλον, διὰ νὰ τὴν διηγήθῃ αὐτὸς εἰς ἄλλους. Μῆτε λέγε Ce livre est tombé sans y toucher, (τοῦτο τὸ βιβλίον ἔπεσε χωρὶς νὰ τὸ ἐγγίξῃ τις), διότι ἄλλο εἶναι τὸ ὑποκείμενον τοῦ est tombé καὶ ἄλλο τὸ τοῦ y toucher· ἀλλὰ λέγε Ce livre est tombé sans que personne y touchât. Ἀντὶ τοῦ Paul fut condamné avant de l'entendre, (ὁ Παῦλος κατεδικάσθη, πρὶν τὸν ἀκούσῃ), λέγε διὰ τῆς παθητικῆς ἀπαρεμφάτου Paul fut condamné avant d'être entendu (ὁ Παῦλος κατεδικάσθη, πρὶν ἀκουσθῆ· διότι τότε καὶ τὸ fut condamné καὶ τὸ être entendu ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ἔχουσιν ὑποκείμενον, δηλονότι τὸ Paul. Ὡσαύτως Ce plat, ἢ ce mets est servi pour être mangé, ἔχι δὲ pour manger. Καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ὅρθότατον ὅμως εἶναι τὸ Les moments sont trop chers pour les perdre en paroles, τὸ Pourquoi suivre le chemin du vice plutôt que celui de la vertu, τὸ Pour me tirer des larmes il faut que vous pleuriez, καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐφ' ὧν ἡ χρῆσις τῆς ἀπαρεμφάτου οὐδεμίαν ἀσάφειαν φέρει εἰς τὸν λόγον.

Συντάσσονται μετ' Ἀπαρεμφάτου αἱ ἀκόλουθοι Προθέσεις·

- A. De.** — Je n'ai rien à manger, δὲν ἔχω τι νὰ φάγω. Il est difficile de vaincre ses passions, δύσκολον εἶναι τὸ νικᾶν τὰ πάθη. (Ἰδε καὶ τοὺς κατωτέρω διὰ τῆς *de* καὶ ἃ ἰδιωτισμούς.)
- A condition de. A charge de.** — Je vous accorde cela, à condition de me dire la vérité, συγχωρῶ σοι τοῦτο, ἐφ' ᾧ μοι εἰπεῖν τὸ ἀληθές. A charge de dire la vérité, ἢ à la charge par vous de dire... ἐπὶ τῷ ὄρω τοῦ εἰπεῖν...
- Afin de. A l'effet de.** — On le cherche afin de le mettre en prison, τὸν ζητοῦσι διὰ νὰ τὸν φυλακίσωσι. Afin d'obtenir, ἢ pour obtenir une couronne, ἐπὶ τῷ στεφάνου τυχεῖν, ὅστε τυχεῖν στεφάνου.
- A force de.** — A force d'étudier, διὰ τῆς πολλῆς σπουδῆς. Il s'est rendu malade à force d'étudier, ὑπέκυψεν εἰς ἀσθένειαν ἕνεκα τῆς ὑπερμέτρου σπουδῆς.
- Après.** — Nous partîmes après avoir diné, = après que nous eûmes diné, δειπνήσαντες ἀνεχωρήσαμεν = μετὰ τὸ δεῖπνον = μετὰ τὸ δειπνήσαι. Après nous être vus, ἀφ' οὗ εἶδομεν ἀλλήλους. Aussitôt après s'être montré, ἅμα τῷ φανῆναι.
- Au lieu de.** — Au lieu de le retenir, je le laissai s'en aller, ἀντὶ τοῦ νὰ τὸν ἐμποδίσω, τὸν ἀφῆσα ν' ἀπέλθῃ. Il joue, au lieu de lire, ἀντὶ τοῦ ἀναγινώσκειν, παίζει, = δέον ἀναγινώσκειν, παίζει. Au lieu de jouer, il lit, ἀντὶ τοῦ παίζειν, ἀναγινώσκει, = ἐξ ὄν παίζειν, ἀναγινώσκει.
- Au point de.** — Il travaille au point d'en être malade, (ἢ καὶ au point qu'il en est malade), τόσον ἐργάζεται, ὅστε ἀσθενεῖ.
- Auprès de.** — Qu'est cela auprès d'être pendu? τί εἶναι τοῦτο ὡς πρὸς τὸ ἀπαγχονισθῆναι;
- Au risque de.** — Il jouait au risque de tout perdre, ἔπαιζε καὶ κινδυνεύον ν' ἀπωλέσῃ τὰ πάντα.
- Avant de. Avant que de.** — Avant d'avoir diné, avant que d'avoir diné, μήπω δειπνήσαντες = πρὶν ἢ δειπνήσωμεν = πρὸ τοῦ δεῖπνου = πρὸ τοῦ δειπνήσαι ἡμᾶς = avant que nous ayons diné. Avant de nous être vus, πρὶν ἰδομεν ἀλλήλους. Avant de partir, πρὶν ἀναχωρῆσαι, μέλλον ν' ἀναχωρήσω.
- De crainte de. De peur de, φόβῳ τοῦ...** — Je m'en vais de peur de le voir.
- De manière à le voir.** — εἰς τρόπον ὅστε νὰ τὸν ἴδω.
- Entre.** — Entre dire et faire il y a beaucoup de différence.
- Jusqu'à.** — Hercule oublia sa gloire jusqu'à filer aux pieds d'Omphale, ὁ Ἡρακλῆς ἐπὶ τοσοῦτον ἐφάνη ἐπιλήσιμων τῆς δόξης του, ὅστε ἐκλωθεν εἰς τοὺς πόδας τῆς Ὀμφάλης.
- Loin de. Bien loin de.** — Loin de se repentir, il persévère dans son crime,

οὐ μόνον δὲν μετημελήθη, ἀλλ' ἐπιμένει εἰς τὸ ἐγκλημά του. Il vous aime, bien loin de vous haïr, τόσον ἀπέχει τοῦ νὰ σέ μιτῇ, ὥστε σ' ἀγαπᾷ.

Hors. Hormis. Excepté. — Hors de le battre, il ne pouvait le traiter plus mal, μόνον ὅτι δὲν τὸν ἔδειρε (ἐκτὸς τοῦ νὰ τὸν δείρη), δὲν ἠδύνατο νὰ τὸν μεταχειρισθῇ χειρότερα. Il songe à tout, excepté ἢ hormis à faire bien. Il se souvient de tout, excepté de bien faire.

Plutôt que de. — Combats plutôt que d'être esclave, διαμάχου μᾶλλον ἢ δοῦλευε. Plutôt mourir que de faire une lâcheté, ν' ἀποθάνωμεν μᾶλλον ἢ νὰ φανῶμεν ἀνανδροί.

Pour. = *Afin de.* Ἰδε ἀνωτέρω. Ἰδε καὶ τοὺς κατωτέρω ἰδιωτισμοὺς μετὰ τῆς *Pour*.

Près de. Sur le point de. — Près de, ἢ sur le point de mourir, μέλλων ν' ἀποθάνῃ = ἐγγὺς τοῦ θανάτου.

Quant à. Pour ce qui est de. — Quant à l'avoir fait, ἢ Pour ce qui est de l'avoir fait, je le nie, τὸ ὅτι ἐπραξα τοῦτο ἀρνοῦμαι.

Sans. — Il sortit sans fermer la porte, ἐξῆλθεν, οὐδ' ἔκλεισε τὴν θύραν = ἐξῆλθον οὐκ ἔκλεισε τὴν θύραν = ἐξῆλθε μὴ κλείσας τὴν θύραν. Il passa la nuit sans dormir, αὔπνος τὴν νύκτα διήγαγε.

Sauf à — Je m'en sers, sauf à le changer plus tard, τὸ μεταχειρίζομαι, ἐπιφυλακτόμενος νὰ τὸ ἀλλάξω ὕστερον. Καὶ ἀντὶ τοῦ *excepté à*, ὡς Il pense à tout, sauf à bien faire.

Ἰδιωτισμοί τινες.

α') Μετὰ τῆς *POUR*.

Ἡ *Pour* πρόθεσις, ἐκτὸς τῆς τελικῆς σημασίας της, καθ' ἣν εἶναι συνώνυμος τῆς *afin de* (ἵνα, ὥστε), σημαίνει καὶ πολλάκις *parce que*, οἶον

Il fut récompensé pour avoir sauvé un citoyen, ἦτοι parce qu'il avait sauvé, ἀντεμείβθη διὰ τὸ σεσωκέναι πολίτην, (διότι εἶχε σώσει). Je lui en veux pour m'avoir trompé, ἦτοι parce qu'il m'a trompé, ἀποστρέφομαι αὐτόν, διότι με ἐξηπάτησε.

Τὸ δὲ *Pour* avoir salué des méchants, je ne suis pas méchant moi-même, = ὅτι πονηροὺς ἀνδρας ἠσπασάμην, οὐκ εἰμι διὰ τοῦτο πονηρὸς ἐγώ, = εἰ καὶ πονηροὺς ἀνδρας ἠσπασάμην, οὐκ εἰμι μέντοι ἐγώ πονηρὸς.

Σημείωσον καὶ τοὺς ἐξῆς τρόπους

Il a pris trop de poison pour en réchapper, πλέον ἔπιε φαρμάκου, ἢ ὥστ' ἀναρῶσαι, ἤγουν τόσον ἤπιε φάρμακον, ὥστε εἶναι ἀδύνατον ν' ἀναρῶσῃ. Il avait trop peu de soldats pour vaincre, ἐλάττους εἶχε τοὺς στρατιώτας, ἢ ὥστε νικήσαι. ἤγουν τόσον ὀλίγους στρατιώτας εἶχεν, ὥστε ἦτον ἀδύνατον νῆ νικήσῃ. Je ne suis pas assez fort pour me croire roi, οὐκ εἰμι ἄφρων οὕτως, ὥστε βασιλεῖα ἐμαυτὸν νομίζειν. ἤγουν δὲν εἰμαι τόσον ἄφρων, ὥστε νὰ νομίζω ὅτι εἰμαι βασιλεὺς.

β') Μετὰ τῆς *A*.

Sa conduite n'est pas à imiter, ἢ διαγωγή αὐτοῦ δὲν εἶναι ἀξιολίμητος. Il m'a donné des livres à lire, ἤδωκέ μοι βιβλία διὰ ν' ἀναγνώσω αὐτά. Je n'avais rien à vous écrire, οὐδὲν εἶχον νὰ σοὶ γράψω.

C'est une chose à voir, εἶναι πράγμα ἀξιόθεατον. Fille à marier, κόρη ἐπίγαμος (διὰ γάμον).

C'est un tour à vous faire pendre, είναι τρόπος (πανούργημα) ικανός να σὲ φέρῃ εἰς ἀγχόνην. Je ne suis pas homme à reculer, οὐκ εἰμὶ τοιαύτος ὥστε παλινδρομῆσαι, Votre mère n'est pas femme à mal élever ses enfants, ἡ μήτηρ σου οὐκ ἔστι τοιαύτη, ὥστε τοὺς ἐαυτῆς παῖδας κακῶς ἀνάγειν. Elle danse à ravir, χορεύει θαυμασίως.

Il a mangé à s'en rendre malade, ἔφαγε μέχρι νόσου.

Il passe son temps à lire, διατρίβει ἀναγινώσκων.

On dirait, à le voir, qu'il est malade, ἐξ ὄψεως φαίνεται ὅτι ἀσθενεῖ. A l'entendre, vous diriez que... ἀκούων αὐτόν, ἤθελες εἰπεῖ ὅτι (= λέγοις ἂν ἀκούων αὐτοῦ).

A ne considérer que les apparences, μόνον ἐκ τῶν φαινομένων.

A vrai dire, ἀληθῶς εἰπεῖν. A ne pas mentir, ὥστε μὴ ψεύδεσθαι.

C'est à vous à parler, c'est au juge à prononcer, σὺ πρέπει νὰ ὁμιλήσῃς, ἔργον τοῦ δικαστοῦ εἶναι ν' ἀποφασίσῃ.

Μετὰ τῆς DE.

C'est à vous de parler, ἀράδα σου εἶναι νὰ ὁμιλήσῃς.

Μεταχειρίζονται τὴν ἀπαρέμφατον, προτασσομένης τῆς προθέσεως de, διὰ νὰ σημάνωσι σπουδὴν τινὰ καὶ προθυμίαν, ὡς·

Ainsi dit le renard, et flatteurs d'applaudir, οὕτως εἶπεν ἡ ἀλώπηξ, ἅμα δὲ οἱ κόλακες ἐπευφήμησαν.

Mon singe au même instant de chercher à s'y voir, ὁ δὲ ἡμέτερος πίθηκος ἀμέσως ἔσπευσε νὰ κατοπτρισθῇ.

II. ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΣ ΩΣ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΝ.

Ὡς ὑποκείμενον καὶ κατηγορούμενον τιθεμένη, ἡ γαλλικὴ ἀπαρέμφατος ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὸ ὀνοματικὸν ἀπαρέμφατον τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων· διαφέρει δὲ ὅτι ἀνάρθρως ἐκφέρεται· π. γ. Haïr est un tourment = τὸ μισεῖν (τὸ νὰ μισῇ τις) βλάσανός ἐστι. Rien n'est plus honteux que de mentir, οὐδὲν αἰσχρότερον τοῦ ψεύδεσθαι. Vivre c'est souffrir (1).

Δυνατὸν τότε τὸ κατηγορούμενον τοῦ est, sont, νὰ ᾔναι,

α') ἢ οὐσιαστικόν, ὡς haïr est un tourment.

β') ἢ ἀπαρέμφατος ὡς aimer Dieu est (ἢ c'est) aimer la vérité, ἀγαπᾶν τὸν Θεὸν εἶναι ταῦτο τῶν ἀγαπᾶν τὴν ἀλήθειαν.

γ') ἢ ἐπίθετον, ὡς étudier est toujours utile.

Καὶ ἐπὶ μὲν τῶν δύο πρώτων περιστάσεων, ὅταν δηλονότι τὸ κατηγορούμενον ᾔναι οὐσιαστικόν, ἢ ἀπαρέμφατος, γίνεται πολλάκις κατ' ἀναστροφὴν ὁ λόγος διὰ τοῦ c'est... de, ἢ c'est que de, τοιοῦτοτρόπως·

C'est un tourment que de haïr, ἢ de haïr = Haïr est un tourment.

C'est un péché que de mentir = Mentir est un péché.

C'est acheter cher un repentir que de se ruiner pour satisfaire une fantaisie, ἀγοράζει ἀκριβὰ μεταμέλειαν ὅστις καταναλίσκεται πρὸς εκπλήρωσιν ἐπιθυμίας τινός = Se ruiner pour satisfaire une fantaisie, c'est acheter cher un repentir.

(1) Σπανιώτατα εὐρίσκειται ἀναρθρον τὸ καθ' αὐτὸ ἀπαρέμφατον ἰσοδυναμοῦν. Si vous ne vous êtes pas inquiété du naître, pourquoi du vivre, et pourquoi du mourir? (DE SAINT-PIERRE). 1de σελ. 153-154.

Ce sont deux défauts contraires que de trop parler et de parler trop peu = Parler trop et parler trop peu sont deux défauts contraires.

C'est le devoir d'un chrétien de pardonner à ses ennemis = Pardonner à ses ennemis est le devoir d'un chrétien.

C'est haïr la vérité que d'aimer la flatterie = Aimer la flatterie, c'est haïr la vérité, τὸ ν' ἀγαπᾶ τις τὴν καλακείαν εἶναι ταῦτὸ καὶ τὸ νὰ μισῇ τὴν ἀλήθειαν.

C'est se tromper que de croire..., ἢ de croire, σφάλλει ὁ πιστεύων ὅτι...

Ἐπὶ δὲ τῆς τρίτης περιστάσεως, ὅταν δηλονότι τὸ κατηγορούμενον ᾖ ἐπίθετον, ἢ ἀναστροφὴ γίνεται διὰ τοῦ ἀπροσώπου *Il est... de...* Αὕτη δὲ ἡ πλῆγμα σύνταξις σχεδὸν πάντοτε προτιμᾶται τῆς εὐθείας, ὡς·

Il est toujours utile d'étudier = Etudier est toujours utile.

Il est beau de pardonner les injures, ἀντὶ τοῦ κακοφώνου pardonner les injures est beau, καλὸν εἶναι νὰ συγχωρῇ τις τὰς ὕβρεις.

ΣΗΜ. Ἐπίσης ἐπικρατεῖ ἡ κατ' ἀναστροφὴν σύνταξις καὶ ὅταν τὸ κύριον ῥῆμα ἄλλο ᾖ ἢ τὸ *être*. Τότε δὲ τὸ μόριον *cela* (ὄχι *ce*) προτίθεται τοῦ ῥήματος, καὶ ἐπάγεται τὸ *de*, ὄχι τὸ *que de*, ὡς·

Cela m'a soulagé de prier Dieu = *Prier Dieu m'a soulagé*, ἀνεκουφίσθην προσευχόμενος τῷ Θεῷ.

Cela me contrarie de ne l'avoir pas vu, μὲ λυπεῖ ὅτι δὲν τὸν εἶδον, ἤγουν τὸ ὅτι δὲν τὸν εἶδον μὲ λυπεῖ.

Ὡσπερ λέγεται *Il est utile d'étudier, il est beau de pardonner*, οὕτω καὶ μετὰ τῶν λοιπῶν ἀπροσώπων il convient, il importe, il est permis, κτλ., ὡς *Il convient de dire. Il importe de savoir. Il ne vous est pas permis d'entrer. Il est temps de lire, καιρὸς ἐστὶν ἀναγνῶναι. C'est à moi de faire cela, ἐμὸν ἐστὶ τὸ ποιῆσαι τοῦτο.*

Τὰ δὲ il faut, il vaut mieux συντάσσονται ἄνευ τοῦ *de*, ὡς *Il faut dire, δεῖ λέγειν. Il m'aurait fallu partir plus tôt. Il vaut mieux être malheureux que criminel (ἢ que d'être criminel).* Ἰδε τὰ περὶ τῶν Συγκριτικῶν, σελ. 472.

III. ΑΠΑΡΕΜΦ. ΩΣ ΣΥΜΒΗΛΗΡΩΜΑ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟΥ.

Ἀνάρθρως ἐκφέρεται καὶ τότε, ὡς·

Le temps de lire, ὁ καιρὸς τοῦ ἀναγνῶναι. Je n'ai pas le loisir de vous écouter, οὐκ ἔστι μοι σχολὴ ἀκοῦσαι σου. Il a la réputation de penser ainsi, δόξαν ἔχει οὕτω φρονεῖν. L'espoir de vaincre, ἡ ἐλπίς τῆς νίκης.

IV. ΩΣ ΣΥΜΒΗΛΗΡΩΜΑ ΕΠΙΘΕΤΟΥ.

Ὡς συμπλήρωμα ἐπιθέτου τιθεμένη, ἡ ἀπαρέμφatos λαμβάνει τὴν ὑπὸ τοῦ ἐπιθέτου ἀπαιτουμένην πρόθεσιν, καὶ ἀνάρθρως ἐκφέρεται·

Un enfant désireux d'apprendre, παιδίον φιλομαθὲς (ἐπιθυμητικὸν τοῦ μαθάνειν). Digne d'être loué, ἄξιος ἐπαινεῖσθαι. Tous les trésors ne sont

pas capables de rassasier son avarice, πάντες οἱ θησαυροὶ οὐκ εἰσιν ἱκανοὶ τῆν αὐτοῦ φιλαργυρίαν κορέσαι (νὰ κορέσωσι).

Il est habile à parler, δεινός ἐστι λέγειν (περὶ τὸ λέγειν). Homme prompt à se fâcher, ἀνὴρ πρόθυμος ὀργισθῆναι. Corps accoutumé à supporter le travail, σῶμα εἰθισμένον τοὺς πόνους ὑπομένειν.

Plume excellente pour écrire, κάλαμος ἀριστος εἰς τὸ γράφειν.

Σημειωτέον ὅτι ἐπὶ τῶν Chose facile à trouver, difficile à dire, admirable à entendre, κτλ., τὸ ἐνεργητικὸν ἀπαρέμφατον εἶναι ἀντὶ παθητικοῦ, ἀπαράλλακτα ὡς καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἑλλήσι (πρῶγμα βράδιον εὐρεῖν, καλεπὸν εἰπεῖν, θαυμαστὸν ἰδεῖν). Ἀλλὰ παρὰ μὲν τοῖς Ἑλλήσιν αὐθαίρετος εἶναι ἡ χρῆσις τῆς ἐνεργητικῆς ἢ τῆς παθητικῆς ἀπαρεμφάτου (ἡδὺ ἀκούειν, ἢ ἀκούεσθαι)· οἱ δὲ Γάλλοι λέγουσι πάντοτε C'est une chose agréable à entendre, ἀντὶ τοῦ ἀχρήστου τρόπου agréable à être entendue.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΩΝ.

Δύο εἶναι αἱ Μετοχαὶ παρὰ τοῖς Γάλλοις, ἓν ἡ μὲν, εἰς ant λέγουσα, συνήθως ὀνομάζεται participe présent, ἡ δὲ, εἰς é, λέγεται participe passé, ἢ participe passif.

^{Ἑρεστ.} Délivrant, λύων.

^{Παρωχ.} Ayant délivré, λύσας.

^{Μέλλ.} Devant délivrer, λύσων, = μέλλων νὰ λύῃ, νὰ λύσῃ.

^{Ἑρεστ.} Délivré, étant délivré, λυόμενος, λελυμένος.

^{Παρωχ.} Délivré, étant délivré, ayant été délivré, λελυμένος, λυθείς.

^{Μέλλ.} Devant être délivré, λυθησόμενος, μέλλων νὰ λυθῇ.

Ὡσπερ ἡ ἑλληνικὴ μετοχή, οὕτω καὶ ἡ γαλλικὴ τίθεται εἰς προσδιορισμὸν ὑποκειμένου, κατηγορουμένου, ἀντικειμένου, ὧν·

Ayant cela j'ai tout, ταῦτ' ἔχων ἀπαντ' ἔχω. Cicéron devant prononcer un discours, μέλλων ὁ Κικέρων λόγους ποιῆσθαι. Un rat ayant rencontré un éléphant, μὲν ἀπαντήσας ἐλέφαντα. L'enfant interrogé répondit, ἀνακριθεὶς ὁ παῖς ἀπεκρίνατο.

Je suis un homme craignant Dieu.

Je les vis couchés sur le sol, τοὺς εἶδον κειμένους κατὰ γῆς.

Τίθεται καὶ ἑτεροπροσώπως ἀντὶ τῆς ἀπολύτου γενικῆς τῶν Ἑλλήνων, οἶον· Les parts étant faites, le lion parla ainsi, διανεμηθεῖσῶν τῶν μοιρῶν, ὁ λέων εἶπεν. Enfin, son gardien songeant à tout autre chose, le malheureux jeune homme s'échappa, τέλος, τοῦ φύλακος εἰς πᾶν ἄλλο μαῖλλον προσέχοντος, ὁ

δυστυχῆς νεανίας ἀπέδραμεν, ἤγουν pendant que son gardien songeait à tout autre chose, ἐνῶ ὁ φύλαξ εἰς πᾶν ἄλλο μᾶλλον προσεῖχε (1). Je m'en irai, ma besogne faite, τοῦ ἔργου τελεσθέντος, θέλω ἀναχωρήσει.

*Ἡ καὶ ἐνίστε ἐπὶ ταῦτοπροσωπίας, ὡς Cela dit, je m'en allai, τούτων λεχθέντων (ὕπ' ἐμοῦ), ἀπῆλθον (ἐγὼ)· ταῦτα εἰπὼν ἀπῆλθον.

I. ΜΕΤΟΧΗ ΕἰΣ ΑΝΤ.

Πᾶσα εἰς *ant* μετοχὴ εἶναι ἄκλιτος ὡς καὶ ἡ εἰς *ac* λήγουσα τῆς χυδαίας ἑλληνικῆς.

*Ὅθεν, λ. γ. τὸ *voyant le danger*, ὡς καὶ τὸ χυδαῖον *βλέποντας* τὸν κίνδυνον, δυνατὸν ν' ἀναφέρηται εἰς ὄνομα οἰουδήποτε γένους καὶ ἀριθμοῦ, ὡς *Le père voyant le danger prit la fuite. La mère voyant le danger,...* Les soldats voyant le danger, ... *Ὁ πατὴρ βλέπων (βλέποντας) τὸν κίνδυνον ἐτράπη εἰς φυγὴν. Ἡ μήτηρ βλέπουσα (βλέποντας) τὸν κίνδυνον... Οἱ στρατιῶται βλέποντες (βλέποντας) τὸν κίνδυνον...

Κανὼν εἶναι ν' ἀναφέρηται ἡ μετοχὴ αὕτη εἰς τὸ πλησιέστερον ὄνομα (οὐσιαστικὸν, ἢ ἀντωνυμίαν), ὡς Paul allant à la chasse rencontra Pierre, ὁ Παῦλος ἐξερχόμενος εἰς θήραν ἀπήντησε τὸν Πέτρον, Paul rencontra Pierre allant à la chasse, ὁ Παῦλος ἀπήντησε τὸν Πέτρον εἰς θήραν ἐξερχόμενον.

*Ἐξαιρεῖται ὅταν ἡ μετοχὴ ᾖ αἰτιολογικὴ, διότι τότε, καὶ ἂν τεθῆ πλησιέστερον πρὸς τὸ ἀντικείμενον, ἀναφέρεται ὅμως εἰς τὸ ὑποκείμενον. Je vous ai confié mon fils, voulant qu'il devienne savant, σοὶ ἐνεπιστεύθην τὸν υἱόν μου, θέλων νὰ γείνη σοφός· ἤγουν parce que je voulais qu'il devint savant. Il prit ce parti, ne sachant que faire, τοῦτο ἀπεφάσισεν ἀγνοῶν τί νὰ πράξῃ, ἤγουν parce qu'il ne savait...

*Ἰστέον ὅτι συνηθεστέρα παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἢ παρὰ τοῖς Γάλλοις εἶναι ἡ χρῆσις τῶν μετοχῶν, μάλιστα δὲ τῶν ἐνεργητικῶν λεγομένων, αἵτινες ἀναλύονται πολυτρόπως κατὰ τὴν ἔννοιαν, οἷον· Ἐντὶ τοῦ Dieu régnant dans les cieux, λέγεται Dieu qui règne dans les cieux, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς βασιλεύων Θεός. Ἐντὶ τοῦ Cicéron étant consul, la conjuration fut découverte, κάλλιον λέγε *Sous le consulat de Cicéron*, Κικέρωνος ὑπάτου ὄντος (ὑπατεύοντος), ἡ συνωμοσία ἀνεκαλύφθη. César mourut du vivant de Cicéron, ζῶντος τοῦ Κικέρωνος, ἀπέθανεν ὁ Καῖσαρ, (χυδ. εἰς τὰ ζῶντα τοῦ Κικέρωνος). Etant sur le point de prendre la ville il mourut, = il était sur le point de prendre la ville, lorsqu'il mourut, μέλλων ταχέως τὴν πόλιν αἰρήσειν (νὰ κυριεύσῃ), ἀπέθανε. Τελειώσας τὸ ἔργον μου θ' ἀπέλω, je m'en irai quand j'aurai fini mon ouvrage, ἢ après avoir fini. Ὁ μὴ νοῦν ἔχων, celui qui n'a pas de

(1) Τοιαύτη ἡ παρ' Ἕλλησι δι' ἀνακλούθου ἀπόλυτος ὀνομαστικὴ· Οἱ πολέμιοι εἰδότες τὸ λόγιον, παράγγελμα ἦν αὐτοῖς ἀπεχεσθαι Κόδρου, Les ennemis ayant appris l'oracle, ordre leur fut donné d'épargner Codrus; Les ennemis connaissant l'oracle, avaient ordre d'épargner Codrus.

jugement. Ἐργαζομένου μου, ἀναπαύθητι, repose-toi pendant que je travaillerais. Πλούσιος ὢν, δὲν εὐτυχεῖ ὅμως, bien qu'il soit riche, il n'est pas heureux, ἢ καὶ malgré sa richesse. Θεοῦ θέλοντος, οὐδὲν ἰσχύει φθόνος, l'envie ne peut rien contre la volonté divine. Ὁ ἐλληνικὸς τρόπος ἅμα ἰδῶν, ἅμα ἐννοήσας, καὶ τὰ παρόμοια = aussitôt que ἢ dès que j'eus vu, aussitôt que ἢ dès que j'aurai vu, = aussitôt après avoir vu. (*Ἴδε τὰ περὶ Πretérit antérieur καὶ Futur antérieur).

Μετὰ τῶν κινήσεως σηματικῶν ῥημάτων λέγουσιν οἱ Ἕλληνες διὰ μετοχῆς Ἐρχομαι φράσων, μελετήσωρ, λῶσωρ· Ἐπανήκω περιπατήσας, κτλ. Λέγουσι δὲ οἱ Γάλλοι δι' ἀπαρεμφάτου Je viens dire, étudier, délier, ἢ καὶ κατ' ἐπίτασιν pour étudier, pour délier. Je viens, ἢ je reviens de me promener. Ἐπανηρχόμεν τὸς ἀγροὺς ἐπισκεψάμενος, je revenais de visiter mes champs.

Ὡσαύτως καὶ μετὰ πολλῶν ἄλλων ῥημάτων, ὡς Μέννημαι ταῦτα εἰπὼν, je me souviens d'avoir dit cela, ἢ je me rappelle avoir dit cela. Διατελεῖ ἀγαπῶν τὸς χρηστούς, il continue d'aimer les gens de bien. Ἦδεται λαλῶν, il aime à parler. Οὐ παύεται κινούμενος, il ne cesse de remuer. *Ἡ καὶ ἐνίστε δι' ἄλλου τρόπου, ὡς Τοῦτο τὸ γράμμα δηλοῖ ψευδῆ τὴν διαθήκην ὄσαν, cet écrit montre que le testament est faux, ἢ la fausseté du testament. Οὐ φέρομεν, ὃ Πλύτων, Μένικπον τουτονὶ τὸν κύνα παροικοῦντα, Nous ne pouvons supporter, Pluton, le voisinage de ce chien de Ménippe.

Ἐπιδέχονται ὅμως ταύτην τὴν σύνταξιν (τὴν διὰ μετοχῆς) ὀλίγα τινὰ γαλλικὰ ῥήματα, ὅσων·

Τὰ γνωστικά· Je l'ai connu menant (ὄχι mener) une vie fort dissipée, ἐγνώρισα αὐτὸν διάγοντα βίον πολλὰ ἄσωτον.

Τῶν δεικτικῶν τινα· Je vous les ai montrés louant Dieu, σοὶ ἔδειξα αὐτοὺς δοξολογοῦντας τὸν Θεόν (ὄχι louer).

Τὰ αἰσθητικά· Je le vis peignant, ἢ peindre, ἢ qui peignait. Je les entendis marchant tout doucement, ἢ marcher, ἢ qui marchaient.

Τὰ παρατηρήσεως καὶ θαυμασμοῦ σηματικά· Je la remarquai, je la surpris, je l'admirai caressant sa jeune fille.

Καὶ ἄλλα τινά.

Γερούντιον.

Ἡλλάκις τὸ μόριον EN τίθεται ἀμέσως πρὸ τῆς ant μετοχῆς, ὡς en lisant, en dormant, en se promenant, καὶ τότε καλεῖται συνήθως Γερούντιον.

Τὸ Γερούντιον ἰσοδυναμεῖ πολλάκις πρὸς τὴν ἀπλήν εἰς ant μετοχὴν, δηλοῖ δὲ ἰδιαίτερος τὸ μέσον ἢ ὄργανον, τὸν τρόπον, τὴν χρονικὴν περίστασιν, ὅσων·

On s'instruit en lisant de bons livres, διδάσκαται τις ἀναγινώσκων καλὰ βιβλία, ἢ γουν διὰ τῆς ἀναγνώσεως.

Il le salua en se courbant jusqu'à terre, προσεκύνησεν αὐτὸν κλίνων τὸ

σῶμα μέχρις ἐδάφους. Il mourut en pardonnant, συγγινώσκων ἀπέθανε. Il s'accroît en marchant, περιπατῶν ἢ περιερχόμενος αὔξεται.

Dites-le lui en vous promenant, εἰπέ το εἰς αὐτὸν ἅμα περιπατῶν. Je le rencontrai en sortant, ἅμα ἐξερχόμενος αὐτὸν ἀπήντησα. En disant cela, ἢ tout en disant cela, ἅμα ταῦτα λέγων. En allant, ἢ tout en allant, μεταξὺ πορευόμενος.

Οὐδέποτε τὸ Γερούντιον ἀναφέρεται εἰς τὸ ἀντικείμενον, ἀλλὰ πάντοτε εἰς τὸ ὑποκείμενον· ὥστε τὸ J'ai vu votre frère en allant à la chasse σημαίνει ἀναγκαίως, ὅτι ἐγὼ ἐξερχόμενος εἰς θήραν εἶδον τὸν ἀδελφόν σου· διότι ἂν ἤθελον νὰ εἶπω, ὅτι εἶδον τὸν ἀδελφόν σου ἐξερχόμενον εἰς θήραν, ἔπρεπε νὰ εἶπω j'ai vu votre frère allant à la chasse, διὰ μετοχῆς (1).

Παρατηρητέον ὅτι ὁ παροχημένος καὶ ὁ μέλλων τῆς μετοχῆς, μὴ δεχόμενοι τὸ προτιθέμενον μόριον en, οὐδέποτε γίνονται γερούντια. "Οθεν μὴ λέγῃ en ayant rencontré, en devant rencontrer, en étant écrit, κτλ.

Ῥηματικὸν Ἐπίθετον.

Ὡς αἱ ἐνεστιῶσαι μετοχαί, ἐπίσης καὶ τὰ λεγόμενα Ῥηματικὰ Ἐπίθετα (adjectifs verbaux) παράγονται ἀπὸ ῥήματος καὶ λήγουσιν εἰς *ant* (2). Κλίνονται δὲ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν, ὡς un vice dominant, une passion dominante, des tableaux charmants, des aventures surprenantes.

Διακρίνονται ὡς ἀκολούθως·

Ἡ μὲν μετοχή, καθὼ ῥῆμα, πάντοτε σημαίνει ἐνέργειαν ἢ κατάστασιν ἐν χρόνῳ καὶ τόπῳ, καὶ δύναται νὰ λάβῃ ἄμεσον καὶ ἔμμεσον ἀντικείμενον· ἐμπεριέχουσα δὲ πάντοτε ἔννοιαν περιστατικοῦ τινος, εὐκόλως ἀναλύεται διὰ τοῦ ἰδίου ῥήματος μετὰ τῶν parce que, puisque, comme, quand, après que, qui, etc.

Τὸ δὲ ῥηματικὸν ἐπίθετον, παριστῶν, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ἐπίθετα, χαρακτηριστικὴν τινα ποιότητα ἢ ἔμμενον ιδιότητα, συνήθως ἐκφραζομένην ἑλληνιστὶ δι' ἐπιθέτου, δὲν δύναται νὰ λάβῃ εἰ μὴ ἐμπρόθετον ἢ ἐπιῤῥηματικὸν συμπλήρωμα.

Παραδείγματα.

Μετοχαί.

Il entend les serpents, il croit les voir rampant autour de lui, ἀκούει τοὺς ὄφεις, φαντάζεται ὅτι τοὺς βλέπει ἔρποντας περὶ αὐτὸν· ἤγουν qui rampent... ἢ ramper....

Je la surpris riant et parlant avec une

Επίθετα.

Tous ces hommes sont vils et rampants, πάντες οὗτοι αἱ ἄνθρωποι εἶναι ταπεινοὶ καὶ χαμπεπεῖς. Rien de plus rampant que son style, οὐδὲν τοῦ ὕφους αὐτοῦ ταπεινότερον.

Il me fit une peinture charmante de

(1) Εὐρίσκονται ὁμοίως ἐνίοτε προτάσεις, ἐν αἷς ἢ παράθασις τούτου τοῦ κανόνος οὐδεμίαν φερεῖ ἀσάφειαν· ἰδοὺ παράδειγμα Je voudrais pouvoir vous décrire les larmes de Jacqueline en voyant votre frère monter à cheval. Τὸ en voyant ἀναφέρεται προφανῶς εἰς τὸ Jacqueline.

(2) Ἐκτὸς ὀλίγων τινῶν· adhérent, influent, excellent, différent, etc., τὰ ὅποια γράφονται διὰ τοῦ e

amie, ἤτοι pendant qu'elle riait et parlait, κατέλαβον αὐτὴν γελῶσαν καὶ συνομιλοῦσαν μετὰ τινος φίλης, ἤγουν ἐν τῷ ἐγγέλα καὶ συνομιλεῖ.

Entendez-vous les ennemis foudroyant les remparts? ἀκούετε τοὺς πολεμίους κεραυνοβολοῦντας τοὺς προμαχώνας; ἤγουν foudroyer, ἢ qui foudroient.

Ils s'avancèrent menaçant ἢ en menaçant la foule, προέβησαν ἀπειλοῦντες τὸν ὄχλον.

Cette lecture attristant votre mère, nous la reprendrons plus tard, ἐπειδὴ ἡ ἀνάγνωσις αὐτῆ λυπεῖ τὴν μητέρα σου, θέλομεν τὴν ἐπαναλάβει ὕστερον.

Ces raisonnements, tranchant le nœud de la difficulté, plurent à tout le monde, ταῦτα τὰ ἐπιχειρήματα, τέμνοντα τὸν γόρδιον δεσμόν, ἤρσαν εἰς πάντας.

La citadelle est cet édifice que vous voyez là-bas dominant la ville (ἢ sur la ville), ὑπεακείμενον εἰς τὴν πόλιν.

L'eau dégouttant du toit, ἀπὸ τῆς ὀροφῆς; ἀποστάζων = qui dégoutte, pendant qu'elle dégoutte, etc.

ces riantes contrées, ζοηροτάτην μοι παρέστησεν ἀπεικόνισιν τῶν τερπνῶν ἐκείνων χωρῶν.

Jupiter de sa main foudroyante... ὁ Ζεὺς διὰ τῆς κεραυνοβόλου αὐτοῦ χειρὸς..., ἤγουν φύσει κεραυνοβόλου, ἥτις ἐστὶ φύσει κεραυνοβόλος.

Ils s'avancèrent menaçants et furieux, προέβησαν φοβεροὶ καὶ μανιώδεις.

Cette lecture est trop attristante; nous la reprendrons plus tard, ἡ ἀνάγνωσις αὐτῆ εἶναι πολὺ λυπηρά· θέλομεν...

Ces paroles tranchantes ne plurent à personne, οἱ ἀπότομοι οὗτοι λόγοι εἰς σὺδὲνα ἤρσαν.

La pensée dominante de ce discours, ἡ κυριώτερα, ἢ πρωϊστή ἰδέα τοῦ λόγου τούτου.

Des plaies dégouttantes de sang, αἱματοσταγεῖς πληγαί.

Καὶ τοῦτο ἐν γένει παρατηρητέον, ὅτι ὁ ἐπιρρηματικὸς προσδιορισμὸς προηγείται μὲν τῶν ἐπιθέτων, ἐπιτάσσεται δὲ ταῖς μετοχαῖς.

Des dames se portant bien, se portant mieux, etc.

Une pâture renaissant continuellement.

Des cendres fumant encore.

Ces dames sont bien portantes, mieux portantes, etc.

Une pâture continuellement renaissante.

Des cendres encore fumantes.

Σημείωσον τὴν ὀρθογραφίαν τῶν ἑξῆς ἐπτὰ·

Μετοχαί.

Convainquant, ἀναπειθῶν.

Extravagant, παραφρονῶν.

Fabrique, κατασκευάζων, δημιουργῶν.

Fatigant, καταπονῶν.

Intrigant, ῥαδιουργῶν.

Suffoquant, πνίγων.

Cette chaire vaquant, σχολαζούσης τῆς καθέδρας.

Ῥήμ. Ἐπίθετα.

Convaincant, πειστήριος.

Extravagant, παράφρων.

Fabricant, δημιουργός, τεχνίτης.

Fatigant, κοπιάρος, ἐπίπονος.

Intrigant, ῥαδιουργός.

Suffoquant, πνιγηρός.

La chaire est vacante. Une place vacante.

ἀπὸ τῶν ῥημάτων convaincre, extravaguer, fabriquer, fatiguer, intriguer, suffoquer, vaquer.

Σημείωσον καὶ τοὺς ἰδιωτισμοὺς Ce que voyant, je m'en allai, ἀντὶ τοῦ voyant ἢ en voyant cela. Ce qu'ayant vu, ce qu'ayant appris, κτλ. ἰδῶν αὐτό, μαθῶν αὐτό. Λέγεται καὶ ce disant = ce que disant = disant cela = en disant cela (1).

(1) Le participe présent s'est accordé avec son substantif jusqu'à la moitié du XVIIe siècle. Le principe contraire adopté plus tard, a été souvent violé, surtout par les poètes.

II. ΠΑΡΩΧΗΜΕΝΗ ΜΕΤΟΧΗ.

1. Διπλῶν χρῆσιν ἔχει παρὰ τοῖς Γάλλοις ἡ Παρωχημένη ἢ Παθητικὴ λεγομένη Μετοχή·

α') Ἡ ἐπιθετικῶς τίθεται μετ' οὐσιαστικοῦ, ἢ μετὰ ῥήματος (πλὴν τῶν βοηθητικῶν avoir καὶ être)· καὶ τότε, ὡς καὶ τὰ καθ' αὐτὸ ἐπίθετα, συμφωνεῖ μετὰ τοῦ ὀνόματος κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν. Un homme estimé; une personne estimée; des jeunes gens estimés, très-estimés, moins estimés. Nous les trouvâmes entièrement persuadés que..., εὐρομεν αὐτοὺς ὅλως πεπεισμένους ὅτι... Elle semble tout interdite, φαίνεται ὅλως ἐκπληκτος (ἐκπεπληγμένη).

β') Ἡ συνπλέκεται μετὰ βοηθητικοῦ ῥήματος (être, ἢ avoir), πρὸς σχηματισμὸν τῶν συνθέτων χρόνων· καὶ τότε, ὅτε μὲν εἶναι ἐπιδεκτικὴ γένους καὶ ἀριθμοῦ, ὅτε δὲ μένει ἀκλιτος, ἦτοι ἀμετάβλητος.

2. Συμφωνεῖ μετὰ τοῦ ἀμέσου ἀντικειμένου ἢ μετὰ τοῦ βοηθητικοῦ avoir τιθεμένη μετοχή, ὡσάκις τὸ ἀντικείμενον τοῦτο προηγεῖται τοῦ ῥήματος, ἦτοι τῆς μετοχῆς, ὡς Combien de soldats j'ai vu! ὅπόσους στρατιώτας εἶδον! ἔνθα ἡ παθητικὴ μετοχή vu συμφωνεῖ μετὰ τοῦ προηγουμένου ἀμέσου ἀντικειμένου combien de soldats. Εἰ δὲ μὴ, ἤγουν, ἡ ἐπιφερομένου τῆ ῥήματι τοῦ ἀμέσου ἀντικειμένου, ἢ μὴ ὑπάρχοντος ἀμέσου ἀντικειμένου, τότε μένει ἀκλιτος ἡ μετοχή. Λέγε λοιπὸν J'ai écrit, nous avons lu. Vous avez vu beaucoup de soldats. Quand elles eurent reçu leurs lettres. Dieu a distingué les hommes des autres animaux, ὁ Θεὸς διέκρινε τοὺς ἀνθρώπους τῶν ἄλλων ζώων. Ἄλλὰ Voici la lettre que j'ai reçue, ἤγουν τὴν ὁποίαν ἔλαβον (ἡ παθητικὴ μετοχή reçue συμφωνεῖ μετὰ τῆς προηγουμένης que ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας, ἥτις εἶναι ἄμεσον ἀντικείμενον τοῦ ῥήματος). Dieu nous a distingués des autres animaux, (ἡ παθητικὴ μετοχή distingués συμφωνεῖ μετὰ τοῦ προηγουμένου ἀμέσου ἀντικειμένου nous).

Ἄλλα τινὰ παραδείγματα

τῆς ἀκλίτου.

τῆς κλινομένης.

Il a félicité vos sœurs, συνεχάρη τὰς ἀδελφάς σου.

J'ai perdu la lettre, ἀπώλεσα τὴν ἐπιστολήν.

Nous avons éprouvé bien des peines, πολλές λύπας ἐδοκιμάσαμεν.

Vous avez mal joué, κακῶς ἐπαίξατε.

J'ai commis une erreur, ὑπέπεσα εἰς πλάνην.

J'ai récompensé mes fils, ἀντήμειφα τοὺς υἱούς μου.

J'ai donné une récompense à mes fils; elle leur a causé une grande joie.

Il les a félicitées, συνεχάρη αὐτάς.

Où est la lettre? — Je l'ai perdue, ποῦ εἶναι ἡ ἐπιστολή; Τὴν ἔχασα, τὴν ἔχω χαμένην.

Que de peines nous avons éprouvées! πόσας ἐδοκιμάσαμεν λύπας!

C'est une partie que vous avez mal jouée, κακῶς ἐπαίξατε τὸ παίγιον τοῦτο.

Quelle erreur ai-je commise? εἰς ποίαν πλάνην ὑπέπεσα;

Mes fils, je vous ai récompensés, σὰς ἀντήμειφα, τέκνα μου.

Mes fils, que j'ai récompensés, sont très-contents, οἱ υἱοί μου, τοὺς ὁποίους ἀντήμειφα, εἶναι πολὺ εὐχαριστημένοι.

Combien a-t-il fait de fautes? — Il a fait autant de fautes qu'il a écrit de mots. | Combien de fautes a-t-il faites? — Autant de mots il a écrits, autant de fautes il a faites.

Ἐνθα παρατηρεῖς ὅτι τὸ προηγούμενον ἄμεσον ἀντικείμενον ἐκφέρεται διὰ τῶν lo, la, les, que, me, te, se, nous, vous, quel..., que de..., combien de..., autant de...

3. Ἐπειδὴ ἡ μετὰ τοῦ βοηθητικοῦ *avoir* τιθεμένη παρωχημένη μετοχὴ δὲν δύναται νὰ συμφωνῇ εἰ μὴ μετ' ἄμεσου ἀντικειμένου, ἔπεται ὅτι μένει πάντοτε ἀκλιτος ἐπὶ τῶν μετὰ τοῦ *avoir* κλινομένων οὐδετέρων ῥημάτων· διότι τὰ οὐδέτερα ῥήματα, ὡς προειδάμεν ἐν οἰκείῳ τόπῳ, εὐθεῖαν συντακτικὴν δὲν δέχονται. Λέγε λοιπὸν *Ces hommes vous ont-ils convenu? Ces livres nous ont servi*, διότι τὰ *vous* καὶ *nous* εἶναι κατὰ δοτικὴν = *à vous, à nous*, ὑμῖν, ἡμῖν (εἰς σᾶς, εἰς ἡμᾶς). *Combien d'heures a-t-il parlé? ἔγουν pendant combien d'heures? Les deux années qu'il a régné, ἔγουν pendant lesquelles il a régné.*

4. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ συμβεθερὸς ἀντωνυμικῶν ῥημάτων.

Εἰ μὲν λοιπὸν οὐδέτερόν τι ῥῆμα γίνεται ἀντωνυμικόν, μένει ἀναλλοίωτος ἡ μετοχὴ, διότι ἡ προτασσομένη προσωπικὴ ἀντωνυμία δὲν δύναται τότε νὰ ᾔναι ἄλλο ἢ ἔμμεσον ἀντικείμενον, ὡς *Ils se sont plu, ἔγουν ils ont plu à eux-mêmes, ἢ les uns aux autres. Nous nous sommes nuī, ἔγουν à nous-mêmes, ἢ les uns aux autres; Elle s'est parlé à elle-même.*

Εἰ δὲ ἐνεργητικόν τι ῥῆμα γίνεται ἀντωνυμικόν, τότε συμφωνεῖ ἡ μετοχὴ μετὰ τῆς προηγούμενης προσωπικῆς ἀντωνυμίας, ἢ μένει ἀκλιτος, καθότι ἡ ἀντωνυμία αὕτη εἶναι ἄμεσον ἢ ἔμμεσον ἀντικείμενον, ὅσον *Elle s'était flattée; Nous nous sommes repoussés; Vous vous serez tourmentés, ἔγουν Elle avait flatté elle-même; Nous nous sommes repoussés les uns les autres (ἀλλήλους). Vous vous serez tourmentés vous-mêmes, les uns les autres (ὑμᾶς αὐτοὺς, ἀλλήλους). ἔνθα, ἐπειδὴ αἱ προτασσομένη ἀντωνυμίαι *se, nous, vous* εἶναι ἄμεσα ἀντικείμενα, διὰ τοῦτο συμφωνοῦσι μετ' αὐτῶν αἱ μετοχαὶ *flattée, repoussés, tourmentés*. Ἄλλὰ λέγεται ἄνευ συμφωνίας *Ils se sont dit des injures, εἶπον (ἐξέφερον) ὕβρεις εἰς ἀλλήλους. Nous nous sommes envoyé des présents, ἐπέμψαμεν δῶρα εἰς ἀλλήλους. Elle s'est arraché les cheveux (se = à elle-même)· διότι αἱ προηγούμεναι *se, nous, s'* εἶναι ἔμμεσα ἀντικείμενα. *Vous vous êtes rendu justice (= vous avez rendu justice à vous-mêmes).***

Ἄν δὲ προηγῆται ἄλλο τι ἄμεσον ἀντικείμενον, τότε συμφωνεῖ κανονικῶς ἡ μετοχὴ μετ' αὐτοῦ, ὡς *La justice que vous vous êtes rendue.*

5. Ἐπὶ δὲ τῶν φύσει ἀντωνυμικῶν, αἱ συμπλεκόμεναι ἀντωνυμίαι *me, te, se, nous, vous*, θεωροῦνται ὡς ἄμεσα ἀντικείμενα, ὥστε πάντοτε συμφωνεῖ ἡ μετοχὴ πρὸς αὐτάς, ἢ, ἄλλως εἰπεῖν, πρὸς τὸ ὑποκείμενον, ἐπειδὴ τῶν ἀντωνυμικῶν ῥημάτων τὸ ὑποκείμενον καὶ ἀντικείμενον εἶναι πάντοτε τὸ αὐτὸ, ὅσον *Elle s'est souvenue. Elles se sont moquées de vous. La haine s'était emparée de leur âme*

Ἐξαιρεῖται τὸ *s'arroger*, ἐπὶ τοῦ ὁποῦο ἡ ἀντωνυμία *me, te, se, nous, vous*, εἶναι πάντοτε δοτικὴ· ὥστε λέγεται *Ils se sont arrogé des droits* διὰ τῆς ἀκλίτου μετοχῆς, διότι ἔπεται τὸ ἀντικείμενον *des droits*, ἀλλὰ *Quels droits se sont-ils arrogés?* διότι προηγεῖται τὸ ἀντικείμενον *quels droits*.

6. Ἄκλιτος εἶναι πάντοτε ἡ μετοχὴ ἐπὶ τῶν ἀπροσώπων ῥημάτων, ὡς *Il nous a semblé. Il vous en est souvenu. Les chaleurs qu'il a fait. Que de maux il en est déjà résulté!*

7. Ἐπὶ δὲ τῶν διὰ τοῦ *être* βοηθουμένων οὐδετέρων ῥημάτων, ἡ μετοχὴ τίθεται πάντοτε ἐπιθετικῶς, συμφωνοῦσα δηλ. μετὰ τοῦ ὑποκειμένου, ὡς *Nous sommes venus, ἢ venues. Elles sont tombées. Elle est morte.*

8. Ὡσαύτως καὶ πάντοτε ἐπὶ παθητικῆς διαθέσεως, ὡς *La lettre est écrite, γέγραπται ἢ ἐπιστολὴ (εἶναι γεγραμμένη). Nous sommes persuadés que, πεπεισμεθα ὅτι (εἴμεθα πεπεισμένοι). La ville sera détruite.*

Ἰδιαιτέραι τινες περιστάσεις εἰς ἐφαρμογὴν τῶν προηγουμένων.

1. Ὄταν μετὰ παρωχημένην μετοχὴν ἐπάγῃται ἀπαρέμφατος οὐδετέρας διαθέσεως (ὡς ἐπὶ τοῦ *je les ai vus tomber*), πρόδηλον ὅτι ἡ προηγουμένη αἰτιατικὴ (*les*) δὲν δύναται νὰ ᾔναι εἰ μὴ ἀντικείμενον τῆς μετοχῆς, ὅχι δὲ τῆς οὐδετέρας ἀπαρεμφάτου, καὶ ἐπομένως πρέπει ἡ μετοχὴ νὰ συμφωνῇ μετὰ τοῦ προηγουμένου τούτου ἀμέσου ἀντικειμένου·

Je l'ai vu tomber, τὸν εἶδον πίπτοντα.

Je l'ai vue tomber, τὴν εἶδον πίπτουσαν.

Je les ai vus tomber, τοὺς εἶδον πίπτοντας.

Je les ai vues tomber, τὰς εἶδον πιπτούσας.

Que d'enfants j'ai vus naître, grandir et mourir!

2. Ὄταν δ' ἐπάγῃται ἀπαρέμφατος ἐνεργητικῆς διαθέσεως, δυνατόν τότε τὸ προηγ. ἄμεσον ἀντικείμενον νὰ ᾔναι εἴτε τῆς μετοχῆς, εἴτε τῆς ἀπαρεμφάτου. Ἄν μὲν τὸ πρῶτον, ἡ μετοχὴ συμφωνεῖ κανονικῶς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο· ἂν δὲ τὸ δεύτερον, μένει ἀμετάβλητος ἡ μετοχὴ. Λέγε λοιπὸν *Il aimait la gloire, il l'avait mise à faire du bien, συμμεταβάλλων τὴν μετοχὴν mise πρὸς τὸ ἀντικείμενον αὐτῆς la·* ἀλλὰ λέγε *Les vices que j'ai résolu d'éviter, ὅχι résolu, διότι ἡ αἰτιατικὴ que* εἶναι ἀντικείμενον τῆς ἀπαρεμφάτου *éviter, (αἱ κακίαι τὰς ὁποίας ν' ἀποφύγω ἀπεφάσισα).* Ὡσαύτως περὶ μαθητῶν λέγε *je les ai entendus lire, ἤτοι je les ai entendus lisant·* περὶ δὲ βιβλίων, *je les ai entendu lire, ἐπειδὴ ἡ ἔννοια εἶναι j'ai entendu lire les livres, ὅχι δὲ j'ai entendu les livres lisant.*

3. Ἄκλιτος μένει ἡ παρωχημένη μετοχὴ,

α') μετὰ δὺ *que*, ὡς *Les chagrins que j'ai cru que vous aviez, ὅχι crus, διότι τὸ προηγούμενον que* εἶναι ἀντικείμ. τοῦ ἐξαρτωμένου ῥήματος *vous aviez, ὅχι δὲ τῆς μετοχῆς.* (Τὸ δὲ δεύτερον *que* εἶναι σύνδεσμος = ὅτι.)

β') ὅταν τίθηται ἑλλειπτικῶς τοῦ ἐξαρτωμένου ῥήματος, ὡς *Je lui aurais*

fait tous les vers qu'il aurait *désiré*, ἔνθα προσυπακούεται *que je lui fisse*.
Τοῦτο δὲ γίνεται μάλιστα μετὰ τῶν μετοχῶν *pu, dû, voulu, ὅιον*.

Je leur ai donné les explications que $\left. \begin{array}{l} \text{j'ai pu} \\ \text{j'ai dû} \\ \text{j'ai voulu} \end{array} \right\} \text{(leur donner)}.$

Ἄλλὰ λέγει Π veut fortement les choses qu'il a une fois *voulues*, ἐπειδὴ οὐδὲν ἐνταῦθα προσυπακούεται ἐξαρθρώμενον ῥήμα.

γ') μετὰ τὴν ἄκλιτον *le* (ἴδε σελ. 62): Cette maison n'est pas aussi belle que je l'avais *pensé*, ἦτοι que j'avais pensé *qu'elle était belle*.

δ') Ἐνθυμοῦ ὅτι, πρὸ ἀπαρεμφάτου τιθεμένη, ἡ μετοχή *fait* μένει πάντοτε ἀμετάβλητος (σελ. 251). Les maisons que nous avons *fait* bâtir.

ε') Ἰδε τὰ ἐν σελ. 464-465 περὶ τῶν μετοχῶν *attendu, compris, excepté, passé, supposé, vu, ci-joint, ci-inclus*.

— Ἡ μετοχή ἐλέ μένει πάντοτε ἄκλιτος.

— Ἐν *σχέσει* μετὰ τῆς ἀνωουμίας *en*, ἡ μετοχή μένει συνήθως ἄκλιτος, καὶ δπόταν ἢ *en* ἐπέγῃ τόπον ἀμέσου ἀντικειμένου. Ces fleurs, je les ai *cueillies*, ἀλλὰ j'en ai *cueilli*. Vous parlez de bonnes œuvres, *en* avez-vous *fait*? Autant on m'a donné de cette liqueur, autant j'en ai *bu*. Il a écrit plus de livres que vous n'en avez *lu* (4), πλείονα συνέγραψε βιβλία παρ' ὅσα ἀνέγνωσες.

Οἱ πλείστοι ὁμῶς γράφουσι Quant aux sottés gens, plus j'en ai *connus*, moins j'en ai *estimés*. Autant d'ennemis il a *attaqués*, autant il *en* a *vaincus*, καὶ οὕτω τὰς παρομίας συγκριτικὰς ἐκφράσεις πληθυντικῶς ἐκφερομένας. Οὕτω καὶ, κατὰ πληθ. ἀριθμὸν, μετὰ τοῦ θαυμαστικοῦ *combien... en, ὅιον* Combien j'en ai *cueillies* (2)! Combien Dieu *en* a *exaucés*! Ἄλλ' ἐπὶ ἐρωτήσεως καὶ ἀμφιβολίας, γράψον Combien *en* avez-vous *cueilli*? Je ne sais, je ne vois pas, dites-moi combien vous *en* avez *cueilli*.

Σημ. Ἐπὶ τοῦ *La traduction que j'en ai faite* est bien loin de l'original, δὲν ἰσχύει ἡ προσημειωθεῖσα παρατήρησις, ἀλλ' ἡ μετοχή συμφωνεῖ κανονικῶς πρὸς τὸ ἡγούμενον ἄμεσον ἀντικείμενον *que*. Ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τῶν *Nous nous en sommes bien trouvés*, Elles s'en sont *servies*, Je les *en* avais *priés*, κτλ., ἐν οἷς πᾶσι αἱ μετοχαὶ συμφωνοῦσι πρὸς τὰ ἄμεσα ἀντικ. *nous, se, les, etc.*

ΓΥΜΝΑΣΜΑ.

Je consens à me perdre, afin de le sauver *συγκατανεύω ν' ἀπολεσθῶ* διὰ νὰ τὸν σώσω. Je demande sa tête et crains de l'obtenir. Ils ont désespéré d'avoir mon secret, ἀπελπίσθησαν τοῦ νὰ μάθωσι τὸ ἀπόρρητόν μου. Ils contraignirent cinq légions romaines à poser les armes sans combat. Je veux le lui faire savoir, θέλω νῆ τῷ γνωστοποιήσω τοῦτο. Je n'ose leur permettre

(1) Ἐνιοι ὁμῶς... que vous n'en avez *lus*.

(2) Ἄλλοι δὲ combien j'en ai *cueilli*!

d'écrire. C'est pour que nous donnions que le Seigneur nous donne (ὅχι· c'est pour donner, ἐνεκα τῆς ἀμφοβολογίας). On ne saurait, sans admettre une autre vie, concilier avec la justice de Dieu le spectacle de la vertu accablée sous les coups de l'infortune, tandis que le vice prospère. Les leçons les plus utiles que nous puissions recevoir, sont (ἤ ce sont) celles de l'expérience (ἢ καὶ Les plus utiles leçons que...) La vertu est le premier des biens; c'est d'elle seule que nous devons attendre le bonheur. Sillacus disait que, pour réussir, il faut méditer à loisir, et exécuter promptement les choses que l'on a résolues. Le flatteur, de même que le trompeur, est également à craindre. Laisser le crime en paix, c'est s'en rendre coupable. Savoir donner à propos, et refuser sans paraître dur, c'est un talent que tout le monde n'a pas. On laisse au temps le soin de corriger les enfants, au temps qui seul suffit pour les rendre incorrigibles.

Ἄλλο.

Déjà les vagues blanchissantes d'écume, tracent sur l'onde de larges sillons. Les oiseaux timides se rassemblant en troupes et volant d'une aile rapide; les animaux fuyant au hasard; les éclairs brillant par intervalles et sillonnant les flancs ténébreux du nuage; la foudre grondant sur nos têtes; la terre tremblant sous nos pieds; une pluie mêlée de grêle tombant par torrents, voilà l'image terrible, effrayante qui porte dans nos cœurs la consternation. Que vont devenir nos marins? Leurs barques vacillantes ont peine à conserver l'équilibre. Les vagues mugissantes, s'élevant au-dessus de ces frêles embarcations, vont les engloutir. Craignant de se voir brisés (ἤγουν d'être brisés), nos jeunes nautonniers, nageant avec ardeur, abordent sur le sable, tout dégouttants d'eau, défaillants, presque expirants de faiblesse et de fatigue.

Ἄλλο.

Quelques auteurs se sont imaginé que les anciens connaissaient l'Amérique; mais ils se sont assurément trompés; car l'île qu'ils ont supposée être notre Nouveau-Monde et que Platon et Diodore de Sicile ont appelée Atlantide, était située à peu de distance du détroit de Gibraltar. Les récompenses accordées au mérite ne doivent jamais être le prix de l'intrigue. Les belles actions cachées sont les plus estimables. Les hommes passent comme les fleurs, qui, épanouies le matin, le soir sont flétries et foulées aux pieds. Les défauts de Pierre-le-Grand ont terni ses grandes et admirables qualités. Superbes montagnes, qui vous a établies sur vos fondements? Qui a élevé vos têtes jusqu'au-dessus des nues? Qui vous a ornées de forêts verdoyantes? Quel spectacle est préférable à celui des heureux qu'on a faits? Les peuples mêmes qu'on a regardés comme sauvages ont estimé et admiré les hommes justes, tempérants et désintéressés. Démétrius de Phalère ayant été informé que les Athéniens avaient renversé ses statues: Ils n'ont pas, dit-il, renversé la vertu qui me les a dressées. Beaucoup de héros ont subjugué des provinces, mais peu ont réprimé leurs passions et se sont vaincus eux-mêmes. La solitude apaise les mouvements impétueux de l'âme que le désordre du monde a fait éclater. La lettre que vous avez voulu m'envoyer (τὸ que ἀναφέρεται εἰς τὸ envoyer, καὶ ὅχι εἰς τὸ voulu). Les réponses que j'avais prévu qu'on vous

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ferait, (κατὰ γράμμα, Αἱ ἀποκρίσεις, τὰς ὁποίας εἶχον προβλέψει ὅτι ἤθελον σοὶ κάμει.)

Un essaim d'abeilles s'est envolé. Le plus grand nombre des insulaires fut égorgé. Une foule d'insulaires furent égorgés (ἴδε σελ. 205).

Ce n'est pas la gloire, mais son intérêt qu'il a ambitionné.

C'est moins la gloire que son intérêt qu'il a ambitionné.

C'est son intérêt, aussi bien (autant, non moins) que la gloire, qu'il a ambitionné.

C'est son intérêt, plus (plutôt) que la gloire, qu'il a ambitionné.

Ce n'est pas seulement la gloire, mais aussi son intérêt qu'il a ambitionné.

Καὶ ἀντιστρόφως·

Ce n'est pas son intérêt, mais la gloire qu'il a ambitionnée.

C'est moins son intérêt que la gloire qu'il a ambitionnée.

C'est la gloire, aussi bien que son intérêt, qu'il a ambitionnée. Etc.

ΘΕΜΑ.

Καταδέχθητε νὰ μ' ἀκούσητε. Μανθάνω νὰ γράφω. Ἐπρέξε ν' ἀναγγείλῃ εἰς τὸν πατέρα του ὅτι... Ἐρχομαι νὰ σὲ παρακαλέσω νὰ μοὶ συγχωρήσης. Ἀπόμεινος αὐτοῦ ἠσθάνθη ὅτι ἔτρεμε (en le touchant je sentis qu'il tremblait, ἢ καὶ je le sentis trembler). Γράφω εἰς τὸν φίλον σου νὰ ἔλθῃ. Πρέπει νὰ σπουδάξῃ τις διὰ νὰ μάθῃ. Ἡ ἐπιθυμία τοῦ εὐτυχεῖν εἶναι ἔμφυτος παρὰ πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις. Οὐκ εἶμὲν καθεύδειν τὸ Μιλτιάδου τρόπαιον. Μοὶ διηγῆθη πάντα, χωρὶς τίποτε νὰ λησμονήσῃ. Ἡ λύπη του ἐφάνετο εἰκονιζομένη ἐπὶ τοῦ προσώπου του. Λύσας ἐγὼ πρῶτος τὴν σιωπὴν, ἠρώτησα τὸν γέροντα (λύω τὴν σιωπὴν = je romps le silence). Πρὶν μεταποιήσης τ' ὄνομά σου, μεταποίησον τὴν καρδίαν σου· ἐκεῖθεν ἔρχονται αἱ καλαὶ καὶ αἱ κακαὶ μεταβολαὶ (c'est de là que viennent les bons...). Οἱ ὀνομάζοντες τὸν Πειραιᾶ Δράκον, καὶ τὴν Σαλαμίνα Κούλουριν, δὲν δύνανται νὰ φαντασθῶσιν ὅσα πρὸ ὀλίγου ἐφαντάσθη ἐγὼ, καθήμενος ὑπὸ τὸν λόφον τοῦτον καὶ περιφέρον τὰ βλέμματά μου εἰς τοιαῦτα ἀντικείμενα (ἀντικείμενον = objet). Ὁ φίλων πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστι μοὶ ἄξιος. Ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ ἔστι. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν! Εἶσαι βέβαιος ὅτι θὰ ἐπιτύχεις; Εἶμαι βέβαιος.

Ἄλλο.

Δὲν εἶναι πάντοτε εὐκολος ἡ διασκέδασις τῶν λυπηρῶν διαλογισμῶν, Il n'est pas toujours facile de dissiper les pénibles pensées.

Δὲν δύναμαι νὰ διασκεδάσω τοὺς λυπηροὺς τούτους διαλογισμοὺς. Δοκίμασον νὰ τοὺς διασκεδάσῃς. Δοκιμάζω, ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ τὸ κατορθώσω (... je ne puis y réussir. Y = à cela).

Συνέβη νὰ μακρύνω ὑπὲρ τὸ σῆνηθες τὸν πρωϊνόν μου περίπατον, Il arriva que je prolongeai plus loin que de coutume ma promenade du matin, ἢ καὶ il m'arriva de prolonger...

Συμβαίνει πολλάκις νὰ μὴ δυνάμεθα νὰ διασκεδάσωμεν τοὺς λυπηροὺς διαλογισμοὺς. Βεβυθισμένη εἰς λυπηροὺς διαλογισμοὺς, δὲν ἠδυνήθη ἡ δυστυχὴς νὰ τοὺς διασκεδάσῃ. Δὲν δύναται τις νὰ διασκεδάσῃ λυπηροὺς διαλογισμοὺς, ὡς ἀποβάλλει μύϊαν ἢ κώνωπα. Πρέπει, ὡς νέε, ν' ἀποβάλῃς ἐκ τῆς ψυχῆς σου τοὺς κακοὺς συλλογισμοὺς, καὶ τὰ ὀλέθρια πάθη ἐκ τῆς καρδίας σου. Διὰ τί νὰ μακρύνω

νωμεν ὑπὲρ τὸ σύνθηρες τὸν περίπατον ἡμῶν; Βουλόμενος νὰ μακρύνω τὸν πρωϊνόν μου περίπατον, ἐβυθίσθην εἰς λογισμοὺς (je me plongeai dans mes pensées), καὶ ἀνεπαισθήτως εὐρέθην πέραν τοῦ Ἰλισσοῦ. Βλέπων τότε τὸν Ἰλισσόν, ἐνόμισα ὅτι εἶχον μακρύνει ὑπὲρ τὸ σύνθηρες τὸν πρωϊνόν μου περίπατον. Ἡ θεὰ τῆς βέροντος Ἰλισσοῦ ἐν μέσῳ τῶν λαμπρῶν τῆς ἱστορίας μνημείων μ' ἐβοήθησεν εἰς τὸ νὰ διασκεδάσω τοὺς λυπηροὺς συλλογισμοὺς, ἐν οἷς ἤμην βεθυρισμένος. Ἰδοὺ, εἶπον, ὁ Ἰλισσὸς ποταμὸς, ὁ περίφημος, ὅστις ἔτερεπε τὰς Μούσας ποτὲ, τὰς ἐξ αὐτοῦ (de son nom) ὀνομασθείσας Ἰλισσιάδας. Τί ἔβλεπον ἄλλοτε οἱ καθήμενοι εἰς τοῦτον τὸν τόπον (à cette place), καὶ τί βλέπομεν ἡμεῖς σήμερον; Ἀνεγύρθησα ἀπὸ τὸν λόφον Ἀττικιώτερος, Ἀθηναϊκώτερος, ἱκανὸς νὰ μεταδώσω καὶ πρὸς ἄλλους νέους τὸν ἐνθουσιασμόν μου (μεταδίδω τι πρὸς τινὰ, je communique quelque chose à quelqu'un).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι΄.

Περὶ Χρόνον τινῶν τῆς Παθητικῆς φωνῆς.

4. Ὡς φαίνεται καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ σχηματισμοῦ (je suis délié εἰμι λελυμένος, λελυμαι), ὁ παθητικὸς Ἑνεστώδης τῶν Γάλλων κυρίως ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παθητικὸν Παρακείμενον τῶν Ἑλλήνων, δηλῶν καὶ αὐτὸς τὸ σωζόμενον ἐκ τετελεσμένης ἤδη ἐνεργείας ἀποτέλεσμα, τὴν παροῦσαν δηλαδὴ κατάστασιν· je suis délié, = on m'a délié et je suis libre, je ne suis plus lié. Ὅπου ὁμοίως δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, δύναται νὰ τεθῆ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἑλληνικοῦ Ἑνεστώτος.

Πρώτη περίστασις.

Cette maison est solidement bâtie, ἡ οἰκία αὕτη στερεῶς ἠκοδόμηται, (ὅχι δὲ οἰκοδομεῖται).

Ce livre est écrit par mon frère, par Platon, τοῦτο τὸ βιβλίον γέγραπται ὑπὸ τοῦ ἐμοῦ ἀδελφοῦ, ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος, (ὅχι δὲ συγγράφεται).

Je vous rends ce livre, il est lu, ἤτοι je l'ai lu, nous l'avons lu, etc.

À l'heure où je vous parle, la ville est prise par les ennemis, ἐάλωκε, ἤρηται ὑπὸ τῶν πολεμίων, (ὅχι δὲ ἀλίσκεται).

Γράμματα δ' ἐν φλοιῷ γέγραπται, des lettres sont tracées sur l'écorce, = il y a (on voit) des lettres tracées sur l'écorce.

Οὕτω καὶ ἐκ τῶν Δευτέρων λεγομένων Παρακειμένων οἱ ἔχοντες οὐδετέραν ἢ παθητικὴν σημασίαν; ὡς ὄλωλα, je suis perdu, εἰμαι ἀφανισμένος· πέποιθα, je suis persuadé, εἰμαι πεποιθώς· ἔαγα, je suis brisé, εἰμαι συντριμμένος· ἐγρήγορα, je suis éveillé, εἰμαι ἀγρυπνος = je veille, κτλ.

Δευτέρα περίστασις.

Τιμᾶται ἡ ἀρετή, la vertu est honorée, = on honore la vertu.

Οἱ μῦθοι ἡδέως ἀναγινώσκονται, les fables sont (toujours) lues avec plaisir,

Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

ἤτοι on lit les fables avec plaisir, ἢ καὶ les fables se lisent avec plaisir.

Ce livre est lu, est beaucoup lu, est peu lu, n'est pas lu, = ce livre a des lecteurs, on le lit beaucoup, on le lit peu, on ne le lit point.

Ἄλλη τρίτη περίστασις.

Ἐπειδὴ οἱ Παρακείμενοι λέλυμαι, γέγραμμαι, ὀκοδοῦμαι, κτ.λ., ἰσοδυναμοῦσιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ πρὸς τοὺς Ἑνεστώτας *je suis délié, je suis écrit, je suis bâti, etc.*, ἔπεται ὅτι, πρὸς ὀρθὴν καὶ σαφῆ μεταφράσιν τοῦ παθητικοῦ Ἑνεστώτος τῶν Ἑλλήνων, ἀνάγκη πολλάκις νὰ τραπῆ τὸ παθητικὸν εἰς ἐνεργητικὸν, ὡς

Λύομαι, on me délie. Τὸ βιβλίον συγγράφεται, on écrit le livre. Τοῦτο τὸ βιβλίον συγγράφεται ὑπὸ τοῦ ἐμοῦ ἀδελφοῦ, mon frère écrit ce livre.

Κτίζεται ἡ πόλις, on bâtit, on construit la ville; la ville est en voie de construction; on est en train de la construire; elle se construit actuellement.

Γράμματα δ' ἐν φλοιῷ γράφεται, on trace des lettres sur l'écorce.

ΣΗΜ. Τὸ δὲ ἐλύθη = j'ai été délié, καὶ je fus délié, ὀκοδομήθη = a été bâti καὶ fut bâti, καὶ οὕτω καθεξῆς.

2. Ὅσα εἶπομεν περὶ τοῦ παθ. Ἑνεστώτος τῶν Γάλλων, ταῦτα συμπεράνε κατ' ἀναλογίαν περὶ Παρατατικοῦ καὶ Μέλλοντος, ὅτι δηλαδὴ ὁ μὲν Παρατατικὸς κυρίως ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν ἑλληνικὸν Ὑπερσυντελικὸν, ὁ δὲ Μέλλον πρὸς τὸν Μετ' ὀλίγον μέλλοντα· ὅτι ὅμως, ὅπου δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, δύνανται νὰ τεθῶσι κατὰ τὴν σημασίαν τοῦ ἑλληνικοῦ Παρατατικοῦ καὶ Μέλλοντος· ὅτι ἀνάγκη πολλάκις νὰ τραπῆ τὸ παθητικὸν εἰς ἐνεργητικὸν.

Πρώτη περίστασις. J'étais délié, ἤμην λελυμένος, ἐλεύμην. Cette maison était solidement bâtie, στερεῶς ἦτον ὀκοδομημένη, στερεῶς ὀκοδοῦμετο. Des lettres étaient tracées sur l'écorce, ἤγουν il y avait (on voyait) des lettres tracées sur l'écorce, γράμματα δ' ἐν φλοιῷ ἐγγράπτο, ἦσαν γεγραμμένα.

Je serai délié ἔσομαι λελυμένος, λελύσομαι. Des lettres seront tracées sur l'écorce, ἤτοι il y aura (on verra) des lettres tracées sur l'écorce, γράμματα δ' ἐν φλοιῷ γεγράφεται, ἔσονται γεγραμμένα.

Δεύτερα περίστασις. La vertu était honorée, ἐτιμᾶτο ἢ ἀρετή. En ce temps-là les fables étaient lues avec plaisir.

La vertu sera honorée, ... τιμηθήσεται, θέλει τιμηθῆ. Bientôt ce livre ne sera plus lu par personne, = n'aura plus, ne trouvera plus de lecteurs.

Τρίτη περίστασις. Ἐλύομαι, on me déliait, = on était occupé à me délier. Ἐκτίζετο ἡ πόλις, on bâtissait la ville, = la ville était en voie de construction, on était en train de la bâtir, elle se construisait alors. Γράμματα δ' ἐν φλοιῷ ἐγράφετο, on traçait des lettres sur l'écorce.

Λυθήσομαι, on me déliera, Γράμματα δ' ἐν φλοιῷ γραφήσεται, on tracera des lettres sur l'écorce.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ'.

ÊTRE καὶ AVOIR.

1. Ως Βοηθητικὰ τῶν Οὐδετέρων Ῥημάτων.

Ἴδωμεν ἐν τῷ Τεχν. (σελ. 121-122) τίνα τῶν οὐδετέρων ῤημάτων βοηθοῦνται ὅτε μὲν διὰ τοῦ *avoir*, ὅτε δὲ διὰ τοῦ *être*.

Διὰ μὲν τοῦ *avoir* ἐμφαίνομεν πρᾶξιν, ἐνέργειαν, μεταβολὴν καταστάσεως. Διὰ δὲ τοῦ *être* παριστῶμεν τὸ σωζόμενον ἀποτέλεσμα, τὴν ἐκ τῆς πράξεως, ἐνεργείας, μεταβολῆς προερχομένην κατάστασιν.

Λέγων λοιπὸν *Il a passé en Amérique* (μετέβη εἰς Ἀμερικὴν), φανερόνω ἀπλῶς τὸ πρᾶγμα ὅτι ἐγένεον, ἀλλ' ἴσως ἐπέστεψεν ὁ τότε μεταβάς. Λέγων δὲ *Il est passé en Amérique*, φανερόνω ὅτι μεταβάς διαμένει.

᾽Οσαύτως τὸ *Il a descendu seul, rapidement, plusieurs fois, etc.*, παρίστησι τὸ ὑποκείμενον ὡς ἐνεργοῦν οὕτως ἢ ἐκείνως· τὸ δὲ *Il est descendu* φανερόναι τὴν ἐπι διαμένουσαν κατάστασιν αὐτοῦ, = εἶναι, κεῖται, εὐρίσκεται κάτω, *il est, il se trouve en bas*.

Pourquoi êtes-vous si fatigués? Parce que nous avons déménagé.

Venez nous voir quand nous serons déménagés.

᾽Ομοίως τὰ *La rivière a baissé, a cru subitement; Cet enfant a grandi, a changé, a bien enlaidi, etc.*, ἐν peu de temps, depuis que je ne l'avais vu, etc.; *Cette femme a vieilli, etc.*, παριστῶσι τὴν τότε γινομένην μεταβολὴν καταστάσεως. Τὸ δὲ ἀποτέλεσμα δηλοῦται διὰ τῶν *La rivière est baissée, est grossie; Cet enfant est grandi, est changé, est bien enlaidi; Cette femme est vieillie*.

Cet enfant, qui avait embelli, est aujourd'hui singulièrement changé; il sera bientôt enlaidi.

Σημ. Τινὰ τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ῤημάτων λαμβάνονται καὶ ὡς ἐνεργητικὰ, καὶ τότε, ὡς εἰκός, ἐκφέρονται μετὰ τοῦ *avoir*, ὡς *il a passé la rivière; il a descendu et monté l'escalier; il a baissé les yeux; nous avons commencé et fini notre besogne; on a augmenté et diminué le prix des denrées; il a déménagé son mobilier; avez-vous sorti les chevaux?*

2. ᾽Απροσώπως ἐκφερόμενα (*C'est; Il est; Il y a*).

Αἱ μέχρι τοῦδε προεξηγηθεῖσαι χρήσεις τοῦ ῤηματος *être* ἀναφέρονται μᾶλλον εἰς τὴν λεγομένην συνδετικὴν σημασίαν αὐτοῦ, καθ' ἣν ἐκλαμβάνεται ὡς ἀπλοῦν συνδετικόν, ἤτοι σύνδεσμος τοῦ ὑποκειμένου καὶ τοῦ κατηγορουμένου, ὡς *Le cercle est rond, ὁ κύκλος εἶναι στρογγύλος. Vous êtes grand. Sommes-nous*

justes? Tu n'es pas brave. Cette ville-là était grande, ἡ ἐκεῖ πόλις (ἡ πόλις ἐκείνη) ἦτο μεγάλη. Je suis frappé, etc.

Εἶδομεν καὶ πολλὰ παραδείγματα τοῦ ἀπροσώπου συνδετικοῦ *c'est*, εἴτε κατ' ἐπίτασιν ἀπλῶς τίθεμένου, ὡς La véritable noblesse est ἢ c'est la vertu. C'était une grande ville, ἐκείνη ἡ πόλις (περὶ ἧς ὁ λόγος) ἦτο μεγάλη. L'homme que vous cherchez, c'est moi, ὃν ζητεῖτε ἄνθρωπον, οὗτός εἰμι ἐγώ· εἴτε κατὰ τὸν ἰδιωτισμὸν *c'est... qui, que, etc.*, ὡς C'est moi qui ai raison, ἐγὼ μάλιστα ἔχω δίκαιον. Ce furent les Phéniciens qui inventèrent l'écriture. Ce sont vos défauts que je blâme. Ce sont là les livres dont je vous ai parlé, ταῦτα εἶναι τὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα σοὶ προεῖπον.

Πρὸς δὲ τούτοις ἐμάθομεν καὶ τὴν χρῆσιν τοῦ ἀπροσώπου συνδετικοῦ *il est*, ὡς Il est beau de mourir pour la patrie. Il est temps de partir.

Ἄλλ' ἐκτὸς τῆς ἀπλῆς συνδετικῆς, τὸ εἶναι ἔχει καὶ τὴν σημασίαν τοῦ ὑπάρχειν, ὡς εἶναι Θεός = ἔστι Θεός, Dieu est = Dieu existe. Ἦτον ἐκεῖ πόλις μεγάλη = ὑπῆρχεν, ἐκεῖτο ἐκεῖ μεγάλη τις πόλις, une grande ville était là = était située là.

Τὸ ἀπρόσωπον *il y a* ἐκλαμβάνεται πάντοτε καθ' ὑπαρκτικὴν ἔννοιαν, ὡς Il y a un Dieu. Il y avait là une grande ville (1) = une grande ville était là.

Παραδείγματα.

— Il y a un livre sur la table; il y en avait deux tout-à-l'heure, Ἐν μόνον βιβλίον εἶναι ἐπὶ τῆς τραπέζης· ἦσαν δύο πρὸ μικροῦ.

Il y aura demain beaucoup de monde au théâtre; il y avait hier deux Indiens. Ἀύριον θέλουν παρευρεθῆ πολλοὶ ἄνθρωποι εἰς τὸ θέατρον· χθὲς παρευρέθησαν δύο Ἴνδοί.

Il y a beaucoup d'appelés et peu d'élus. Πολλοὶ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Y a-t-il encore de l'encre dans la bouteille? Il n'y en a plus.

Je ne sais s'il y a des cercles dans la nature; mais s'il y en a, ils sont nécessairement ronds. Ἄγνοῶ ἂν πραγματικῶς ὑπάρχωσι κύκλοι ἐν τῇ φύσει· ἀλλ' εἰ πραγματικῶς ὑπάρχουσιν, ἀνάγκη νὰ ᾖναι στρογγύλοι (il est nécessaire qu'ils soient ronds).

Qu'y a-t-il? τί συμβαίνει; (τί τρέχεις);

— Μετὰ τοῦ *ne... que*, οἶον·

Il n'y a que ce chemin qui conduise à la vertu, μόνη αὕτη ἡ ὁδὸς δύναται νὰ ὀδηγήσῃ πρὸς τὴν ἀρετὴν.

Il n'y avait que mon père qui sût tirer de l'arc = Mon père seul savait tirer de l'arc.

(1) Σημειωτέον, ὅτι, καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἑλλήσι, τὸ ὑπαρκτικὸν ἔστι συνήθως προτάσσεται τοῦ ὑποκειμένου· οἷον ἔστι Θεός· ἦν τότε πόλεμος, il y a un Dieu, il y avait alors une guerre, ἢ la guerre. Ἦν δ' ἀμείπλεκτοι κλίμακες.

Il n'y aura que Charles à cette réunion = Charles assistera seul à cette réunion.

— Ἐπὶ χρόνου καὶ διαστήματος, οἷον.

Il y a deux heures que j'attends, πρὸ δύο ἤδη ὥρων ἀναμένω. Il y a trois ans qu'il règne, πρὸ τριῶν ἐτῶν βασιλεύει, = ἤδη τὸ τρίτον ἔτος βασιλεύει, = τρία εἰσὶν ἔτη ἅφ' οὗ βασιλεύει. Il y a bien des années que je connais votre père, εἶναι πολλὰ ἔτη ἀφοῦ γνωρίζω τὸν πατέρα σου. — Ἦν δ' ἡμῶν ἤδη δεύτερον πλέοντί μοι = *C'était* le deuxième jour que je naviguais; *il y avait* deux jours que je naviguais.

Il y a deux lieues d'Athènes au Pirée, δύο λεῦγαι εἶναι ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν μέχρι τοῦ Πειραιῶς, = ὁ Πειραιεύς ἀπέχει τῶν Ἀθηνῶν δύο λεύγας.

— Μεταχειριζόμεθα ἐνίοτε τὸ ἀπρόσωπον *il est* ἀντὶ τοῦ *il y a*, ὡς Il est des hommes qui... Il est des cas où... Il fut un temps où... Στενὴ εἶναι ἡ ὁδὸς ἢ ἄγρουσα εἰς τὴν ζωὴν, καὶ ὀλίγοι εἶναι οἱ εὐρίσκοντες αὐτήν, la porte de la vie est étroite, et il en est peu qui la trouvent. (Il en est peu, il en est beaucoup, ἀντὶ τοῦ il est peu d'hommes, il est beaucoup d'hommes, ἢ il y a peu d'hommes, il y a beaucoup d'hommes, de gens, etc.)

Καὶ αὐτὸ τὸ ἀπρόσωπον *c'est* κομφῶς ἐνίοτε λέγεται ἀντὶ τοῦ *il y a*, ὡς Ce n'était partout que jeux et festins, ἀντὶ τοῦ il n'y avait partout..., πανταχοῦ εὐθυμία καὶ εὐωχία.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΠΕΡΙ ΜΟΡΙΩΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΜΟΡΙΑ ΛΗΟΦΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΦΑΤΙΚΑ.

Ὅχι non. Ναί oui. Si.

1. Avez-vous vu le roi?

Est-il vrai que vous ayez vu le roi?

N'est-ce pas vous qui m'avez dit cela?

Est-ce vous qui avez dit cela?

Ne serait-ce point vous qui avez dit cela?

μήπως σὺ εἶπες τοῦτο;

Dites-moi oui ou non, εἰπέ μοι ναί ἢ ὄχι. Avez-vous dit cela, oui ou non? Oui, je l'ai dit. Non, je ne l'ai pas dit. Pourquoi non? διατί ὄχι;

Faites cela; sinon (ἢ καὶ ou sinon) je vous gronde, πρᾶξον τοῦτο, εἰ μὴ (εἰ δὲ μὴ) θὰ σ' ἐπιπλήξω.

Κατ' ἐπίτασιν λέγεται certes, certainement, oui certes, oui vraiment; non pas, non vraiment, non certes, non vraiment, etc.

2. Ὅταν δὲ ὁ λαλῶν ἀρνῆται τι, ἢ καὶ ὅταν ἐρωτᾷ ὑποπτεύων ἢ θαυμάζων ὅτι δὲν γίνεται, δὲν ἔγινεν ἢ δὲν θέλει γίνεαι τι, τότε ἁποφρονῶντες μὲν ἀποκρινόμεθα διὰ τοῦ Non, ἀντιπράσκοντες δὲ διὰ τοῦ Si, οἶον.

Il ne ment jamais. — Non, jamais, ἤγουν οὕτως ἔχει δὲν ψεύδεται.

Il ne ment jamais. — Si, quelquefois, ἤγουν ἀπατάσαι, διότι ψεύδεται ἐνίοτε.

Vous n'avez pas vu le roi, m'a-t-on dit. — Non, ἤγουν Δὲν τὸν εἶδον τῷ ὄντι. Si, μάλιστα, τὸν εἶδον.

Est-ce que vous n'avez pas vu le roi? μήπως τυχὸν δὲν εἶδες τὸν βασιλέα? Non = ὄχι. Si = μάλιστα τὸν εἶδον.

Comment! vous n'avez pas vu le roi! πῶς! δὲν εἶδες τὸν βασιλέα; Non = ὄχι. Si = ἀπατάσαι, τὸν εἶδον.

Ἐπιτατικῶς δὲ λέγεται si vraiment, mais si, etc,

Ἐντὶ τοῦ *si* λέγεται, χάριν συστολῆς, *je vous demande pardon, pardonnez-moi*, καὶ τὰ παρόμοια, ὡς *Vous n'avez pas vu le roi, je crois.* = *Pardonnez-moi*, = *si*, = *je l'ai vu au contraire.*

3. Τὸ *non* προτάσσεται ἐνίοτε τῶν ἐπιθέτων ἢ τῶν παθητικῶν μετοχῶν, ἰσодυναμοῦν τῷ *μη*, ἢ τῷ στερητικῷ *α* = *in*, ὡς *Toutes les personnes non intéressées à cette affaire, πάντες οἱ μὴ ἔχοντες συμφέρον εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην.* *Tous les gens non solvables, πάντες οἱ μὴ ἀξιόχρεοι* = *ἀναξιόχρεοι* = *insolvables.*

4. Τὸ *non pas*, ἢ *non point* τίθεται πολλάκις κατ' ἐπίτασιν, ἀντὶ τοῦ *non*, ἢ *et non*, τοιοῦτοτρόπως· *Je vous dis franchement la vérité, non pour vous mortifier, mais pour vous éclairer, ἢ καὶ non pas pour vous mortifier, mais...*, σοὶ λέγω θαρρῶαλέως τὴν ἀλήθειαν, ὅχι διὰ νὰ σὲ λυπηθῶ, ἀγλὰ διὰ νὰ σὲ φωτίσω. *Il chercha à soumettre les ennemis, non à les perdre, ἢ et non, ἢ non pas, ἢ non point, ἢ mais non à les perdre, ἐζήτησε νὰ καθυποτάξῃ τοὺς ἐχθρούς, ὅχι (καὶ ὅχι, ὅχι δὲ) νὰ τοὺς ἀφανίσῃ.*

Pas. Point.

1. Τὸ *pas* (σπανιότατα δὲ τὸ *point*) τίθεται πρὸ τῶν ποσότητος σημαντικῶν ἐπιρρήματων, ὡς *pas beaucoup, pas trop, pas moins*, κτλ. *Avez-vous de l'encre?* — *Pas trop*, μετρίως.

2. Καὶ τὸ *point* καὶ τὸ *pas* τίθενται ἑλλειπτικῶς τοῦ *il n'y a, il n'y avait, etc.*, ὡς *Point de vraies tragédies sans grandes passions. Sous Louis XI pas un grand homme.* Ἡ καὶ ἀπαγορευτικῶς, ἐν τῇ συνηθείᾳ, κατὰ τὴν σημασίαν τοῦ *μη*, ὡς *Pas de raisonnements, pas d'excuses, ἢ καὶ Point de raisonnements, point d'excuses, μὴ συλλογισμοὶ, μὴ δικαιολογήματα.*

3. Ἐν ἀπαντήσει τίθεται ἐνίοτε τὸ *point* ἀντὶ τοῦ *non*, ἀλλ' ὅχι τὸ *pas*, ὡς *L'avez-vous vu?* — *Point.* *Faites-moi ce plaisir.* — *Point.*

Ἡ καὶ ἄλλως πῶς· *Je le croyais méchant, mais point, ἐνόμιζον αὐτὸν κακὸν, ἀλλ' ὅχι· ἤγουν ἐνόμιζον ὅτι εἶναι κακὸς, ἀλλὰ δὲν εἶναι.*

4. Λέγεται δὲ *Pourquoi non?* ἢ *Pourquoi pas?* διατὶ ὅχι; ἀλλὰ δὲν λέγεται *Pourquoi point?* ἕνεκα τῆς κακοφωνίας.

Ne... pas. Ne... point. Ne... plus, κτλ.

Ἐμάθομεν πρὸ πολλοῦ, ὅτι, ἐν συνδέσει μετὰ βήματος, ἢ ἄρνησις γίνεται παρὰ τοῖς Γάλλοις διὰ τοῦ *ne pas* ἢ *ne point*, τοιοῦτοτρόπως·

Ἐπὶ ἀπλῶν χρόνων· *Je ne lis pas. Il ne les aime point. Ne lisez pas ce livre.*

Ἐπὶ συνθέτων χρόνων· *Il n'a pas joué. Ne l'ayant pas vu, ne l'accusez pas, ἐπειδὴ δὲν τὸν εἶδες, μὴ τὸν κατηγορήσῃς.*

Ἐπὶ ἀπαρεμφάτου. Ne pas aimer son prochain, ἢ n'aimer pas son prochain. Je crois n'avoir pas dit cela, ἢ je crois ne pas avoir dit cela. Pour ne le *point* trahir, ἢ pour ne *point* le trahir, ἢ καὶ ἐνίοτε pour ne le trahir *point*.

Παράλειψις τοῦ *pas* ἢ *point*.

Ἡ ἄρνησις γίνεται διὰ τοῦ *NE*, ἄνευ τοῦ *pas* ἢ *point*, ἐπὶ τῶν ἐξῆς περιστάσεων·

1. Ὅταν τὸ *ne* συνέλθῃ μετ' ἄλλου τινὸς ἀρνητικοῦ μορίου, οἷον·

Plus. — Je n'admire plus cet auteur, οὐκέτι θαυμάζω τὸν συγγραφέα ἐκεῖνον (δὲν θαυμάζω πλέον...) Je crois ne l'avoir plus vu depuis cette époque, νομίζω ὅτι δὲν τὸν εἶδον πλέον ἔκτοτε. Σημειώσον ὅτι τὸ *plus* συντάσσεται κατὰ πάντα καθὼς τὰ *pas* καὶ *point*.

Rien. — Rien ne le persuadera, τίποτε δὲν θὰ τὸν πείσει (οὐδὲν πείσει αὐτόν). Cela ne fait rien = ἀδιάφορον εἶναι = δὲν πειράζει.

Personne. — Personne n'est venu. Je n'ai vu personne.

Nul. Nullement. — Nul n'est content de son sort. Je ne vous connais nullement. Τὸ *nullement* = aucunement = en aucune façon = = pas du tout, οὐδαμῶς, οὐδὲως.

Aucun. Aucunement. — Aucun, ἢ nul, ἢ personne n'est content de son sort. Je ne le connais aucunement.

Jamais. — Ceux qui n'ont jamais souffert ne savent rien. Il n'est jamais content.

Guère. — Il n'a guère de patience, δὲν ἔχει σχεδὸν ὑπομονήν. Il n'y a guère de gens qui soient contents de leur sort, δὲν εἶναι πολλοὶ οἱ εὐχαριστημένοι διὰ τὴν τύχην των. Ne m'en donne guère, μὴ μοὶ δώσης πολὺ. Guère = οὐ πολὺ.

Quelconque. Qui que ce soit. Quoi que ce soit. — Ne médisez de qui que ce soit = de personne, μηδένα κακολογήσης. Je n'ai dit quoi que ce soit qu'on puisse me reprocher, = je n'ai rien dit qu'on me puisse reprocher, οὐδὲν εἶπον, ὥστε νὰ μ' ἐπιπλήξῃ τις (διὰ τοῦτο).

Ni. — Un bon juge ne connaît ni amis, ni ennemis. Je ne connais ni l'un ni l'autre de ces enfants. Je ne le vois ni ne l'entends.

Ne... que. — L'honnête homme ne connaît que ses devoirs, ὁ τίμιος ἀνὴρ οὐδὲν γνωρίζει, εἰ μὴ τὰ χρέη του. Il ne tient qu'à vous, παρὰ σοῦ μόνον ἐξαρτᾶται (παρ' οὐδενὸς ἄλλου εἰ μὴ παρὰ σοῦ). Il ne fait que rire, γελᾷ πάντοτε, (οὐδὲν ἄλλο πράττει, εἰ μὴ πάντοτε γελᾷ). Je ne demande que le nécessaire, μόνον τὸ ἀναγκαῖον ζητῶ.

D'autre... que. — Je n'ai d'autre désir que de vous voir tous heureux, οὐδὲν ἄλλο ἐπιθυμῶ, εἰ μὴ νὰ σᾶς βλέπω ὅλους εὐτυχεῖς· ἢ καὶ κατ' ἑλλειψιν τοῦ *d'autre*, οἷον Je n'ai fait de vers que ceux-là, ἄλλους στίχους δὲν ἐποίησα, εἰ μὴ ἐκεῖνους, = ἐκεῖνους μόνον ἐποίησα.

Mot. — Il ne dit mot, il ne répondit mot à mes questions, οὐδὲ λέξιν εἶπεν,

ἀπεκρίθη. (Μετὰ δὲ τοῦ *un mot* λέγε Il ne dit pas, il ne répondit pas un mot.)

Goutte. — Je ne vois goutte, δὲν βλέπω διόλου (κ. σταλιά). Je n'entends goutte à ces débats, οὐδόπως καταλαμβάνω τὰς συζητήσεις ταύτας. (Τῆς ἀπλῆς ὁμιλίας, καὶ μόνον μετὰ τῶν voir καὶ entendre.)

Brin. Miette. — Δὲν εἶναι πλέον ἐν χρήσει, εἰ μὴ ἐν τῇ ἀπλουστερᾷ συνηθείᾳ. Je n'en ai recueilli brin. Il ne m'en a donné miette. Ὁσαύτως ἐλέγετο *mie* ἀντὶ τοῦ *point*, (ὡς λέγουσιν εἰσέτι οἱ Ἰταλοὶ *mica*).

Que. — Ἐλαίπει τὸ pas ἢ point μετὰ τὸ que εὐκτικῶς ἢ ἐρωτηματικῶς ἐκλαμβανόμενον, ἀντὶ τοῦ pourquoi ne... pas, ὡς Si vous avez froid, que ne mettez-vous votre manteau? ἐν ᾧ κρυθνεῖς, διατί δὲν βάλλεις τὸν μανδύαν σου; Que n'êtes-vous mon ami! Εἶθε νὰ ἦσο φίλος μου! νὰ ἦσουν φίλος μου! Que n'a-t-il écrit! ἄς ἔγραψεν! = Pourquoi ne mettez-vous pas votre manteau? Pourquoi n'êtes-vous pas mon ami! Pourquoi n'a-t-il pas écrit!

Il y a... que. Depuis que. — Οὕτω καὶ συνήθως μετὰ τὸ depuis que, ἢ il y a... que, ὅταν τὸ βῆμα ἐκφέρηται κατὰ σύνθετον χρόνον, ὡς Les choses sont bien changées depuis que je ne vous ai vu (ἢ καὶ depuis que je vous ai vu). Il y avait six mois que je ne lui avais parlé, δὲν τῷ εἶχον ὁμιλήσει πρὸ ἕξ μηνῶν. Ἀλλὰ, μετὰ χρόνου μὴ συνθέτου, λέγε διὰ τοῦ pas ἢ point, ἢ plus. Depuis que je ne vous vais pas. Il y avait six mois que je ne le voyais plus.

Peu. — Οὕτω καὶ πολλάκις μετὰ τὸ peu, ὡς Il y a peu de gens qui ne soient (pas) mécontents de leur sort, ὀλίγοι εἶναι οἱ μὴ μεμψιμοιροῦντες. Il est peu de grands hommes qui n'aient (pas) été sensibles au plaisir de commander.

De la vie. — Je ne l'ai vu de ma vie, (κοιν. δὲν τὸν εἶδον ποτέ μου). De la vie ils ne lui ont fait de mal, (κοιν. δὲν τὸν ἔβλαψαν ποτέ τους).

2. Ἐλλείπει πάντοτε τὸ pas ἢ point μετὰ τοῦ savoir ἀντὶ τοῦ être incertain, ὡς Je ne sais que croire, ἀπορῶ τί νὰ πιστεύσω. Vous me semblez ne savoir que répondre, μοὶ φαίνεται ὅτι ἀπορεῖς (δὲν ἤξεύρεις) τί ν' ἀποκριθῆς. Ἐὰν δὲ τὸ βῆμα τοῦτο σημαίνῃ ignorer, ne pas avoir appris, τότε λαμβάνει τὸ pas ἢ point, ὡς Je ne sais pas l'allemand. Vous ne savez pas nager.

Μετὰ τοῦ je ne saurais = δὲν δύναμαι, ὡς Je ne saurais vous le dire. Je ne saurais mieux faire.

Οὕτω καὶ πολλάκις μετὰ τὰ pouvoir, oser, cesser, ὅσον Je ne puis vous le dire. Je n'ose vous le dire. Il ne cesse de parler, δὲν παύει τοῦ νὰ λαλῆ = οὐ διαλείπει, οὐ παύεται λαλῶν = λαλεῖ ἀκαταπαύστως, il parle sans cesse. Ἡ καὶ je ne puis pas vous le dire; je n'ose pas vous le dire; il ne cesse pas de parler (1)

(1) Διαφέρει τὸ il ne cesse de travailler jusqu'au soir, καὶ τὸ il ne cesse pas de

Ἐνίοτε καὶ ἐπὶ τοῦ bouger, ὡς Ne bougez, μὴ κινηθῆς. Je ne bougerai de là, puisque vous l'ordonnez, δὲν θὰ κινηθῶ, ἐπειδὴ οὕτω διατάττεις.

3. Ἀποφατικῆς οὔσης καὶ τῆς κυρίας προτάσεως, ἐλλείπει τὸ pas ἢ point μετὰ τὰ à moins que καὶ si = à moins que, ἔτι καὶ μετὰ τὰ ἐπιτακτικὰ si, tant, tellement, au point que, κτλ., ὡς N'espérez pas réussir, si vous n'travaillez sans cesse, μὴ ἐλπίζης νὰ ἐπιτύχης, εἰ μὴ ἀκαταπαύστως ἐργάζεσθαι. Cet homme n'est pas tellement dépourvu d'instruction qu'il n'sache lire et écrire, ὁ ἄνθρωπος οὗτος δὲν στερεῖται τόσον μαθήσεως (δὲν εἶνα τόσον ἀπαιδέυτος), ὥστε νὰ μὴ ἡξεύρη νὰ γράφῃ καὶ ν' ἀναγινώσκῃ. Sa folie n'était pas telle qu'il ne reconnût encore ses amis, ἡ μανία του δὲν ἦτον τόση, ὥστε νὰ παραγνωρίζῃ (νὰ μὴ γνωρίζῃ) τοὺς φίλους του.

Καταφατικῆς δὲ οὔσης τῆς κυρίας προτάσεως, λέγε Espérez, si vous ne l'obsédez pas, ἐλπίζε, ἂν δὲν τὸν ἐνοχλήσης. Cet homme est si vicieux qu'il ne possède pas une qualité (ἢ qu'il ne possède aucune qualité, ἐπειδὴ τὸ aucun = pas un), et si ignorant qu'il ne sait pas même lire, καὶ τόσον ἀμαθής, ὥστε ἀγνοεῖ καὶ τὸ ἀναγινώσκειν. Sa folie était telle qu'il ne reconnaissait pas ses amis.

Σημ. Τὸ Il n'est personne qui ne sache = οὐδεὶς ὑπάρχει μὴ γνωρίζων = πάντες γνωρίζουσι. Τὸ δὲ Il n'est personne qui sache = οὐδεὶς ὑπάρχει γνωρίζων = οὐδεὶς γνωρίζει = personne ne sait. Τὸ Y a-t-il quelqu'un qui ne l'aime? = ὑπάρχει τις μὴ ἀγαπῶν αὐτόν; Y a-t-il quelqu'un qui l'aime? = Personne ne l'aime, ὑπάρχει τις ἀγαπῶν αὐτόν; = κανεὶς δὲν (οὐδεὶς) τὸν ἀγαπᾷ.

Περὶ τοῦ ἀπορηματικοῦ NE.

4. Ἀποφατικῶς ἐκπερομένων τῶν nier, contester, douter, désespérer, disconvenir, τὸ ἐξαρτώμενον ῥῆμα προσλαμβάνει συνήθως τὸ ἀπορηματικὸν καὶ ὡς παρῆλκον ne, ὡς Je ne disconviens pas, je ne nie pas que cela ne soit, δὲν ἀρνοῦμαι ὅτι οὕτως ἔχει. Peut-on douter que la santé ne soit préférable à la richesse? δύνανται τις ν' ἀμφιβάλῃ ὅτι ἡ υγεία εἶναι προτιμότερα τοῦ πλοῦτου; (διότι ἐνταῦθα τὸ peut-on douter? = on ne peut (pas) douter = δὲν δύναται τις ν' ἀμφιβάλῃ). Je ne désespère pas que vous ne le revoyiez quelque jour, δὲν ἀπελπίζω τοῦ νὰ τὸν ἴδῃτε πάλιν.

Καταφατικοῦ δὲ ὄντος τοῦ κυρίου ῥήματος, λέγε ἀνευ τοῦ ne. Je nie que cela soit. Je désespère que vous le revoyiez jamais, ἢ un jour.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ μετὰ τὰ ἀπρόσωπα il tient à, il s'en faut, ὡς Il ne tient pas à moi que cela ne se fasse, δὲν ἐξαρτᾶται παρ' ἐμοῦ τὸ νὰ γείνη τοῦτο, = οὐκ ἔστιν ἐπ' ἐμοὶ τοῦτο γενέσθαι. Il n'a tenu à rien, il a tenu à

travailler avant le soir: τὸ μὲν πρῶτον = ἐργάζεται ἀκαταπαύστως μέχρι τῆς ἑσπέρας· τὸ δὲ δευτέρον = δὲν ἀναπαύεται τοῦ ἔργου του, εἰ μὴ πρὸς ἑσπέραν.

peu de chose (4), il s'en est peu fallu qu'il ne tombât, παρ' ὀλίγον ἔπεσε = ὀλίγου ἐδέησε πεσεῖν. Peu s'en est fallu que Mégare ne fût prise, ὀλίγον ἔλειψε τοῦ να κυριευθῶσι τὰ Μέγαρα. Ἀλλὰ λέγε ἄνευ τοῦ ne. Il tient à moi que cela se fasse. Il s'en faut que vous ayez raison, πολλὸ ἀπέχεις τοῦ νὰ ἔχης δίκαιον.

2. Εἴτε ἀποφατικῶς, εἴτε καταφατικῶς ἐκφερομένων τῶν empêcher, éviter, καὶ τοῦ prendre garde ἢ garder (προφυλάττομαι,) τὸ ἐξακρώμενον βῆμα προσλαμβάνει συνήθως τὸ ne, ὡς La pluie empêcha que nous ne sortissions, ἢ βροχὴ ἐμπόδισε τοῦ νὰ ἐξέλθωμεν, = τὴν ἐξοδὸν ἡμῶν, = ἐκόλυσεν ἡμᾶς τοῦ ἐξελθεῖν. Je n'empêcherai pas que vous ne sortiez. Qui empêche que vous ne sortiez? τίς σε κωλύει τοῦ νὰ ἐξέλθης (τοῦ ἐξελθεῖν). Cela n'empêche pas qu'il ne soit très-misérable. Gardez ἢ prenez garde que cela n'arrive, φυλάξου, ἔρα μὴ συμβῆ τοῦτο. Evitez qu'on ne vous voie, φυλάξου μὴ σὲ ἴδῃ τις.

3. Τὰ φόβου σημαντικὰ, ὡς craindre, redouter, appréhender, avoir peur, trembler, de crainte que, de peur que, συντάσσονται ὡς τὰ ἀντίστοιχα αὐτῶν φοβοῦμαι, τρέμω, κτλ.

Καταφατικῆς οὐσης τῆς κυρίας προτάσεως:

Je crains que le maître ne vienne, φοβοῦμαι μήπως ἔλθῃ ὁ διδάσκαλος. Je crains qu'il ne vienne pas, φοβοῦμαι μήπως δὲν ἔλθῃ. De peur qu'il ne vienne (φόβῳ) μὴ ἔλθῃ. De peur qu'il ne vienne pas, (φόβῳ) μὴ οὐκ ἔλθῃ. J'arrose dans la crainte qu'il ne pleuve pas, ποτίζω φοβούμενος (φόβῳ) μήπως δὲν βρέξῃ. Je reste à la maison de crainte qu'il ne vienne à pleuvoir, μὴ τυχὸν βρέξῃ.

Ἀποφατικῆς δὲ οὐσης τῆς κυρίας προτάσεως:

Je n'appréhende pas, je n'ai pas peur, je ne crains pas qu'il vienne, δὲν φοβοῦμαι νὰ ἔλθῃ. Je dis ces paroles sans craindre qu'on me blâme, ταῦτα λέγω μὴ φοβούμενος νὰ μὲ μεμφθῶσι.

Παρατήρησις. Ὅσα εἶπομεν περὶ τοῦ ὡς παρέλκοντος ne ἰσχύουσι μόνον μετὰ τὸν que σύνδεσμον καὶ πρὸ ῥήματος κατὰ ὑποτακτικὴν ἔγκλισιν ἐκφερομένων· διότι ἄλλως δὲν τίθεται τὸ ne, ὡς:

Il chante mieux qu'il ne parle.
Il sait mieux chanter que son maître ne l'a jamais su.
Il est plus malheureux qu'il n'est coupable.
Je ne doute pas que vous ne le persuadiez.
Je ne désespère pas que vous ne le revoyiez un jour.

Il sait mieux mieux chanter que parler.
Il sait mieux chanter que son maître.
Il est plus malheureux que coupable.
Je ne doute pas de le persuader, δὲν ἀμφιβάλλω νὰ τὸν πείσω.
Je ne désespère pas de le revoir un jour, δὲν ἀπελπίζω νὰ τὸν ἴδω εἰσαύτις, ποτέ.

(4) Τὸ peu θεωρεῖται πολλάκις ὡς ἀρνητικόν = pas beaucoup, οὐ πολὺ.

Prends garde qu'il ne le voie, φυλάξου μὴ τὸν ἴδῃ.

Il tremble que je ne sois malade.
Vous craignez que je ne sois malade.

Prends garde de le voir, φυλάξου μὴ τὸν ἴδῃς.

Il tremble quand il me voit.
Je crains d'être malade.

Καὶ, Οὔτε, Μήτε, Οὐδέ, Οὐκέτι, κτλ.

J'ai du papier et de l'encre.
Avec du papier et de l'encre.

J'ai vu l'un et l'autre.
Je le vois et l'entends, ἢ je le vois et je l'entends.

Μετὰ λύπης καὶ πόθου, avec douleur et regret, ἢ avec douleur et avec regret.
Venez l'un et l'autre, vous et votre frère. Nous le voulons vous et moi.

Τὸ θέλεις; τὸ θέλω καὶ ἐγώ. Vous le voulez; je le veux aussi ἢ également.
Κ' ἐγὼ τὸ θέλω, et moi aussi je le veux.

Εἶδες τὸν βασιλέα; Μάλιστα, καὶ σύ; — Κ' ἐγώ. Avez-vous vu le roi? — Oui; et vous? — Et moi aussi.

"Αν ὁμιλήσης, θέλω ὁμιλήσει κ' ἐγώ, si vous parlez, je parlerai aussi.

Εἶχε καὶ χρυσόν, il avait même de l'or.

Ἐτόλμησε καὶ νὰ τὸν δειρῃ, il osa même le frapper.

Καὶ αὐτοὺς τοὺς παῖδας ἔσφαξαν, on massacra même les enfants, ἢ jusqu'aux enfants.

J'ai déjà fini; et vous? — Moi aussi.

J'ai lu quelque part, ἀνέγνωσά που. Aller quelque part, ὑπάγω ποι.

Je n'ai ni papier ni encre.
Sans papier et sans encre, ἢ καὶ sans papier ni encre.

Je n'ai vu ni l'un ni l'autre.
Je ne le vois ni ne l'entends. Je ne veux ni le voir ni l'entendre (ἀνευ τοῦ ne πρὸ τῆς ἀπαρεμφάτου).

Ἄνευ λύπης καὶ πόθου, sans douleur ni regret, ἢ sans douleur et sans regret.
Ne venez ni l'un ni l'autre, ni vous ni votre frère. Ni vous ni moi ne le voulons.

Δὲν τὸ θέλεις; δὲν τὸ θέλω κ' ἐγώ. Vous ne le voulez pas; je ne le veux pas non plus Κ' ἐγὼ δὲν τὸ θέλω, ni moi non plus, je ne le veux pas.

Δὲν εἶδον τὸν βασιλέα, σὺ δέ; — Οὔτ' ἐγώ. Je n'ai pas vu le roi; et vous? — Ni moi non plus.

"Αν δὲν ὁμιλήσης (εἰ μὴ λαλήσης), δὲν θέλω ὁμιλήσει οὐτ' ἐγώ, si vous ne dites rien, je ne parlerai pas non plus.

Δὲν ἔχω οὔτε ἄρτον (οὐδ' ἄρτον ἔχω), je n'ai pas même de pain.

Δὲν ἐτόλμησε οὐδὲ ν' ἀμοθλήσῃ εἰς αὐτόν, il n'osa pas même le regarder,

Οὐδὲ τῶν παιδῶν ἐφείσθησαν, on n'épargna pas même les enfants.

Je n'ai pas encore fini. Avez-vous fini? — Pas encore, οὐκέτι (ἀκόμη).

Nulle part = οὐδαμοῦ, οὐδαμῶσε.

Διαφορὰ τοῦ ne... pas καὶ τοῦ ne... point.

Εἰς τὰ ἀνωτέρω ἤδη σεσημειωμένα περὶ τοῦ pas καὶ τοῦ point πρόσθετος καὶ τὰ ἑξῆς:

*Αν καὶ συνήθως μεταχειριζώμεθα ἀδιαφόρως πως τὸ ne pas ἢ τὸ ne point, σημειωτέον ὅμως ὅτι τὸ ne point ἔχει ἐνίοτε ἐντονωτέρον τι καὶ ἀρνητικώτερον. Λέγεται μὲν Je ne lis pas les journaux; j'ai mal aux yeux, διότι πρόκειται περὶ τινος τυχαίου καὶ μὴ καθ' ἑξιν. λέγεται δὲ Vous avez tort de me demander des nouvelles politiques; je ne lis point les journaux, (δὲν συνειθίζω ν' ἀναγινώσκω τὰς ἐφημερίδας), διότι πρόκειται περὶ τινος καθ' ἑξιν ἢ πάν-

τοτε γινομένου. L'aveugle ne voit *point*, le sourd n'entend *point*. Apportez de la lumière, nous n'y voyons *pas*.

Ἐπὶ ἐρωτήσεως, τὸ μὲν *ne pas* δηλοῖ ὅτι πεπεσμεθα, ἢ νομίζομεν ὅτι ἔχει οὕτω. N'ai-je pas été petit enfant comme les autres? μήπως δὲν ὑπῆρξα παιδίον; ἤγουν ὑπῆρξα. Vous vous plaignez; mais n'avez-vous pas mérité votre sort? ἤγουν vous avez mérité..., πιθανὸν βέβαια ὅτι ἄξια ἐπραῖες τῆς τύχης σου. Διὰ τοῦτο ἐρωτῶμεν διὰ τοῦ *ne pas* ἐν εἶδει ἐπιπλήξεως, ὡς N'est-ce pas vous qui avez causé ce malheur? ἤγουν σὺ εἶσαι αἴτιος. Τὸ δὲ *ne point* δηλοῖ ἀμφιβολίαν ὥστε ὁ λέγων N'avez-vous point mérité votre sort? N'est-ce point vous qui avez causé ce malheur? ἀγνοεῖ ἂν ἔχη οὕτω, καὶ ἐρωτᾷ δεόμενος ἀπαντήσεως. Vous tremblez; n'avez-vous *point* la fièvre? τρέμεις; μήπως θερμαίνεσαι; Ἐνῶ τὸ *Il* n'est pas étonnant que vous trembliez; n'avez-vous pas la fièvre? = οὐδὲν θαυμαστὸν εἰ τρέμεις; μήπως δὲν θερμαίνεσαι; ἦτοι ἐπειδὴ θερμαίνεσαι, οὐδὲν θαυμαστὸν, εἰ τρέμεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

1. Ἐπανάληψις Ἐπιρρήματων τινῶν.

Τὰ ἐπιρρήματα, μάλιστα δὲ τὰ συγκρίσεως, υπερβέσεως καὶ ἐπιτάσεως σημαντικὰ plus, moins, aussi, bien, très, fort, trop, assez, si, ἐπαναλαμβάνονται συνήθως πρὸ ἐκάστου ἐπιθέτου. Il est si modéré, si patient, si persuasif qu'il finit par ranger tout le monde à son avis, εἶναι τόσῳ μετριόφρων, ὑπομονητικὸς, πειστικὸς, ὥστε τέλος πάντες προστίθενται εἰς τὴν γνώμην του. Certain enfant fort laid, fort sot et fort méchant, παιδίον τι ἀσχημότατον, ἀνοητότατον καὶ κάκιστον.

Εἰ δὲ τὸ ἐπιρρήμα μέλλει νὰ προσδιορίσῃ μόνον ἐν τῶν πολλῶν ἐπιθέτων, τότε ἀρχεται ἢ σειρὰ ἀπὸ τῶν μὴ προσδιορισμένων ἐπιθέτων, ὡς Vous êtes affable, confiant et très-riche, εἶσαι εὐπροσῆγορος, εὐπιστος καὶ πλουσιώτατος.

2. Θέσις τῶν Ἐπιρρήματων.

Τὰ προσδιοριστικὰ ῥήματος ἐπιρρήματα τάσσονται, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, μετὰ τὸ ῥῆμα, ὡς Je le voyais *rarement*. Je me promène *assez souvent*. J'aimais *surtout* à voir les flots se briser *violemment* contre les écueils.

Ἐπὶ δὲ συνθέτου χρόνου παρεντίθενται συνήθως. Je l'ai *rarement* vu. Je me suis *souvent* promené. S'étant *violemment* brisé.

Ἐξαιροῦνται τὰ hier, aujourd'hui, demain, matin, tôt, tard, τὰ ὅποια συνήθως δὲν παρεντίθενται, ὡς Je me suis promené *hier*. Vous êtes arrivé *bien tard*. Nous serions partis *plus matin*.

Πολλάκις ὁμοίως, καθ' ὅπως οὖν ὑψηλὸν ὕψος, τὰ ἐπιρρήματα, μάλιστα δὲ τὰ

χρονικά καὶ τὰ τοπικά, τίθενται ἐν ἀρχῇ λόγου, ὡς *Souvent* je prenais plaisir à voir les flots se briser violemment contre les écueils. *Partout* on trouve quelque bien à faire. *Quelquefois* il s'arrête immobile.

Τὰ δ' ἐρωτηματικά προτάσσονται τοῦ λόγου. *Pourquoi* n'écoutez-vous pas? *Comment* vous portez-vous? *Où* irons-nous?

3. Ἐπιρρήματα ὡς μετὰ πτώσεως συντασσόμενα

* Ἄν καὶ τὰ πλεῖστα ἐπιρρήματα τίθενται μόνον ἀπολύτως εἰς προσδιορισμὸν ῥήματος, ἢ ἐπιθέτου, ἢ ἄλλου ἐπιρρήματος (ὡς il parle savamment, très-savamment, tout-à-fait savamment; ceci est entièrement blanc), ὀλίγα τινὰ ὁμῶς συντάσσονται καὶ μετὰ πτώσεως, ἢ, ἄλλως εἰπεῖν, ἐκλαμβάνονται ὡς προθέσεις, τὰ ἐξῆς:

Antérieurement à la guerre, postérieurement à la guerre.

Conformément à son avis, συμφώνως τῇ γνώμῃ αὐτοῦ. Contrairement à son avis, παρὰ τὴν γνώμην του.

Lors de son mariage, ἐν καιρῷ τοῦ γάμου του.

Devant moi, ἔμπροσθέν μου.

Derrière moi, ὀπισθὲν μου.

Au-delà du fleuve, πέραν τοῦ ποταμοῦ.

En deçà du fleuve, ἐντεῦθεν τοῦ ποταμοῦ.

Loin de la ville, μακρὰν τῆς πόλεως.

Près de la ville, πλησίον τῆς πόλεως.

Assez d'argent, ἱκανὸν ἀργύριον (ἄλις ἀργυρίου).

Trop d'argent, περισσὰ χρήματα.

Beaucoup, plus, moins, tant d'argent.

A l'envi l'un de l'autre, ἐναμίλλως.

En face du port, ἀντικρὺ τοῦ λιμένος.

Vis-à-vis du port, ἀντικρὺ τοῦ λιμένος.

En dedans, en dehors du port, ἐντὸς, ἐκτὸς τοῦ λιμένος.

Τὰ δὲ ἄλλα τίθενται μόνον ἀπολύτως. Je l'ai connu jadis. Il se conduisit dignement (ἀξίως). Nous sortirons ensemble (συνάμα), κτλ. Μὴ λέγε λοιπὸν dignement de nous, ἂν καὶ λέγεται ἑλληνιστὶ ἀξίως ἡμῶν αὐτῶν· ἀλλὰ λέγε δι' ἄλλου τρόπου d'une manière digne de nous. Ἐντὶ τοῦ dedans la ville (ἐντὸς τῆς πόλεως), λέγε, διὰ τῆς dans προθέσεως, dans la ville. Ἐντὶ τοῦ ensemble aux amis (ἅμα τοῖς ἐταίροις), λέγε, διὰ τῆς avec προθέσεως, avec les amis. Ἐντὶ τοῦ alentour de la ville (πέριξ τῆς πόλεως), λέγε, διὰ προθέσεως, autour de la ville, κτλ.

Τὰ Ἡοῦ τῆς γῆς; Πανταχοῦ τῆς γῆς, Ὅπου τῆς ὄρας, κτλ., λέγει ἔτι ἀπλῶς Οὐ? Partout, Tard, ἢ καὶ ἐνίοτε En quel lieu du monde? En quel lieu, en tout pays. A une heure avancée.

Τὸ Ἄπαξ, δις, ... τῆς ἡμέρας, = une fois, deux fois, ... le jour.

4. Παρατηρήσεις ἐπὶ τινῶν Ἐπιρρήμάτων.

Aujourd'hui. Hier. Demain.

Λέγεται hier au soir, demain au soir, ἢ καὶ hier soir, demain soir (χθὲς τὸ ἑσπέρας, αὔριον τὸ ἑσπέρας.) Λέγεται δὲ μόνον hier matin, demain matin, ὄχι hier au matin, demain au matin.

Ἐντὶ τῶν aujourd'hui matin, aujourd'hui soir (σήμερον τὸ πρωτὶ, ἀπόψε), λέγεται πάντοτε ce matin, ce soir.

Μὴ ἔχοντες ἀντίστοιχα ἐπίθετα τῶν χθεσινός, σημερινός, ἑσπερινός, λέγομεν π. γ. la journée d'aujourd'hui et celle d'hier ont été belles. Ma leçon d'aujourd'hui est plus facile que celle de demain. Le repas de ce soir. (Le repas du soir = le souper).

Tantôt. Tout-à-l'heure.

Τὸ tantôt σημαίνει σήμερον μετ' ὀλίγον, καὶ σήμερον πρὸ ὀλίγου, ὡς J'écrirai tantôt. Je l'ai vu tantôt.

Ἐσαύτως καὶ τὸ tout-à-l'heure, ὡς J'écrirai tout-à-l'heure, = je vais écrire, εὐθὺς γράφω. J'ai écrit tout-à-l'heure, = je viens d'écrire, τώρα ἔγραψα.

Τὸ ἐπαναλαμβανόμενον tantôt σημαίνει ὅτε μὲν... ὅτε δὲ, ἐρίοτε... ἄλλοτε. Tantôt il rit, tantôt il pleure. Il est tantôt ami de l'un, tantôt ami de l'autre.

Jamais.

Jamais je n'y consentirai, ἢ je n'y consentirai jamais.

Ἐν ἀρχῇ λόγου τιθεμένου τοῦ jamais, συνήθως ἔλλειπει τὸ un πρὸ τοῦ ἐπομένου οὐσιαστικοῦ, ὡς Jamais roi ne fut plus valeureux, ἀντὶ jamais un roi = aucun roi, οὐδέποτε βασιλεὺς ὑπῆρξεν ἀνδρειότερος.

Ἐνίοτε ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ ποτέ, ὡς Quel homme fut jamais plus juste que lui? τίς ὑπῆρξέ ποτε δικαιοτέρος αὐτοῦ;

A jamais, pour jamais, = pour toujours, ὡς Dieu soit béni à jamais, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς εἰσαεῖ! Adieu pour jamais, ἢ pour toujours, χαῖρε διὰ παντός (διὰ πάντοτε).

Ci.

Τίθεται τὸ ci (ὄχι τὸ ici) μετὰ τὰ celui, celle, ceux, celles, καὶ πρὸ τῶν dessus, devant, après, contre, joint, inclu, ὡς celui-ci, ..., le paragraphe ci-dessus ἢ ἀνωτέρω παράγραφος, ci-dessous κατωτέρω. Le ci-devant roi, ὁ πρόην βασιλεὺς. Ci-contre, ἀντικρῦ. La lettre ci-jointe, ci-incluse, ἢ ἐγκαλειστος ἐπιστολή (ἢ ἐντεθειμένη).

Λέγεται par ci par là, τῆδε καθεῖσε (ποῦ καὶ ποῦ).

Καὶ ἐπὶ ἐπιταφίων Ci-gît, ὧδε κεῖται.

Bien, Assez, Trop, Aussi, etc.

Ἐπὶ τῶν de bien belles choses, ἢ des choses bien belles ὠραιότατα πράγματα, d'assez belles choses, ἢ des choses assez belles πράγματα ἱκανῶς ὠραῖα, de trop belles choses ἢ des choses trop belles πράγματα ὠραιότερα τοῦ δέοντος, d'aussi belles choses ἢ des choses aussi belles πράγματα οὐχ' ἦττον ὠραῖα, κτλ., τὰ bien assez, trop, aussi, προσδιορίζουσι τὸ ἐπιθετὸν belles, καὶ διὰ τοῦτο προτάσσονται ἀμέσως αὐτοῦ. Εἰ δὲ μὴ, παρεντίθεται τὸ *de*, τοιοῦτοτρόπως· Bien des belles choses (= beaucoup de belles choses), assez de belles choses, trop de belles choses, ὠραῖα πράγματα πολλὰ, ἱκανὰ τὸν ἀριθμὸν, πλείονα τοῦ ἱκανοῦ ἢ τοῦ δέοντος.

Voilà d'assez bonnes raisons, ταῦτα τὰ δικαιολογήματα εἶναι ὀπωσοῦν καλά, ἀρκούντως καλά.

Vous nous donnez de trop longs exemples, ἐπιφέρεις παραδείγματα παραπολύ μακρά.

J'ai d'aussi bons livres, ἔχω βιβλία ἐπίσης καλά, οὐχ' ἦττον καλά.

J'ai de moins bons livres que vous, ἔχω βιβλία ὄχι τόσο καλά ὅσον τὰ ἰδικὰ σου, ὅσον σὺ ἔχεις.

Il a fait de plus belles actions, θαυμαστότερα ἀνδραγαθήματα.

Voilà assez de bonnes raisons, ἀρκούσι τὰ καλά δικαιολογήματα ταῦτα.

Vous nous donnez trop de longs exemples, ἐπιφέρεις καθ' ὑπέρμετρον ἀριθμὸν μακρά παραδείγματα.

J'ai aussi de bons livres, κ' ἐγὼ ἔχω καλά βιβλία, ἐγὼ ἐπίσης, οὐχ' ἦττον ἐγὼ ἔχω καλά βιβλία.

J'ai moins de bons livres que vous, δὲν ἔχω τόσα καλά βιβλία, ὅσα σὺ ἔχεις.

Il a fait plus de belles actions, περισσότερα, πλείονα ἀνδραγαθήματα.

Beaucoup, Bien.

Cela est bien καλῶς ἔχει. Il juge bien ὀρθῶς κρίνει. Je le sais bien εἰς οἶδ' ὅτι. Très-bien ἄριστα, mieux κάλλιον.

Ἐκτὸς δὲ ταύτης τῆς σημασίας, τὸ bien σημαίνει καὶ πολύ = beaucoup· διαφέρει δὲ τοῦ beaucoup, ὅτι ἐμπεριέχει πολλάκις ἰδέαν τινὰ θαυμασμοῦ, ἐπιθυμίας, ἐλέους ἢ ἄλλου τινὸς αἰσθήματος· ὥστε τὸ il a bien de l'argent! φαίνεται μᾶλλον ἐπιφώνημα φιλαργύρου τινὸς καὶ φθονεροῦ, ἐνῶ τὸ il a beaucoup d'argent εἶναι τοῦ τυχόντος. Οἰκτεῖρων λέγω Vous êtes bien malade, bien malheureux, ἀντὶ τοῦ très-malade, très-malheureux. Τὸ je l'aime bien ἐμφαίνει τι τρυφερώτερον ἢ τὸ je l'aime beaucoup. Je le veux bien = ἀσμένως.

Τὰ avoir faim, avoir soif, prendre soin, faire attention, prendre garde, etc., δὲν δέχονται τὸ beaucoup, ἀλλὰ τὸ bien, ὡς j'ai bien soif; fais bien attention; prends bien soin de cet enfant; prenez bien garde qu'il ne tombe.

Τὸ beaucoup δὲν δέχεται προσδιορισμὸν. Ὅθεν τὰ τόσο πολύ, ἀρκετὰ πολύ, κτλ., λέγονται ἀπλῶς autant, assez, ὄχι autant beaucoup, assez beaucoup. Ἀντὶ τοῦ très-beaucoup, fort beaucoup, extrêmement beaucoup, λέγε ἀπλῶς beaucoup, ἢ κατ' ἐπίτασιν extrêmement ἢ infiniment.

Οὐδὲ τίθεται τὸ beaucoup εἰς προσδιορισμὸν ἐπιθέτου ἢ ἐπιδότηματος, ἀλλ' Ὑψηλοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

ἀντ' αὐτοῦ τίθεται très, fort, bien, extrêmement..., ὡς très-beau, fort beau, extrêmement beau; très-peu, bien peu; fort sagement, ὄχι beaucoup beau, beaucoup peu, beaucoup sagement.

Davantage, Plus.

Τὸ davantage λέγεται μόνον ἀπολύτως· Ν' en demandez pas *davantage*, μὴ ζητῆς περισσότερον. Τὸ δὲ plus, σχετικῶς· Ν' en demandez pas *plus que lui*, μὴ ζητῆς περισσότερον αὐτοῦ.

Très.

Il est très-sage. Il parle très-peu, mais très-sagement, εἰς προσδιορισμὸν ἐπιθέτου, ἢ ἄλλου ἐπιρρήματος.

Ἄλλ' ὄχι εἰς προσδιορισμὸν ῥήματος· λέγε λοιπὸν Je l'aime beaucoup, je l'aime fort, je l'aime bien, je l'aime passionnément, κτλ., ὄχι δὲ je l'aime très. Il s'afflige beaucoup, il mange beaucoup, ὄχι il s'afflige très, il mange très.

Τίθεται ὁμοίως ἐνίοτε μετὰ παθητικῆς μετοχῆς, ὡς Il est très-affligé de cette nouvelle = il est fort affligé.

Παράγεται ἀπὸ τοῦ τρίς (ῥωμ. *ter*)· τρισμέγιστος très-grand, ἢ trois fois grand. Τρισόλιος, trois fois heureux.

Trop.

Οὐδέποτε ἐκλαμβάνεται ὡς συνώνυμον τῶν très, fort, bien, beaucoup, etc., ἀλλὰ δηλοῖ πάντοτε τὸ καθ' ὑπερβολὴν, τὸ πλεόν τοῦ δέοντος, τὸ περισσόν, τὸ ἄγαν, ..., οἷον Trop de liberté, ὑπερβολικὴ ἐλευθερία. Rien de trop, μηδὲν ἄγαν. Vous m'en donnez trop, μοὶ δίδεις περισσότερον ἢ ὅ,τι χρειάζομαι. Il a trop prolongé son discours, πέραν τοῦ δέοντος ἐξέτεινε τὸν λόγον. Il est de trop, περισσεύει. Trop cuit, κ. παραψημένος. Trop mûr, ὑπερώριμος (κ. παρακαμωμένος).

On l'entend quoiqu'il soit très-éloigné, ἂν καὶ ᾖναι πολὺ μακρὰν, ὁμοίως ἀκούεται.

Je ne puis l'entendre; il est trop éloigné, δὲν δύναμαι νὰ τὸν ἀκούσω· διότι εἶναι πολὺ μακρὰν· ἤγουν μακρότερον ἢ ὅτι ἔπρεπε διὰ νὰ τὸν ἀκούσω.

Viens très-près de moi; tu ne saurais être trop près.

Trop peu = οὐχ ἱκανῶς.

Plus.

Τὸ plus, ὡς καὶ τὸ γαλλικὸν plus, ὅτε μὲν δηλοῖ σύγκρισιν, ὡς ἐπὶ τοῦ εἶσαι πλεόν φρόνιμος ἀπὸ ἐμέ, tu es plus sage que moi, ἢ παῦσιν ἐνεργείας ἢ καταστάσεως, ὡς ἐπὶ τοῦ Μη τὸ πράξης πλεόν, ne le fais plus. Δὲν θέλω πλεόν νὰ τὸν διμλήσω, je ne veux plus lui parler.

Ἐχει δὲ πρὸς τούτοις τὸ plus ἰδιαιτέραν τινὰ σημασίαν, ὡς ἐπὶ τοῦ Ἐπλούτησε καὶ ἡσυχάζει πλεόν. Γαλλιστὶ δὲ λέγε Maintenant qu'il est riche,

Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

il se repose. Φθάνει πλέον = cela suffit; en voilà assez. Ἐτελείωσα πλέον, enfin j'ai terminé, ἤ j'ai enfin terminé, ἤ pourtant j'ai fini; j'ai fini pourtant. Ἐλθέ πλέον = viens maintenant; viens donc; tu peux maintenant venir; viens enfin; viendras-tu enfin? Παῦσε πλέον, finissez-en.

Μά.

Τὸ Μά δὲν ἔχει ἀντίστοιχον ἐπιρρήμα παρὰ τοῖς Γάλλοις. Μεθερμηνεύεται διὰ τῆς *par* προθέσεως, ὡς Μά τοὺς Θεοὺς *par* les Dieux, μὰ τὸν Δία *par* Jupiter, μὰ τὴν ζωὴν μου, *par* ma foi, en vérité.

Εὔγε.

Τὰ κ. εὔγέ μου, εὔγέ τους, κτ.λ., λέγονται ἀπλῶς bravo! κοινοῦ γένους καὶ ἀριθμοῦ.

Τὰ πολλὰ, καλὰ, συγγρά,... ἐν συνθέσει.

Ἡ κοινὴ ἑλληνικὴ συνθέτει τὰ ἐπιρρήματα πολλὰ, καλὰ, συγγρά, πρῶτα, εὐκολα, κτ.λ., μετὰ τῶν ῥημάτων, ὡς Δὲν τὸν καλογνωρίζω, Δὲν τὸν συγνω-βλέπω, Ὅταν τὸν πρωτοεῖδον, Αὐτὴ ἡ θύρα εὐκολοανοίγει, δυσκολοανοίγει. Γαλλιστὶ δὲ λέγε je ne le connais pas bien; je ne le vois pas souvent; quand je le vis pour la première fois; cette porte ouvre facilement, difficilement.

Ἐξαιροῦνται ὀλίγα τινὰ, ὡς maltraiter, malmener, κακομεταχειρίζομαι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΘΕΣΕΩΝ.

Σύνταξις τῶν Προθέσεων.

α') Τῶν γαλλικῶν Προθέσεων αἱ πλεῖστα φέρονται πρὸς αἰτιατικὴν. Mets ces livres-là avec les autres, θές ἐκεῖνα τὰ βιβλία μετὰ τῶν ἄλλων (μὲ τὰ ἄλλα). Avant la mort, πρὸ τοῦ θανάτου. J'écris contre les athées, γράφω κατὰ τῶν ἀθέων. Depuis Pâques, ἀπὸ τοῦ Πάσχα. Dès cette époque, ἐξ ἐκείνης τῆς ἐποχῆς. Entre le ciel et la terre, μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς. Sans argent, ἀνευ χρημάτων, χωρὶς χρήματα. Sur la table, ἐπὶ τῆς τραπέζης. Je vais à travers les bois, διέρχομαι διὰ τῶν δασῶν. Chez les Romains, παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις, κτλ.

*Ἄλλα τινὲς φέρονται πρὸς γενικὴν. Auprès de moi, à côté de moi, près de la ville, proche du mur. A cause de nous ἡμῶν ἕνεκεν. χάριν ἡμῶν, ἐξ

αίτιας ἡμῶν. Mets ce mouchoir *autour* de ta tête, βάλε τὸ μανδήλιον τοῦτο περὶ τὴν κεφαλὴν σου, κτλ.

Ὀλίγαι τινὲς φέρονται πρὸς δοτικὴν. *Quant* à moi ὡς πρὸς ἐμέ. J'ai fait cela *par rapport* à vous, ἐπράξα τοῦτο διὰ σέ. J'irai *jusqu'*à Paris, ἕως εἰς τὰ Παρίσια. Il n'est pas *jusqu'*aux valets qui ne s'en mêlent, ὡς καὶ (καὶ αὐτοὶ) οἱ ὑπηρέται παρεμβαίνουν εἰς τὴν ὑπόθεσιν. Ἰδε τὰ ἐν τῷ Τεχν. περὶ Προθέσεων, σελ. 136-140.

β') Ἰδε καὶ, ἐν σελ. 253, τινὲς τῶν προθέσεων συντάσσονται μετ' ἀπαρεμφάτου.

γ') Ὡς ἐπιβρῆματά τινα ἀπαντῶνται μετὰ πτώσεως, ἤτοι προθετικῶς, οὕτω προθέσεις τινὲς δυνατὸν νὰ τίθενται ἀπτώτως, ἤτοι ἐπιβρῆματικῶς, ὅσον N'allez pas si avant, μὴ προχωρῆς τόσον, (si avant = τόσον μέσα, τόσον εἰς τὰ πρόσω). Qui vient après? τίς ἔπεται; Asseyez-vous auprès, plus près, très-près, tout près, κάθησο ἐγγύς, ἐγγύτερα, ἐγγύτατα. Marchez derrière. Je ne l'ai pas vu depuis, δὲν εἶδον αὐτὸν ἔκτοτε. Il demeure vis-à-vis, κατοικεῖ ἀντικρῦ. Il a parlé pour et contre, ἐλάλησεν ὑπὲρ καὶ κατὰ.

Θέσις τῶν Προθέσεων.

Πάντοτε ἡ πρόθεσις προτάσσεται τοῦ ὀνόματος, ὡς δεικνύεται ἐκ τῶν παραδειγμάτων.

Ἐξαιρεῖται μόνον ἡ *durant*, ὡς *durant* sa vie ἐπὶ ζωὴν του, ἢ, κατ' ἐπίτασιν, sa vie *durant*. Il a parlé *durant* (ἢ pendant) deux heures, δύο ὥρας. Il a parlé deux heures *durant*, δύο ὀλοκληροὺς ὥρας.

Ἐπιβρῆματις τῶν Προθέσεων.

α') Αἱ φερόμεναι πρὸς αἰτιατικὴν προθέσεις ἐπαναλαμβάνονται, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, πρὸ ἐκάστου ὀνόματος. ὅσον Dans la ville et dans la campagne. Je suis allé chez vous et chez votre cousin. Remplissez vos devoirs envers Dieu, envers vos parents et envers la patrie.

Ἐξαιρεῖται ὅταν τὰ ὀνόματα ἐμφανίωσι συγγενεῖς ιδέας καὶ δπωσοῦν συνωνύμους, ὡς Elle charme tout le monde par sa douceur et sa bonté, θέλγει τοὺς πάντας διὰ τῆς ἀγαθότητος καὶ πραότητός της. Il faut être indulgent envers l'enfance et la faiblesse, πρέπει νὰ ἦναι τις συγκαταβατικὸς πρὸς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν καὶ τὴν ἀδυναμίαν.

Ὡσαύτως καὶ ὅταν δύο μετοχαὶ ἔχωσι τὸ αὐτὸ ἀντικείμενον. On le condamna sans l'avoir entendu et examiné, κατεδίκασαν αὐτὸν χωρὶς νὰ τὸν ἀκούσωσι καὶ νὰ τὸν ἐξετάσωσιν. Et δὲ μὴ, ἐπαναλαμβάνεται ἡ πρόθεσις. On le condamna sans l'avoir entendu et sans avoir examiné ses actions, χωρὶς νὰ τὸν ἀκούσωσι καὶ νὰ ἐξετάσωσι τὰς πράξεις του, ὅχι sans l'avoir entendu et examiné ses actions.

β') Ἐπὶ δὲ τῶν φερομένων πρὸς γενικὴν ἢ πρὸς δοτικὴν, ἀρκεῖ νὰ ἐπαναληφθῇ τὸ σημεῖον τῆς πτώσεως, ἥτοι τὸ *de* ἢ τὸ *à*, οἷον *Mets un mouchoir autour de ta tête et de ton cou. Il mourut faute de secours et de soins. Il a fait cela à cause de vous et de moi. Quant à Paul et à son fils.*

γ') Αἰ δὲ προθέσεις *à, de, en* ἐπαναλαμβάνονται συνήθως, οἷον *Il arrive de Rome et d'Athènes, ὄχι de Rome et Athènes. Il s'occupe à lire et à faire des vers, ἐνασχολεῖται ἀναγινώσκων καὶ στιχογραφῶν. Il a agi en bon père et en honnête homme, ἐπραξεν ὡς καλὸς πατὴρ καὶ τίμιος ἀνὴρ. Elle est pleine de douceur et de bonté. Il faut pardonner cette faute à sa faiblesse et à son jeune âge.*

Ἐξαιρεῖται ὅταν ἀριθμητικὰ ὀνόματα συνδέωνται διὰ τοῦ *ou*, ὡς *J'ai reçu un congé de cinq ou six jours. Nous fimes la traversée en six ou sept heures. Tâchez d'arriver à temps, à deux ou trois minutes près. Il aura terminé d'ici à cinq ou six jours.*

En, Dans.

α') Ἡ *en* (*ἐν, εἰς*) πρόθεσις διαφέρει τῆς *dans*, ὅτι ἀσθενεστέραν, οὕτως εἰπεῖν, καὶ ἀοριστοτέραν ἔχει τὴν σημασίαν. Ὅθεν τίθεται μᾶλλον πρὸ τῶν ἀνάρθρων ὀνομάτων, ὡς *Est-il encore en vie? ζῆ ἔτι; Je mets les choses en état, en bon état, διατάττω, διευθετῶ τὰ πράγματα. Je suis en bonne santé, ὑγιαίνω. En temps de paix, ἐν καιρῷ εἰρήνης. En tumulte = tumultueusement. Etre en bonne compagnie. En chemin, καθ' ὁδόν.*

Ἐνάρθρως δ' ἐκφερομένου τοῦ ὀνόματος, λέγε διὰ τῆς *dans*. *Qu'on éprouve de maux dans la vie! ὅποσα κακὰ ὑποφέρει τις εἰς τὴν ζωὴν! Que répondre dans l'état où je suis? τί ν' ἀποκριθῶ εἰς τοιαύτην κατάστασιν εὐρισκόμενος; Dans la paix de son cœur. Vivre dans une bonne compagnie. Dans le chemin, εἰς τὴν ὁδόν.*

Λέγεται ὁμως *en* l'air, *en* l'honneur, *en* l'absence, *en* l'an, ὡς *En l'honneur du prince, εἰς δόξαν, πρὸς τιμὴν τοῦ ἀνακτος. En l'absence de son père, ἀπόντος τοῦ πατρός (1). En l'état où je suis, κτλ.*

β') Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἐπὶ τῶν μερῶν τοῦ κόσμου, τῶν ἐπικρατειῶν, βασιλείων, ἐπαρχιῶν, ..., οἷον *Je vais, je suis en Asie, en France, en Béotie, ἐνάρθρως δὲ dans la France méridionale, dans l'antique Béotie.*

Ὅσα δὲ τῶν τοιούτων ὀνομάτων φύσει τίθενται ἐνάρθρως, ταῦτα συντάσσονται κατὰ δοτικὴν, οἷον *au Brésil, au Chili, au Pérou, au Mexique, aux Etats-Unis, au Japon, au Bengale, au Tibet, aux Indes.*

Ἐπὶ δὲ τῶν διοικητικῶν νομῶν τῆς Γαλλίας (les départements), λέγεται πάντοτε *dans* le Calvados, *dans* le Finistère, *dans* l'Orne, etc., ὄχι *en* Calvados, *en* Finistère, *en* Orne.

(1) Ἀπόντος μου, ἀπόντος σου, κτλ. = *en* mon absence, *en* son absence, *en* leur absence, etc.

γ') Κατὰ δοτικὴν ἔτι τίθενται καὶ τὰ κύρια ὀνόματα τῶν πόλεων, τῶν δημοσίων τόπων, οἰκοδομῶν, μνημείων, κήπων, ..., Je vais, je suis à Athènes, à Patras, au Pirée, au Pausilipe, au Palais, au Parthénon.

δ') Τὰ τῶν νήσων ὀνόματα, τὰ φύσει ἀνάρθρως ἐκφερόμενα, τίθενται μετὰ τῆς *en*, ὡς En Sicile, en Eubée. Τὰ δὲ φύσει ἀνάρθρως τιθέμενα συνεκφέρονται μετὰ τῆς *à*, ὡς à Malte, à Salamine.

ε') Ἡ *dans* πρόθεσις ἰσοδυναμεῖ μᾶλλον πρὸς τὸ *dans* l'intérieur de, dans les murs de, ἐντός, ἐντὸς τῶν τειχῶν. Ὅθεν ὁ λέγων Il était caché dans le jardin, dans l'école, dans l'hôpital, dans Athènes, ἐννοεῖ καὶ ῥήτως ἀποφαίνεται, ὅτι ὁ δεῖνα ἦτον κεκρυμμένος ἐντὸς τοῦ κήπου, τῆς ἐκκλησίας, τοῦ σχολείου, κτλ. Λέγεται δὲ allons au jardin, à l'église, à l'école, à l'hôpital, à Athènes. Où demeurez-vous? — A Athènes ἐν Ἀθήναις. Dans Athènes même? Ἐντὸς τῆς πόλεως; Non, mais à quelque distance.

ς') A la ville, dans la ville, en ville, διαφέρουσι. Τὸ à la ville = ἐν τῇ πόλει, εἰς τὴν πόλιν, κατ' ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἐν τῇ ἐξοχῇ, εἰς τὴν ἐξοχὴν. Je demeure à la ville. Ne restons pas plus longtemps ici; retournons à la ville. Que je suis contrarié d'être obligé de passer la belle saison à la ville. Τὸ dans la ville = ἐντὸς τῆς πόλεως. Cette rivière a sa source dans la ville. Τὸ δὲ en ville = hors de chez soi = ἔξω τῆς οἰκίας, ὡς Il est en ville, λείπει ἀπὸ τὴν οἰκίαν. Ὅθεν καὶ ὁ χωρικός, προσκεκλημένος εἰς δεῖπνον ὑπὸ γείτονός τινος, δύναται νὰ εἴπῃ je vais diner en ville aujourd'hui. Λέγων δὲ à la ville ἐννοεῖ ὅχι μόνον ἔξω τῆς οἰκίας, ἀλλ' ἐν τῇ πόλει.

ζ') Ὡσαύτως διαφέρουσι à la campagne, dans la campagne, en campagne. Τὸ à la campagne = ἐν τῇ ἐξοχῇ, εἰς τὴν ἐξοχὴν, ἐν τοῖς ἀγροῖς, κατ' ἀντιδιαστολὴν τοῦ à la ville, ὡς Il demeure à la campagne. Τὸ δὲ dans la campagne εἶναι ἀντιδιαστολὴ τοῦ dans la ville, ὡς Que de magnifiques prairies dans cette campagne, dans la campagne, dans les campagnes de Normandie! Τὸ δὲ être en campagne = ἐκστρατεύω, ἀποδημῶ.

η') Σημειώτεον ὅτι, ἂν καὶ λέγεται faire un voyage en Italie, en Grèce, à Paris, à Berlin, κτλ., λέγεται ὅμως le voyage d'Italie, de Grèce, de Paris, de Berlin, ὅχι le voyage en Italie, κτλ. Ὡσαύτως λέγεται montrez-moi le chemin de Rome. Le séjour de Londres, d'Athènes, de Rome est très-couteux ἢ ἐν Λονδίῳ διαμονὴ εἶναι πολυδάπανος.

θ') Καὶ εἰς δῆλωσιν χρόνου τιθέμενα, διαφέρουσιν αἱ *en* καὶ *dans*. Π. γ. Je terminerai cet ouvrage en trois jours σημαίνει ὅτι ἐργαζόμενος τρεῖς ἡμέρας θέλω τελειώσαι τὸ ἔργον. Vous auriez pu finir cet ouvrage en une heure = ἠδύνασο νὰ τελειώσης τὸ ἔργον τοῦτο ἐν μιᾷ ὥρᾳ, ἤγουν ἤρκει μία ὥρα εἰς τελείωσιν τοῦ ἔργου τούτου. Dieu a créé le monde en six jours. Τὸ δὲ dans trois jours, dans une heure, dans six jours, = μετὰ τρεῖς ἡμέρας, μετὰ μίαν ὥραν, ὡς Je commencerai ce travail dans une heure. Allez, et revenez dans trois jours. Je reviendrai dans huit jours et je ferai le trajet en quatre heures, θέλω ἐπανέλθει μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας, τέσσαρας μόνον ὥρας ὁδοιπορήσας. Si je puis achever ce travail dans cinq jours, je l'aurai fait en quinze jours, puisqu'il y en a dix que je l'ai commencé.

ι') Σημειώσεως ἄξιον εἶναι, ὅτι λέγεται μὲν en été, en hiver, en automne, ἀλλὰ au printemps, pendant le printemps, καὶ ὅχι en printemps.

Τὰ ἐν συνθέσει.

Ἐν ταῖς συνθέσεσιν ἐπικρατεῖ ἐν γένει ἡ κυρία σημασία τῶν προθέσεων, ὅσον·
 Enfermer ἐγκλείειν. Embarquer ἐπιβιβάζειν = mettre en barque. En-
 rager μαίνεσθαι = être en rage. Enterrer θάπτειν = mettre en terre.

Surpasser προέχειν, υπερέχειν, ἐξέχειν. Survenir ἐπέρχεσθαι. Surmonter
 υπερβαίνειν. Surveillant ἐπιστάτης.

Soumission ὑποταγή. Soutenir ὑποστηρίζειν.

Entrevoir διορᾶν. Entrecouper διακόπτειν.

De δηλοῖ ἀντικατάστασιν, τὸ ἐναντίον, ὡς Boucher, déboucher, φράττω, ἀποφράττω (στουμβόνω, ξεστουμβόνω). Monter un fusil et le démonter, ἀπαρτίζω, παραλύω πυροβόλον. Emménager, déménager. Mettre, démettre. Faire, défaire. Λαμβάνει s πρὸ φωνήεντος, ὡς Organiser, désorganiser. Union, désunion.

Πολλὰ τινὰ ἐκ τῆς Λατινικῆς παραγόμενα τίθενται μόνον ἐν συνθέσει, ὅσον·

In. Incursion, εἰσβολή. Inspiration ἐμπνευσις. Invitation πρόσκλησις. Γί-
 νεται im πρὸ τοῦ h, τοῦ p, καὶ τοῦ m, ὡς impliquer ἐμπλέκειν, immersion
 ἔμβυσις. Γίνεται il πρὸ τοῦ l, καὶ ir, πρὸ τοῦ r, ὡς illustre ἐνδοξος, irruption
 εἰσβολή.

Εἶναι καὶ στερητικόν· Inhumain ἀπάνθρωπος, inégal ἄνισος, infidèle ἀπι-
 στος, imberbe ἀγένειος, imprudent ἄβουλος, immobile ἀκίνητος, illicite ἀθέ-
 μιτος, irrégulier ἀκανόνιστος.

Con (ἐκ τοῦ λατινικοῦ cum). Confusion σύγχυσις, consonne σύμφωνον,
 comparer συγκρίνειν, correspondre συνάδειν, ἀντεπιστέλλειν, (τὸ n πάσχει τὰς
 ἐν τοῖς περὶ τῆς in σημειωθείσας μεταβολάς.)

Ad = πρὸς. Adjoindre προστιθέναι, adverbe ἐπίβημα. Γίνεται af πρὸ τοῦ
 f, ὡς afficher τοιχοκολλᾶν· al πρὸ τοῦ l, ὡς alliance συζυγία, συμμαχία· ap
 πρὸ τοῦ p, ὡς apporter κομίζειν πρὸς, appeler καλεῖν, προσκαλεῖν· as πρὸ τοῦ
 s, ὡς assister παρευρίσκεισθαι, παρῆναι, associé συνέταιρος· at πρὸ τοῦ t, ὡς
 attendre προσμένειν, κτλ.

Re = ἀνά. Relever ἀνεγείρω, renaitre ἀναγεννώμαι, relire ἀναγινώσκω
 αὔθις, renouer ἀναδέω (κ. ξαναδένω), reteindre κ. ξαναθάψω, rejeter ἀποβ-
 ρίπτω. Γράφεται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ré πρὸ φωνήεντος, ὡς réappeler καλῶ ἐκ δευ-
 τέρου, réédifier ἀνοικοδομῶ, réhabiliter ἐπανάγω τινὰ (εἰς τὴν κοινὴν ὑπό-
 ληψιν, εἰς τὰ δίκαια αὐτοῦ), réintégration ἐκ νέου ἀποκατάστασις.

Ταῦτα καὶ τὰ ὅμοια θελεῖ διδάξει ἡ πείρα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ.

Τῶν Συνδέσμων οἱ μὲν εἶναι ἀπλοῖ, ὡς *si, et, ou*, οἱ δὲ σύνθετοι, ὡς *parce que, afin que, à moins que*.

Ἐμάθομεν (Βιβλ. Β' Κεφ. ΣΤ' τοῦ Συντακτικοῦ) τίνες αὐτῶν φέρονται πρὸς Ὀριστικὴν, καὶ τίνες πρὸς Ὑποτακτικὴν.

Que.

Τῶν γαλλικῶν Συνδέσμων πολυχρηστότατος εἶναι ὁ *que*, εἴτε καθ' ἑαυτὸν τιθέμενος, εἴτε πρὸς σχηματισμὸν τῶν συνθέτων λεγομένων συνδέσμων.

Ἀνακεφαλαιουῦμεν ἐνταῦθα τὰ κυριώτερα τῶν περὶ αὐτοῦ.

Τίθεται·

α') Ἐπὶ συγκρίσεων· *Plus courageux que prudent. Moins sage que vous. Il travaille autant que personne.*

β') Πρὸς σχηματισμὸν τῶν τρίτων προσώπων τῆς Προστακτικῆς· *Qu'il s'en aille; qu'ils ne disent rien.*

γ') Ἀντὶ τοῦ *combien*, εἰς δήλωσιν θαυμασμοῦ ἢ ἀγανακτήσεως· *Que Dieu est grand! Que le mensonge est détestable! = Combien Dieu est grand! Combien le mensonge est détestable!*

Κατ' ἀνάλογον ἔννοιαν τίθεται μετὰ ἐπιθέτου καὶ ῥήματος· *Malheureux que je suis! ἀντὶ τοῦ que je suis malheureux! ἢ combien je suis malheureux! Insensé que j'étais de croire à leur bonne foi, ἄφρων ἐγὼ ὁ πιστεύσας αὐτούς, (κ. ἀνόητος ὅπου ἤμουν). Ne voyez-vous pas, aveugle que vous êtes, le piège qui vous est tendu?*

Καὶ ἀντὶ τοῦ *comme ἐπειδὴ*, τοιοῦτοτρόπως· *Occupé que j'étais à lire, je ne l'entendis pas entrer = comme j'étais occupé...*

δ') Μετὰ τοῦ *ne* ἐπὶ ἐρωτήσεως, ἀντὶ τοῦ *pourquoi ne... pas*, ὡς *Que ne vient-il avec nous? = pourquoi ne vient-il pas avec nous?*

ε') *Ne... que = πλήρ, ἐκτός, παρά*. *Il ne cherche que la vérité, δὲν ζητεῖ ἄλλο παρά τὴν ἀλήθειαν (τὴν ἀλήθειαν μόνην ζητεῖ). Je n'ai que ce livre, δὲν ἔχω ἄλλο βιβλίον παρά τοῦτο. Il n'y a que les gens de bien qui soient heureux et tranquilles, μόνον (ἢ μόνοι) οἱ ἐνάρετοι εἶναι εὐτυχεῖς.*

Ἔσαστως καὶ πρὸ ἀταρεμφάτου· *Il ne fait que manger, (κατὰ λέξιν· ἄλλο δὲν κάμνει εἰ μὴ νὰ τρώγῃ), τουτέστι τρώγει πάντοτε.*

Τὸ δὲ *ne... que de* δηλοῖ τὸ πρὸ ὀλίγου· *Il ne fait que de manger, πρὸ ὀλίγου ἔφαγε· Il ne fait que de sortir, τώρα ἔφυγε, (ὅτι ἔφυγε).*

ς') Μεθ' Ὑποτακτικῆς καὶ ἐν ἀρχῇ λόγου, ἀντὶ τοῦ *aussitôt que, dès que*, ὅσον *Qu'il fasse le moindre excès, il tombe malade, αἷα παρεκτραπῆ ὀλίγον ἀσθενεῖ.*

ζ') Ἐντὶ τοῦ *soit que*: Qu'il reste ou qu'il parte, je ne le verrai pas = soit qu'il reste, soit qu'il parte, ..., εἴτε μείνη, εἴτε ἀναχωρήσῃ, δὲν θὰ τὸν ἴδω.

η') Παρέλκει, ἢ μᾶλλον συμπλέκει λόγον λόγῳ ἐπὶ τοῦ *que si* ἐν ἀρχῇ φράσεως, ὡς Que s'il m'allègue cette excuse, je saurai bien que lui répondre, ἀντὶ τοῦ s'il m'allègue, (= j'ajoute que s'il m'allègue...), ἀν τοῦτο προφασισθῆ, ἠξεύρω τί νὰ τῷ ἀποκριθῶ.

θ') *C'est... que*: οἷον C'est se tromper que de croire, σφάλλει ὁ νομίζων. C'est une chose bien difficile que de conserver ce qu'on a, δυσκολώτατον πρᾶγμα εἶναι τὸ νὰ διατηρήσῃ τις τὰ κεκτημένα.

ι') Προηγουμένου χρονικοῦ ὀνόματος, ὡς moment, jour, année, κτλ., ὁ *que* εἶναι ἀντὶ τῶν *pendant que, quand, lorsque*, ὡς Une nuit que je dormais profondément, il entra chez moi, ἤγουν pendant que je dormais, ἐν ᾧ ἐκοιμώμην βαθέως. L'hiver qu'il fit si froid, τὸν χειμῶνα, ὅτε ἐγένετο τόσον ψύχος. Ἡ καὶ ἀνευ χρονικοῦ ὀνόματος: Je lui parlai qu'il était encore au lit.

αι') Προηγουμένου τοῦ *attendre*, ὁ *que* εἶναι ἀντὶ τοῦ *jusqu'à ce que*, ὡς J'attends qu'il vienne, ἤγουν jusqu'à ce qu'il vienne, περιμένω ἕως ἂν ἔλθῃ (κοιν. περιμένω νὰ ἔλθῃ).

Μετὰ δὲ τὸ *il y a*, ὁ *que* εἶναι ἀντὶ τοῦ *depuis que*, οἷον Il y a deux ans que je suis ici, εἶναι δύο ἔτη ἀφ' οὗ διατρίβω ἐνταῦθα, ἤτοι διατρίβω ἐνταῦθα πρὸ δύο ἑτῶν. Il y a trois jours que je ne l'ai vu, δὲν τὸν εἶδον πρὸ τριῶν ἡμερῶν, (ἔχω τρεῖς ἡμέρας νὰ τὸν ἴδω).

ιβ') Προηγουμένης Προστακτικῆς, εἶναι ἀντὶ τοῦ *afin que, pour que*, οἷον Approchez que je vous parle; viens que je te voie, ἤγουν afin que je vous parle, pour que je te voie, ὡς καὶ παρὰ τοῖς Ἑλλῆσι Πλησίασε νὰ σὲ ὀμιλήσω, ἔλα νὰ σὲ ἴδω· ἀντὶ τοῦ *διὰ νὰ, ἵνα*...

ιγ') Τίθεται μετὰ τοῦ *ne* ἀντὶ τῶν *à moins que, avant que, sans que*, οἷον Je ne sortirai pas d'ici qu'on ne m'y oblige = à moins qu'on ne m'y oblige, δὲν θὰ φύγω, πλὴν ἂν μὲ βιάσουν· δὲν θέλω ἐξελθεῖ, εἰ μὴ βεβιασμένος. Je ne partirai point que tout ne soit prêt = avant que tout soit prêt, δὲν θέλω ἀναχωρήσει, πρὶν ἐτοιμασθῶσι τὰ πάντα. Il ne saurait sortir qu'il ne tombe malade = sans qu'il tombe malade = sans tomber malade = δσάκις ἐξέρχεται ἀσθενεῖ = δὲν ἐξέρχεται χωρὶς ν' ἀβρώσθη. — Κατὰ ταύτην τὴν ἔννοιαν φέρεται πρὸς ὑποτακτικὴν.

ιδ') Μετὰ τίνα ῥήματα ὁ *que* σύνδεσμος φέρεται πρὸς ὀριστικὴν, καὶ μετὰ τίνα πρὸς ὑποτακτικὴν, ἀρκούντως ἐξετάσαμεν ἐν τῷ Β' Βιβλ. Κεφ. ΣΤ' τοῦ παρόντος Συνακτικοῦ.

ιε') Τέλος ἐνθυμοῦ, ὅτι συνήθως, ἀντὶ τοῦ νὰ ἐπαναληφθῶσιν οἱ σύνδεσμοι *quand, comme, lorsque, aussitôt que, quoique* καὶ πᾶς τις ἄλλος σύνδεσμος ἐκ τοῦ *que* συγκείμενος, ἐπαναλαμβάνεται μόνος ὁ *que*, οἷον Comme Dieu est bon et qu'il est juste, la vertu sera récompensée. Pendant que vous écrivez et que je lis, Paul joue. Quand on a des dispositions et qu'on veut étudier,

on réussit. Quoiqu'il ait des dispositions et qu'il *veuille* étudier, il n'a pas assez de temps pour réussir. — Τὸ et qu'il *veuille* τίθεται καθ' ὑποτακτικὴν, διότι ὁ que ἀναπληροῖ τὸν quoique, ὁ ὅποιος φέρεται πρὸς ὑποτακτικὴν· ἐν ᾧ ἐπὶ τῶν προηγουμένων παραδειγμάτων εἶπομεν et qu'il est bon... et que je lis... et qu'on veut étudier, καθ' ὀριστικὴν, διότι οἱ σύνδεσμοι comme, pendant que, quand, τοὺς ὁποίους ἀναπληροῖ ὁ que, φέρονται πρὸς ὀριστικὴν. Ἐξαιρεῖται, ὡς εἶδομεν ἤδη, ὅταν ὁ que ἀναπληροῖ τὸν si, διότι τότε συντάσσεται πάντοτε μεθ' ὑποτακτικῆς, ἂν καὶ ὁ si φέρεται πρὸς ὀριστικὴν. Si les hommes étaient sages et *qu'ils suivissent* les lumières de la raison, ἀντὶ τοῦ et s'ils suivaient..., ἐὰν οἱ ἄνθρωποι ἦσαν φρόνιμοι καὶ ἠκολούθουν τὸ φῶς τοῦ ὁρθοῦ λόγου.

αζ') Λέγεται

Peut-être viendra-il, ἢ peut-être *qu'il* viendra.

Il partira sans doute, ἢ sans doute *qu'il* partira.

Heureusement il arrivera, ἢ heureusement *qu'il* arrivera, κτλ.

Σημ. Δυνατὸν νὰ μὴ ἐπαναληφθῇ ὁ σύνδεσμος (μάλιστα δὲ ὁ que), μόνον ὅταν τὰ ῥήματα ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ἔχωσιν ὑποκειμένον καὶ ἦναι βραχέα τὰ κῶλα τῆς περιόδου. On dit que le général a perdu la bataille et a pris la fuite (ἢ et *qu'il* a pris la fuite), λέγουσιν ὅτι ὁ στρατηγὸς ἠττήθη εἰς τὴν μάχην καὶ ἐτράπη εἰς φυγὴν. Quoiqu'il ait des dispositions et *veuille* étudier (ἢ et *qu'il* *veuille*).

Si. Quand. Lorsque.

Ἐξέτασε τὰ περὶ τοῦ si ἀπορηματικοῦ καὶ τοῦ si ὑποθετικοῦ ἐν τοῖς περὶ Μέλλοντος καὶ περὶ Ὑποθετικῆς, ἐν βιβλ. Α' τοῦ Συντακτικοῦ.

Quand = ὅτε, ὅταν· quand il vint, ὅτε ἦλθε· quand il viendra, ὅταν ἔλθῃ.

Τὸ Quand on est prince, on n'est pas dispensé pour cela d'être modeste et poli, λέγεται γνωμικῶς καὶ ἐν γένει, ἐνᾧ ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ ἰδιαιτέρας τινὸς περιστάσεως ἔπρεπε νὰ εἶπωμεν Si vous êtes prince, vous n'êtes pas pour cela dispensé d'être modeste et poli, ἄγουν quoique vous soyez prince, ἢ tout prince que vous êtes.

Παρετηρήσαμεν ἤδη, ἐν τοῖς περὶ Ὑποθετικῆς, ὅτι ἀντὶ τοῦ si même μεταχειριζόμεθα quand bien même, ἢ καὶ ἀπλῶς quand, ὅσον Quand même, quand bien même, ἢ quand vous auriez raison, vous devriez encore vous taire (μεθ' ὑποθετικῆς ἐγκλίσεως), κάλλιον καὶ συνηθέστερον τοῦ si même vous aviez raison, καὶ ἂν εἶγες δίκαιον, (καὶ τότε) ἔπρεπε νὰ σιωπήσῃς.

Ἐνίοτε καὶ ὁ lorsque λαμβάνει ὑποθετικὴν ἔννοιαν, ὅσον Lorsque vous auriez raison, vous devriez encore vous taire, ἢ καὶ μετὰ τοῦ même παρεντιθεμένου, Lors même que vous auriez raison,...

Ὁ quand εἶναι καὶ ἐρωτηματικὸς, ὅχι δὲ ὁ lorsque, ὅσον Quand viendrez-vous? ὅχι δὲ lorsque viendrez-vous? Ἀποκρινόμενος δὲ λέγε quand vous l'ordonnerez, ἢ lorsque vous l'ordonnerez.

Car. Parce que. Puisque.

Τίθενται οί τρεῖς αἰτιολογικῶς· ἀλλὰ μόνος ὁ *parce que* ἐξηγεῖ τὸ ἐρωτώμενον διὰ τοῦ *pourquoi*, ὡς *Pourquoi partirez-vous? — Parce que mon père l'ordonne*, (ὄχι *puisque*, οὔτε *car* *mon père l'ordonne*).

Partirez-vous? — Oui, $\left\{ \begin{array}{l} \text{car} \\ \text{parce que} \\ \text{puisque} \end{array} \right\}$ mon père l'ordonne.

Τὸ δὲ *puisque* ἰδίως τίθεται, ὅταν τὸ αἰτιολογοῦν ᾖναι γνωστόν τι. Ὁθεν λέγων *je partirai puisque mon père l'ordonne*, ὑποθέτω γνωστὴν τὴν ἐντολὴν τοῦ πατρός μου. Θέλω ἀναχωρήσει, ἐπειδὴ (ὡς γινώσκεις) διατάττει οὕτως ὁ πατήρ μου.

Ἐνίοτε διατέμενεται τὸ *puis* ἀπὸ τοῦ *que*. *Puis donc que vous le voulez, je partirai.*

Μεταχειρίζονται ἔτι τὸ *c'est que* ἀντὶ τοῦ *c'est parce que*: *Si j'agis de la sorte, c'est que j'ai de bonnes raisons pour cela.*

Διαφέρει τὸ *parce que* τοῦ *par ce que*. Π. γ. *Par ce que vous dites, on voit que vous avez tort, ἐξ ὅσων λέγεις φαίνεται ὅτι ἔχεις ἄδικον. Parce que vous dites ordinairement la vérité, je vous crois, ἐπειδὴ συνειθίζεις νὰ λέγῃς τὴν ἀλήθειαν (ἐπειδὴ εἶσαι φιλαλήθης), σὲ πιστεύω.*

Pendant que. Tandis que.

Οἱ δύο οὔτοι σύνδεσμοι δηλοῦσι τὸ ἐν ᾧ. Καὶ ὁ μὲν *pendant que* δηλοῖ ἀπλῶς τὸ σύγχρονον. *Je lirai pendant que (ἢ tandis que) vous ferez cet ouvrage.* Ὁ δὲ *tandis que* τίθεται πολλάκις κατ' ἀντιθετικὴν ἔννοιαν. *Paul a toujours bien travaillé, tandis que son frère n'a jamais fait que perdre son temps.*

Malgré que.

*Ἐγείνε σχεδὸν ἄχρηστος, εἰ μὴ ἐπὶ τῶν *malgré que* *j'en aie, malgré que j'en eusse, malgré que tu en aies, etc., = contre mon gré, à mon grand regret, contre ton gré, etc.* (ἀκόντος μου, σου, κτλ.). κατὰ δὲ τὰς ἄλλας περιπτώσεις ἀντικαθίσταται διὰ τῶν *quoique* ἢ *bien que*.

Quoique. Quoι que.

Quoique = bien que = ἂν καὶ: *quoiqu'il soit pauvre, il est honnête homme.*

Quoi que = quelque chose que = ὅ,τι καὶ ἂν: *Quoi qu'on lui dise, il n'en croit rien, ὅ,τι καὶ ἂν εἶπῃς (εἶπῃ τις) εἰς αὐτόν, δὲν πεῖθεται.*

Kaί.

Ὁ συμπλεκτικὸς *et* δὲν λαμβάνει τὴν ἐπιδοτικὴν σημασίαν τοῦ ἑλληνικοῦ

καί· Ἄχρηστοι καὶ γυναῖξι, (καὶ εἰς αὐτὰς τὰς γυναῖκας), Inutiles même aux femmes. Καὶ σὺ Βρούτε! Τοὶ aussi Brutus!

Οὔτε λέγεται κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ καὶ ἐπὶ τῶν Πῶς ἤμπορεῖ καὶ κοιμᾶται μὲ τὴν ζέστην; Τί ἔκαμα καὶ μὲ μαλλόνεις; Μετάφραζε λοιπὸν Comment peut-il dormir par une telle chaleur? Qu'ai-je fait pour que vous me grondiez?

Συγχετικῶς πρὸς τὸ μόλις ὁ σύνδεσμος καὶ μεταφράζεται διὰ τοῦ que, ὡς Μόλις τὸν εἶδε καὶ τὸν ἀνεγνώρισε, à peine l'eut-il vu qu'il le reconnut, ἢ il l'eut à peine vu qu'il le reconnut.

Mère... dé.

Εἰ καὶ ἐν γένει τὸ μόριον μὲν δὲν μεταφράζεται γαλλιστὶ, δύναται ὁμοίως νὰ μεταγλωττισθῇ ἐνίοτε διὰ τῶν à la vérité, il est vrai, ὡς Μικρὸν μὲν, χαρίεν δέ· petit, mais joli, ἢ c'est petit à la vérité, mais c'est joli.

ΓΥΜΝΑΣΜΑ (περὶ Ἐπιβήματων).

Il n'est rien que l'homme donne aussi libéralement que les conseils.

Rien de plus aisé que de se venger d'une offense; rien d'aussi grand que de la pardonner: c'est la plus belle victoire qu'on puisse remporter sur soi-même.

Ne faites point attendre un bienfait: c'est donner deux fois que de donner tout de suite.

Il faut user de tout avec modération, de peur que la privation n'en soit trop sensible.

Les préjugés naissent, croissent insensiblement, et s'établissent sans qu'on en ait aperçu les progrès.

On n'est jamais aussi facilement trompé que lorsqu'on songe à tromper les autres.

Il semble que la nature n'ait placé la folie si près du génie, que pour nous montrer combien est fragile et périssable ce que nous estimons le plus (δι' οὐδὲν ἄλλο, εἰμὴ διὰ τὸ νὰ μᾶς δεῖξῃ = μόνον διὰ τὸ νὰ μᾶς δεῖξῃ).

Heureux les princes et les peuples dont les lois sont assez sages pour ne laisser aux méchants ni excuse, ni prétexte.

Admirons les coups de la fortune qui relève tout-à-coup ceux qu'elle a le plus abaissés.

Il semble qu'il y ait en nous plusieurs hommes, puisque souvent chacun de nous pense et agit aujourd'hui tout autrement qu'il ne le faisait hier. (Ἐνίοτε τὸ tout autrement ἢ καὶ ἀπλῶς autrement σημαίνει πολλὸ πλέον· La joie de faire du bien est tout autrement douce que ne l'est celle de le recevoir, ἔχουν πολλὸ γλυκίων).

Il ne faut être ni avare ni prodigue; il faut se renfermer dans les bornes d'une sage économie.

ἌΛΛΟ (περὶ Προβέσεων).

Nous devons apprendre à subjuguier nos passions, à vaincre nos désirs et à supporter avec courage les plus cruelles disgrâces.

Il semblait que la nature se fût plu à réunir dans Alcibiade tout ce qu'elle peut produire de plus fort en vices et en vertus.

La patrie a des droits sur vos talents, sur vos vertus et sur toutes vos actions.

Sabacon se distingua parmi tous les rois d'Égypte par sa piété et par la douceur de son règne.

Voilà un fâcheux accident pour mes créanciers, disait un officier gascon, qui venait de recevoir une balle à travers le corps.

Soyez prodigue envers les malheureux, économe chez vous, et fidèle à l'égard de vos amis.

Parmi les hommes, les uns passent leur vie dans l'oisiveté et la paresse, inutiles à la patrie et à eux-mêmes; les autres dans le tumulte et l'agitation des occupations humaines.

Que les hommes élevés au premier rang sont à plaindre! Souvent le flatteur et l'hypocrite prennent auprès d'eux la place de l'homme de bien.

. Parmi mes ennemis,
les plus à craindre sont souvent les plus petits.

ΑΛΛΟ (περὶ Συνδέσμων).

Quoique très-malheureux, il est rare qu'on le soit assez pour ne pas faire d'heureux.

Un homme bienfaisant ressemble au soleil qui ne trafique point de sa lumière, mais qui l'épanche sans ambition et sans avarice, et qui n'a jamais rien exigé des astres ni de la terre, depuis qu'il la leur donne.

Il ne faut pas juger d'un homme par ce qu'il ignore, mais par ce qu'il sait.

Rien ne peut éblouir les grandes âmes, parce que rien n'est au-dessus d'elles.

L'envie sent le prix du mérite, quoiqu'elle s'efforce de l'avilir.

Pendant qu'on est dans la prospérité, il faut se préparer à l'adversité.

Il nous est difficile de nous connaître parce que nous ne sommes presque jamais semblables à nous-mêmes.

Faibles mortels que nous sommes! est-ce à nous de pénétrer les secrets de la Divinité?

Le bien qu'on fait n'est jamais perdu. Si les hommes l'oublient, Dieu se le rappelle et le récompense.

Dès qu'un homme est à craindre, on ne cherche plus qu'à l'adoucir, à le flatter ou à le tromper.

Il semble aux murmures des impatients mortels (ἐκ τῶν ψιθυρισμῶν . . . φαίνεται ὅτι . . .) que Dieu leur doive la récompense avant le mérite, et qu'il soit obligé de payer leur vertu d'avance. Oh! soyons bons premièrement, et puis nous serons heureux. N'exigeons pas le prix avant la victoire, ni le salaire avant le travail. Ce n'est point en entrant dans la lice, disait Plutarque, que les vainqueurs de nos jeux sacrés sont couronnés, mais après qu'ils l'ont parcourue.

FORMATION DE LA LANGUE FRANÇAISE.

Au nord les Celtes, au midi les Grecs établis à Marseille, les Romains qui plus tard étendirent leur domination sur toute la Gaule, apportèrent

les éléments principaux de la langue des Trouvères et des Troubadours. De l'alliance brusque et forcée du latin avec l'idiôme des barbares étaient nées deux langues nouvelles, deux langues sœurs, dont l'une, parlée au nord de la Loire, prit le nom de langue d'oïl, l'autre, rejetée au midi de ce fleuve, et plus latine, s'appela langue d'oc. Cette dernière disparut au treizième siècle, au temps de la guerre contre les Albigeois.

C'est au douzième siècle qu'éclate le mouvement d'affranchissement des communes; en même temps se manifeste un vif élan vers l'indépendance de la pensée, et la langue se développe et se perfectionne.

Le grand saint Louis, élevé avec un soin extrême par sa mère, la reine Blanche, l'une des femmes les plus instruites de son temps, sentit la nécessité d'accélérer les progrès de la langue vulgaire. Il fit traduire en français diverses parties de la Bible, et il paraît qu'il s'exerçait lui-même dans ce genre de travail. Il créa les premières archives françaises et la première bibliothèque publique.

Robert de Sorbon, fondateur de la Sorbonne, Villehardouin et Joinville ont illustré la littérature de ces temps et nous ont transmis en style naïf et gracieux les événements du règne du pieux monarque.

Après eux vinrent le chroniqueur Froissard, puis Philippe de Commines, lorsqu'au quinzième siècle l'invention de l'imprimerie produisit une révolution dans les lettres par la facilité prodigieuse avec laquelle on put dès lors multiplier les œuvres des grands écrivains de l'antiquité.

La protection accordée par François Ier aux efforts des écrivains lui valut le titre de père des lettres, et son siècle, où brillèrent des hommes de génie, tant dans les arts que dans les lettres, fut marqué par l'ère de la Renaissance. Alors paraissent Rabelais, Ronsard, Dubellay, Montaigne, la Boétie, Amyot, Marot.

Richelieu, encourageant les savants et les poètes, prépara le grand siècle. Balzac, Vaugelas et Malherbe travaillaient à épurer la langue française. En 1635 fut fondée l'Académie française, pour établir des règles certaines de la langue, et rendre le langage français non-seulement élégant, mais capable de traiter tous les arts et toutes les sciences.

L'illustre école de Port-Royal, où se trouvaient les plus savants et les plus profonds penseurs, ramena l'art d'écrire à l'art de penser. Arnaud, de Sacy, Pascal, ajoutèrent à la grâce et à l'élégance que possédait déjà la langue, une concision, une noblesse et une majesté qu'elle n'avait point eues jusqu'alors. Lancelot écrivit, d'après les principes de cette école, sa grammaire générale, si justement célèbre; et depuis Pascal, Descartes et Corneille la langue française est restée la même, c'est-à-dire également intelligible, quoiqu'elle ait beaucoup changé sous le rapport de l'imagination et du goût.

Au dix-huitième siècle, la langue de Pascal, de Bossuet et de Fénelon, quoiqu'ayant perdu de sa grâce et de sa simplicité, semble avoir acquis tour à tour sous la plume de Voltaire, de Montesquieu, de Buffon et de Rousseau, un degré de plus de précision, de finesse, de régularité, de richesse et d'harmonie.

ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου.	V
Πρὸς τοὺς ἀναγνώστας περὶ τῆς παρουσίας δευτέρας ἐκδόσεως.	VII
Πρόλογος τοῦ ἐκδότου.	IX

Περὶ Προφορᾶς. 1-26

Γαλλικὸν ἀλφάβητον, 1. — Περὶ φωνηέντων, 3. — Περὶ διφθόγγων, 7. — Περὶ συμφώνων, 8. — Περὶ διπλῶν συμφώνων, 20. — Περὶ ὀρθογραφικῶν σημείων, 21. — Περὶ στίξεως, 21. — Περὶ συνεκφωνήσεως τῶν λέξεων, 22.

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟΝ.

Παρατηρήσεις γινικαί. 28

BIBLION ΠΡΩΤΟΝ.

Κεφ. Α'. Περὶ Ἄρθρων.	29-34
Ὅριστικὸν ἄρθρον, 29. — Ἀόριστον ἄρθρον, 31. — Μεριστικὸν ἄρθρον, 33. — Κανὼν πρακτικὸς περὶ χρήσεως τῶν ἄρθρων, 34.	
Κεφ. Β'. Περὶ Ὀνσιωστικῶν.	34-42
Γένος τῶν ὄνσιωστικῶν, 34. — Ἀριθμὸς, 38. — Αὐξητικά καὶ Ὑποχωριστικά, 41.	
Κεφ. Γ'. Περὶ Ἐπιθέτου.	42-48
Σχηματισμὸς τοῦ θηλυκοῦ, 42. — Ἀριθμὸς, 45. — Ὑποχωριστικά ἐπίθετα, 47. — Συγκριτικά καὶ Ὑπερθετικά, 47.	
Κεφ. Δ'. Περὶ Ἀριθμητικῶν ἐπιθέτων.	49-53
Κύρια, 49. — Τακτικά, 50. — Τακτικά ἐπιφρήματα, 52. — Ἄλλα ἀριθμητικὰ ὀνόματα (Αὐξητικά, Κλασματικά, Περιληπτικά), 52.	
Κεφ. Ε'. Περὶ Ἀντωνυμιῶν καὶ τῶν λεγομένων Ὅριστικῶν ἐπιθέτων.	54-84
Προσωπικαὶ Ἀντωνυμίαι (Συνημμέναι, Ἀπόλυτοι, Παραδείγματα, Θέσις), 54-58. — <i>Même</i> , 58. — <i>On</i> , 58. — <i>En</i> , 60. — Ἡ <i>Le</i> ἄκλιτος, 62. — Εἰσαγωγή εἰς τὰ ἐπόμενα, 64.	

- Κτητικά Ἐπίθετα, 65. — Κτητικά Ἄνωμοῖαι, 67.
 Δεικτικὸν Ἐπίθετον, 69. — Δεικτικά Ἄνωμοῖαι, 69. — Θέσις
 καὶ Ἐπανάληψις τῶν κτητικῶν καὶ δεικτικῶν, 71.
 Ἄαφορικά ἢ Συμπλεκτικά Ἄνωμοῖαι (*Qui. Lequel. Dont. Oὐ.*
De quoi, à quoi. Ce qui, ce que...), 73.
 Περὶ Ἐρωτηματικῶν, 78.
 Περὶ τινῶν Ἀορίστων Ἄνωμοῖων καὶ Ἐπιθέτων (*Quiconque.*
Quelconque, quel qu'il soit. Quoi que ce soit), 82. — Παρά-
 νεσις, 85.

ΒΙΒΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ Ῥημάτων.

Διαιρέσεις τῶν Γαλλικῶν ῤημάτων.	86	Παραδείγματα εἰς ἐφαρμογὴν τῶν Χρό- νων καὶ Ἐγκλίσεων	105
Παρεπόμενα τοῦ ῤήματος.	87	Τὰ ὡς βοηθητικά <i>Aller</i> καὶ <i>Venir</i>	106
Βοηθητικὸν ῤήμα <i>Avoir</i>	88	Περὶ σχηματισμοῦ τῶν Χρόνων.	107
— — <i>Être</i>	91	— Ἄνωμοῖων ῤημάτων	109
Α' Συζυγία	93	— Παθητικῶν —	117
Β', Γ' καὶ Δ' Συζυγία	96	— Οὐδετέρων —	119
Ἐρωτηματικῶς κλινόμενα ῤήματα.	101	— Ἄνωμοικῶν —	123
Ἀποφατικῶς κλινόμενα ῤήματα	102	Τὸ <i>s'en aller</i>	127
Ἐρωτημ. ἅμα καὶ ἀποφατικῶς κλι- νόμενα.	103	Περὶ Ἀπροσώπων ῤημάτων.	132
Παρατηρήσεις περὶ τῶν 4 Συζυγιῶν.	103	— Μετοχῆς	134

ΒΙΒΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ Μορίων.

Κεφ. Α'. Περὶ Ἐπιρῤήματος	435
Κεφ. Β'. — Προθέσεως.	436
Κεφ. Γ'. — Συνδέσμων.	440
Κεφ. Δ'. — Ἐπιφωνήματος.	444
Κεφ. Ε'. — Ὄρθογραφίας	442-446

Ἐτυμολογία καὶ Παραγωγή τῶν λέξεων, 142. — Ἀναδιπλασιασμός
 τῶν Συμφώνων, 143. — Χρήσις τῶν ὀρθογραφικῶν σημείων, 144. —
 Ἐκθλίψις Φωνηέντων, 146.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟΝ.

ΒΙΒΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Κεφ. Α'. Περὶ Ἄρθρων.	147-162
-------------------------------	---------

Θέσις καὶ Ἐπανάληψις τῶν ἄρθρων, 147. — Γενικὴ χρῆσις τοῦ
 Ὀριστικοῦ ἄρθρου, 148. — Ἰδιαιτέραι παρατηρήσεις περὶ τοῦ Γαλλι-
 κοῦ καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἄρθρου, 151. — Περὶ τοῦ Ὀριστικοῦ ἄρθρου
 ὡς πρὸς τὰ κύρια ὀνόματα, 154. — Περὶ Μεριστικῆς ἐννοίας, 158. —
 Παρατηρήσεις περὶ τοῦ Ἀορίστου καὶ τοῦ Μεριστικοῦ ἄρθρου, 159.

Κεφ. Β'. Περὶ συντάξεως τῶν Οὐσιαστικῶν.	163
--	-----

Οὐσιαστικά ἐν σχέσει πρὸς ἄλλα, 163.

- Κεφ. Γ'.** *Περὶ συντάξεως τῶν Ἐπιθέτων.* 164-170
Ἐπιθετικὴ συμφωνία, 164.— Ἰδιαιτέρα παρένθεσις τῆς *de* μεταξὺ οὐσιαστικοῦ καὶ ἐπιθέτου, 165.— Θέσις τῶν ἐπιθέτων, 166.— Συμπλήρωμα τῶν ἐπιθέτων, 169.— Τὰ παρ' Ἑλληνισι Ῥηματικά ἐπιθέτα, 170.
- Κεφ. Δ'.** *Περὶ Συγκριτικῶν καὶ Ὑπερθετικῶν* 170-175
Συγκριτικὰ Ἰσότητος, 170.— Συγκρ. Ὑπεροχῆς, 171.— Συγκρ. Μειονεξίας, 172.— Κανόνες γενικοὶ καὶ Παρατηρήσεις, 172.— Ἰδιαιτέρα σύνταξις τῶν συγκριτικῶν μορίων, 173.
Ὑπερθετικά, 173.
- Κεφ. Ε'.** *Περὶ Προσωπικῶν Ἀρτωνυμῶν* 175-182
Ἰδίως περὶ τῶν *lui, elle, eux, elles*, 175.— Ἐπανάληψις καὶ Παράλειψις τῶν Συνημμένων, 176.— Περὶ Αὐτοπαθείας καὶ Ἀλληλοπαθείας, 177.— Ἰδίως περὶ τοῦ *soi, soi-même*, 179.— *En*, 179. *Y*, 181.— Ἡ ἀκλιτος *le*, 181.
- Κεφ. ΣΤ'.** *Περὶ Κτητικῶν, Δεικτικῶν, Ἀναφορικῶν, Ἐρωτηματικῶν, Ἀορίστων ἐπιθέτων καὶ ἀρτωνυμῶν* 183-202

Ἐπανάληψις τῶν Ὀριστικῶν ἐπιθέτων, 183.
Περὶ Κτητικῶν, 183.
Περὶ Δεικτικῶν (*Celui, Ce, C'est*), 184.
Περὶ Ἀναφορικῶν (*Qui, que. Lequel. Dont, de qui, duquel. De quoi, à quoi*), 188.
Περὶ Ἐρωτηματικῶν, 190.
Περὶ Ἀπολύτων ἐπιθέτων καὶ ἀρτωνυμῶν (*On. Quelqu'un, quelque chose, autre chose, quelque. Quelque... que. Aucun, pas un, nul, personne, rien. Chaque, chacun. L'un l'autre; l'un et l'autre. Autre, autrui. Un tel; tel; tel... qui. Même. Certain. Maint. Tout. Quiconque. Quelconque. Qui que; quoi que; où que*, 191-199.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ Ῥήματος.

- Κεφ. Α'.** *Περὶ Ὑποκειμένου* 203-210
Συμφωνία τοῦ ῥήματος πρὸς τὸ ὑποκείμενον, 203.— Θέσις τοῦ ὑποκειμένου, 205.
- Κεφ. Β'.** *Περὶ Ἀντικειμένου* 210-215
Σύνταξις τῶν Μεταβατικῶν ῥημάτων, 211.— Συντ. τῶν Παθητικῶν, 212.— Θέσις τοῦ ἀντικειμένου, 213.
- Κεφ. Γ'.** *Περὶ Χρόνων καὶ Ἐγκλίσεως* 215-224
Γενικὴ Παρατήρησις, 215.
Χρόνοι τῆς Ὀριστικῆς (Ἐνεστώς, 215.— Παρατατικός, 216.— Μέλλον ἀπλοῦς, 217.— Μέλλον Προτετελεσμένος ἢ σύνθετος, 218.— Σύγκρισις τοῦ Ὀρισμένου καὶ Ἀορίστου παρωχημένου, 220.— Ὑπερσυντελικὸς καὶ Προγενέστερος παρωχημένος, 222.— Ἀόριστος Προγενέστερος παρωχημένος, 224.)
- Κεφ. Δ'.** *Περὶ Προστακτικῆς ἐγκλίσεως* 225
- Κεφ. Ε'.** *Χρόνοι τῆς Ὑποθετικῆς* 226-229

- Κεφ. ΣΤ'. *Περὶ τῆς Ὑποτακτικῆς* 231-243
 Χρήσις αὐτῆς, 231. — Ῥήματα εἰς ὑποτακτικὴν φερόμενα, 232. —
 Σύνδεσμοι εἰς ὑποτακτικὴν φερόμενοι, 235. — Ὑποτακτικὴ ἐν συν-
 δέσει λόγου, ἐπὶ ἀναφορᾶς, 237. — Ὑποτακτ. μετὰ τῶν *Si que, Oū*
que, etc., 239. — Περὶ τινῶν ἐξαιρετικῶν χρήσεων αὐτῆς, 239.
 Χρόνοι τῆς Ὑποτακτικῆς, 240.
- Κεφ. Ζ'. *Περὶ Εὐκτικῆς* 243-245
- Κεφ. Η'. *Περὶ Ἀπαρεμφάτου*. 245-257
 I. Ἀπαρέμφατος ἐν συνδέσει λόγου (ὡς ἀντικείμενον ῥήματος, 245.
 — Τὸ ἀντικείμ. τῆς ἀπαρεμφάτου, 247. — Πῶς συνδέεται ἡ Ἀπα-
 ρεμφατικὴ πρότασις μετὰ τῆς Κυρίας, 247. — Ἰδίως περὶ Ἀπαρεμ-
 φάτου ἐν συντάξει μετὰ τῶν *Voir, Entendre, Sentir, Mener, Laisser,*
Faire, 249. — Περὶ τῶν *Paire* καὶ *Laisser* πρὸ ἀπαρεμφάτου, 250.
 Ἡ Ἀπαρέμφατος ὡς συμπλήρωμα προθέσεως, 252. — Ἰδιωτισμοί
 τινες, 254).
 II. Ἀπαρέμφατος ὡς ὑποκείμενον καὶ κατηγορούμενον, 255.
 III. Ἀπαρέμφ. ὡς συμπλήρωμα οὐσιαστικοῦ, 256.
 IV. — ὡς συμπλήρωμα προθέσεως, 256.
- Κεφ. Θ'. *Περὶ Μετοχῶν* 257-265
 I. Μετοχὴ εἰς *αὐτ.*, 258. — Γερόντιον, 259. — Ῥηματικὸν ἐπίθε-
 τον, 260.
 II. Παρωγμένη μετοχὴ, 262. — Ἰδιαιτεραί τινες περιστάσεις εἰς
 ἐφαρμογὴν τῶν προηγουμένων, 264.
- Κεφ. Ι'. *Περὶ Χρόνων τινῶν τῆς Παθητικῆς φωνῆς* 268-269
- Κεφ. Κ'. *Être* καὶ *Avoir* 270-272
 Ὡς βοηθητικά τῶν οὐδετέρων ῥημάτων, 270. — Ἀπροσώπως ἐκφρα-
 ζόμενα (*C'est; Il est; Il y a*), 270.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ Μορίων.

- Κεφ. Α'. *Μόρια Αποφατικά καὶ Καταφατικά* 273-280
Non, Oūi, Si, 373. — *Pas, Point, Ne... pas, Ne... point, Ne... plus*, 374. — Παράλειψις τοῦ *pas* ἢ *point*, 275. — Περὶ τοῦ ἀπορημα-
 τικοῦ *Ne*, 277. — Καὶ, Ὅυτε, Μῆτε, Οὐδέ, Οὐκέτι, κτλ., 279. —
 Διαφορά τοῦ *Ne pas* καὶ τοῦ *Ne point*, 279.
- Κεφ. Β'. 280-285
 Ἐπανάληψις ἐπιρρήματων τινῶν. — Θέσις τῶν ἐπιρρήματων. —
 Ἐπιρρήματα ὡς μετὰ πτώσεως συντασσόμενα. — Παρατηρήσεις ἐπὶ
 τινῶν ἐπιρρήματων.
- Κεφ. Γ'. *Περὶ Προθέσεων*. 285-289
 Σύνταξις, Θέσις, Ἐπανάληψις τῶν προθέσεων. — *En, Dans*. —
 Τὰ ἐν συνδέσει.
- Κεφ. Δ'. *Περὶ Συνδέσμων* 290-294
Que. — *Si. Quand. Lorsque*. — *Car. Parce que. Puisque*. —
Pendant que. Tandis que. — *Malgré que*. — *Quoique. Quoi que*. —
 Καί. — *Mèn... δέ*.

Θέματα, γυμνάσματα, παραινέσεις, κτλ. ἐν ταῖς σελ. 30. — 32. — 35. — 38. — 41. —
 45-46. — 48. — 51. — 53-54. — 69-60. — 61. — 63. — 66. — 68. — 72. — 75. — 77. — 82-
 83-84. — 106. — 116. — 122. — 126. — 141. — 161-162. — 181-182. — 199-200-201. —
 209. — 214. — 229-230-241. — 244. — 265-266-267. — 294-295-296.

5812

12
IAP